THE DEFENDER OF THE FAITH

அர்ச். மரி கருதம்மாள் அம்மானை

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES

Chemmancherry, Chennai - 600 119.

THE DEFENDER OF THE FAITH

அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை

General Editors

Dr. SHU HIKOSAKA, Dr. G. JOHN SAMUEL

Editors

Dr. K. JAYA KUMAR

R. JAYALAKSHMI

Rendered into English

by

Dr. R. RAJARATHINAM

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES

Chemmancherry, Chennai - 600 119.

INDIA.

THE DEFENDER OF THE FAITH

Editorial Assistance
C. ARUNACHALAM
M. MARUTHAMUTHU

First Edition : 1996, lxiv + 310

Publication No. 58

Price Rs. 350 US $ 40

Published with the financial assistance from the Directorate of the Tamil Development of the Government of Tamil Nadu for the best translations from Tamil to other languages and from other languages to Tamil.

Copies can be had from

Publications Division,
Institute of Asian Studies,
Chemmancherry,
Chennai - 600 119.
India.
Phone (Office) 4961662 , 4960831
(Residence) 4960085
Fax 91-44-4960959
E-mail ias@xlweb.com
World Wide Web site http://xlweb.com/heritage/asian.htm

Printed by **Pavai Printers Pvt. Ltd.**, 142, J.J.K. Road, Chennai 600 014.
Ph. 8532441, 8532973.

Transliteration Table

VOWELS

Short		Long		Dipthong	
அ	a	ஆ	ā	ஐ	ai
இ	i	ஈ	ī	ஔ	au
உ	u	ஊ	ū		
எ	e	ஏ	ē	**Velar Fricative**	
ஒ	o	ஓ	ō	ஃ	ḵ

CONSONANTS

Stops		Nasals		Semi-Vowel		Trill	
க்	k	ங்	ṅ	ய்	y	ற்	ṟ
ச்	c	ஞ்	ñ	வ்	v	**Alveolar Flap**	
ட்	ṭ	ண்	ṇ			ர்	r
த்	t	ந்	n			ல்	l
ப்	p	ம்	m			**Retroflex Flap**	
		ன்	ṉ			ள்	ḷ
						Lateral Fricative	
						ழ்	ḻ

SANSKRIT PHONEMES

Voiced Palatal Stop

ஜ j

Alveolar Fricative

ஸ் s

Retroflex Fricative

ஷ் ṣ

Velar Fricative

ஹ் h

Affricate

க்ஷ் kṣ

CONTENTS

பதிப்புரை

அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை என்னும் இந்நூல் ஆசியவியல் நிறுவனத்தின் வழியாக வெளியிடப்படும் ஒரு சுவடி ஆய்வுப் பதிப்பு நூலாகும். இந்நூல் இதற்கு முன்பாகவே சில பதிப்புகளைக் கண்ட போதிலும் பல்வேறு காரணங்களினால் மீண்டும் இந்நிறுவனத்தின் வழியாகப் பதிப்பிக்கப்படுகிறது.

பதிப்புச் சுவடியின் மூலம்

சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தின் நூலகக் குறிப்பெண் டி.2050இல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள தாள் சுவடியில் 43ஆம் பக்கம் முதல் 73ஆம் பக்கம் வரையிலும் அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை எழுதப்பட்டுள்ளது. இச்சுவடி பற்றிய குறிப்புகள் நூலகவிளக்க அட்டவணையில் இடம் பெற்றுள்ளன.[1] இச்சுவடியின் அருமை கருதி இந்நூல் கி.பி. 1959இல் எம்.ஆர். சிவப்பிரகாச பிள்ளை என்பவரால் மீட்டெழுதப்பட்டது.[2]

பதிப்புச் சுவடியின் அமைப்பு

தாள் சுவடியான இச்சுவடியில் 61 பக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. பக்கம் ஒன்றிற்குச் சராசரியாக 35 வரிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இடையிடையே வேறு பா வகைகள் விரவி வர, பெரும்பான்மையும் கண்ணிகளால் அமைந்துள்ள இத்தாள்சுவடியில் ஓர் அடியின் ஈற்றெழுத்து மட்டும் தனித்து நிற்க எஞ்சியவை இணைந்து வரும் அமைப்பு காணப்படுகிறது. இவ்வமைப்பிலேயே நூல் முழுவதிலும் உள்ள பாடல்கள் தாள்சுவடியில் பிரதி செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. உதாரணமாக,

"சீராரும்ஞானத்திறையோனைனெஞ்சில்வைத்   து"

என்று பிரதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

சுவடியைப் பிரதி செய்தவரின் பெயர்த்தெழுதும் பயிற்சி

தொம்மையப் பிள்ளை என்பாருக்குச் சொந்தமான தாள் சுவடியிலிருந்து அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை என்னும் நூல் சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்தாரால் பிரதி செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்படி தொம்மையப் பிள்ளை என்பார் வழங்கிய சுவடியில் இந்நூல் தவிரவும் **அர்ச். கித்தேரியம்மாள் அம்மானை** என்னும் நூலும், **தெய்வ சகாய சிகாமணிமாலை** என்னும் நூலும் காணப்படுகின்றன என்பதை **A Descriptive Catalogue**

---

1 P.P. Subrahmanya Sastri (Ed.), *A Descriptive Catalogue of the Tamil Manuscripts - Vol. V*, pp. 1774-1777.

2. பூ. சுப்பிரமணியம் (பதி.), அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத் தமிழ்ச் சுவடிகள் விவர அட்டவணை - தொகுதி -25, ப. 56.

of the Tamil Manuscripts Vol.V என்ற நூலின் பக்கங்கள் 1770, 1774 மற்றும் 1789 ஆகியன தெளிவுப்படுத்துகின்றன. மேற்படி தொம்மையப் பிள்ளையின் சுவடியில் இம்மூன்று நூல்களையும் பெயர்த்தெழுதியவர் யார் என்பதை அறிய முடியவில்லை.

இந்நூலைப் பெயர்த்தெழுதியவர் இந்த மூன்று நூல்கள் மட்டுமன்றிப் பிற எந்தெந்த நூல்களைப் பிரதி செய்தவர் என்பதையும் அறிய முடியவில்லை. ஓர் அடியின் பின் அடுத்த அடி என்கிற அமைப்பில் நூலை முழுவதும் பிரித்தெழுதிய இவர் அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானையில் இடம்பெறும் பாக்களின் வகைகளுக்கு ஏற்ப சந்தி பிரித்தும், சீர் பிரித்தும் அடிகளை அழகுற அமைத்துத் தரவில்லை. மேலும் ஒரு பா வகை முடிந்து பிறிதொரு பா வகை ஆரம்பிக்கும் இடத்தில் அதன் பெயரினைச் சொல்லுவது பெரும்பான்மையும் சுவடிப் பெயர்ப்பாளர்கள் செய்யும் பணியாகவே காணப்படுகிறது. அம்முறையையும் இவர் கையாளாது விட்டுள்ளார். ஆகவே இந்நூலைப் பெயர்த்தெழுதியவருக்குச் சுவடிப் பெயர்ப்பில் நெடுங்காலப் பட்டறிவு இருந்தது எனக் கூறுவதற்கு அதிக இடமில்லை.

ஏட்டின் காலம்

"என்பரனார் தன்னருளால் எல்லாம் பெற்று வாழ்ந்திருப்பார் மேரிகருதாள் அம்மானை முற்றும். 1827-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் எழுதினது"[3] என்கிற குறிப்பு நூலின் இறுதியில் காணப்படுகிறது இத்தாள் சுவடிக்கு முந்தையதாக விளங்கும் அர்ச். கித்தேரியம்மாள் அம்மானை நூலின் இறுதியில் மேற்படி காலக் குறிப்போடு ஏட்டின் உரிமையாளர் தொம்மைய பிள்ளை என்பார் ஆவார் என்பதை அறிய முடிகிறது இச்சுவடியில் எழுதப்பட்ட அர்ச். மரிகருதாள் அம்மானை எந்த மூலச்சுவடியிலிருந்து எழுதப்பட்டது என்பதும், இதன் முந்தைய வழி ஏடுகள் எவை என்பதையும் அறிய தாள் சுவடியில் எந்தவிதமான குறிப்புகளும் காணப்படவில்லை

சுவடியில் காணப்பட்ட நூலின் தலைப்பும் செய்த மாற்றமும்

சுவடியில் **அற மரிகருதம்மாள் அம்மானை** என இந்நூலின் பெயர் காணப்படுகிறது. இது பதிப்பாசிரியரால் **அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை** என மாற்றம் செய்யப்படுகிறது. கிறித்துவ மதத்தில் உயர்ந்த ஒழுக்கங்களையும் நெறிமுறைகளையும் கடைபிடித்து வாழ்ந்ததுடன் தியாகங்கள் பல புரிந்தோர்க்கு 'அர்ச்சியசிஷ்ட' என்ற பட்டம் வழங்குதல் ஒரு மரபாகக் காணப்படுகிறது. அற வாழ்வு வாழ்ந்து உயிர்த்தியாகம் செய்தவள் என்கிற பொருளில் சுவடியில் 'அற' என்கிற அடை மரிகருதம்மாளுக்குத தரப் பட்டிருக்கக் கூடும்; அல்லது 'அர்ச்சியசிஷ்ட' எனபதின் சுருக்கமாகிய 'அர்ச்' என்பது பிழைபட ஓலைச்சுவடியிலிருந்து தாள்சுவடியில் பிரதிசெய்யும் பொழுது 'அற' என பிரதி செய்யப்பட்டவரால் எழுதப்பட்டிருக்கவும் கூடும். ஆகவே, இவண புனிதையர் என்கிற பொருள் தரும் 'அர்ச்சியசிஷ்ட' என்பதன் சுருக்கமாகிய 'அர்ச்' என்பதே 'அற' என்பதற்குப் பதிலாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

---

1 P.P. Subrahmanya Sastri(Ed.), *Op. Cit.*, p. 1774.

பதிப்பில் செய்த பிற வகை மாற்றங்கள்

தாள் சுவடியில் ஒரோவிடங்களில் சில துணைத் தலைப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன. அத்தலைப்புகள் முழு கதையினையும் புரிந்து கொள்ள போதுமானவையாக இல்லை. ஆதலின் செய்யுளின் பொருளமைதிக்கு ஏற்பப் பலவிடங்களில் துணைத் தலைப்புகள் கதையோட்டத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையில் தரப்பட்டுள்ளன. தவறுபட எழுத்துக்கள், சொற்கள் காணப்படும் இடங்களில் அவற்றைத் திருத்தி, திருத்திய சொல்லைச் செய்யுளில் தந்தும், சுவடியில் காணப்பட்ட சொல்லைச் 'சுவடிச்சொல்' என்ற தலைப்பின் கீழ் அந்தந்தப் பக்கங்களில் தந்தும் இந்நூல் பதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் கடின சொற்களுக்கு உரிய விளக்கங்கள் அந்தந்தப் பக்கங்களிலேயே தரப்பட்டுள்ளன.

அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தின் தாள்சுவடியைப் பதிப்பு நூலாகக் கொண்டமைக்கான காரணங்கள்

ஏற்கனவே அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை நூல் பதிப்பாசிரியருக்குத் தெரிந்த அளவு கீழ்க்கண்டவாறு எட்டு பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது.

(i) மழவை வை.தே.ம. சின்னசாமி செட்டியார் (பதி.),
இலட்சுமி விலாச அச்சுக்கூடம்,
சென்னை, 1876

(ii) இ. சவரிமுத்துப் பிள்ளை (பதி.),
சாரதா பிறஸ்,
புதுவை, 1914.

(iii) --------------------------,
ஞானப்பிரகாச யந்திரசாலை,
யாழ்ப்பாணம், 1918.

(iv) அருள் அண்டு கம்பெனியார்,
சென்னை, 1927.

(v) செல்வம் அண்டு கம்பெனியார்,
சென்னை, 1927.

(vi) தம்புராஜ் (பதி.),
டி நொபிலி பிரஸ்,
மதுரை, 1955.

(vii) ---------------------

செயின்ட் லூயிஸ் புக் டிப்போ,

விழுப்புரம், 1956 (6 ஆம் பதிப்பு).

(முதற்பதிப்பின் ஆண்டு தெரியவில்லை)

(viii) ஆ.பி. அந்தோணி இராசு,

ஆரோக்கியம் பதிப்பகம்,

திருச்சி, 1993.

இவ்விதம் அறியப்பெறும் எட்டுப் பதிப்புகளில், பதிப்புக்கு எடுத்துக் கொண்ட தாள்சுவடியை ஒப்பிட்டு ஆய்வதற்காக 1876ஆம் ஆண்டைய பதிப்பு, 1956ஆம் ஆண்டைய பதிப்பு, 1993ஆம் ஆண்டைய பதிப்பு ஆகியன கொள்ளப்படுகின்றன. பொதுவாக இப்பதிப்புகளில் பதிப்பாளரின் போதுமான அளவு ஆய்வுரை காணப்படாமை, பாடவேறுபாடுகள் பற்றிய செய்திகள் இன்மை, குறிப்புரையின்மை ஆகியன குறைபாடுகளாக இனங் காணப்பட்டன. மேலும் ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் ஏராளமான மிகைப் பாடல்கள் காணப்படுவதும் படித்தறியப்பட்டது. ஆகவே மேற்காணப்படும் நூல்களில் தாள்சுவடியே காலத்தால் மிகப் பழமையாகக் (கி.பி. 1827) காணப்படுவதால் அதனையே மூலச்சுவடியாகக் கொண்டு ஆய்தலே சிறப்பு என்கிற நோக்கில் அச்சுவடி பதிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. மேலும், மேற்படி பதிப்புகளில் காணப்படாத ஆய்வுரை, குறிப்புரை மற்றும் நூல் குறித்த பிற தரவுகள் ஆகியன இப்பதிப்பில் சேர்க்கப்பெற்றன ஆசியவியல் நிறுவனத்தின் சுவடிப்பதிப்பு முறைப்படி தமிழுக்கு இணையான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் இந்நூலுக்குச் செய்யப்படுகிறது. இந்நூலின் செய்யுள் பகுதியின் வரிவடிவத்தை ஆங்கில ஒலிபெயர்ப்பு வரிவடிவத்தில் (transliteration) பெயர்த்து எழுதி அதுவும் இப்பதிப்பின் இறுதியில் பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

இச்சுவடியே மூலச்சுவடியோடு தொடர்புடையது என்பதைப் பிற பதிப்புகளிலுள்ள செய்யுள்களோடு ஒப்பு நோக்கும் பொழுது உணர முடிகிறது. பொதுவாக, நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள், அம்மானை வடிவில் எழுதப்பட்ட கதைப்பாடல்கள் ஆகியன தம்மில் 'அந்தாதி' அமைப்பினைக் கொண்டிருத்தல் பெருவழக்காகத் தமிழிலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. இந்த அமைப்பைத் தாள்சுவடிச் செய்யுட்களே பெருமளவு பெற்றிருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும்.

"மங்கையரைக் கொண்டுவரவே **பேயை விடுவான்**
பேயை விடுவான் பெருஞ்சடை சூலத்துடனே"

"---------------------------- **முத்தி பெற்றாள்**
முத்திபெற்றவாறு ---------------------------"

"தாரு மனத்துடன் சற்றமர்ந்து **கேட்டருளும்**
கேட்டருளும் வன்னரகில் ------------------"

என்னும் இவ்வரிகளில் அந்தாதி அமைப்பு சிறப்புடன் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளதைக் காணலாம். ஆனால் அச்சு நூல்களில் எதுகை நயத்திற்காக வலிந்து பல புதிய சொற்கள் ஆளப்பட்டுள்ளமையை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மேலும் பல புதிய பாடல்களை, வசனங்களை, நூல் அமைப்பு முறைகளை 1876, 1956, 1993 பதிப்புகளில் காணமுடிகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும்.

மேற்கூறிய காரணங்களின் அடிப்படையில் பதிப்பு நெறிமுறைகளின் படி 1827 ஆம ஆண்டைய தாள்சுவடியினைப் பதிப்புக்குக் கொள்ளுதல் இவ்வம்மானை கதைப்பாடலில் மேலும் பல சிறப்புகளைத் தரும் என கருத்தில் கொண்டு நிறுவனத்தால் பதிப்பிக்கப்படுகிறது. அவ்வகையில், மத்தளவியல், வர்மசூத்திரம், உத்தண்டன் கோவை போன்ற இசை, வர்ம மருத்துவம், சிற்றிலக்கியம் ஆகிய அரிய சுவடிப் பதிப்புகளை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் வெளியிட்டுள்ள இந்நிறுவனம் கீழ்க்காணும் அமைப்பில் கதைப்பாடல்களை மிகுதியாக வெளியிட்டுள்ளது.

1. வாய்மொழியாக வழக்காற்றில் உள்ள கதைப்பாடல்கள்
   - a) அண்ணன்மார் கதை
   - b) சந்தனத்தேவன் கதை
   - c) பூலித்தேவன் சிந்து

2. வில்லிசையில் நிகழ்த்தப்பெறுகின்ற, ஓலைச்சுவடியிலிருந்து பெறப்பட்ட கதைப் பாடல்கள்
   - a) உச்சினிமாகாளி கதை
   - b) குறுக்குளாஞ்சி கதை
   - c) சின்னத்தம்பி கதை
   - d) பலவேசஞ் சேர்வைக்காரன் கதை
   - e) பெண்ணரசியர் கதை
   - f) பெருமாள்சுவாமி கதை
   - g) வெங்கலராஜன் கதை
   - h) இராமர் கதை

3 யட்சகான நாடக வடிவில் காணப்படும் கதைப்பாட்டு சுவடிகள்
   - a) நீலி-யட்சகானம்
   - b) சாரங்கதாரன் யட்சகானம்
   - c) தேரூர்ந்தசோழன் யட்சகானம்

4. நாடக வடிவிலான கதைப்பாட்டு சுவடி
   - a) சாகுந்தலை நாடகம்

5. சமண சமயக் கோட்பாட்டினைக் கூறும் கதைப்பாடல்
   - a) வராங்கன் கதை

6. அம்மானை வகைக் கதைப்பாடல்

    a) ஆமையர் அம்மானை

ஆகிய கதைப்பாடல்கள் இந்நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டவையாகும். கதைப்பாடல்களைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவதில் அதிகம் ஆர்வம் காட்டும் நிலையில் ஆமையர் அம்மானை என்னும் கதைப்பாடல் அம்மானையைத் தொடர்ந்து இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது.

* * *

நன்றியுரை

இந்நூலைப் பதிப்பிக்கும் பணியில் எங்களை ஈடுபடுத்திய இயக்குநர்கள் **டாக்டர் ஷு ஹிகோசகா, டாக்டர் ஜி. ஜான் சாமுவேல்** ஆகியோர். **டாக்டர் ஜி. ஜான் சாமுவேல்** அவர்கள் இந்நூல் செப்பமாக அமையவேண்டும் என்பதற்காக ஆய்வுரைக்கு வேண்டிய பல நூல்களையும் பல அறிஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்தியதோடு, பல கருத்துக்களும் வழங்கித் திருத்தியும் உதவினார்கள். இவர்களுக்கு எங்கள் முதல் நன்றி

இந்நூலைப் பல நிலைகளிலும் செப்பம் செய்து உதவியவர் நிறுவனச் சுவடித்துறைத் தலைவர் **டாக்டர் பூ. சுப்பிரமணியம்** அவர்கள். தாள்சுவடியைப் படியெடுக்க அனுமதி வழங்கியவர் சென்னைக் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகக் காப்பாளர் **டாக்டர் எஸ். சௌந்தரபாண்டியன்** அவர்கள். 1876ஆம் ஆண்டில் வெளியான, கிடைத்தற்கரிய அச்சுநூலைப் படி எடுக்க உதவியவர்கள் சென்னை ஆவணக் காப்பக நூலகர் மற்றும் பலர். 1956ஆம் ஆண்டைய பதிப்பை வழங்கி உதவியவர் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தின் தலைவர் **அருள்தந்தை டாக்டர் ச. இராசமாணிக்கம்** அவர்கள். இந்நூல் சிறப்பாக அமைய சில செய்திகளைத் தந்து உதவியவர் **டாக்டர் ஆ. பி. அந்தோனி இராசு** அவர்கள். ஆங்கில அச்சுப்படியைத் திருத்தி உதவியவர்கள் **டாக்டர் ம. ச. நாகராசன், டாக்டர் வீ. கணேசன்** ஆகியோர்.

இந்நூலின் பாடவேறுபாடுகளைப் பார்க்கவும், எழுத்துப்பெயர்ப்பு செய்யவும் உதவியவர்கள் **திரு. மூ. பரிமணன், திரு. கி. பன்னீர்செல்வம்** ஆகியோர். கணினியில் சிறப்பாக அச்சுக்கோத்து உதவியவர்கள் **திருமதி நே. உமாராணி, செல்வி பா. நந்தினி** ஆகியோர். முகப்பு ஓவியத்தை அழகுற வரைந்தவர் **திரு. அ.செ. நடராசன்** அவர்கள். நன்முறையில் அச்சிட்டு உதவியவர்கள் **பாவை அச்சகத்தார்**, சென்னை. இவ்வனைவர்க்கும் எங்கள் நன்றி.

டாக்டர் கி. ஜெய குமார்

ஆர். ஜெயலட்சுமி

Editor's Note

Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai, a publication of the Institute of Asian Studies, is based on an original palm-leaf manuscript. Though this work has had a few earlier editions the Institute has undertaken to publish this edition for various reasons.

The Manuscriptology of this work

The manuscript is preserved by and available at G.O.M.L., Chennai under the serial number D2050. The *ammāṉai* has been written in the manuscript in pp. 43 to 73. Details regarding this Manuscript are found in the Descriptive Catalogue of manuscripts in the library[1]. The name of M.R. Civaprakācam Piḷḷai is mentioned as having taken a copy of the manuscript in the year 1959. We also learn that the manuscript belonged to Tommaiyap Piḷḷai. That manuscript also contains two more works i.e. **Arch. Kittēriammāḷ Ammāṉai** and **Teyvacikāmaṇi Mālai**[2]. In the paper manuscript there are 61 pages with 35 lines on an average per each page. The manuscript consists of mostly *kaṇṇi* verses with other metrical forms interspersed. The copying pattern of isolating the last letter of each line and combining the rest of the line is followed throughout this manuscript. The following line is an example:

cīrārumñāṉatiṟaiyōṉaiṉeñcilvai..........t

The names of those who have taken copies of the originals of these three works are not mentioned in Tommaiyap Piḷḷai's manuscript.

It is also not known whether the copyist of these three works has copied any other work. Though he has copied the verses of **Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai** line by line in successions he has not observed the poper divisions of *cīr* or *canti* in an elegant manner. Moreover he has also not followed the usual practice of mentioning the different verse forms employed in this *ammāṉai* by the poet. This deviation indicates that the copyist was not quite conversant with her job. He perhaps lacked experience in this regard.

---

1. P.P. Subramaniya Sāstri (Ed.), *A Descriptive Catalogue of Tamil Manuscripts*, (pp.1774-77).

2. *Ibid.*, (pp. 1770,74 & 89).

The period of composition of this work

The year and month of the composition of the work are mentioned at the end of the script as October 1827. The details regarding the actual period of compositions of the manuscript the name of the author and his native place are not available. The exact source of this manuscript copy and its numerical order in the sequence of copying are also not known.

The change in the title of the work

The title of the palm-leaf manuscript reads **Aṟa. Mari Karutammāḷ Ammāṉai** whereas in the copy the title is changed as **Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai.** The prefix *Aṟa* is generally added to righly moral persons and religious martyrs. Perhaps the copyist has erroneously changed *Aṟa* as *Arch* or has intentionally used the prefix *Arch* which is an abbreviation of *Arcciyaciṣṭa* which means a holy saint.

The other changes made in the edition

In the paper manuscript a few subtitles or headings are given here and there. They do not however help us to understand the story in its entirety. The subtitles are relevant to the contents of the respective poetic passages and in keeping with the trend of the story. The wrongly used letters and words in the original are corrected while the original letters and words are given under the title *cuvaṭiccol* in the pages where corrections have been made. The meanings of difficult words, wherever they occur, are given in the respective pages. The reasons for choosing the manuscript of the G.O.M.L., Chennai, for this publication are supplied below.

To the best of the knowledge of the editor of this publication **Arch. Marikarutammāḷ Ammāṉai** has seen 8 editions as follows:

1. Maḻavai. Vai. Tē. Ma. Ciṉṉacāmi Ceṭṭiyār (ed.), Ilaṭcumi Vilāca Press, Chennai, (1876).
2. E. Cavarimuttup Piḷḷai (ed.), Cāratā Press, Putuvai (1914).
3. ...., Ñāṉappirakāca Yantira Sālai, Jaffna, (1918).
4. Aruḷ and Co., Chennai, (1927).
5. Celvam and Co., Chennai, (1927).
6. Tampurāj (ed.), De Nobili Press, Maturai, (1955).
7. ...., Saint Louis Book Depot, Viḻuppuram, (1956, 6th edition).
8. A.P. Antōṉi Irācu, Arōkkiyam Patippakam, Tiruchi, (1993).

Of these known eight editions, the editions of the years 1876, 1956 and 1993 have been taken for comparison with the paper manuscript and follow up research by the editor of this publication. Generally all these editions lack sufficient critical observations, details regarding textual emendations and specific explanatory notes. Moreover in all these editions we come across a large number of extra verses.

In view of the reasons mentioned above, the oldest paper manuscript of 1827 was chosen as the source work for the publication of this edition. In this edition a critique, a note on editing and other research data are added to the text. There is a line by line English translation of the text of this *ammāṉai*. A transliteration of the text is also found in the annexe of this edition.

The source manuscript, chosen for this edition, is presumed to be faithful to the original palm-leaf manuscript because of the *antāti* pattern of verses found in the former. It is the usual folklore tradition as well as *ammāṉai* poetic convention to compose verses in the *antāti* pattern. According in the 1827 paper manuscript we have verses such as:

maṅkaiyaraik koṇṭuvaravē ***pēyai viṭuvāṉ***
pēyai viṭuvāṉ *peruñcaṭai cūlattuṭaṉē.*

tāru maṉattuṭaṉ caṟṟamarntu ***kēṭṭaruḷum***
kēṭṭaruḷum vaṇṇarakil . . . .

The last letter or word of a line of verse forming the first letter or word of the succeeding line is called *antāti* as found in the above quoted lines. In the later editions of 1876, 1956 and 1993 we find additional verses or dialogues and additional words employed for the purpose of proper rhyming. In these editions we find the structural pattern differing from the 1827 manuscript. Hence in order to observe meticulously the editing norms the ancient manuscript was chosen as the source for this edition.

In this context, it must be mentioned that the Institute of Asian Studies has already brought out editions with English translations of manuscripts covering varied subjects and branches of knowledge, such as, *Mattaḷaviyal* (The Art of Drumming), *Varma cūttiram* (A Text on Martial Art) and *Uttaṇṭaṉ Kōvai* (Poetic petals in the Interior Landscape).

The Institute of Asian Studies has also published the following works.

I. Ballads handed down orally and in vogue

(a) *Aṇṇaṉmār katai* (Elder Brothers Story)

(b) *Cantaṉattēvaṉ katai* (The Bandit Brothers)

(c) *Pūlittēvaṉ cintu* (The First Freedom Fighter)

II. Ballads obtained from palm-leaf manuscripts and rendered in *Villuppāṭṭu* (musical concerts with a huge stringed bow used as an orchestral instrument to accompany choral singing)

a) *Uccinimākāḷi Katai* (The Wandering Voice)

b) *Kuṟukkulāñci Katai* (" ")

c) *Ciṉṉattampi Katai* (" ")

d) *Palavēcañ cērvaikkāraṉ Katai* (The Unsung Melodies)

e) *Peṇṇaraciyār Katai* (The Valorous Virgins)

f) *Perumāl Cuvāmi Katai* (The Divine Pilgrimage)

g) *Veṅkalarājaṉ Katai* (The Dateless Muse)

h) *Irāmar Katai* (The Epic Eternal)

III. Ballads in the form of *Yaṭcakāṉa Nāṭakam* (musical plays)

a) *Nīli Yaṭcakāṉam* (A Tale of Nemesis)

b) *Cāraṅkatāraṉ Yaṭcakāṉam* (A Tale of Betrayal)

c) *Tērūrnta Cōḻaṉ Yaṭcaāṉnam* (Where Justice Chimes)

IV. Ballad in the Form of a play

a) *Cakuntalai Nāṭakam* (A Tale of Romance)

V. Ballad expounding the tenets of Jainism

a) *Varāṅkaṉ Kaṭai* (Destiny and Divinity)

VI. *Ammāṉai* ballad

a) *Āmaiyar Ammāṉai* (The Vows Fulfilled)

This edition of **Arch. Marikarutammāḷ Ammāṉai** is yet another earnest venture of the Institute of Asian Studies in the publication of ballads.

Acknowledgement

Our sincere thanks are due to Dr. Shu Hikosaka and Dr. G. John Samuel, Directors, Institute of Asian Studies, Chennai-600 119 for entrusting to us the task of editing this text. We specially thank Dr. G. John Samuel for his painstaking effort not only in introducing experts and books to us but also in beating the introduction to shape.

We thank Dr. P. Subramaniam, Head of the Department of Manuscriptology, for his guidance at the different stages of editing this text. We thank Dr. Soundarapandiyan, the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, for permitting us to copy the paper manuscript, the Librarian, Archives, for allowing us to get a copy of the oldest edition (1876) of this text, Rev. Dr. S. Rajamanickam for providing us a later edition (1956), Dr. A.B. Antony Raj for scholarly guidance, Mr. M. Parimanan and K. Pannir Selvan for assisting in variant readings of this text, Ms. N. Umarani and Ms. P. Nandhini for the DTP work, Dr. M.S. Nagarajan and Dr. V. Ganesan for correcting the proofs in the English version, Mr. A. S. Natarajan for the wrapper design and Pavai Printers, Chennai for their neat execution of the work.

DR. K. JAYA KUMAR

R. JAYALAKSHMI

ஆய்வுரை

கிறித்துவத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் பிற வகை இலக்கியங்களினும் அம்மானை வகை இலக்கியங்களே அதிகச் செல்வாக்குடன் திகழ்வதைக் காணமுடிகிறது. 16ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழ் மொழியில் இலக்கியம் படைக்க ஆரம்பித்த கிறித்துவச் சான்றோர்களிடையில் இவ் அம்மானை வகையைச் சார்ந்த கதைப்பாடல்கள் அதிகச் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தமைக்குரிய காரணங்கள், **அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை** நூல், மக்களிடையே பிரபலமாகத் திகழ்ந்தமைக்குரிய காரணங்கள் ஆகியன கிறித்தவத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றோடும், அம்மானை வடிவம் சார்ந்த இலக்கிய வகையோடும், தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கூறுகளோடும் ஒப்பு நோக்கு நிலையில் இங்கு ஆராயப்படுகின்றன.

பிறநாட்டாரின் தமிழ்ப் பணிகள்

தமிழகத்தில் கிறித்துவ இலக்கியங்கள் அவற்றின் தொடக்ககால கட்டத்தில், பெரிதும் பிறமொழிகளைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட பிறநாட்டு அறிஞர்களாலேயே தமிழில் தோற்றுவிக்கப்பட்டன புதிய நம்பிக்கை, புதிய சமயக்கோட்பாடு ஆகியவற்றோடு தமிழர்களை அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். அவ்வகையில் தமிழகத்தில் இலக்கிய, இலக்கணம் செய்தவர்களாக ஆண்டிறீக்கு அடிகளார், இராபர்ட்-டி-நொபிலி என்னும் தத்துவ போதகர், பெஸ்கி என்னும் வீரமாமுனிவர், சீகன்பால்க், எல்லிஸ், ஜி.யு. போப், ராபர்ட் கால்டுவெல் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கோர் ஆவர். இவ்வறிஞர் பெருமக்கள் ஒவ்வொருவரும் தமிழ்ப் பண்பாடு, சாதீய அமைப்புமுறைகள், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை மிகவும் நுணுக்கமாகக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். இவர்களின் இத்தகைய போக்கு குறித்து, "மத வாழ்வும் மறைப்பணியும் இந்திய மரபுக்கு ஏற்றதாக இயங்க வேண்டும் என இன்று முயற்சி செய்கிறோம். இம்முயற்சியைத் தத்துவ போதகர் 17ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கினார். வீரமாமுனிவர் அதைத் தொடர்ந்து நடத்தினார்"[1] 'என்பார் வி. மி. ஞானப்பிரகாசம்.

தத்துவ போதகரின் இலக்கியப் போக்கும் இறைத்தொண்டும்

இராபர்ட் - டி- நொபிலி என்பார் இவ்வகையில் பெரும்பங்கு வகித்தவர் ஆவார். இவர் தன்பெயரைத் தமிழ் மண்ணின் சூழலுக்கு ஏற்ப 'தத்துவ போதகர்' என மாற்றிக் கொண்டார். மக்களுக்குப் பழக்கமாகிப் போன எளிய விருத்தங்களில் கிறித்துவத் தத்துவங்களைக் கூறும் நூல்களை இயற்றினார்; இந்திய பழந்துறவிகளைப் போல தன்னை மாற்றிக்கொண்டார். இது குறித்து, அவரது காவியுடை, தலைப்பாகை, கடுக்கன், புலித்தோல் ஆசனம், சந்தனப்பொட்டு, குடிசை வாழ்க்கை, சைவ உணவு ஆகிய இவை அனைத்தும் அவரைத் தமிழ்த் தவ முனிவராகவே காட்டின என ப. ச. ஏசுதாசன் தனது 'வீரமாமுனிவரின் தன்னாக்க இறையியல்' என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிடுவார்.[2] இதைப்போலவே சீகன்பால்கு

---

1 வி மி. ஞான்ப்பிரகாசம் மற்றும் க. ப. அறவாணன் (பதிப்), '**வீரமாமுனிவம்**', ப.12.

2. மேற்படி நூல், ப. 67.

என்பாரும் தன்னைச் சீகன்பால்கு ஐயர் என அழைத்துக் கொண்டதோடு கிறித்துவ இலக்கியத்தின் தத்துவப் பாடல்களை, கீர்த்தனங்களைத் தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளுக்கு ஒத்திசையக் கொடுத்தார் என்பர்.[3] இதற்குக் காரணம், "மனிதனின் அடிப்படை உணர்வுகள் அவன் பிறந்த நாட்டுச் சூழல்களோடும் தாய் மொழியோடும் இரண்டறக் கலந்து பின்னிப் பிணைந்து கிடப்பன"[4] என்று ஜி. ஜான் சாமுவேல் என்பார் கூறும் கருத்தும் இவண் மனங்கொள்ளத்தக்கது. இராபர்ட் - டி-நொபிலி இத்தத்துவத்தினை மிகவும் நுணுக்கமாக உணர்ந்தவர் என்பதைச் சமயப் பணியில் அவர் கையாண்ட உத்திகள் மூலம் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது மதம் மாறியவர்கள் பழைய சடங்காச்சாரங்களோடு கூடிய உடைகள், தலையில் வைத்துக்கொண்ட குடுமிகள், பூணூல், உணவு பழக்கங்கள், சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அவர்கள் கிறித்துவர்களாக இருந்த போதிலும்கூட அனுபவித்துக்கொள்ள அவர் அனுமதி அளித்திருந்தார்.[5] மேலும், அவர் கிறித்துவ தேவாலயத்தை இந்துக் கோயிலின் சாயலில் கட்டி அதற்குக் 'கோயில்' என்றே பெயரிட்டு அழைத்தார். இந்துமத பூஜைகளுக்குப் பிறகு பக்தர்களுக்குப் பிரசாதம் வழங்கப்படுவதைப் போலவே அவரும் தேவாலய வழிபாட்டிற்குப் பிறகு பழங்களையும், இனிப்புகளையும் வழிபாட்டில் கலந்து கொண்டோருக்கு வழங்கினார்.[6] இத்தன்மைகள் பலவற்றாலும், அவருக்குத் தலைமையிடத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட சில சுதந்திரங்களாலும் கிறித்துவம் முடிந்தளவு தமிழகத்தில் அயன்மைத் தன்மை குறைந்த நிலையில் வளர்ந்தமையைக் காணமுடிகின்றது

இலக்கியங்களில் அயன்மைத் தன்மை

தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஒத்துவராமல் அந்நியப்பட்டுப்போன இலக்கியங்கள் இவ்வகையில் மக்களின் பயன்பாடு இன்றிப் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையும் நோக்கத்தக்க ஒன்றாகும். இதற்குப் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்தே சான்றுகள் பல கொள்ள முடியும். அக இலக்கியங்களுள் **ஐங்குறுநூறு** முதலாய் **அகநானூறு** ஈறாய் உள்ளவை பெற்ற அதே மாட்சிமையினைப் **பதினெண் கீழ்க்கணக்கி**னுள் திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது போன்ற அகப்பொருள் தொடர்பான நூல்கள் பெறவில்லை. **மகாபாரதத்**தைத் தமிழில் கூறும் வில்லி புத்தூரார், நல்லாப்பிள்ளை இருவர் நூலுள்ளும் முதலாமவரின் நூலே மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது.

---

3 'Ziegenbalg's meritorious achievements had a considerable reception among the native congregation and this enthused other missionaries to venture on composing more hymns in Tamil.'
G. John Samuel, *Encyclopaedia of Tamil Literature Vol.I*, p.391.

4. ஜி ஜான் சாமுவேல், *திறனாய்வு சிந்தனைகள்*, ப 60

5 Thus D-Nobili's converts were allowed to retain their tufts (*Kuṭumi*). their sacred cord, their customary bathings and food rules, and all the regulations governing social intercourse. It was therefore possible for them to remain as Christians within Hindu society.

6. Duncan B. Forrester, *Caste and Christianity*, p.15. & ------, Catholic Ashrams. *Adopting and Adoptinng Hindu Dharma*, p. xviii.

இது போன்றே கிறித்துவ இலக்கியங்களிலும் பல சிறந்தனவாகவும் சில மக்களைக் கவராதனவாகவும் அமையப்பெற்றன. வீரமாமுனிவரின் **தேம்பாவணி**; எச். ஏ. கிருஷ்ணப் பிள்ளையின் **இரட்சணிய யாத்திரிகம்** ஆகியன சிறந்த இலக்கியங்களாக, காப்பிய வரிசையில் வைத்துப் பேசப்பட்டன. அந்நிய மதக்கோட்பாடு, அந்நியப் பாத்திரங்கள், சூழல் போன்றவை யாவும் தோன்றாவண்ணம், தமிழ் மண்ணின் சூழலுக்கு இயைய இக்காவியங்கள் படைக்கப்பெற்றதே இவற்றின் வெற்றிக்குக் காரணமாகும்.

கிறித்துவ இலக்கியத்துள் அயன்மைத் தன்மை கொண்ட படைப்புகள்

The Pilgrim's Progress, The Holy War ஆகியன தமிழில் பலரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டும் தமிழர்களுக்குப் பழக்கப்படாத ஓசைநயம், காட்சிப் படிமங்கள் ஆகியவற்றால் மக்களை முழுமையாகச் சென்றடைய முடியவில்லை.[7] இதைப் போலவே ஜெர்மன் இசையைத் தழுவித் தமிழில் பாடப்பெற்ற ஆரம்பகாலக் கிறித்துவக் கீர்த்தனைகள் தமிழர் காதுகளுக்கு மிகவும் அந்நியமாகத் திகழ்ந்தமையால் அவையும் சிறப்பிடம் பெறாது போயின. இதை மாற்றி, அமெரிக்கத் திருச்சபையைச் சார்ந்தவரான இ. வெப் என்பார் 1859இல் **கிருஸ்தவக் கீர்த்தனைகள்** என்ற நூலைப் பதிப்பித்தார்.

வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்கள்

தமிழில் சிறந்த கீர்த்தனைகளை, இசைப் பாடல்களைச் செய்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் மிகவும் மனங்கொள்ளத்தக்கவராகத் தஞ்சை சரபோஜி மன்னரிடம் சிறிது காலம் அவைக்களப் புலவராகப் பணிபுரிந்த வேதநாயக சாஸ்திரியார் காணப்படுகிறார். அவரது **ஞானக் கீர்த்தனைகள்**, **ஜெபமாலை** ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன. சைவ சமயத்துள் ஏராளமான சிற்றிலக்கிய, நாட்டுப்புற வடிவங்களைக் கையாண்ட மாணிக்கவாசகரைப் போலவே இவரும் சிற்றிலக்கிய வகைகளில் பல கிறித்துவ இலக்கியங்கள் செய்தவராவார். அவற்றுள் நொண்டி இலக்கிய வகையில் **ஞான நொண்டி**, கும்மி வகையில் **ஞானக்கும்மி**, நாடக வகையில் **ஞானத்தச்ச நாடகம்**, உலா வகையில் **ஞானவுலா**, அநுபூதி வகையில் **பரமாநுபூதி**, குறவஞ்சி வகையில் **பெத்தலகேங் குறவஞ்சி** ஆகியவை சில சான்றுகள்.

பிற கிறித்துவ இலக்கியப் படைப்பாளர்கள்

இவரைப் போலவே சிறந்த கிறித்துவ இலக்கியப் படைப்பாளர்களாகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றவர்களில் அந்தோணிக்குட்டி அண்ணாவியார், கூழங்கைத் தம்பிரான், முத்துசாமிப் பிள்ளை, இன்பக் கவிராயர், சவராயலு நாயக்கர், பண்டித சவரிராயர் போன்றோர் ஒரு சிலராவார்

பதினாறாம் நூற்றாண்டைய இலக்கியப் போக்கு

சிற்றிலக்கிய வளர்ச்சியில் 16ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முக்கியமான கால கட்டமாகத் திகழ்ந்தது. நாயக்கர் ஆட்சி, ஜமீன் ஆட்ணசி, நவாப் ஆட்சி அமைப்புகள் இக்கால கட்டத்தில்

---

7. ஜி. ஜான் சாமுவேல், **பண்பாட்டுக் கலப்பும் இலக்கிய ஒருமையும்**, ப. 137.

பெருவாரியாகத் தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்தன. ஒவ்வொரு குறுநில மன்னர்களும் அவைக்களப் புலவர்களைப் பெரும்பாலும் அமர்த்தியிருந்தனர். இக்காலங்களில் பேரிலக்கியங்களினும் நோக்க மன்னர்கள் புகழ்பாடும் சிற்றிலக்கியங்கள் மிகுதியாகத் தோன்றின. கிறித்துவர்கள் தம் மதத்தினைப் பரப்ப இம்மரபையும் உள்வாங்கிக் கொண்டனர். அத்தோடு உரைநடை இலக்கியத்திலும் தமிழுக்குப் பெருங்களத்தினை அவர்கள் அமைத்தனர். அவ்வகையில் **புனித பைபிளி**ன் வசனங்களும், **புனிதர் வரலாறு** என்னும் நூலும், **பரமார்த்த குரு கதை** என்னும் நூலும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

கிறித்துவப் புலவர்களின் சிற்றிலக்கியப் படைப்புப் பாணி

ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டதைப் போலச் சிற்றிலக்கிய மரபினை உள்வாங்கிய பல கிறித்துவப் புலவர்கள், அவ்வகை இலக்கிய வகையில் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண மரபுகள் கெடாவண்ணம் நுண்ணிய மாற்றங்கள் சில செய்தனர். மடக்கு, யமகம், திரிபு, சிலேடை என அலங்காரங்கள் மிகுந்து, தமிழ் பாண்டித்தியம் உடையவர்கள் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளத்தக்க பலவகையான சிற்றிலக்கியங்களை மிகவும் எளிமைப்படுத்தி, எளிய சொல்லாட்சிகளில் மாற்றித் தந்த விதத்தால் வெற்றி பெற்றனர் கிறித்துவ தத்துவத்தைக் கூறும் பல வகைச் சிற்றிலக்கியங்களை, அவ்வகையில் இயற்றிப் பெருவெற்றியைப் பெற்றிருப்பவர் வேதநாயக சாஸ்திரி ஆவார். இது குறித்தும்,அவரது சிற்றிலக்கிய வகைகள் தமிழில் கொண்டு வந்த மாற்றம் குறித்தும், ஜி. ஜான் சாமுவேல், "Though he partially belongs to the neo - classical tradition, we see in his works the gradual melting away of the rigid neo-classical rules, and his works in several ways anticipate and foreshadow the latter romantic movement spearheaded by Pārati and others"[8] எனக் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

அம்மானையின் தொன்மை

கிறித்துவ இலக்கியங்களுள் மிகுதியாகக் காணப்படும் சிற்றிலக்கிய வகை அம்மானை ஆகும் இது பற்றிய சிந்தனைகள் சங்க இலக்கியத்திலேயே தோற்றம் பெற்றுள்ளன சங்க இலக்கியத்துள் அம்மானை என்னும் சொல் அதே பெயரில் அழைக்கப்பெறவில்லை. எனினும் அம்மானையாடலோடு தொடர்புடைய கழங்காடல் பற்றிய குறிப்புகள் பெரும்பாணாற்றுப்படை (334-335), புறநானூறு (36 4) ஆகியவற்றில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.[9] அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பதது, பரிபாடல் ஆகியவற்றில் இச்சொல் பல இடங்களில் கழங்காட்டத்தைக் குறிக்கும் விதத்தில்வருவதாகச் சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு சுட்டுகிறது[10]

8. G. John Samuel (Ed.), *Encyclopaedia of Tamil Literature*, Vol.I, p. 400

9. G. John Samuel (Ed.) *Encyclopaedia of Tamil Literature*, Vol.II, p. 299.

10. Thomes Lehmanın & Thomes Malten, *A word Index for Cankam Literature*, p. 143.

சிலப்பதிகாரமும் 'அம்மானை' இலக்கிய வடிவும்

'அம்மானை' என்னும் இச்சொல் **சிலப்பதிகாரத்**தில் தாய் (10:135-137), தலைவி (20:16), 'அம்மானை' என்னும் ஆடுகருவி (29:17), தீ (29:19) என்கிற நான்கு பொருள்களில் இடம்பெறுகின்றது[11] 'அம்மானை' என்னும் ஆடுகருவியும் 'கழங்கு' என்னும் சங்க இலக்கியத்துள் குறிப்பிடப்படும் ஆடுகருவியும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன.

சங்க இலக்கியம் முதற்கொண்டு தொடரும் 'குரவை, துணங்கு, ஊசல், பந்து, கழங்கு, பாவை, சிற்றிலிழைத்தல், புனலாடல், அலவனாட்டுதல், அம்மாவாடல்' முதலிய பலவகை ஆட்டங்களுள் அம்மானை சிலப்பதிகாரத்துள் கதை நிகழ்வை நயம்பட உரைப்பதற்குரிய சிறந்த இடத்தைப் பெறத் தொடங்குவதை அந்நூலின் வாழ்த்துக்காதையில் காணமுடிகிறது.

> "வீங்குநீர் வேலி உலகாண்டு விண்ணவர்கோன்
> ஓங்கரணம் காத்த உரவோன்யார் - அம்மானை
> ஓங்கரணம் காத்த உரவோன் உயர்விசும்பில்
> தூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன்காண் - அம்மானை"[12]

என்னும் இவ்வடிகள் வினா-விடைப் பாங்கில் ஒரு நிகழ்வைத் திறம்பட மனதில் பதியும் வண்ணம் கூறும் முறையில் சிறப்பாக அமைந்துள்ளமை நோக்கத் தக்கது.

திருவம்மானை

இவ்வகை அம்மானைப் பாடல் ஓர் இலக்கிய வகையாக, சிலம்பினும் பிற்பட்டதும் மாணிக்கவாசகரால் இயற்றப்பெற்றதுமான திருவம்மானையின் மூலம் முகிழ்ப்பதைக் காணலாம். **திருவாசகம்** என்னும் நூலுள் ஒரு பகுதியான இத்திருவம்மானை என்னும் பகுதி இரு நிலைகளில் அமைந்துள்ளது.

1. ஒரு பெண் வினா எழுப்ப இரண்டாவது பெண் விடை சொல்ல மூன்றாமவள் முத்தாய்ப்பு வைக்கும் நிலை.
2. முதற்பெண் ஒரு செய்தியைச் சொல்ல இரண்டாமவள் அதன் அடிப்படையில் ஒரு வினாவை எழுப்ப மூன்றாமவள் அதற்குச் சிலேடை நயத்துடன் விடை கூறும் நிலை.

மடக்கு அம்மானை இலக்கணம்

இவ்வமைப்பின் செறிந்த நிலையில், ஒருவர் வினா எழுப்ப மற்றவர் விடை கூறும் அமைப்பில், கர்ண பரம்பரையாய் அமைந்த, புகழேந்திப் புலவருக்கும் ஒட்டக்கூத்தருக்கும் இடையே நடந்த 'அம்மானைப் பாடல்கள்' தமிழில் இன்றும் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன

---

11. இளங்கோவடிகள், **சிலப்பதிகாரம்**.
12. மேற்படி நூல், **வாழ்த்துக்காதை**.

இவை 'அம்மானை மடக்கு' என்றும் அழைக்கப்பட்டன. இவ்வகைப் பாடல் குறித்து.

"இரண்டு நாலைந் தெனுமடி ஈற்றில்
தன்பெயர் குலவத் தன்ன அம்மானை
ஐந்தடிக் கலிப்பா போலும் அதனிடை
சொல்லலும் மறுத்தலும் விடையும் தானே
கூறினர் பற்பலர் குவலயத் திடத்தே"

என **அறுவகை இலக்கணம்** என்னும் நூல் விதி கூறுகிறது.[13]

அம்மானையும் பிற வகை இலக்கிய வடிவங்களும்

மாணிக்கவாசகர் காலந்தொடங்கித் தனித்ததொரு இலக்கிய வகையாக வளர்ந்த இச்சிற்றிலக்கிய வகை பிற சிற்றிலக்கியங்களுள் ஓர் உறுப்பாகத் திகழ்கின்ற அமைப்பும் தமிழ் இலக்கியத்துள் உள்ளது அதாவது கலம்பக இலக்கியத்துள் இடம்பெற வேண்டிய ஓர் உறுப்பாகவும் அம்மானை திகழ்கிறது. பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கிய வகையில், குறிப்பாக மகளிர் பிள்ளைத்தமிழில் பத்துவகைப் பருவங்களுள் ஒன்றாக அம்மானை காணப்படுகிறது. உலா என்னும் இலக்கிய வகையினுள்ளும் மகளிரின் அம்மானை விளையாடல் குறித்த செய்திகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

அம்மானை - கதைப்பாடல்

அமமானை இலக்கிய வகை, மேற்கூறிய இலக்கியப் பயன்பாடுகள் தவிர நெடுங்கதை ஒன்றைக் கூறும் அமைப்பிலும் மாறுவதை 17ஆம் நூற்றாண்டில் காணமுடிகிறது. இக்காலக் கட்டத்திலிருந்து அம்மானைப்பாட்டு, மாலை, நங்கைப் பாடல் போன்ற பெயர்களில் பல நூல்கள் கிடைக்கின்றன **இராமாயணம், மகாபாரதம்** ஆகிய இதிகாசங்கள் கூட முறையே **ராமாயண அம்மானை** என்னும் பெயரிலும், **பாரத அம்மானை** என்னும் பெயரிலும் பல அடிகளில், நெடும் கதைப்பாடல்களாகத் தமிழில் புனையப்பட்டன. இவ்விதம் காப்பியங்களாகப் புனையப்பட்ட இவை மீண்டும் அம்மானை வடிவில் கதைப்பாடலாகச் செய்யப்படுவது இயல்பே என்பார் ஜி. ஜான் சாமுவேல், இவர், "பிரச்சார நோக்கத்தோடு எழும் இயக்க இலக்கியப் படைப்பாளர்கள், தங்கள் கருத்துக்களை மக்களுக்குப் பரப்ப விரும்பும்போது உயர்குடியினரின் செந்நெறி இலக்கிய (Classical Literature) வடிவங்களை விட்டுவிட்டு, பாமர மக்களின் நாட்டுப்புற இலக்கிய (Folk - Literature) வடிவங்களில் தத்தம் கருத்துக்களைப் பரப்புவர்[14] என்று கூறுவது இவ்வகையில் சிந்திக்கத் தக்கது

இதிகாசங்கள் மட்டுமன்றி அவற்றின் கிளைக் கதைகள் சிலவும் அம்மானை வகைக் கதைப்பாடல்களாகத் தோன்றின அம்மானை நடையில் அமைந்து, மாலை என்ற பெயருடன் காணப்படும **அல்லியரசாணி மாலை, பவளக்கொடி மாலை, அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை,**

---

13. தண்டபாணி சுவாமிகள், **அறுவகை இலக்கணம்** - (யாப்பு - 29).

வைகுண்ட அம்மானை, அசுவமேத அம்மானை[14], **இராமர் வனவாச அம்மானை** முதலி யன இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன.

அம்மானைக் கதைப்பாடலின் இலக்கணம்

இத்தகு அம்மானை, கதைப்பாடலாகத் திகழும் பொழுது அதன் வரன்முறை யாது என்பது குறித்து வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள்,

"கலிப்பா அரையரை யாகக் கூட்டியும்
எதுகை இன்றித் தனித்தனி சேர்த்தும்
காதை யம்மானை கழறினர் சிலரே"[15]

என்று தம்முடைய **அறுவகை இலக்கணத்**துள் கூறியுள்ளார்.

அம்மானைக் கதைப்பாடலின் வகைகள்

"அம்மானைக் கதைப்பாடல்களை அவற்றின் கதைக்கரு தன்மையால் ஐந்து வகையாகப் பிரித்துக் கொள்ளமுடியும்" என்கிறார் மொ. மருதமுத்து[16]. அவை,

1. **இதிகாச, புராண அம்மானைகள்** - இதிகாச, புராண கருத்துக்களைப் பாடும் இவ்வகையில் **இராமாயண அம்மானை, பாரத அம்மானை, கள்ளழகர் அம்மானை,** மற்றும் **திருவிளையாடல் அம்மானை** ஆகியன அடங்கும்.

2. **இலக்கிய அம்மானை** - தமிழ் இலக்கியங்களில் அமைந்த பாடுபொருள்களைக் கொண்டு பாடப் பெறும் இவ்வகையில் **கோவலன் கதை அம்மானை, சீவக சிந்தாமணி அம்மானை** ஆகியன அடங்கும்.

3. **சமய அம்மானை** - தத்தம் சமயத்தார் தங்கள் தெய்வங்களின், சமயங்களின் மேன்மைகளைப் பாடும் இவ் அம்மானையில் **ஏகாதசி அம்மானை, சத்தியவேத அம்மானை, திருமறைப்பொருள் அம்மானை** ஆகியன அடங்கும்.

4. **சமுதாய அம்மானை** - தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நிகழ்ந்த பல்வேறு சிக்கல்களை மையமாகக் கொண்டு பாடப்பெறும் இவ்வகையில் **மதுரைவீரன் அம்மானை, பொன்னர் சங்கர் அம்மானை** ஆகியன அடங்கும்.

5. **வரலாற்று அம்மானை** - தமிழக வரலாற்றுப் பதிவுகளை மையமாகக் கொண்டு பாடப்பெறும் இவ்வகையில் **இராமப்பையன் அம்மானை, சிவகங்கைச் சரித்திர அம்மானை, வீரய்யன் அம்மானை, ஐரோப்பிய யுத்த அம்மானை** ஆகியன அடங்கும்.

---

14 ஜி ஜான் சாமுவேல், **திறனாய்வு சிந்தனைகள்**, ப. 72.

15. தண்டபாணி சுவாமிகள், **அறுவகை இலக்கணம்** - யாப்பு - 31.

16. மொ. மருதமுத்து (பதி), **ஆமையர் அம்மானை**, ப. 23.

காலத்தால் தொன்மையான அம்மானைக் கதைப்பாடல்கள்

கதைப்பாடல் வடிவம் சார்ந்த அம்மானைப் பாடல்கள் 17ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கமாகக் கிடைக்கின்றன. அவ்வகையில் அந்நூற்றாண்டைச் சார்ந்தனவாகவும், பழமையானவையாகவும் கருதப்பெறும் அம்மானை நூல்களாக **இராமப்பையன் அம்மானை, சீராளன் அம்மானை,** புகழேந்தி இயற்றிய **மூவர் அம்மானை***, **திருச்செல்வர் அம்மானை** ஆகியன காணக்கிடைக்கின்றன. இப்பழம் அம்மானை வரிசையில் கிறித்துவ அம்மானைக் கதைப்பாடல்களையும் வைத்து நோக்கும்பொழுது கிறித்துவர்கள் தங்களுடைய இலக்கியப் படைப்பிற்கு இவ்வம்மானை வடிவத்தை எவ்வளவு தூரம் ஏற்றம் கொடுத்துக் கையாண்டுள்ளனர் என்பது புலப்படும்.

கிறித்துவ இலக்கியத்துள் அம்மானைக் கதைப்பாடல்கள்

கிறித்துவப் புலவர்கள் இதே கால கட்டத்தில் **சண்டியோகு மேயர் அம்மானை** (Santiogu Mayor Ammanai), **அர்ச். மரி கருதம்மாள் அம்மானை** ஆகிய நூல்களைப் படைத்துள்ளமை இவ்விலக்கிய வகையின்மீது அவர்களுக்கிருந்த ஈடுபாட்டைப் புலப்படுத்தும். "இம்முயற்சியில் முதன் முதலாகத் தோன்றிய கிருத்துவ இலக்கியமாக **சண்டியோகு மேயர் அம்மானை** என்ற தமிழ்க் கத்தோலிக்க நூல் காட்சி தருகின்றது" - என சிற்றிலக்கிய வரிசையில் அம்மானைப் பாடலுக்குக் கிறித்துவப் புலவர் கொடுத்த ஏற்றம் பற்றி ஜி. ஜான் சாமுவேல் தம் நூல் ஒன்றில் கூறுகிறார்[17] இந்நூலினை கி.பி. 1647 இல் இலங்கையைச் சார்ந்த, பிராமணச் சாதியில் பிறந்து கிறித்துவ மதத்திற்கு மாறி, தன் பெயரைப் 'பெட்ரோ' என மாற்றிக் கொண்ட புலவர் ஒருவர் இயற்றினார். அம்மானை வகையில் பல நூல்களை இவ்விதம் 17ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கமாக 20ஆம் நூற்றாண்டு ஈறாகப் பல புலவர்கள் கிறித்துவ மதத்தில் இருந்துகொண்டு வழங்கினர்

கிறித்துவப் புனிதர்கள் குறித்த அம்மானைக் கதைப்பாடல்கள்

கிறிததுவ மதத்தில் புனித நிலையை அடைந்த அர்ச் செபஸ்தியார், அர்ச். அந்தோனியார், அர்ச். பெரிய யாகப்பர், அர்ச். சவேரியார், அர்ச் தோமையார், வேதசாட்சி தேவசகாயம் பிள்ளை என்னும் தீர்க்கதரிசிகளின் வரலாறுகளும் அம்மதத்திற்காகப் போராடித் தங்கள் இன்னுயிர் நீத்த பெருந்துறவிகளின் வரலாறுகளும் அவ்வகையில் பல காலகட்டங்களில் அம்மானை வடிவில் நூல்களாயின.

கிறித்துவப் புனிதைகள் குறித்த அம்மானைக் கதைப்பாடல்கள்

ஆண் புனிதா மட்டுமன்றிக் கிறித்துவ மதத்திற்காக, அவர்களைப் போலவே தொண்டாற்றி நன்மரணம் அடைந்த ஏராளமான புனிதையர் வரலாறும் அம்மானைக் கதைப்பாடலாக இயற்றப்பட்டு மக்களின் பயன்பாட்டிற்குத் தரப்பட்டன. **அர்ச். பெரியநாயகி**

---

* புகழேநதிப புலவர் தவிாதது வேறு சில புலவர்களும் மூவர் அமமானை என்னும பெயரில காலததால பிறபட்ட நிலையில் சில அமமானை நூலகளை இயற்றியுள்ளார்.

மாதா, அர்ச், லூர்து மாதா, அர்ச். செபமாலை மாதா, அர்ச். வியாகுல மாதா, அர்ச். திரேசம்மாள், அர்ச். அகினேசம்மாள், அர்ச். பார்பரம்மாள், அர்ச். பிலோமினம்மாள் என்னும் பல புனிதையர் வரலாறுகள் அவ்வகையில் அம்மானை வடிவத்தில் மக்களுக்காகப் படைக்கப்பெற்றன.*

அண்டிறீக்கு அடிகளாரின் இலக்கியப் பணிகள்

உலகம் முழுவதும் இவ்விதம் கிறித்துவ நற்பணிகளுக்காகத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட இப்புனிதப் பெருமக்களின் வரலாறுகள் தமிழில் எவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டன என்பது இவ்விடத்தில் ஆராயத் தக்க ஒன்றாகும். போர்த்துக்கல் நாட்டைச் சார்ந்த அண்டிறீக்கு அடிகளார் இவ்வகையில் மிகச் சிறந்த பணியினைத் தமிழ் மொழியில் முதல்முதல் செய்துள்ளார். தூத்துக்குடி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த பழைய காயல், புதிய காயல் ஆகிய இடங்களில் சமயப் பணி செய்த இவர், **அடியார் வரலாறு** (Flos Sanctorum) என்னும் நூலை இயற்றினார். இந்நூல் புலவர் பலருக்குப் புனிதர் வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டு அம்மானை பாட வழிவகுத்தது. இந்நூல் கி.பி. 1586இல் வெளியிடப்பெற்றது "செபமாலை டியேகோ அடிகளார் போர்த்துக்கீசிய மொழியில் எழுதிய **புனிதரின் பூச்செண்டு**, என்ற நூலிலிருந்தும், லிப்பே மோனோ என்ற அடிகளாரின் **நூற்றறுபது பழங்காலப் புனிதர்களின் வரலாறு** என்ற நூலிலிருந்தும், சுவக்கீம் பெரியேனியோ என்ற அடிகளாரின் **அப்போஸ்தலர்களின் வரலாறு** என்ற இலத்தீன் மொழி நூலிலிருந்தும் அண்டிறீக்கு அடிகளார் மொழி பெயர்த்த புனிதர் வரலாறுகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை இந்த **அடியார் வரலாறு** என்னும் நூலில் இடம்பெற்றன.[18] என அ.பி. அந்தோனி இராசு என்பார் குறிப்பிடுகிறார். **அடியார் வரலாறு** என்னும் நூலை எழுதுவதற்கு முன்பாகவே இவர் தமிழில் 1578இல் **தம்பிரான் வணக்கம்**, 1579இல் **கிரீசித்தியானி வணக்கம்**, 1586இல் **கொம்பெசியோனாயரு** ஆகிய மூன்று நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த அண்டிறீக்கு அடிகளார், பல அடியார்களின் வரலாற்றைத் தமிழில், அதுவும் உரைநடை சிறப்பிடம் பெறாத அக்காலத்தில் உரைநடை படைப்பிலக்கியமாகச் செய்தமை கிறித்துவ இலக்கிய வரலாற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இவ் **அடியார் வரலாறு** என்னும் நூலுக்குப் பிறகும் இவர் சில நூல்களை எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அடியார் வரலாறு

அண்டிறீக்கு அடிகளார், தம் **அடியார் வரலாற்றில்** 86 புனிதர்களின் வரலாறுகளைக் கூறியுள்ளார். இவ்வரலாற்றைத் தாம் தமிழில் தருவதற்கு மிகுந்த உழைப்பைச் செலவிட்டமை

---

* கிறித்துவ அம்மானை நூலகள் யாவை? என்பது பற்றிய ஒரு பட்டியல் பின்னிணைப்பாகத தரப்பட்டுள்ளது

17 ஜி. ஜான் சாமுவேல், **பண்பாட்டுக் கலப்பும் இலக்கிய ஒருமையும்**, ப. 139

18 ஆ.ப. அந்தோனி இராசு (பதி.) **கிறித்துவ அம்மானைகள்**, ப vii.

குறித்து அவரே தம் நூல் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார். "வரலாறுகள் நேர்த்தியாய் அமையும்படி அவற்றை மொழிபெயர்ப்பதில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் செலவழித்தேன். இம்மொழியில் பயிற்சியுள்ள எனக்குத் தெரிந்தவரைக்கும், தமிழர்களின் கருத்துப்படியும், இம்மொழியை ஆழ்ந்து பயின்ற நமது சபை குருக்களின் கருத்துப்படியும் இவ்வரலாறுகள் பிழையின்றித் தூய நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்று நம்புகிறேன்"[19] என அடிகளார் கூறுவதிலிருந்து அவர் புனிதர்களைக் குறித்துத் தமிழர்களுக்கு அறிவிக்க உழைத்த உழைப்பு குறித்தும், அவ்வுழைப்பிலி ருந்த நேர்மையைக் குறித்தும் அறிய முடிகிறது. என்றாலும் அச்சிடப்பட்ட நூலுள் 70 பிரிவுகள் உள்ளன. அவற்றினுள்ளும் 53 புனிதர்களின் வரலாறு தனித்த நிலையிலும், 7 புனிதர்களின் வரலாறுகள் தொகைநிலையிலும் தரப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியவை ஏசுபிரான், மரியன்னை, கிறித்துவ மதத்தின் மகத்துவம் போன்றவற்றைக் கூறுவதாகவும் அமைவதைக் காணமுடிகிறது* இதில் கூறப்பட்ட பல அடியார்களின் வரலாறுகள் கிறித்துவம் தழுவியவர்களுக்குத் **திருமறை**க்கு அடுத்த நிலையில் ஒரு புனித நூலாயின என்பதும் மனம் கொள்ளத்தக்கது.

அடியார் வரலாற்றின் செல்வாக்கு – அர்ச். அந்தோனியார் அம்மானை வழி

பல புனிதர்களின் வரலாறுகளைப் படித்துத் தாமும் அவ்வழி ஒழுக வேண்டும் என்பதற்காகவும், தம் வாழ்வின் இறுதியில் மோட்சம் பெற வேண்டும் என்பதற்காகவும் எழுதப்பெற்ற இந்நூல் அவ்வகையில் முக்கியத்துவம் பெற்றது என்பது சுட்டத்தக்க செய்தியாகும் **அடியார் வரலாறு** என்கிற இந்நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு **புனித அந்தோனியார் அம்மானை** இயற்றப்பட்டமை இக்கருத்திற்கு வலுசேர்க்கும் இவ்வம்மானையைப் பாடிய புலவர் இது குறித்துச் சில குறிப்புகளை அந்நூலின் 31ஆம் கண்ணியிலிருந்து 39ஆம் கண்ணி வரையுள்ள அடிகளில் நுட்பமாகப் புலப்படுத்துகிறார்[20]

அர்ச்சியசிஷ்டர்களின் சரித்திரம்

புனிதர்களின் வரலாற்றில் மேலும் பல புதிய புனிதர்கள் பற்றிய செய்திகள் சேகரிககப்பட்டுப் பிறிதொரு நூலாக **அர்ச்சியசிஷ்டர்களின் சரித்திரம்** (நான்கு காண்டங்கள்) என்னும் பெரியதொரு நூல் வெளிவந்ததும புனிதர்கள் அல்லது இறை அடியார் பற்றிக் கிறித்துவர்கள கொண்டிருந்த மதிப்பையும் மரியாதையையும் மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தது ஏராளமான புனிதர்களின் வரலாற்றை ஆண்டு முழுவதும் முறையாகக் கிறித்துவர்கள் நினைவில்

---

19 ச இராசமாணிககம் (பதி), *Flos Sanctorum* எனற **அடியார் வரலாறு**, ப. lxviii.

* இவவெணணிககை **அடியார் வரலாறு** நூலிலுள்ள 'நூலின் அட்டவணை' வழி தரப்படுகிறது

20 ஆ பி அந்தோனி இராசு (பதி), புனித அநதோனியார் அம்மானை, ப 5

கொண்டு போற்றவேண்டும் என்பதற்காக ஜனவரி முதல் தியதி முதல் டிசம்பர் 31ஆம் தியதி ஈறாக உள்ள நாட்களில் எந்தெந்த புனிதர்கள் பிறந்தார்கள் என்பதை அவர்களின் வரலாற்றோடு இந்நூல் தெளிவுபடுத்துகிறது.

அர்ச். மரிகருதம்மாள் பற்றிய வாழ்வியல் குறிப்புகள்

அவ்வகையில் அர்ச். மரிகருதம்மாள் என்னும் புனிதை ஜூலை மாதம் 20ஆம் தியதி இவ்வுலகில் தோன்றியதாகக் கொள்ளப்பட்டு மக்களால் போற்றப்படும் பெருநிலையில் காணப்படுகிறாள். இப்புனித அம்மையார் மரிகருதாள், மர்கரீத்தம்மாள், மரிகிருதாள், மருகருதாள், மருகருதம்மாள், மேரி கருதம்மாள் ஆகிய பெயர்களால் பல நூல்களில் குறிக்கப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

நூலாசிரியருக்கு முன்னோடிகள்

அர்ச். மரிகருதாள் குறித்துத் தமிழில் முதலில் வரலாற்றுக் குறிப்பினைத் தருபவராக அண்டிறீக்கு அடிகளார் என்பவரும், அவரைத் தொடர்ந்து சேசுசபைக் குருவாக இருந்த ரொஸ்சியென்னுஞ் சின்ன சவேரியார் சுவாமியாரும் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் எழுதிய குறிப்புகளே சிறந்த அம்மானை நூலாக **அர்ச். மரிகருதாள் அம்மானை**யை இயற்ற இந்நூல் புலவருக்குத் துணை நின்றிருக்க வேண்டும். மேலும் பல்வேறு வாய்மொழிக் கதைகள், அர்ச். மரிகருதாள் குறித்த பிரசங்கங்கள் ஆகியனவும் நூலை விரிவுபடுத்தத் துணைநின்ற கருவிகளாக ஆசிரியருக்கு இருந்திருக்கக் கூடும்.

நூலாசிரியர் பற்றிய அகச் சான்றுகள்

இந்நூலாசிரியர் யார் என்பது குறித்து கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன 1876ஆம் ஆண்டில் மயிலை பொன்னுசாமி முதலியார் அவர்கள் பதிப்பித்த பழைய பதிப்பில் "பூர்வீக வித்துவான்களிலொருவர் இயற்றிய **அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை**" என்று காணப்படுகிறது.[21] இதில் ஆசிரியர் பெயர் தரப்படவில்லை. இதைப் போலவே சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்துள் காணப்படும் இவ்வம்மானை குறித்த தாள் சுவடியினுள்ளும் ஆசிரியர் பற்றிய விளக்கம் இல்லை. 1955இல் மதுரை தே நொபிலி அச்சகத்தார் வெளியிட்ட பதிப்பினுள்ளும் நூலாசிரியர் குறித்த செய்திகள் தரப்பெறவில்லை. நூலின் உள்ளே நூலாசிரியர் அவையடக்கமாகக் கூறும் பகுதியினுள்ளும் எவ்விடத்திலும் ஆசிரியர் யார் என்பது பற்றிய தெளிவான குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. ஆசிரியர் தம்மைக் குறித்துப் பாடும் பொழுது "தீதுநிறை பொல்லாச் சிறியேன்" (கண்ணி-4), "திருச்சரிதை யான்பாட" (கண்ணி-7) "அறியாதான்

---

21 வை. தே. ம சின்னச்சாமி செட்டியார் (பதி), **அர்ச். மரிகருதம்மாளம்மானை**, தலைப்புப பக்கம்.

என்பாடல்" (கண்ணி -16), "நங்கை மரிகருதாள் பெற்றகதை முற்றும் விரித்துரைத்தேன்" (கண்ணி -1219) என்று தம்மைத் தாழ்த்தியும், பணிந்தும் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்துகிறாரேயன்றித் தம் பெயரை யாதொரு இடத்தும் குறிப்பிடவில்லை என்பது நினைவிற் கொள்ளத் தக்கது.[22]

நூலாசிரியர் பற்றிய புறச்சான்றுகள்

அகச்சான்றுகள் இவ்விதம் இருக்க 1993ஆம் ஆண்டு இந்நூலை ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு நிலையில் பதிப்பித்து வெளியிட்ட ஆ.பி. அந்தோனி இராசு என்பவர் இந்நூலின் ஆசிரியர் ஜான் என்பதாகச் சுட்டுகிறார். மேலும் ஒரு சிலர் இந்நூலுக்கு ஆசிரியர் அப்துல்லா சாயபு என நிறுவ முன்வந்துள்ளனர் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறார் ஒரு முகமதிய மதத்தவர் கத்தோலிக்கக் கிறித்துவ சமயம் சார்ந்த சிந்தனைகளின் நுட்பமான பகுதிகளைத் தெளிவாக இந்நூலில் கூறுவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்பதைத் தர்க்கரீதியாகவும் சுட்டுகிறார். ஆகவே அப்துல்லா சாயபு என்பார் கிறித்துவம் தழுவித் தம் பெயரை ஜான் என மாற்றி இந்நூலை செய்திருக்க வாய்ப்புள்ளது என்கிறார், Fr. Balthazar Da Costa என்பவர் புனிதக் கல்லூரியிலுள்ளவர்களுக்கு எழுதிய கடிதக் குறிப்பு ஒன்றின் மூலம் இந்நூலாசிரியர் ஜான் என்பதாக அறியமுடிகிறது என்பதையும இப்பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.[23] அக்கடிதத்தில் Fr. Balthazar Da Costa என்பார், "Next comes the two Johns, one of them is also a great poet. Among other poems he has composed, one on the life of St. Margaret and other small books through which he does much good as we shall see further on . . . . ." என இந்நூலாசிரியர் பற்றிய செய்திகளைத் தருகிறார் இதில் St. Margaret என அழைக்கப்படும் அர்ச். மரிகருதாள் மீது எவ்வகையான சிற்றிலக்கிய வகையில் ஜான் என்பார் நூல்கள் செய்தார் என்பதற்கு எவ்விதமான வெளிப்படையான ஆதாரமும் இல்லை என்பதும் நினைவில் கொள்ளத்தக்கது அர்ச் மரிகருதாளின் வாழ்க்கையை ஜான் என்பார் அம்மானை சார்ந்த சிற்றிலக்கிய வகையிலேயே பாடினார் என்பதற்கு மேலும் சான்றுகள் தேவைப்படுகின்றன.

நூலின் காலம்

அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை என்னும் நூலின் காலம், ஜான் என்பார் நூலை இயற்றியவராக இருக்கும் நிலையில் இக்கடிதம் எழுதப்பட்ட 9-9-1653 காலகட்டத்திற்கு முந்தையதாக அமைய வேண்டும் ஆகவே அவ்வகையில் நூலின் காலம் 17ஆம் நூற்றாண்டாகக் கொள்ள இடமுள்ளது. எஸ். சௌந்தரபாண்டியன் என்பார் "பொதுவாக, நடையையும், கருத்தமைதியையும் நோக்க, நூல் கிபி. 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம்" என

22. ஆ.பி. அந்தோனி இராசு (பதி). **அர்ச் மரிகருதம்மாள் அம்மானை**

23. அதே நூல் ப. v

இந்நூலின் காலம் குறித்துக் கருத்து தெரிவிக்கின்றார்.[24] நூலின் எந்தவிடத்தும் அகச்சான்று வழி காலத்தை நிறுவ எவ்விதச் சான்றுகளும் இல்லை. மேலும், ஆசிரியரும் நூலின் எவ்விடத்தும் அது பற்றிய குறிப்புகளை விட்டுச் செல்லவில்லை என்பதும் நோக்குவதற்குரியது.

மரிகருதம்மாள் அம்மானை - வரலாற்று வகை சார்ந்த அம்மானை

இந்நூல் கதை வரலாற்றுச் சார்புடைய ஒன்றாகும். The Catholic Encyclopedia Vol. I நூலின் 652 பக்கத்தில், "The Greek Church honours her under the name Marina on 13 July; the Latin, as Margaret on 20 July. Her Acts place her death in persecution of Dioaletian (A.D. 303-5)" என்று குறிப்பிடப்படும் செய்தியின் மூலம் Margaret என்னும் மரிகருதாள் வரலாற்றுச் சார்புடைய ஒருவரே என்பது விளங்கும். அண்டிறீக்கு அடிகளார், ரொஸ்சியென்னுஞ் சின்ன சவேரியார் சுவாமியார் ஆகியோர் எழுதிய அர்ச். மரிகருதாள் என்பவரின் வரலாற்றைப் பெரிதும் தழுவி இந்நூலின் கதை அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது

அர்ச். மரிகருதம்மாள் கதைச் சுருக்கம்

மரிகருதாள் என்னும் பெயருடையவள், ஒலிவோர் மன்னன் ஆண்ட அந்தியோக்கிய நாட்டில் பிறக்கிறாள். இளமையிலேயே தாயை இழந்த இப்பெண்ணானவள், அவள் தந்தையாகிய தேயோதேசி என்பவரால் ஒரு தாதியிடம் வளர்க்கக் கொடுக்கப்படுகிறாள். மரிகருதாளின் தந்தையாகிய தேயோதேசி என்பான் கிறித்துவ மதத்தினைச் சாராத இந்து மதத்தின் புராதனக் கொள்கைகளில் மிகுந்த நம்பிக்கை உடையவனாகத் திகழ்கிறான்.

மரிகருதாளை வளர்த்த தாயானவளோ அவளை அம்மதத்தின் மார்க்கத்திலிருந்து மாற்றுவித்துக் கிறித்துவ சமயத்தின் மேன்மைகளைப் புகட்டுகின்றாள். வளர்ப்புத் தாயின் உபதேசங்களைக் கேட்டு மனத்தில் மிகவும் தெளிவு பெற்றவளாய் மரிகருதம்மாள் திகழ்கிறாள். மேலும், தன்னை இனி சர்வேஸ்வரனுக்கே அர்ப்பணிப்பதாக மனத்துள் வைராக்கியமும் கொள்கிறாள்

ஆடுகளை மேய்க்கும் தொழிலைக் கொண்டிருந்தவளான மரிகருதம்மாள் அழகிய நங்கையாகத் திகழ்ந்த கால கட்டத்தில் ஒரு நாள் வழக்கம் போலவே தன் தொழிலைச் செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது அவ்வழியே வந்த அந்தியோக்கிய நாட்டு மன்னன் ஒலி வோன் என்போன் அவள் அழகில் மயங்கினான் சேவகர்களை அருகழைத்துத் தன் பெருமையைக் கூறி அவளை அழைத்து வரும்படி செய்தான். சேவகர்களும் அவ்விதமே மரிகருதாளிடம் உரைத்தனர்.

---

24. எஸ். சௌந்தரபாண்டியன், சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத்தில் உள்ள **கிறித்தவத் தமிழ் இலக்கியச் சுவடிகள்**, ப. 76

சர்வேசுவரனை வணங்கி மரிகருதம்மாள் ஒலிவோன் முன் சென்றாள். ஒலிவோன் தன் ஆசையைக் கூற மரிகருதம்மாளோ அரசனிடம் அவன் கடமைகள் யாவை என்பனவற்றைக் கூறித் தானும் சர்வேசுவரன் நெறியில் ஒழுகுவதால் இது இயலாது என உரைக்கிறாள். ஒலி வோன் தன் மத நெறிகளிலிருந்து உன் நெறி பெரியதாமோ எனக் கூற அதற்கும் மரிகருதம்மாள் விரிவான பதிலுரைத்து தான் வணங்கும் பரம்பொருளாம் இறைவன் எவ்விதத்திலெல்லாம் மேன்மையானவன் என்பதையும் தெளிவுபட உரைக்கலுற்றாள்.

ஒலிவோன் மிகவும் சினந்தவனாய் எங்கள் மத நெறிகளை விடவும் எவ்விதத்தில் உன் மத நெறிகள் உயர்ந்தன எனக்கேட்கிறான். மரிகருதம்மாளும் இறைவனின் பத்து கட்டளைகளைக் கூறி இந்நெறியில் ஒழுகினால் மேன்மை அடைவர் எனவும் கூறுகிறாள். மேலும் அவள், ஒலி வோன் சார்ந்துள்ள மதத்தின் தெய்வங்கள்மீது உரைக்கப்படும் புராணக் கதைகளைக் கூறி அவற்றை இகழ்ந்தும் அம்மதத்து இறைவணக்க முறைகளைக் குறைகூறியும் உரைக்கிறாள்.

இவற்றைக் கேட்கலுற்ற ஒலிவோன் மிகுந்த சினங்கொண்டவனாய், மரிகருதாளை இகழ்ந்துரைத்து, சிறைக்காவலர்களை நோக்கி 'இவளைச் சிறைவைத்து' என் சொல்பேச்சைக் கேட்கும்வரை காவல் காத்திடுங்கள் என்கிறான் காவலர்களும் மரிகருதம்மாளைச் சிறை வைத்தனர். அவளும் சிறையினுள் இருந்து கொண்டு இறைவனை நோக்கித் தியானம் செய்யலாயினாள்

மரிகருதம்மாள் அரசனுக்குப் பணியாமையால் ஒலிவோன் மிகுந்த சினங் கொண்டவனாய் அவளை. உடலைத் துன்புறுத்தும் சக்கரத்தில் வைத்துக் கொடுமை செய்ய ஆணையிடுகிறான். உடலில் தசைகள் பிய்ந்து போகுமளவும் அவள் கொடுமை செய்யப்பட்ட நேரத்திலும் இறைவனை நோக்கி வேண்டுதல் செய்யவே அவள் உடல் வருத்தம் நீங்கப் பெறுகின்றாள்.

ஒலிவோன் பேய்க் கூட்டங்களை வரவழைத்து மரிகருதாளின் மனத்தை மாற்ற முயற்சி எடுக்கிறான் அவளும் தெயவத்தின் அருளால் உண்மையை உணர்ந்து, சிலுவை வரைந்து தெய்வத்தை வேண்டிப் பேய்களைத் தன்னிடத்து அண்டாது விரட்டினாள். ஒலிவோன் அதை அறிந்து மேலும் சினங்கொண்டான். அவன் சேவகர்களை அழைத்து அவளை இழுத்து வரக் கட்டளையிட்டான். அவள் ஒலிவோன் முன்னால் வரவும் பலவிதமாய் ஏசலுற்றான்; அவள் ஒழுகும நெறியினையும் குறை கூறினான். மரிகருதாளும் ஒலிவோனின் மதக் கோட்பாடுகளின் பொருந்தா நிலைகளைக் கூறலுற்றாள். தனக்கு எதிராகப் பேசுகிறாள் இவள் என்றும், கீழ்ப்படியாது இருக்கிறாள் என்றும் ஒலிவோன் அதிக சினம் கொள்ளலுற்றான். அவன் சேவகர்களை அழைத்து மரிகருதாள் உடம்பை நெருப்பால் சுட்டெரிக்கக் கூறினான். சேவகர்களும் அவ்விதமே செய்தனர். உடம்பெல்லாம் தீ எரிய அவளும் இறைவனை நோக்கி வேண்டல், செய்தாள். மரிகருதாள் படும் துன்பங்களைக் கண்ட பல பெண்கள் மிகவும் வருந்தினர். மரிகருதாளும் துன்பத்தைத் தாங்கியவளாய் மன்னன் ஒலிவோனிடம் நீ எனக்குச் செய்யும் செயல்கள் பாதகமானவை என்பதை எடுத்துரைக்கிறாள்.

ஒலிவோன் இவள் மமதை இன்னும் அடங்கவில்லை என மேலும் சினங் கொண்டவனாய் மிக குளிர்ந்த நீர் உள்ள கொப்பரையில் இப்பெண்ணை அமிழ்த்திடுங்கள் என்றுரைத்தான். சேவகர்களும் அவ்விதமே செய்தனர். ஆனால் மரிகருதாளோ உடலெங்கும் சோதி பிரகாசிக்க எழுந்திருந்தாள். பலரும் மரிகருதாளின் மேன்மை கண்டு அவளைப் பின்பற்றத் தொடங்கினர்.

மரிகருதாள் இனியும் உயிருடன் இருப்பது சரியல்ல என ஒலிவோன் நினைத்தான். அதன்படி சேவகர்களை அழைத்து மரிகருதாள் தலையையும் அவளைப் பின்பற்றும் பெண்களின் தலையையும் வெட்டியெறிய ஆணையிட்டான். சேவகர்கள் அவ்விதமே மரிகருதாளை வெட்டுமுன் ஏனைய பெண்களை வெட்டிக் கொன்றனர்.

மரிகருதாள் இறுதியில் சேவகர்களால் கொலைக்களத்திற்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டாள். அவள் அவ்விடத்தில் இறைவனை நோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்தாள். அவ்விதம் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுதே கொலையாளிகள் அவளை வெட்டிக் கொன்றனர்.

மோட்ச லோகத்தில் பல விதமான மங்கல ஓசைகள் முழங்க, அவ்விடத்து உள்ள அனைவரும் அவளை வரவேற்க மரிகருதாளும் தூயவளாய் அங்கிருந்தாள். அவள் உடம்பை இவ்வுலகத்தோரும் "நேசித்துப் போற்றிசெய்து" பாதுகாத்தார்கள்.

நூலில் காணப்படும் கதை வேறுபாடுகள்

உலகம் முழுமையும் மரிகருதம்மாள் கதை வழக்கில் உள்ளதைச் சில கிறித்துவக் களஞ்சியங்கள் தெளிவு படுத்துகின்றன. இவை ஏறத்தாழ தமிழில் உள்ள **அடியார் வரலாறு**, **அர்ச்சியசிஷ்டர்களின் வரலாறு** ஆகியவற்றோடும், நூல் ஆய்வுக்குரிய அம்மானைக் கதையோடும் பெரும்பாலும் ஒத்தே செல்கின்றன. நாட்டின் பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாடுகள் ஆகியவற்றுக்கு ஏற்ப ஒரு சில கதை வேறுபாடுகளை மட்டும் காணமுடிகிறது.

New Catholic Encyclopaedia (Vol.IX) என்னும் நூலில் மரிகருதம்மாள் மகப்பேறு நலமுடன் நடைபெற மக்களால் வணங்கப்படும் ஒரு புனிதையாகக் காணப்படுகின்றாள்.[25] மிகச் சிலரால் மரிகருதம்மாளின் உண்மை சரித்திரத்தின்மீது அதே நகரில் வாழ்ந்து தன் கற்பினைக் காத்துக் கொள்வதற்காக உயிர்துறந்த Margaret என்ற பெண்ணின் கதை ஏற்றிக் கூறப்பட்டது.[26] இதனால் பல கதை வேறுபாடுகள் உருவாகின

---

25. Editorial staff, *New Catholic Encyclopaedia (Vol. IX)*, p. 199.

26. "St. Ambrose (PL 16:241, 1093) and St. John Chrysostom (PG 50:579-585) knew of the historical Margaret, or Pelagia, a 15-year-old virgin of Antioch who preserved her chastity from violation by jumping off a building. Mistakenly identified with this Margaret, of Antioch was an actress, also known us Margaret, or Pelagia, who left a dissolute life to become a Christian penitent", I bid., p. 200.

அண்டீற்கு அடிகளார் எழுதிய **அடியார் வரலாறு** என்னும் நூலும் Robert Appletion Companyயினரால் வெளியிடப்பெற்ற *The Catholic Encyclopaedia Vol. I* என்னும் நூலும் முறையே வெளியிட்ட மரிகருதம்மாள் வரலாற்றுப் பகுதிகள் ஏறத்தாழ ஒப்புமை உடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. *The Catholic Encyclopaedia Vol. I* இல் 'மரிகருதம்மாள் Margaret' என்றும் 'Marina' என்றும் அழைக்கப்படுகிறாள். அந்தியோக்கிய நகரம் Antioch என அழைக்கப்படுகிறது. ஒலிவோன் மன்னன் Olybrius என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறான்.[27]

அர்ச், மரிகருதம்மாள் அம்மானையின் சிறப்பு

பிற அம்மானைக் கதைப்பாடல்களோடு நோக்க இந்நூல் பல பதிப்புகளைத் தமிழகத்தில் வெவ்வேறு இடங்களில் 19ஆம் நூற்றாண்டு முதற்கொண்டே கண்டுள்ளது. பிற நாட்டு வரலாற்றுக் கருவை அடிப்படியாகக் கொண்ட ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு, பண்பாட்டுப் பின்னணிகளில் அயன்மைப்பட்டுத் திகழும் தமிழக நிலச் சூழலில் எவ்விதம் மக்கள் மனம் கவர்ந்த ஒரு கதைப்பாடலாகப் பரிணமித்தது என்பதும் சிந்திக்கத் தக்க ஒன்றாகும்.

நூலில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள், இடங்களின் பெயர் அமைவு முறை

அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானையில் வரும் பெயர்கள், கதைச் சூழல்கள், பண்பாட்டுப் போராட்டங்கள் ஆகியன தமிழ் மக்கள் மனம் ஒன்றிப்போகும் நிலையில், பல தளங்களில் ஆசிரியரால் மிகக் கவனமுறச் செய்யப்பட்டுள்ளமையை நூல் முழுவதும் காண முடிகிறது. ஆசியா மைனரைச் சார்ந்த கதை நிகழ்வுகள் தமிழ் நாட்டின் பின்புலத்தில் நயம்படக் கொணரப்பட்டுள்ளது மரிகருதம்மாள், தேயோதேசி, ஒலிவோன், அந்தியோக்கிய பட்டணம் என்னும் பெயர்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஏற்ப பொருத்தமுற மாற்றப்பட்டுள்ளன.

ஒலிவோனின் குணம்

ஒலிவோன் என்னும் அந்தியோக்கிய நாட்டு மன்னன் தமிழ் நாட்டில் அரசாண்ட ஒரு பண்பாடற்ற அரசன் போல இந்நூலாசிரியரால் காட்டப்படுகிறான்.

"அந்தியோக் கியநகரில் அரசுவொலி வோருமன்னன்
மந்தமுறும் புத்தியில்லான் மாபாவி செய்நடத்தை
கேளும் பிசாசுவுக்குக் கீர்த்திபெற வேணுமென்று
நீளும் பெருமையுட நேசமாய்த் தேரோட்டம்
தேரோட்டம் பூசையுடன் தெருவீதி யில்நடக்க
பாராட்டி மோகவிதம் பலஸ்திரீகள் கூத்தாட" (4 . 73-78)

என்னும் அடிகள் தமிழ் நாட்டில் அடிக்கடி காணக் கிடைக்கும் திருவிழாக்கள், தேரோட்டங்கள்,

---

27. *The Catholic Encyclopaedia Vol. I.*

சிறுபூசைகள் ஆகியவற்றைக் கூறுதலோடு, இந்து மதச் சடங்குகளிலும், கலாச்சாரக் கூறுகளிலும் ஒலிவோன் என்னும் மன்னன் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையினையும் உணர்த்துகின்றன. 'மன்னன் எவ்வழி மக்களும் அவ்வழி' என்ற முதுமொழிக்கு ஏற்ப ஒலிவோன் மன்னன் ஆட்சியில் மக்களும் பல தெய்வ வணக்க நெறிமுறைகளையே கடைபிடித்தனர் என்பதை ஆசிரியர் பல இடங்களிலும் சுட்டிச் செல்கின்றார். மரிகருதம்மாளின் தந்தையாகிய தேயோதேசி என்பானே ஒரு வைதீக மதத்தின் பிரதிநிதியாகக் காட்டப்படுகின்றான். அவன் தன் மகள் வைதீக சமயத்தை வெறுத்துப் பேசுவதைக் கேட்டு,

"பண்ணரிய நம்முடைய பலசமய சாஸ்திரத்தை
எண்ணாமல் தட்டுகிறா ளென்றுசொல்லி யேசலித்து
என்றுபுரா ணங்களோடு மிசைந்ததொரு நால்வேதம்
ஒன்றுபட சாஸ்திரத்தை ஓதவேதான் தட்டுகிறாள்." (6 . 37-40)

என மனம் வருந்துவதாக ஆசிரியர் காட்டுகிறார்.

தமிழகச் சமய இலக்கியங்களின் போக்கு

மேலும், தர்க்க ரீதியாகத் தத்தம் சமயக் கொள்கைகளைக் கூறுவது, அதற்காக இருவர் வாதிடுவது என்பன போன்ற செய்திகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தொடர்ச்சியாகக் காலங்காலமாக வரும் ஒன்று என்பதாலும் இவ்வம்மானைப் பாடலில் வரும் சமயங்கள் தொடர்பான கருத்து மோதல்கள் படிப்போருக்கு ஏற்றுக் கொள்ளும் தன்மையிலேயே அமைந்து விடுகின்றன. மேலும், தர்க்க ரீதியாகச் சொல்லப்படும் பல கருத்துக்கள் மக்கள் அனைவருக்கும் புரியும் செய்திகளாக எளிமைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத் தகுந்தது.

அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை - மணிமேகலை ஓர் ஒப்பீடு

மரிகருதம்மாளை ஒலிவோன் மன்னன் விரும்புவதும், அதற்கு அவளின் மறுப்புரைகளும் ஓரளவு **மணிமேகலை** காப்பியத்தில் வரும் உதயகுமரன் - மணிமேகலை ஆகிய இருவருக்கும் இடையில் நிகழும் சில நிகழ்ச்சிகளோடு ஒத்துப் போவதையும் காணமுடிகிறது. மலர் வனத்துள் சுதமதியோடு சென்ற மணிமேகலையைக் கண்டு உதயகுமரன் காமுறுவது, ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டு நிற்கும் மரிகருதாளைப் பார்த்து ஒலிவோன் காமுறுவதற்கு ஒப்பாகக் காணப்படுகிறது. இங்கு உதயகுமரனும் ஒலிவோனும் நகர்வலம் வரும் வழியிலேயே தாங்கள் விரும்பும் பெண்களைச் சந்திப்பதாக நூல் ஆசிரியர்கள் கூறுவனவும் குறிப்பிடுவதற்குரியன.

இந்த அம்மானை நூலினுள் மரிகருதம்மாள் தன் மனநிலையை நேரடியாகத் தன்னை விரும்பும் ஒலிவோன் மன்னனிடம் உரைக்கின்றாள். மேலும் அரசன் என்பானின் கடமைகளையும் கீழ்க்காணும் வரிகளில் நயம்படக் கூறுகின்றாள்:

"வரிசைசெறி மன்னவனே வாள்வேந்தே நீர்கேளும்
உன்னுடைய ராச்சியத்தி லுனதுகுடி யானவர்கள்
மன்னவனே யுந்தனுக்கு மக்களல்லோ நாங்களெல்லாம்" (8 . 122-124)

என்று கூறும் மரிகருதம்மாள், மேலும்,

"கன்னிமட மாதருட கற்புடமை காக்கிறதும்
நன்றிதமாய்ப் பார்த்து நடத்துவதுன் கீர்த்தியல்லோ" (8 . 129-130)

என்றும் 'வேலியே பயிரை மேய்தல்' என்பது எவ்வளவு இழிசெயல் என்றும் உணர்த்துகிறாள். ஆயின், **மணிமேகலை** காப்பியத்தில் மணிமேகலைக்குப் பதிலாக அவளின் தோழி சுதமதி, மன்னன் உதயகுமரனுக்கு அறிவுரை கூறுவதாகப் பாடல் அமைகிறது. சுதமதியும் மேற்படிக் கருத்தையே பிறிதொரு கோணத்தில் கூறுகிறாள்.

"இளமை நாணி முதுமை யெய்தி
உரைமுடிவு காட்டிய வுரவோன் மருகற்
கறிவுஞ் சால்பு மரசியல் வழக்கும்
செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ"

எனச் சுதமதி நயம்பட மன்னனை இகழ்ந்துரைத்தலோடு யாக்கை நிலையாமையையும் கூறுகிறாள்.[28] மேலும் மணிமேகலை காப்பியமும், 1876ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப் பெற்ற **மரிகருதம்மாள் அம்மானை**யும் காப்பியப் பாங்கில் கதையைக் காதைகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு சொல்லும் முறையில் ஒத்த தன்மையுடையவனாகக் காணப்படுகின்றன.

மரிகருதாள் – திருநாவுக்கரசர் ஓர் ஒப்பீடு

ஒலிவோன் என்னும் மன்னன் மரிகருதாளுக்கு இழைக்கும் பல வகையான துன்பங்களும், அவற்றைப் அப்புனிதை எதிர்கொள்ளும் விதமும் இவண் திருநாவுக்கரசர் சமணர்களால் துன்பப்படுத்தப்படும் பொழுது அவற்றை அவர் எதிர்கொள்ளுவதற்கு இணையானவையும் ஒப்புமையானவையுமாகத் திகழ்கின்றன இங்கு இருவரும் மதம் மாறிய நிலையில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் அவரவர்கள் வணங்கும் தெய்வங்களாலேயே நிவர்த்தி செய்யப்படுவதாக முறையே இவ்வம்மானையிலிருந்தும் **பெரிய புராணத்**திலிருந்தும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது

மரிகருதம்மாள், தன் மனைவியாக மாற மறுத்தமையாலும், தன் மதத்தைக் கேலி செய்தமையாலும் ஒலிவோன் என்கிற மன்னனால் உடல் தசைகள் சிதையும்படி சக்கரத்தில் வைத்து அழுத்தப்படுதல், நெருப்பால் சுடப்படுதல், குளிர்ந்த நீரில் முழுக வைத்தல் போன்ற

28 உ வே சாமிநாதையர் (பதி), **மணிமேகலை**, பக். 51-52

பல நிலைகளில் துன்பப்படுத்தப் படுகிறாள். இந்த நேரங்களிலெல்லாம் அவள், தான் வணங்கும் இறைவனைத் துதித்தலின் மூலமாக அருள்பெறப் பெற்றுத் துன்பங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறாள்.

திருநாவுக்கரசின் வாழ்வில் நடந்த பல சம்பவங்கள் இச்செயல்களோடு பெரிதும் பொருந்துகின்றன. சமணர்கள் திருநாவுக்கரசரைத் திருநீற்றறையில் இட்டுத் துன்புறுத்தியது; திருநாவுக்கரசரின் உடலைக் கல்லினோடு கயிற்றால் கட்டிக் கடலிடையே எறிந்தது; யானையைக் கொண்டு அவரின் தலையை இடற நினைந்து தோல்வி அடைந்தது ஆகியன மரிகருதம்மாள் - திருநாவுக்கரசர் இருவோருக்கும் இடையே உள்ள ஒப்புமைகளாகும்.

"நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்"[29]

எனத் திருநாவுக்கரசர் கூறுவது போல, மரிகருதம்மாளும் தன்னைக் கொடுமைப்படுத்தும் ஒலி வோன் மன்னனுக்குப் பதிலுரையாக,

"ஆரென்று யென்னை யதட்டிப் பதட்டுகிறீர்
சீர்கொண்ட யேகன் திருமகள்நான் கண்டறீவீர்" (18-108,109)

எனக் கூறும் வரிகள் ஒப்பிடுதற்குரியன.

இறைத்துதிப் பாடல்களின் அமைப்பு

சர்வேசுவரனாம் பரம்பொருளைத் துதிக்கும் பல்வேறு இடங்களில் காணப்படும் பாடல்கள் எளிய சந்த அமைப்பில் திகழ்வதும் இவண் நோக்கத் தக்கது. **தேவாரம், திருவாசகம், ஆழ்வார் பாடல்கள், தாயுமானவ சுவாமிகளின் பாடல்கள், திருவருட்பா** எனத் தொடரும் தமிழகத்துப் பக்தி இயக்க காலந்தொட்டு 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈறாக உள்ள 'பக்தி இலக்கியங்கள்' எவ்விதம் இறைவனை நெக்குருகிப் பாடிப் பரவுகின்றனவோ அவற்றைப் போலவே இந்நூலுள்ளும் பலவிடத்தும் மரிகருதம்மாள் சர்வேசுவரனைத் துதிக்கும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

சந்நியாசியும் மகோதரனும்

மரிகருதம்மாள் இறைவனது மகளாகத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்தியதோடு மட்டுமன்றி ஒலி வோனின் பலவிதக் கொடுமைகளையும் தாங்கும் வல்லமையுள்ளவளாய்க் காணப்படுகிறாள். ஆகவே, மன்னனின் சார்பில் ஒரு பேயானது சந்நியாசியின் வேடத்தைப் பூண்டு, அவளின் வாழ்வில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டது போல் நடித்து, பலபட பேசி இறுதியில் "நீதான் ஒலிவோனை மணப்பினும் சர்வேசுவரனார் உன்னைப் பொறுப்பார்" என்றது. இதனை இறையின் வலிமையால் மரிகருதம்மாள் உணர்ந்து அதனை விரட்டியடித்தாள்.

---

29 அப்பர் தேவாரம் - மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம், பா 1.

இங்கு, மேற்கூறிய சம்பவத்தோடு **கம்பராமாயணம் - யுத்தகாண்டத்தில்,** இராவணனின் மந்திரியாகிய மகோதரன், ஜனகனின் உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு சீதையின் மனத்தை மாற்ற உரைக்கும் உரைகள் நினைவிற் கொள்ளத் தக்கன. சீதையும், மரிகருதம்மாளும் தங்கள் தூய்மை நடத்தையால் மாயையின், பொய்மைத் தன்மைகளை உணர்வதும், தங்கள் ஆன்ம வலிமையால் முறையே மகோதரனையும், பேயினையும் வெல்வதும் சுட்டத் தக்கன.

புனிதையர் வரலாறு கூறும் அம்மானைப் பாடல்களின் கதை ஒற்றுமை

இவ்விதம் பல நிலைகளில் இவ்வம்மானைக் கதைப்பாடல் தனக்கு முற்பட்ட இலக்கியச் சூழல்களோடு நெருங்கிய உறவுநிலைகளைக் கொண்டதோடு மட்டுமின்றி, மரிகருதம்மாளைப் போன்றே வாழ்ந்திறந்த அகினேச கன்னி, அர்ச் பார்பரம்மாள், ஆகியோரைப் பற்றிப் பாடிய சககாலத்துக் கிறித்துவ அம்மானைகளோடும் பெரிய அளவில் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகிறது. அவ்வகையில் வீரமாமுனிவரால் பாடப்பெற்ற **கித்தேரியம்மாள் அம்மானை** என்ற நூலும், பெயர் அறியப் பெறாத புலவர்கள்ால் பாடப்பெற்ற **அகினேசகன்னி அம்மானை** என்ற நூலும், ஏ.ஆ. தெய்வ சகாயம் என்பவரால் பாடப்பெற்ற **அர்ச். பார்பரம்மாள் அம்மானை** என்ற நூலும் ஒப்பிடத்தக்கன.

அர்ச். கித்தேரியம்மாள் அம்மானை - கதைச் சுருக்கம்

போர்த்துக்கல் நாட்டில் பிராகம் பகுதியை ஆட்சி செய்த காயன் என்னும் மன்னன் மகளாய்ப் பிறந்த கித்தேரியின் தாய், தனக்கு ஒரே சூலில் கித்தேரியோடு சேர்த்து ஒன்பது பெண் குழந்தைகள் பிறந்தமையால் அனைவரையும் கொன்றுவிட தன் தோழியிடம் கொடுத்தாள். அவள் அனைத்துக் குழந்தைகளையும் அந்நகர ஆயரிடம் ஒப்படைக்க, அவர் அனைவருக்கும் திருமுழுக்கு செய்துவித்து வளர்த்தாள். கன்னிப் பருவமடைந்த இப்பெண்களைக் காணும் அருமறை முனிவர் ஒருவர் இவர்களுக்கு "வேதாகம மகிமைகளின் நுட்பத்தைக்" கூறக் கித்தேரி உள்ளிட்ட பெண்கள் யாவரும் அருமறையைப் பரப்பினர். தன் நாட்டு மதத்திற்கு எதிராகப் பிரச்சாரம செய்யும் இப்பெண்களைத் தன் மக்கள் என்பதறிந்தும் காயன் சிறையிலிட அவர்கள் வான தூதரின் அருளால் விடுவிக்கப்பட்டனர். அவள் புரோசன் என்னும் பக்கத்து நாட்டு மன்னனிடம் சென்று அவனை நல்வழிப்படுத்தி அவன் மூலம் அருமறையைப் பரவச் செய்தாள். காயன் தன் மகள கித்தேரியைப் பரிபாலன் என்ற நாட்டரசனுக்கு மணம் முடித்து வைத்து அதன்மூலம் அவள் மனத்தை மாற்ற விரும்பினான். இம்முயற்சியும் தோல்வி அடையவே கித்தேரியும் அவள் தோழியா முப்பது போர்களுமாகப் பொம்பேரு மலையில் வைத்துத் தலைதுண்டிக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டனர் கித்தேரி வானுலகம் அடைந்தாள்.

இரு அம்மானைகளுக்கிடையிலான ஒப்புமைக் கூறுகள்

அர்ச். மரிகருதம்மாள், அர்ச் கித்தேரியம்மாள் ஆகிய இருவரும் கன்னிகளாகவே வாழ்ந்து அருமறைத் தொண்டு செய்தமை, தத்தம் தந்தையர்களால் வெறுக்கப்பட்டமை, இருவரையும் முறையே திருமணம் செய்துகொள்ள நாட்டு அரசர்களால் விரும்பப்படுதல், சிறையில்

துன்பங்களை எதிர்கொண்டமை ஆகியன இவண் ஒற்றுமைக் கூறுகளாக உள்ளன. மேலும், இருவரும் தலைவெட்டப்பட்டு மரணம் அடைந்து புனிதைகளாக ஆகியதும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

அகினேச கன்னி அம்மானை - கதைச் சுருக்கம்

அகினேச கன்னி அம்மானையில், அகினேசாள் ரோம் நாட்டில் பிறந்து, தன்னைச் சர்வேசுவரனுக்கு அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து வருகிறாள். அவ்வேளையில் ஒரு நாள் நகர்வலம் வரும் மன்னன் வலேந்திரியான் என்பவன் அகினேசாளை விரும்ப, அவள் மறுக்க, மன்னனால் பலவிதக் கொடுமைகள் அவளுக்கு இழைக்கப்படுகின்றன. தன் ஆசைக்கு இணங்காத அப்பெண்ணைத் துகிலுரிந்தும், வேசியர் குடியிருப்பில் அமர்த்தி அவமானப்படுத்தியும் இன்னும் பலவிதத்திலும் கொடுமைகள் செய்கின்றான் இறுதியில் மன்னன், அவள் தலையை வெட்டிட ஆணையிட அவள் மரணம் அடைகின்றாள். வானவர்கள் வரவேற்க அக்கினேசு கன்னியானவள்,

"என்று மிருக்கும் இறைவன் பிதாச்சுதனார்
பாராட்டி யேதமது பக்க மதிலிருத்த"[30]

இறைவாழ்வு அடைகின்றாள்.

இரு அம்மானைகளுக்கிடையிலான ஒப்புமைக் கூறுகள்

இங்கு அக்கினேசு, மரிகருதம்மாள் இருவரும் கன்னிகளாக இருந்தமை, மதம் மாறி சர்வேசுவரனுடைய குழந்தைகளாகத் தங்களைப் பிரகடனப்படுத்துவது, தங்கள் நாட்டு மன்னர்களால் விரும்பபப்படுவது, பலவகைத் தண்டனைகளுக்கு உள்ளாவது, தலை வெட்டப்பட்டு பூமியில் மரணம் அடைந்து சர்வேஸ்வரன் அருகில் அமரும் புனித வாய்ப்பைப் பெறுவது என்கிற நிலைகளில் இரு அம்மானைகளும் பல ஒற்றுமைக் கூறுகளுடன் திகழ்வது குறிப்பிடற்குரியது.

அர்ச். பார்பரம்மாள் அம்மானைக் கதைச் சுருக்கம்

அக்கினேச கன்னி அம்மானையைப் போன்றே **அர்ச். பார்பரம்மாள் அம்மானையும்** மரிகருதம்மாள் அம்மானையுடன் பல விதங்களில் ஒப்புமைக் கூறுகளால் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

நிக்கோமிதியா நாட்டில் தியாஸ்கோர் என்பானைத் தந்தையாகப் பெற்ற பார்பரம்மாள் என்பாள் ஆத்மஞானி என்னும் போதகரால் உபதேசிக்கப்பட்டு இந்து மதத்திலிருந்து கிறித்துவ

30. ஆ.பி. அந்தோனி இராசு (பதி), **அக்கினேச கன்னி அம்மானை**, கண் 578-79.

மதம் தழுவுகிறாள். தந்தை இதனால் மிகுந்த சினங் கொண்டவனாய் அவளைத் தாய்மதம் திரும்ப புத்திமதிகள் கூறும்படி பித்தினியா நாட்டு மன்னன் மகிசியன் என்பவனிடம் அனுப்புகிறான். மகிசியன் பலவிதமாகப் புத்திமதிகள் கூறியும் அவள் மனம் மாறாது இருந்தாள். இதனால் மிகுந்த சினங்கொண்ட மன்னன் அவளைத் தெரப்பை வேலன் என்ற ஏவலாள்மூலம் முள்ளில் புரட்டி எடுத்தும், உடம்பைத் தீ பந்தத்தினால் சுட்டும், துரடுகளால் விலாவைப் பிடுங்கியும் கொடுமைப்படுத்தினான். இறை அருளால் பார்பரம்மாள் மனம் மாறாது இருக்கவே மன்னன் அவளை, அவள் தந்தையிடமே அனுப்பி வைத்தான். தந்தை மிகுந்த சினங்கொண்டவனாய்த் தன் மகளெனவும் பாராமல் பார்பரம்மாளை நிர்வாணப் படுத்தி அவமானப்படுத்த முயல இறை அருளால் அவளுக்கு ஆடை வளர்ந்தது இறுதியில் அவள் தலையை வெட்டிட ஆணை பிறப்பித்தான். இதனை,

"உருவிய வாளாலே ஒரேவெட்டாய் வெட்டினானே
கருங்குழல் சிரம்வேறு கனத்தஉடலும் வேறாய்"

என்னும் அடிகள் காட்டுகின்றன.[31] அவள் தேவர்களால் வணங்கப்பட்டு புனித நிலையை அடைகிறாள்.

இரு அம்மானைகளுக்கிடையிலான ஒப்புமைக் கூறுகள்

மரிகருதம்மாள், பார்பரம்மாள் இருவரும் வைதீக மதத்தில் பிறத்தல், நெருங்கிய உறவினர், நண்பர் ஆகியோரால் உபதேசிக்கப்பட்டு வேத நெறியில் ஒழுகுதல், தத்தம் தந்தையர்களால் தாய்மதம் திரும்பும்படி வற்புறுத்தப்படுதல், இறுதியில் மன்னர்களால் கொடுமைப்படுத்தப்படுதல், தலை துண்டிககப்பட்டு மரணம் அடைதல், தூய்மை பெற்றவர்களாய்த் தேவலோகம் புகுதல் ஆகிய நிலைகளில ஒப்புமை உடையவர்களாய்க் காணப்படுவது குறிப்பிடுவதற்குரியது.

பேய்களை ஓட்டும் கதைப்பாடல்

இவ்விதம் புனிதையர்கள் பற்றி எழுந்த சில அம்மானைகளோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டும், பிறவற்றோடு பொதுநிலையில், சில கூறுகளில் தொடர்பு கொண்டும் காணப்படும் இவ் வம்மானைக் கதைப்பாடல் தனிப்பட்ட நிலையிலும் பல சிறப்புகளைக் கொண்டு திகழ்வது சுட்டுவதற்குரியது.

பல பதிப்புகளைக் கண்ட இவ் வம்மானை ஆ.பி. அந்தோனி இராசு என்பவரால் பதிப்பிக்கபபட்ட பொழுது "பேயகளை ஓட்டும் பேறுபெற்ற அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை" என்கிற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு செய்தியாகும்.. அண்டிறீக்கு அடிகளார் எழுதிய நூலில் மரிகருதம்மாள் மனத்தை மாற்ற ஒலிவோனால் அனுப்பப்பட்ட

31 ஆ.பி. அந்தோனி இராசு (பதி), **அர்ச். பார்பரம்மாள் அம்மானை**, க. 1517.

பேய் ஒன்று அவளை அணுக, இறையருளால் அவள் அதைப் பேய் என உணர்கிறாள். மரிகருதம்மாள் அப்பேயை வென்று, தன் காலடியில் போட்டு மிதித்து விரட்டி அனுப்புகின்றாள். இதை அடிகளார் தம் உரைநடையில், "வந்தவனைப் பேயென்று அறிந்து அந்தப் பேயுடைய தலைமயிரைப் பிடித்து நிலத்திலே போட்டு மிதித்துக் கொண்டு பேயோடே, மேதையுள்ள பேயே, பெண்சாதி காலில் கீழேகிட என்று சொன்னாள். . .. பிறகு மரிகருதம்மாள் பேயைச் சவட்டி நிற்கிற காலை வாங்கினாள் வாங்கினவுடனே பேய் புகைபோலே மறைந்து போச்சு" எனக் கூறுவது இவ்விடத்தில் நினைக்கத் தக்கது.[32] **அர்ச்சியசிஷ்டர்களின் சரித்திரம்** என்கிற நூல் பாம்பு ஒன்று பேய் வடிவம் எடுத்து மரிகருதம்மாளை அணுகியதாகக் கூறுகிறது.[33]

இவ் வம்மானைக் கதைப்பாடலிலும் பேய்களின் வருகை, அவற்றின் வருணனை, மரிகருதம்மாளுக்கும் பேயினுக்கும் இடையே நடக்கும் உரையாடல்கள், பேயின் அக்கிரமங்களை இறைவன் அருளால் வெல்லுதல் என்பன போன்ற பரந்த தளத்தில் பேய்கள் குறித்த செய்திகள் சுமார் 300 வரிகளில் கூறப்படுகின்றன. மேலும், கிறித்துவ அம்மானைகளில் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்ற ஆ.பி. அந்தோனி இராசு என்பார் ஆசியவியல் நிறுவனத்திற்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் "பேய்களை விரட்டுவதற்கு வாய்மொழிப் பாடலாக இந்த அம்மானையை விழுப்புரம் மாவட்டம் - கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலும், பெரம்பலூர் மாவட்டம் - ஜெயங்கொண்டம் வட்டத்திலும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அறிவேன்[34] எனக் கூறுகிறார் இது கிறித்துவ மதத்தாருள் ஒரு பிரிவினர் இக்கதைப் பாடலைப் பேய் விரட்டுப் பாடலாகவும் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதைப் புலப்படுத்தும். மேலும் இந்நூலினைப் பதிப்பித்த அவர் அதற்குத் தந்த பதிப்புரையின் ஓரிடத்தில், "இந்நூலைப் படித்ததாலும் படிக்கக் கேட்டதாலும் பேய்த் தொல்லைகள் நீங்கிய நிகழ்ச்சிகள் இரண்டைச் சேசு சபையாரின் 1653ஆம் ஆண்டுக் கடிதம் கூறுகிறது. அந்நிகழ்ச்சிகள் தஞ்சைக்கு அருகிலிருந்த மீன்குடியிலும் அதனையடுத்த சிற்றூரிலும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன" எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.[35] முழுமையாகச் செய்யப்பெறும் களஆய்வுப் பணிகள் மூலம் இந்நூலின் பயன்பாடு குறித்து மேலும் பல செய்திகள் கிடைக்கக்கூடும்.

நூலில் காணப்படும் இலக்கியச் சிறப்புகள்

ஓர் எளிய அம்மானைக் கதைப்பாடலாக இருந்த பொழுதிலுங் கூட இந்நூல் சிறந்த இலக்கியமாக வைத்துப் பேசப்படுவதற்கான தகுதிகளையும் கொண்டு விளங்குவது குறிப்பிடுவதற்குரியது.

---

32. இராச மாணிக்கம், **'அடியார் வரலாறு'**, பக். 220-221.

33 ரொஸசியென்னுஞ் சின்ன சவேரியார், **'அர்ச்சிய சிஷ்டர்களின் சரித்திரம்'** 3-ஆம் காண்டம், ப. 93

34 ஆசியவியல் நிறுவன இயக்குநர் டாக்டர் ஜி ஜான் சாமுவேல் அவர்களுக்கு டாக்டர் ஆ.பி. அந்தோனி இராசு அவர்கள் 15-8-1997 ஆம் தியதியிட்டு எழுதிய கடிதம்

35. ஆ.பி. அந்தோனி இராசு (பதி). **அர்ச். மரிகருத்தம்மாள் அம்மானை**, ப. vii.

உவமைகள்

ஒலிவோன் மன்னன் ஏவலாளர்கள் மூலம் கிறித்துவ மார்க்கத்தில் சேர்ந்துவிட்டவர்களின் தலையை வெட்டிவிட ஆணைபிறப்பிக்க அதனால் மக்கள் தலைகள் வெட்டுப்பட்டதைச் சிறந்த 'உவமை' மூலம் காட்டுகிறார் ஆசிரியர். அவ்வரிகள்,

"சிங்கம் சினந்துகொண்டு செம்மறியைக் கொல்வதுபோல்
அங்கம் பிளந்துருக அனைவோர் தலைகளெல்லாம்" (42 . 36&37)

என அமைகின்றன. மேலும், அரசனது சினத்தை ஓரிடத்தில்,

"என்றுவொலி வோருமன்னர் ரத்தின மணியதுபோல்
துன்றுஞ் சினப்புலிபோல் சொல்லரிய கோபமுடன்" (16 . 5&6)

எனக் கூறுகிறார். ஆசிரியர் பிறிதொரு இடத்தில், பேய்களின் ஓட்டத்தை நகைச்சுவை உணர்வு ததும்பும்படியாக,

"கிண்டிநிலத்தைப் புரண்டிக் கிழட்டுநரி போலழுது
கரடிபுலிகள் சிம்பங் கதறுவது போல்கதறிக்
குறடு பெருத்த பெருயானைக் குரலதுபோல்
அபயமிட்டு நாய்நரிகள் அபையத்தா லூளைவிட்டு" (20 . 26-29)

ஓடியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். மற்றுமொரு இடத்தில்,

"சூரிய னொன்றுஞ் சுடர்வீசி யேஎழுந்து
பாருலகிலே யிருளைப் பருதியறுத் திடுமாம்
ஒருசூரி யன்தான் உலகில் இருட்டறுக்கக்
கருதிநட் சத்திரத்தைக் கதிரோடி யேமறைத்து
நின்றதொரு வாறதுபோல் நீதிசரு வேசுவரனார்" (14 . 133-137)

என சருவேசுவனைச் சூரியனுக்கும் பிற தெய்வங்களை நட்சத்திரத்திற்கும் உவமைப் படுத்துகிறார்.

உருவகம்

'உருவக அணி' இந்நூலில் ஓரிடத்தில் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. சர்வேஸ்வரன் எவவளவு மேன்மையானர் என்பதை நூலாசிரியர் உருவகம் வழியாக விளக்குகிறார்.

"அந்திரத்தி லண்டமிசை யாகாச மண்டலத்தில்
சந்திரநட் சத்திரஞ் சுடரா லிருட்டறுமோ
எல்லாநட் சத்திரங்கள் இசைந்துஒளிர் விட்டாலும்
வல்லாண்மை உண்டோசொல் மண்ணி லிருட்டறுக்க". (14 . 123-126)

என்னும் இவ்வடிகள் சர்வேசுவரன் ஒழிந்த பிற தெய்வங்கள் நட்சத்திரங்களுக்குச் இணையானவை எனக கூறுகின்றன. மேலும், கிருபைக் கடல், கருணை வாருதி போன்ற சிறுசிறு உருவகங்களும் இடையிடையே கையாளப் பட்டுள்ளன

'வருபொருள் உரைக்கும்' காப்பியப் பண்பு

காப்பிய மரபினைப் பின்பற்றிக் கதையின் தொடக்கத்திலேயே நாட்டு வருணனையினையும், நகர வருணனையினையும் அமைக்கிறார் ஆசிரியர். மேலும் தண்டி ஆசிரியர் கூறும் 'வருபொருளுரைத்தல்' என்கிற மரபிற்கு ஏற்ப இவ்வம்மானையின் மூன்றாம் பாடலில் செய்திகள் தரப்படுகின்றன. இம்மரபு 'காப்பிய மரபாக' மட்டுமன்றிக் 'கதைப்பாடல் மரபாகவும்' திகழ்வது இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத் தக்க ஒன்றாகும்.

சொல்லாட்சி

பக்தியின் கூறே மையமாக இருந்த பொழுதிலுங்கூட, படிக்கின்ற பொழுதே இவை **ஆழ்வார் பாடல்கள்,** இவை **நாயன்மார் பாடல்கள்** எனப் பிரித்தறியும் நிலையில் அக்காலத்திருந்தே மரபுவழிப் பட்டு நமது பக்திப் பாடல்கள் சைவ, வைணவர்களுக்காக இயற்றப்பட்டமை போலவே இந்நூலும் படிக்கும்பொழுதே இதுவொரு கிறித்துவப் பாடல் என்று கூறுவதற்கு ஏற்பத் **திருமறை** சொல்லாட்சிகளோடு செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிக்கத்தக்க ஒன்றாகும். மேலும், பல வட்டார வழக்குச் சொற்களும் நூலுள் காணப்படுகின்றன.

தன்னிகரில்லாத பரன்

உந்தனருள் பலம்

குளுந்த தண்ணீர்

ஆர்க்குந் தெரியாது

கெதி பெற வேணுமென்று

கரை காணா வாருதியே

சோரி சிந்தவே உமக்காய்

சர்வேசுவரனுடைய சத்திய வேதத்தோரோ

தாட்சியுடனே இருந்து

என்பன போன்ற இச்சொல்லாட்சிகள் இந்நூலின் எளிய நடையையும், **திருமறை** சொல்லாட்சிகள் சிலவற்றையும் காட்டுவனவாகும்.

நூலாசிரியரின் மதக்கோட்பாடுகள் பற்றிய அறிவு

மேலும், நூலாசிரியர் தமிழக மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், சைவர்களின் தெய்வமான சிவபெருமானின் அற்புதங்கள், வைணவர்களின் தெய்வமான திருமாலின் அற்புதங்கள் ஆகியவற்றை மிகவும் நுணுக்கமாக உணர்ந்துள்ளார் என்பதை மத ரீதியாக மரிகருதம்மாளுக்கும், ஒலிவோன் மன்னனுக்கும் நடைபெறும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ள

முடிகின்றது. தமிழர்களின் சிறு தெய்வ வணக்க முறைகள், அதனால் அவர்களிடையே காணப்பட்ட சிறப்புக் கூறுகள் ஆகியனவும் நூலுள் பரக்கக் கிடைக்கும் செய்திகளாகும்.

அம்மானை கதைப்பாட்டு வடிவின் எளிமை

சிற்றிலக்கிய வகையினுள் ஒன்றாக முதலில் கருதப்பட்ட அம்மானை இலக்கிய வகை, கதைப்பாடல்கள் தமிழகத்தில் செல்வாக்கு பெற்ற காலத்தில் பெரும் ஏற்றம் பெற்றமைக்குத் தமிழகத்தில் காணக்கிடைக்கும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட 'அம்மானைக் கதைப்பாடல்களே' சான்றாகும். கண்ணி அமைப்பில், எளிய சொல்லாட்சியில், நாற்சீர்களில் ஓரடி அமைத்து, இடையிடையே விருத்தம் முதலிய பிற வகை கலந்து பாடப்பெறும் இவ்வகை அம்மானைப் பாடல்கள் சிறந்த செல்வாக்குடன் கிறித்துவ மதத்துள் திகழ்ந்தன என்பதற்குப் பெருங் காப்பியம் படைத்த வீரமாமுனிவரின் **கித்தேரி அம்மானை** முதற்கொண்டு சான்றுகள் காணக் கிடைக்கின்றன. அதனால்தான் பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ அடியார்களின் வரலாறுகள் பல அம்மானை வடிவில் காப்பிய நயத்துடன் படைக்கப்பெற்றன.

அர்ச் மரிகருதம்மாள் அம்மானையும் அவ்வகையில் தமிழ் கிறிஸ்தவ இலக்கிய வரலாற்றில் பெரும் இடம் வகிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை மேலும் இவ்வம்மானை பாமர மக்களிடையேயும் பெரும் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தது என்பதற்கு இந்நூல் கண்ட பல பதிப்புகளும், இவ்வம்மானையில் அமைந்து காணப்படும் பாடபேதங்களும் உதாரணங்களாகும்.

* * *

MARI KARUTAMMĀL AMMĀṈAI - A CRITIQUE

In Christian Tamil literature, the literary genre of *ammāṉai* is seen to be more prominent than other genres. The reasons for the great influence of the ballads of *ammāṉai* variety among the Christian scholars who pioneered literary creations in Tamil in the beginning of the 16th century and the reasons for the popularity of **Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai** are discussed here in a comparative manner with reference to the history of Christian Tamil literature, *ammāṉai* literary genre and the aspects of Tamil culture.

The service rendered by foreigners to Tamil literature

In Tamil Nadu, the Christian literary works during their initial stage were authored mostly by foreign scholars whose mother-tongues were other than Tamil. They had to encounter the Tamilians with a new faith and a new religious doctrine. The notable one among such scholars were Fr. Henrique Henriques known as Aṇṭiṟikku Aṭikaḷār, Robert-de-Nobili known as Tattuvapōtakar, Father Beschi known as Vīramāmuṉivar, Ziegenbalg, Ellis, G.V. Pope and Robert Caldwell. All these scholars exhibit their thorough and minute study of Tamil culture, the caste systems in Tamil Nadu and the customs and habits of Tamilians. V.P.Ñāṉaprakācam states in the work **Vīramāmuṉivam** that the present attempt to adapt religious life and missionary service to the Indian tradition was pioneered by Tattuvapōtakar in the 17th century and continued by Vīramāmuṉivar (Father Beschi).

The literary attitude and theological service of Tattuvapōtakar

Robert-de-Nobili played a major role in this regard. He changed his name as Tattuvapōtakar to suit the Tamil soil. In simple poems set to *viruttam* metre and familiar to the Tamil folk he authored works on the tenets of Christianity. P.S. Yēcutācaṉ observes that Tattuvapōtakar's saffron robes, turban, earstuds, tigerskin seat, sandal paste mark on the forehead, habitation in a hut and vegetarian diet projected him as a Tamil saint, similarly Ziegenbalg called himself Ziegenbalg Iyer and set Christian carols and religious hymns to suit Tamilian sentiments "Ziegenbalg's meritorious achievements had a considerable reception among the native congregation and this enthused other missionaries to venture on composing more hymns in Tamil"[1]

---

1. G. John Samuel (Ed.), *Encyclopaedia of Tamil literature Vol. I,* p.391.

Robert-de-Nobili realised the basic sentiments of Tamil people and adopted suitable strategies in his religious mission, "Thus De-Nobili's converts were allowed to retain their tufts (*kuṭumi*), their sacred God, their customary bathing and food rules and all the regulations governing social intercourse. It was therefore possible for them to remain as Christians within Hindu society"[2]. He also erected Christian churches in the pattern of Hindu temples and called them *Kōyil*. The practice of offering *piracātam* after worship in the Hindu temples was also introduced in De- Nobili's churches. All these efforts and the freedom granted by the religious high command to him reduced the foreign element of Christianity as far as possible in its propagation in Tamil Nadu.

The foreign element in literature

It is to be noted that literary works alien in nature to the Tamil ethos had fallen into disuse and been ignored. Even in ancient Tamil literature among the *caṅkam* classics of *akam* tradition, works like **Tiṉaimoḻi Aimpatu** and **Tiṉaimālai Nūṟṟaimpatu** coming under **Patiṉeṉkīḻkkaṇakku** could not attain the glory and greatness achieved by the poems in the anthologies from **Aiṅkuṟunūṟu** upto **Akanāṉuṟu.** Similarly in Christian literature, Tēmpāvaṇi by Father Beschi and **Iraṭchaṇiya Yāttrikam** by H.A. Krishna Piḷḷai were deemed classics on account of their adaptation to Tamil ethos and the skilful elimination of the alien element in the religious doctrines and characters.

The Christian literary works with the foreign element

Though works like **The Pilgrim's Progress** and **The Holy War** were translated into Tamil by many scholars they could not fully reach the Tamil masses because of the unfamiliar melody and imagery in those pieces. Likewise the early Christian carols in Tamil set to German music were strange to the Tamil ears and hence not popular. In order to rectify this anomaly E.Wep of the American Diocese edited a collection entitled **Kiṟistava Kīrtaṉaikaḷ** (Christian carols) in the year 1859.

Vētanāyaka Cāstri's Tamil literary creations

Among the composers of Christian lyrics and carols in Tamil, Vētanāyaka Cāstri, who was poet laureate for sometime in the court of king Serfoji of Tañcāvūr, occupies a pride of place. He effectively availed himself of minor literary genres like *noṇṭi, kummi, nāṭakam, ulā, anupūti* and *kuṟavañci* in his

2. *Ibid.*

creations, such as, **Ñāṉanoṇṭi, Ñaṉakkummi, Ñāṉataccanāṭakam, Paramānupūti** and **Pettalēkaṅ kuṟavañci.**

The other authors of Christian literature

There were some other noted Christian scholars like Antōṇikkuṭṭi Aṇṇāviyār, Kūḷaṅkaittampirāṉ, Muttucāmip Piḷḷai, Iṉpakkavirāyar, Cavarāyalu Nāyakkar and Paṇṭita Cavarirāyar who distinguished themselves in Christian Tamil literature.

The literary trend of the 16th century

The latter half of the 16th century was an important period in the growth of minor literature in Tamil. The reign of Nāyakkar dynasty, Zamindari rule and Nawab's reign mostly formed the ruling establishment in Tamil Nadu. The rulers of such principalities engaged court poets to sing their glory. Hence only laudatory verses of minor literary genre were largely authored by poets in preference to major literary works of lasting nature. Moreover the literary scholars of that period laid a base for prose literature. The Christian scholars made use of both prose and minor literature to propagate Christianity. Notable examples in this regard are **Puṉita Paipiḷ Vacaṉaṅkaḷ** (Texts of the Holy Bible), **Puṉitar Varalāṟu** (The Biography of Saints) and **Paramārtta Kuru Katai** (The Story of Paramārttakuru).

The style of Christian poets in their minor literary creations

The Christian poets who absorbed the traditions of minor literary genres in Tamil, made some subtle changes in their works without deviating from the literary and grammatical conventions. Complex prosodic techniques like *maṭakku, yamakam, tiripu, cilēṭai* etc., found in minor literary genres were simplified and adapted by Christian poets to make their works eminently readable even by laymen. An outstanding scholar in this respect in expounding Christian doctrines was Vētanāyaka Cāstri whose missionary success was impressive. "Though he partially belongs to the Neo-classical tradition we see in his works the gradual melting away of the rigid Neo-classical rules: and his works in several ways anticipate and foreshadow the later romantic movement spearheaded by Pārati and others"[3]

3. G. John Samuel (Ed.), *Op. Cit.*, p.400.

The antiquity of *ammāṉai*

The literary genre of *ammāṉai* is predominant in Christian Tamil literature. In *Caṅkam* literature we do not come across the term *ammāṉai*. However references to *kaḷaṅkāṭal* which is similar to *ammāṉai* are found in **Perumpāṇāṟṟuppaṭai** (334-335) and **Puṟanāṉūṟu** (36-4)[4]. In *caṅkam* works like **Akanāṉuṟu, Aiṅkuṟunūṟu, Patiṟṟupattu** and **Paripāṭal** the term *ammāṉai* occurs to denote *Kaḷaṅkāṭal*[5].

Cilappatikāram and the *ammāṉai* literary pattern

The word *ammāṉai* is used in **Cilappatikāram** to mean different things i.e, *tāy* (mother), *talaivi* (heroine), *ammāṉai* (the beads or shells used in that game) and *tī* (fire) *kaḷaṅku* of the *Caṅkam* period and *ammāṉai* of the later periods are both objects of similar games played by women. Various games described in Tamil literature right from the *Caṅkam* period show a continuity as in *kuravai, tuṇaṅku, ūcal, pantu, kalaṅku, pāvai, ciṟṟilaittal, puṉalāṭal, alavaṉāṭṭutal* and *ammāvāṭal*. The following lines in **Cilappatikāram** effectively employ the *ammāṉai* pattern of questioning and answering to narrate an episode.

īṅku nīrvēli ulakāṇṭu viṇṇavarkōṉ
ōṅkaraṇam kātta uravōṉ yār - ammāṉai
ōṅkaraṇam kātta uravōṉ uyarvicumpil
tūṅkeyil mūṉṟerinta cōḻaṉkāṉ ammāṉai.

The question in the first two and the answer in the next two lines tell us of the plight of Intiraṉ, the chief of Tēvars (heavenly beings) who was confronted by an evil Acuraṉ (inhabitant of the netherworld) and the bravery of a Cōḻa king who fought and defeated the Acuraṉ and saved Intiraṉ.

Tiruvammāṉai

This category of *ammāṉai* ballad or song emerged as a literary genre through **Tiruvammāṉai** composed by Māṇikkavācakar in the post **Cilappatikāram** period. **Tiruvammāṉai** forms part of the famous **Tiruvācakam**. The *ammāṉai* verses are found here in two patterns. Three women participate in an *ammāṉai* game generally.

---

4. *Ibid.*, - Vol II, p.299.

5. Thomas Lehmann & Thomas Malten, *A Word Index for Caṅkam Literature*, p. 143.

1. One woman raises a question, the second woman answers and the third one clinches the issue or argument.

2. The first woman provides some news or information, the second woman raises a question on the basis of that information and the third participant answers subtly employing a *cilēṭai* (paronomasia) punning on words.

Maṭakku ammāṉai - its prosody

In the advanced stage of *ammāṉai* poetry we have the prominent example of the verbal encounter between Pukaḻēntip pulavar and Oṭṭakkūttar, in the form of *ammāṉai* songs passed on to us down the generation by hearsy information.

iraṇṭu nālain teṉumaṭi īṟṟil
taṉpeyar kulavat takka ammāṉai
aintaṭik kalippā pōlum ataṉiṭai
collalum maṟuttalum viṭaiyum tāṉē
kūṟiṉar paṟpalar kuvalayat tiṭatē

The above mentioned lines stipulate the occurrence of the term *ammāṉai* at the end of the second, fourth and fifth lines in a five line *kalippā* verse in which a statement, counter statement and answer are to be found. This structural rule is laid down in **Aṟuvakai Ilakkaṇam.**

Ammāṉai and other literary genres

Ammāṉai developed as an independent and separate literary genre from the period of Māṇikkavācakar. Besides, it also formed part of other literary genres as a component. In *kalampakam* and *piḷḷaittamiḻ* genres of Tamil poetry *ammāṉai* is employed. In *piḷḷaittamiḻ* intended for female children *ammāṉaip paruvam* finds a place as one of the various stages of their playful childhood. References to the *ammāṉai* game of the womenfolk are found in *ulā* poems also.

Ammāṉai ballads

Apart from the above mentioned literary applications of *ammāṉai* it acquired in the 17th century the dimension of a ballad for narrating a lengthy story. This is evident from the works of that period under the title of *ammāṉaipāṭṭu, mālai* and *naṅkaippāṭal.*

Even epics like **Irāmāyaṇam** and **Makāpāratam** were adapted for the composition of *ammāṉai* ballads such as **Irāmāyaṇa ammāṉai** and **Pārata ammāṉai.** G. John Samuel observes in his **Tiṟaṉāivu Cintaṉaikaḷ** that missionary poets prefer folk literature to the forms of classical literature to spread their propagandist views among the masses.

The episodes from the famous epics formed the themes of *ammāṉai* ballads. The examples of this category are **Alliaracāṇi Mālai, Pavaḷakkoṭi Mālai, Apimaṉṉaṉ Cuntari Mālai, Vaikuṇṭa Ammāṉai, Acuvamēta Ammāṉai** and **Irāmar Vaṉavāca Ammāṉai.**

The prosody of *ammāṉai* ballad

Taṇṭapāṇi Cuvāmikaḷ states in his **Aṟuvakai Ilakkaṇam** (*yāppu* 31) the prosodic regulation of *ammāṉai* as follows:

kalippā araiarai yākak kūṭṭiyum
etukai iṉṟi taṉittaṉi cērttum
kātai yammāṉai kaḷaṟiṉar cilare

(Adding *kalippā* verses by half and joining them separately without *etuka*i (rhyme) some poets composed *ammāṉa*i ballads)

The categories of *ammāṉai* ballads

M. Marutamuttu in his edition of **Āmaiyar Ammāṉai** observes that *ammāṉai* ballads can be categorized under five heads according to their thematic and story contents.

1. *Itikāca, Purāṇa Ammāṉai* are the ballads based on epics and mythologies. **Irāmāyaṇa Ammāṉai, Pārata Ammāṉai, Kaḷḷaḻakar Ammāṉai** and **Tiruviḷaiyāṭal Ammāṉai** come under this category.

2. *Ilakkiya Ammāṉai* are based on the poetic themes of Tamil literature **Kōvalaṉ Katai Ammāṉai** and **Cīvaka cintāmaṇi Ammāṉai** belong to this category.

3. *Camaya Ammāṉai* are composed by scholars who belong to various religions to enlogize their respective religions and deities. **Ēkātaci Ammāṉai, Cattiyavēta Ammāṉai** and **Tirumaṟaipporuḷ Ammāṉai** are the works of this category.

4. *Camutāya Ammāṉai* are ballads based on the complex incidents that happened in Tamil society. **Maturaivīraṉ Ammāṉai** and **Poṉṉar Caṅkar Ammāṉai** are the examples of this category.

5. *Varalāṟṟu Ammāṉai* are historical ballads based on the history of Tamil Nadu and the incidents mentioned therein.

The *ammāṉai* ballads of yore

Ammāṉai ballads have been available from the beginning of the 17th century. Such ancient *ammāṉai* ballads are **Irāmappaiyaṉ Ammāṉai, Cīrāḷaṉ Ammāṉai, Mūvar Ammāṉai** (by Pukaḻēnti) and **Tiruccelvar Ammāṉai.**

The Christian *ammāṉai* ballads were composed by Christian scholars who mostly followed the literary pattern of the above - mentioned works.

Ammāṉai ballad in Christian literature

More or less around the same period Christian poets composed **Caṉṭiyōku Mēyar Ammāṉai** and **Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai.** This literary genre appealed to them greatly and the fun piece of Christian literature in this regard was **Caṉṭiyōku Mēyar ammāṉai** which was composed in 1647 by a Sri Lankan scholar by name Petro who was born as a Brahmin but converted himself to Christianity and changed his name as well. Between the 17th and 20th centuries many Christian poets contributed works of the *ammāṉai* genre.

Ammāṉai ballads relating to Christian saints

The account of saints canonized in Christianity and stories of martyrs who laid down their lives in the crusades for the sake of that religion provided the themes for *ammāṉai* ballads. Such ballads deal with the lives of St. Sebastian, St. Antony, St. Xavier, St. Thomas and *Vētacāṭci* Tēvacakāyam Piḷḷai.

Ammāṉai ballads concerning pious Christian women

Apart from those canonized among men, among women also many were canonized in Christianity and we find *ammāṉai* ballads on their lives and missions. Such works are on Arch. Periyanāyaki Mātā, Arch. Lūrtu Māta, Arch. Cepamālai Māta, Arch. Viyākula Māta, Arch. Tirēcammāḷ, Arch. Akiṉēcammāḷ, Arch. Pārparammāḷ and Arch. Pilōmiṉammāḷ.

The literary service of Fr. Henrique Henriques

In this context we have to consider on what basis or source in Tamil, the accounts of the saints who dedicated themselves to Christian missionary service all over the world were written. Fr. Henrique Henriques of Portugal played a major literary role in Tamil by first writing **Aṭiyār Varalāṟu** based on the lives of saints written in Portuguese and Latin. Even before writing **Aṭiyār Varalāṟu** he had written **Tampirāṉ Vaṇakkam** in 1586, all in Tamil language. After the publication of **Aṭiyār Varalāṟu** he wrote a few works. Thus he played a significant role in Tamil prose writing in a period when prose creation were not much in vogue.

Aṭiyār varalāṟu

Fr. Henrique Henriques narrates the lives of 88 saints in his works **Aṭiyār Varalāṟu** based on the Portuguese original **Fla's Sanctorum.** In his preface to the work Fr. Henrique Henriques mentions the great pains and meticulous efforts taken by him in translating into Tamil the Portuguese and Latin originals. His dedication and sincerity are evident in his statement that he had taken three years to provide a scrupulous translation doing justice to both the source languages and the target language of Tamil. In **Aṭiyār Varalāṟu** there are 70 sections in which the accounts of 53 saints are given separately and those of 7 saints are given collectively. The other sections deal with Jesus Christ, Virgin Mary and the glory of Christianity. **Aṭiyār Varalāṟu** was considered a sacred work next in importance to **The Holy Bible** by those who embraced Christianity.

The impact of Aṭiyār Varalāṟu and Arch. Antōṇiyār Ammāṉai

Aṭiyār Varalāṟu was written with the didactic aim of making the readers emulate the lives of saints and ultimately to attain the eternal bliss of *mōṭcam*. The influence of this work is evident in **Arch. Antōṇiyār Ammāṉai** wherein we find subtle references in the *kaṇṇi* verses (31 to 39) to **Aṭiyār Varalāṟu.**

The history of Arcciyaciṣṭarkaḷ (sanctified devotees or disciples)

Information regarding many new saints was gathered and added to the earlier accounts of saints and published as a work entitled **Arcciyaciṣṭarkaḷiṉ Carittiram** in 4 cantos. This work mentions the dates of birth of Christian saints, thereby enabling Christians to worship the former on their respective birthdays that fall right through the year from 1st January to 31st December. This work also enhanced the image of those saints among the Christian laity.

Biographical references to Arch. Mari Karutammāḷ

The canonized Arch. Mari Karutammāḷ occupies a pride of place among the saints whose accounts are narrated in the history of Christian saints and in works related to Christianity. She was supposedly born on the 20th July and mentioned severally as Marikarutāḷ, Markarittammāḷ, Marikirutāḷ, Marukarutāḷ, Maru Karutammāḷ, Mēri Karutammāl in many works.

The precedents for the author of the work

The first historical reference to Arch. Marikarutāḷ was obviously provided by Fr. Henrique Henriques followed by Rosci (Father Xavier. Jr) who belonged to the society of Jesus. The hints in the works of the above two hagiographers should have provided the material for composition of **Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai** stories by word of mouth and religious discources of those days could also have supplemented the author in his task of composing this *ammāṉai.*

Internal evidence regarding the author

There are differences of opinion regarding the author of this work. In the 1876 edition of **Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai** its editor is mentioned that this work was authored by one of the poets of yore[6]. The name of the author has not been mentioned. Neither in the paper manuscript of this work available in the at Chennai nor in the 1955 edition of this work published by the Denobili Press at Maturai, we have any reference to the author. Even in the *avaiaṭakkam* (Apologia) where the author expresses modestly his inadequacy for composing this work, we are unable to get any clue to the name and identity of the author as all the expressions of modesty by him are anonymous such as *tītuniṟai pollāc ciṟiyēṉ* (this mean self full of lapses), *aṟiyātāṉ eṉpāṭal* (the poem of my ignorant self) etc.

The external evidence regarding the author

As the internal evidence in this work does not provide any clue to its authorship, we find some external evidence attributing this *ammāṉai* creation to one John[7]. A.P.

---

6. Maḻavai V.T.M. Ciṉṉacāmi Ceṭṭiyār (Ed.), *Arch. Mari Karutammāl Ammāṉai* - Title Page.
7. A.P. Antōṉi Irācu (Ed.), *Arch. Marikarutammāl Ammāṉai.*

Antōṉi Irācu in a research edition of this work published in 1993 argues that this *ammāṉai* could not have been composed by Aptullā Cāyapu as stated by some scholars as a follower of Islam could not have been familiar with the subtle aspects and tenets of Roman Catholic Christianity. According to A.P. Antōṉi Irācu, Aptullā Cāyapu would have converted himself to Christianity and changed his name to John. This John theory is strengthened by Father Balthazar Da Casta whose epistle to the students of theological seminaries contains the following sentences: "Next come the two Johns, one of them is also a great poet. Among other poems he has composed, one on the life of St. Margaret and other small books through which he does much good as we shall see further on . . ."[8] There is no evidence however to state precisely in which literary genre, the supposed author John had composed his poetic work on St. Margaret whose name is assumed to have been adapted as Marikarutāḷ in the Tamil version. In the absence of further concrete evidence the authorship of this *ammāṉai* cannot be attributed to the said John.

The period of composition of this work.

Since the date of Father Balthazar Dacosta's letter is 9-9-1653 the author John should have belonged to an earlier period i.e., the 17th century S. Countarapāṇṭiaṉ observes that the work belongs to the 18th century considering its style and content[9]. It is however difficult to trace any evidence whatsoever in the *ammāṉai* as the author has not refared at all to the period of its composition.

Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai : Historical *ammāṉai*

The story of this *ammāṉai* is related to history. In the **Catholic Encyclopaedia** Vol.I (page 652) we find the following information: "The Greek church honours her under the name Marina on 13 July; The Latin, as Margaret on 20 July. Her acts place her death in persecution of Dioaletian (A.D. 303-5)". Marikarutāḷ may therefore be taken as an adaption of the name Margaret in Tamil. This *ammāṉai* is based mostly on the historical accounts of Marikarutāḷ written by Fr. Henrique Henriques and Rosci alias Father Xavier. Jr.

The synopsis of Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai

The story content of this *ammāṉai* is simple and brief without any complexity whatsoever. This ballad is a poetic narration of the simple life and supreme sacrifice of

8. *Ibid.*, p.V.

9. S. Countarapāṇṭiaṉ, *Kristuvat Tamiḷ Ilakkiyaccuvaṭikaḷ,* p.76.

a pious young woman who strongtly defended her staunch Christian faith against the onslaught of infidels who had scant regard for human lives or values.

Marikarutāḷ was born in the city of Antiyok as the daughter of Tēyōtēci, a sinister Hindu Caivite priest hostile to Christianity. She lost her mother while quite young and was brought up by a servant maid. Under the care of her foster mother she grew up to be a beautiful lass with a rather spiritual than temporal bent of mind. She dedicates herself, body and soul, to Lord Carvēcuvaraṉ with determination. Her knowledge of Christian code and lore made her a staunch follower of that faith. She undertook a vow of celibacy and wanted to become a nun in due course. While she was tending her sheep at the foot of a mountain she attracted the attention of Oliver, the king of that country. He wanted to marry her but she declined the royal offer. The enraged ruler imprisoned her and tortured her in several ways to make her agree to be his consort or concubine. As the young woman was resolute in her refusal to abide by the king's desire, he set ghosts against her to torment and tease her to submission. The devout Mari karutāḷ with the divine assistance of Carvēcuvāraṉ defeated and drove away the ghosts. She also eloquently put forth pro-Christian and anti-Hindu arguments before Oliver in order to convince him and clarify the doubts raised by him regarding the superiority of her faith. The enraged Oliver however ordered the killing of Marikarutāḷ and accordingly she was beheaded. She reached Heaven where she was received by Jesus Christ amidst the singing angels and divine Music. After her death as a martyr she was canonized and worshipped.

The variations of the story found in the work

Some Christian Encyclopaedia works or digests clearly inform us that the story of Marikarutāḷ was in vogue worldwide. Such references tally with the storylines as found in **Aṭiyār Varalāṟu, Arcciyaciṣṭarkaḷiṉ Varalāṟu** and in the *ammāṉai* work as well. In the **New Catholic Encyclopaedia (Vol.IX)**[10] Marikarutāḷ is mentioned as a saint worshipped by people for safe delivery in maternity. A few scholars however attribute the source of Marikarutāḷ to Margaret who lived in the same city as mentioned in the *ammāṉai* and died as a matyr to preserve her chastity. The accounts of Marikarutāḷ in **Aṭiyār Varalāṟu** written by Fr. Henrique Henriques and in the **Catholic Encyclopaedia (Vol.I)** published by Robert Appleton Company are more or less similar. However in the **Catholic Encyclopaedia** the name Mari Karutammāḷ becomes either Marina or

Margaret. The city of Antiyok is mentioned as Antioch and the king Oliver is mentioned as Olybrius".[10]

The significance of Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai

Compared to other *ammāṉai* works this *ammāṉai* has a good publishing history with several editions from the 19th century onwards. It is to be noted that the theme derived from a foreign source has been successfully adapted to suit Tamil culture and ethos and evolved as an interesting ballad.

The appropriate nomenclature in the *ammāṉai*

The author of this *ammāṉai* has taken great care to change the names of foreign characters and places to suit the land and identity of Tamils. The incidents supposed to have occurred in Asia Minor have been nicely integrated into the Tamil background. The names Mari Karutammāḷ, Tēyōtēci and Antiyōkkiyap paṭṭaṇam are suitable Tamil adaptations of foreign names.

The attributes of Oliver

In this *ammāṉai*, the king Olivōṉ is portrayed as a typical despotic ruler of Tamil Nadu. The Hindu festivals such as *tērōṭṭam* (the hauling of temple car along the streets of towns and cities) and many Hindu rituals are described by the heroine Marikarutāḷ to emphasise the staunch Hindu orientation of the king and his subjects. It is also mentioned that Oliver who is sinful and silly as well worships ghosts and glorifies them with pageantry.

antiyōk kianakaril aracuvoli vōrumaṉṉaṉ
mantamuṟum puttiyillāṉ māpāvi ceynaṭattai
kēḷum picācuvukkuk kīrttipeṟa vēṇumeṉṟu
nīḷum perumaiyuṭa nēcamāyt tērōṭṭam
tērōṭṭam pūcaiyuṭaṉ teruvītiyil nāṭakka
pārāṭṭi mōkavitam palastirīkaḷ kūttāṭa

10. *New Catholic Encyclopaedia* (Vol.IX), p.199.

Tēyōtēci, the father of Marikarutāḷ, is a Caivite priest. He is mightily displeased with his daughter because of the latter's tirade against Hindu scriptures and mythologies.

paṇṇariya nammuṭaiya palacamaya cāstirattai
eṇṇāmal taṭṭukirā ḷeṉṟucolli yēcalittu
eṉṟupurā ṇaṅkaḷōṭu micaintatoru nālvētam
oṉṟupaṭa cāstirattai ōtavētāṉ taṭṭukirāḷ

The trend of religious literature in Tamil

This *ammāṉai* work observes the usual pattern of logical argument and debate in settling religious disputes. In Tamil literature down the ages this practice has been in continuous vogue. This method enables the readers to follow the religious discussion easily and accept the intended religious message.

Arch. Marikarutammāḷ and Maṇimēkalai - a comparison

King Oliver's keen desire to win the hand of Marikarutāḷ and her rejection of the royal offer remind us of Utayakumaraṉ's passionate love for Maṇimēkalai and the latter's disinclination to accept that matrimonial alliance. Utayakumaraṉ and Olivōṉ see their respective heroines Maṇimēkalai and Mari Karutammāḷ only when both the kings are on their way to their city rounds. In the *ammāṉai* Marikarutāḷ chides Oliver's amorous offer as unbecoming of a king and like the fence grazing the crops. In **Maṇimēkalai** Cutamati, the maid of Maṇimēkalai the heroine, sermonizes on the dignified political deportment and intellectual eminence expected of a king. She thus tries to dissuade Utayakumaraṉ from pursuing his amorous intentions towards Maṇimēkalai. Mari Karutammāḷ tells Oliver,

kaṉṉimaṭa mātaruṭa kaṟpuṭamai kākkiratum

naṉṟitamāyp pārttu naṭattuvatuṉ kīrttiallō

Does it not redound to your glory (as a king) to protect the chastity of virgins and treat them well benevolently. In **Maṇimēkalai** Cutamati refers to Utayakumaraṉ's glorious ancestry wherein Karikālaṉ, a young Cōḷa king, disguised as an old man administered justice perfectly in a dispute. That reference is as follows:

iḷamai nāṇi mutumai yeyti
uraimuṭivu kāṭṭiya vuravōṉ marukaṟ

karivuñ cālpu maraciyal vaḻakkum
cerivaḷai makaḷir ceppalu muṇṭō

Maṇimēkalai and **Mari Karutammāḷ Ammāṉai** are similar in their structural patterns of dividing the stories into *kātais* (section).

Mari Karutāḷ and Tirunāvukkaracar - a comparison

Marikarutāḷ's plight and her persecution by king Oliver and his henchmen may be compared to the tortures and religious persecution undergone by the great Caivite saint Tirunāvukkaracar. They were both religious converts and hence intimidated and tortured by the upholders of the religions to which they belonged before their conversion. They are both subjected to extreme physical torture of means of burning their bodies, dumping them in water to cause drowning or suffocation and tearing their flesh and muscles by impalement or pressing against a sharp toothed wheel. But both come out unscathed on account of the divine intervention secured by them through intense prayers to their respective gods. They both exhibit remarkable courage in the face of persection and torture, as evident from the following lines: Tirunāvukkaracar states,

nāmārkkuñ kuṭiallōm namaṉai yañcōm

narakattil iṭarppaṭōm naṭalai illōm (*Appar Tēvāram Maṟumāṟṟat tiruttāṇṭakam - I*)

(We are not the servile subjects of anyone. We do not dread Naman (Lord Yamā, the god of death. We will not suffer in Hell. We are not uneasy or afraid).
Marikarutāḷ observes as follows when she is intimidated by Oliver's minions,

āṟeṉṟu yeṉṉai yataṭṭip pataṭṭukiṟīr
cīrkoṇṭa yēkaṉ tirumakaḷnāṉ kaṇṭaṟivīr

[Who do you think I am to be berated and bullied like this? Know that I am the daughter of the glorious Yēkaṉ (God).]

The pattern of the devotional prayer songs

In this *ammāṉai* the prayer songs addressed to Carvēcuvaraṉ (the omnipresent God) are set to simple rhythmic pattern. The soulful devotion to God in entreaty which characterizes the famous Tamil hymns of Āḻvārs, Nāyaṉmārs and Tāyumāṉa Cuvāmikaḷ,

is found in the verses of prayer and devotion in this *ammāṉai*, Marikarutāḷ's words melt into music whenever she prays to God for guidance or protection.

Canniyāci and Makōtaraṉ

Not only does Marikarutāḷ proclaim herself as the daughter of God but also exhibits strongwilled and almost stoic endurance in the face of inhuman torture of various kinds. Hence a ghost disguised as a pious ascetic (*Canniyāci*) meets her, feigns interest in her welfare and advises her to agree to be the spouse of Oliver. The fake *Canniyāci* also tells her that even her God Carvēcuvaraṉ will not object to such an alliance. Marikarutāḷ however sees through the evil advice true finds out the identity of the ghost and drives it away with divine assistance. This incident is comparable to Makōtaraṉ'a disguise mentioned in **Kamparāmāyaṇam.** In the canto *Yuttakāṇṭam* Makōtaraṉ, one of the ministers of Irāvaṇaṉ, disguised as Jaṉakaṉ, the father of Cītai and meets her while she is held as captive in Ilaṅkai. He glibly argues and advances several enticing and persuasive offers and statements on behalf of Irāvaṇaṉ and attempts to convince Cītai and make her agree to the amorous but immoral desire of the mighty Irāvaṇaṉ. Cītai also finds out the false identity and feigned fatherhood of Makōtaraṉ and remains stubborn in her resolve to maintain her chastity. Both Cītai and Marikarutāḷ are spiritually strong and are able to secure timely divine assistance in warding off evil deception.

The similarities in the stories of *ammāṉai* ballads narrating the lives of women saints

Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai not only reveals its close association with the earlier literaty traditions but also shows a similarity in its story pattern to other contemporary *ammāṉai* ballads narrating the lives of women saints like Akinecā Kaṉṉi (St.Agnes),and Arch. Pārparammāḷ (St. Barbara). **Arch. Kittēriammāḷ Ammāṉai** written by Vīramāmuṉivar (Father Beschi) on the life of St. Catherine may well bear comparison in this regard.

Synopsis of Arch. Kittēriammāḷ Ammāṉai

A king by name Kāyaṉ was ruling over Pirākam, a portion of Portugal. His daughter gave birth to nine female children in a single conception. She handed over all those children to her maid with instructions to kill them. But the maid entrusted the

children to the care of a Bishop who baptized them and brought them up. One of the children was Kittēri (Catherine). They grew up to be young virgins when a saint who happened to meet them appriased them of the divine import and nuances of The Holy Scriptures. Thus ordained they propagated the gospel of Christianity. The king who was enraged at the propaganda against his non-Christian religion, ordered the imprisonment of the girls though they were his own flesh and blood. They were however released by the grace of the heavenly messengers of God. The king then attempted to give Kittēri (Catherine) in marriage to a ruler of the neighbouring state. That effort also failed. The embittered king beheaded Kittēri and her 30 maids at the Pompēru mountain. Kittēri reached heaven and she was canonized on earth.

The similarity between the two *ammāṉai* ballads

In both **Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai** and **Arch. Kittēriammāḷ Ammāṉai** there is a notable similarity in the incidents and turn of events. The heroines of both the *ammaṉai* ballads, render spiritual service as per the Christian scriptures against the will of their respective fathers who belonged to infidel religions. Their hands were sought in marriage by kings but Karutāḷ and Kittēri resist such worldly pleasures. They both had to undergo imprisonment and inhuman torture. They storically endured torture and indignity and were finally beheaded. They both reached Heaven after their martyrdom.

Akiṉēca Kaṉṉi Ammāṉai - a synopsis

In this *ammāṉai* ballad the trials and tribulations of Akiṉēca Kaṉṉi (virgin Agnes) are narrated. Akiṉēcāḷ (Agnes) a native of Rome dedicated herself body and soul to Carvēcuvaraṉ (Lord Almighty). The king of the land, while on his rounds in the city, met Akiṉēcāḷ, became enamoured of her and desired to espouse her. She however refused to yield to the king's desire. The king tortured her by stripping her garments and confining her to brothels. Even after humiliating and harassing her in several ways the king could not break her iron resolve. The king finally ordered the beheading of Akiṉēcāḷ and the virgin reaches Heaven to a harmonious reception of holy music.

The comparable aspects of the two *ammāṉai* ballads

Both Marikarutāḷ and Akiṉēcāḷ consider themselves the children of God. They are both desired by kings for carnal or conjugal pleasure. They both undergo several tortures and are finally beheaded. They both attain the eternal bliss of proximity to God in Heaven.

The synopsis of Arch. Pārparammāḷ Ammāṉai

This *ammāṉai* ballad tells us of Arch. Pārparammāḷ (St. Barbara). She was the daughter of Tiyāskōr, a Hindu king. She converted herself to Christianity, as she came under the influence of a preacher by name Ātmañāṉi. The king displeased with the religious conversion of his daughter, sent her to the country of another king called Makiciyaṉ. There Makiciyaṉ attempted to coax Pārparammāḷ to relinquish her new found Christian faith and return to the Hindu fold. She refused to oblige and hence tortured brutally by rolling her on a bed of thorns, burning her with torches and pulling out her ribs with hooks. The stout hearted virgin remained undaunted in her Christian faith and was sent back to her father who stripped her garments and humiliated her. By the grace of God she was endowed with clothes. The infuriated king ordered the killing of his daughter and accordingly she was beheaded at a single stroke of the sword.

The similarities between the two *ammāṉai* ballads

Both Marikarutāḷ and Pārparammāḷ were born to the parents of pagan or orthodox religions. They both embrace Christianity on account of the influence of their relations or mentors. They were both compelled by their fathers to return to their original pagan religion. They were both tortured by kings and ultimately beheaded. They both attained eternal purity and bliss in Heaven.

The ballad that dispels ghosts and evil spirits

Apart from its similarity and comparability to the contemporary *ammāṉai* ballads narrating the lives of women saints. **Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai** has some special features that contribute to its significance. The most important aspect of this *ammāṉai*, is the efficacy attributed to it by devotees in dispelling ghosts and evil spirits. In the *ammāṉai*, Marikarutāḷ is credited with superhuman powers of identifying evil spirits and ghosts in whichever guise they appear before her. One such ghost tries to entice Marikarutāḷ into an alliance with Oliver by means of clever arguments. She sees through the deceptive trick of the infidel ghost, counters its arguments effectively and punishes the ghost severely by grabbing it by its locks, knocking it down on the ground and trampling upon it with her feet. This incident is described graphically in the prose narration by Fr. Henrique Henriques in his **Aṭikaḷār Varalāṟu** in pp 220-221. In this edition of **Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai** A.P. Antōṉi Irācu has provided the title **'Pēykaḷai ōṭṭum pēṟu peṟṟa' Arch.**

Marikarutammāḷ Ammāṉai, which means that this *ammāṉai* is endowed with the good fortune of dispelling or driving away ghosts or devils. This editor has written a letter to Dr. G. John Samuel, the founder director of the Institute of Asian Studies, that he is aware of the oral recitation of this *ammāṉai* in some villages in Kaḷḷakuṟicci taluk of Viḻuppuram district and Jeyaṅkoṇṭaṉ taluk of Perampalūr district for exorcising ghosts and evil spirits.[11]

The ghost factor plays a major role in the plot of their *ammāṉai* and 300 lines of verse are devoted to the activities of ghosts, their disguises, external features and arguments with Marikarutāḷ to persuade her to agree to be the paramour of Oliver. The *ammāṉai* also tells as how Marikarutāḷ drives away the ghosts. It is this element that has given rise to the belief among devotee regarding the *ammāṉai*'s exorcising efficacy. A.P. Antoṉi Irācu, who has done extensive research on *ammāṉai* ballads and obtained a doctorate as well, cites a letter of the Society of Jesus written in the year 1653, wherein two incidents of removal of the evil influence and harassment by ghosts in a place called Mīṉkuṭi near Tañjāvūr and another small town nearby.[12]

The literary excellence of this *ammāṉai*

Though this *ammāṉai* narrates a simple story in the form of a ballad it has attained a literary distinction and is cherished as a fine piece of devotional literature.

Similes in this *ammāṉai*

We come across quite effective and telling similes in this *ammāṉai*. When king Oliver orders the killing of those who have converted themselves to Christianity. Oliver's men execute that order. The brutal slaughter is described as follows:

ciṅkam ciṉantukoṇṭu cemmaṟiyaik kolvatupōl
aṅkam piḷanturuka āṉaivōr talaikaḷellām

(Just as an infuriated lion kills a brown sheep with the limbs torn and melting, the heads of all). The fury of the king is mentioned in the lines,

eṉṟuvoli vōrumaṉṉan yēttiṉa maṇiyatupōl
tuṉṟuñ ciṉappulipōl collariya kōpamuṭaṉ

11. Letter dated 15-8-1997 from Dr. A.P. Antōṉi Irācu to Dr. G. John Samuel.

12. A.P. Antōṉi Irācu (Ed.), *Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai.*

(Thus king Oliver like a gem precious and like a ferocious tiger with indescribable anger).

The ghosts running helter skelter on account of fear are vividly described as follows with a sense of humour.

kiṇṭinilattaip puraṇṭik' kiḻaṭṭunari pōlaḻutu
karaṭipulikaḷ cimpaṅ kataṟuvatu pōlkataṟik
kuṟaṭu perutta peruyāṉaik kuralatupōl
apayamiṭṭu nāynarikaḷ apaiyattāl lūḷaiviṭṭu

(Poking and ploughing the ground and howling like old foxes. Wailing loudly like bears, tigers and lions screaming. Seeking refuge like dogs and foxes wailing for refuge).

Lord of all, Carvecuvaran is glorified and His uniquess is picturesquely mentioned.

cūriya ṉoṉṟuñ cuṭarvīci yēḻuntu
pārulakilē yiruḷaip parutiaṟut tiṭumām
orucūri yaṉtāṉ ulakil iruṭṭaṟukkak
karutinaṭ cattirattaik katirōṭi yēmaṟaittu
niṉṟatoru vāṟatupōl nīticaru vēcuvaraṉār

(The sun rises spreading its lustre and dispels darkness in this world. Just as the only sun relegates the stats in its mission of driving away darkness with its beams, the just Carvēcuraṉar.....).

Carvēcuvaraṉ is the one and only sun whereas deities of other religious are mere stars.

This uniqueness of Carvēcuvaraṉ is further mentioned in a telling metabhor as follows:

antiratti laṉṭamicai yākāca maṇṭalattil
cantiranaṭ cattirañ cuṭarā liruṭṭaṟumō
ellānaṭ cattiraṅkaḷ icaintuoḷir viṭṭālum
vallāṉmai uṇṭōcol maṇṇi liriṭṭaṟukka

(In the sky and space of this universe will the moon and stars dispel darkness? Even if all the stars shed their combined lustre. Are they strong and bright enough to dispel darkness on earth?)

Metaphorical expressions like *Kirupaikkaṭal* (ocean of grace) and *Karuṇā vāruti* (Ocean of mercy) are also employed to emphasise the greatness of Carvēcuvaraṉ.

Prophetic utterances as in an epic

In the beginning itself this *ammāṉai* ballad observes the epic tradition of informing us beforehand of the events to follow, the climax and the end as warranted by poetic justice. This is known as *varuporuḷ uraittal* (utterance of what will follow) in Tamil epic tradition. The third song of this ballad serves this literary purpose in keeping with the tradition of Tamil epics and ballads as well.

Diction and Vocabulary

Aḻvārs of the Vaishnavite dispensation and Nāyaṉmārs of the Caivite sect employ certain specific words and expressions to denote their respective faith in their devotional poems. We can easily find out the religions and sectarian identity by those phrases and words. Similarly in this *ammāṉai* we find Christian terminology in a distinct manner. Biblical expressions are found in several contexts and dialectal words are also employed. The examples in this regard are,

taṉṉikarillā paraṉ - (The Peerless one of the other world)
untaṉruḷ palam (The might of your grace)
kuḷunta taṇṇīr (Chill water)
ārkkun teriyātu (Nobody knows)
keti peṟa vēṇumeṉṟu (to attain salvation)
katai kāṇā vārutiyō (will you listen to the story)
cōri cintavē umakkāy (to shed tears for your sake)
caruvēcuva raṉuṭaiya cattiya vētattōrē (Oh! ye the followers of the True Gospel of God)
tāṭciyuṭaṉē iruntu (To remain big or great)

The poet's knowledge of religious tenets

The author of this *ammāṉai* seems to be quite familiar with the customs and habits of Tamilians, the divine sports and miracles of Lord Civaṉ and the wondrous deeds and pranks of Tirumāl and Krishna. This is evident from the arguments and counter arguments and Oliver and Marikaruṭāḷ. The poet also describes the minor deities of Hinduism and their special features.

The simplicity of *ammāṉai* ballad

The prominence given to *ammāṉai* ballads of minor literary genre, is evident from the large number of *ammāṉai* ballads available in Tamil literature. They have been composed in simple diction in *kaṇṇi* verses mostly with songs in other metres like *viruttam* interspersed in the *ammāṉai*. Especially in Christian Tamil literature the *ammāṉai* ballad form occupies an important place. Beginning from **Arch. Kittēri Ammāṉai** written by the famous Vīramāmuṉivar noted for his epic creations we find examples of this popular poetic genre i.e. *ammāṉai*. That accounts for the narration of the lives of Christian saints in such ballads.

The popularity of **Arch. Mari Karutammāḷ Ammāṉai** is testified by the impressive history of its publication running to several editions with textual variations attempted by scholars.

* * *

THE DEFENDER OF THE FAITH

அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை

தேவதாய் துணை

[1] அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை

காப்பு

வெண்பா

1. *சந்த மரிகருதாள் [1]தர்ம சரித்திரத்தைப்*
பைந்தமிழாலம்மானை பாடுதற்கு - கந்தவரந்
தாரணியிற் செய்த அருந்தமிழை யான் [2]பாடக்
காரணமாம் பொற்சிலுவை காப்பு.

சருவேசுவரன் துதி

அம்மானை

2. *சீராரும் ஞானத் திறையோனை நெஞ்சில்வைத்து*
பாராரும் [3]வாழப் பகர்ந்துரைத்தே னம்மானை
முன்னவனே யேகன் முகனை [4]முடி வில்லானே
தன்னிகரில் லாதபரன் றானா யிருப்போனே
வந்துதவு மிக்கதைக்கு வானவனே யுன்றயவால்
எந்தைசரு வேசுவரனே யெவ்வுயிர்க்குங் கர்த்தாவே
மாது தவக்கன்னி மரிகருதாள் மாதவத்தைத்
தீதுநிறை பொல்லாச்சிறியேனான் பாடுகிறேன்
தந்திடுவீர் நல்வாக்கு தாதாவே தற்பரனே
உந்தனருள் பெற்றகன்னி ஒலிவோரு கையாலே

தர்ம சரித்திரம்- அறவரலாறு. பாடுதற்கு + உகந்தவர் + அம். உகந்தவர் - தகுதி வாய்ந்தவர். அம்- அழகிய பைந்தமிழ் - பசுமையான தமிழ். உகந்தவர் - தகுதி வாய்ந்தவர். தரணி- பூமி. பொற்சிலுவை - பொன்னாலான கிறிஸ்துவ சமயச் சின்னம். சீர்- செல்வம். இறையோன் - இறைவன். பாராரும் - உலகிலுள்ளோர் அனைவரும். முகனை - தொடக்கம். பரன்- கடவுள்.

சுவடிச் சொல்

1. தற்ம 2. பாடவல்லக் 3. வாழ்க 4. முசிலில்லாணை.

THE DEFENDER OF THE FAITH

Invocation seeking divine protection

1. The virtuous story of Mary Karutāḷ in rhythmic verse,
To compose an *ammāṉai* in Tamil fresh,
For me to be eligible for that deed on earth,
And be capable of rhyming in Tamil so dear,
May the Golden Cross, that enabled me, protect and provide.

The prayer of Caruvēcuvaraṉ

2. Held thou in my heart, Oh! Lord of this earth glorious,
For all in the earth to thrive, sang I this *ammāṉai*
Oh! the First and Foremost! Sans beginning and ending
Thou remain Thou dost remain the peerless Being supreme!
Help me in this narration, Oh! Divine Being!
By grace of Omnipresence thine.

Oh! my Paternal Lord of all! creator of all lives,
The exalted penance of saintly virgin Mary Karutāḷ
I, a mean little mortal full of lapses, profess to rhyme,
Grant me the gospel, Oh! Leader and God Benign!

கற்புநெறி குன்றாமல் காசினியிற் பாடுபட்டு
அற்புதமா யும்முடைய [1]அனந்தபதி மோட்சமதில்
சென்று முடிபெற்ற [2]திருச்சபையை யான் பாட
நன்றெனவே வந்துதவு நானிலத்தி லிக்கதைக்கு
அஞ்சலென வந்துதவு மாதியந்த மில்லானே
தஞ்சமெனக் குன் சிலுவை [3]தற்காக்க வேணுமையா

சங்கிய சிஷ்டர் துதி

பத்துவச னப்படியே பாருலகத் தோர் நடக்க
முத்திவழி காட்டுகின்ற முனிவோர் திருச்சரணம்
ஆதார மாக அடைக்கலமாய் நெஞ்சில்வைத்துப்
பாதார விந்தம் பணிந்தேனே யம்மானை

அவையடக்கம்

வேத புராணமதை விரித்தே சுயம்பாடப்
போதவங்கள் ஞானம் புகழும் பெரியோரே
அறியேன் பலகலைக ளாராய்ந்து யான்பாடச்
சிறியேன் றமிழ்தெரிந்து செப்புவதைக் கேட்டருளும்
ஒராண்டு சென்ற [4]உறுமதலைக் [5]கொத்தபடி
பார்பூண்ட யென்வசனம் பத்துமோ பத்தாது
அரசர் மகுடமுடி யதிவிதஞ்சே ராணிமுத்து
திரைகடலிற் சங்குமணி செப்பியதுக் கொப்பாமோ
ஆனதொரு வாறதுபோ லன்பாக யென்பாடல்
[6]தேனமுதம் போலத் தெரிந்துதமிழ்ப் பாடுகிறேன்
மாது மரிகருதாள் மங்கைகற்ற சாஸ்திரத்தைப்
போதவுரை சாஸ்திரத்தின் புதுமைதனைக் கேட்டருளும்

காசினி - பூமி அந்தம் - முடிவு. தஞ்சம் - அடைக்கலம். முத்தி - வீடுபேறு. பாதம் + அரவிந்தம். பாதாரவிந்தம் - தாமரை போன்ற பாதங்கள். மதலை - குழந்தை. பத்தும் - போதும். ஆணிமுத்து - உயர்ந்த முத்து சங்குமணி - சங்குத் துண்டுகளால் ஆக்கப்பட்ட மணி.

சுவடிச் சொல்

1. யனந்தபதி 2. திருச்சபையே 3. தற்கார்க்க 4. உறுமதளை 5. கொற்றபடி 6. தேனமுற்தம்

The virgin, Mary Karutāḷ, who attaine your Bliss!
Strove on this earth with chastity undiminished,
And wonderfully at your Eternal state of *mōṭcam*
The diocese attained the crown,
To eulogize that diocese;
Help me for good, For this story on earth,
To be fearless, come and help, Oh! Lord who has no beginning or end!
Thy cross is my refuge, save me Oh! Sire

Prayer to the reverend disciples / apostles

For the devotees to abide by the Ten commandments.
Surrendering to the saints (apostles) who show the way to Heaven
Placing them as the basis and refuge in my heart,
Bowed I to their lotus feet and presented this *ammāṉai.*

The Author's Modesty

To expand in verse the mythology scriptural,
Oh! great ones hailed for penance and profundity thine,
I know not how to explore the arts various to rhyme,
Pray, listen to what little I (the small) one) expound in the Tamil I have learnt
Is my diction, that resembles the lisping of a child one year old,
Enough for the task? No, it won't suffice,
Pearl precious in a king's crown adorning,
Can it be compared to a string of conchs washed ashore by waves?
Whatever comes as my song is out of love, (devotion)
Tamil I deem as ambrosia and venture to rhyme.
The lore and scriptures learnt by Mary Karutāḷ, a woman young,
Pray listen to those annotated scriptures novel and profound

மரி கருதாளின் தந்தை

அத்திசையி லேயிருக்கு மந்தியோக் கியநகரில்
நகரி தனிலிருக்கும் நல்ல மரிகருதாள்
புகழ்சே ரவள்தகப்பன் பிசாசுமதத் துள்ளவனாம்

சூனியத்தைக் காப்பவன்

குருவாய் மறுசமயக் கெட்டக் காரபாவி
எரிவாய் நரகி லிருக்கும்பிசா சையழைப்பான்
அழைப்பான் பில்லிசூனியத்துக் காகவே போய்விடுவான்
விளைப்பான் வெகுபாவம் வெகுபூசை பில்லிவிட
பில்லிக் குறளிவிடுவான் பெருங்குறளி தீட்சைவைப்பான்

மங்கையர்க்கு மருந்திடுதல்

நல்லமட [1]மங்கையரை நானிலத்திற் கற்பழிப்பான்
பொற்புடைய மங்கையர்க்குப் பொருந்த மருந்திடுவான்
இப்படியே செய்துவரு மியலான காலமதில்
[2]பொற்கொடியைப் பெற்றவன்னை போய்நரகில் வீழ்ந்ததுவும்
[3]மற்கபடஞ் செய்தகப்பன் வன்னரகில் போனதுவும்
இன்னும்சில கேடுகளும் ஈனன்செய்து வந்தவகை
மண்ணுலகி லேவாழும் மாந்தர்களே கேட்டருளும்
மருந்திடுவான் கைம்பெண் மடவார் கருவழிப்பான்
விருந்திடுவா னஞ்சுகொண்டு விடுவான் பிசாசுகளை
விடுவைவிடு வான்மிகுந்த சத்திபூசை செய்வான்
நடுமலையி லேயிருக்கும் நல்லமட மங்கையரை
மங்கையரைக் கொண்டுவர வேபேயை விடுவான்
பேயை விடுவான் பெருஞ்சடை சூலத்துடனே

குரு - ஞானாசாரியன். எரிவாய் - நெருப்பு போன்ற வாய். பில்லி சூனியம் - சூனிய வித்தை. குறளி குட்டிச்சாத்தான் போன்ற தேவதைகளை ஏவிவிடும் வித்தை. கபடம் - வஞ்சகம் விடுவை - ஏவல்.

சுவடிச் சொல்

1. மங்கையரே 2. பொற்கொடியே 3. மாறகபடஞ்

Mary Karutāḷ's Father

In the city of Antiago, in direction proper,
Lived there, the good one, Mary Karutāḷ,
Her renowned father, however, the religion of ghosts professed

The patron of witchcraft

As a mentor of other (infidel) religion which he did patronize,
From Hell infernal can he summon ghosts,
Summon (them) and wend his way to perform witchcraft,
Commit grave sins, he will, perform witchcraft and
Black magic vile, he will set in *Peruṅkuraḷi tiṭcai.*

Drugging women

Rape he will on earth many a woman good and fine,
Drug he will, damsels virtuous,
In such a period of his actions thus,
(How) he who sired the golden creeper-like damsel, fell head long into hell,
And (how) the father guilty of vicious deeds had to go to hell violent.
Drug he will, abort widowed women who have conceived,
Host dinners with lethal poison mixed,

Worshipping Goddess Cakti

Set he will ghosts against people and release them too,
Perform the worship of Cakti,
To bring damsels good from their midmountain abodes,
Set he will a ghost to bring them
Despatch yet another ghost of matted hair armed with a spear,

நாய்போல வடிவுகொள்ள நாடி யனுப்பிடுவான்
அனுப்பியேதா னெல்லவர்க்கு மங்கேபுத்தி சொல்லிடுவான்
விடுவான் பிசாசுகளை [1]வெஞ்சினஞ் சிங்கம்போல
பன்றி பாம்புபோலே பறவை மிருகம்போலே

பேய்களுக்குப் பூசை செய்தல்

எண்ணி யெலியானை [2]யெரிநெருப்பு போலே
கடுவாய் புலிபோலே கருங்குரங்கு பன்றியைப்போல்
நெருப்பெரிய வன்னரகில் நிஷ்டூரப் பேய்கள்தன்னைத்
தெரிசித்துப் பூசைபண்ணிச் சேவிப்பா னஞ்செழுத்தால்

வித்தைகள் பல செய்தல்

அஞ்சுமூன் றெட்டெழுத்தா லன்பத்தோ ரட்சரத்தால்
மிஞ்சுமிக வித்தையெல்லாம் விதமாகச் செய்திடுவான்
செய்வானிந்திர சாலவித்தை தீநரகப் பேயாலே
மைவிழியா ரைக்கெடுக்க [3]மதனநூல் வித்தையெல்லாம்
[4]இப்படியே பொல்லாத வஞ்ச னிவன்பேரும்
செப்புகிறே னிப்பொழுது தேயோதேசி யானோன்

மரிகருதாள் வரலாறு

தேயோ தேசியான் திருமகளா மர்சியசிஷ்ட
தூய மரிகருதாள் சுத்தமிகும் பொற்கொடியாள்
பொற்கொடியைப் பெற்றவன்னை போய்நரகில் வீழ்ந்ததுவும்
மற்கபடஞ் செய்தகப்பன் வன்னரகில் போனதுவும்

நிஷ்டூரம் - கொடுமை. அஞ்செழுத்து - 'சிவாயநம' என்னும் மந்திரம். எட்டெழுத்து - 'ஓம் நமோ நாராயணா' என்னும் மந்திரம். அட்சரம் - எழுத்து. சாலவித்தை - கண்கட்டி வித்தை. மதனநூல் - மதனசாத்திரம். தேயோதேசியான் - மரிகருதாளின் தந்தை.

சுவடிச் சொல்

1. வெண்சினம் 2. யெரியு நெருப்பு 3. மதனனூல் 4. யிப்படியே

Send it as a dog a disguise,
Seek, he will to advise all (despite his ill deeds)
Send ghosts in disguise various,
As furious lions, pigs, snakes, birds and beasts

Worshipping the ghosts

Like rats elephants and flaming fire,
Vicious jawed tigers, monkey black and pigs
Invoke such ghosts terrible with five letter *mantiram* in hell infernal,

Performance of many tricks

Perform he will tricks various *mantirams*
Optical illusion of *intiracālam* through devils hellish,
To seduce mascara-eyed women tricks of *Matan̲a cāstiram* he will devise,
Such a wicked and evil one he was,
His name I shall reveal now, Tēyōteci it was

The Story of Mary Karutāḷ

The daughter of Tēyōtēci, the revered apostle
Mary Karutāḷ, the pure (virgin) golden creeper-like damsel,
The mother who begot the damsel. Found in Hell her destination,
The father, of vicious deeds, followed suit to hell violent

மின்னார் மரிகருதை மெல்லியரை வேறொருத்தி
ஒருத்தி வளர்த்ததுவு மோதரிய சாஸ்திரத்தை
திருத்த முடனவளுந் தெளிந்தே யறிந்ததுவும்
அறிந்துகன்னி யாஸ்திரீயா யருந்தவசு பண்ணினதும்
சிறந்தயந்தி யோக்கியிலே சித்திரரூப கன்னியரை
கன்னியரைத் தானொலிவோர் கற்பழிக்கக் கேட்டதுவும்
உன்னியவன் தன்னோடே உத்திரங்கள் சொன்னதுவும்
சொர்ணமயக் கன்னிமின்னாள் திறந்துரைத்த சாஸ்திரத்தால்
தர்க்கம்பண்ணி யேயவனைத் தய்யல்கன்னி வென்றதுவும்
[1]வெல்கருத்துக் [2]கன்னியரை வெகுபாடு கள்படுத்தி
நீடுஞ் சிறைவீட்டில் நிஷ்டூரன் வைத்ததுவும்
வைத்தபின்பு தான்வணங்கும் வன்னரகப் பேயைவிட்டுப்
புத்திசொல்லி விட்டதுவும் பூவை பிசாசைப்பிடித்து
அடித்துத்துரத்தியபின் அழல்நரகில் போனதுவும்
போனதற்பின் றானொலிவோர் பூவையரைச் சூளையிலே
தானே நிறுத்தியதும் தையலுடல் வெந்ததுவும்
வெந்தபின்பு சீவன் விடாதே யிருந்ததுவும்
மந்தமுறும் பொல்லாத மாபாவி யானவன்றான்
குளுந்ததண்ணீர்க் கொப்பரையில் கோதையரைப் போட்டதுவும்
எழுந்திருந்து நற்றவத்தாள் எதிராக நின்றதுவும்
நின்ற புதுமைகண்டு நேசமுற்று அப்பொழுது
நன்றெனவே யெல்லோரும் நாதனருள் வேதமதில்
வேதமதில் வந்தவரை வெஞ்சினங்கொண் டேயொலிவோர்
தீதுறவே வெட்டினதுஞ் செல்வகெதி பெற்றதுவும்
கெதியடைய பாடுபட்ட கெட்டிமனங் கற்புடையாள்
மதிவளரு மங்கையரை வன்பனொலி வோருமன்னன்
ஒளிசெறியுங் கன்னிதலை உறுபாவி வெட்டினதும்

கன்னியாஸ்திரி - கிறிஸ்தவப் பெண் துறவி. தவசு - பற்றை நீக்கிக் உடலை வருத்திக் கொண்டு கடவுளை வழிபடுகை. உத்திரங்கள் - பதில். தர்க்கம் - வாதம். நிஷ்டூரன் - கொடியவன். பூவை - பெண்; மரிகருதாள். சீவன் - உயிர். மந்தம் - தீமை. கொப்பரை - பிடியோடு கூடிய பெரும் பாத்திரம். கோதையர் - பெண்; மரிகருதாள்.

சுவடிச் சொல்

1 வெழ்க்கருத்து 2. கன்னியரே.

Mary Karutāḷ the tender girl, by another woman brought up
Scriptures of rare comprehension did she learn,
With clarity and understanding perfect,
As a nun did she practise asceticism austere,
In Antiago where she was born, did she predict,
What lay in store for damsels picturesque
As olivor approached her,
With her erudition golden and scriptures openly expounded,
Did the virgin damsel debate with and defeat the ghost,
Who tormented girls with ideas winning the sound,
The cruel one who kept in prison the damsels for long,
Then through the hellish ghost whom he worshipping
Did release after admonition, and caught hold of the ghost worshipped,
Drubbed and drove it, and reached the fiery hell then
Made the damsel stand at a corner there,
Burnt was the damsel's body but her soul in tact remained.
The delaying and wicked sinner grave that he was
He did immerse the damsel in a vessel of water cold,
However they did emerge and stand with penance pious,
Fascinated by that miracle novel,
Augurs well by the scripture of God, felt all
The one who pursued the scripture , was by the furious Oliver
Beheaded for certain but attained immortal state blessed
The damsel who struggled for that state, a chaste and strongwilled one,
That woman like a waxing moon, lustrous virgin, chopped she was by the sinner grave.

மட்டில்லா மோட்சமதில் மங்கைகன்னி யாத்துமந்தான்
தானாய்ப் பரஞ்சோதி சருவேசு [1]வரனுடைய
தேனார் முகமுகமாய்ச் சென்றுகன்னி [2]முத்திபெற்றாள்
முத்திபெற்ற வாறுதன்னை முகனை [3]முடி வைத்துவக்கி
சித்திரமா கத்தெரிந்து செப்புகிறேன் கேட்டருளும்
செப்புகிறேன் புஸ்தகத்தில் திறவோ றெழுதிவைத்த
ஒப்பரிய புஸ்தகத்தி னுரையொழுங்கு தான்பார்த்து
பார்த்தடியேன் பாடுகிறேன் பாவலரே யிக்கதையில்
[4]ஏற்றகுற்ற முண்டானா லிசைவா யுன்ரத்திடுவீர்.

விருத்தம்

3. அண்டரண்ட முங்கடந்த வகண்ட ஞானத்
தரும்பொருளை யனைத்துயிர்க்கு மாதி யானை
தெண்டனிட்டேன் றிருவடியைச் சென்னி பூண்டு
திருச்சபையின் சாஸ்திரஞ் செகத்தோர் காண
உண்டொளியா னொலிவோரு கையி னாலே
உபத்திரவப் பட்டேயவனுக் குள்ளா காமல்
மண்டலத்தி லிருந்துபதஞ் சேர்ந்த மாது
மரிகருதாள் கதையதனை மகிழ்ந்து கேளீர்.

அந்தியோக்கிய நாட்டுச் சிறப்பு

அம்மானை

4. முந்தியுரை சொல்லிவந்த முகனை [5]முடி வைத்தேடும்
அந்தியோக் கியவெனும்[6]பே ரானதொரு மாநகரில்
தாய்மன்ன ராய்துரையாம் நண்பனொலி வோருமன்னன்
வீறொத்த பாவியெனும் வீறுகொண்ட பட்டணத்தை

ஆத்துமம் - உயிர். பரஞ்சோதி - மேலான ஒளி; கடவுள். முகனை - முதல். அண்டரண்டம் - தேவருலகம். தெண்டனிட்டு - மண்டியிட்டு. உபத்திரம் - துன்பம்.

சுவடிச் சொல்

1. சுரணுடைய 2. முறிபெற்றாள் 3. முகிவைத் துவக்கி 4. யேத்தடா 5. முகிவைத்தேளும் 6. பேறான

In the eternal state *mōṭcam* unlimited, the virgin damsel,
Of her own accord towards the luminous Lord transcendent,
Reached with face sweet like honey, the Lord of all,
Attained *mukti*, the virgin thus,
How she attained *mukti* as a sketch
By grace of Mukaṉ shall I begin, comprehend and narrate, pray listen
Narrate I shall, what one scholar has written clear,
In a book peerless and with undeviating preference exact,
Rhyme I shall accordingly in this story mine,
Pray, tell me, if errors there are anyway.

3. Oh! wise one, wide and rare that transcends the universe,
The Lord of all! Place I thy feet on my head and prostrate
For the attention of all on earth who by the scripture of the diocese abide,
The story of Mary Karutāḷ who suffered at the hands of Oliver
But to his desire did not yield and on that account
Reached from here on earth the feet of the Lord
Pray Listen joyously, to the story of Mary Karutāḷ

The glory of Antiago Country

4 Crowning Mukaṉ, mentioned early here (I narrate)
In a city huge, Antiago by name,
As mother, king, master and friend
Oliver The vigorous sinner administered the city vibrant,

பட்டணத்தைத் தானடத்தும் பாங்கதனைக் கேட்டருளும்
மட்டலருந் திண்புயத்தான் வளமை தனைக் கேளும்
கேளும் நகரில் கிளர்ந்தநாட் டுச்சிறப்பும்
தாளு மனத்துடனே சற்றமர்ந்து கேட்டருளும்

கோபுரச் சுற்றுமதில் அலங்காரம்

கேட்டருளும் வன்னரகில் கெம்பிவரும் பேய்களுக்கு
நாட்டிலெங்குங் கோபுரங்கள் நல்லமணி வேலைசெய்து
வேலையிட்டுச்[1] சுற்றுமதில் மேலே யுருப்படுத்திக்
கோலமிட்டு மாடுசிம்மங் குரங்குபன்றி நாயெலிகள்
எலியும் பெருச்சாளி யானைமுகம் பாம்புமயில்
மெலியுஞ் சடைமுடியும் வெஞ்சினம் சூலம்பிடித்து
சூலத் தொடுதடியுந் தொந்திபெருத் தவயிறும்
சேலைத் துயிலுரிந்து சேரநிரு வாணருமாய்

சுற்றுமதில் சித்திர அழகு

இப்படியே சுற்றுமதி லெங்குமேதான் வேலைசெய்து
அப்படியே சுற்றுமதி லதன் கீழே சித்திரங்கள்
செம்பொற் தகடடித்து சிறந்தவயி ரமரத்தால்
கம்பமென வேநாட்டிக் காளவிளக் கெரித்து
அம்பொன் தகடடித்து அசையாத [2]கால்நாட்டி
கம்பந் தனக்குசரக் காள விளக்கேற்றி
காளையுடன் ரிஷபம் கல்லதனா லுண்டாக்கி
தீங்குடக் கும்பம் நின்றசிக ரமுடிமேல்
சிகரக் குடமுடிமேல் செம்பொற் றகடடித்துப்
பகரவிதங்களெல்லாம் பாம்புபெருச் சாளியுடன்

மட்டு - தேன். சுற்றுமதில் - கோயில்; நகரம் முதலியவற்றைச் சூழ்ந்துள்ள சுவர். காளம் - சின்னம். ரிஷபம் - எருது. கம்பம் - தூண். பகரம் - ஒளி.

சுவடிச் சொல்

1. சுற்றுமதிள் 2. கால்னாட்டி

Pray listen to his style of ruling,
Listen please to the brawn of that man of shoulders mighty,
Lend earthshine to the glory of the country in the city flourishing,
Sit for a while and listen with minds patient,

Decoration on the wall around the temple tower

Pray listen also, to the role of ghosts frenzied in hell violent
In towers countrywide, crafted with precious stones,
Designed and shaped on top of the ramparts,
Adorned with figures of bull, lion, monkey, pig, dog and mice,
Mouse, bandicoot, elephanthead, snake and peacock,
With thin locks matted and angrily held spear,
A staff too along with the spear, and a stomach bulging,
Stripped of the saree, figures nude.

The beautiful designs on the ramparts

Thus designed on the ramparts entire,
With figures below the wall,
Made of wood toughened with age, framed with sheets of gold, pure and fine,
In such a gold framed lamp post unshakably fixed,
Lighting a chain of lamps fixed on that post,
With the figure of a bull in stone carved,
On top of the pole, designed with figures,
The post crowned and covered, with sheet of sterling gold
Engraved all over with figures of snakes and bandicoots.

பெருச்சாளி சிம்மமும் பெருவயிறு யானைமுகம்
கருச்சான் காகங்களுங் குரங்கு கூகையுடன்

வஞ்சியர்களின் ஆடல் பாடல்

கூகைக் [1]குருவிக் கோலப் பருந்துடனே
வாகைப் [2]பலவிதங்கள் வஞ்சியர்கள் கூத்தாட
ஆடல் பலவிதங்க ளங்கங்கே கூத்தாட
பாடல் பலமோகம் பாவம்வெகு வாய்வளர
வளருமி ராச்சியத்தில் [3]மண்சிலைகள் வீதியெல்லாம்
கிளறு மறுகிதெல்லாங் கெப்பித மாயிருக்கும்
[4]இருமருங்கு நாலுதிக்கு மெங்குமுள்ள மண்டபமும்
பருமரங்க ளால்தேரும் பருமாற வேலையிட்டு

தெருவீதி அலங்காரம்

வேலையிட்டுத் தேரோட வேசியர்கள் கூத்தாட
கோலமிட்டு வீதிதொறுங் குத்துவிளக் கேற்றிடுவார்
[5]ஏத்தரிய மேடைமச்சு மிரத்தினமணி மண்டபங்கள்
சாத்தரிய வுப்பரிகை சாலிறங்கு மேடையிலே
மாட முடன் சவுக்கை மணியா சன மெடுத்து
கூட முகடுகம்பங் கோட்டைவெகு கொத்தளமும்
கொத்தளமேற் சாலைகளும் கோட்டைபெரு வாசல்களும்
சித்திரஞ்சேர் வாவிகளும் செந்நெல்விளைந் தேயோங்க

பேய்களுக்குப் பலியிடுதல்

ஓங்குஞ்சத்திர சாலைதர்ம மொழுங்காக வேவகுத்துப்
பாங்குடனே பேய்களுக்குப் பருத்தமா டாடுபன்றி
பன்னரிய தீநரகில் பரிந்தெரியும் பேய்களுக்கு
நண்ணிப் பெலியிடுவார் நாதனென்றுங் கும்பிடுவார்
கொடியசெடி லாடிடுவார் கும்பிடுவார் தெண்டனிட்டு

சிம்மம் - சிங்கம். கூகை - கோட்டான் மறுகு - தெரு. கெப்பிதம் - கற்பிதம்; அலங்காரம். வேசியர்ச பரத்தையர்கள். உப்பரிகை - மேல்மாடம்.

சுவடிச் சொல்

1 கருவி 2. பதிவிரதங்கள் 3. மனசிலை 4. யிருமருங்கு 5. யேத்தருய

Bandicoot, lion, bulging stomach and elephant head,
Black sparrow, crow, snakes, black monkey and owl big,

Songs and dances of damsels

Owl, bird and hawk majestic,
With such figures danced the damsels
Here and there danced in postures several,
Songs denoting desires with drinks increasing
Statues all over the streets in that kingdom
Lining both sides in splendour full,
Lined on both sides occupying four directions was a hall
A chariot made of timber stout, decorated woodwork.

Streets and Roads decorated

Along with decorated chariot, whores dancing
In streets one and all draw *kōlams* and light pedestal lamps auspicious,
Erect a dais rare as halls of gems precious,
A balcony raftered rare descending which was the dais
A seat provided with a square shed raised high,
Halls and poles in line to form a fort's paraphernalia,
Around them huge roads and entrances,
Ponds beautiful, and red paddy growing lush
A towering choultry too, all these decorations in sketches picturesque.

Offering sacrifice to the ghosts

To the ghosts stocky bovine, goats and pigs duly,
To the fiery ghosts in Hell infernal,
Sacrifice they will, worship the chief of Darkness, prostrate and in
obeisance fold hands,

படியிற் சரகுதின்பார் பத்தரென்றுங் கும்பிடுவார்
தின்பார் மலசலங்கள் செத்தமறி கண்டமதை
வன்பாக வேயணிந்து வயிரமுத்துப் பூண்டிருப்பார்
பூண்டபில்லி [1]சூனியத்தைப் புதைத்திடுவார் ரோசகத்தில்
நீண்ட சடைதரித்து நிருவாண ராய்த்திரிவார்
தெரிவை மடமாதர் சீலைதனை யேயுரிந்து
[2]எரிவாய்ப் பிசாசுவுக்கு யினியசத்தி பூசைசெய்வார்
பூசைபல சாதியுடன் பொருந்துகள்ளு சாராயம்
தூசு பலகறியுஞ் சோறும் படைத்திடுவார்
எல்லாருங் கூடிநன்றா யெச்சிகலந் துகுடித்துப்
பொல்லாத மோகசங்கம் போதவெறி கொண்டுசெய்வார்

சுடுநரகில் விழுந்து அலறல்

செய்வார்கள் மெத்த சிவலோகஞ் சேரவென்று
நைவார் சுடுநரகில் நடுங்கிவிழுந் தேயலறி
அலறும் பெருநகரகி லழல்சேர் பிசாசுவுக்குப்
பலரும்வெகு பூசைபண்ணிப் பத்திமுத்தி கொண்டுசெய்வார்
செய்வார் சிறப்பிட்டுத் தெருக்க ளலங்கரித்து
நைவார் வெகுபசியில் நல்லவுட லைவெறுத்து
ஒறுத்த வெகுபசியா லுலர்ந்த சரகுதின்பார்
வெறுத்துப் பசியுடனே விரதம் பிடித்திருப்பார்
இருப்பார் மடமாத ரிப்படியே வந்நகரில்
கரைப்பார்கள் தங்களுடல் கடிய தபசுபண்ணி
[3]இப்படியே தீநரகி லெரியும்பே யைக்குறித்து
அப்படியே தானடக்கு மந்தியோக் கியநகரில்

புத்தியில்லான் வளமை

அந்தியோக் கியநகரி லரசுவொலி வோருமன்னன்
மந்தமுறும் புத்தியில்லான் வளமைதனை யேகேளும்

படி - நீர்நிலை; பூமி. நிருவாணர் - ஆடையில்லாதவர். போத - போதை. வெகுபசி - மிகுந்த பசி. ரோசகம் - வெறுப்பு.

சுவடிச் சொல்

1. துணியத்தை 2. யெரிவாய் 3. யிப்படியோ

Eat in bushel the extract and as devotees worship,
Eat excreta.
Don willingly, wear diamonds and pearls
Bury that object of black magic *(pillicūṉiyam)* in hate
With long hair matted, will they roam nude,
Stripping *Terivai* women,
To the ghosts emitting fire, they will perform Cakti worship
Worship variously offering toddy and arrack
With meat several offer cooked rice too,
All partaking of it in vessel same as a spittoon,
In groups of wicked lust with passion intoxicated.

Falling in the burning Hell and screaming

Perform such worship as to reach Civalōkam
Trembling the ghost will fall into Hell fiery and scream,
To that screaming ghost fiery in Hell huge,
Many will worship devoutly for eternity,
Decorate the streets, with attention special,
Hide in hunger acute hate the body fine,
In appetite dire dried leaves consume they will,
In hate and hunger, observe the vow
Thus the womenfolk in that city,
Emaciate their bodies in penance severe,
About such a ghost buring in Hell,
In the city of Antiago, Oliver was king.

The opulence of a dunce

Pray listen to that dunce's prosperity,
To glorify the ghost, did he conduct

கேளும் பிசாசுவுக்குக் கீர்த்திபெற வேணுமென்று
நீளும் பெருமையுட நேசமாய்த் தேரோட்டம்
தேரோட்டம் பூசையுடன் தெரு[1] வீதி யில்நடக்க
பாராட்டி மோகவிதம் பலஸ்திரீகள் கூத்தாட
ஆடல் பலஸ்திரீக ளவன்வணங்குந் தேவனுக்கு
நாடெங்குங் கோவிற்கட்டி நரகமது போலிருக்கும்

புத்திகெட்ட துரைத்தனங்கள்

நரகப் பெரும்பாவி நாடகச் சரியாடல்
விரகத் துடன்மோகம் விளையவே பார்த்திருப்பான்
[2]இருப்பான் பிசாசுவுக்கு யெந்நாளும் பூசைபண்ணி
[3]துரைத்தனங்கள் புத்திகெட்டுச் சொல்லரிய வன்குருடாய்
குருடரினும் புத்திகெட்ட குருடனொலி வோருமன்னன்
மருடரிரு டர்செவிடர் மருளர் குருடருமாய்
திருடர்வெகு தப்பறையர் செப்பரிய பொய்யுடையார்
பொய்யறு தானவர்போற் புலையர்வெகு வாய்கூடி
[4]நையவே தான்வணங்கும் நரகப் பிசாசுகள்
நரகப்பிசா சைவணங்கும் நண்ப னொலிவோரை
விரகத் துடன்மோகம் விதங்கொண்டே பாடல்செய்வார்
சொல்லரிய வன்குருடாய்ச் சோதிநட்சத் திரங்களென்பார்
மறையோர் புலவரோடு [5]வன்னகரத் தாசிகளும்
திறைசே ரொலிவோ ரைச் செயசெயவென வேபுகழ்ந்து
புகலரிய அந்நகரில் பொங்கியெழுந் தப்பொழுது
சகலதப் பறைபுதுமை தான்காட்டு மாநகரில்
நகரியந்தி யோக்கியிலே நாட்டுமருந் தின்பலத்தால்
பகரில் வெகு சூட்சமுடன் பலபிணிகள் தான்தீர்க்கும்
தீர்க்கும்பல நோய்பிணிகள் தீநரகப் பேய்களெல்லாம்
ஆர்க்குந்தெரி யாதுகண்டீ ரலகைபண்ணுஞ் சூட்சமுடன்
[6]இப்படியே கண்ணிவைத்து யிந்தவிதத் தால்பிடித்து
அப்படியே வன்னரகி லனைவர்தனை யுங்கொடுபோய்

ஸ்திரீகள் - பெண்கள். தப்பறை - கபடம்; பொய். மருளர் - அறிவு மயக்கமுள்ளவர். மருடர் - மயக்கம்தருபவர். இருடர் - அறியாமை இருளில் அழுத்துபவர். புலையர் - கீழ்மக்கள். தாசி - விலைமகள்; அடிமைப் பெண்.

சுவடிச் சொல்

1. வுதியில் 2. யிருப்பான் 3. துரத்தனறுகள் 4. னையவே 5. வணணரக 6. யிப்படியே

With eclat and devotion temple car festival,
Festival and worship on streets and roads
In lustful celebration women so many dancing
Damsels dancing for the deity of his worship,
Erecting temples all over the land as in Hell
The grave sinner hellish

The Foolish misrule

Would watch the plays and dances with pangs of lust
Worship on all days the ghosts
Ruling ignorantly remaining utterly blind
Even more foolish than the blind king oliver
With cowards, dark souls, deranged and blind ones
Thieves very foul Pariahs, liars beyond description
And lowly Pulaiyas too, all assembled
As they worship the ghosts hellish
Eulogise they will, with songs lustful, Oliver
Who too worships the same ghosts hellish
With blindness untold, they will call them stars luminous,
Poets well versed in scriptures and whores of hell,
Will adulate Oliver and exclaim *ceya ceya* (for his victory)
In that city of violence untold, swelling then,
All kinds of lapses novel displayed, in that city great
In the city of Antiago, by dint of native medicine,
Very subtly curing diseases several,
The ghosts of fiery hell the diseases many will rid,
Unknown to any, will cure dexterously by sleight of hand,
In such manner trapping and accordingly catching,
Thus taking all to hell violent

[1]இந்த மயக்கமதை யெண்ணாம லேகுருடர்
அந்தியோக் கியவெனு மானதொரு வந்நகரில்
[2]இவ்வளவே பட்டணத்தி லெந்நாளு மந்நாளில்
செவ்வைவழி யானதொன்று செய்துகொண்டு தான்வருவார்
வருவார் சகலர்களு மணியக்காரர் குருக்கள்
தரைமீதிலே யவர்கள் தங்கள்தங்கள் மங்கையர்கள்
மங்கையர்கள் நூறாறு வைப்பாட்டி மார்களுமாய்
சங்கைகெட்ட பூதலத்தில் தானவர்கள் செத்தபின்பு
அங்கமுள்ள மாதவர்க ளக்கினியிலே குதிப்பார்
வன்புகொண்டு வாதைசெய்து வன்னெருப்பில் போட்டுவைத்து
போட்டுவைத்து செத்தமன்னர் போலுருவ மேயெடுத்து
நாட்டமுடன் வந்திருந்து நானவர்கள் தானெனவே
தானேகி னாவில்வந்து தந்திரத்தி னால்பகட்டி
மானமுறும் புத்தியில்லா மானிடரை யெச்சரித்து
[3]ஈனமுடன் கட்டிவைத்து யெண்ணரிய தந்திரத்தால்
தந்திரங்கள் பண்ணிமிகத் தாறுமா றாகவேதான்
மந்திரிமா ரோடுதுரை மணியக்கா ரர்தமக்கு
தனக்கான தந்திரத்தால் சகலர்புத் தியேமயக்கி
கனத்தெரியுந் தீயலகை கண்ணி வைத்துத் தான்பிடிக்கும்
புலவோர் மறையோர் பெரியோர்கள் பாடல்கண்டு
படிக்கும் பலபேர்கள் பங்கிலிருந் தெல்லவர்க்கும்
[4]எல்லையில்லாத் தந்திரங்க ளிப்படியே யந்நாளில்
சொல்லரிது பேயுடைய சூட்சமுள்ள கண்ணிகள்தான்
தானேயந்தி யோக்கியிலே தானடக்கு மிவ்வளமை
நானே யதையறிந்து நவிலுகிறேன் எல்லவர்க்கும்

சுயம்பாடும் புலவர் கூட்டம்

விருத்தம்

5. எல்லவருஞ் சகலகலை யதினுள் ளோரு
யிப்படியே தலைமுறை தலைமு றையாய்

தானவர் - தேவர். சங்கை - முறைமை. பூதலம் - பூமி. கினா - கனா; கனவு. ஈனம் - இழிவு. சகலர் - மும்மலமுடைய ஆன்மாக்கள். கண்ணி - பறவை முதலியவற்றை அகப்படுத்தும் வலை.

சுவடிச் சொல்

1. யிநத் 2. யிலவளவே 3. யீனமுடன் 4. யெல்லை.

Unmindful of this illusion in the city of Antiago the blind ones,
In that city of violence, Antiago by name
This much alone always in those days,
As a proper path would pave and arrive
Arrive all tax collectors and priests,
On this irreverend earth they with their women folk,
Women and concubines six hundred,
When they die on this earth disgraceful,
Women with features fine will immolate themselves
Make trouble and die violently; with milk offered for them
Offering it the guise of the dead king they will take
Arrive willingly and proclaim themselves as the ones they simulate,
In a wily manner appear in dreams,
Warning the fools who have a sense of shame
Bind them vilely by tricks innumerable,
Perform tricks and in disorder confuse
The ministers and tax collectors all
Will hypnotise all their intellect by their tricks
Trapping in a manner of evil red hot
Sung by poets, scriptural scholars and elders
From many people of all kinds who read such songs
Tricks unlimited thus in those days
Subtle traps difficult to mention laid by ghosts
Thus in the city of Antiago flourished
And I narrate them to all.

The Crowd of the self-glorifying bards

5. One and all and those who profess all arts,
Thus generation after generation,

வல்லசுயம் பாடுகின்ற புலவோர் கூட
மறையோருஞ் சிலகவிஞர் மற்றுள் ளோரும்
தொல்புவியை யாண்டிருந்து செத்த பேரைத்
தொகுத்தவர்கள் விதவிதமாய்ப் புராண மாக
நல்லபரம் பொருளெனவே குருடர் கூடி
நானிலத்திற் கட்டிவைத்து நடக்கும் வாறே.

மரிகருதாளின் தாயார் இறத்தலும், வேறு மங்கையால் வளர்க்கப்பட்டுக் கிறித்தவத்தில் ஈடுபடலும்

அம்மானை

6. வாறாழி சூழ்ந்திலங்கும் [1]வையகப்பூ மண்டலத்தில்
பேறாக வேவிளங்கும் பெருமையுள [2]மாநகரில்
நகரியந்தி யோக்கியிலே நாணமில்லா தேயிருப்போன்
சிகரிநகர்க் குருவான தேயோதே சியானோன்
தேயோ தேசிகமகள் தான்திறஞ்சேர் [3]மரிகருதாள்
தாயா ரு[4]டம்பழிந்து தானரகில் போனபின்பு
போனதற்பின் றன்மகளைப் பொல்லாதே யோதேசி
தானே யொருத்திகையில் தான்வளர்க்க வேகொடுத்தான்
கொடுபோய் மடமாதைக் கோதை வளர்த்தபின்பு
அடவாக நல்லபுத்தி [5]அரிவையர்க்கு வந்தபின்பு
வந்து வளர்த்தவரை மரிகருதா ளுங்கூட
எந்தைசரு வேசுவரனார் இறைவருட ஆகமத்தை
அறிந்துஞான தீட்சை யவள்பெற்ற பின்புநல்ல
சிறந்தவொரு சந்திநல்ல [6]செபத்தியா னங்கள்செய்வாள்
செய்யு மரிகருதாள் செகதலத்தி னாசைவிட்டு
ஐயர்சரு வேசுவரனை யடிக்கடிதோத் திரங்கள்பண்ணி

ஆழி - கடல். அரிவை - பெண்; இங்கு மரிகருதாள். ஆகமம் - நூல். செகதலம் - உலகம்.

சுவடிச் சொல்

1. வைகபபூ 2. மானகரில் 3. மருகதோள் 4. டம்ழிந்து 5. அருவை 6. செபத்தியனங்கள்

Even the bards singing *cuyam*
Scriptural scholars, a few poets and others
Did compile and eulogize in mythologies,
Those who ruled over this hoary earth and died;
The blind ones deemed them as God Absolute benign,
Thus on this earth they instituted and acted.

The Death of Mary Karutāḷ's Mother and her initiation to Christianity

6. On this earth surrounded by oceans,
In the city great, famed as a boon
In Antiago the shameless man,
Tēyōtēci, the mentor of Cikari city,
Mary Karutāḷ the competent daughter of Tēyōtēci (a Caivite priest)
After her mother reached Hell with her mortal frame destroyed,
Did evil Tēyōtēci entrust this daughter to a woman
To be brought up by her[2]?
As she was brought up by that woman,
The girl did acquire intelligence quite high,
Mary Karutāḷ as she grew
Learnt the scripture of Lord our Father,
And obtaining initiation *(Ñāṉatīṭcai)* into the wisdom of the Lord,
Then proper prayers and worship they performed
Mary Karutāḷ thus worshipful, devoid of desires earthly,
Prayed to Lord God quite often,

சருவேசுவரன் தியானம்

உத்தபர மண்டலத்தை ஓங்கித்தியா னங்கள்பண்ணி
பத்திவைத்துத் தானுசந்த பரமபதி யால்மோட்சம்
கண்டுகொண்டு கோதையருங் கண்ணாலே வாத்துமத்தின்
அண்டரண்ட முங்கடந்து அப்பாலே தானிருக்கும்

பூதல ஆசை விடுதல்

இருக்கும் பரமபதியி லிறைவர்சரு வேசுவரனை
அறுக்கை மனதுவைத்து யவரிடத்தில் காணவென்று
இப்படியே மாதவர்க ளெண்ணியெண்ணி யேமனதாய்
அப்படியே பூதலத்தி லாசைவிட்டு தானிருந்து
இருந்துபல சாஸ்திரங்க ளெல்லாத்தை யுமறிந்து
தெரிந்த மரிகருதாள் சித்திரரூபக் கன்னியருங்
கன்னிகையாள் தன்னையேதாங் காத்திடுவாள் காசினியில்
[1]இந்நிலத்தில் பாவம்வரு மெல்லையெல்லாந் தானடைத்து
அடைத்திடுவாள் கண்காது ஆனமுக வாசமெல்லாம்
கெடுத்திடுவாள் தன்னுடலைக் கெதிபெறவே வேணுமென்று
யென்று மரிகருதா ளிருக்குமந்த நாளையிலே
மன்றலருந் தன்தகப்பன் வளமை தனையறிந்து

தந்தையின் அறிவுரை

தொடுத்தானே புத்திசொல துய்யமின்னா ரைச்சினந்து
கெடுத்தாளே யென்பிழப்பைக் கிருவமிஞ்சி யேயிவள்தான்
மிஞ்சினாள் புத்தியிலே வேறுவழி யாய்நடக்க
அஞ்சாம லென்மகள்தா னாகடியம் [2]பண்ணுகிறாள்
பண்ணரிய நம்முடைய பலசமய சாஸ்திரத்தை
எண்ணாமல் தட்டுகிறா ளென்றுசொல்லி யேசலித்து

பரமண்டலம் - வானுலகம். காசினி - உலகம். கிருவம் - கர்வம். ஆகடியம் - பரிகாசம்.

சுவடிச் சொல்

1. யின்னிலத்தில் 2. பண்ணுகிறான்

Offering prayers to God of all

Prayed to Heaven extant in spirit high
In devotion herself exalted to state eternal,
The damsel did realise eternity beyond the soul
Transcending the universe wide and being beyond it,

Relinquishing earthly desires

Lord God of all in Heaven.
Keeping in mind to see in Him
Thus did the woman noble contemplate over and again
Thus did relinquish the desires earthly,
Learnt the scriptures many quite fully,
The learned Mary Karutāḷ, a virgin picturesque,
A virgin who on earth herself can protect,
Seal she will all the borders of sin here on earth,
Block she will her eyes and ears and sense of smell,
Torment her body for attaining state virtuous
As Mary Karutāḷ thus did live,

Father's advice

Knowing her father's faith strong,
Set to advise him who in fury remarked,
'Spoilt she had my livelihood in God's grace excelling proud,
Excel she did in wit to tread a path different
Fearless my daughter acts in contradiction wanton
Our scriptures many that are rare,

என்றுபுரா ணங்களோடு மிசைந்ததொரு நால்வேதம்
ஒன்றுபட சாஸ்திரத்தை [1]ஓதவேதான் தட்டுகிறாள்
தட்டுகிறாள் தேவர்களைத் தழல்நரகப் பேயெனவே
விட்டெறியச் சொல்லுகிறாள் வேதபுரா ணங் களெல்லாம்
எல்லா புராணமதி லிருக்கின்ற தேவர்களை
அல்லா தேவரொடுநம் ஆண்டவனா ருண்டெனவே

தந்தைக்கு மறுமொழி கூறுதல்

என்று மறுமொழிக் கிசைந்துரைப்பாள் கன்னியரும்
நன்றுபட வப்படியே நல்லபிதா வேகேளும்
ஆனதொரு நொடியி லாகவென வேபடைத்தோன்
தானாக வேயிருப்பான் சருவ தயாபரனார்

இறைவனின் பெருமைகளைக் கூறுதல்

பிறப்பு மிறப்புமில்லான் பெண்களுட னேசேரான்
சிறக்கும் பரம்பொருளோன் செப்புகிறே னய்யரேகேள்
ஊழி[2]முடி வில்லான் ஒருகுறையு மில்லாதோன்
எல்லையில்லா தெய்வீகன் எங்கும் நிறைந்தவனாம்
வல்லபெருஞ் சோதிநன்மை மகாபெரிய தந்தையண்ணல்
சொல்லுமையா வும்முடைய சுருதிமறை யாகமத்தை
[3]எல்லாத் திலும்பாரு மிறைவரங்கே யில்லை ஐயா

தீங்கு செய்வதை எடுத்துரைத்தல்

[4]என்று மரிகருதா ளிப்படியே தட்டிவிட்டாள்
நன்றுரைக ளின்னமுந் தானுரைக்கச் சொல்கின்றேன்
அப்பாரே யும்முடைய யம்புவியில் தேவர்கள்தான்

தழல் நரகம் - நெருப்பு நிரம்பிய பாப உலகம். ஊழி - யுகம். ஆகமம் - நூல்; சுருதி. மறை - வேதம். அம்+புவி - அழகிய உலகம்.

சுவடிச் சொல்

1. ஒத்த 2. முகிவில்லாத 3. யெல்லா 4. யென்று

Unmindfully she knocks', said he wearily
Scriptures (Vedās) four associated with Purāṇās,
Knocks she in order to chant the unifying gospel,
Damns she the Tēvars as ghosts of fiery hell,
Asks me to throw away Vedās and Purāṇās,
Will all be found in one God sole',

Reply to her father

Thus she replies, the virgin properly,
Oh! my dear father, pray listen for good.
In an elapsed second 'Let there be, He said and created,
Himself alone He will be, the all merciful One,

The glory of the Lord

No birth or death has he, will not mingle with women,
The glorious God Absolute in Heaven narrate I shall, listen sir,
Sans end in apocalypse, without any flaw,
Eternal and omnipresent,
Light powerful and great, very great father benign
Pray tell me sir, in all your scriptures,
Note that there is no real God, sir

Proclaiming the Harassment

Thus did Mary Karutāḷ expound,
'Tell you further pieces of advice,
Oh! father, in your world, the Tēvars

வைப்பாகப் பெண்கள்வைத்து மகாமோகஞ் செய்தார்கள்
லீலையி(ல்) ஸ்தீரிகளொடு நிஷ்டூர மாகவேதான்
சீலை தனையுரிந்து தீதுமிகச் செய்தார்கள்
செய்தார்கள் பெண்களைச் சுமந்து திரிந்தார்கள்
ஐயோபல சாதிகளோ டழிந்தார்க ளம்புவியில்
அம்புவியி லும்முடைய ஆகத்தியத் தேவர்களை
நம்பினால் மோட்சமுண்டோ நாணமில்லாத் தேவர்களை
தேவன்பில்லி வஞ்சனைக்குஞ் சித்துவித்தை மோகினிக்கும்
அவனிதனில் பொல்லாத வாகடியத் தேவரல்லோ

தந்தை நாணமுற்று விலகுதல்

என்று தகப்பனுக்கு யிப்படியே யுத்திரங்கள்
ஒன்றுபடச் சொன்னதற்பி னுறுபாவி [1]வெட்கமுற்று
[2]வெட்க மனதறிவு மில்லாத வன்குருடாய்
நட்புரைக ளில்லாமல் நாணமுற்றுப் போகலுற்றான்
போனதற்பின் னால்சிலநாள் பூமிதனி லேயிருந்து
[3]ஈனமுற்றுப் பாவவழி யெல்லார்க்கும் போதவித்து
வித்துசித்து மோகினிக்கும் வெங்குறளி பேய்களுக்கும்
அத்தனைக்கும் வந்துதவு மழல்நரக பேய்களுக்கும்

பேய்கள் தந்தையைக் கொண்டு செல்லுதல்

பேய்கள் சூலத்துடனே பெருஞ்சடைகள் தீயெரிய
பாவிதனைப் பிடித்துப் பாசங்கொண் டேயிறுக்கி
இறுக்கிப் பிடித்து யிவள்தகப்ப னாத்துமத்தைப்
[4]பிரிப்படா தேபடிக்குப் பேய்கள் கொண்டு போனதுவே

நாணம் - வெட்கம். அவனி - உலகம். பாவவழி - தீச்செயல். குறளி - வித்தை செய்யும் பேய்கள். பாசம் - கயிறு
ஆத்துமம் - உயிர்.

சுவடிச் சொல்

1 வெழ்க்கமுற்று 2. வெழ்க 3. யீன 4. பிறிப்படா

Had concubines and acted foul,
In their pranks amorous with women did they cruelly,
Stripped their sarees and hurt them greatly,
Harmed them and carried women and roamed,
Lo! they did perish with castes so many,
In your world beautiful, if one trusts the Tēvars vile,
Will there be eternity if one places faith in the shameless Tēvars
For vicious *pilli* of Tēvars and magic making *mōkiṉis*
In the world, aren't the wicked Tēvars the source?'

Father's withdrawal

Thus she did respond to her father, coherently,
After which the sinner quite ashamed.
But without sense to realise shame and in utter blindness,
Without friendly advice, has put to shame
Then did he remain on earth for days a few,
Became disgraced and taught sinful ways to all,
To the magical *mōkiṉis* and dwarf *kuṟaḷi* demons
To assist the ghosts of fiery hell one and all,

Ghosts kidnapping the father

Ghosts with spears and flaming hair matted
Caught the sinner and held in grip tight and fond,
Tightened the grip on her father's soul,
Without extrication the ghosts led it.

கன்னிமரி தவம் செய்தல்

விருத்தம்

7. போனதற்பின் கன்னி மாது
பூசைமா தவங்கள் நோக்கி
[1]ஈனமொன் றணுகி டாமல்
யிருந்தவள் நடந்த வாறுந்
தேனினு [2]மமுத வாயாள்
[3]சேயிழை வடிவோ டொக்க
நானது யுரைக்கொண் ணாது
நற்றவ ருரைக்க லாமே.

கன்னி மரியின் அழகு

அம்மானை

8. உரைக்கமுடி யாதுகன்னி யொளிசிறந்த தன்னழகைச்
சுருக்க முடன்சிறிது சொல்லுகிறேன் கேட்டருளீர்
சொல்லுகிறேன் கன்னிகைதான் துய்ய சொரிகுழலாள்
வல்ல பரமபதியில் வான்கதிர் போலிருக்கும்
[4]இருக்கும் பரமபதியி லிவர்தம்மைப் பக்திகொண்டு
தருப்போ லிருந்த[5]நெற்றி சந்திரவட்ட மொப்பல்லவே
ஒப்பரிய கன்னியர்க்கு ஒப்பனைக ளேதுவென்றால்
செப்பரிய நீதிநெறி திருப்புருவ மொன்றாமாம்
ஆமே நிலமணிக ளாகக் கல்லுமண்ணும்
போமே யுடைந்துமண்ணில் பொடியாக வேதூளாய்
தூளாய்ப் புவியாசை சொல்லரிய யிச்சையெல்லாம்
[6]ஊழி பரமபதியி லொளியிலங்குங் கண்ணாமே

ஈனம் - இழிவு, குறைவு. சொரிகுழல் - அடர்ந்த கூந்தல். பரமபதி - சொர்க்கலோகம். சந்திர வட்டம் - சந்திரன் போன்று வட்டமான. ஊழி - உலகம் முடியுங்காலம்.

சுவடிச் சொல்

1. யீன 2. மமுதற் 3. சேய்யிழை 4. யிருக்கும் 5. நெத்தி 6. யூழி

The penance of virgin Mary

7. After that exit, the virgin maiden,
Observed penance great and worship
Not allowing any lapse thereof
Thus did she act,
The damsel sweet- mouthed sweeter than honey
Resembling a child in figure so made,
I can scarce narrate it,
Great saints alone can describe.

The beauty of virgin Mary

8. It cannot be described, the luminous elegance of the virgin,
Narrate I shall a little in brief, pray listen,
State I must that the virgin has dense locks flowing pure,
In state heavenly like a beam of light celestial,
In heaven, with devotion towards her (I narrate)
The orb of the moon is to her forehead, no match,
To the peerless virgin, the make up is,
The brow so pious that defies description,
Stone and sand are but gems of earth
Powdered and buried they will be on earth,
All wordly desires indescribable, thus pulverized

ஞானத்தின் கண்ணுடைய நல்லயிச்சைக் கண்ணொளிவும்
வானத் தொளிர்ஞான வாசமல ரொப்பல்லவே
வானி லுடுகதிர்கள் வச்சிரங்க ளொப்பல்லவே
ஞான வயிரமொத்து நல்லகன்னி பல்பொலிவும்
ஒளிசெறியுஞ் செவ்வாயி னொப்பனைக ளேதுவென்றால்
அழியாத புண்ணியத்தி னமுர்தவச னத்தழகும்
அழகுடைய மாதவத்தா ளருந்தவஞ்செய் காதிரண்டும்
தெளிவுடை ஞானவுரை செப்பியதுக் கொப்பல்லவே
செப்பரிய மாதவத்தாள் திறஞ்சேர் மரிகருதாள்
ஒப்பரிய கன்னியர்க்கு வொப்பனைகள் தானேதோ
தானபர மண்டலத்தில் சருவேசு வரனுடைய
ஆன திருக்கருணை யாசையாய் நின்றதுதான்
காண்பரிய நற்றவத்தாள் கன்னிதிரு மார்பழகும்
ஓணரிய புண்ணியத்தின் புத்திவள ராலையந்தான்
தானந் தபசுசெபந் தவறாமல் நின்றோங்க
ஆனந்த நன்மை அழகுசெறி யுங்கரந்தான்

கன்னி சருவேசுவரனை வணங்குதல்

கரங்கள்ரெண் டுங்குவித்துக் கடவுள்சரு வேசுவரனை
[1]வரங்கள்தா வென்றுசொல்லி வானுலகை நோக்கிநிற்கும்
நிற்குந் திருமுழங்கால் [2]நீள்புவியில் தெண்டனிட்டு
மிக்கபுவி யாசைவிட்டு வேதவயி ரங்கள்கொண்டு
வயிரமுற்றுப் பற்றிவிசு வாசநம் பிக்கையுடன்
துயரமுறும் பூதலத்தில் துய்யமின்னாள் தானடப்பாள்
நடக்குந் திருச்சரணம் நாள்தோறுந் தர்மமிசை
அடக்க வணக்கமொடு அரிவை யிருப்பதுதான்
திருவளருந் தேவநன்மை சித்திரஞ்சேர் கன்னியர்க்குத்
தருவளஞ்சேர் மின்னாரே தானிறைந்தே நின்றிலங்க

உடு - நட்சத்திரம். கதிர் - ஒளி. வச்சிரம் - வச்சிராயுதம். ஞானவுரை - அறிவுரை. செப்பரிய - சொல்வதற்கரிய. ஒப்பனை - அலங்கரித்தல். நீள்புவி - பரந்த உலகம். தெண்டனிட்டு - வணங்கி. சரணம் - பாதம். அரிவை - பெண். நின்றிலங்க - விளங்க.

சுவடிச் சொல்

1. வரங்க 2. நீழ்

In heaven eternal, with eyes luminous,
To the eyes of wisdom with the lustre of desires good,
Even the heavenly flowers fragrant and wise are not equal,
The beams of light in the skies and *vacciráyutam* too not on par,
The good virgin's teeth elegant like diamonds and pearls,
Her lustrous red mouth is decorated only by
The speech beautiful stressing good deeds,
The ears both of the beautiful saint in penance great
Are no match to the wise precepts uttered,
The damsel of penance indescribable, Mary Karutāḷ competent,
To the peerless virgin what cosmetics are there?
In the other world of heaven, Lord of all, God's
Grace but desiring and seeking,
The damsel of penance dear for sight, with beauteous breasts,
The temple of growing wisdom of good deeds rare,
Charity, penance and prayer, flourished without fail,
The hand that is endowed with happy benignity and beauty.

Virgin praying to Carvēcuvaraṉ

Both hands folding to great Carvēcuvaraṉ (Lord of all)
Will point heavenwards begging for boons,
The standing knee graceful will on this long earth prostrate,
Discarding desires earthly, with the gems of Vēda,
Staunchly holding them with loyalty and faith,
The pure luminary walks on this earth sorrowful,
Walks with easy grace daily in assonance with virtue,
In modest prayer the damsel remains
The picturesque virgin of divine benediction flourishing with grace,
Standing thus by herself spread over like a tree bent,

யிலங்கு மிவள்தன்மை யிஷ்டமது நின்றுநன்றாய்
துலங்கும்பர மெஞ்ஞான சுடரொளிக ளாத்துமத்தில்
ஆத்துமந்தான் பரலோக மேடை யவள்வேண்டி
போற்றுவாள் ஞானப் [1]பொருளோனைத் தானிதமும்
மேனிலையாள் கன்னி மேலா மரிகருதை
கன்னிகையைத் தான்வளர்த்த [2]காரிகையா ளானவட்கு

கன்னி ஆடு மேய்த்தல்

ஆடுகிடா யோடுமறி வந்நகரில் மெத்தவுண்டு
நீடு மரி[3]கருதை நேசமுட னேவளர்த்த
தாயா [4]ரவளாட்டைத் தான்மேய்த்துக் காத்தடைப்பாள்
தாயாடு மேய்த்தடைத்து தானிருக்கும் நாளையிலே

ஒலிவோர் தெருவழிப்போதல்

உயர்மிகுந்த மன்ன னொலிவோரு வானவனும்
அரண்மனையை விட்டு ஆனைபடை சேனைமன்னர்
ஒளியுடைய பட்டணத்தி லோங்குந்தெரு வீதியிலே
வழிவிட்டு வேறுவழி வந்திடுநல் [5]வேளையிலே

ஒலிவோர் கன்னியைக் கண்டு காமுறுதல்

வந்திடுநல் வேளையிலே மங்கை மரிகருதாள்
அந்தநே ரந்தனிலே ஆடுகளை மேய்த்துநின்றாள்
கன்னியரைக் கண்டொலிவோர் காமவெறி கொண்டவனுஞ்
சென்னி தனக்கேறித் தியக்கமுற்று மன்னவனும்
ஊறுபட மோகவெறி யுறுகொடிய பாதகனும்
தாறுமா றாகவேதான் சத்திவெறி பித்தமுடன்
கொண்டுவெறி மோகமுடன் கோதையர்மே லேநினைவாய்
அண்டவொண்ணா தாகமுடன் [6]அரண்மனைக்குப் போனபின்பு

மறி - ஆட்டுக்குட்டி. ஊறு - துன்பம். ஒளியுடைய பட்டணம் - வளமை பொருந்திய நகரம். அண்டவொண்ணா - நெருங்கமுடியாத.

சுவடிச் சொல்

1. பொருளோனே 2. கரிகை 3. கரிதை 4. ரவள ராட்டை 5. வேளையிலே 6. அம்மனைக்கு

Thus she stands on her own by nature,
In soul lit by luminous *meyñāṉam*
Prays she for dais heavenly for her soul,
Laud she will everyday the wise one
Mary Karutāḷ bred for a state high,
To the woman who fostered the virgin,

Virgin grazes the sheep

In the city violent that fed sumptuously on sheep and goat
The sheep of the fostermother who brought her up with affection,
She tended the sheep, let them graze and kept in custody safe.

Oliver walking in the street

As she thus tended and grazed her fostermother's sheep,
Oliver the King high,
Leaving his place along with elephant, and retinue
The king in a street prominent in the lustrous city,
Leaving the path usual and arriving by a ṟoute different.

Those who see the virgin become lustful

At that time proper of arrival, Mary Karutāḷ
The damsel did graze the sheep and stand there
On seeing the virgin Oliver became lustful,
Head full of lust and dazed, the king,
The wicked sinner in harmful lust passionate,
Lustful and insane for women haphazardly,
In lustful frenzy with the thought of the damsel,

சேவகரைத் தூது அனுப்புதல்

[1]அரண்மனைக்குப் போனதற்பின் னானநல்ல சேவுகரை
துரிதமுட னழைத்துச் சொல்லுவதைக் கேட்டருளீர்
ஆடுகிடாய் மேய்த்துநின்ற அரிவையர்பால் நீங்கள்சென்று
தேடரிய யென்பெருமை திட்டமாக வேயுரைத்து
பேர்பெரிய வங்கிஷத்தில் பிறந்திருந்தா ளாமாகில்
ஆர்ப்பரித் தேயவளை மணம் புரிவேன்
[2]ஈனமுறும் வங்கிஷத்தி லேந்திழையா ளாமானால்
நானே அரண்மனையில் நகையாமல் வைத்திருப்பேன்
வைத்திருப்பே னெந்நாளும் வைப்பாக வேயிவளைச்
சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் றய்யலுக்குச் சொல்லுமென்றான்
போகவிட்டான் சேவுகரை புத்திசொல்லி யேயழைக்க
ஆகமுறுந் துஷ்டர்பொல்லா [3]வாசகரெ னுஞ்சேவகர்

சேவகர் கன்னியை அழைத்து வருதல்

கன்னிதனை நோக்கிக் [4]கானகத்தே போகலுற்றார்
உன்னி யிருக்குமிட மோங்கியே போனதற்பின்
சித்திர ரூபவடிவே தேன்மொழியே யாயிழையே
[5]முத்துநிக ரொவ்வாத மரகதமே வச்சிரமே
அரசர் திறைகொடுக்கும் [6]அமுர்தகுண வாசகத்தான்
வரிசைப்புக ழோங்குகின்ற மன்ன னொலிவோரும்
உன்னை யரண்மனைக்கு உடனே யழைத்துவரச்
சொன்னார்காண் பெண்ணரசே தோகையரே வாருமென்றார்
என்றவச னங்கேட்டு யேந்திழையாள் [7]வானவனை
நின்றுதியா னங்கள்பண்ணி நீர்துணையாய் வாருமென்றார்
நடந்தா ளரண்மனைக்கு நல்லகன்னி மாதவத்தாள்
அடர்ந்துவந்த சேவகர்தா னரண்மனைக்குக் கொண்டுசென்றார்

துரிதம் - விரைவு வங்கிஷம் - வமிசம் தையல் - பெண்; மரிகருதாள். துஷ்டர் - தீயவர். கானகம் - காடு. சித்திரரூபம் - ஓவியம் போன்ற உருவம். திறை - வரி. இழை- ஆபரணம், அணி.

சுவடிச் சொல்

1. அரமனைக்கு 2. யீனமுறும் 3. வாசட 4. கானகத்தை 5. மத்தி 6. முற்தகுண 7. வானவனே

Sending the servants as messengers

In thirst unquenchable, after he reached the palace,
Summoned quickly and said thus, pray listen
Go to that girl who was tending sheep and goats,
Tell her in terms clear, my hereditary glory unattainable,
Had she been born in a dynasty of repute,
Marry her I shall for everyone to see,
If the girl beautiful is of a heredity mean,
Keep her I shall at the palace, with none to laugh at
Keep her for ever I shall as a concubine,
This I swear, tell the damsel he said
Sent his servants, to advise and invite
The servants wicked and vile tongued.

Virgin is brought

Walked they in the forest to see the virgin
Locating the place and reaching rightly there,
'Oh! picturesque one' honey sweet of tongue, damsel fine
Oh! emerald unmatched by pearls, strong as steel,
This is the message nectarine by the king projected,
King Oliver of towering repute hereditary,
Has summoned you to his court royal here and now,
Oh! queen of damsels, do come please Oh! lady' they said,
Oh! listening to remarks made thus, the damsel,
Stood and prayed to the Heavenly Being for his guidance
Walked she towards the palace the virgin of penance austere,
The servant who walked ahead brought her to the palace

கொண்டுபோய் விட்டதற்பின் கொடியனொலி வோருமன்னா
தண்டுமுண்டா யென்னையும்நீ தானழைத்த வாறேது
காரியந்தா னேதுசொல்லுங் காவலனே யென்றுரைத்தாள்
சீரிய கற்புமின்னாள் [1]சேயிழையை மன்னவனும்

காவலன் உரையாடுதல்

ஊரேது பேரேது உன்தகப்ப னாரேது
ஆருடைய வங்கிஷம்நீ அறிந்திடநான் சொல்லுமென்றான்
என்றமொழி கேட்டவுட னேந்திழையா ளேதுரைப்பாள்
நன்றுபட நம்முடைய நாளிதுதான் சாவுயென்று
சாற்று மறுமொழிக்குத் தையலவ னைப்பார்த்து
போற்றரிய மன்னவனே புகழ்ந்துயென்னைக் கேட்டதென்னா
என்றமொழி கேட்டு யிசைந்தொலிவோ ரேதுரைப்பார்
கன்றிமனம் பொங்கியவன் காமவெறி யாலுரைப்பான்
[2]சருவேசு வரனுடைய சத்திய வேதத்திலுள்ள
திறமான கோத்திரமோ தேனே யூ தர்மரபோ
ஆரணங்கே யெனக்கு அறிய வுரையுமென்றான்
சீரணியும் பூங்குழலாள் தேவபலனைக் கொண்டுசொல்வாள்
ஊரேது பேரேது உன்தகப்ப னாரேது
ஆருடைய வங்கிஷமென் றறிந்திடநான் சொல்லுகிறேன்.
பூச்சக்கிர வாளமுடன் [3]பொன்னுலகைத் தான்படைத்தோன்
ஈசேசு கிறிஸ்து யிறையவனா ரென்தகப்பன்
அரியசரு வேசுவரனா ராகமத்தின் தீட்சைபெற்று
வரிசை செறிமோட்ச வழிநடக்குஞ் சாதிகண்டாய்
அண்டபிண்ட முங்கடந்து அகண்டசரு வேசுவரவனார்
விண்டுரைசெய் தேவளரும் வேதமதி லென்பேரும்
மரிகருதா ளென்றுநல்ல மாணிக்கத்தின் பேராகும்
அரியதிரு மெஞ்ஞான வர்த்தமது கொண்டிருக்கும்

சேயிழை - செம்மை + இழை - சேயிழை (செம்மையான ஆபரணம் அணிந்த பெண். ஏந்திழை - அழகிய ஆபரணம் அணிந்த பெண். காமவெறி - காமப் பைத்தியம்; அறிவினை இழக்கும் தீராப் பெருங்காமம். சக்கிர வாளம் - பூமியைச் சுற்றியுள்ள மலை.

சுவடிச் சொல்

1. சேய்யிழை 2. கருவே 3. பொன்னுலசை

After having been brought, 'Oh' king Oliver cruel,
Why have you summoned me hither?
Tell me the matter! Oh! King' she said.

King's queries and Virgin's reply

The king (addresed) the luminous damsel, chaste and fuming,
'The place and name of thy father,
Ancestry of yours, do inform me' he said,
On hearing words those, replied the bejewelled damsel,
Looked she at the king to speak in response
'Oh king beyond praise! what makes you flatter and, enquire me?'
At this reply did king Oliver utter,
Passion rising in mind, said he in frenzy lustful
'Do you belong to a caste respectable mentioned in Carvēcuvaraṉ's gospel of truth,
Oh! honey! or a jew?,
Tell me, thou elegant girl!
The girl with flowered locks and jewels pretty
Did reply on the strength of grace divine,
'Place, name father's ancestry,
Inform I shall for you to know'
'He who created the orb of earth prosperous and this world golden,
Lord Jesus Christ is the father mine,
Having secured initiation of the scriptures of Carvēcuvaraṉ,
Belong I to the caste that leads to the heavenly path proper,
By the scripture that elucidates and interprets
Lord universal (Carvēcuvaraṉ) who transcends cosmos and flesh,
My name is Mary Karutāḷ that of emerald fine,
Which means wisdom true, graceful and rare'.

என்றுகன்னி சொல்லவேதா னேங்கியோலி வோருமன்னன்
மண்ணுலகில் நம்முடனே மகாமோசம் பேசுகிறாள்

மன்னன் சினம்

பாருங்கள் எந்தன்முன்னே [1]பஞ்சமத்தைப் பேசுகிறாள்
நேருநிற்கும் பெண் [2]கொடியை நிஷ்டூரம் பார்த்துரைப்பான்
பொறிகொண் டெழும்பிமிக பொங்கியேதான் மோகமதால்
வெறிகொண்டெ ழும்பிமன்னன் வெகுகோபங் கண்சிவந்து
மாதவத்தைப் பார்த்து மதிமயங்கி யேதுரைப்பான்
காதலித்து யென்னையும் கலியாணஞ் செய்யவேதான்
வேணுமென்று தானொலிவோர் மெய்தவத் தில்பார்த்து
பூணும்படி பொல்லாத புத்தியவன் சொன்னதற்பின்

மன்னன் கடமையை உரைத்தல்

அரியதவக் கொழுந்தா ளப்பொழுதங் கேதுரைப்பாள்
வரிசைசெறி மன்னவனே [3]வாள்வேந்தே நீர்கேளும்
உன்னுடைய [4]ராச்சியத்தி லுனதுகுடி யானவர்கள்
மன்னவனே யுந்தனுக்கு மக்களல்லோ நாங்களெல்லாம்
ஆதரவு யில்லாத அகுதிபர தேசியர்க்குங்
காதலனைத் தானிழந்த கைம்பெண்ணோர் தங்களுக்கும்
தந்தைதா யில்லாதவர்க்கும் தரித்திரிய மானவர்க்கும்
மைந்த ரெனக்காத்து [5]வளர்ப்பதல்லோ உன்பெருமை
கன்னிமட மாதருட கற்புடைமை காக்கிறதும்
நன்றிதமாப் பார்த்து நடத்துவதுன் கீர்த்தியல்லோ
புருஷன் றனையிழந்த பூசைமட மாதருட
வருதல் வெகுபாவம் வாராமல் காக்கிறதும்
நீதியல்லோவுன் பெருமை நீள்புவியிலே விளங்கும்
சோதிமணி மார்பனேகேள் சொல்லுகிறே னின்னமொன்று

பஞ்சமம் - தீமை. பூணும்படி - அணியும்படி. அகுதி - அகதி; ஆதரவற்றவர். தரித்திரிய - வறுமையுடைய.

சுவடிச் சொல்

1. பஞ்சமெத்த 2. கொடியே 3. வாழ் 4. நாச்சியத்லில் 5. வளர்ப்பதல்வோ

As the virgin thus spake, king Oliver longing (said)
'On this earth', she badly speaks.

The king's anger

'See how she speaks so foul in presence mine',
Harsh and severe, he looked at the girl and spoke,
With sparks flying and lustful passion rising,
Rising in frenzy, the king in anger flushed,
In dazed mind looking at the (girl) pious
'I love you and want to marry too',
Oliver told her, the damsel pious and great
Advised he wickedly thus and then

Proclaiming the glory and greatness of the king

The pious girl of penance rare said then and there,
'Oh! king of dynasty proper, hail Oh! king, pray listen.
In kingdom thine, your subjects all,
We are all thy children, aren't we?
For beggars who have no support,
To the widows who have lost lovers theirs,
Those who of their parents deprived and to the poor ones,
Doesn't your greatness lie in protecting them like children?
To preserve the chastity of damsels virgin,
And in treating them nice, lies your fame,
To go after women who have their husbands lost,
Is a sin grave, which occurrence avoid thou must,
Not just for you Oh! the one donning luminous gems on your chest,
Pray listen to yet another point that I say,

தனது[1]மக ளானவளை தகப்பனா ரானவர்தான்
கனத்ததொரு மோகமுற்றுக் கலியாணஞ் செய்வதுண்டோ
வன்புகொண்டு தன்குடியில் மன்னர்துரை யானவர்கள்
தன்பலங்கள் கொண்டு தவறுதலைப் பண்ணுவாரோ

மக்கள் பயிரெனல்

வேலிபயிரழித்தால் விளைவதுண்டோ மன்னவனே
வேலி பயிர்காத்தால் விளையும் பயிரதுதான்
அத்தன்மை போலவேதா னடியா ளொருபயிரும்
[2]உற்றபுகழ் மன்னவனே யுன்காவல் வேலியல்லோ
மன்னவனே நானுனக்கு மகளல்லோ வுன்பதியில்
அன்னையுநீ தந்தையு[3]நீ யடியாரைக் காப்பதுநீ
என்றுகன்னி சொல்லவேதா னிசைந்தொலிவோ ரேதுரைப்பான்

மன்னன் மரியை இகழ்தல்

கன்றிமனம் பொங்கியவன் காமவெறியா லுரைப்பான்
பாருமிவ ளெந்தன்முன்னே [4]பஞ்சமத்தைப் பேசுகிறாள்
யாருமிவள் வடிவுக் கம்புவியி லொப்பாமோ
பரம்பொரு ளான பரஞ்சோதி யாங்கிறிஸ்து
உயர்மிகுந்த வேதமதி [5]லுயர்ஞான தீட்சைபெற்று
மோட்சவழி நடந்து முத்திபெறுஞ் சாதியென்று
தாட்சியுடன் சொல்லுகிறாள் சபையில்நின்று சங்கைகெட்டு
சொல்லுகிறாள் வெட்கம்விட்டு தோகையிவ ளைப்பாரும்
நல்லவங் கிஷத்திலுள்ளாள் நங்கைபங்க மில்லாமல்
ஐயரேசு கிறிஸ்து யருள்வேதந் [6]தன்னிலுதித்து
மைவிழியாள் போன மயக்கமதைப் பார்த்தீரோ

ஏசுவை இகழ்தல்

சருவேசு வரனுடைய தனதுவே தந்தனையே
திறமாகச் சொல்லுகிறேன் சித்திரமே நீர்கேளும்
விண்பக்தி [7]மோட்சத்தை விட்டிறங்கி யேயிறைவர்
மண்ணுலகி லுள்ள மனுவுருக் கொண்டுவந்தோன்

தாட்சி - இழிவு. சங்கை - முறைமை. பங்கம் - குறைவு. தோகை - மயில்; மயில் போன்ற மரி. மனு - மனிதன்.

சுவடிச் சொல்

1. மகளானவளே 2. உத்தபுகழ் 3. நீரடியார் 4. பஞ்சமெத்த 5. லுயர்மிகுந்த 6. தன்னிலுத்து
7. மோகசிஷத்தை

Will a father in lust so heady,
Ever marry his daughter?

The king is the protection

Those who have become kings by their subjects' affection,
Will they err on account of their might?
Will plants ever grow if the fence grazes them? Oh! king,
The plants will flourish when the fence gurards,
Similar to a plant am I, a humble girl,
Isn't thy protection the fence?' Oh! king glorious
Oh! king, am I not your child in city thine,
Mother art thou and father too you are, you protect the devoted ones'
As the virgin thus spake, Oliver the king remarked,

The king's slanderous outburst

Speak he did in a mind raging with passion lustful,
'See how she talks too much in presence mine,
Can anyone match her in looks on this earth beautiful
Of God Absolute, the light of Heaven,
Initiated in the high wisdom of scripture exalted,
As one who belongs to the caste of
Those who attained *mukti* (eternity) that way, she says'
Proclaims she prouldly, here in this assembled court without shame.
'See the girl who speaks shamelessly,
The girl of a good family flawless,
See how the mascara-eyed maiden has in delusion gone,
The way of the gospel of Lord Jesus Christ.

The King slanders Jesus

The scripture of Carvēcuvaraṉ (Lord of All),
I shall utter in terms proper, listen, picturesque one,
Descending from eternity in Heaven the Lord,
Did he take the shape of man on earth,

பன்னிரண்டு சீஷர்களைப் பாருலகில் கொண்டுவந்தோன்
பின்னு முபதேசம் பேருலகில் சொன்னதினால்
செருசலையின் வாழ்சூதர் சிலுவைமர மானதிலே
குருதி சொரிந்திடவே கொலைகள்செய்து கொன்றார்கள்
[1]இவனுடைய வேதமதி லெப்படிநீ தான்போனாய்
அவனி தனிலுனைத்தா னாகடியம் பண்ணுகிறார்
[2]என்றொலிவோர் சொன்னதுக்கு யேந்திழையா ளேதுரைப்பாள்

கன்னி இயேசுவின் பெருமை கூறுதல்

மண்ணுலகத் தோர்தமக்கும் வான்கதிதே டாதவர்க்கும்
பகையாக வேயிருக்கும் பழிப்பினைகள் சொல்வார்கள்
நகையாகவே சிரிப்பார் நரகவழி யில்நடப்போர்
ஆனா லிதுக்கோர டமானஞ் சொல்லுகிறேன்
தேனார் மகுட முடித் தேர்வேந்தே கேட்டருளும்
கண்ணோஷக் காரருக்குங் கட்டைகிடக் கும்விழிக்கும்
விண்ணிலொரு சூரியனைப் பார்க்க வெகுபகையாம்
அத்தன்மை போலவேதா னாத்துமத்தின் கண்ணறிவும்
உத்தவே சொல்லிவந்தா லுந்தனுக்குக் கோபமுண்டாம்
ஞானசூ ரியக்கடவுள் நாதர் சரு வேசுவரனை
தானறிவான் கண்ணாலே தான்பார்க்க வேபகையாம்
பரமஞான தீட்சை பாருலகில் கரிஷமாம்
கரவில்லா தேயிருக்கும் தர்மவழி யானதிலே

சீஷர் - சீடர். குருதி - இரத்தம். ஆகடியம் - பரிகாசம் அடமானம் - உவமை. கண்ணோஷம் - கண் கூச்சம். கரிஷம் - உலர்ந்த சாணம்.

சுவடிச் சொல்

1 யிவனுடைய 2. யென்றொலிவோர்

Brought he disciples twelve to this world,
As he did preach gospel further in this world wide.
The wicked Jews of Jerusalem, in the Cross, wooden,
Made him bleed profusely and killed him too,
How did you adopt his gospel?
On this earth, they are misleading you'
Said Oliver thus, to which replied the damsel bejewelled,

Virgin proclaiming the greatness of Lord Jesus

'To the dwellers on earth and those who do not aspire for heaven,
Hostile and derisive remarks, they will utter
Laugh in scorn, the hellbound people,
An example shall I give for this, Oh! charitable king,
'For those with eyes defective and vision blocked,
The sun in the sky is an eyesore hostile,
Similarly the vision and knowledge of soul's gospel,
Will anger you in revelation proper,
Good, the sun of wisdom, Lord Carvēcuvaraṉ
To see with one's own eyes of knowledge, an aversion,
The initiation into heavenly wisdom is but saline on earth,
In the path of virtue no sacrifice will there be,

பிரபலமாய் நீங்கள் பெருங்கிருபை யானதிலே
[1]ஈறில்லா மெய்ஞ்ஞான மின்பமது போலிருக்கும்
மண்ணுலகி லாசைவைத்தால் வரங்கிடைக்க மாட்டாது
புண்ணியத்தைத் தானறிந்தோர் பொய்வாழ்வை மெய்யெனவே
யெண்ணி யிருப்பார்க ளென்றறிநீ மன்னவனே
புண்ணிய மெய்ஞ்ஞானம் பிரித்தெழுதும் வாசகத்தில்
[2]என்னுடைய சற்குருவே ஈசேசு கிறிஸ்துதம்மை
பின்னுமேதான் யூதர் பெரியகுரு [3]சரணதிலே
பாடு படுத்தியேதான் பாதகர்கள் கொன்றதுவும்
நீடுபுகழ் மன்னவனே நீயறிந்த வாறேது
எந்தவித மெந்தவகை எந்தனுக்குச் சொல்லுமென்றாள்
அந்த நேரந்தனிலே யவனுரைக்கும் வாசகந்தான்

மன்னன் சருவேசுவரன் கொலைக்குக் காரணம் கூறுதல்

எந்த னரண்மனையி லிருக்குதுங்கள் புஸ்தகந்தான்
உங்கள்சரு வேசுவரனாருல கில்மனு வாகவந்து
நடந்து உபதேசம் நானிலத்தில் சொன்னதினால்
அடந்து செருசலை[4]யோ ரவரைச் சிலுவையிலே
[5]ஊறுபடக் கொன்றதெல்லா மொழுங்காக வேயெழுதி
வீறுகொடு புஸ்தகத்தில் விரிவாயி ருக்குதல்லோ
[6]என்றொலி வோர்சொல்ல யெதிர்மொழிக ளேதுரைப்பாள்

மரிகருதாள் மறுமொழி

ஒன்றுபடச் சொல்லுகிறே னுத்திரங் களைக்கேளும்
மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வாருதியுஞ் சூரியனும்
எண்ணியொரு நொடியி லிமைக்குமுன்னே தான்படைத்தோன்
தானாகவே யிருப்பான் தனிச்சுயம தானபரன்
ஞானபரன் சற்குருவாய் நானிலத்தி லேயிறங்கி
பாவபுண் ணியமறிய பத்துநெறி கற்பினையும்
வளர்ந்துதிகழ் மோட்ச வழிநடக்க வேணுமென்று
அங்கங்கே யெல்லவர்க்கு மாண்டவனும் தோன்றிநின்று
[7]இங்கிதமாய்ப் புத்திசொன்னா ரிறைவரே அக்கிறிஸ்து

சரண் - அடைக்கலம். நானிலம் - உலகம் (முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல்). ஊறு - துன்பம். வாருதி - கடல். இங்கிதம் - இனிமை.

சுவடிச் சொல்

1. யீறில்ல 2. யென்னுடைய 3. சரனதிலே 4. யோரவரே 5. யூறுபட 6. யென்று 7. யிங்கிதமாய்

As a popular man when thou attain the grace divine
That will be endless bliss of wisdom true.
If one has desires of this earth, no boon will be granted,
Those aware of virtue, will deem illusory life true,
Know this, Oh! king,
In the Holy Text that distinguishes virtue and wisdom true
My mentor benign Jesus Christ,
How he in the custody of the high priest of Jews
Was tormented and killed by the wicked ones,
Oh! king of lasting glory! how did you come to know?
How and in what manner, tell me
At that time, what he said was

Olivor telling the reason for Carvēcuvaraṉ's crucifixion

In my palace in your Book (The Bible)
Your Lord of all, on earth arrived as man,
As he walked and preached on all quarters four of this earth,
On reaching Jerusalem the people there, in the cross
Caused him cruel hurt and killed; all this properly written,
In that poignant book, elaborately indeed'
As Oliver spoke thus, she replied

The reply of Mary Karutāḷ

'I shall tell you cogently, listen to my reply
Earth and Heaven, Ocean and sun,
He who created them in a trice before the wink of an eye,
His own self he will be, God Absolute and unique,
Wise One of Heaven, descending on earth as a mentor good
To know vice and virtue, the Ten Commandments and charity,
To promote them in order to tread the path of eternity,
Here and there appeared as God and stood.
Did God advise thus prudently, That Christ,

கிறிஸ்துவின் உபதேசம்

ஒப்பித்தார் ஞானமுப தேசமான தைத்தான்
[1]இப்புவியில் மெய்தா னிறைவரே அக்கிறிஸ்து
சொல்லுங்கள் பாவத்துக் கறவேதீட் சைபெற்று
எல்லவரு மோட்ச மிடமறிந்து பெற்றிடவே

வேத நன்மை கற்பித்தல்

காட்டுங்கள் வேதநன்மை கற்பித்தார் சீஷருக்கு
தீட்டும் பரமகுரு சிலுவை யிடக்கியமும்
கரத்திலிறு கப்பிடித்த கர்த்தரே அக்கிறிஸ்து
பரத்தி லெழுந்தருளிப் பரமகுரு போனதுவும்
போனதற்பின் னின்னமிந்த பூமிதனி லேயிறைவர்
தானே வருவதையுஞ் சருவசங்கா ரங்கள்செய்ய
நடுத்திறந்து யெல்லவர்க்கும் நன்மைதின்மை யுங்காட்டி
அடுத்தெரியு மக்கினியி லனைவரையுந் தள்ளுவரே
தள்ளுவரே கீழ்நரகில் சரீரயபை யங்களுடன்
அள்ளுவரே தன்பதிக்கு யானநன்மை யானவரே
இந்தடவே நல்லபுத்தி யேகமனு வோர்தெளிவீர்
சுந்திரஞ்சே ராதிபரன் சொல்லுமிந்த காலமதில்

ஏகபரன் பொன்னுலகம் போதல்

[2]சேர்ந்திடுவீர் நீங்களென்று சீஷருக்குத் தானருளி
போற்றரிய யேகபரன் பொன்னுலகந் தான்போனார்
இப்பெரிய காரணத்தை யேனொளித்தாய் மன்னவனே
செப்புகிறாய் தூஷணமாய்ச் சிலுவையிலே செத்தானென்று.

தேவன் மண்ணுலகம் வந்த வரலாறு கூறத் தொடங்குதல் விருத்தம்

9. அண்ணலாம் பரம சோதி யனைத்தையும் படைத்த நாதர்
மண்ணிலே குருவாய் வந்து வளர்செறி சிலுவை மீதில்

சங்காரம் - அழித்தல். சரீரம் - உடல்.

சுவடிச் சொல்

1. யில்புவி 2. சேத்திடுவீர்

The preaching of Christ

Did utter precepts of wisdom only,
Christ is verily God on this earth,
State it, to dispel sin utterly,
And for all to initiate the attainment of eternity.

Teaching Gospel or the benefit of scriptures

Please show that he taught gospel to disciples,
The great mentor did the cross bear,
Held it tightly in hand, Lord Christ,
Left he for Heaven, the great mentor
After he left, God, back to this earth
Arrived on his own, to destroy (evil) all,
To reveal bare for all good and bad,
To indicate those who push all into hell fiery,
And those who push to abysmal Hell for bodily refuge,
To identify the benefactors who lead to His place
Be clear that this Gospel in advice sound,
When the Graceful Lord prime, so uttered,

Ēkaparaṉ (the sole God) reaches the Golden World (Heaven)

Spread this (gospel) He told his disciples in grace,
And left for the world golden, the sole God
Why did thou hide this reason great? Oh! king,
You speak ill that he simply died on the cross

The Lord proclaiming the history of the earth

9. Lord, creator of all, venerable soul luminous,
Arrived on earth as mentor and on the cross,

விண்ணவ ரிறந்த வாறும் மீண்டுபின் னெழுந்த வாறும்
ஒண்ணொண்ணா யொலிவோர் மன்னா வுரைத்திடக் கேளு மென்றார்.

ஒலிவோர் மறுக்கக் கன்னி பதில் கூறுதல்

அம்மானை

10. என்றமொழிக் கப்போ யிசைந்தொலிவோ ரேதுரைப்பான்
மண்ணுலகில் முன்னோர் வணங்கிவருந் தேவர்களை
வேத புராணமதில் வேதியருஞ் சாஸ்திரமும்
ஓதி யுணர்வதெல்லா முறுநரகத் தின்வழியோ
உன்னுடைய தேவ னுயர்சிலுவை யானமர்ந்து
தன்னி லிருந்தவனை சாற்றுகிறாய் தேவனேன்று
அப்பொழுது கன்னிசொல்வா ளவனை முகம்பார்த்து
[1]இப்பொழு துனதுபுத்தி யின்னந் தெளிவில்லையோ
செப்புகிறேன் கேளுமன்னா திறமா யுனக்குமின்னம்
ஆதி[2]முடி வில்லாதோன் அனைத் துயிர்க்குங் காரணமாய்
நீதிக் கடவுள் நிறைந்தசரு வேசுவரனார்
மண்ணுலக மோட்சநன்மை விரும்பாம லேதிரிவார்
நடந்து நரகவழி நானிலத்தி லெல்லாரும்
கிடந்துமுந்தா தபடிக்கே கிருபைக் கடல்பெருகி
சருவே சுவரன்றனது தாட்சிதனைக் காட்டிமண்ணில்
அறிவாக வந்தார்கள் ஆனபுத்தி வார்த்தைசொல்லி
குருவாய் மனுவடிவே கோலமெ னுஞ் சடத்தை
அருவாம் பரஞ்சோதி யணிந்துகொண்டு வந்தார்காண்
கொண்டுமனு வோருடைய கொடிய பவம்போக்க
அண்டபிண்ட முங்கடந்து அகண்டபர மபதியில்
நின்றிலங்கு மேகபர னீள்நிலத்தில் வந்திடவே
இருகதிரு மிஞ்சுகின்ற இரத்தியொரு கன்னிகையே

வேதியர் - வேதம் ஓதுபவர். தாட்சி - தாழ்ச்சி. பவம் - பிறவி. இருகதிர் - சூரியன், சந்திரன். இரத்தி - ரதி போன்ற.

சுவடிச் சொல்

1. யிப்பொழுது 2. முகிவில்லாதோன்

How he died and how he did resurrect,
Narrate I shall events one by one, Oh! king, pray listen' she said

Oliver's objection and Virgin's reply

10. To this question, Oliver in response countered,
'On this earth, the Tēvars worshipped by our forbears,
Priests well-versed in mythologies and the scriptures,
Is learning them all a path to hell?
Your Lord, who was fixed on the cross,
And died, You call him God',
Then did the virgin look at his face and reply,
'Hasn't your mind yet become clear?
Tell you, I shall in terms clear, Oh! king, listen,
He who has no beginning or end, source of all life,
God of justice and Lord omnipresent of all,
(For) those who did not aspire for eternity on earth,
For all on earth not to tread the path of Hell,
In mercy and grace surging as an ocean
Showed he the power of Carvēcuvaraṉ (Lord of all)
Arrived as knowledge on earth, speaking words of wisdom,
As mentor in human guise and body,
The formless Luminary Absolute adopted and arrived
Adopted to remove the grave sins of man,
He who transcends the universe and flesh in heaven wide,
That Ēkaparaṉ (sole God) arrived on earth long,
A virgin who excelled luminous beams both,

வரிசைசெறி பன்னிருவர் மன்னவர்கள் வங்கிஷத்தில்
உண்டாக்கி யேயவளை யுலகோர்துதித்திடவே
எண்டிசையில் மாமனுவோ டேத்தம் பெற்றிடவே
சகலபுண்ணி யங்களினால் சருவேசு வரன்சோதி
புகலரிய நன்மைகொண்டு புவியி லலங்கரித்து
சூரிய காந்தியொளி துலங்கும் பளிங்கதனால்

கன்னி திருவயிற்றில் உருவெடுத்தல்

பாருலகில் கிரணம் பற்றிநின்ற வாறதுபோல்
கன்னி திருவயிற்றில் கடவுள்சரு வேசுவரனார்
தன்னுடைய யேகபுத்தி தான்வந்து உண்டாக்கி
பூரணக் கன்னிமரி பூவை [1] யுதித்ததாலே
காரண மாகவேதான் கருவா யுருவெடுத்து
அரியதொரு மேலான யாத்துமமு முண்டாகி
ஒக்கவேதான் தெய்வீக உடல்கலந்து ஒன்றாகி
திக்கெனவே சட்டையென தெய்வீகத் தால்மூட்டி
வேண்டிசெறி கன்னிகற்பின் வெண்மை குறையாமல்
செங்கதிரோன் றன்கிரணம் சென்றமைந்து தன்பளிங்கால்
அங்கத்தில் பற்றி யமைந்தெழுந்த வாறதுபோல்
தெய்வஞானப் பளிங்கால் திருமரியா ளானகன்னி
அவ்வைதிரு வயிற்றில் அமைந்தெழுந்து மண்ணில்வந்து
நீண்டபரன் சற்குருவாய் நீதிவழி யுங்காட்டி
ஆண்டு முப்பத்துமூன்று அம்புவியி லேயிருந்து

இறைவன் எழுந்திருத்தல்

புகலரிய தேவகுரு பூதலத்தோர் முத்திபெற
சகலபுண்ணி யங்களொடு தாட்சிவழி யுங்காட்டி
தம்மைப் பாடுபடுத்தித் தரணியோர்க் காகவேதான்

எண்டிசை - எட்டு திசை. சகல புண்ணியங்கள் - அனைத்து நலங்கள். சூரிய காந்தி ஒளி - சூரியனின் பிரகாச மான ஒளி. அவ்வை - தாய். தரணி - பூமி.

சுவடிச் சொல்

1. யுதிர்த்தாலே

Created in a dynasty of twelve kings in succession,
Made her an object of worship for the people of the world,
For all human beings in directions eight to be redeemed,
On account of good deeds all, Lord of all and Light
For benefit beyond mention adorned earth,
Like a crystal bright as shining sun,

Birth in the virgin's womb

The earthly world remaining as in an eclipse.
In the womb graceful of the virgin, the Lord of all,
His sole son he did create,
The virgin perfect, Mary a flower shed,
With a purpose a conception caused,
Created a soul rare and high,
The divine in unison mingling with a body human,
In divinity wearing the directions as garments,
Without lessening the chastity exalted of the virgin,
Like a beam of the crimson sun illuminating
Took shape in the womb of virgin Mary,
And came to this earth as if arising
As mentor absolute showed he the path of justice,
Lived for years thirty and three on that earth.

The Resurrection

The mentor divine beyond description, for the people of the earth
to attain eternity,
Showed the path sure with virtues all,
Hurt Himself for the people of the earth,

கர்மத்தை விட்டொதுக்கிக் கடவுளை ழுந்திருந்தார்
உதிரத்தி னால்மூன்று உலகமதை யீடேற்ற
சதிரத்தின் முத்தியுடன் றாமே யெழுந்திருந்தார்
உன்னித் தனைமூண்டு உயிரோ டெழுந்திருந்தார்
அண்ணல்பர மண்டலத்தில் பராப ரத்துடனே
எண்ணரிய சேசுவர னெழுந்தருளும் நேரமேதான்
ஒன்பதுகூட் டஞ்சேனை வொளிசிரிஷ்யும் விண்ணவர்கள்
இன்பமுடன் தெண்டனிட்டு யிருசரணத் தைச்சுமக்க
வந்துவந்து சோபனங்கள் வாழ்த்தி மலர்தூவ
சுந்தர ஞானகுருவே சூழ்ந்திசைகள் பாடவேதான்
போயிருந்தார் மோட்சமதில் பொன்னுலகத் தோர்புகழ
துய்யபர மக்கடவுள் சுடரொளிகள் வீசிடவே

இயேசுபிரானே அனைத்துமாக இருத்தல்

இவரேதா மாயிருந்த யேகப் பரம்பொருள்தான்
இவரே புவிபடைக்க முன்னிருந்த யேகபரன்
இவரே நன்மை யெல்லாந் தருபவரும்
இவரே யெங்குமிருந்த யேகஞானச் சொரூபி
இவரேதான் காரணமாய் எப்போதுமே யிருந்தோன்
இவரே படைப்பவரு மிவரேய ழிப்பவரும்
இவரே பொருளனைத்து மீடேற்றிவா ரவரும்
இவரே புவியிலிரு ளறுக்குஞ் சூரியனாய்
இவரே விளக்கெரிய யிப்புவியில் வந்தவரும்
இவரே சகலரையு மெல்லாம் படைப்பவரும்
இவரே யுருவெடுத்து யெல்லவர்க்குந் தானானோன்
இவரே கொடுப்பவரு மிவரே யழிப்பவரும்
இவரே பரமகுரு யெவ்வுயிர்க்குந் தானானோன்
இவரே நடுக்கேழ்க்க யிப்புவியில் வாரவரும்

உதிரம் - இரத்தம். சதிரம் - உடல்.

Brushing aside activities worldly, God remained supreme
To redeem worlds three by his blood,
Eternal in body human, Himself resurrected
He did rise again of his own volition
The venerable soul in heaven along with God of the universe,
Jesus, rare of thought, in grace remained
Heavenly beings showing light in an army of congregations nine
Knelt happily and carried feet both,
Came over and again, with flowers to bless the consummation,
The wise mentor handsome was sung by surrounding directions,
Had been to heaven eternal for those of that world golden to eulogize,
God, pure and prime, shedding beams of light so bright

Jesus remains all-in-all

He alone is the Absolute one on his own,
He only as God Absolute, earth's creation initiated,
He alone is for the benefit of all,
He is the embodiment of wisdom, sole and omnipresent,
He alone is the cause (of all) for ever
He only is the creator and destroyer too,
He alone redeems things all,
He alone is the sun that on earth darkness dispels,
He alone arrived on earth to light a lamp,
He only creates one and all,
He alone took shape for all as one,
He only gives and also destroys,
He alone is the mentor prime for lives all
He only on earth arrives for arbitration,

இவரே மழைகாத்து யெல்லவர்க்குந் தந்தவரும்
இவரே யரசருக்கு இரத்தினமுடி சூட்டினவர்

சகல சுடரும் வகுப்போன்

இவரே சகல சுடரெல்லாம் வகுப்பவரும்
இவரே யறியாத இராசதுரை மன்னவர்கள்
இவரே நரகத் திருள்சிறையில் வைப்பவரும்
இவரே நீதிகேட்டுப் பெருநரகில் தள்ளுவரும்
இவரே பரமபதியி லிருந்து யிறங்கினவர்
இவரே மரிமகனா [1]யிப்புவியில் வந்தவரும்
இவரே குருவாகி யிப்புவியில் மானிடர்க்கு
இவரே யுபதேச மிப்புவியில் சொன்னவரும்
இவரே மனுவோர்க ளெரிநர்குக் கேகாமல்
இவரே பாவம்பொறுக்க யேசுபர தேசிகர்தான்
இவரே சிலுவைதனி லிருந்து யிறந்தவரும்
இவரே மரித்தடக்கப் பட்ட அந்த [2]மூன்றாம்நாள்
இவரே யுடலு முயிரொருங் கூடறைத்து
இவரே சிலுவை யிடக்கிய முங் கைப்பிடித்து
இவரே யெழுந்திருந்து யிப்புவியில் வந்தவரும்
இவரேதா னாற்பதுநா ளின்பமுற புத்திசொல்லி
இவரே தமது அன்னைதுயர் மாற்றினவர்
இவரே தமதுடைய யிலங்குஞ்சிலு வைமரத்தை
இவரே வணங்கவைத்து யிப்புவியோர்க் கேயருளி
இவரே பரமபதிக் கெழுந்தருளிப் போனவரும்
இவரே நெருப்பாலே யிப்புவியைத் தானழித்து
இவரே சகலரையு மிப்புவியி லேயெழுப்பி
இவரே நடுத்திறக்க யெழுந்தருளி வாரவரும்

காத்து - காற்று.

சுவடிச் சொல்

1. புவியின் 2. முண்டாநாள்

He alone for all has given rain and wind
He alone did coronate the king with a crown of gems,

He who has endowed lights all

He only has created lights entire,
The kings of mastery royal unaware of Him,
He alone imprisons them in hell dark,
He only demands justice and pushes in hell vast,
He alone from heaven has descended,
He only came as Mary's son on this earth,
He alone became mentor for mortals on earth,
He alone uttered precepts on this earth,
He alone (to prevent) the human beings from reaching hell,
He only bore the sins, the sole and prime God,
He alone on the cross died,
He only on the third day after death and burial,
He alone held body and life in union
He only held the cross in his hand,
He alone rose again and on earth arrived,
He only for forty days did advise for happiness,
He alone did dispel his mother's grief,
He only did the exemplary cross wooden,
He alone endowed to the people of earth for worship,
He only did reach heaven in grace,
He alone did destroy earth by fire,
He only did awake all on earth,
He alone arrives in grace to open the entrance (to heaven)

இவரே கணக்குரைத்து யிப்புவியில் பாதகரை
இவரே யுடலுயிரோ டேநரகில் தள்ளுபவர்
இவரே மனுவோரை யெரிநரகில் தள்ளியேதான்
இவரே தமக்குகந்த யெண்ணரிய நல்லவரே
இவரே பரகதியி லேத்தி முடிகொடுப்பார்
அரியபரம் பொருளோ னம்புவியில் வந்ததற்பின்
வரிசை செறிமோட்ச வழிநடக்க வேமனுவோர்
பாவபுண் ணியமறிய பத்துநெறிக் கற்பினையும்
தேவகுரு வானவர்தான் செகத்தில்வைத்துப் போனார்காண்
தப்பறைகள் வாராது சத்தியத்தின் பத்துவழி
ஒப்புரவாய்ச் சொல்ல உகந்துகேள் மன்னவனே

விருத்தம்

11. பத்துயர் ஞான நீதி வழிதனைப் பகர்ந்து பாருங்
கர்த்தனும் பரம சோதிக் கடவுள்தான் குருவாய் வந்து
வைத்திடும் பத்துநீதி வழியொடு நடந்தபேர்க்கு
முத்திசேர் பரம லோக முடியது கொடுப்போ மென்றார்

ஒலிவோர் சாஸ்திரப் பொருள் வினவுதல்

அம்மானை

12. என்ற மொழிக்கப்போ யிசைந்தொலிவோர் ஏதுரைப்பான்
மன்றல்செறி கன்னியரே வகுத்துரைநீ தான்கேட்க
உங்கள் சமயப்பொருளு முங்கள்தங்கள் சாஸ்திரமும்
மங்கையரே பொய்யுமெய்யும் வகுத்துரைக்க வேணுமென்றான்

கன்னி முதல் ஞானநீதிப் பொருள் கூறுதல்

செப்புகிறேன் கேளுமன்னா தேவபத்து நீதிதன்னை
ஒப்புடனே நானுனக்கு ஒழுங்குடனே சொல்லுகிறேன்

மன்றல் - மணம்.

It is he alone who provides an account of sinners on earth,
He only pushes them body and soul into hell,
He alone thus pushing people into hell fiery,
He only, the pious people preferred by him,
He alone will exalt to Heaven and crown them
After rare God Absolute arrived on earth,
For the human beings to tread the path of eternity in sequence proper,
The Ten commandments chaste to comprehend sin and virtue,
Did the Divine mentor of Heaven leave on earth
Without lapses, the Ten paths of Truth,
Cogently I shall utter, pray listen earnetly, Oh! king.

11. The tenfold path exalted, of wisdom and justice did he utter,
Lord Christ, luminous and prime, as mentor arrived,
To those who tread that path of commandments ten,
Did he assure the crown of Heaven'

The meaning of the scripture

12. To such remarks Oliver did reply,
'Oh! virgin profound, the discourse of division to hear,
Regarding our religious message and our scriptures,
Oh! damsel, falsehood and truth, analyse and tell us'

The message of the first wise percept

'I shall tell you the divine rules ten, Oh! king, listen',
In proper sequence congently I shall narrate

சர்வப்பொரு ளும்படைத்த தந்தைசரு வேசுவரனைத்
திறமுடனே புத்திகொண்டு சிந்தைதுதி கொள்ளுவதும்
உடக்கு நிலவுபொழுது மொளிவெளியு மோடிடவும்
அடக்குஞ் சகலபொரு ளம்புவியோர்க் கூழியப்போ
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தரணிமனு வானவர்க்கு
சிந்தைமகிழ்ந் தேயிறைவர் தீவட்டி யென்றுரைத்தார்
என்னையல்லால் வேறொரு தேவனில்லை யென்றுசொல்லி
தன்னைத்துதித் தேவணங்கத் தானெழுதி வைத்தார்காண்
முந்தின கற்பினையின் முகவுரைக ளல்வழிதான்
சிந்தைதெளிந் தேயறிவின் கண்ணாலே தேர்ந்திடுவீர்

இரண்டாம் ஞான நீதி கூறுதல்

உத்தயிரண்டாங் கற்பினையை ஓதுகிறேன் கேளுமன்னா
புத்திகெட்டு பூதலத்தோர் பொய்யாணை வீணாணை
செய்யா திருக்கச் சிறந்தெழுதி வைத்தார்காண்
துய்யமூன்றாங் கற்பினையை சொல்லுகிறேன் கேளுமன்னா

மூன்றாம் ஞானப் பொருள் கூறுதல்

திருநா ளொடுபூசை செபத்தியா னங்களொடு
வருநாள்கள் தோறுமேதான் வையகத்தோர் பூமியிலே
[1]இருந்து தன்மைகுறித்து யிப்படியே செய்துவர
புரந்தெழுதி வைத்தார்காண் பொன்னுலகத் தோர்இறைவர்

நான்காம் ஞானப் பொருள் கூறுதல்

நாலா வதின் பயனை நல்லமன்னா கேட்டருளும்
பூலோக மாமனுவோர் புண்ணியத்தி லேநடக்க

துய்ய - கலப்படமற்ற; பரிசுத்தமான. நாலாவதின் பயன் - நான்காவது நீதியின் பயன்.

சுவடிச் சொல்

1. யிருந்தி

He who has created all, father Lord of all,
To know firmly and to pray in mind,
The moon that prevails and the daybreak with its expanse lustrous,
All things contained are ordained for people on earth,
'The moon and sun for the humans on earth'
'Are but torches', said Lord God pleased in his mind
'There is no other God but me' he observed,
And in writing prescribed prayer and worship to Himself,
The precepts previous mean paths improper,
With minds clear choose by perception of intellect.

The moral of the second wise precept

State I shall, Oh! king, the precept second,
'People on earth shall not, in minds spoilt,
Act in falsehood or in activity wasteful indulge'
Thus had he written.

The message of the third precept

The pure precept third, utter I shall, Oh! king, listen,
'On days good and on days when prayer and worship
Are due, people on earth shall perform,
Such acts accordingly'. Thus in patronage wrote he.

The message of the fourth precept

Listen Oh! good king, the message of the fourth one,
For the people great of this earth to tread the path virtuous

தந்தைதா யானவர்கள் தங்கள்தங்கள் மைந்தர்கள்தான்
சிந்தையுறவே வணக்கஞ் செய்துசங்கை யாய்நடக்க
வேணுமென்று தானிறைவர் விரித்தெழுதி வைத்தார்தான்

ஐந்தாவது ஞானப் பொருள் கூறுதல்

பூணும்படியஞ் சாவதின் பயனைக் கேட்டருளும்
ஒருவர் தனக்கொருவ ருறுகொலைகள் செய்யாமல்
பொருத்தகரு ணைக்கடலோன் பிரித்தெழுதி வைத்தார்காண்

ஆறாவது ஞானப் பொருள் கூறுதல்

ஆறாவதின் பயனை யண்ணலேநீர் கேட்டருளும்
ஊறுகின்ற மோகநிலை உள்நெஞ்சில் வையாமல்
நீதிக் குறிகள்தப்பி நெறிகள்கட வாதபடி
சோதி பரமகர்த்தன் தொகுத்தெழுதி வைத்தார்காண்

ஏழாவது ஞானப் பொருள் கூறுதல்

ஏழாவதின் பயனை யெடுத்துரைக்க வேகேளும்
தாழாத புத்தி தவறாத வாக்குநிலை
களவுகுடி கள்செய்து கைப்பொருளை யேபறித்தல்
அளவில்லாத் துரோக மாமென் றெழுதிவைத்தார்

எட்டாவது நீதிப் பொருள் கூறுதல்

எட்டாவதின் பயனை யானுரைக்க வேகேளும்
வட்டமுள்ள பூதலத்தில் வழக்குநடுக் கேழ்வியில்
அழிவழக்கு பொய்சாட்சி அம்புவியோர் சொல்லாமல்

சங்கை - மதிப்பு. அஞ்சாவதின் பயன் - ஐந்தாவது நீதியின் பயன். ஆறாவதின் பயன் - ஆறாவது நீதியின் பயன்.
தாழாத - குறையாத. களவுகுடி - திருட்டு வாழ்க்கை. அம்புவி - அழகிய பூமி.

Their parents respective, the children shall
Worship mindfully in conduct respectful,
Thus has written the Lord elaborately.

The message of the fifth precept

Listen to the message beneficial of the precept fifth,
'One shall not kill another among people'
God, the vast ocean of mercy, has written distinctly.

The moral of the sixth precept

Listen, Oh! venerable sire, the message of the sixth precept,
'Not to deviate form the aims of justice and not to violate code of conduct,
The luminous and Prime God has in writing compiled'

The message of the seventh precept

Listen to the import of precept seven, which I elucidate,
'In mind unbinding, in words unfailing,
If one steals and drinks or lays hands on others' belongings
It is perfidy immeasurable' thus he wrote.

The message of the eighth precept

Listen to the eighth moral, which I reveal presently,
'On this earth round, amidst hearing of cases,
People of earth shall not a foul case make or false evidence utter',
Thus has the Lord written clear, Oh! Oliver, kindly listen.

தெளிவாகவே யிறைவர் தெரிந்தெழுதி வைத்தார்காண்
அன்பா லொலிவோரு அண்ணலே நீர்கேளும்
ஒன்பதான கற்பினையே ஓதுகிறேன் கேளுமன்னா

ஒன்பதாவது நீதிப் பொருள் கூறுதல்

தன்தார மல்லாமல் பிறதாரம் வையாமல்
அன்பாகவே யொருவர் மனையழிவு செய்யாமல்
பெரிதாகவே யிறைவர் பிரித்தெழுதி வைத்தார்காண்

பத்தாவது ஞானப் பொருள் கூறுதல்

பத்தாவதின் பயனைப் பண்பாகவே கேளும்
புத்திதனையே தெளிந்து புரந்தே தெளிந்தறிவாய்
ஒருத்தர் பொருள்தனக்கு உத்தாசை வையாமல்
பெருத்தகரு ணைக்கடலோன் பிரித்தெழுதி வைத்தார்காண்
இந்தமொழி பத்து மிரண்டான கற்பினையில்
அந்தமுட னேகடவு ளடக்கி யெழுதிவைத்தார்

சருவேசுவரனை அடைய புவி ஆசை விடுதல்

எல்லாத்திலும் பார்க்க யிப்புவியி னாசைவிட்டு
வல்லசரு வேசுவரனை மகாசினே கத்துடனே
அனந்தமான நன்மை யளவில்லா மோட்சகெதி
தாமுங் கொடுப்பமென்று தானருளி யேவகுத்தார்
பின்புகொண்ட கற்பினையைப் போந்துரைக்க வேகேளும்
தன்னைத்தான் சங்கையுற்றுத் தான்சினேகித் ததுபோல
உன்னிசகல மனுவோரு மன்புற்று டனிருக்க
வேணுமென்று தானிறைவர் வேதகற் பினையாக
பேணியிது மோட்சவழி யென்றெழுதி வைத்தார்காண்.

தாரம் - மனைவி. சிநேகம் - நட்பு. அனந்தம் - அளவில்லாத.

The ninth message

The ninth message chant I shall, listen Oh! king
'One shall not desire the wife of another,
And shall not such kind marital bond destroy',
Thus has written the Lord, in terms strong and distinct.

The moral of the tenth precept

Listen in refinement to the tenth message,
'One shall in mind clear and knowledge discerning
Not desire the belongings of another'
Thus has written distinctly Lord of mercy vast as an ocean,
These ten precepts, God-has written
In contents final with message clear.

Relinquishing earthly desires to reach Carvēcuvaraṉ (Lord of All)

To those relinquishing earthly desire in all respects and
Holding in friendship great, mighty Caruvēcuvaraṉ
Endless benefit and eternity unlimited,
'Provide I shall'; He has written
Listen to the message of the next precept,
'As one respects and loves oneself,
One shall love and respect all humans,
That is the path to eternity' Lord has written
As the message of gospel

கன்னியை வேதபுராணங்களின் பழமை வினவுதல்

விருத்தம்

13. அப்பொழு தொலிவோர் சொல்வர்
[1]அரிவையைச் சினந்து நோக்கி
இப்படி மனுவோர் மண்ணில்
யாவர்தா னடப்பார் சொல்லும்
ஒப்புட னிதுவு மன்றி
உலகத்தில் வந்து தோன்றி
தப்பறை நுமது வேதஞ்
சமையத்தில் உள்ள தாமோ.

அம்மானை

14. என்றுஒலி வோருமன்ன னெண்ணியெண்ணி வர்மமுற்றான்
வென்றிசெறி யெங்களுட வேதபுரா ணங்களெல்லாம்
பூருவக்கா லந்துவக்கிப் பூதலத்தி லேநடந்து
வாரயெங்க தேவர்களும் வளர்பெரிய கோபுரமும்
எந்தவிதம் வந்ததென்று யிப்பொழுது சொல்லுமென்றான்
அந்த மொழிகேட் டரியதவ மாதுசொல்வாள்
எங்கள்வே தத்தொழுங்கை யானுனக்குச் சொல்லிவந்தே
உங்கள்வே தத்தொழுங்கை ஓதுகிறேன் கேளுமன்னா

வேதப் பொருளைக் கன்னி கூறுதல்

பங்க மழிந்து பலஸ்திரீகள் கூத்தாட
அங்கே வெகுமோக மதட்டுமுங்கள் வேதமது
ஆறுபத்து [2]நூறுபெண்கள் அழிமதியாய் வைத்தவர்க்கு
வீறுபெற்ற மோட்சமென்று விரித்துரைக்கு முங்கள்மதம்

ஒப்புடன் - சம்மதத்துடன். தப்பறை - பொய்; சூது. வர்மம் - கோபம். வென்றி - வெற்றி. பூர்வ காலம் - பழங்காலம்.

சுவடிச் சொல்

1. ருவையை 2. துறு.

The hoary existence of scriptures and mythologies

13. Then said Oliver glaring at the damsel in ire great,
'Who among men on earth will conduct themselves thus?
Besides to compare, such an appearance,
False, do we have in our scriptures and religion?'

14. Thus did king Oliver reflect over and again and became hostile,
'Our scriptures and mythologies, mighty and profound,
In existence from times ancient and in vogue,
Our Tēvars and tall temple towers,
How did they come about, tell us now' he said
Replied the damsel dear, on hearing those words,
Narrate I did the import of our gospel,
State also, I shall the nature of your scriptures, listen, Oh! king

Virgin telling the scriptures

Women may dancing with chastity outraged,
Lust will dominate there in thy scriptures,
To those who kept women six thousand with intention vile,
Your religion ensures eternity vigorous

பாவநிலை கொண்டிருந்தால் பாருலகிலே மாண்ட
சீவன்றனைத் தேவனென்று செப்பிடுவீர் சாஸ்திரங்கள்
நாற்றவிடங் கடுகரித்து நாறுகின்ற கஷ்டமது
ஊத்தைவழிந் தேயிருக்கு முடல்தனையே தேவனெனப்
பொய்யாணை சொல்லிப் பொருந்துமுங்கள் சாஸ்திரங்கள்
மெய்யாணை சொன்னால் [1]வீணதுக் கென்றுசொல்வீர்
செத்தவர்கள் தன்னையேதான் தேவனென்று கோவில்கட்டிக்
கர்த்தனிவ னென்றுசொல்லிக் கையெடுத்துக் கும்பிடுவீர்
தேரோட்ட மோடத் தெருவீதி யானதிலே
பாராட்டிச் செத்தவற்குப் பாருலகில் பூசைசெய்வீர்
சொல்லிவரு முங்கள்மதஞ் சோறுகறி பூசைபண்ணி
யெல்லாருந் தின்னவேதா னிப்படியே கட்டிவைத்தார்
மாதா [2]பிதாவைமண்ணில் மைந்தர்வெகு நிந்தைசெய்வார்
நீதமுள்ள பேர்களென்று நெறியோது முங்கள்மதம்
கொலைபாத கங்கள்செய்தால் குற்றமில்லை யென்றுசொல்லி
நிலையான மோட்சமென்று நினைத்துரைக்கு முங்கள்மதம்
மோக விதங்களுக்கு முன்னடக்கு முன்றேவன்
வேகமுடன் மோகவிதம் விளையவைக்கு முங்கள்மதம்
பில்லிக்கு மோகினிக்கும் பின்புவரு முன்றேவன்
சொல்லுமஞ்சு மூன்றெழுத்தால் தொடர்ந்தழைத்துக் கொண்டுவரும்

சிவன் செயல்களைக் கூறுதல்

சொல்லுகிறேன் கேளுமன்னா துகைப்படியே நீகேளாய்
பில்லிக் குதவிசெய்து பேசுமே யுன்றேவன்
அரவைக் கழுத்தி லணிந்தானே யுன்றேவன்
பரவையர்க் குத்தூது பணிந்தானே யுன்றேவன்
அபாயமுடன் பாராம லரிவையர்கள் தங்களுக்கு

நிந்தை செய்வார் - பழித்தும் இழித்தும் கூறுவார். மோகம் - ஆசை. அரவு - பாம்பு. பரவை - சுந்தரர் மனைவியின் பெயர்.

சுவடிச் சொல்

1. வீணு 2. பிதாவே

One who dies on earth in state sinful
Thou wilt call that soul Tēvar, it is painful
That places where such scriptures are learnt, stink
The dirty body smelling foul as Tēvan̲ held,
And described falsely thus in scriptures with accord
Dismissing as futile accounts true
Calling the dead as Tēvar and raising for him temples too.
Worship him as God with hands folded
In the street for the chariot to move.
'Worship thou wilt in adulation, the dead on earth
To offer rice and meat and then for all to eat
Your religion has thus ordained
Sons who their mother and father deride,
Are just ones' declare your scriptures
Stating that heinous crimes are not offensive,
Your religion ensures eternity constant
Your Tēvan̲ (Lord) will lead in varieties of lust,
Your religion will generate varieties lustful
Your Tēvan̲ will follow close behind *pilli* (witch) and *Mōkin̲i* (seductress)
Will bring them along with the spells of words five and three lettered

Civan̲'s miracles

State I shall, listen Oh! king, listen in entirety,
Your Lord will assist witchcraft and speak also in support,
Your Lord did wear a snake around his neck,
Your Lord did act as a messenger to Paravai
Without caring for the danger to that damsel

உபாயமது சொல்லிமிக யுள்படுத்து முன்றேவன்
புரவி யெனும்நரியைப் பிடித்துவைத்த துன்றேவன்
பூவுலகி லுள்ளவர்க்குப் புத்தி மயக்கிவைத்துப்
பாவையர்மே லாசைவைக்கும் பத்திவைக்கு முன்றேவன்
உண்ணா முலையாளை ஒருத்தியிடப் பாகம்வைத்து
வண்ணாரப் பெண்மேல் மயலானா னுன்தேவன்
கூளியொரு பெண்வடிவைக் கொண்டு சடையில்வைத்துக்
காளியுட னாடுமந்தக் காரியல்ல னென்றேவன்
வெண்ணீ றணிந்து பிரமக்க பாலமேந்தி
எண்ணாமல் பிட்சை யெடுத்தலைந்தா னுன்றேவன்
அடலை யணிந்து யமர்ந்ததலை தான்விரித்துச்
சுடலை தனிலோடிச் சுழன்றானே யுன்றேவன்
வானிலி லங்குகின்ற மதிபுனைந்தா னுன்றேவன்
ஒருபாதி தானு மொருபாதி யுமையாளும்
இருபாதி யாக யிருந்தானே யுன்றேவன்
சடைமுடியில் கெங்கை தனையு மணிந்துவெள்ளை
விடையதனின் மேலேறி வீதிவந்தா னுன்றேவன்
பிட்டுக்கு மண்சுமந்து பிரம்பா லடிகள்பட்டு
வெட்டுக்கு நின்று விறகு சுமந்துவிற்று
மாணிக்கம் விற்று வளையல் சுமந்துவிற்று
வீணுக்குப் பாவலர்க்காய் விற்றுவிலை பேசிநின்று
திருக்கலியா ணங்கள்பண்ணத் தேவடியார்க் கேவல்செய்ய
[1]எருக்கமலர் மாலைகளு மெலும்புந் தானணிந்து
பல்லக்கி லேறிவந்து பள்ளியறை யுள்புகுந்து
சொல்லுக் கடங்காத துரோகங்களை யுண்டுபண்ணி

புரவி - குதிரை உண்ணாமுலை - உமையம்மை. காளி - துர்க்கை. சுடலை - சுடுகாடு கெங்கை - கங்கை நதி. விடை - காளை.

சுவடிச் சொல்

1. யெருக்க

Your Lord who binds by suggesting tricks,
Jackals as horses, your Lord did hold,
Deluding the minds of people on earth,
Your Lord who desires damsels and worships too,
Placed on his left, one Uṇṇāmulaiyāḷ
Your Lord of a washerwoman was enamoured,
Placed he on his locks matted, a witch of a woman,
And danced with Kāḷi - my Lord is not that black soul.
Smearing ash white and carrying skull,
Thoughtlessly roamed your lord abegging
Sporting ash and sitting with locks spread out.
Darted your Lord to the cremation ground and there whirled
Your Lord did wear the moon which to the sky belongs,
With Tirumāl on one half and Umaiyāḷ on the other,
Your Lord did remain in halves both.
Wearing Ganges on his matted locks and
Mounted on a white bull arrived your Lord,
Carried sand for *piṭṭu's* sake and was caned,
Stood he to cut and carry firewood for sale,
Sold he rubies and carried bangles for sale,
Sold futilely to poets and bargained in vain,
To conduct marriages and to serve courtesans,
Wearing *erukku* garlands and bushes to boot,
Rode he on palanquins and entered nuptial chambers,
Created betrayals treacherous beyond words.

திருமாலின் செயல்கள்

இரணியனைக் கொல்ல இசைந்ததொரு தூண்தனிலே
நரசிம்ம வேஷம் நலமாகத் தானெடுத்து
பூமி தனிலுழன்று புலையர்க் கடிமையுமாய்
மோகினி யென்றேபாரில் முயன்று வடிவெடுத்து
மேக நிறம்போலே முகுந்த வடிவெடுத்து
மாடு கன்றுக்காக மலையைக் குடைபிடித்துத்
தேடி யிடைச்சிமனை சென்றுவெண்ணெய் தான்திருடி
உரலிலே கட்டுண் டுகந்து மடிகள்பட்டு
விரலடக்கி ஊதுமந்த வியன்குழலைத் தானணிந்து
சங்கை ஓர்கரமுஞ் சக்கரத்தை யோர்கரமும்
பொங்க முடனிச்சை பொருந்தவே தானணிந்து
தேர்ந்துபதி னோராயிரம் பெண்களுக்குத் தானுகந்து
வாசந் தரயின்ப மணவாள னாயிருந்து
மனையாளுந் தானும் வனவாச மேபுகுந்த
வினைவகுத்தும் பொய்மானை வில்லெடுத்துத் தான்துரத்தி
[1]இலங்கைக்கதி பதியான ராவணனுஞ் சீதைதன்னை
மயங்கப் பிரமைசெய்து மாயமுடன் கண்டெடுக்க
காணாமற் தேடிக் கனிந்துகரைந் தேயழுது
நாணாமல் மார்புதனில் நாவதனில் கீழ்ச்சடையில்
ஏறிய பெண்டுகளைச் சிந்தை மகிழவைத்து
[2]கூறியயிவ் வார்த்தைகளைக் கொண்டணிந்தா னுன்றேவன்

பிற தேவர் செயல்

[3]இன்னந் திரளாக யிசைந்துரைக்க லாமதனை
என்னென்று சொல்லி யியம்புவேன் மன்னவனே

நரசிம்ம வேஷம் - இரணியனை அழிக்க நரனுஞ் சிங்கமுங்கூடிய உருவுடன் அவதாரஞ் செய்த திருமால். மலையைக் குடைபிடித்து - மேகத்துக்கு அதிபனான இந்திரன் அதிக மழை பொழிந்து நாசம் விளைவித்தபோது கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்து மாடு கன்றுகளையும் மக்களையும் காத்தான் கண்ணனாகிய திருமால். மார்புதனில், நாவதனில், சடையில் பெண்கள் - திருமாலின் மார்பில் இலக்குமி, பிரமனின் நாவில் சரஸ்வதி, சிவனின் சடையில் - கங்கை.

சுவடிச் சொல்

1. யிலங்கை 2. சறிய 3. யின்ன

Tirmāl's miracles

To kill Iraṉiyaṉ, in a pillar proper
Took the guise of Naracimmam, in accord,
Wandered on earth as a slave to pulaiya lowly,
As *Mōkiṉi* he appeared with effort, great
In the hue of dark cloud took he the guise of Mukuntaṉ
Lifted he a mountain to shelter cattle, as an umbrella,
Searched and reached the house of a shepherdess to steal butter,
Bound he was to a pounding stone, and beaten too,
Sported he the flute fine to blow as regulated by fingers
With a conch in one hand and a wheel on the other
Sporting them in desire, quite waxing,
Remaining as husband gay on this earth,
Dear to girls a good eleven thousand,
His spouse and he a habitation in jungle did undertake,
As destined chased an illusory deer with a bow,
Irāvaṇaṉ the lord of Ilaṅkai did delude,
Cītai and whisked her away as if by magic,
Stricken with grief unable to find her, cried he,
On his chest, tongue shamelessly and under his locks,
Did he keep damsels in gay abandon,
Sported your lord, all I have mentioned with words these,

Other Lord's Miracles

State I can in number still larger quite properly,
How can I describe them Oh! king.

உந்தன் பகவதியு மூடாடுந் தேவர்களும்
நிந்தை நடக்கைகளை நெகிழ்ந்துரைக்கக் கேட்டாயே
[1]இவ்வாறு ஏதெல்லாம் யிணங்கியேநின் றேவர்கள்தான்
அவ்வார்த்தை கேட்டு அதன்படியே நீநடந்தால்
அவியாதே நீயு மழல்நரகத் தீநெருப்பில்
தவியாமல் நீபோய்த் தணிந்தே கிடப்பாயே
[2]இன்னஞ் சிலவார்த்தை யியம்பக்கேள் மன்னவனே
களவுதிருட்டுப் பொய்கள் கபடங்கள் செய்வோர்க்கு
உளவதுகள் சொல்லி உள்படுத்து முன்தேவன்
தப்பறைகள் பொய்சாட்சி தரணிமனு வோர்படிக்க
[3]இப்புவியி லுங்களுட யியல்வேதந் தானுரைக்கும்
சிந்தைமகிழ்ந் தும்முடைய தேவர்கள்தா னுங்களுக்கு

பிற மதம் பற்றிய மரிகருதாள் உரை

[4]இந்தப் படியுரைக்கும் யிப்புவியி லுங்களுக்கு
படிப்பினைக ளெல்லோதான் பாருலகி லுங்களுக்கு
வடிப்பமுட னுங்களுட மதசமயஞ் சொல்லுதல்ல
ஊரா ருடமைதனக் குற்றாசை வைப்பதுதான்
நேரான யுத்தியென்று நினைத்துரைக்கு முங்கள்மதம்
மனுஷனைத் தேவனென்று வையகத்தி லுள்ளோர்கள்
அனுசரித்தவ ருறையு மறிந்துசெய்யு முங்கள்மதம்
கண்காது வாய்மூக்கு கழுத்துநய னங்கள்தன்னை
பண்பான தேவனென்று பகர்ந்துரைப்பீர் சாஸ்திரங்கள்
நெஞ்சோடு யீரல்பிச்சு நீண்ட பெருங்குடலும்
பஞ்சமதஞ் சொல்லுதென்று பாலிப்பீர் பாங்குடனே
காலெலும்புங் கையெலும்புங் கனத்த முகட்டெலும்பும்
மூலமுட னிந்திரிய முழங்குஞ் சந்துகாதும்
தோலு நரம்புசதை தோற்றமுள்ள ரத்தமயிர்
உரைபெரிய யெண்சா ணுடலையெல்லாந் தேவனென்பீர்

நிந்தை - இகழ்ச்சி. தப்பறைகள் - கெட்ட வார்த்தை. நயனம் - கண். பஞ்சமதம் - ஐந்து மதம். பாலிப்பீர் - காப்பீர்.

சுவடிச் சொல்

1 யில்லாறு 2. யின்ன 3. யிப்புவி 4. யிந்த

Of your Pakavati and the Tēvars interspersed,
Of their misdeeds have you listened to my moving account
If according to your Tēvars,
You abide by their words,
In the hell fire that never dies,
Submit you must without struggle,
Listen yet to words some more, Oh! king,
To those who theft, falsehood and cunning vices practise,
Your lord does provide clues and engage,
Messages spurious and evidence false for the people on earth to peruse,
Your scriptures exhort, on this earth
Your Tēvars to you quite happily

Mary Karutāḷ on other religions

Will speak thus to you on earth
Precepts concrete on this world for you,
In proper form your religion does not exhort,
To have desires amorous with the folk of the place,
Is but strategy proper, your religion will declare
To deem man as Tēvaṉ on earth by some,
Which your religion will recognize and practise
Eyes, ears, nose, neck and words sweet
Will you describe as Tēvars noble in scriptures
Chest, liver and intestines long
You will honour as ordained by (*pañca matam*) your religions five,
Bones of legs, hands and joints,
The semen with its source, and earholes receiving sound,
Skin, nerves, flesh, blood apparent and hair
The human body entire measuring cubits eight, you will call Tēvaṉ

அறிவு நினைவு மாத்துமத்தை யுங்கூட
திறமுடைய தேவனென்று செப்பிவரு முங்கள்மதம்
என்று மரிகருதா ளிப்படியே சொல்லிவர

மன்னவன் மரிகருதாளிடம் கூறும் மறுமொழி

மன்னவன் திண்புயத்தான் மகாகோப முற்றோலிவோர்
சொல்லுவா னப்பொழுது தோகைமின்னா ளைப்பார்த்து
நல்லநல்ல நீதியெங்கள் நாதாக்கள் சொல்லுகிறார்
வகையேது சற்றும் வழிப்பாடு யில்லையோதான்
துகையாக யெந்தனுக்குச் சொல்லிவர வேணுமென்றான்

மரிகருதாள் உவமைகளால் இறைவன் பெருமையை விளக்குதல்

அப்பொழுது கன்னி யவன்முகம் பார்த்துரைப்பாள்
ஒப்புடனே கேளு [1]முவமையொன்று சொல்லுகிறேன்
அந்திரத்தி லண்டமிசை யாகாச மண்டலத்தில்
சந்திர நட்சத்திரஞ் சுடரா லிருட்டறுமோ
எல்லாநட் சத்திரங்க ளிசைந்துஒளிர் விட்டாலும்
வல்லாண்மை யுண்டோசொல் மண்ணி லிருட்டறுக்கத்
தூணா யிரங்கோடி நட்சத்திர மொளிவும்
கூறாகவே திரண்டு [2]வொண்ணா யிருந்தாலும்
மாறுமோ வையகத்தில் வந்தயிரு ளுக்காலம்
கூறிய யின்னங் குறிப்பொன்றுஞ் சொல்லுகிறேன்
சந்திர காந்தி தன்னுடைய காந்திகொண்டு
[3]இந்த வுலகி லிருட்டை யறுத்திடுமோ
சூரிய னொன்றுஞ் சுடர்வீசி யேயெழுந்து
பாருலகிலே யிருளைப் பருதியறுத் திடுமாம்
ஒருசூரி யன்தா னுலகி லிருட்டறுக்கக்
கருதிநட் சத்திரத்தைக் கதிரோடி யேமறைத்து

சந்திர காந்தி - நிலவொளி. பருதி - கதிரவன்.

சுவடிச் சொல்

1. முகமை 2. யொண்ணா 3. யிந்த

Knowledge, thought and soul too
Your religion proclaims as 'Tēvaṉ mighty'

The king's reply to Mary Karutāḷ

As Mary Karutāḷ continued her discourse thus,
King Oliver, of the might of shoulders in billion enormous,
Speaks then to the damsel graceful
'Good many precepts do our gods utter,
Are they not worth practice and is there way any,
Tell me cogently', he said
Then spoke the virgin looking at his face
Listen willingly, a simile I shall utter,

The similes

In the expanse universal of the sky and moon,
Will the moon and stars dispel darkness as a luminary bright?
Even if all the stars in unison shine,
Can they ever have the mettle to dispel darkness?
The lustre of stars in billions several thousand,
All put together as a unit single,
Will it change darkness on earth?
Give you, I shall, yet another hint
Can moonlight with its lustre pale,
Ever dispel darkness in this world?
Beaming its lustre, only the sun will rise,
On this world earthly the sun will dispel darkness
Just as one sun rose to remove darkness from this world,
By superceding the stars with its beams,

நின்றதொரு வாறதுபோல் நீதிசரு வேசுவரனார்
குன்றாத வேதங் குறியான பிரகாசமது

சாத்திர நெறிகளைச் சுட்டிக் கூறுதல்

என்றறிநீ மன்னா யிசைந்துவொலி வோரரசே
பின்னு மொலிவோர்க்குப் போந்துரைப்பாள் கன்னிகையாள்
மன்னும் புகழ்பெரிய மகாபெரிய சாஸ்திரங்கள்
ஞானிக ளென்றுசொல்லி நானிலத்தி லேசிலபேர்
[1]ஈனமுறும் புத்தியில்லா யிருளடர்ந்த பாதகர்கள்
பாவமெல்லாம் புண்ணியங்கள் பாருலகி லென்றுசொல்லி
சாவமுறும் பாவமெல்லாந் தர்மவழி யென்றுசொல்லி
வேசியர்கள் கூத்தாட வெகுமோக மிஞ்சிமிஞ்சி
நீச நரகவிட்டு நேசமுடன் சேர்வைசெய்தார்
முத்திபெற்றோ மென்றுசொல்லி முழுமதி கெட்டோர்
[2]இத்தலத்திற் கட்டிவைத்தார் இரிடிமடைய ரானோர்கள்
பில்லிக்குற ளியிடுவார் பெருங்கொடிய மோகினியும்
வீறுபட மோகமிஞ்சி வெகுதிரளாய்ப் பெண்கள்வைத்து
தாறுமா றாகயிருந்து தரணிதனை யாண்டவரும்
ஊத்தை யுதிரக்குழியை ருசிகரமென் றேகருதி
சேத்தில் விழுவார்கண்டாய் திறமுடைய மன்னவனே
பாடல்தனை யேகுறித்துப் [3]பவிஷற்ற பாதகர்கள்
நீடுபெரும் பொய்கள்சொல்ல நிலைசேர் புலவரையும்
மண்ணுலகில் செத்தவற்கு மகாபெரிய கோவில்கட்டி

தீயநெறிகளைச் சுட்டிக் கூறுதல்

தண்ணீரிலே முழுகித் தவஞ்செபித்த பேர்களையும்
ஊரா ருடைமைதனை வுரிகொடுமை யாப்பறித்து
வீறான தர்மவழி மேதினியிற் செய்தோரும்
நாதாக்க ளென்று நானிலத்திற் கற்பழித்து

இரிடிமடையர் - அறிவற்ற முனிவர். பவிஷற்ற - கௌரவம் இல்லாத.

சுவடிச் சொல்

1 யீனமுறும் 2. யித்தலம் 3. பவுஷத்த

Did the just Carvēcuvaraṉ emerge,
As lustre specific of scriptures unfailing.

Coding the scriptures

Know thou thus properly, Oh! king Oliver
Further did the virgin inform Oliver,
As scriptures very great of lasting fame,
And sages wise, will profess some on this earth
Dark sinners disgraceful and dull,
Will call sins all as virtues,
Will describe deadly sins as path of virtue,
With whores dancing and lust overwhelming,
Those who served in hell lowly with devotion,
'Eternity have we attained' such utter fools will claim,
Thus did they tales concoct on earth, the dances damned,
Will set magic vile of *pilli* and *kuṟaḷi* and the wicked *Mōkiṉi* as well engage,
With rising lust quite vigorous in the company of girls,
In disorder lived and ruled over earth
The dirty pit of blood they will deem delicious,
And fall in mud', seen thou hast such ones,
To denote in songs such sinners dishonourable,
To utter lies so big and lasting, poets they did assign
And raised temples quite big for the dead on earth.

Coding the evils

Those who prayed in penance in water immersed,
Those who did the belongings of others wickedly wrest,
Did profess to tread the path of virtue on earth,
As husbands did they molest on earth,

வேதாக்க ளென்றுசொல்லி வெகுமானம் பெற்றோரும்
செய்யபெரி யோரெனவே தெய்வப்பி றப்புவென்று
இப்படியே செய்துவந்த யெண்ணரிய பாதகமே
தப்பறைசே ருமுங்கள் மதசமயத்து ளானவர்கள்
கட்டிவைத்தார் பாதகர்கள் கனமான நீதியென்று
தட்டாத கீழ்நரகில் தாழ்வதுகா ணல்வழிகள்
தின்னுங் கறியசனந் தின்னால் வெகுபாவம்
மண்ணில் பவக்குருடாய் வையகத்திற் கட்டிவைத்தார்
சிந்தைமகிழ்ந் தேசிலபேர் செப்புவார்க ளப்பொழுது
[1]இன்ன மொருவார்த்தை யிசைந்துரைக்க வேணுமென்று
மன்ன னொலிவோரு மதங்கடிந்து வெட்கமுற்றான்
செத்த மனுஷருக்குத் திவசமொடு கோதானம்
பத்தியினால் செய்வதெல்லாம் பலனுண்டோ யில்லையோசொல்
சொல்லென்று உத்திரங்கள் தோகைமின்னா ளைக்கேழ்க்க
[2]எல்லையில்லா கோபமுட னிப்படியே கேட்டபின்பு
மதுநிறைந்த கன்னி மரிகருதா ளேதுரைப்பாள்

பாவநிவர்த்தி என்னுஞ் செயல்களைச் சுட்டுதல்

மாடுதனை வாலுருவி வையமிசை யேகொடுத்தால்
நீடூழி காலவினை நின்பாவம் போமோசொல்
ஆத்துமத்தின் பாவத் தழுக்கறுக்க நீர்குளித்தால்
மாத்தரிது பாவம் மரணத்தி லேநரகம்
சாலையது யேறுவது சகலமான பாவம்
வாலவயது துவக்கி வந்தபெரும் பாவமெல்லாம்
தாவமது போக தவறுதலைச் செய்வதுகேள்
எல்லாருங் கூடி இரகசியமாய் மாடறுத்து
நல்ல கறிநிணமும் நறுக்கிக் கறிசமைத்துத்
திரைவளர்த்து வீட்டகத்திற் சேரவொரு மொத்தமுமாய்
இரைவயத்துக் கேபோட யேற்ற சாராயமுடன்

அசனம் - உணவு. திவசம் - இறந்த நாளில் செய்யும் சடங்கு. வாலை - இளமை. நிணம் - கொழுப்பு. இரை - இரையும் - பசியினால் சத்தமிடும். கோதானம் - பசுமாட்டைத் தானம் கொடுத்தல்.

சுவடிச் சொல்

1. யின்ன 2. யெல்லை

As saints holy rewarded they were
As souls great and incarnation divine,
Thus did act, the sinners innumerable,
'Accumulate falsehood', proclaimed those in (your) religion
This the sinners did propagate as moral edifice mighty
To hell bottomless underneath as ways degrading,
'Eating meat edible by folks is sin grave'
Thus did blindly they prescribe on earth
Joyous at heart a few would utter then,
'Speak yet, further in sequence proper,'
Said king Oliver, ashamed and his mind embittered
'Performing *tevacam* and gifting cows in memory of the dead,
Are such devout obsequies beneficial or not?' tell me
'Out with your reply' did he ask the damsel luminous,
As he thus queried in anger limitless,
Mary Karutāḷ the virgin alluring did reply.

The action of Redemption

By gifting a cow on earth after stroking its tail,
Will your sin of activities aeon long vanish? tell me
To remove the dirt of soul's sin, bathing in water
Will not suffice to dispel sin or avoid hell on death
Sins all are out on the path,
Grave sins committed since one's youth,
Lead to lapses further to quench desire thirsting, listen,
Will assemble all to slaughter cattle in secret,
And chop meat with lump and cook it,
With a curtain streched at home, all together
With food for the belly and arrack (liquor) to boot,
Urging to eat and gargling, doing both,

தின்னுமென்று கொப்பளித்துச் சேரநிரு வாணருமாய்
பண்ணுங் கொடுமைகண்டீர் பார்க்காது கண்ணாலே
ஊரார் மனைவிகளு முடன்பிறந்த கோலமுடன்
பாரா வகையும் பங்கமது மெத்தவுண்டு

உயிர்க் கொலைகளைச் சுட்டிக் கூறுதல்

மாடறுத்து முக்கால் மறையோர்கள் தின்றுவந்தார்
ஆடறுத்துத் தின்னயிப்போ ஆனவுபா யங்கள்செய்தார்
ஆனா லிதுக்கோ ரடமானஞ் சொல்லுகிறேன்
மானார் மகுடமுடி மன்னவரே கேட்டருளும்
[1]இப்புவியில் மாடுமேய்க்கு மெல்லவரும் நாள்தோறும்
ஒப்புடனே மாடுகளை வாலுருவி யோட்டுகிறார்
ஆனா லவர்களுக்கு அனந்தபா வம்போமோ
தேனார் மடவார்கள் தினமடுப்பு மூட்டியேதான்
காசினியிற் தீயெரித்து கனமான தினைவிளைத்துப்
போசனங்கள் தான்சமைத்தால் போமோ வெகுபாவம்
ஆடுகிடாய் கோழிபன்றி அம்புவியி லெல்லோரும்
வீடுகள்தோ றுங்கறியாய் வெகுவாக வேதினமும்
சோறுகளோ டேகூடி சுகிசுகித்து உண்ணுவார்கள்
மாறுகொண்டு ஆத்துமத்தின் வன்பாவ மல்லவோதான்
தண்ணீரிலே முழுகி சகலமனு வோர்பாவம்
திண்ணமாய்ப் போவதுண்டோ தீட்டுந் துடக்கறுமோ
ஊத்தை நிறைந்திருந்தா லுடல்குளித்தால் போவதுண்டோ
எச்சல் விழுந்திருந்தா லியல்பாவம் போமோசொல்
உள்ளும் வியாதியற உற்றமருந்து குடித்தால்
தெள்ளுங் கனமருந்தால் தீரும் வியாதிகண்டீர்

பாவம் போக்க வழி கூறுதல்

அத்தன்மை போலவேதா னாத்துமத் தின்பாவம்
உத்தது வேயறுக்க ஒருவேந்தன் இல்லை

பங்கம் - வேறுபாடு. காசினி - பூமி; உலகம். போசனம் - உணவு.

சுவடிச் சொல்

1. யிப்புவியில்

See the cruelty they commit without caring to see
With the spouses of others in nakedness.
Molestation there is aplenty.

The sin of murder

The Vēdic folk ancient, slaughtered cattle and ate,
Now they devise ways and means to kill goats,
But an analogy shall I provide for this,
Pray listen, Oh! crowned king glorious
All who graze cattle, day by day,
Drive them stroking' their tails,
Will their sins endless vanish?
If the damsels sweet, light their ovens every day,
If folk light fires on earth and grow *tiṇai* grains,
And cook food, will grave sins disappear?
Goat, bull, fowl and pig, on this earth all folk,
In their homes every day as meat,
Joyously with relish eat along with rice,
Isn't it grave sin contrary to the soul?
The sins of all humans,
Will they be dispelled by immersion in water?
Will defilement thus be wiped out?
Will bodywash remove dirt steeped in one,
When spittle there is, will sin vanish?
To remove the malady internal, if only medicine proper taken,
The disease will be cured by that remedy strong

Overcoming the sin

Of similar nature is the sin of the soul,
To sever which no king is there

சத்திய மான சருவேசு வரனுடைய
நித்திய மானகர்த்த னினைத்தருளும் வேதமதில்
உண்டோ ரகசியங்க ளுள்ளவினை பவம்போக்க
கண்டார் தெரியுங் கடவுளார் நீதிதன்னை
அத்தம்புகழ் பொருந்தும் மறையோர்முன் னாளுறவை
உத்தபடி சொன்ன [1]உவமையொன்று கேட்டிலையோ
தேவபிர சாதநன்மை திருஞான தீட்சைகண்டீர்
பாவ மறுக்கும் பரஞான தீட்சைதன்னில்
அடைந்திருக்கு மோட்சநன்மை ஆத்துமத்துக் குண்டாகும்
மடையரோ டேகூடி மகாமோசங் கொண்டிருந்தால்
தேவரால் பாவம்போமோ செகத்தோரே [2]கேட்டருளும்
பாவமதையே படைத்தால் பரஞ்சோதி யாவதுண்டோ
[3]எண்ணியெண்ணி யேநீங்க ளின்பகுலத் தேவர்களை
கண்ணினா லேபார்க்கக் [4]காரியமுண் டோகேளும்

பசு நீர்தெளித்து அழுக்கறுக்க இயலாது எனல்

பாவவழி யைக்காட்டி பாலர்தனை யேபயின்றால்
ஆவுடைய நீர்தெளித்தா லழுக்கறுமோ ஆத்துமத்தில்
யிழுக்கது கள்சொல்லி யேசுகிறாய் யிச்சடத்தை
அழுக்கறுமோ மன்னவரே ஆவுடைய நீர்தெளித்தால்

தவஞ்செய்து பாவம் போக்க இயலாது எனல்

தண்ணீரிலே முழுகித் தவஞ்சேர்வை யாவதுண்டோ
விண்ணில் பரமபதியில் மேலோகஞ் சேர்வதுகேள்
சமுத்திரத்தி லேமுழுகி தவஞ்சேர்வை யாவதுண்டோ
இரவுபக லுங்கடலில் என்னாளும் மீன்பிடிக்கும்
பரவுவலைக் காரருக்குப் பாவமில்லை யென்றறிவாய்

பவம் - பிறவி. அத்தம் - செல்வம். ஆ - பசு. ஆவுடைய நீர் - பசுவின் சிறுநீர்.

சுவடிச் சொல்

1. உகமை 2. கெட்டருளும் 3. யெண்ணி 4. கரிய

Of Carvēcuvaraṉ veritable (the Lord of all)
In the scripture bestowed gracefully by the creator eternal,
Are there secrets to remove sins of one's deeds?
The Justice of God known by those who had seen,
What the famous preachers as relationship of yore,
Uttered in a comparison according, haven't you heard of it?
Those who have the divine offering and initiation wise imbibed,
In that *tīṭcai* heavenly that dispels sins,
The benefit of eternity will the soul embrace,
If with dances absurdity adopted,
Will sin by Tēvars be removed? pray listen, wordly folk,
If sin is created, can (the creator) be the luminary of heaven?
Thinking over and over again of your Tēvars of the happy tribe.
Can you ever see them with your eyes? listen,

Removing dirt by sprinkling water

Access to the path of sin, if children learn,
Will cow's urine sprinkled remove the dirt of soul?
Thou scold this human body in terms derisive,
Oh! king, will cow's urine dispel dirt?

Performing penance to get rid of sins

Can penance proper be performed in water dipped?
In heavely city eternal one reaches the upper world, listen
Can penance rightly be done in ocean immersed?
Catching fish day and night in the ocean ever,
Those who cast their nets do not sin; thou must realise.

கடலில் குளித்துப் பாவம் போக்க இயலாது எனல்

பண்ணிய மீன்தனக்கே பாம்புமிருகங் கள்செத்தால்
தீட்டுந் துடக்குமிகு செத்தமனு ஷர்துடக்கும்
நாட்டிற் பிரண்டோடு நாற்றமெல்லாந் தண்ணீரில்
[1]ஊத்தைக்கட லிற்குளித்தா லுறுபாவம் போகுமென்று
சாஸ்திரிமார் தான்குருக்கள் சமயத்திற் கட்டிவைத்தார்
கொன்றுதின்ன வொண்ணாது குனிபாத கங்களென்பீர்

ஒலிவோர் மறுமொழி

பின்னு மொலிவோரும் போந்துரைப்பான் கன்னியர்க்கு
முன்னோரும் பின்னோரு முறைமுறையாய் கோவில்கட்டி
தானே யரசதுரை சகலகுடி யானோரும்
[2]நாலா விதமாக நல்லோர்கள் செய்வதெல்லாம்
இல்லையென்று தட்டுகிறாய் யெங்கள்தே வாலையத்தை
வல்லமதங் கொண்டெழுந்த மாபாவி யானவளே
[3]என்று வொலிவோரு [4]மிவ்வார்த்தை தானுரைக்க
நின்று மறுமொழிதா னீதியுடன் சொல்லுகிறேன்
ஆறுலட்ச ணமுடையோ னண்ணல்சரு வேசுவரன்தான்

கன்னி, இறைவனுக்கு உரியனவல்லாத செய்திகளை எடுத்துக் கூறுதல்

வீறுசிவன் மலையது வேந்தனுக்கு மில்லையிது
தூறுள்ள மோகந் துரோக சொரூபமுள்ள
நீதிநெறி தானுமில்லை நிறைந்தபத்தி யொன்றுமில்லை
ஆதியந்த முண்டுகண்டீ ரிவர்களுக்குச் சாவுமுண்டு
சனியன் பிடித்ததென்று சாஸ்திரங்கள் சொல்வீர்கள்
[5]அநியாயந் தானிவர்க ளாகாத்தியக் காரர்கண்டீர்
தெண்டிரையின் மீதேதான் திருநடன மாடுகின்ற
அண்டர்பரஞ் சோதியென்று அம்புவியோர் சொல்வீர்கள்

துடக்கு - மகளிர் தீட்டு. ஊத்தை - அழுக்கு. தெண்டிரை - தெளிந்த அலைகளையுடைய கடல்.

சுவடிச் சொல்

1. யூத்தை 2. நானாவிதமாக 3. யென்று 4. மில்லார்த்தை 5. அனியாயந்

Bathing in the sea to dispel sins

When fish, snake and animals die,
Washing that pollution and wiping the defilement of humans dead,
Water contains the stench entire,
Bathing in such dirty ocean will remove sins,
Thus your priests and preachers have bluffed,
To slaughter and eat is sin vile, you say'
Then said Oliver to the virgin thus,

Oliver's reply

'Our forefathers and their succesors did raise temples proper.
Citizens all, nobles and kings
In various ways what those pious ones do,
You knock down such our temples as nothing.
Thou, grave sinner of frenzy religious,'
As king Oliver did thus utter words foul,
'Stay I shall and reply in fairness,
Lord Carvēcuvaraṉ of splendid qualities sixfold,

The virgin on God's misdeeds

The mountain of Civaṉ vigorous, is not these for any king
Lust silty and shaped as figure treacherous,
With no code of morals, and no devotion perfect,
Beginning and end they have, with death imminent,
'Saturn evil has taken hold' you will utter scriptures,
'Utter liars these are all', know thou this injustice.
He who on the ocean limpid dances,
He is Lord luminous of the universe' thou folk on earth utter,

தெண்டிரையின் கூத்தாட்டந் தேவனுக்கு நீதியோசொல்
ஆடுவதும் பாடுவது மம்புவியோர் தங்கள்தொழில்
நீடுபுகழ் மாபெரிய நித்தியத்துக் கில்லையது
ஆதியந்த மில்லாதோ னாடுவதுக் காளானால்
ஒருநன்மை முழுநன்மை சகலநன்மை நிறைந்தோன்
வருநன்மை யானதெல்லா மவரிடத்தில் வாரதுண்டோ

இறைவனுக்குரிய தன்மைகளைக் கூறுதல்

அளவில்லாத கிருபை அளவில்லாத பலத்தோன்
அளவில்லா தானந்த மளவில்லா நன்மையுள்ளோன்
அளவில்லாத ஞான மளவில்லா நீதியுள்ளோன்
அளவில்லாத மகிமை அளவில்லாத பெரியோன்
அளவில்லா தன்பு மளவில்லா வாக்குமுள்ளோன்
அளவில்லாத யிரக்க மளவில்லா நீதியுள்ளோன்
அப்படிக் கொத்தநல்ல அண்ணல்சரு வேசுவரனை
இப்படிக் கொத்தவரென் றியம்புகிறேன் கேளுமன்னா

உலகம் தோன்றுவதற்கு முன் தோன்றியவன்

மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வருவதுக்கு முன்னிருந்தோன்
அண்ணல் நமக்காகயிந்த அவர்சகல மும்வகுத்தார்
ஆகட்டுமென் றேயுரைத்தா ரச்சணத்தி லேயுலகம்
தீவட்டி ராச்சியமுந் திரைகடலு முண்டாச்சு
படைத்தோன் றனையறிந்து பாரில்வணங் காமனுவே
பள்ளத்தில் வீழ்ந்து பாருலகில் மாண்டனரே

மறுபிறப்பு நம்பிக்கை வேண்டாமெனல்

தீதான பூதலத்தில் திரும்பிவரப் போறதில்லை
இந்த வுலகி லிருந்துபத்து நாள்சுகித்து
மந்தமுறும் புத்தியில்லா வன்னரகி லேவிழுந்து

தீதான பூதலம் - துன்பம் நிறைந்த உலகம்.

Is dancing on the ocean proper for God?
Dancing and singing are but the chores of earthly ones.
It is not (apt) for the eternal one enormously vast and of glory lasting,
If he sans beginning or end takes to dancing,
He who with benefit single, perfect and total endowed
From Him can benefit due be received?

The virgin on Gods deeds

He whose might and grace are immeasurable,
One beyond measurement, and benefactor endless beyond calculation,
He who has wisdom and justice boundless.
Great one beyond assessment with glory unlimited,
He who loves and speaks in measure boundless.
He whose sympathy and justice are incalculable,
Such a good Lord Carvēcuvaraṉ (God of all)
Utter I shall of His nature proper, listen Oh! king,

He who appeared before the appearance of the world

He did exist before earth and heaven appeared,
The Lord for our sake did provide all,
'Let there be' said He and in a moment in the world,
The kingdom of torches and seas with surf did emerge,
Oh! man who does little realise the creator and worship him,
Those who of this world terrestrial into an abyss fallen,

Belief in rebirth

Would never return to this earth vicious
To exist and enjoy here on earth for a mere ten days,
And to fall in hell violent of stupidity dull,

மறுபிறப்பு முண்டெனவே மகிழ்ந்திருக்க வேண்டாநீ
ஊறுபட்டுத் தீநரகி லூழியுள்ள காலமெல்லாம்
தீதுறு கொடியபாவி சினந்துபின்னொலி வோர்சொல்வான்.

விருத்தம்

15. கோதுறுங் குழலி னாளை
யழைத்தது யென்மேல் குற்றம்
வாதுடன் நம்மை வென்று
வாய்தனை யடக்கிப் போட்டாள்
சாதுறுங் குணத்தின் கள்ளித்
தானென வேண்டா மென்றாள்
....
....

ஒலிவோர் சினமடைதல்

அம்மானை

16. என்று மரிகருதா ளிப்படியே சொன்னதற்பின்
கன்றிமனம் பொங்கியேதான் கடுங்கோபங் கொண்டொலிவோர்
நற்றவக் கன்னிமுன்னே நாணித்து வெட்கமுற்று
மறுமொழிசொல் லாதிருந்து வர்மமுற்றான் கன்னியர்மேல்

பூவையர்க்கு விலங்கு போடுதல்

[1] என்றுவொலி வோருமன்னன் ரத்தின மணியதுபோல்
துன்றுஞ் சினப்புலிபோல் சொல்லரிய கோபமுடன்
சேவுகரைத் தானழைத்துச் சிறைச்சாலை தன்னிலேதான்
பூவையரைத் தான்விலங்கு போடவே தானுரைத்தான்
ஆனதொரு மன்னர் அரண்மனைக்குப் போனபின்பு
போனதற்பின் னடைத்தார் திருமா தவக்கொழுந்தை

ஊறு - துன்பம். வாது - சண்டை. வர்மம் - சினம். துன்றும் - நெருங்கும்; இங்கு, மிகுந்த.

சுவடிச் சொல்

1. யென்றுவொலி

Thou need not gloat over the prospect of rebirth
You will in hell fiery remain hurt for aeons ever?
The wicked sinner harmful in fury -- then,

15. Oliver said,
It was but my fault,
To have the glowing haired damsel invited
Our tongues she had tied,
Defeating us in debate,
She has denied to herself reference any,
This wench clever seemingly docile,

Oliver's anger

16. As Mary Karutāl thus spake,
Oliver in mind bitterly agitated did become furious,
Ashamed and ill at ease before the virgin pious,
Remained silent and towards the virgin turned hostile.

Handcuffing the virgin

Like a tiger fierce and furious in rage beyond words,
Summoned the servants and in prison.
To put the damsel in fetters, did he instruct
After the king for the palace left,
Then did they imprison the tender flame of penance graceful,

உறுபாவி சேவகர்தா னோவியத்தைக் காவலிருந்தார்
அப்பொழுது கன்னிமின்னா ளண்ணல்சரு வேசுவரனை
செப்ப முடன்வேண்டல் செய்துகொண்ட தைக்கேளும்

மரிகருதாள், இறைவனின் அருளை வேண்டுதல்

சகலபொரு ளும்படைத்த சருவேசு வரன்சோதி
புகலரிய நற்கிருபை புகழ்ச்சியுமக் கேபுகழ்ச்சி
[1]அகல்புவி யும்பரமு மண்டபிண்ட முங்கடந்து
பகலெரியுஞ் சூரியன்போல் பரந்துயெங்கும் நின்றோனே
ஞானசொரூ பப்பொருளே நன்மைமட்டில் லாக்கடலே
[2]ஈனமிகும் நானடியாள் எந்தனுக்கு உன்பலந்தான்
தானாய் பரனாய் தனிச்சுயமாய் நின்றோனே
வானோர்க் கரசே மனமிடுக்கு நீர்தருவீர்
தருவீ ரெனக்குநல்ல தயிரியங்கள் தன்னுடனே
கருவிகொண்டு யென்னுடலைக் கண்டதுண்டஞ் செய்தாலும்
உருகாத வஞ்சநெஞ்ச னொலிவோரு மானவனும்
பெரிதாக வேதுணிந்து பூதலத்தில் பாடுபட
வரந்தருவீ ரெந்தனுக்கு வன்பனொலி வோரைவெல்ல
[3]உரந்தருவீ ரெந்தனுக்கு உறுதிகொண்டு பாடுசெய்ய
பரந்தலோகப் பேயும் பாவமுறுஞ் சீயுடலும்
உரந்தனான பொல்லாதாசையெல்லா முண்மையுடன் வெல்லநல்ல
பத்தினிவிசு வாசமுடன் பகருநம் பிக்கையுடன்
உத்தயிந்த மூன்றுவகை யென்னுளத்தி லேபதிப்பீர்
கர்த்தனேயுஞ் சித்தமையா கரைகாணா வாருதியே
சத்திய வேதத்தரசே சருவேசு வரன்சோதி
அணிந்துயெந்தன் கற்பினுக் கவமானம் வாராமல்
துணிந்துகண்டாய் பாடுபட்டுச் சோரிசிந்த வேயுமக்காய்

அம்பரம் - ஆகாயம். மிடுக்கு - உறுதி. உரம் - வலிமை. சோரி - இரத்தம்.

சுவடிச் சொல்

1. யகல் புவி 2. யீனம் 3. யுரந்தனை

The servants wicked over the damsel picturesque kept vigil,
Then the virgin luminous towards Lord Carvēcuvaraṉ,
Prayed but properly which you may listen.

God Omnipresent like sunlight

'Creator of all, Carvēcuvaraṉ the luminary,
Grace benign beyond words, praise be to thee, hail,
Transcending this earth wide, heaven, cosmos and flesh,
Oh! Omnipresent so wide like sunlight diurnal,
Oh! the entity of wisdom embodied, Ocean boundlessly beneficial,
To me, your devotee mean, I have but thy might,
Oh! He who remains as the only self his own and Lord of Heaven
Oh! Lord of Heaven! give me prowess mental,
Give me courage aplenty,
Even if with tools he chops my body to pieces,
That Oliver cruel in mind unmelting,
To act in daring great and on earth to strive,
Grant me the boon to conquer Oliver,
Bestow me the might with firmness to fight,
The devil of this world wide and the sinning body with sores festering,
Desires vile and strong, to conquer these all verily,
To this chaste woman loyal and hopeful,
Plant in my mind requisites these three quite relevant.
Oh! God, be pleased in your mind Thou Ocean boundless,
King of scriptures true, Lord of all and luminary
For my chastity not to be outraged,
And to strain in courage for your sake

பணிந்துபதந் தெண்டனிட்டுப் பரமபதந் தந்திடுவீர்
உணர்ந்துபதி நின்றுகொண்டு கும்பிட்டு வேண்டல்செய்து

ஒலிவோர் மரிகருதாளை விடுவித்து மிரட்டுதல்

அம்மானை

வேண்டல்செய்து கொண்டிருப்பாள் மின்னாள் சிறைவீட்டில்
பூண்டபத்தி கொண்டுநன்றாய் பூசைமின்னாள் தானிருப்பாள்
பொழுது விடிந்தபின்பு பொல்லாத பாதகன்றான்
[1]எழுதரிய வன்நெஞ்ச னேந்திழையா ளானவளை
அழைத்துவரச் சேவகரை யனுப்பியே விட்டதற்பின்
பழுதத்த கன்னியரைப் பாதகர்தா னேசிறையை
விட்டேதான் கூட்டிவந்தார் மின்னார் சிரோன்மணியை
துஷ்டனொலி வோருபின்னே தோகையரைக் கூட்டிவந்தார்
வந்தகன்னி மாதவத்தை வன்பனொலி வோர்பார்த்து
உந்தன்சரு வேசுவரனை யொன்றுதலை நீமறந்து
நான்வணங்கும் தேவர்களை நாடிவெகு பத்திகொண்டு
தான்வணங்கா தேயிருந்தால் சற்றுநே ரப்பொழுதில்
எண்டிசையோர் காணவேதா னிப்படியே செய்திடுவேன்
வாய்மதங்கள் பேசியேநான் வணங்குகின்ற தேவர்களை
தீநரகப் பேயெனவே செப்புகிறா யோநீலி
என்னை மணம்புணரா தேயிருந்தா லேயினிதான்
உன்னையெங்கள் தேவனுக்கு உற்றபெலி தான்கொடுப்பேன்
மேடலுண்டு பாடலுண்டு விஸ்தார மானதுண்டு
பாடலுண்டு யென்கொலுவில் பாக்கியங்கள் மெத்தவுண்டு
என்கொலுவின் பாக்கியத்தை யெண்ணாமல் பேசுகிறாய்
பெண் கொடுவாய்க் கன்னியரே பேசுவது வீணல்லவோ
என்று வொலிவோரு மிப்படியே சொன்னதற்பின்

சிரோன் மணி - நாகரத்தினம்; இங்கு மரிகருதாளைக் குறித்தது. வன்பன் - கொடியவன்.

சுவடிச் சொல் :

1. யெழுதரிய

Kneel I humbly pray grant me eternity'
Thus feeling did she stand and pray with hands folded.

Torturing Mary Karutāl

Remained she in prayer, the damsel luminous in prison,
In worship proper was engaged, lady bright
Well after dawn, the sinner wicked
The hard hearted one beyond description cruel
After despatching his minions to bring,
The virgin flawless from the prison bound,
Brought the paragon of virtue luminous,
The wicked servants did bring before Oliver harmful
Looking at the virgin of penance austee, Oliver said
If thou forget to identify with my God of all,
And the Tēvars whom I worship,
If thou fail to worship them in earnest,
In a short while act I shall like this for all in directions eight to see
Speaking in arrogance about Tēvars to be worshipped,
Dost thou call them devils of hell! thou deceitful wench!
If thou refuse to marry me, thence,
I shall offer you to our God as sacrifice human
Exatation therein, song elaborate as well,
Song there is, good fortunes aplenty at my court,
Thou speak unmindful of my court's munificence,
Oh! foulmouthed virgin, Isn't your discourse but futile?
As Oliver did thus remark,

கருதாளின் வீரமறுப்புரை

நின்றுகன்னி தானவனை நேசமுடன் பார்த்துரைப்பாள்
மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் வாருதியுஞ் சூரியனும்
ஒன்றுமில்லா தக்கால மொருநொடியி லேபடைத்தோன்
சருவேசு வரன்பதத்தைத் தான்றுதித்துத் தான்றுதிப்பேன்
உருகொடிய மன்னவனே உன்னுடைய வாள்வரிசை
நம்பினால் மோட்சமுண்டோ நரகமல்லால் நன்மையில்லை
வாழ்வு தனையெண்ணி வாணாளைப் போக்கடித்தோர்
தாழ்வுபட்டுக் கீழ்நரகில் தாழ்ந்தவர்கள் மெத்தவுண்டு
காசினியி லிப்பெரிய காரணத்தைக் கண்டவர்கள்
ஊசித்துவார மதுக்குள் புகுந்தார்க் கொப்பாமோ
ஆகம் பிரியமுற்றே அண்ணல்சரு வேசுவரர்க்காய்
சாகத் துணிந்தேன் றனையறிந்து கொள்வாயே

மரிகருதாளைச் சக்கரத்தில் நிறுத்தல்

அப்பொழுதே சொல்வா னதிகசினங் கொண்டொலிவோன்
[1]இப்பொழுதே சக்கரத்தி லிவளை நிறுத்துமென்றான்
சேவகரைத் தானழைத்து சிறுநுதலாள் கன்னியரை
பாவியழைத் தொப்புவித்தான் பாதகர்கள் கையிலேதான்
சக்கரத்தில் வைத்தார்கள் தையல்கன்னி மாதவத்தை

மரிகருதாளின் வேண்டுதல்

ஒக்கவே தன்சதையை ஊடுருவித் தானறுக்க
நின்றாளே [2]கன்னிமின்னாள் நிஷ்டூர னாக்கினைக்குள்
துண்டகத்தி லாக்கினைக்குள் சூரத் தனத்துடனே.
பூரணசந் தோஷமுடன் பொன்னுலகைத் தானோக்கி
சீரணிசேர் [2]கன்னிமின்னாள் திருச்சிலுவை நாயகனை

வாருதி - கடல். காசினி - பூமி. ஒக்க - சமமாயிருக்க. பூரணசந்தோஷம் - முழுமையான மகிழ்ச்சி.

சுவடிச் சொல்

1. யிப்பொழுது 2. கன்னிமுன்னாள்

Karutāḷ's rebuttal

Said the virgin looking at him with affection.
In earth and heaven when ocean and sun
Not any was there, he did create at a moment
The feet of Carvēcuvaraṉ only shall I worship, if ever I worship,
Oh! wicked king! if I trust the splendours of thy life,
Will there be eternity? hell will be the lot sans any good.
Mindful of the life (earthly) those who have their living days wasted,
And disgraced had many fallen low in hell underneath,
Those who have realised this reason prime,
Are they similar to those who into the eye of the needle entered?
In fond devotion towards Lord Carvēcuvaraṉ,
Prepared I am with courage to die for His sake, know this.

Placing Mary Karutāḷ on the wheel

Then did Oliver say with anger raging,
'Here and now put her on the wheel' he said.
Summoning the servants, did the sinner hand over,
The virgin elegant-browed, to the wicked ones
Placed they on the wheel the damsel of penance austere,

Mary Karutāḷ prays

As her flesh was pierced and chopped at the same time,
Did the virgin stand, to the cruel order subjected
With bravery in torture at the cutting wheel,
With joy perfect looking heavenwards golden,
Did the bejewelled virgin luminous pray to the Lord of the Holy Cross,

வேண்டல்செய்து கொண்டுநின்ற விந்தை கேட்டருமை
தீண்டுபுகழ் வேண்டுதலைச் செப்பமுடன் சொல்லுகிறேன்

சக்கர அஷ்டகம்

17. கருணை வாருதி பரம சேயன்
கடவு ளேசரு வேசுவரா
கருதி யுமைபொரு தபசு முடியவே
கமல பதசரண மருளுவாய்
கிரண சுடரொளி பரம பதிவர
மெனது உளமதில் நிலையதாய்
கிருபை புரிசிறு மதளை மனசுநான்
கெட்டி யாக யிருக்கவே
தரணி தனிலுறு கொடிய ரிடுவினை
சதைகள் பொடிபட வதையினுந்
தரும நினைவது மனசோ டுருகவே
தற்பரா வுதவு மற்புதா
கிரண மதுவொரு கருவி வினைகொடு
ஒலிவோ ரிடுவத முடலையே
சிறுவி யுமதுட னடியா ருயர்பரஞ்
செப்ப மாகவே [1]நீள்புவி

வெறிய டுகொடு கடிய பகைகொடு
மீண்டி யேசதை கண்டமாய்
விழினு மெனதுடல் கழியினு மாத்தும
வெண்மை யாகவே நன்பதர்
பிரிய வெனதுட லடியாள் படுவதும்
பிலனை யுதவுவாய் கடவுளே
பெத்தி முத்தியே வெத்தி யாகவே
யுத்த சுத்தம னத்த மாகவே

வாருதி - கடல். கிரணசுடர் - சூரிய ஒளி. தற்பரா - கடவுளே.

சுவடிச் சொல்

1. நீழ்

Pray listen to the wonder of her prayer thus standing,
Utter I shall properly, that prayer famous.

17. 'The Ocean of mercy, heavenly infant, Oh! God Lord of all
Pray grant with grace surrender at your lotus feet
To conclude a penance with Thou in mind,
In my mind steadfast and firm,
And to reach heaven of beams lustrous
Pray grant to my mind the grace of the cross
If on earth the acts of the wicked be,
Torture of pounding the flesh,
With thoughts virtuous to move my mind and melt,
Oh! God on your own! help me, thou miraculous one
Oliver tortures but the body,
With just an instrument,
Even if on this earth long, devotee exalted
Of heaven, in hostility cruel and passion,
Be chopped to pieces of flesh,
Even if my body be removed,
Soul to remain white in state good,
Willingly my body of this devotee humble doth suffer,
Pray grant me that boon, Oh! God.
To remain in mind pure
In devotion to attain eternity victorious,

அறிவு நெறியிலா அரச ரிடுபவ
மரிய பிழைபொறு மண்ணலே
அன்ப ரடிதொழுஞ் சிலுவை தனிலுயி
ரார ணாபரி பூரணா
கருணை வானவர் பொருளே நித்திய
கடாட்சமே ஆனந்த மோட்சமே
கெஞ்ச வேயுல கஞ்ச வேயுட
லஞ்ச வேபேய்க ளஞ்சவே

அஞ்ச லஞ்சலுன் றஞ்ச மேகடவு
ளாதியே பரம சோதியே
அமுத கலைதரும் பரம சொரூபியே
ஆண்டவா கிருபை பூண்டவா

தஞ்ச மாகவே எனக்கிங் காகவே
சதியே ரிடுகொடு வினையதில்
தவறி யெனதுடல் தயங்கி டாமலே
தற்பரா வுதவு மற்புதா
மிஞ்சு மாப்பிறவை பஞ்சு லாவிய
வன்பர்க் குன்பதந் தந்தவா
விடல அமுர்தகலை கருணை சொரூபியே
வேத நித்திய சேரவே
இஞ்சொல் லாகவே பிஞ்சொல் லாயேநீ
யேழை யாம்பர தேசிகாண்
என்று பவமது தனையே பொறுத்தருள்
யேசு நாயக சுவாமியே !

ஒலிவோர் மரிகருதாளைத் துன்புறுத்தல்

அம்மானை

18. என்று மரிகருதா ளிறைவனை வேண்டல்செய்து
நின்றிடுவாள் சக்கரத்தில் நிஷ்டூர ராக்கினைக்குள்

பரிபூரணன் - எங்கும் நிறைந்தோன்.

The sinful lapses of the king ignorant,
Please forgive, Oh! Lord
Oh! Lord exalted in the cross with life thine,
Oh! God, the perfect One!
Oh! Merciful One among folk heavenly,
Grace Eternal! Happpy Eternity!
To entreat, the world of fear,
This body to dread, and devils to be scared.
Fear not, be not afraid, at thy refuge (am I)
God foremost, Luminary great,
Oh! Embodiment of totality, the bestower of immortality.
To me here with the grace of God, endowed,
And as his refugee, in the cruelty,
Caused by the conspirators vile,
For my body not to weaken and vacillate,
Help Oh! God on His own and Miraculous One?
Who has provided (shelter at) your feet,
To those who have soft life on earth indulged after birth?
Oh! God youthful and Image of Mercy,
Oh! Eternity of the Scriptures,
Tell me words comforting hence,
See this beggar poor,
Forgive sins mine with grace,
Oh! Lord Jesus, my God!

Oliver torturing Mary Karutāḷ

18. Thus did Mary Karutāḷ pray to God,
And on the wheel stood as per the order cruel,

பாவி யொலிவோரும் பாதகனு மேதுசொல்வான்
மேவிகசை மாறுகொண்டு மெல்லியல்மேல் வீசவென்றான்
வாருங் கசைகள் கொண்டு வன்பிரம்பு மாறுகொண்டு
பாரச் சினங்கள்கொண்டு பதைபதைக்க வேயடித்தார்
சீறி யொலிவோருஞ் சினந்துபின்னு மேதுசொல்வான்
ஊறுபட வன்பிரம்பா லுடலையெல்லாஞ் சீப்பாலே
பிடித்தவளைக் கீறிடுங்கள் பித்தமதங் கொண்டவளை
வடித்திவளைக் கூர்மையுள்ள வல்லிரும்பின் சீப்பாலே
யென்றபின்பு சேவுகர்தா னெரியெழுந் கோபமுடன்
ஒன்றுபடக் கன்னிமின்னா ருடலையெல்லாந் தான்கீறி
விட்டார்கள் சதைகள்தொங்க மெல்லியர்மேல் தோலுரிய
கெட்டக் கரப்பாவி கொடிய னொலிவோரும்

மன்னனுக்கு வேண்டியவர்கள் மரிகருதாளுக்கு கூறும் அறிவுரைகள்

மன்னன் றனக்குகந்த மாபாவி கள்கூடி
கன்னிமின்னார் தன்மனசைக் கலங்கவேதான் புத்திசொன்ன
[1]வாறுதனைச் சொல்லுகிறேன் மதியுடையோ ரேகேளும்
வேறுபடப் பொல்லாத வீணர்சொன்ன புத்திதனை
வச்சிரமே நல்ல மரகதமே மாந்துளிரே
கச்சுகந்த கொங்கைநல்ல கன்னியரே நாங்கள்சொன்ன
புத்தி தனைக்கேளும் புட்பரா கக்குயிலே
சித்திர ரூபக்குயிலே தேன்மொழியே யிப்பொழுது
பொன்னிலங்கு முன்னுடலை புண்படுத்த வேண்டாங்காண்
நன்னவங்க ளானவளே நாங்கள்சொன்ன புத்தியைக்கேள்
துயரமுற்று உன்னுடலை சோரிசிந்த வையாதே
உறுதிகொண்டு [2]கற்பினுக்கா யுன்னுடலை மாய்க்காதே
வடுவுமருவு மில்லாத வளர்ந்ததிரு மேனியெல்லாஞ்
சடமதிலே புண்கள்பட்டுத் தாழ்ந்துவிடப் போறாய்நீ
கற்புடமை காக்கின்ற காரிகையே நீதுணிந்தாய்

கசை - சவுக்கு. மாறு - விளக்குமாறு. ஊறு - துன்பம். கச்சு - மார்புடை. கொங்கை - மார்பு. மரு- மச்சம்.

சுவடிச் சொல்

1. வாரு 2. கற்பினை

Oliver the sinner wicked then did say
'Lash the woman tender with whips' said he
With whips of leather straps and batons tough
Furiously did they lash causing agony acute,
Oliver in fury fretting did say
Hurt her by caning and with iron comb sharp,
Tear her, this fanatic insane,
With the iron teeth sharp and strong
Then did the servants in anger flaming,
Tear the body of the damsel luminous, all over
With flesh hanging and skin peeled,
Oliver, the sinner wicked

Advice to Mary Karutāḷ

Sinners grave in support of the king assembling
How they did advise the damsel luminous and her mind confuse
Narrate I shall, pray listen, wise ones!
The advice to stray, by the wastrels wicked
'Oh! Steely one, emerald pure, tender mango leaf,
Oh! virgin good with breasts matching the *kaccu* (brassiers)
Listen to our advice, Oh! topaz cuckoo,
Oh! cuckoo picturesque and damsel of words honey sweet, now
Let not your body golden be tormented
Oh! damsel made of novelties good, listen to our advice
Tire not your body in grief thus,
Adamant in thy faith don't destroy body thine,
The body graceful nourished without scars or warts,
In body with of wounds thou welt be disgraced.
Oh! damsel who upholds chastity, you did dare,

அற்பபுத்திக் காகவல்ல ஆக்கினைக்குள் ளானாய்நீ
தவறாநெறி யாகவென்று தாரணியிற் கற்பிருந்தால்
அற்பமல்ல பெண்மதியா லரசுநிக ழாயுரைத்தாய்
உரைத்த மொழிகேளு மொன்றுதலைக் கன்னியரே
கருத்தில்நினை வானதெல்லாங் காசினியோர்க் கேறாது
எங்களொலி வோருமன்ன ராச்சியத்தை நீயாள்வாய்
சங்கையுட னேநீயுஞ் சாற்றுமொழி கேளுமென்பார்
விண்ணுலகு மோட்சநன்மை யென்றசொல்லை விட்டுவிடு
ஆரபா ரத்துடனே அரசனொலி வோருமுன்னே
வீரத்தனம் பண்ணாதே விரும்பி மணம்புணரும்
சன்னாச முந்தபசுந் தானுனக்கு ஆகாது
மின்னாரு முன்னுடலை வேறுபடக் கீறியேதான்
புண்ணாக்க வேதுணிந்தாய் பூவையரே யிப்பொழுது
பண்ணாதே யுன்னுதிரம் பாருலகில் சிந்தாதே
சரீரந் தனையொறுத்துத் தவசுபண்ணக் காரியமேன்
வரிசைசெறி மன்னனுடன் வாழ்ந்துசுகித் துண்டிருப்பாய்
பொன்னுலகு மோட்சமதைப் பூதலத்தில் கண்டவரார்
இன்னிலத்தின் வாழ்வுதனை யெல்லாருங் கண்டதுண்டு
வஞ்சகநிஷ் டூரமுள்ள மாயக்கா ரகுருக்கள்
பிஞ்சுவிழ வேசதைகள் பெயரபொல்லா புத்திசொன்னார்
ஆகாத புத்தியுன் னாத்துமத்திற் சொன்னாரே
நரகமென்று மோட்சமென்று நானிலத்தில் கண்டவரார்
துரகமுறு முன்குருக்கள் சொன்னபுத்தி நீகேட்டு

அற்பபுத்தி - புத்தியீனம். சங்கை - நல்ல எண்ணம்.

In intellect mean, hast thou been to punishment subjected,
If chastity be the virtue unfailing on earth,
If is not mean, but kingdoms function not by women's intellect,
Listen to the words spoken in agreement, Oh! virgin
All thoughts in mind will not with the world's folk pass muster,
Thou may rule over our king Oliver's domain,
Listen thou with reverence to the words, uttered,
Stop referring to terms as heaven and bliss of eternity,
Do not in commotion before Oliver the king,
Don't display bravery, unite in wedlock but willingly
Asceticism and penance are not for you
For your body luminous to be torn and rent,
And be wounded, though hast now dared, worshipful one,
Do not let thy blood be shed in this world earthly
Of what avail is for thou to torment thy body to perform penance?
With the king of heritage great, do but live, enjoy and dine
Who hast seen in this world, eternity of the world golden?
All have seen life on earth here',
The cunning and cruel priests deluding.
The devilish ones have counselled wickedly for your flesh to
tear apart and fall,
Tendered advice improper to thy soul,
Who has seen hell or heaven on earth?
Listening to the advice of your priests treacherous,

மெய்யெனவே நம்பியிப்ப வீணாக வுன்னுடலை
அய்யோ சதைசிதற அடிபடவுங் காரணமேன்
பூரண கன்னியரே பூவையரே விட்டுவிடு
பேரணிசேர் மன்னனுடன் பிரதாபித் தேயிருப்பாய்
ஆனைபடை சேனைமன்ன ரந்தியோக் கியபதியில்
உன்கையிலே தான்வணங்கி உனதுவார்த் தைகேட்க
இன்பமுடன் பண்ணிவைப்பா ரிப்பொழுது தப்பாது
சாந்து சவ்வாதுடன் சந்தனமுங் கஸ்தூரி
கலந்துமிக வுன்னுடலில் கன்னியரே மன்னனுடன்
அலர்ந்தசெம்பொன் கட்டிலின்மே லலங்கரித்து வாழ்ந்திருப்பாய்
மல்லிகை முல்லைபுட்ப மலரணையு மெத்தையின்மேல்
தொல்லையிற்று நன்றாய்ச் சுகமாக வாழ்ந்திருப்பாய்
இத்தனை நேரம்பிடித்து யிவர்கள்சொன்ன புத்தியெல்லாம்
சற்றுமேதா னுன்மனது தானிரங்கா தோமகளே
என்றுபுத்தி யில்லாத யீனரெல்லாஞ் சொன்னதற்பின்
வென்றிசெறி மாதவத்தாள் விரத்திபின்னு மேதுரைப்பாள்

கருதாளின் ஏச்சுமொழி

அறிவுசற்று மில்லாத அநியாயக் காரர்களே
நெறிகள்சற்று மில்லாத நீசப் பிசாசுகளே
உங்கள்புத்தி யெந்தனுக்கு ஒருக்காலு மாகாது
மயங்கியெழுந் தீநரகில் வாழும் பிசாசுகளே
கற்பழிக்க புத்திசொன்ன கசடரெனும் பாதகரே
மண்ணுலக வாழ்வை விரும்பும் மடையர்களே
விண்ணுலக மோட்சநன்மை விரும்பாத யீனர்களே
இந்தவுல கந்தன்னி லிருந்துபத்து நாள்சுகித்து
மந்தகுறு புத்தியில்லா மருள்பிடித்த பித்தர்களே
உங்களுட சீவன்விட் டொருநொடியி லக்கணத்தில்

மெய் - உண்மை. தொல்லையிற்று - துன்பம் இல்லாமல். சீவன் - உயிர்.

Believing it to be true, thy body in vain
Lo! why should it be bothered with flesh torn asunder?
Oh! virgin perfect! worshipful one! leave all this,
Live with fame along with the king of line noble,
Elephants, army and retinue at the city of Antiago
To bow before you and your words to obey
Happily will they arrange now without fail
With cosmetic paste, *cavvātu*, sandalpaste and musk
Smearing mixedly on your body, Oh! virgin, with the king
Blossoming on the cot of crimson gold, live adorned
In the mattress spread with jasmines and flowers all over,
Without trouble live in good cheer and health perfect.
All the advice these folk have tendered so long,
Oh! daughter, will not your mind relent a little even?
After the mean folk stupid thus spake,
The damsel victorious of penance austere in frustration did reply.

Mary Karutāḷ's scolding

'Oh! unjust ones without a modicum of sense,
Oh! devils lowly without codes of conduct any,
Your advice will not suit me ever,
The devils that reside in fiery hell dazed,
Thou mean and wicked ones who recommend rape,
You, fools who suffer in life earthly,
Oh! disgraceful wretches who heavenly bliss eternal do not aspire,
Thou hast remained on earth and enjoyed for days but ten,
Oh! insane ones dull and ignorant, haunted by fear,
Within a second of your life's exit, at that moment

அந்தியெழுந் தீநரகி லழுந்திடுமே யப்பொழுது
பொய்யுங் களவுகொலையும் புத்தியென்று தான்விரும்பி
செய்யும்பெறும் பாதகரே தீநரகி லேவிழுவீர்
விண்ணாசை தேடாதே மிருகக் குணத்தோரே
பெண்ணாசை மண்ணாசைப் பேருலகில் பொன்னாசை
கொண்டிருந்து புத்திகெட்ட குருடரல்லோ நீங்களெல்லாம்
மண்டியெழுந் தீநரகில் மரணநே ரப்பொழுதில்
மண்ணுலகந் தான்முடிந்தால் வானவர்கோன் ஞானபரன்
அண்ணல்சரு வேசுவரனா ரறியநடுத் தீர்வையிலே
என்னையு முங்களையு மெதிர்மொழி யாய்நிறுத்தி
உன்னிக் கணக்குரைப்பா ரொருத்தர்தப்பிப் போகறியார்
தர்க்க மெடுத்துரைக்கத் தைரியங்க ளுண்டோசொல்
வெட்கமுட னீங்களப்ப வெவ்வேறே நின்றிடுவீர்
நின்றிடுவீ ருங்களுட நிஷ்டூரப் பேய்களெல்லாம்
ஒன்றுபட வுங்களைத்தா னொக்கவேதான் சூழ்ந்துகொண்டு

நீங்கள் நரகமே அடைவீர் எனல்

கணக்குரைத்தா ருங்களைத்தான் கடவுள்சரு வேசுவரனார்
இணக்கமுட னெங்களுக்கு யிப்புவியில் பூசைபண்ணி
வந்தவர்களே நீங்கள் வாருங்கோள் தீநரகில்
அந்தமில்லா மோட்சநன்மை யடைவதுங்கள் பங்கல்லவே
ஒன்றுபடத் தீநரகி லுங்கள்தனைத் தள்ளுவதும்
அப்போ தறிவீர்க ளப்புத்தி தான்தெரியும்
நட்டமிட்ட தேவனென்று நானிலத்தி லேநீங்கள்
கட்டிவெகு கோபுரங்கள் கனமாகத் தேருடனே
நெட்டநெறி யானதெல்லாம் நின்தபசு புண்ணியமும்
இஷ்டமுடன் கண்டிடுவீ ரேகநடுத் தீர்வயிலே

பாதகர் - தீயசெயல் செய்பவர்கள். மோட்சம் - சொர்க்கம்.

It (your soul) will reach fiery hell of dusk first and then,
Thou sinners grave, who falsehood, theft and murder willingly commit,
Will fall into hell infernal
Oh! thou brutal ones with no desire for heaven.
Craving for women, land and gold on earth,
Aren't thou blind ones ignorant?
In hell of raging fire at the time of death,
when this world earthly ends, the king of heaven, wise God absolute,
Lord Carvēcuvaraṉ knowingly at judgment neutral,
Will make you and I stand facing each other as in debate,
Will your reckoning proclaim, none of you can escape,
Hast thou courage to argue, tell me
Shamefully will thou all stand scattered then
Stand thou will, devils harsh all.
Surrounding to suppress all of you together,

You attain the hell

Lord Carvēcuvaraṉ did render thy reckoning,
In willing agreement did thou on this earth worship us,
And hither arrived do come to hell infernal
Not entitled art thou to attain bliss of heaven endless
Pushed will all thou be together into hell infernal,
Then will thou realise lesson this
As God installed on earth, thou
Did raise towers many with chariots large to boot
Thy penance virtue and all the codes long,
Will find all as desired at the judgment proper,

பில்லிக்கும் மோகினிக்கும் பெருங்கொடிய தேவர்களே
நல்லநடுத் தீர்வையிலே நன்றாகக் கண்டிடுவீர்

கருதாள் தன் திறங்கூறுதல்

வெறிபயித்தி யங்கள்கொண்ட வீணாட்டப் பாதகரே
எத்தனைதா னுங்கள்புத்தி யேறாது யெந்தனுக்கு
ஆரென்று யென்னை யதட்டிப் பதட்டுகிறீர்
சீர்கொண்ட யேகன் திருமகள்நான் கண்டறிவீர்
சருவசங் காரநடுத் தான்கேழ்க்கும் நாயகனார்
திறவுகொண்டு பாடுபட்டுச் சிந்துவனோ என்ரத்தம்
உன்னிசக லப்பொருளு மொருநொடியி லேபடைத்தோன்
என்னைப் பரமபதியி லேத்தி முடிகொடுப்பார்
என்று அனைவோரை யிப்படியே தானுரைக்க
நின்றுவொலி வோருதன்னை நேரிழையாள் தான்பார்த்து
சற்றுமே யிச்சைவெட்கம் தானுனக்கு மில்லாத
பித்தம் பிடித்தலைந்து போனாயே பொல்லாத

என்னை வெட்டி உன்பசியைத் தீர்த்துக்கொள் எனல்

சங்கை கெட்டபாதகனே சண்டாளப் பேயேநீ
சிங்கமுகங் கொண்டவனே சினக்கடு வாய்புலியே
மண்டியெழுந் துன்னுடைய வயிறுபசி கொண்டிருந்தால்
கண்டதுண்ட மாயறுத்துக் கடுங்கோபத் தோடுதின்னு
தின்னவுமே கூடாது தீதுசெய்ய மாட்டாய்நீ
ஆத்துமத்தைக் கத்திகொண்டு அறுத்துவெட்ட மாட்டாய்நீ
[1]ஏற்ற கத்திகொண்டு யென்னுடலைத் தானறுப்பாய்
என்சதையைத் தானறுத்து யிப்பொழுது நட்புடனே

சீர்கொண்ட யேகன் - பெருமை பொருந்திய ஏசுபிரான். பித்தம் - பைத்தியம். சண்டாளன் - கொடும்பாதகன்.

சுவடிச் சொல்

1. யேற்றம்.

Pilli (devil) *Mōkiṉi* (seductress) and the wicked Tēvars,
In the judgment benign and proper thou will see.

Revealing her potential

Oh! vain sinners, fanatical and insane,
However much thy advice, it won't affect me,
What do you think of me to thus rebuke and provoke
The daughter of famed *Ēkaṉ* (God) am I,
The destroyer of all and the Lord who justice demands,
With His might struggling shall I shed my blood,
He who did create all things thoughtfully at a moment,
Will raise me to heaven and a crown provide'
As she did thus speak to all,
The damsel graceful did stand and look at Oliver
'Without any affection or shame, thou
Did roam with wicked madness stricken.

Strike and eat with anger fierce

Oh! sinner without thoughts virtuous, Oh! devil wicked,
Oh! lion-faced one! Oh! foul-mouthed tiger furious,
If thy stomach is in rising hunger high,
Chop (me) to pieces and eat with anger fierce,
Though should not eat me, won't harm as well,
You won't cut my soul with a knife,
With the knife proper thou wilt chop but my body,
Having chopped my flesh now, in company

வன்பசிகள் தீரவேதான் வதைத்துநன்றாய்த் தின்றிடுவீர்
என்றுவொலி வோருடனே யெண்ணாமல் சொன்னதற்பின்

உடலைக் கீறி உதிரம் சிந்தவைத்தல்

கன்றிமனங் கோபமுற்றுக் கசட னொலிவோரும்
சீறிவெகு வாய்ச்சினந்து சித்திரஞ்சேர் மேனியெல்லாம்
ஊறுபடக் கீறியேபின் னுதிரங்கள் சிந்திடவே
பெருகி உதிரமது பேர்பெரிய மேனியெல்லாம்
அருகிக் கரைபெருகி அங்கங்கே ஓடுவது
சித்திரஞ்சேர் பொற்கொடியாள் சீரரிய மேனி
உத்தகன்னி கற்பித்த மோடுவது மொலிவோர்கள்
வீறுகொடு சக்கரத்தை விட்டிறக்கி மாதவத்தை
மாறுபட யெந்தன்முன்னே வரவழைத்துக் கன்னியரைச்
செய்யதிரு மேனியெங்குஞ் சிந்துமுதி ரங்கள்கண்டு
வெய்யகொடு மாபாவி விதறி மிகப்பயந்து
நிஷ்டூரன் பொல்லாத நீதிகெட்ட பாதகன்றான்
வட்டமுள்ள சீலைகொண்டு மறைத்தனனே தன்முகத்தை
உன்னுடைய தேவன்பிள்ளை உற்றபரஞ் சோதியென்றாய்
நல்லோர்கள் சொன்னபுத்தி தன்னைவெகு வாய்நகைத்து
பொல்லாத புத்தியென்று புறக்கணித்து விட்டாயே
பித்தரென்றும் யெங்களைத்தான் பேயரென்றுஞ் சொல்லியேதான்
துஷ்டரென்றும் விட்டகரத் தூஷணங்கள் சொல்லிமிக
மாலையிட்டு யென்னுடனே மணம்புணர மாட்டோமென்று
சாலமிட்டு கற்புநெறி தவசுகொண்டு நின்றாயே

சிறையிலடைத்தல்

ஆகாத கன்னியிவள் அரியபுத்தி சூட்சமுள்ளாள்
வாகான புத்தியிவள் வயிரம் பிடித்தகள்ளி

கசடன் - குற்றமுள்ளவன், தீயவன் சித்திரஞ்சேர் மேனி - அழகான உடம்பு. ஊறுபட - துன்பப்பட. பித்தர் - புத்திமாறுபட்டவன். துஷ்டர் - தீய சிந்தனையுடையவர். சாலம் - நடிப்பு.

Tearing the body to cause bloodshed

You may torture and eat well to appease thy hunger
After she spoke thus to Oliver, unmindful.
Embittered in mind and angered, Oliver, the mean one,
Snarled in fury great and the picturesque body all over,
Harmfully tore and then blood shed,
Swelling blood all over the body famed,
As if dwindling and rising above the banks here and there to flow,
Remaining on the body of the damsel resembling creeper golden,
And the blood chaste of the virgin flowing, Oliver then,
Did release the (Virgin of) penance austere from the wheel rigorous,
Brought the virgin before (his) self,
On seeing the blood all over the fair body graceful spilling,
The sinner cruel and harsh, trembling in fear great,
The wicked sinner unjust and cruel,
With a circular saree did conceal the face (and said)
'The son of your God thou did call luminary of heaven,
Laughed thou at advice tendered by goodfolk,
Ignored it as Counsel evil,
Called us mad ones and devils as well
Brushed aside as evilmongers and in derision severe,
(Thou) Refused to garland me in wedlock,

Imprisonment

Thou didst pretend, in chastity and penance to remain
Illsuited is this virgin with wit resourceful,

தன்னைச் சிறைவீட்டில் தானே யடையுமென்றான்
இன்னமொரு வாக்கினைகள் நான்தேடு மட்டாக
புண்டரிக மாமலரைப் பொல்லாத சேவுகர்தான்
கொண்டுபோய்த் தானடைத்தார் கொடியசிறைச் சாலைதன்னில்

கருதாள் சிறையில் பொற்சிலுவை நாயகனை வேண்டுதல்

ஆண்டவனே யுமதுசித்த மாகவேண்ட, உன்னடியாள்
நீண்டவுந்தன் கிருபைசித்தம் நிலையைவி டாதபடிக்கு
பூண்டநன்மை பத்தியருள் பொன்னுலக நாயகனே
தீண்டரிய பொற்சரணத் திருச்சிலுவை நாயகனே
மாதவத்தோர் தேடரிய மட்டிலாநன் மைச்சொரூபி
போதகத்தோர் புகலுநிறை பூரணஞா னப்பொருளே
பாதகத்தோ ருன்னையேதான் பகரவொண்ணாப் பரஞ்சுடரே
[1]தீதகத்தோர் நெடுவரையே நீண்டநெடுஞ் சத்தியமே
சகலநன்மைச் சுபமேநீ தயைநிறைந்த வற்புதமே
புகலரிய கடவுளேநீ புண்ணியஞா னப்பொருளே
அகலப்புவி யும்படைத்து அனைத்துயிர்க்கும் வகுத்தவர்நீ
பகலெரியுஞ் சூரியன்போல் பரந்தெங்கும் நின்றோனே
அருந்தவத்தோர் தன்னுறவே யனைவருக்கு மரியவன்பே
மருந்தேபவப் பிணியறுக்கு மட்டில்லா நன்மருந்தே
பரந்தபுவி யோர்க்குஞான பண்டிதனே வேதவிண்டவனே
புரந்துவுனை யறிந்துபதம் போற்றுவர்க் கெதிர்ந்தவனே
மண்ணுலகி லுனையறியா மாபாவி வஞ்சகனார்
யெண்ணுமழி யாநரகி லிருந்தியெரி பொறுத்தரிய
பண்ணரிய பாதகரே பிசாசடித்துக் கோடிகொள்ளும்
நிண்ணெரிய நீள்சிறையில் நிறுத்துகின்ற நீதிபரா
சத்தியவே தத்தின்வழி தனிலொழுங்கி லேநடந்த
பத்தர் தனையுடைய பரமபதியி லேயழைத்து
முத்திமுடி யேகொடுத்து முடிவில்லாக் காலமெல்லாம்
நித்தியநன் மைகொடுத்த நீதிநடு வின்படியே

புண்டரிகம் - தாமரை; இங்கு, தாமரை மலர் போன்ற மரி. பாதகர் - பெரும் பாவம் செய்பவர். பகரவொண்ணா - சொல்ல முடியாத. புகலரிய - சொல்ல இயலாத. தீதகம் - தீமை, துன்பமான இடம். பிணியறுக்கும் துன்பம் நீக்கும். புரந்து - காப்பாற்றி. இருந்தி - அழுந்தி.

சுவடிச் சொல்

1 நீதகத்தோர்

In knowledge proper is this virgin adamant,
Until I find yet another punishment,
The wicked servants did, the flower rare to wear,
Take to the prison cruel and did lock her there

Praying the Lord of the Golden Cross in prison

Oh! Lord your devotee in prayer for pleasure thine,
For your lasting intent graceful, not to leave
Pray grant me the devotion beneficial, Oh! Lord of the golden world,
Oh! Lord of the Golden Cross, with feet golden, rare of touch in surrender,
Embodiment of good boundless, whom even saints rarely apprehend,
Oh! Wisdom Absolute, whom the preachers propagate,
Oh! Heavenly light, who defies description by sinners,
Oh! Mountain long in this evil world, Oh! long lasting Truth,
Oh! Auspicious One of benefits all, Oh! Miracle merciful,
Oh! God who defies description, Oh! wisdom virtuous,
Thou hast created the earth wide and bestowed it to lives all,
Oh! Ominipresent wide like the sun diurnal,
Oh! Kin of saints austere, Oh! Love dear to all,
Oh! Remedy benign but not mean that dispels the disease of sin,
Oh! Wise Mentor for the folk of this wide world, Oh! Expounder of scriptures,
Oh! One who appears before those who know you and worship thy feet,
On this earth the bovine cheats who know Thou not,
Will remain in Hell imperishable, putting up with fire:
See the justice that brings to the enormous prison of fire burning steady
The wicked ones after killing them,
Those who trod the path of scripture truthful but properly,
Summoning such devotees to heaven transcendental,
Giving the crown of eternity and for time endless
Providing benefits everyday in justice impartial,

சித்தடியாள் பாவிமெத்த சிறுமதலைக் கிரங்கிசித்தம்
இப்புவியில் நீரெமக்கா யின்பவலு பாடுபட்டு
செப்பமுட னெனதுரத்தஞ் சிந்தவரந் தந்திடுவீர்
தப்பறைசேர் பிசாசுமதஞ் சகலமெல்லா மழிந்திடவே
ஒப்பரிய பரம்பொருளே யுன்கிருபை யுன்னிரக்கம்

ஒலிவோருக்காய்ப் பிசாசு தோன்றுதல்

என்று மரிகருதா ளேகசரு வேசுவரனை
நின்றுசிறைச் சாலைதன்னில் நேசமுற்று வேண்டல்செய்து
இருக்குமந்த வேளையிலே யெரிநரகத் திலிருந்து
பெருத்தகா ரத்துடனே பெருஞ்சடைகள் தீயெரிய
வந்துபுறப் பட்டதுவே மன்னனொலி வோர்தனக்காய்
இந்தவுல கத்தோர்கள் எப்போதும் பூசைபண்ணும்
[1]ஈனப்பிசா சானதுதா னிடும்பனொலி வோர்தனக்காய்
தானுந் தவஞ்செய்து தவசழிக்கக் கன்னியர்முன்
வேணுமென்று தானினைத்து வெஞ்சினங்கள் மிஞ்சியேதான்
பூணும்படி பொல்லாத புத்திசொல்லி யேதிருப்ப
[2]எண்ணிவெகு சூட்சமுட னேந்திழையா ளானாளை
கண்ணிவைக்க வேணுமென்று கருத்திலெண்ணி யேயதுதான்
நரகத்தை விட்டெழும்பி நண்பனொலி வோர்தனக்காய்
துரோகத் தனங்கள்பண்ணி சூட்சங்கள் கொண்டதுதான்
வந்தவகை யானதுதான் வகுப்பாக வேகேளும்
சிந்தைதனி லாராய்ந்து செகத்தில்மனு வோர்தெளிவீர்

பிசாசின் உருவத் தோற்றம்

நீண்ட சடைதா னெருப்புருகித் தீவடிய
காண்டெரிந்து கண்சிவந்து கட்டிநெருப் புச்சிதறி

சித்தடி - சிற்றடி, சிறிய பாதம். சிறுமதலை - இளங்குழந்தை. இடும்பன் - தீவினை செய்பவன்.

சுவடிச் சொல்

1. யீன 2. யெண்ணி

Pitying this devotee humble sinner and child so small,
On this earth, Thou for my sake suffer gladly,
And pray grant me the boon of shedding my blood in earnest
To deride the devilish religions all containing falsehood,
Oh! God Absolute, (I crave) Your grace and mercy Thine',

Arising ghost for Oliver

Thus Mary Karutāḷ to Carvēcuvaraṉ,
Did pray at the prisonhouse with devotion,
At such a juncture from hell infernal,
With vigour hot and matted locks ablaze,
Started arriving for king Oliver's sake,
That which this worldly folk ever worship,
The mean devil for the harmful Oliver's sake,
To perform penance and to destroy the penance of the virgin,
Thus deliberating in fury over-whelming,
To divert with advice evil,
Thus planning subtly against the damsel graceful,
Deciding to trap (her)
From hell rising for the sake of (its) friend Oliver,
Adopted tricks and in treachery acted
How (it) arrived, listen but cogently,
Oh! folk of this world, reflect in mind and realise,

The phenomenon of the ghost

With locks long in fire raging and flowing sidewards,
Burning fierce with eyes reddened, lumps of fire spilling,

உச்சந்தலை மண்டையொக்க ஊடுருவித் தீயெரிய
நாசிசெவி கள்நாக்கும் நாற்றமட்டில் லாதபுகை
பற்றியெழும் பக்கொடிய பருத்தகட்டித் தீயாக
உற்ற பெருமூக்கி லுறுபுகைகள் தீயெழும்ப
சிந்த வலுநாற்றம் சினங்கொண் டெரியெழும்பும்
பந்த னெருப்பெரிந்து பற்றிநின்று வாயெரிய
அஞ்சுகற்றாய் பாசம்பிளந்து அழல்பாம்பு பின்னிற்க
நஞ்சுருள வஞ்சுதலை நாக்கில்நின்று சீறிநிற்க
சிங்கத்தின் பல்லதுபோல் சிவந்துபல்லு நின்றெரிய
பங்கமுற்ற பேயுதடு பருத்தகட்டித் தீயாக
தாடிவலு வாய்நீண்டு சடைபாம்பு பின்னிற்க
நீடும் பெருங்கழுத்தை நெருப்பெழுந்த பாம்புகள்தான்
சுற்றிப்பிடித் தேயிழுக்கச் சொல்லரிய நாற்றமுடன்
பத்தியெரி கைகளென்றும் பருத்தகடு வாய்நகம்போல்
முலைகளிருப் புத்தடிபோல் முழங்கிச்செந் தீயெரிய
நிலையாத வன்னரகில் நிஷ்டூரப் பேயுடைய
கரடிமுகம் போல்நின்று கழுதைவாய் போல்வாயும்
முத்தி பெருத்தமுகமும் [1]முதலைவாய் போல்மூக்கும்
வெம்பிகொதித் தேமிஞ்சி மேலுதடு தானிரண்டும்
தும்பிக்கை போலவேதான் தொங்குஞ்செவி யிரண்டும்
ஆனை செவியதுபோ லலகுயிரண்டு பக்கமதில்
மாநிலத்தில் நாரைமாட் டெருதின் கொம்பதுபோல்
நீண்டுரெண்டு பக்கமதில் நெற்றியே கண்ணிரண்டும்
அஞ்சு தலைமுடிக ளக்கினியாய் நீண்டெரிக்க
வஞ்சமுற்ற கைகளிரண்டு மனுஷர்கைகள் போலிருக்க
கடுவாய் நகம்போலே கைகள் நகங்களெல்லாம்
கொடியதாய்ப் பிசாசுகையில் கொடுஞ்சூலந் தானிருக்க
கால்கள்புலிக் காலதுபோல் கரடிமுகம் போலிருக்க
வால்பெரிதாய் நீண்டு மலைப்பாம்பு போலிருக்க

நாசி - மூக்கு. பங்கம் - அவமானம்.

சுவடிச் சொல்

1. முதளை

Fire burning, through in penetration upto the top of the head,
Nose, ears and tongue in odorous smoke limitless,
Covered and rose in a big block of fire crüel,
From the nose with smoke fire rising,
Spreading odour, fire raging in fury,
The flaming torch ablaze and the mouth set on fire and burning,
In five-fold coil of affection rent, the fiery snake standing behind,
In venom rolling, heads fire with their tongues missing,
The red tooth like that of a lion, burning steadily,
The damaged lip devilish in a block of fire big,
The beard dense flowing long, with matted locks and snake behind,
The long neck massive, by the flaming snakes,
Coiled and pulled with foul odour beyond description,
The burning hands resembling claws of tiger hefty,
Breasts like rods of iron on fire moving and rumbling,
In the violent hell unstable, the devil harsh,
As if standing with a bear's face and a donkey's mouth,
Face big with age and nose like corcodile's snout,
Lips both rotting and hot,
Ears both hanging like (elephant's) trunks,
Like elephant's ears on sides both,
Resembling the horns of a bullock on earth,
On both sides long of the forehead, eyes both,
The locks of five heads like fire burning long
Vicious hands both like those of men,
The nails on hands like tiger's claws
A spear cruel wickedly (placed) in the devil's hands,
Legs like a tiger's paws and face like a bear's mien,
Tail big and long like a python,

பெருச்சாளி போல்வயிறும் பிடாரியானைத் தலைபோல்
கருத்தே துடைபுயங்கள் கறுத்தபன்றி யீன்றதுபோல்
மேனிகறுத் தேயிருக்க மேலிருக்கு மோடதுபோல்
மாநிலத்தி லேபெரிய மந்தி குரங்கதுபோல்
தீயெழுந்து மேனியெல்லாந் திரண்டுபுகை மண்டிநிற்க
நாயிலுமோ யீனமுற்று நரகில்வாழும் பேயதுதான்
செஞ்சடையுஞ் சக்கரமுந் திரிசங்கு சூலமுடன்
அஞ்சாமல் வந்துலகி லாடிநட னம்புரிந்து
நீசப்பிசா சானதுதா னிஷ்டூரம் பேசியது
பாசவிதக் கோலம் பலவிதங்கள் கொண்டெடுத்து
சீவனென்றுந் தேவனென்றுஞ் செகத்தோர்கள் கொண்டாட
நானென்றும் நாதனென்றும் ஞானபரஞ் சோதியென்றும்
அரியென்று மேக ஆதிபரஞ் சோதியென்றும்
பெரியபுவி மனுவைப் பேதலித்துக் கண்ணிவைக்க
வன்னியெழுந் தீநரகில் வர்மமிகப் பேயதுதான்
சன்னாசி வேஷமதாய் தானுருவ மேயெடுத்து

பிசாசு சிறையில் கருதாளைக் காணுதல்

அரிய தவமுனிவ ரவர்களுக்குப் பணிந்து
மரிகருதாள் தானிருக்கும் வன்சிறையின் கூடமதில்
தேடி நடந்துகொண்டு தீயெழுந்த கோபமுடன்
ஓடி புறத்தலைந்து உதடுதனில் தாட்சிகொண்டு
சிறைக்கூட வாசலிலே சென்றுநின்றங் கேதுசொல்லும்
நறைகுழலே நற்றவமே நாதர் மணிவிளக்கே
செகத்தில் நவமணியே சித்திரரூ பக்குயிலே
அகத்தில் வெகுஞான அறிக்கையுள்ள ஆச்சரியே
ஒலிவோ ரெனுந்துரை தன்னைவெகு வாய்ச்சினந்து
மெலிவாக வுன்னுடலை வீறுகொடு பாடுசெய்தான்

வன்சிறை - கொடிய சிறை. நறை - தேன். மணி - அழகிய. நவமணி - ஒன்பது இரத்தினங்கள். பாடு - துன்பம்.

Stomach of a bandicoot, head like an elephant with mane,
Shoulders above the hands resembling either of a pig black,
Like a roof top on a body dusky,
Like a black monkey big on this earth,
Fire rising and covering the body entire in a mass,
The mean devil residing in hell meaner than a dog,
With red locks matted, wheel, conch and trident spear,
Without fear adancing, dancing in this world,
The mean devil did speak harsh,
Taking guises desired in various kinds,
As *Civan̲* (soul) and Tēvan̲ held by the world's folk,
Am I, Lord and Heavenly light of wisdom,
As Ari (Vishnu) and the sole and first light of heaven,
To confuse and trap human on this earth big,
In the hell of raging fire the vengeful devil
The guise of a saint adopting in shape,

Ghost meets Karutāḷ in prison

Making obeisance to the saints of penance austere,
To the hall of the prison where Mary Karutāḷ was lodged,
Walking in search in anger fiery,
Running and roaming with lips strengthened,
And standing at the entrance of the prison, spoke there thus,
'Oh! damsel with locks fragrant, Oh! penance proper, Oh! Lord's lamp precious,
Oh! gems nine of earth, Oh! cuckoo picturesque,
Oh! marvel of wisdom profound proclaimed in mind,
The lord Oliver quite angry with you,
Tortured thy body frail severely,

அந்தவச னங்கேட்டு அங்கந் துடித்தெனக்கு
உந்தனுக்குப் புத்திசொல்ல உன்னையிங்கே தேடிவந்தேன்
பொல்லாத மாபாவி புத்திகெட்ட நிஷ்டூரன்
வல்லபெருஞ் சக்கரத்தில் வாதைசெய்தா னோஉனைத்தான்
உன்னை யொலிவோரு முறுவினைகள் செய்யாமல்
கன்னியரே நீவொலிவோர் கடுங்கோபங் கள்தணிய
ஒலிவோ ரெனுந்துரையோ டொக்கவே தானேநீயும்
கலியாணஞ் செய்துகொள்ள நீகடுங்கோ பங்களாறும்
உந்தனுக்குப் புத்திசொன்ன உபதேச மிப்பொழுது
அந்தியோக் கியநகரி லரச னொலிவோரும்
விட்டுவிடச் சொன்னாலும் விட்டுவிடு குற்றமில்லை
தட்டாதே யென்வார்த்தை சமையம்வந்தா லென்னசெய்வோம்
சருவே சுவரனுடைய சத்தியவே தப்பொருளை
அறியார்கள் மன்னர்மன்ன ராசதுரை யானோர்கள்
செய்ய திருவுடலே சேறுபட வேயுதிரம்
அய்யகோ வென்மகளே யலக்கழிந்து போனாயோ
மன்னனொலி வோருடனே மணக்கோல மிட்டுநன்றாய்
கன்னிமின் னாரேநீயுங் கலியாணஞ் செய்திருப்பாய்
பாவமில்லை யுன்னிடத்தில் பரஞ்சோதி யானபரன்
தேவசரு வேசுவரனார் சித்தமிரங் கிப்பொறுப்பார்
என்றுபிசாசு பகட்டி யிப்படியே நிற்பளவில்
கன்னிமனம் பேதலித்துக் கன்னிமின்னா ரப்பொழுது

கருதாள் ஐயங்கொண்டு இறைவனிடம் முறையிடுதல்

சந்தேகங்கள் மெத்தவெண்ணித் தாறுமா றாகவேதான்
எந்தனுக்குப் புத்திசொல்ல வந்தவனா ரென்றுகன்னி
அறிந்திடவே வேணுமென்று அண்ணல்சரு வேசுவரனை

சித்தம் - மனம் கலியாணம் - திருமணம். பேதலித்து - தடுமாறி, குழம்பி

On hearing the tidings limbs nine quivering,
Have I gone over here in search to advise you,
The wicked sinner great, and idiot harsh,
Did he torment thou in the big wheel powerful?
For Oliver not to act cruelly towards you,
Oh! virgin, thou for Oliver's fury to subsidie,
Thou in agreement with Oliver the lord
For thou to feel furious in getting married,
The advice preached to you now,
If at the city of Antiago, Oliver
Asks thou to relinquish, better leave it, no harm
Ignore not my words, what shall we do if time is such?
The import of the truthful scripture of Carvēcuvaraṉ,
Kings and lords royal know not,
Thy fine body graceful to be stained with flesh and blood,
Lo! daughter mine, tormented thou had been
With Oliver the king in wedlock adorned well,
Oh! virgin luminous, thou marry and rest assured
It is no sin, God the luminary of Heaven, towards thou
Carvēcuvaraṉ the divine, out of pity in mind will forgive'
As the devil did thus spepak glibly and stand
The virgin confused in mind, the luminous virgin then

Karutāḷ prays to Lord

Doubts plenty racking in thoughts haphazard,
'Who has come to advice me?' the virgin (wondered)
To fint it out, (towards) Lord Carvēcuvaraṉ

சிறந்தவலு பத்திகொண்டு சிறைச்சாலைக் குள்ளேநின்று
வேண்டல்செய்து கொண்டுநின்ற விவரந் தனைக்கேளும்
பூண்டநமக் கெல்லவர்க்கும் புத்தியிது தானல்லவோ.

விருத்தம்

19. அத்தனே யெனது சத்திய பிதாவே
அனைத்தையு மொருநொடி வகுத்து
ஆதியு மெவை(யும்) படைத்தினி தாக
அளித்தநால் வரங்களு மிழக்க
சத்துரு வலகை யவர்கள்முன் தோன்றித்
தயக்கவம் படுமுன்னா டறிய
தந்திர மயக்கமிப் போதறி வித்த
தகமையு மீதென வறியேன்
உத்துநீ ரெமக்கா யறிபடக் காட்சி
உகந்தெம்மை மீண்டும்இரட் சிப்பீர்
உறுதி நம்பிக்கை யோடென் னுடைய
உள்ள மெல்லாம் பெருகி
நித்திய நிறைந்தகிருபா கடாட்ச மேபுரிய
நீதியா யெழுந்தயென் கோவே
நிர்மலக் கன்னி யீன்றபா லகனே
நீர்முன்னம் வந்தாட் கொள்வீர்

அசரீரி கூற்று

அம்மானை

20. இப்படியே வேண்டல்செய்து கொண்டிருக்கும் வேளையிலே
செப்பரிய விண்ணுலகில் தேவபர மண்டலத்தில்
சருவேசு வரனுடைய சத்தமொன்று வாக்கெழும்பி
கிருபைக் கடல்பெருகிக் கெம்பிதமா யன்பரவாய்
அருளுந் திருவசன மற்புதமாய்க் கன்னியர்க்கு
[1]இருளும் பவக்கொடிய யிவனுடசொரு பங்கொண்டு

தேவபர மண்டலம் - சொர்க்கம். கிருபை - அருள். கெம்பிதம் - கம்பீரம்.

சுவடிச் சொல்

1. யிருமம்

With devotion strong, standing inside the prison
How she prayed and stood, please listen in detail,
Isn't it advice to us all in (devotion) bound?

19. Oh! Lord, my father Truthful
Devising all in just a second,
Creating all from the beginning delightfully,
For the boons four granted to be lost,
The enemy appearing before them,
In hesitation, for the country to be aware,
Cunning delusion now declared,
The nature of which I know not,
Thou ordained, for me to know the scene visual,
Be pleased to save me again
With firmness and hope, in my
Mind entire swelling,
Oh! king, who had risen as justice,
For grace eternal and full to bestow
Oh! Infant Boy, whom the Immaculate virgin begot,
Do come before (me) and absorb (into thy grace)

Heavenly voice

20. While praying thus and at that juncture,
In heaven indescribable, in God's region divine
An oracle of Carvēcuvaraṉ loudly arose,
In an ocean of grace swelling, majestically by mouth divine,
Providing gospel graceful as a miracle to the virgin
Taking the guise of a wicked sinner this,

வந்து சிறைச்சாலை வாச லருகுதனில்
சிந்தையுற நிற்பதுதான் தீநரகப் பேயெனவே
கலங்காதே கன்னிமின்னே கற்புமுத்தே நற்றவமே
துலங்கும்பர மெஞ்ஞான துய்யசரு வேசுவரனார்
தேவ பரமசத்தஞ் செய்யவேதா னப்பொழுது
பூவைபிசா சைப்பிடித்த பெருங்கதையைக் கேட்டருளும்

கருதாள் பிசாசைச் சின்னாபின்னஞ் செய்தல்

ஞானப்பிர காசமது நற்றவத்தா ளுக்குதவி
ஈனப் பிசாசுதன்னை யேந்திழையாள் கண்டதற்பின்
சிங்கமது யானைதன்னைச் சீறிப் பிடிப்பதுபோல்
மங்கைபிசாசைச் சினந்து வானவர்கோன் தன்பலத்தால்
ஆண்டசரு வேசுவரனுக் காகாத நிஷ்டூர
காண்டெரியும் பேயேயென் காலின்கீழே கிடப்பாய்
என்று சொல்லிக் கோபமுற்று யீனமுற வேபிடித்து
கன்றி மனஞ்சினந்து கலங்கமலங் கப்படுத்தி
தீயெரிந்து தானெரியுஞ் செஞ்சடையைத் தான்பிடித்து
மாயப் பிசாசுதன்னை மண்ணில்விழ வேயுதைத்து
நெஞ்சு தனிலேறி நின்றுகொண்டு தான்மிதிக்க
அஞ்சி யலறியேதா னபையமிட்டுக் கெஞ்சியதே

பிசாசு அபயக்குரலிடுதல்

குன்றி யபையமிட்டுக் கொடுசூலம் விட்டெறிந்து
கிண்டிநிலத் தைப்புரண்டிக் கிழட்டுநரி போலமுது
கரடி புலிகள்சிம்மங் கதறுவது போல்கதறி
குறடு பெருத்த பெருயானைக் குரலதுபோல்
அபயமிட்டு நாய்நரிக ளபையத்தா லூளையிட்டு
சமையம் நால்வகையுஞ் சட்சமைய மானதெல்லாம்

ஏந்திழையாள் - மரிகருதாள். சிம்மம் - சிங்கம். சட்சமயம் - அறுவகைச் சமயம்.

And arriving near the entrance of the prison,
Is the devil of hell infernal, intentionally standing
Grieve not, virgin luminous, pearl chaste, penance austere,
As Carvēcuvaran shining like wisdom pure and true of heaven,
Thus did divinely utter loud, on that occasion then,
The damsel did apprehend the devil, pray listen to that story big.

Karutāḷ shattered the ghost

As the wise and bright damsel of penance virtuous, thus helped (by God)
For the damsel graceful to identify the mean devil, then
Just as a lion catching an elephant with a snarl.
The heavenly monarch by his strength did tell the devil scolded
by the damsel,
'Oh! harsh devil visibly ablaze, with whom the ruling God of all is displeased,
Lie under my feet', thus speaking and angered,
Did catch (the devil) to hurt and in mind averse and furious
Did torment and bewilder and grabbing the matted locks red and flaming,
Kicked the devil illusory, knocking it down to fall on the ground,
And stood on the chest (of the devil) standing with feet,
(The devil then) Screaming in fear pleaded for refuge,

Ghost's anguish

Surrendered shrinking and throwing away the spear cruel,
Stirring the ground and clawing, wailing like an old fox,
Screaming like bears, tigers and lions in pain,
In a voice loud like that of an elephant big with a hefty trunk
Prayed for refuge, howling in surrender like dogs and foxes,
The cooked dishes of four kinds ordained as religions,

கட்டிவைத்துப் பூதலத்தில் கண்ணிவெகு வாய்ப்பூட்டி
வட்டமுள்ள பூதலத்தில் வாழ்மனித ரைப்பிடித்துக்
கொண்டுபோய்ப் பாதாளக் குழிநரகத் தின்வீட்டில்
மண்டியெழுந் தீநரகில் வைத்திடுவே னென்னாளும்
கன்னிகையே செஞ்சடையைக் கலங்கமலங் கப்படுத்தி
உன்னி யிழுத்தடித்து உனதுகா லால்மிதித்து
மண்ணில்விழத் தள்ளியென்னை மகாபலங் களைக்கெடுத்து
பெண்ணேயென் னெஞ்சிலேறி பேதலிக்க யென்னையிப்ப
காலினாலே மிதித்துக் கடினமெத்த பண்ணுகிறாய்
மாலோக மாமனுஷர் மதியா ரெனையினிதான்

பிசாசுதான் வந்த செய்தி கூறுதல்

உன்னைவுபா யங்கள்பண்ணி யுகந்துவெற்றி கொள்ளவந்தேன்
என்னையிப்ப வென்றுகொண்டாய் யேகன் பலத்தாலே
மந்திரிமார் சாஸ்திரிமார் மன்னர்மன்ன ரானோர்க்குத்
தந்திரங்கள் கொண்டுமெள்ள தாரணியிற் கண்ணிவைத்தேன்
அப்படிப் போலேயுனக்கு ஆனவுபா யங்கள்கொண்டு
செப்பரிய கண்ணிவைக்கச் சேயிழையைத் தேடிவந்தேன்
ஆகாது போச்சுதிப்போ அண்ணல்சரு வேசுவரனார்
வாகான ஆண்டவனார் வசமா யிருந்துவிட்டார்
[1]என்று பிசாசுநடுங்கி யிப்படியே சொன்னதற்பின்
வென்றிசெறி அர்சீஷ்ட விர்த்திபின்னு மேதுசொல்வாள்
பொன்னுலக மோட்சத்தை விட்டெழுந்து பொல்லாத
வன்னரகி லேவிழுந்து மடங்கும் பிசாசேநீ
[2]என்னைத்தா னேகெடுக்க யிப்பொழுது புத்திசொல்ல
வந்தவகை யானதெல்லாம் வகைப்படியே யெந்தனுக்கு
செப்பமுட னன்றாக திறந்துசொல்ல வேணுமென்றாள்
ஒப்பமுடனே கேட்டதற்கு ஓங்கிய பிசாசுசொல்லும்

உபாயம் - தந்திரம் பலம் - வலிமை. அறசீஷ்ட - தரும சிந்தனை உடைய.

சுவடிச் சொல்

1. யென்று 2. எனந்தத்தானே

Packed on earth (as bait) and laying traps applenty,
Catching hold of the humans who reside on this earth round,
I shall on all days take (them)
To the pit of hell underneath and confine
In the hell of fire raging
Oh! virgin, disturbing and dishevelling the red locks matted,
Dragging here and there intentionally and stamping with your feet,
Pushing me down to fall on the ground, spoiling my great might,
Oh! damsel, stepping on my chest to bewilder me,
You now stamp with your feet and harass me much,
The great people of the wide world won't care for me hence,

Ghost reveals its intention

With cunning tricks and strategies did I come to conquer you
With the strength of *Ēkaṉ* (God) who has conquered me now,
To the ministers, scholars and kings great
With tricks on earth did I lay traps subtly
Similarly with tricks intended for you,
Did I come in search of the damsel to lay a trap beyond description
It has come to nought now, Lord Carvēcuvaraṉ
God appropriate, remained firm and strong
As the devil did thus utter and tremble, then
The victorious damsel of virtuous thoughts did speak
'Oh! devil who leaving eternity of the golden world,
Doth fall and bend in wicked hell violent
To spoil me now by evil advice how
You did come hither, tell me all things in sequence proper,
Cogently and openly as well' said (the damsel)
Thus queried positively the towering devil did reply

பிசாசு தன்நிலை கூறிக் கெஞ்சுதல்

உன்னுடைய கற்பழித்து உன்மனதைத் தானிளக்கி
பொன்னுலக மோட்சகெதி புத்திவழி யுங்கெடுத்து
சருவே சுரனுடைய சத்தியவே தத்தைவிட்டு
உறுபாவி மன்ன னொலிவோரும் தன்னோடே
கலியாணஞ் செய்து உன்னைக் கற்பழித்து மோகமதில்
மலிவாக வேமயக்கி மானிடயின் பப்படுத்தி
இத்தரையி லுங்களிரு வரையும் பிற்காலம்
செத்தபின்பு தான்முடிவில் தீநரகிலே யிழுப்பன்
தப்பாது யென்வார்த்தை சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன்
இப்புவியி லேயிருக்கு மென்னாளு மேயொலிவோர்
தேரோட்டங் கோபுரமுஞ் சிறப்புடனே பூசையொடு
பாராட்டி மோகசங்கம் பலஸ்திரிகள் தான்மிகவும்
கூத்தாடக் கோவிலிலே கொம்புகுழல் மேளமுடன்
பார்த்தாட சோறுகறி படைத்தெனக்குப் பூசைசெய்து
உன்மனசைத் தான்கலக்கி ஓங்கொலிவ னோடணைய
என்னை வரவழைத்து யேவிவிட்டா னிப்பொழுது
மாதேநா னுன்னிடத்தில் வந்தவகை யானதுதான்
நீதமான காரியங்கள் நீயெனைதான் விட்டுவிடு
என்று பிசாசுசொல்லி யிப்படியே கெஞ்சவேதான்

கடுஞ்சினக் காரிகையும் கெஞ்சும் பிசாசும்

[1]கன்றி மனஞ்சினந்து காரிகையா ளேதுசொல்வாள்
இந்தவுலகி லிருக்கும்பல சமய மெல்லாம்
வந்தவகை யின்னதென்று வகையாகச் சொல்லுமென்றாள்
ஆனா லினிகேளு மடவாகச் சொல்லுகிறேன்
மானேநான் கட்டிவைத்த மறுசமைய மானதெல்லாம்
பலபாஷை யானதிலே பாவமெல்லாம் புண்ணியமாய்
நலமாகக் கட்டிவைத்தேன் நரகமிதி லேவரவே

நீதம் - இழிவு. கன்னி மனஞ்சினந்து - மரிகருதாள் கடுங்கோபங் கொண்டு. பாஷை - மொழி

To outrage your chastity and to melt your mind,
To spoil thy intention and way to eternity of the golden world
To make you discard the truthful scripture of Carvēcuvaraṉ
With king Oliver the sinners,

The devil entreating for its position

To enable him marry and molest you in dire lust,
To entice you and to involve in human pleasure,
To live on earth thus till death and
After death to drag you to hell infernal
Truly do I speak, words mine are never amiss,
As long as Oliver lives on earth, on all days
With chariot ride, towers and festive worship
Will celebrate with many women assembled in lust,
Dancing at the temple to the accompaniment of trumpets, flutes and drums,
Will offer rice and meat and worship me
To confuse thy mind and to unite you with him in embrace,
He did summon and set me now accordingly
Oh! damsel, this is how I came here for you
This is the (whole) truth of (all) actions, leave me please,
As the devil did thus speak and entreat.

The entreating devil and the furious damsel

Embittered and in mind warthful, the damsel did utter,
'Tell me yet another reason for the arrival of various seets
'Listen yet, narrate I shall cogently,
Oh! deer like damsel, the other religion I have installed,
In several languages, sins as virtues have I portrayed to enable entry into hell.

சந்திரனைச் சூரியனைத் தரணிமனு வோர்வணங்க
மந்தமுறும் புத்திகெட்டு மதிமயக்கம் பண்ணிவைத்தேன்
மண்ணோடு தண்ணீரும் வாயுவொடு தீதனையும்
எண்ணவொண்ணா தந்திரங்கள் இப்படியே பண்ணிவைத்தேன்
நீடுகடு வாய்ப்புலிபோல் நீண்ட கிழட்டோரி
நரிபோல வேஷங்கொண்டு புத்திகெட்ட மானிடர்க்கு
இந்நிலத்தி லேசகல மனுவோ ரறிந்தாக்கால்
வன்னரகி லேவரவே வாணாள்கொடுபோவோம்
செத்தமனு ஷரைப்போல செகத்தில்வந்து நித்திரையில்
உத்த கினாவில்வந்து உருக்கொண்டு நின்றிடுவோம்
உன்னிமனு வோருடைய யுடலகத்தி லேறிநின்று
சன்னதங்கள் வந்திடுவோம் தலைசுத்தி யாடிடுவோம்
கோவிலுடன் கோபுரங்கள் குவலையத்திற் கட்டிவைத்து
ஆவலுடன் நாங்களெல்லா மங்கேநின்று பூசைகொள்வோம்
காடு மலைசெடிகள் கண்டகண்ட வீதியெல்லாம்
ஓடியுலா வித்திரிந்து யுறுபெலிகள் கொண்டிடுவோம்
பலவேஷங் கொண்டவர்கள் பாரில்மனு வோர்தனக்கு
நலமாகச் சத்திமுத்தி நன்றாகப் பண்ணுவர்கள்
பில்லிக் குறளிவேள்வி பெருங்குறளி சித்துவித்தை
எல்லையில்லாத் தந்திரங்க ளென்னுடைய சேனைகள்தான்
பண்ணி வருவார்கள் பாருலகில் மானிடரே
எண்ணரிய கண்ணிவைத்து யெல்லவரை யும்பிடித்து
அரசர்துரை மன்னவர்க ளருந்தவத்தோர் கள்வடிவும்
வரிசையுட னல்லபெண்கள் வடிவுசொரூ பமெடுப்போம்
நம்முடனே மொட்டைகுட்டை நரசிங்கம் போல்வருவோம்
சாமமுட னந்திசந்தி தந்திரங்கள் பண்ணிடுவோம்
இந்திர சாலவித்தை யென்னுடைய கூட்டமெல்லாம்
தந்திரங்கள் மிக்கவர்கள் தானேவந்து முன்னிருப்போம்

மந்தமுறும் - அறிவு மழுங்கிய. நீடுகடுவாய் - நீண்ட கொடிய வாயுடைய மிருகம். வன்னரகில் - கொடிய நரகில். செத்த மனுஷர் - இறந்துவிட்ட மனிதர். உன்னி - நினைத்து. சன்னதம் - ஆவேசம். குவலயம் - பூமி. பலவேஷம் - பல்வேறு உருவம் குறளி - பேய்.

For the worldly folk to worship moon and sun,
Did I delude and spoil their dull minds,
Earth, water, wind and fire,
Did I subject thus to tricks unimaginable,
Like a long cruel-mouthed tiger and an old fox,
Did I take guise (before) the mortals foolish
And on this earth unless all folk realise it,
We will their lives remove to reach hell violent
Like dead humans shall we arrive on earth,
And in dreams while asleep will stand in shapes such,
In the bodies of humans as planned,
In frenzy we shall enter and dance with heads whirling,
With towers on earth temples we shall build,
Eagerly there we shall stand and worship accept,
Over jungles, mountain, plants and in streets haphazard
We shall run, roam and wander to accept sacrifices due
In guises several, they to the humans of the world,
Will pretend to bestow (divine) power and eternity
Pilli (black magic), demons, worship and mystical tricks,
Tricks limitless, my retinue
Will perform on earth with the humans
Laying traps innumerable and catching all folk,
The guises of kings, nobles, monarchs and pious saints
And the guise proper of damsels good as well, we shall assume
Like hairless and short Naraciṅkam (man-lion) shall we arrive,
At night, evenings and twilight shall we perform tricks
For *Intiracālam* (illusion) tricks, my retinue
For all tricks by them, we shall be there to lead

அங்கங்கே பூதலத்தி லவரவர்கள் பாஷையிலே
இந்கிதமாய்க் கட்டிவைத்தோம் யென்னுடைய கூட்டமெல்லாம்
சந்தேகங்க ளில்லையினி தப்பாது சத்தியந்தான்
எந்தனைத்தான் விட்டுவிடு எரிநரகம் புக்கிடவே

மரிகருதாள் மீண்டும் பேயை வினவுதல்

என்று பிசாசுசொல்ல யேந்திழையாள் கன்னிபின்னும்
நின்றுமறித்தே கேழ்ப்பாள் நேரிழையா ளின்னமொன்று
சருவேசு வரனுடைய சத்திய வேதத்தோரே
திறவுப் பகைகெடுத்துத் தீவினைகள் செய்வானேன்
பாவந் தனைவருத்தி பரஞ்சோதிக் காகாமல்
சாவான பாவமதை தான்வருத்தும் வாறேது
என்றுபிசா சைக்கேழ்க்க யிசைந்துரைக்கும் பேயதுதான்

பிசாசின் மறுமொழி

ஒன்றுமில் லாக்கால முலகந்தனைப் படைத்தோனே
ஏகசரு வேசுவரனா ரென்னையு [1]மோட்சத்தில்
வாகுபெற வேபடைத்து வைத்தார் பரகதியில்
ஆண்டவருக் கேறாத ஆங்காரம் தானினைத்தோம்
நீண்ட நெருப்புநரகை நீள்புவியி லுண்டாக்கி
தள்ளிவிட்டா ரெங்கள்தனை தற்பரனுக் காகாமல்
விழுந்திடவே தீநரகில் வெகுண்டுவர முற்றெழுந்து
இழந்தபதி மோட்சத்தி லேறிவிடா தபடிக்கு
சகலமனு வோர்களையுந் தாரணியிற் கண்ணிவைத்துப்
புகலரிய சத்தியவே தத்தின்வழி போனவர்க்கு
எல்லவர்க்குங் கண்ணிவைத்து எங்களுட னேநரகில்
வல்லகொடும் பாடுபட வைத்த உபாயமது
மட்டிலாத் தீநரகில் வாழ்பெரிய யாக்கினையே
ஆனந்த மோட்சத்தை யடைவோர்கள் கொஞ்சமேதான்

இங்கிதம் - முறை. எரிநரகம் - சுட்டெரிக்கும் நரகம். பரஞ்சோதி - பரஞ்சுடர். தெய்வீக ஒளி. மோட்சம் - சொர்க்கம். ஆங்காரம் - செருக்கு. நெருப்பு நரகம் - தீயைக் கக்கித் துன்புறுத்தும் நரகம். தாரணி - பூமி. மட்டில்லா - குறைவில்லா. ஆனந்த மோட்சம் - மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் வீடுபேறு; சொர்க்கம்.

சுவடிச் சொல்

1. மோக்ஷம்

Here and there on earth in languages respective of the folk,
We of the retinue mine, have concocted (false tales)
No doubt hereafter, truth will not fail
Leave me so that I enter hell fiery',

Mary Karutāḷ's queries

As the devil did thus speak, the virgin damsel graceful,
Did stop (the devil) and asked, question yet another.
Oh! folk who followed the scripture true of Carvēcuvaraṉ,
Why doth thou commit deeds evil in hostility?
Attracting sin and against the luminary of Heaven
How doth thou invite sin deadly?
As (she) queried the devil thus, the ghost did reply

The Devil's reply

'At the time when nothing existed, He who created the world,
The sole Carvēcuvaraṉ did create me too,
In eternity proper and state heavenly
We planned evil against God,
Creating fire lasting in earth long
Did push us (therein), in God's displeasure
As we fell in hell infernal, in anger rising.
To prevent access to the paradise lost,
To trap all human beings on earth,
To lay traps to the folk who follow the gospel true beyond exposition,
To make them all suffer in hell along with us,
Such a strategy (did we devise)
The tall order is to reside in fiery hell limitless,
Those who attain eternity blissful are but a few,

ஈனமுறுந் தீநரகி லெல்லவரு மேவருவார்
இனிவேறு ஒன்றுமில்லை யானுனக்குச் சொல்லவுமே
கனிசேர் மொழியாளே கன்னிகையே விண்ணொளியே
மண்டியெழுந் தீநரகில் மாண்டு சுழன்றிடவே
புண்டரிக பொற்பதத்தை விட்டெழும்பும் பூங்கொடியே
அழுதுகத றிப்பேய்தா னபையமிட்டுக் கெஞ்சவேதான்

கன்னிமரியாள் சிலுவை வரைந்து தேவசுதனைத் துதித்தல்

எழுதரிய பொற்பதத்தை ஏந்திழையாள் வாங்கினபின்
கெந்தகனாற் றமெழும்பிக் கிளர்ந்தநெருப் புப்புகைபோல்
அந்தரத்தில் மட்டெழும்பி யனல்நரகில் வீழ்ந்ததுவே
சூரத் தனத்துடனே துய்ய கன்னிமா தவத்தாள்
வீரத் தனங்கள்பண்ணி வென்றாள் பிசாசுதன்னை
சிலுவை வரைந்துகொண்டு தேவசுத னாயகனை
தெளிவுறவே தான்துதிக்கக் கிரண சுடரொளியான்
வேண்டல்செய்து கொண்டுநின்ற விதத்தை யிப்போ
நீண்டசத் தியவேத னேசமுற்றோர் கேட்டருளும்.

போற்றி மாலை

21. நித்தியப் பொருளே போற்றி நீதிநா யகனே போற்றி
சத்திய பரம வேதத் தந்தையே சுயமே போற்றி
கர்த்தனாய்த் தானாய் நின்ற கருணைவா ருதியே போற்றி
முத்தியாய் நின்ற ஞான முதல்வனே போற்றி போற்றி.

22. அற்புதப் பொருளே தேவே யனாதியாய் நின்றாய் போற்றி
சிற்பர வடிவாய் வந்த தேவசற் குருவே போற்றி
சொற்பெருந் தவத்தை நாடித் துதித்திடு பரனே போற்றி
கற்பெனுந் தவத்தைக் காத்த கடவுளே போற்றி போற்றி.

23 சடைமுடி கைகா லில்லா சரீரமே யில்லாய் போற்றி
அடிமுடி நடுவில்லாத அரூபமா னவனே போற்றி

கனிசேர் மொழியாள் - கனியின் இனிமை போன்ற சொற்களையுடையவள். அபையம் - தஞ்சம். சூரத்தனம் - அரக்கர் குணம். சுதன் - மகன். வீரத்தனம் - வீரச் செயல்கள். தெளிவுறவே - மனது தூய்மை யாகவே. நீதிநாயகன் - நீதியின் தலைவன். ஏசுபிரான். சுயம் - கலப்படமற்ற. கர்த்தன் - தலைவன். அரூபம் - உருவமில்லாதவன்.

To hell disgraceful all will arrive,
Nothing else for me to tell you,
Oh! damsel of words sweet! Oh! virgin, Light of the skies,
In hell of fire raging for us to wallow in daze
Oh! creeper-like damsel, rising from the golden feet rare to hold',
As the devil thus did weep, wail loud and entreat

Virgin Mary drawing a cross and praying to the Son of God

After the damsel graceful did acquire the golden feet rare of portrayal,
Sulphurous odour rose like fiery smoke stirred,
Rose up above and into fiery hell spread,
With audcity did the virgin of penance pure,
Brave exploits performed and defeated not the devil,
Drawing a Cross and to worship clearly
The Lord, Son of God, how the damsel of brightness intense,
Stood in prayer, that account
Oh! folk who have affinity to the scripture true, listen

String of laudatory verses (*Pōṟṟi Mālai*)

21. Oh! Eternal Thing, hail, Oh! Lord of Justice, hail
Oh! Father of true scripture Absolute, Oh! self, hail
Oh! Ocean of Mercy, who as Saviour stood of own accord, hail
Oh! Chief of Wisdom, who as Eternity stood, hail

22. Oh! Wondrous Thing, who stood as Tēvaṉ sans beginning, hail,
Oh! Divine Mentor Benign, who arrived in shape picturesque, hail,
Oh! God, who did protect penance good and great, hail, Oh!. hail,

23. Oh! One who has neither locks matted, hands and feet, nor body, hail
Oh! Shapeless One, who to (my) head (thy) feet bestowed, hail,

வடிவுள்ள ஞான சொரூப வடிவமே தேவா போற்றி
படிமிசை யென்னைப் பாது காத்ததேவா போற்றி போற்றி.

24. வெளிஒளி கடந்த ஞான வேதநா யகனே போற்றி
அளவில்லா சகல நன்மை யானரூ பகனே போற்றி
பழையவர் சகலர் யாவும் படைக்குமுன் னிருந்தாய் போற்றி
ஒழிவில்லா வெளியே போற்றி ஒண்ணுதால் போற்றி போற்றி.

25. எங்குமே நிறைந்த ஞான பலத்தினா லிருந்தாய் போற்றி
மங்குமாம் புவியோர்க் காக மனுவுருக் கொண்டாய் போற்றி
தங்குமா மோட்ச வாசல் தன்னையே திறந்தாய் போற்றி
இங்கெனைத் திரும்பிப் பார்த்துக் காத்தவா போற்றி போற்றி.

26. அனைத்துயிர் படைத்த தேவா ஆதிகா ரணனே போற்றி
எனைத்தெரிந் தடிமை கொண்டுநின்று ரெட்சித்த பரனே போற்றி
உனைத்தெரிந் துணர்ந்து போற்று முறவுள்ளோர்க் குறவே போற்றி
மனத்திடன் பலன்கள் மிகுந்த வஸ்துவே போற்றி போற்றி.

27. திறிஸ்துவ மொன்றாய் நின்ற தெய்வீகப் பொருளே போற்றி
நிறத்தொடு குணங்க ளில்லா நின்றதற் பரனே போற்றி
குறித்தெனைத் தெரிந்து மோட்சம் கடியதாய்த் தந்தாய் போற்றி
அறத்தோடு வளர்த்து என்னை ஆண்டவா போற்றி போற்றி.

28. பாவிகள் மனுவோர்க் காகப் பரகதி தனிலே நின்று
ஆவியே மனுவோர்க் கோல மருவத்தி லணிந்து சட்டை
மேவியே யுடுப்பே கட்டி மேதினி தனிலே வந்து
தேவசற் குருவாய் நின்ற தெய்வீகா போற்றி போற்றி.

29. எந்தனைத் தெரிந்து மோட்ச வழியிலே வைத்தாய் போற்றி
உந்தனுக் குகந்து பாடு படவரந் தருவாய் போற்றி
தந்தையே சருவலோகந் தாங்கிய பரனே போற்றி
அந்தமும் முடிவில் லாத ஆரணா போற்றி போற்றி.

30. அறமிகுந்த மோட்ச நன்மை அமுதமே தருவாய் போற்றி
கரணத்தி லெந்தன் சீவன் கைக்கொள்ளு மொருவா போற்றி
சரணத்தைத் தருவாய் போற்றி தந்தையே போற்றி போற்றி
சிறைதனில் பசாசை வெல்ல திறமருள் இறைவா போற்றி.

வேத நாயகன் - வேத முதலானவன். ஒழிவில்லா - எப்பொழுதும் மறையாத. ஞானபலம் - அறிவின் பயன். மோட்ச வாசல் - சொர்க்க வாசல். சருவலோகம் - அனைத்து உலகம். ஆரணன் - வேத வடிவானவன். தருணம் - சமயம்; தக்க காலம். மேதினி - பூமி.

Oh! Figure of Wisdom shapely, Oh! Divine being, hail
Oh! My protector at (every) step, hail, Oh! hail,

24. Oh! Lord of Wisdom and scripture, who did transcend space and light, hail
Oh! Embodiment of all benefits boundless, hail,
Oh! He who did exist ere ancients and all, hail,
Oh! Space unconcealable, hail,

25. Oh! One who did exist by strength of wisdom Omnipresent, hail
Oh! He who human life did adopt for the fading folk earthly, hail
Oh! He who did open the gates of Eternity to stay, hail,
Oh! Protector who did look back here and save me, hail,

26. Oh! Divine Creator of lives all, Oh! Cause of the beginning, hail
Oh! God, who did recognize, enslave and protect me, hail,
Oh! Kin to those related to thou by recognizing, realizing and hailing you, hail,
Oh! Seat of Mental prowess and the benefits thereof, hail, Oh! hail,

27. Oh! Golden Name divine who as trinity sole stood, hail
Oh! Self Absolute sans colour and quality, hail
Oh! He who did know me specifically and bestow heavenly habitation, hail,
Oh! He who brought me up in virtue, and held sway, hail, Oh! hail,

28. Remaining in state heavenly for the sinning humans,
The Holy spirit shapeless donning human guise,
Robed in a garment, draped by a shirt and arriving on earth,
Oh! Thou, Godly One who stood as Divine Mentor good, hail, Oh! hail,

29. Aware of me Thou did assign me to path eternal, hail,
To strive to please you, pray grant me the boon,
Oh! Father, Oh! God, who the (burden) of all worlds did bear, hail
Oh! Creator sans end or conclusion, hail,

30. Oh! Bestower of Virtue and the ambrosia of Eternity good, hail
Oh! He who at the moment appropriate will my soul accept, hail
Oh! Father, grant me refuge, hail, Oh! hail
Oh! God, who gives strength to overcome evil

31. பத்தருக் குருவே போற்றி பரகதி வாழ்வே போற்றி
நற்றவத் துறவே போற்றி நன்மையின் கடலே போற்றி
உத்தமப் பொருளே போற்றி யும்பருக் கரசே போற்றி
சித்தசிலு வைமீதி லிறந்த யேசுவே போற்றி போற்றி.

தேவ ஒளி தோன்றுதல்

அம்மானை

32. இப்படியே வேண்டல்செய்து கொண்டிருக்கும் வேளையிலே
செப்பரிய விண்ணுலகத் தேவபர மண்டலத்தில்
நின்று ஒருவெளிச்சம் நீள்பறவை சூரியன்போல்
அன்றிரவு கன்னியர்க்கு அனந்தபர லோகநன்மை
சிறைக்கூடந் தன்னிலேதான் சென்றிறங்கி யேபுகுந்து
நறைகுழல்சேர் கன்னியர்க்கு நாதர் பரம்பொருளோன்
தெய்வீக மானபரன் றேவபிர காசமதால்
அவ்வை மரகதத்தை யலங்கரித்து நன்றாக
தழும்புசற்று மில்லாமல் தையல்நல்லாள் மேனிமுற்றும்
வளர்ந்திகழ வேயாற்றி வானப்பிர காசநன்மை
விண்ணுலக மோட்சத்தில் மேவி யெழுந்தருளி
மண்ணுலகை விட்டெழுந்து வானுலகில் சேர்ந்ததுவே

கருதாளைச் சிறையிலிருந்து அழைத்து வரச்செய்தல்

பொழுது விடிந்தபின்பு பூவைகன்னி மாதவத்தை
முழுமதி கெட்டவஞ்சன் மூட னொலிவோரும்
சேவுகரைத் தானனுப்பிச் சிறைக்கூட மானதிலே
தாவியேதான் கோபமுடன் றையல்தனைக் கூட்டிவரப
பிடரியிலே கைகொடுத்துப் பிடித்துமிகத் தள்ளியேதான்

உம்பர் - தேவர். அனந்த - எல்லையற்ற. நறை - தேன். தையல் - பெண்; மரிகருதாள்.

31. Oh! Mentor of devotee, hail, Oh! Life Eternal, hail
Oh! ascetic of penance austere, hail, Oh! Ocean of good, hail
Oh! Beneficial Object, hail, Oh! King of the divine folk, hail
Oh! Jesus who died quite willingly on the Cross, hail Oh, hail

God beaming light from heaven

32. While (the damsel) was praying thus,
In the heavenly world beyond description of God divine,
Stood a light like a long bird of sun's lustre,
At that night to bestow to the virgin endless favour heavenly,
Did descend and enter the prisonhouse,
And Lord God Absolute, to the damsel of locks graceful,
With that light divine of God in heaven,
Did adorn the emerald- like damsel wise,
Without any scar, the benefit of heavenly light,
The goodness of twilight lustre to grow,
Left this world earthly and did reach heaven,
To remain with grace in the eternity of heaven

Bring the virgin from the prison

Well after dawn, Oliver the vicious fool of fully spoilt wit,
Did send his minions to the prison cell,
To bring the virgin of penance pious, (Oliver) did say,
Leaping in anger 'grab her by the nape of her neck
Push her hard, torture with blows and bring (her)'

அடியான் மிகவதைத்து யழைத்துவரச் சொன்னான்காண்
சொன்னபொழு தேபயந்து தொடர்ந்துவந்த சேவகர்கள்
கன்னி தனைப்பிடித்துக் கசடர்வெகு வாயடித்து

ஒலிவோர் கருதாளைப் பழித்துப் பேசுதல்

அரியதிரு மேனியெங்கு மடியாலே தோலுரிய
மரிகருதாள் மாதவத்தை வன்பனொலி வோருமுன்னே
கொண்டுவந்து விட்டதற்பின் கொடியனவன் கண்சிவந்து
தண்டுமுண்டு பேசுகின்ற நாகரிகக் கன்னியிவள்
நிஷ்டூரி கட்டுமிட்டாய் நின்றநிலை யைப்பாரும்
நட்டணைகள் பேசுகின்ற நாகரீகக் கன்னியிவள்
பாரீ ரிவள்தனைப்போல் பாருலகில் பெண்ணுமில்லை
பூராயக் கள்ளியிவள் பொல்லாத நிஷ்டூரி
என்று வொலிவோரு மேந்திழையா ளைப்பார்த்து
துன்றிவெகு வாய்ச்சினந்து தோகையரைப் பார்த்துரைப்பான்
சலிப்பேது உந்தனுக்குக் சீர்த்திகெட்ட பாதகிநீ
சலிப்பேது உந்தனுக்குச் சனியன் பிடித்ததோசொல்

கருதாளின் ஏச்சுமொழி

ஒப்பரிய மன்னவனே உனக்கு [1]வெட்க மில்லையோதான்
சனியன் பிடிக்குமது தான்வணங்குந் தேவனுக்குச்
சனியன் பிடித்ததென்று சாஸ்திரங்கள் சொல்வீர்கள்
மண்கலச மொன்றுமண் வந்தவகை தானடக்க
மண்கலசத் துக்குப்பலன்றான் வைத்தவனார் சொல்லெனக்கு
குசவன் மண்ணந்தக் குசக்கலந்தான் வையத்தில்
குசவன்றனக் கேகாட்சி கொள்ளுமோ சொல்லெனக்கு

கசடர் - தீயவர். மேனி - உடல். நட்டணை - கொடிய சொல். கள்ளி - திருட்டு எண்ணம் உடையவள். துன்றி - நெருங்கி. தோகையர் - மென்மைத் தன்மையுடைய பெண்கள். பாதகி - கொலைத் தொழில் செய்பவள். சனியன் - நவ கிரகங்களுள் ஒன்று; துன்பம். மண் கலசம் - மண்ணால் செய்யப்பட்ட பாத்திரம். பலன் - நன்மை. குசவன் - பானைவனைபவன்.

சுவடிச் சொல் :

1. வெழ்க்கம்

As he thus spoke, the servants who followed in fear,
Did grab the virgin and lash her hard without fail,

Oliver's slandering Talk

The skin on her rare body graceful to peel,
And brought Mary Karutāḷ of penance pious before Oliver,
And then the wicked one with his eyes reddened, said,
'This is a maiden unorthodox who speaks in disorder,
See this woman harsh standing upright and steady,
This is a virgin modern who speaks arbitration,
See the girl the like of which none on earth doth exist,
Deceitful wench of the diocese, out and out she is, a woman wicked and harsh',
Thus did Oliver looking at the damsel graceful,
And coming near in ire great did address the damsel,
'Where is victory for thou, Oh! sinner of tarnished fame',
'Where is weariness for you, (have you been) haunted by Saturn, tell me',

The virgin's Scolding

'Oh! king peerless, aren't you ashamed?'
Thou (Folk) will say that Sautrn has haunted even thy God of worship,
Will quote scriptures to confirm saturn's hold,
As an earthen pot contains the nature of that earth,
Who hath conferred benefit on the earthen pot, tell me
Will the potter's pot made of the potter's earth in this world
Reveal itself to the potter, tell me

புத்தி மயங்கியேநீ போத வெறியெடுத்து
எத்தனைதா னாக்கினைகள் யென்னையிப்ப செய்துகொள்வாய்
வண்டணிசேர் திண்புயனே மன்னா வொலிவோரும்
பெண்டு பிடிக்குமது பேருலகி லுன்றேவன்
உண்டான காரியந்தா னுங்கள்புரா ணங்கள்பாரும்
கண்டறிந்து கொள்ளுமன்னா கள்வருட கோவிலிலே
வீறான தேருபண்ணி விதவிதமாய்ச் சித்திரங்கள்
ஊறுபட வேயெழுதி ஓதி வணங்கிடுவீர்
ஆறாத தீநெருப்பி லழுந்தவே போறாய்நீ
பெண்பிறந்த பேர்கள்தன்னைப் பேருலகி லுன்றேவன்
பண்பான கோவிலுக்குள் பார்த்திருக்கக் கூத்ததுதான்
நன்றான நீர்பாரும் நரகதலங்கள் கண்டாயே
தேவடியாள் வீடதுவோ தேவசன் னதியல்லவோ
மகாவநி யாயமிது வலுநரக மோகதலம்
நம்பிதர் தங்களுக்கு நல்லதொரு வீடதுதான்
சிம்பமடங் காமலிருந்து தேடியே தானுணர
மாடுடனே யாடுபன்றி மானிடரு மேபெரிதாய்
தேடியே தான்வணங்குந் தேவனது பூசைகொள்ளும்
கள்ளுடனே சாராயங் கலந்துமிக பூசைகொள்ளும்
துள்ளிக் குரங்காட்டந் துர்கந்த னுந்தேவன்
மூட னொலிவோரு முடியாத தீயெரியும்
அழுத்து முனைநரகி லறிந்துகொள்ளுஞ் சொன்னேனான்
பழுத்தமா டாடுபன்றி பெலிகொள்ளு முன்தேவன்
கட்டி வணங்கிவரும் கண்கெட்ட மாபாவி
சொன்னே னறிந்துகொள்ளுந் தொல்புவியி லென்னாளும்
அய்யா வொலிவோரு மழல்நரகப் பேயதுதான்
மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன் விழுவா யடிநரகில்
உன்மரண வேளையிலே யுன்சீவனைப் பிடித்து

ஆக்கினை - தண்டனை. பெண்டு - பெண். ஊறுபட - துன்பப்பட. ஓதி - வணங்கி; மந்திரம் சொல்லி. ஆறாத தீ - எப்பொழுதும் அழியாத நெருப்பு. நரகதலங்கள் - கொடிய துன்பம் தரும் இடம். கூத்து - நாடகம். தேவடியாள் - விலைமகள்.

In mind dazed and frenzied with intoxication,
How many orders (of torture) can you inflict on me now?
Oh! king Oliver of mighty shoulders adorned (with flowers)
swarmed by bees,
The womanising of your God in this world huge,
Only affairs such constitute your mythologies, see
In the temples of such pilferers recognizable,
You will build chariots vigorously and pictures of various kinds,
Thou will paint in distortion and with incantation worship,
You are sure to be submerged in fire undying,
Those born as girls in this world wide, your God
In temples pious doth see their dance,
See well, thou hast seen places hellish
Is it a whore's house, isn't it precinct divine,
Quite atrocious it is, the lustful place intensely hellish
It is for thou, Sir, a good house indeed,
In anger uncontrollable and in search to realize,
With cattle, goat and pig, human beings mostly,
The God sought after and prayed will accept their (sacrificial) worship,
Will also accept offerings of toddy and arrack mixed,
Like a monkey leaping, your stinking God,
Oh! Oliver, thou fool, do but realise this,
At the point of presure in hell of raging fire ceaseless,
Thy God who accepts old cattle, goats and pigs as sacrifice,
Oh! sinner grave, who in faith worship (that God),
Realise what I tell you always on this ancient earth,
Oh! Sir, Oliver thou will fall into hell abysmal,
Verily do I tell you, at the time of your death,
The devil of fiery hell, will grab thy hand,

வன்னரகி லேகொடுபோய் வாதைசெய்யும் போதறிவீர்
நீசப் பிசாசான நீவணங்குந் தேவனுக்குப்
பூசையிட்டுக் கும்பிடுவாய் போற்றியே நின்றிடுவாய்
என்றுகன்னி சொன்னதுக்கு யிடும்பனொலி வோருசொல்வான்
கன்னிமுன்னே வெட்கமுற்று கன்னிகையைப் பார்த்துச்சொல்வான்

கன்னியை எரித்துக் கொல்லக் கட்டளையிடுதல்

யெந்தவிதஞ் சொன்னாலு மிவளைவெல்லக் கூடாது
அந்தியோக் கியபதியி லல்லவரும் பார்த்திருக்க
நிஷ்டூர முள்ளகன்னி நீலியவள் தானுடுத்த
சட்டைதனைத் தான்கழற்றி சகலமனு வோர்காண
துந்துமி கட்டியிவளைச் சுடுங்கோ ளெனச்சீறி
சிந்தைவெகு கோபமுற்று சேவகரைத் தானழைத்தான்

நெருப்பிடுதல்

சேவகர் கூடிச்சினந்து சேயிழையாள் சட்டையெல்லாம்
ஆவியே தான்பிடித்து அசடா கிழித்தெறிந்தார்
கன்னி திருவுடலைக் கசடர் வரிந்துகட்டித்
துன்னுஞ் சதைதெறிக்கத் துந்துமியைக் கட்டியேதான்
பந்தங் கொண்டே கொளுத்திப் பாவைதிரு மேனியெல்லாம்
துந்துமி கட்டியெரித்துச் சுட்டார்கள் நிஷ்டூரர்
எண்ணரிய மேனியெல்லாம் யெரிந்துபற்றித் தானெரிய
உன்னியே மாதவத்தா ளுடலுருகி நெய்வடிய
நிஷ்டூர ரிட்டெரிக்கும் நெருப்பில் நின்றங் கேதுசொல்வாள்
இஷ்டமுடன் விண்ணுலகை யேந்திழையாள் தான்பார்த்து
தாட்சியுட னேயிருந்து சருவேசு வரன்தனையே
காட்சிதர வேணுமென்று கைகூப்பி வேண்டல்செய்தாள்
வேண்டல் செய்துகொண்ட வெகுகாட்சி யைக்கேளும்

சட்டை - மேலாடை; சேலை. அசடாக - மூடத்தனமாக. கசடர் - குற்றமுள்ளவர். துந்துமி - பறை. நிஷ்டூர் - கொடியவர்.

And take you to hell violent and torture
Then will thou realize,
The God whom the mean devil doth worship,
Thou will with offerings worship and stand in prayer laudatory,
As the virgin thus spake, adamant Oliver doth reply,
Ashamed before the virgin, did he speak facing her

^Oliver's fury and his order to kill the virgin by burning

'However (she has) spoken she should not win,
For all the folk of Antiago to witness,
This woman harsh, feigning wench,
Remove her blouse for all to see,
Tie her at the stake and burn', he snarled
And much enraged in mind did he summon his servants,

Burning the Virgin with a torch

The servants did gather and in anger did grab,
The garments of the damsel graceful and tore them like fools
Tying the virgin's body tightly (with ropes)
Binding her at a stake for her flesh to bulge and crack,
Burnt the girl's body all over with a torch,
The minions harsh tied her at the stake and torched

Mary Karutāḷ praying Carvēcuvaraṉ

As the body rare to imagine did catch fire and burn,
And standing in the fire by melting ghee kindled,
In the fire set by the harsh ones, the damsel of pious penance did utter,
Looking heavenwards wistfully. the damsel graceful,
In prowess did she remain and towards Carvēcuvaraṉ,
With folded hands prayed for a glimpse (of God)
Pray listen to the scene of her prayer

மரிகருதாள் சருவேசுவரனை வேண்டுதல்

விருத்தம்

33. பரமசுட ரொளிவிடு பிரபைதிகழ்
பதிவிட் டொருதயவது பெருகியே
படியுற்றிடு பவநிலை உறவே குருவாகி
தருமத்தொடு நெறியொடு தவத்துறு
வழிவைத் திடு என வேநீ
மனுவுரு வடிவென வேவந்தடியாற்கு
ஒருகுரு வேவுன துள்ளற
வயித்திடு நிலையது இருதய
கமலத்தி லெழுநீயே பத்தியொத் தடாக
விரியச் சுடரொளி விழுகதிரென
உதையக் கதிர்பதி தனிலே
அதியகிருபை படிமிசை பவஇருள் அறவேதான்

34. தெரியார் கெதிவழி நடையது
அறிவித்திடு தவநிலை புரியவே
பிரியத்துட னுளமகிழ் வொத்திரு வென்ன
எரிபற்றிய சூடுவறிலென் உடலுறு
திருவுள மதுபெருகி வாரேநீ
வரமுற்றிடுங் கடவுளே சர்வமும் நிறைவோன்
நரகத்து ளெரிபற்றி இதுசிறுவத்தி
எழுதிய படியென முடரிலே
ஒருசித் திரமது புவியுள் கனலெரிதணல்
மரத்தினில் எனதுயிர் விடும்பொழு
தினில்தலை கருணைகள் பெருகியே
தருமச்சுட ரொளிஇரு சரணமே தருவாயே.

பரமசுடர் - இறைஒளி. கிருபை - கருணை. தருமச்சுடரொளி - கருணை ஒளி.

33. The light of heaven to glow in a halo bright,
Leaving the City (of heaven) in favour swelling,
(For me) To attain the stepping experience (Thou) as mentor,
To devise a path of penance in virtue and code proper,
Do arrive as a picture of mind in shape,
As my mentor sole, place my humble self inside thy mind.
In (my) lotus heart, holding position,
Oh! Rise thou as the morning sun of lustre bright,
That sheds (its light) on the pond of devotion,
For the rising sun at the City (eternal)
In grace plenty,
To dispel the darkness of sin in the world.

34. For those who know not, to enlighten (them)
On the path proper to tread.
And the state of penance to understand,
With affection for (my) mind to be pleased,
In the mind that remains in the body,
As a diet remedial for the body burning,
Do arrive swelling, Oh! God! Oh! Omnipresent One!
As an epistle written by this little candle,
Amidst hell fire raging,
As a picture on earth,
When my life leaves at the burning stake,
In grace and mercy abounding,
In thy Light of Grace, grant me refuge at thy feet both.

நெருப்பில் நிற்கும் கருதாளைப் பார்த்து மக்கள் கூறுதல்

வேறு

35. இப்படியே வேண்டல்செய்து கொண்டிருக்கும் வேளையிலே
அப்பொழுது அத்தலத்தி லனைவோருஞ் சொல்லுமொழி
வயிராக் கியம்பிடித்து வன்னெருப்பில் நின்றெரிய
துயரமுற்று நீயுருகி சோர்வுபடக் காரியமேன்
அறியாத புத்தியினா லாக்கினையில் நிற்பதுநீ
நெறியோ வுனக்கிதுதா னெருப்பில்நின்று வேகுவது
ஒளிசெறியு மேனியெல்லாம் உருவுசொ ரூபமாறி
எழுதரிய வுன்வடிவை யிப்படிநீ போக்குவதேன்
மாயக்காரக் குருக்கள்வன் னெருப்பில்நின்று வேகுவது
வேகத் துணிவதற்கோ வினையமுற்றுச் சொன்னார்கள்
நெஞ்சுதுணி வோவுனக்கு நெருப்பில்நின்று வேகுவது
வஞ்சியரே வுன்னுடலை வாதைசெய்யக் காரியமேன்
கன்னியரே நீநெருப்பில் கண்கலங்கி நிற்பானேன்
பரகதியின் நன்மைபெற பாடுபட்டு நீயிறக்க
துரோகமுறு முன்குருக்கள் சொன்னபுத்தி தானிதுவோ

மக்கள் பேச்சை மரியாள் மறுத்துப் பேசுதல்

அத்தலத்தி லேயிருந்து யனைவோர்க ளிப்படியே
புத்தி சொன்னபோது பூங்குழலா ளேதுசொல்வாள்
ஆகாத பாதகரே அற்பபுத்தி யீனர்களே
சாகாது சாகும் தழல்நரகப் பாதகரே
வஞ்சகரே மோட்சவழி யறியாதே மயங்கி
நஞ்சுமதங் கொண்டவரே நானிலத்தி லேயலகை
கொண்டுமயங் கித்தியங்கி குருடான பாதகரே

வயிராக்கியம் - விடாப்பிடி. வன்னெருப்பு - கொடிய தீ. உருவு - உருவம். மாயக்கார - வேஷக்கார. துரோகமுறும் - வஞ்சக எண்ணமுடைய. அற்பபுத்தி - கீழான சிந்தனை. அலகை - பேய்.

The people speak to the virgin standing in the fire

35. As she was praying thus, at that time,
All folk in that place did utter,
'In obstinacy to burn in fire violent,
Need thou suffer, melt and be exhausted?
In ignorance thou stand condemned by the order,
Is it code proper for thou to roast in fire?
For thy body lustrous to change in figure and shape,
Why doth thou ruin thus thy body beautiful beyond description?
Your priests deceitful and illusory,
Did they advise to dare and burn in fire cruel
Art thou stou-thearted to stand in fire and burn
Oh! damsel, why should thou torment body thine,
Oh! Virgin, why doth thou with tearful eyes stand in fire?
For thou to suffer and die for benefit of eternity
Is this the advice tendered by thy priests treacherous?'

Karutāḷ's rejection

As all the folk of that place thus did counsel,
The damsel with locks adorned with flowers, did reply.
Oh! sinners inimical, wretches mean minded,
Oh! wicked ones of hell of Fire undying.
Oh! cunning ones, Oh! venomous fanatics,
Who in daze know not the path to heaven,
Oh! sinners blinded, as thou had been

தண்டு முண்டு யுங்கள் புத்தி தானெனக்கு மாகாது
என்று மரிகருதா ளிப்படியே தட்டிவிட்டாள்
நின்றுகொண்டு தானெருப்பில் நேசமின்னாள் வெற்றிகொண்டாள்

மன்னன் கருதாளைத் தண்ணீரிலமுழ்த்தச் சொல்லுதல்

சீறியொலி வோருமன்னன் சேயிழையா ளைப்பார்த்து
மாறுபடக் கன்னியிவள் வன்னெருப்பில் வெந்தவளை
கொப்பறையைக் கொண்டுவந்து குளுந்ததண் ணீரைவார்த்து
வெப்பமுடன் வெந்தவளை விரைவாக வேயெடுத்து
போடுங்கள் நிஷ்டூரி பொல்லாத நீலியுடல்
யீடுபடத் தானெருங்கி யெலும்புசதை தான்வேறாய்
பிண்டுபிளந்தே விரிந்து போகவே தானிவளைக்
கொண்டுவந்து தானிவளைக் குளுந்ததண்ணீ ரிலமுழ்த்த
தன்னுடைய சேவுகரைத் தானழைத்துப் போய்விட்டான்

கருதாளைத் தண்ணீரில் அமுழ்த்த பூமியே நடுங்குதல்

கன்னியரைச் சேவுகர்தான் கடுங்கோபத் தோடிமுழ்த்து
குளுந்ததண்ணி கொப்பறையில் கோதையரைப் போட்டார்கள்
அமுழ்ந்தி நடுநடுங்க அரியதிரு மாதவத்தைப்
போட்டபின்பு அத்தலத்தில் பூமியந்த நேரமிதில்
ஆட்டுப் பொறிகலங்கி அசைந்து நடுங்கும்போலே
பூமிநடுங் கிப்பொங்கி புகழுமந்தியோக் கியப்பதியில்
நேமிமனு வோர்கள் நின்றுநடுங்கிக் கலங்கி
சகல மனுவோர்கள் தானே நடுநடுங்கி
புகலரிய கன்னிமின்னாள் பூவை மரிகருதாள்

நீலி - பாசாங்கு செய்பவள். நேமி - சக்கரம்.

Haunted by the devil, dazed and hesitant therefore,
'Thy advice haphazard won't suit me',
Thus did Mary Karutāḷ reject (their advice)
The luminous damsel in devotion did conquer by standing in fire.

Dumping into the Cold water

Oliver in fury snarling did look at the damsel pretty,
'This virgin dissident roasted in fire violent,
Bring a cauldron and fill it with water cold,
Do pick quickly this damsel roasted in heat,
Dump the harsh woman, wench deceitful and wicked,
Press so close as to tear her bones and flesh apart,
Thus to tear asunder and flatten this woman,
Bring her and dump hard in water cold'
Thus summoning his servants (Oliver) did leave.

The earth shook as Karutāḷ was dumped in water

In anger did the servants drag the virgin,
And dumped her in the cauldron of cold water,
Pressing hard the damsel pious to shiver,
After dumping her, the ground in that city at that juncture,
The earth shook as if the moving machine did in daze totter and tremble,
The earth did quake and rise in the city of Antiago famed,
The folk in a circle did stand tremble and grieve,
All the folk human did shiver,
The virgin luminous beyond description, Mary Karutāḷ, the damsel,

தண்ணீரில் முழுகி எழுவதுபோல் எழுந்த கருதாளைப் பார்த்து மக்கள் வியத்தல்

சருவே சுவரனுடைய தனதுபுதுமை பலத்தால்
மறுவொன்று மில்லாமல் மாதவஞ் சேரும்விதத்தில்
தண்ணீரி லேமுழுகி தானெழுந்து வாறதுபோல்
பெண்ணா யெழுந்திருந்தாள் பேரின்பச் சோதிமின்னாள்
அந்தவகைப் புதுமை யனைவோருங் கண்டதினால்
இந்தவகைப் புதுமை யிப்புவியில் காணோமென்று
உண்மையுள்ள மோட்ச முறுதிகொண்டு தானல்லவோ
வண்மையுள்ள யேகபரன் வஸ்துநிலை கண்டல்லவோ
சாகத் துணிந்துகர்த்தன் தன்னருளைத் தான்பெறவே
சகலவித ஆக்கினைக்குள் தான்துணிந்து போகலுற்றாள்

மக்கள் கருதாளைப் பின்பற்றிச் செல்லுதல்

மரிகருதாள் தான்வணங்கும் வஸ்துசரு வேசுவரனை
அரிய பிரியமுட னனைவோரு மேதுதிப்போம்
நம்முடைய தேவர்கள்தான் நரகத்தின் பேயதுவே
செம்மை மரிகருதாள் செப்புகின்ற மோட்சவழி
தன்னில்நடந் தெல்லவருந் தற்பரத்தில் சேர்வோமென்று
உன்னி யனைவோரு முகந்துநன்றாய்க் கூடியேதான்
எல்லவருங்கூடி இசைந்தொலிவோ ரைப்பார்த்து
நல்ல மரிகருதாள் நற்றவத்தாள் சொல்லுமொழி
ஞானவுப தேசமதில் நாதனருள் மோட்சவழி
ஆனவுப தேசமதி லனைவோரு போறோமென்று
சொன்னார்க ளிப்பொழுது துணிந்துவொலி வோருடனே

மன்னன் அனைவரையும் வெட்ட ஆணையிடுதல்

மன்ன னொலிவோரு மனஞ்சலித்து வெட்கமுற்று

மறு - குற்றம். வண்மையுள்ள - திறமையுள்ள. சகலவித - அனைத்தும் அடங்கிய. வஸ்து - உயர்ந்த பொருள். பிரியம் - விருப்பம். செப்புகின்ற - சொல்லுகின்ற. நற்றவத்தாள் - உயர்ந்த தவத்தை யுடையவள்.

People surprised at Karutāḷ rising after immersion in water

In her strength novel by Carvēcuvaraṉ's grace,
Without scars any like a woman in penance avowed,
As if rising after immersion in water cold,
Did rise as a damsel (unscathed), the damsel luminous of eternal bliss,
On seeing such a spectacle strange, all folk,
(Did remark) that such novelty had never been sighted here on earth,
'Isn't it with firm conviction of eternity veritable,
And recognizing the state of God, sole and mighty,
Daring to die but to attain the grace of God,
Has she exposed herself to all the orders cruel
Carvēcuvaraṉ is the object sole of Mary Karutāḷ's worship'

People follow the virgin

'Let us all pray in affection dear
Where are our heavenly folk in hell?
In the path to eternity proclaimed by Mary Karutāḷ virtuous,
Let us all tread and reach heaven benign'.
Thus all folk did decide and assemble in strength,
All assembling did turn to Oliver, (and said)
'The words of Mary Karutāḷ, the damsel good and of penance pious,
By that precept wise in the path to eternity of Lord's grace,
All of us shall tread as preached (by her)'
Thus they spoke and then Oliver firmly.

மாயக்காரி கவடி வன்னெஞ்சி யுங்களுக்கு
நேசத்துட னேபுத்தி னெஞ்சுக்குள் வைத்தாளோ
தலையாரி சேவகரைத் தானழைத்து யேதுசொல்வான்
கலைஞானக் கன்னிக் கற்பினையில் போனார்கள்
எல்லாத் தலையுமேதா னிப்பொழுது வெட்டியெறி
நன்றொலிவோர் மன்னவனே நாங்கள்கொண்டு போறோமென்று
தள்ளிக்கொண்டு போனார்கள் சகலமனு பேர்களையும்
உள்ளப் பிரியங்கொண்டு யொளிசெறியும் வானுலகை
பத்தி நம்பிக்கையுடன் பரிவுவிசு வாசமுடன்
போற்றிசொல்லித் தோத்திரங்கள் புகழ்ச்சியுட னேநடந்தார்.

மக்கள் நாதனுக்கு வாழ்த்துப் பாடுதல்

மங்களம்

36. மங்களமே செய மங்களமே - எங்கள்
மாசில்லாத நாதனுக்கு மங்களமே
மறுவில்லாத நாதனுக்கு மங்களமே - ஞான
வஸ்துவாக நின்றவற்கு மங்களமே
37. அனைத்துயிர் படைத்தவர்க்கு மங்களமே - யென்றும்
அழியாத வஸ்துவுக்கு மங்களமே
தனிச்சுயம தானவர்க்கு மங்களமே - யெங்குந்
தானா யிருப்பவர்க்கு மங்களமே

38. ஊனமில்லா நாதருக்கு மங்களமே - எங்கள்
உயிரான சோதிக்கு மங்களமே
ஞானபர வஸ்துவுக்கு மங்களமே - யென்றும்
நமைமட்டில் லாதவர்க்கு மங்களமே
39. எங்குமாகி நின்றவர்க்கு மங்களமே - யென்றும்
யீடில்லாத வஸ்துவுக்கு மங்களமே

கவடி - வஞ்சனையுடையவள். மறுவில்லாத - குற்றமில்லாத. நாதன் - தலைவன்; முதல்வன். சோதி - ஒளி.

King orders to behead all

King Oliver in mind exhausted and ashamed, (said)
'This witch, wench deceitful and woman hard of heart,
Did she plant this advice in (thy) hearts with affection?
Summoning the foreman and the servants (Oliver) did utter,
'The folk who have followed the faith fanciful of the virgin artful and wise,
Chop all their heads now'
'Well, king Oliver, we shall take them,
Saying thus (the servants) did push the folk all,
With affection in mind, with devotion and faith,
With kindness and loyalty,
Uttered prayers laudatory in praise of heaven luminous,

Hailing the flawless Lord in laudatory songs

36. Benediction, benediction victorious,
Benediction to the lord flawless,
Benediction to He who as Object wise stood,
37. Benediction to He who did create lives all,
Benediction to the Object imperishable,
Benediction to the Sole Self unique,
Benediction to the Self omnipresent,
38. Benediction to the Lord sans handicap,
Benediction to the Light who is as our lives dear,
Benediction to the object wise and heavenly,
Benediction to He who is of good boundless,
39. Benediction to He who as Omnipresent did stand,
Benediction to the Object endless ever,

அங்கமே யில்லாதவர்க்கு மங்களமே - யெம்மை
ஆண்டடிமை கொண்டவர்க்கு மங்களமே
40. துவக்கமுடி வில்லாதவர்க்கு மங்களமே - ஞான
சோதிபர னாதருக்கு மங்களமே
இமைக்குமுன்னே படைப்பவர்க்கு மங்களமே - யென்றும்
எங்குமாதி காரணர்க்கு மங்களமே
41. அண்டபிண்டங் கடந்தவர்க்கு மங்களமே...
....
பண்டுவினை தீர்ப்பவர்க்கு மங்களமே - யென்றும்
பரமகுரு வானவர்க்கு மங்களமே.

தீநரகில் விழாமல் தப்பித்தோமென மக்கள் மகிழ்தல்

அம்மானை

42. இப்படியே யெல்லவரும் யெண்ணரிய பத்திகொண்டு
செப்பமுடன் மங்களங்கள் சிந்தைமகிழ்ந் தேவாழ்த்தி
வானாதி நாயகரை மனதுபரி பூரணமாய்ப்
போனார்கள் மங்களமாய்ப் புகழ்ந்துபுகழ்ந்து வாழ்த்தி
சருவேசு வரன்றனக்காய் சாகவே நாம்துணிந்தோம்
திறவாக யெல்லவருஞ் செப்புமொழி யாவதுகாண்
அய்யோ வொலிவோரு மரசனுடனே கூடி
மெய்யாகவே நாங்கள் விழயிருந்தோந் தீநரகில்
நன்மை தெரிந்துகொண்டு நாதர்சரு வேசுவரனார்
தம்முடைய மோட்சத் தெரிசனைக்குப் பாத்திரமாய்
வேணுமென்று தானிரங்கி வினைகள் தனைப்பொறுத்து
பூணும்படி யேநமக்குப் புத்தி தெளியவைத்து
தனது கிருபையுற்றுச் சருவேசு வரநாதர்

வானாதி - வானம் முதலாக. சாகவே - இறப்பதற்கு. பூணும்படி - அணியும்படி.

Benediction to the limbless One,
Benediction to He who ruled over us and enslaved,
40. Benediction to Him sans beginning or end
Benedictioon to the Lord luminous of Heaven,
Benediction to Him who creates ere the eye winks,
Benediction to the prime cause everywhere,
41. Benediction to Him who did transcend Cosmos and flesh,
Benediction to Him who redeems action past,
Benediction to the Heavenly Mentor ever

People felt joy for Escape from failing into the fiery hell

42 Thus all folk in devotion beyond contemplation,
Uttering benediction properly and in mind joyous greeting,
In minds perfect praising the prime Lord of Heaven over and over again
(Thus they did go and utter),
'Dared we to die for Carvēcuvaraṉ's sake',
This was what they all spoke openly,'
'Lo! in the (bad) company of king Oliver
Verily were we about to fall in hell infernal,
Lord Carvēcuvaraṉ aware of what is good,
To make us eligible for a glimpse of Heaven,
With pity (for us) and pardoning (our) misdeeds past
Clearing our minds to hold (Him)
Lord Carvēcuvaraṉ in His grace,

என்றுபிரி யத்துடனே யிசைந்தழைத்தார் மோட்சத்தில்
தீர்ப்புநிறைந்த பொல்லாச் செகதலத்தை விட்டகற்றி
ஆட்சியுள்ள மோட்சத்தி லங்கேகுடி போவோமென்று
என்று அனைவோரு மிப்படியே சம்மதித்து
நின்று கொலைக்களத்தில் நேசமுடன் வேண்டல்செய்தார்.

திருச்சுதனை ஈன்ற தாயை வேண்டுதல்

அகவல்

43. வையமதில் தூயபரன் மின்னார் சீறி
வலியோரை யழைத்துயெம்மை வாதை யன்றோ
துய்யமலர்ப் பதத்தணிந்த தந்தை யான
திருச்சுதனை யீன்றெடுத்த திவ்வியத் தாயே
வல்லநிகர் மொய்சேசு முனிக்குச் சொன்ன
வார்த்தைவழு வாதபடி வன்னிய மரமுன்
எரிய யிலைவேகா தருவில் நின்ற
முதல்வனே திருமரியே முனிந்து கரும
செருசலருந் திங்கள்முகன் சந்ததி யாரும்
சித்தமது கலங்காமல் சிறப்பாய் வந்து
பஞ்சவர்ணத் தூணில்நின்று காத்த தாயே
படிமீதி லடியோரைப் பார்த்துக் காரும்
என்றுமுழங் காலிலிருந்து............

அம்மானை

44. நின்று அனைவோரும் நேசமுடன் விண்ணோக்கி
ஒன்றுபடவேகூடி ஒக்கநின்று வேண்டல்செய்து
தலைகுனிந்து நின்றார்கள் சத்தியவேதந் தான்கவிய

கொலைகாரர் மக்கள் தலைகளை வெட்டுதல்

ஒலிவோ ரனுப்புகின்ற உற்றகொலை காரர்கள்தான்

செகதலம் - உலகம். சித்தம் - சிந்தனை. திருச்சுதன் - ஏசுபிரான். வார்த்தை வழுவாதபடி - வார்த்தை மாறாமல். பஞ்சவர்ணத் தூண் - ஐந்து நிறங்களையுடைய தூண்.

In affection agreeable did invite to Eternity.
Discarding this wicked world full of evil,
Let us all be tenants of Heaven that rules'
Thus did all folk agree,
And stood praying in the place of execution.

The glory of the mother who begot the Divine Child

43. In world this, did God pure of Heaven and luminous, in anger snarl,
And summon the mighty to torment us?
Of the father who hath worn flowers pure at His feet,
Oh! Divine Mother who begot such God's Child,
Not going back on the promise made to saint Mogesu, the peer of the strong,
When the *vaṉṉi* tree was ablaze and its leaves did remain unburnt,
Oh! foremost One who in that tree did stand,
Oh! Mary Divine, when from sinful Jerusalem,
The moon faced Santiago in anger did leave,
For his mind not to be grieved
Oh! Mother who did arrive grandly
And in the five coloured pillar stood to protect
Oh! Mother, see our plight and save us'
Thus they (prayed and) knelt

44. All did stand in devotion and looking heavenwards,
Assembled in unison and standing united in prayer,
Stood with their heads downcast to know clearly the Scripture true,

Murders kill the people

Then the killers sent by Oliver,
Like a lion in fury killing goats,

சிங்கம் சினந்துகொண்டு செம்மறியைக் கொல்வதுபோல்
அங்கம் பிளந்துருக அனைவோர் தலைகளெல்லாம்
வெட்டினார் களுதிரம் வெள்ளஞ் சலத்திரளாய்

சம்மனதுகள் வரவேற்றல்

மட்டில்லா மோட்ச வானுலகில் நின்றிறங்கி
சம்மனது கள்சேனை தானிமைக்கு முன்னேவந்து
செம்மையுடன் பாடுபட்ட செல்வருட ஆத்துமத்தைத்
தாங்கியெடுத் தேகரத்தில் தற்பரத்தி லேவாரும்
நீங்கிப் புவியைவிட்டு நேசமுடனே வாரும்
ஊழிமுடி வில்லாத உயர்ந்தபரம பதியில்
நீடிப் புகழுந்தன்மை நேசமுட னுங்களுக்கு
ஆதிமுடி வில்லாத அனந்தபதி மோட்சமதில்
சோதிபெற வாருமிப்ப சொல்லரிய ஆத்துமமே
பத்திவைத்து மோட்சப் பதவிபெற வாருமென்று
புத்தியுற்று பாடுபட்டீர் பொன்னுலகிலே வாரும்
கன்னி மரியாள் கற்பனையின் சொற்படியே
இந்நிலத்தில் பாடுபட்டீர் ஏகனருகே வாரும்
சங்கைவெகு மானம்விட்டு தாய்தமரு மூருவிட்டு
மங்கையர்க ளுங்கள்தங்கள் மடவார்மே லாசைவிட்டு
துணிந்து தலையைவிடத் தொல்புவியைக் கீழ்ப்படுத்தி
அணிந்துபத்தி கொண்டுநல்ல ஆத்துமமே நீர்வாரும்
வரிசை வரிசைநல்ல வானகத்திலே வாரும்
வருக வருக வணிசெறியு மோட்சத்தில்
வருக வருக மட்டில்லா நன்மைபெற
வருக வருக வாழ்ந்திருப்பீர் மோட்சத்தில்
வருக சருவேசுவரனை வந்து முகமுகமாய்
தருக சருவேசுவன் தம்முடைய தேவநன்மை
பெற்றிடுவீர் மோட்சத்தில் பேரின்ப நன்மைதனை
உற்றிடுவீர் மேல்முடிய வூழியுள்ள காலமெல்லாம்

செம்மறி - செம்மறி யாடு. அங்கம் - உடம்பு. செம்மை - சிறப்பு. ஊழி - உலகம். முடிவில்லாத - அழிவில்லாத. சோதிபெற - ஒளி பெற. தொல்புவி - பழமையான உலகம். மட்டில்லா - குறைவில்லா. பேரின்பம் - வீடுபேறு.

Their limbs to be torn asunder and melt,
Chopped the heads of all,
Blood flooding like swelling water,
Flowing from heaven eternal,
Before the eyes of the retinue wink,

Angels welcoming noble Souls

The souls of those who did nobly suffer,
To take and bear in thy hands, do arrive in heaven
Leaving the earth arrive with affection
In the eternal city endless for ages and exalted,
In thy kindness praiseworthy for long,
In the eternal city of heaven sans beginning or end,
Do arrive now to attain illumination Oh! Soul beyond description
With devotion to attain state eternal do come,
Thou did suffer wisely, come to the world golden,
As per the words of preaching by Mary Karutāḷ,
Thou did suffer on earth here, come near *Ēkaṉ* (God)
Leaving (thy) respect and honour and leaving mother, kin and native place as well,
Also discarding (thy) desire for thy womenfolk
In courage to lose your heads in contempt of the world ancient,
Oh! soul good in devotion adorned, please come,
Come to heaven in row after row,
Welcome, welcome to eternity strong in heaven,
Welcome, welcome to attain benefit limitless,
Welcome to Carvēcuvaraṉ, face to face,
The divine grace of Carvēcuvaraṉ to be bestowed,
Do attain in heaven that bliss eternal,
Be in (that state) as long as the world lasts

[1]என்றுசொல்லிச் சம்மனசு யிலகாகப் பாடியேதான்
நன்றுபடவே வாழ்த்தி நற்றவத்தோ ராத்துமத்தை
சேர்த்தார்கள் மோட்சமதில் சீர்சிறந்தோ ருங்களித்து
போற்றரிய கன்னிமின்னாள் பூவையரை மின்னொலிவோர்
[2]என்னுடைய பட்டணத்தி லின்னமிவள் தானிருந்தால்
உன்னிச் சகலருக்கும் உபதேசஞ் சொல்லியேதான்
சருவேசு வரனுடைய சத்திய வேதத்தின்வழி
திறவாகவே நடக்கச் சேர அழைத்திடுவாள்
நம்முடைய தேவர்களை நகைத்துவெகு ரஷணித்து
எம்மையுமே புத்திகெட்ட யீனனென்று குரஷணித்து
சத்திவித்தை தந்திரங்கள் சகலவிதங் களுங்கேட்டு
மெத்தவெகு வாய்பயந்து விதறி நடுநடுங்கி
பயங்கள்கொண் டென்னுடைய பட்டணத்தை விட்டகன்று
நயங்களில்லா மல்சிதறி நாடுவிட்டுக் காடுறைவார்
பூருவகாலந் துவக்கிப் பூசைகொண்ட தேவர்கள்

ஒலிவோர் கன்னி தலையை வெட்டக் கட்டளையிடல்

[3]ஊர்பதிகள் நாடுவிட்டு ஒளிந்தோடிப் போவார்கள்
இப்படியே தானொலிவோர் யெண்ணியெண்ணி யேபார்த்து
அப்படியே கன்னியிவ ளாகாது யென்றுசொல்லி
கன்னித் திருத்தலையைக் கடுங்கோபத் தோடுவெட்டி
இந்நிலத்திலே தலையை யெறிந்துபோ டென்றுசொல்லி
சேவுகரைத் தானழைத்துச் சித்திரரூப கன்னியரைத்
தாவியொப்புக் கொடுத்தான் தப்பறைக் காரனொலிவோர்
மடந்தையரைச் சேவகர்தான் வலுவாக வேயழைத்து
நடந்தார் கொலைக்களத்தில் நாட்டமுற்று நற்றவத்தாள்

ஊழி - உலகம். உபதேசம் - அறிவுரை. பூருவ காலம் துவக்கி - ஆரம்பக் காலம் முதல். திருத்தலை - பெருமை பொருந்திய தலை. மடந்தை - பெண்.

சுவடிச் சொல் :

1. யென்று 2. யென்னுடைய 3. யூர்பதிகள்

Thus speaking and singing sermons with ease,
They live them in heaven
(When Oliver said,)
'Blessing with favours the souls of the folk pious,
If the virgin luminous beyond praise', the damsel,
Were to remain in my city,
Preach she will to all folk,
To tread the path of the true gospel of the Lord,
To walk proud and erect will she invite,
Laughing at our Tēvars and rebuking much
Calling us fools disgraceful in ridicule,
Know she will our tricks and spells of all kinds
When in much trepidation Tēvars fearing and trembling,
In fear they will my title remove,
Scattering in disfavour our Tēvars who did accept worship since yore,
Will leave the country to reside in jungles

Ordering to behead the virgin

They will desert towns, cities and the country and run into hiding
Thus did Oliver reflect over and over again,
And said 'this virgin ill suits (our place)'
'Chop the head of the virgin in fury severe,
And throw her head on this ground' said he
Summoning the servants he did leap, the infidel Oliver,
And handed over the virgin picturesque
The servants did in compulsion take the damsel',
They walked in the field of execution, where
In pious penance the damsel Mary Karutāḷ

கொலைக்களத்தில் மரிகருதாள் கூற்று

மாது மரிகருதாள் மங்கை கொலைக்களத்தில்
நீதமுடன் தவத்தில் நின்றுகொண்டங் கேதுசொல்வாள்
கொலைகாரச் சேவகரைக் கோகுலத்தாள் பார்த்துரைப்பாள்
நலமாக யென்னுடைய நல்லபிறப் பானோரே
உங்கள் தனக்குநன்மை உண்டாக வேகேளும்
மங்காத சங்கைபெற்ற வளஞ்சிறப்பு பெற்றிடுவீர்
சிந்தை மகிழ்ந்துங்கள் சித்தமிரங்கி யன்பாய்
இந்த நேரந்தனிலே யிப்பொழுது சற்றெனக்கு
ஒருமன்றாட்டு தருவீர் உங்களுக்கு நன்மையுண்டு
மாது மரிகருதாள் வன்கொடிய சேவுகரைச்
சாது குணத்தோடே தான்கேழ்க்கும் நாளையிலே
வன்கொடிய சேவகர்தான் மாதவஞ்சேர் கன்னியர்க்கு
அன்பாய் விடைகொடுத்து அருகில்நின்று பார்த்திருந்தார்
கும்பிட்டுத் தெண்டனிட்டுக் குவலையத்தி லேவிழுந்து
செம்பகத்தை நோக்கித் தேவபர லோகமதை
பார்த்துமுழங் காலில்நின்று பத்திவைத்து மெய்த்தவத்தாள்
ஏற்றரிய மெய்த்தவத்தா ளிருகரங்கள் கூப்பியேதான்
அஞ்சுபஞ்ச பூதியமும டங்கியொடுங் கிப்பயந்து
அஞ்சல்புரிந் தேயிறங்கி யேகசரு வேசுவரனை

விருத்தம்

45. கார்பொருதுந் திருமதுரக் கன்னிகையே சேயே
தற்பரனே யெனக்குவந்து தெரிசிப் பாயே
ஊறுபடும் புழுநெளிந்து நாறுங் கும்பி
உடைந்துபொங்கி நரகதியில் படர்ந்த பேயுங்
கூறுபட ....
....

கொலைகாரச் சேவகர் - கொலைத் தொழில் செய்யும் வேலையாட்கள். சித்தமிரங்கி - மனமிரங்கி. மங்காத - ஒளி குறையாத. வளம் - செழுமை. செம்பகம் - செண்பகம். கும்பி - வயிறு.

Thus speaking and singing sermons with ease,
They live them in heaven
(When Oliver said,)
'Blessing with favours the souls of the folk pious,
If the virgin luminous beyond praise', the damsel,
Were to remain in my city,
Preach she will to all folk,
To tread the path of the true gospel of the Lord,
To walk proud and erect will she invite,
Laughing at our Tēvars and rebuking much
Calling us fools disgraceful in ridicule,
Know she will our tricks and spells of all kinds
When in much trepidation Tēvars fearing and trembling,
In fear they will my title remove,
Scattering in disfavour our Tēvars who did accept worship since yore,
Will leave the country to reside in jungles

Ordering to behead the virgin

They will desert towns, cities and the country and run into hiding
Thus did Oliver reflect over and over again,
And said 'this virgin ill suits (our place)'
'Chop the head of the virgin in fury severe,
And throw her head on this ground' said he
Summoning the servants he did leap, the infidel Oliver,
And handed over the virgin picturesque
The servants did in compulsion take the damsel',
They walked in the field of execution, where
In pious penance the damsel Mary Karutāḷ

மாறுபட நான்றியங்கி மயங்கி டாமல்
மறை செறியுஞ் சிலுவையொடு வரவேவேணும்.

அம்மானை

46. வேண்டல்செய்து கொண்டதைநான் விரித்துரைக்க வேகேளும்
பூண்டபத்தி யோடுபுத்தி பூதலத்தோர் கேட்டருளும்
பொருநெஞ்ச வாசகர்நீ பொருந்தி யருள்விளைந்து
கிருபை திருஞானக் கொழுந்தெழுந்து [1]தொடர்ந்துவர

மோட்சவழிக காட்டுமாறு மரிகருதாள் வேண்டுதல்

விருத்தம்

47. பார்பொருந்தும் பெருஞ்சிலுவை மீதி லேறி
பண்டெழுப்பித் திருவுரைந்து தருவாய் நின்று
பார்பொருந்தும் பிரபலமாய்ச் சொரூபமே நீ
....
....
யிரக்கமுள்ள திருக்கன்னியா யெழுந்த கோவே
பேர்பெற்ற படியெனக்கு உனதி ரக்கம்
பெற்றெனது முத்திபெறப் பெற்றே னையா

48. பொன்னாசை மண்ணாசை வெறுத்த நாதா
... யாந்த வேளையறி வாகா வண்ணம்
நண்ணாக யெனக்குவரு மரணவே ளையிலே
நன்மைமட் டில்லாத ஞான சோதி
எண்ணாம லென்னுடலைக் கீழ்ப்படுத்தி யிந்த
யிறைவர்மண்ணி லிருந்துபர கதியி லேற
விண்ணா டெழுந்திறைஞ்சத் திருச்சிலுவை யோடு
தேவனே யெனக்குமோட்ச வெளிச்சங் காட்டும்.

பூதலம் - உலகம். பார்பொருந்தும் - உலகம் போற்றும். பிரபலமாய் - யாவரும் அறியக் கூடிய. கோவே - தலைவனே; அரசனே. முத்தி - வீடுபேறு மரணவேளை - இறக்கும் தருவாய்.

சுவடிச் சொல்

1. துடர்ந்து

46. How it was prayed, listen to the elaboration,
Oh! earthly folk, pray listen with knowledge and devotion imbibed,
Thou, reader of minds agitated, in grace appropriate,
The flame of wisdom graceful in mercy to rise and follow

Mary Karutāḷ praying to the Lord to show the path to eternity in heaven

47. Mounting on the huge Cross matching the earth,
Standing as a tree in which grace raised from the past resides,
Oh! Figure Famous matching (thy) name,
Thou art the king risen from the virgin graceful
As blessed for me with sympathy thine,
Which I did obtain and secured eternity as well

48. As I had the deisre for gold and land,
At this period as enlightenment,
At the time of my death, for my good,
As Light of wisdom of benignity boundless,
To suppress my body without caring,
And to ascend heavenly state from earth,
For the heavenly country to rise in prayer,
Oh! Lord with Thy Holy Cross, show me the light of Heaven

அகவல்

49. ஒன்றுமில்லாக் கால முலகந்த னைப்படைத்த
என்றுமழி யாப்பொருளே யென்கோவே யண்ணலே
சந்திரனுஞ் சூரியனுஞ் சகலபொருள் கள்யாவும்
சிந்தையி லுனையேதான் திருப்பதத்தா லென்றனையாள்
ஆகவென நொடியி லனைத்தும் படைத்த
ஏகசரு வேசுவரனே யென்கோவே வேகுடன்
அந்தியோக் கியபதி அரசனொலி வோரும்
எந்தனுக்குச் செய்த யிடர்கள் தனையுஞ்
சிந்தைதனி லெண்ணாதே திருக்கருணை வாருதியே
பூதலத்தில் வாழ்வைநம்பி பிசாசுபெரும் புத்திகெட்டு
காதலித்து நம்பியேதான் மோசம் போனார்
கதிவழியே தொடராம லிருந்தார் மண்ணில்
பேதலித்து உனது பரகதியைச் சேர
விண்ணவர்கள் தொழும்பொருளே தெரிந்தீ ரென்னைச்
சாதலித்த குணக்கடலே பரம தேவே
சற்குருவே யெனக்குவந்து தெரிசிப் பாயே.

விருத்தம்

50. அந்தியோக் கியபதியில் சகல பேரும்
அம்புவியி லுள்ளமனு வோர்க ளெல்லாம்
சிந்தைமகிழ் ரோமை நகரை யாளுஞ்
செப்பரி யானுஞ் சேனை யோடு

சகலபொருள்கள் - அனைத்து பொருள்கள். இடர்கள் - துன்பங்கள். காதலித்து - விரும்பி. விண்ணவர்கள் - தேவர்கள். தெரிசிப்பாயே - காட்சி தருவாயே. மனுவோர்கள் - மக்கள். சிந்தை மகிழ்ரோமை - மகிழ்ச்சி பெற்று விளங்கும் ரோம் நகரம். சேனை - படை.

49. Oh! Eternal One, who did create the world when nothing did exist
Oh! King, Oh' Lord,
Oh! Carvēcuvaraṉ sole, Oh' my king
The moon, sun and all things entire,
In Thy mind, thou did turn and mould
And in a second did create, ultering 'Let there be'
In the city of Antiago, all the acts harmful
That king Oliver did to me,
Unmindful (am I) Oh! Ocean of Mercy graceful
Trusting life on earth (the folk) their minds spoilt by the devil,
They loved, hoped and were betrayed
And remained on earth astray not following the path to eternity thine,
Oh! Object of worship by heavenly folk, Thou knowest me,
Oh! Ocean of virtue who did redeem me, Oh! Prime Lord,
Oh! Mentor Benign, do come and appear before me

50. For all the folk in the city of Antiago
And people all of the beautiful,
To feel happy, with the retinue indescribable of the city of Rome,
To reach state eternal of heaven exalted by scriptures true,

உந்தனது சத்தியவே தத்தி லோங்கி
ஊழி பரமபதி மோட்சஞ் சேர
சுந்திரவான சிலுவைதனை ரோமை நாட்டில்
சுருதிமறை பூசைபண்ணத் துணைசெய் வாயே.

அகவல்

51. கெற்பனையா யிருந்த பிள்ளைபெல னோக்காமல்
பேதலித்துக் கேவலமா யிருந்த பேர்கள்
செப்பமுட னடியா ளென்பேரைச் சொல்லி
தேவரீரை வேண்டல் செய்தது கொண்டநேரம்
அப்பொழு தந்தவேளை நேரந் தன்னில்
அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய வேணு மையா
இப்பொழுதே யுன்னடியாள் வேண்டல் செய்தே
இந்தவுலக மழியுமட்டு மிரங்க வேணும்
ஆறுலட்சணத் தோடுஞ் சிலுவையோடுங் கிறித்தவமாய்
பத்திராசன சிலுவைக் கொலுவிளங்கி யோங்க
பேறுதர வேதவழி நீதி சார்ந்த
பிறவிக்குப் பாதிகரு வகுத்தே சார்ந்து
கூறரிய பத்துநெறி கற்பினையும் நற்கருணை
பூசையொடு தேறரிய ஏழுதலைப் புண்ணியமும்
செகதலமெல் லாம்நடக்கக் கிருபைசெய் வாயே.

எல்லோர்க்கும் அருள் செய்யுமாறு வேண்டுதல்

விருத்தம்

52. உத்தநல மெட்டுமெட்டும் பதினாறான
உடலோடு ஆத்துமத்துக் குணவாய் நன்மை

ரோமை - ரோம் நாடு. செப்பமுடன் - சிறப்பாக. புண்ணியம் - நற்செயல். செகதலம் - உலகம். கிருபை - அருள்.

Help to worship the lovely Cross of Heaven in the land of Rome
Without realising the Son who was imaginary

51. Those who strayed and in disgrace existed,
When they ulter my name in earnest,
And pray to Thee, at that time,
Then at that period and time,
Thou should help them, Sir.
Now itself thy devotee, this humble girl doth pray,
Thou should pity (them) till this world doth perish,
With six features proper and the cross as Christianity,
The exhibition of the throne of the Cross to flourish and rise
To grant the boon (of fortune) to the born one who justly doth
abide by the scriptural path,
And the ten Codes rare of exposition devised by Thy mercy benign.

Invoked to bless All

52. With worship and the result of good deeds,
All these to be performed all over the world on earth

பத்திவிசு வாசமொடு நம்பிக்கை கூட
பாருலகெல் லாம்நடந்து மோட்சஞ் சேர
சத்தியமா யுன்னுடைய பரம தீட்சைச்
சகலமனு வோர்கள்பெற்று பாவம் போக்கி
நித்தியமா யும்முடைய மோட்ச வீட்டில்
நீள்புவியோர் வரக்கிருபை புரிவா யரசே.

ஒலிவோர்க்கும் அருள் வேண்டுதல்

53. எந்தனைத்தா னொலிவோர்செய் கொடிய வினை
யேவல்செய்யா தீயர்வரும் வழியப்போ திவனையு
மந்தமுட ஆதியில்லா பரம சோதி
யறியாதான் செய்தகுற்றம் பொறுக்க வேணும்
சந்திரவான் புவிகதிருஞ் சகலம் யாவும்
தோன்றுமுன்னே யிருந்தபரஞ் சுடரே சேயே
உந்தனது திருச்சபையுஞ் சிலுவை யோடு
உலகமெல்லாம் வளர்ந்துபடர்ந் திடவே வேணும்.

அசரீரி கேட்டல்

அம்மானை

54. இப்படியே வேண்டல்செய்து கொண்டிருக்கும் வேளையிலே
அப்படியே மோட்சபதி யானபர மண்டலத்தில்
நின்று ஒருபெரிய நேசமுள்ள சத்தமது
மரிகருதா ளென்றுநல்ல மாதவருஞ் சேரும் விதத்தில்
வரிசை புகழ்மோட்ச வாழ்வுபெற யிங்கேவா
அஞ்சாதே சற்றுநீ ஆகந்தடு மாறாதே
மிஞ்சு பிரபைசூழ் விண்ணுலகந் தன்னிலேவர
தேவப் பிரசாதந் திருப்தியை நீயடைந்து
ஏசுபிர சாதநன்மை யீறில்லாக் காலமெல்லாம்
உண்டுபர மண்டலத்தில் உயிரானந் தப்பதியில்

விசுவாசம் - அன்பு; நம்பிக்கை. கிருபை - அருள். கொடிய வினை - மிகவும் கொடூரமான செயல். சந்திரவான புவிகதிர் - சந்திரன் வானம் பூமி சூரியன் ஆகிய அனைத்தும். படர்ந்திடவே - பரவிடவே. வேண்டல் - வணங்குதல். மோட்சபதி - வீடுபேறு. நேசம் - பாசம். விண்ணுலகம் - மேலுலகம்; தேவர் உலகம்.

Favour with Thy grace
With features good, eight plus eight making sixteen
In body human, for that body and soul as food beneficial
With devotion loyalty and faith
The world entire to tread and reach heaven,
All human beings verily to attain Thy initiation absolute,
To dispel sin and such folk of the earth long
To arrive at your eternal home, help with thy grace

Invoke to bless Oliver

53. However much evil and black deeds Oliver doth contemplate,
When he treads the path of evil ones,
Oh! Thou Light Absolute sans beginning and end to prevent him from deeds foul,
Do pardon the lapses the ignorant one has committed
Oh! Light Absolute who did exist,
Ere moon skies, earth, sun and all appeared
Oh! Infant, (Jesus), Thy diocese along with the cross,
Should grow and spread the world over

Heavenly Voice

54. As (she was) praying thus, at that time,
At the eternal city of heaven, (was heard)
A loud noise (an oracle) quite endearing,
As Mary Karutāḷ, for saints exalted to keep company,
Come hither to attain life eternal of traditional glory
Fear not, let not thy body falter even a little,
To arrive at the world celestial where light encircle,
To be satisfied with the sacred offering divine,
The benefit of that sanctified offering to Jesus, for time endless
To partake at heaven, the city of bliss for lives

பூண்டாய் மாமலரை பூரணப் பதியடைவாய்
என்று பரசத்த மிப்படியே சொல்லவேதான்

விண்ணுலகை அடைய ஏசுபிரானை வேண்டுதல்

நன்றெனவே நற்றவத்தாள் நளினசந் தோஷமுடன்
ஒன்று மில்லாக்கால முலகம் படைத்தோனே
அண்ணலே தெய்வீக யனாதி பிதாசுதனே
விண்ணுலகி லென்னை விரும்பி யழைக்கருளும்
யெந்த னுயிருக் கிரக்கம் புரியுமென்று
அந்தரத்தை நோக்கி யவளழுது தான்வேண்டி
ஏசுவே சேசுவே யென்றுசொல்லி நிற்கையிலே
வெட்டினார் சென்னிதலை மேதினியில் தான்விழவே

சம்மனசோர் கீதமும் இசைக்கருவிகளின் முழக்கமும்

மட்டில்லா யேகன் வரவிட்ட சம்மனசோர்
ஒன்பது சங்க மொருமித்து நின்றிறங்க
கீதங்க ளோசையில் கின்னார மாகமுழங்க
[1]நாதந் தொனிக்க நகைவிருது நின்றேத்த
தம்பூர் முழங்க தவில்வீணை தான்முழங்க
கொம்போடு யெக்காளை குலாவி நடம்புரிய
பாடினார் சங்கீதம் பலராகங் கீதமுடன்
ஆடினார் நாடகங்க ளானந்தம் பெற்றிடவே

மரிகருதாள் மோட்சமடைதல்

மாசில்லாக் கன்னி மரிகருதா ளாத்துமமே
தேசுலவு யேகன் றிருமுகமாய் வாருமென்று
வெற்றி முடியணிந்தார் வேதத்தின் சாட்சியென
மெத்த வரிசையுடன் மேலுலகில் வாருமென்று
சுத்தி யணியணியாய்ச் சூழ்ந்துநின்று சோபனங்கள்

அண்ணலே - தலைவனே. மேதினி - உலகம். கீதங்கள் - பாடல்கள். கின்னாரம் - ஒருவகை இசைக்கருவி. நாதந்தொனிக்க - இசை ஒலிக்க. தம்பூர் - தம்புரா என்ற இசைக் கருவி. தவில் - தோற்கருவி. வீணை - நரம்புக் கருவி. யெக்காளை - ஒருவகை ஊதுகுழல்.

சுவடிச் சொல்

1. நாகந

Thou hast worn the flower big, do attain the city of perfection
As the heavenly oracle thus did proclaim,

Praying to Jesus to reach the Celestial world

'That's good' said the damsel pious with delight gracious,
'Oh! Creator of the world when nothing did exist,
Oh! Lord, Oh! Son of God divine sans beginning,
Pray admit me to the celestial world at thy pleasure and grace'
'Pity my life (soul)'
(She) looked up heavenwards, wept and prayed
And cried, Jesus, Oh! Jesus',
When she was chanting thus,
They (Oliver's men) chopped her head to fall on the ground

Psalms of Sermonizers

Then the sermonizers allowed by God boundless.
In nine bands united did descend,
Carols sounding and rumbling in vigour,
With Music resonant, ornaments and medallions joining in prayer
With tambur humming and *tavil* and *vīṇai* rumbling
With cornet and bugle in amorous intimacy adancing,
They did sing and render music with songs and tunes several,
Staged plays to attain bliss,
Oh! Soul of flawless virgin Mary Karutāḷ.
Do arrive in the graceful presence of *Ēkaṉ*
Thus they placed the crown of victory as evidenced by scripture.

Mary Karutāḷ attaining the divine bliss

'Do Come to the world celestial with much pageantry'
They did utter words (such) surrounding her in row after row,

பத்தியாய்க் கூடியேதான் பரலோகங் கொண்டுசென்று
அப்போது யேக னதிகப் பிரியமுடன்
இப்பொழுது மோட்சமதி லிருமென்று கையமத்தி
சுத்த மரிகருதாள் துய்யகன்னி யாத்துமத்தை
கர்த்த ரிடந்தன்னில் களிக்கவைத்தா ராத்துமத்தை
மாசில்லாக் கன்னிமரி கருதாள்தன் சடத்தை
நேசித்துப் போற்றிசெய்து நீள்நிலத்தி லேயிருந்து
உத்த கிறிஸ்துவர்கள் ஓரிடத்தில் வைத்தார்கள்

கன்னி இறந்த செய்தியைப் புத்தகத்தில் ஏற்றுதல்

என்று மவளுதவி யெப்போதுந் தப்பாது
யின்று நடப்பதுண்மை யெங்கோன் மனுவாகி
ஆண்டுயிரு நூறு அன்பதொரு நாற்பதுவும்
மாண்டு ஒருமூன்று மாநிலத்திலே நடக்கும்
மாதமு மாடிவரு நாளிரு வதிலே
போதவே கன்னி புவியிலிறந் தாளென்று
பேரான ஞானப் பெரியோர்க ளானவர்கள்
சீரான புத்தகத்தில் தீட்டிவைத்தா ரம்மானை
விளங்கும் நெறியுடையாள் மென்கொடியாள் மெய்வேதம்
களங்கமற வுரைத்துக் கன்னி மரிகருதாள்
பொய்யுகந்த பூதலத்தைப் பொல்லாதென விட்டெழுந்து
மெய்யுகந்த விண்ணுலகில் விமலர் திருப்பதத்தைச்
சேர்ந்த மனதிற் சிறப்பாயு ரைத்தவரும்
அன்புவைத்துக் கொணர்ந்தது பாருமென் றுரைத்தோரே
என்பரனார் தன்னருளால் எல்லைபெற்று வாழ்ந்திருப்பார்.

★ ★ ★

பரலோகம் - தேவர் உலகம். கையமத்தி - வாழ்த்துக்கூறி. மாசில்லா - தூய்மையான. நேசித்து - விரும்பி. சீரான - பெருமையுடைய. களங்கமற - குற்றம் இல்லாமல். பூதலம் - உலகம். விண்வுலகில் - தேவர் உலகில். விமலர் - தேவர். திருப்பதம் - பெருமை பொருந்திய திருவடி.

Assembled in devotion and took (her) to heaven
Then Jesus with affection abundant,
'Thou be now in state eternal' thus gesturing with His hand,
He (Jesus) did lead the pure soul of Mary Karutāḷ, the virgin immaculate
To rest in bliss with Lord, the creator,
The body of Mary Karutāḷ, the virgin flawless
They served with affection and on the earth long,
Did Consign it to the Christians proper.
Her help will never fail for sure,
It truly doth happen even today,
One hundred and ninety years after her death as a mortal,
In three states on the twentieth day,

The news of the virgin's death posted in the book

In the month of *āṭi*
That the saintly virgin died on earth,
The revered elders wise in book proper,
Did record in *ammāṉai* verse,
The damsel of conduct illustrious, tender as a creeper,
Did expound true scripture flawlessly that virgin Mary Karutāḷ,
Leaving this world dishonest as wicked,
Did rise to reach the gracious feet of the Lord
In the celestial world of truth favoured
Those who have narrated this account well,
In minds with love, those who have expounded for others to see,
They will by the grace of my Lord, live with attainments all

★ ★ ★

இணைப்பு - 1

துணை நூல்கள்

முதன்மை நூல்கள்

1. அற மரிகருதம்மாள் அம்மானை, (தாள் சுவடி)	எண் டி. 2050	அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம், சென்னை - 600 005.
2. அர்ச்சியசிஷ்ட மரிகருதம்மாள் அம்மானை	1876	மழவை வை.தே.ம. சின்னசாமி செட்டியார் (பதி.), இலட்சுமி விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.
3. ,,	1956 (6ஆம் பதிப்பு)	-------------------------------, செயின்ட் லூயிஸ் புக் டிப்போ, விழுப்புரம்.
4. 'பேய்களை ஓட்டும் பேறுபெற்ற' அர்ச். மரிகருதம்மாள் அம்மானை	1993	ஆ.பி. அந்தோனி இராசு (பதி.), ஆரோக்கியம் பதிப்பகம், திருச்சி.

பிஎச்.டி. ஆய்வுகள்

சௌந்தரபாண்டியன், சு., சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத்திலுள்ள கிறித்துவத் தமிழ் இலக்கியச் சுவடிகள், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1988.

பிரான்சீசு அந்தோனி இராசு. ஆ., கிறித்துவ அம்மானைகள் ஓர் ஆய்வு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1985.

புவனேசுவரி, ப., முதல் ஐரோப்பியத் தமிழறிஞர் ஆண்டிறீக் அடிகளார், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1982.

கட்டுரைகள்

சுகந்தி, இரா., 'அம்மானை இலக்கியம் - இலக்கிய நோக்கமும் பயனும்', 135வது தமிழ் இலக்கிய கொள்கை கருத்தரங்கு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

சுப்பிரமணியம், பூ., கதைப் பாடல்கள் - சில அணுகுமுறைகள், (26.2.1988 அன்று நிறுவனத்தில் படிக்கப் பெற்ற கட்டுரை), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

அகராதி நூல்கள்

கதிரை வேற்பிள்ளை, நா., தமிழ் மொழியகராதி, ஏசியன் எஜீகேஷன்ஸ் சர்வீஸ், புது டெல்லி, 1987 (ஆறாம் பதிப்பு).

பெரியசாமித் தூரன், ம.ப., கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 2, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1955.

வையாபுரிப் பிள்ளை, எஸ்., தமிழ் லெக்சிகன், தொகுதி - I - VI சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1982.

தமிழ் நூல்கள்

அந்தோனி இராசு, ஆ.பி., கிறிஸ்துவ அம்மானைகள், ஆரோக்கியம் பதிப்பகம், திருச்சி, 1988.

,, புனித அந்தோனியார் வரலாறு, ஆரோக்கியம் பதிப்பகம், திருச்சி, 1992.

அமிர்த சாகரர், யாப்பருங்கலக்காரிகை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1972.

ஆண்டிறீக்கு அடிகளார், அர்ச். தேவமாதா சரித்திரம், தமிழ் இலக்கியக் கழகம், தூத்துக்குடி, 1964.

இராசமாணிக்கம், ச., Flos Sanctorum என்ற அடியார் வரலாறு, தமிழ் இலக்கியக் கழகம், தூத்துக்குடி, 1967.

இராசாராம், த., தமிழில் அம்மானைப் பாடல்கள், குமாரசுவாமி அச்சகம், புத்தேரி, நாகர்கோயில், 1970.

இலக்குவன், அரு., அப்பர் பெருமான் வாழ்வும் வாக்கும், பூம்புகார்ப் பேரவைக் கல்லூரி வெளியீடு, மேலையூர், 1980.

இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1985.

இன்னாசி, சூ., கிறித்தவ இலக்கியச் சிந்தனைகள், வளனருள் வெளியீடு, 1984.

,, கிழக்கே மறைந்த கதிரவன், ஜெயகுமாரி ஸ்டோர்ஸ், நாகர்கோவில், 1980.

ஏசுதாசன், ப.ச., இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் கிருத்துவக் கோட்பாடுகள், சுதா பதிப்பகம், திருச்சி, 1981.

கோவிந்தசாமி, பெ., கிறித்தவத் தமிழ் நாடகங்கள், கிறித்தவ இலக்கியச் சங்கம், 1992.

சண்முகம் பிள்ளை, மு., சிற்றிலக்கிய வகைகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1982.

சீத்தலைச் சாத்தனார், மணிமேகலை, டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, 1981.

சுப்பிரமணியம், பூ., சுவடி இயல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1991.

ஞானசிகாமணி, வீ., இரட்சணிய யாத்திரிகம் ஓர் ஆராய்ச்சி, கிறிஸ்டியன் சொசைட்டி ஃபார் ஓரியண்டல் கல்சுரல் அண்டு சோசியல் ஸ்டடீஸ், சென்னை, 1983.

ஞானப் பிரகாசம், வி.மி. & அறவாணன், க.ப. (பதிப்.), வீராமாமுனிவம், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1985.

தண்டபாணி சுவாமிகள், அறுவகை இலக்கணம், தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க் கல்லூரி, பேரூர், 1978.

தண்டியாசிரியர், தண்டியலங்காரம் மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.

பவணந்தியார், நன்னூல், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1983.

மருதமுத்து, மொ., (பதி.), ஆமையர் அம்மானை, ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை, 1997.

முத்து சண்முகம் & நிர்மலா மோகன், சிற்றிலக்கியங்களின் தோற்றமும் வகையும், முத்துப் பதிப்பகம், மதுரை, 1979.

ரொஸ்சி என்னும் சின்ன சவேரியார் சுவாமி & துபுவிஸ் என்னும் ஞானப்பிரகாச சுவாமி, அர்ச்சியசிஷ்டர்களின் சரித்திரம் - மூன்றாம் காண்டம், மிஷன் அச்சகம், புதுவை, 1960.

வீரமாமுனிவர், கித்தேரியம்மாள் அம்மானை, ஆர். ஞானப்பிரகாசம் (பதி.), தே. நொபிலி பிரஸ், மதுரை, 1947.

,, தேம்பாவணி, தமிழ் இலக்கியக் கழகம், தூத்துக்குடி, 1964.

வேங்கடசாமி, சீனி, மயிலை., கிறிஸ்தவமும் தமிழும், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.

ஜார்ஜ், டி.எச்., குமரி மாவட்டப் பெண்ணுரிமைப் போராட்டம், மணி பதிப்பகம், சென்னை, 1982.

ஜான் சாமுவேல், ஜி., திறனாய்வுச் சிந்தனைகள், மணி பதிப்பகம், சென்னை, 1977.

,, பண்பாட்டு கலப்பும் இலக்கிய ஒருமையும், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1986.

ஆங்கில நூல்கள்

Chummar Choondal, Chrisian Theatre in India, Kerala Folk-lore Academy, Trichur, 1984.

Cyril Bruce, Faith., An Introduction to Indian Church History, The Christian Literature Society, Madras, 1992.

Duncan B. Forrester, Caste and Christianity, London Studies on South Asia, London, 1980.

Editorial Staffs New Catholic Encylopedia (Vol. IX), The Catholic University of America, Mcgraw - Hill Book Company, New York, 1967.

John, F. Butler, Christian Art in India, The Christian Literature Society, Madras, 1986.

John Samuel, G. & Shu Hikosaka (Eds.), Encyclopaedia of the Folk Culture Vol. I, Institute of Asian Studies, Madras, 1991.

John Samuel, G. (Ed.), Encycylopaedia of Tamil Literature Vol. I, Institute of Asian Studies, Madras, 1990.

John Samuel, G. (Ed.), Encyclopaedia of Tamil Literature Vol. II, Institute of Asian Studies, Madras, 1993.

Lakshmanan Chettiar, Folk-lore of Tamilnadu, National Book Trust India, S.M.L.,New Delhi, 1980.

Subrahmanya Sastri, P.P. (Ed.,) A Descriptive Catalogue of the Tamil Manuscripts - Vol. I, Government Oriental Manuscripts Library, Chennai, 1939.

Thomas Lehmann & Thomas Malten A Word Index for Caṅkam Literature, Institute of Asian Studies, Chennai, 1993.

---------------------- Catholic Ashrams - Adopting and Adapting Hindu Dharma, Voice of India, New Delhi, 1988.

---------------------- The Catholic Encyclopedia (Vol. I), Robert Appleton Company, Newyork, 1907.

* * *

இணைப்பு - 2

பாட வேறுபாடுகள்

(எண் - ஆசியவியல் நிறுவனப் பதிப்பின் பாடல், வரி எண்)

I ஆசியவியல் நிறுவனப பதிப்பு
II 1876ஆம் ஆணடுப் பதிபபு
III 1956ஆம ஆண்டுப பதிப்பு
IV 1993ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பு

1.1.	சந்தமரி கருதாள்	I, II
	சந்தமரி கருதம்மாள்	III, IV
2.	பாடுதற்குகந்த வரம	I
	பாடுதற்குகே இததரையில்	II, III, IV
3.	தாரணியிற் செய்த அருந தமிழை யான் பாட	I
	ஆரணத்தைக காட்ட மறுவாகித் துயருற் றிறந்தோன்	II
	ஆரணததைக காட்ட மனுவாகித் துயரம் பூண்டிறந்த	III, IV
4	காரணமாம் பொறசிலுவை	I, II
	காரணரின் பொற்பாதம்	III, IV
2 1	ஞானத்திறையோனை	I
	ஞானஞ் சிறந்தோனை	II, III, IV
2	பகர்ந்துரைத்தேன	I, II
	பகருவேன்	III, IV
4	தன்னிகரில லாதபரன்	I, II
	தன்னிகரில் லாதவனே	III, IV
5	வானவனே உனதயவால்	I
	வாகுறநல் வாககருளும்	II, III, IV
7.	மரிகருதாள் மாதவத்தை	I, III
	மரிகருதம்மாள தன கதையை	II, IV
8.	பாடுகிறேன்	I, II, III
	பாடுதற்கு	IV
9	தற்பரனே	I
	வேதாவே	II, III, IV
13	திருச்சபையை	I
	திருக்கதையை	II
	திருச்சரிதை	III, IV
15	அஞசலென வந்துதவும்	I, II
	அஞ்சலி செயதேததுகிறேன்	III, IV
16.	எனக்குள் சிலுவை	I, II
	என வந்தடைந்தேன்	III, IV
17	பாருலகததோர்	I, II
	பாருலகுள்ளோர்	III, IV
20.	பணிந்தேனே	I
	பணிந்துரைபபேன்	II, III, IV
21.	வேத புராணமதை விரிததே சுயம்பாட	I
	வேதாகமததை விரித்துசுயம பாடுதற்கு	II
	வேதாகமததை விரித்துயான் பாடுதற்கு	III
	வேதாகமத்தை விரித்துயாம் பாடுதற்கு	IV
22.	போதவங்கள ஞானம புகழும பெரியோரே	I
	மாதாவே தேனபோல வரிக்கருளுநதாயாரே	II, III, IV
23	யான்பாட	I, II
	பாடிடவே	III, IV
24	சிறியேன் தமிழ்தெரிந்து செபபுவதைக கேட்டருளும	I, II
	அறியேன தமிழால் அறையும பிழைபொறுபபீர்	III, IV
25	உறுமதலைக் கொத்தபடி	I
	ஒரு மதலைக் கொததஇந்த	II
	உறுமதலைக் கொத்தமொழி	III
	ஒரு மழலைக கொத்த மொழி	IV
26	பார்பூண்ட என் வசனம பத்துமோ பத்தாது	I, III, IV
	கார்பூண்ட என் வசனம் கலைஞர்களுக் கின்பாமோ	II
27	அரசர் மகுடமுடி அதிவிதஞ்சேர் ஆணிமுத்து	I

	அரசர் மணிமுடிகட காரமிட்ட	
	ஆணிமுததில்	II
	அரசர் முடிக்குமணி ஆரமிட்ட	
	ஆணிமுத்து	III, IV
28.	செபபியதுக் கொபபாமோ	I
	சோததிணைககில ஒப்புளதோ	II, III, IV
29	அன்பாக	I, II
	அறியாத	III
	அறியாதான்	IV
30	தெரிநதுதமிழ பாடுகிறேன	I, II
	தெரிநதேறறுக கொள்வீரே	III, IV
31.	ம்ஙகைகறற சாஸதிரததை	I
	மங்கைநலலாள காதைநலம	II
	மஙகையவள காதைநலம	III, IV
33	அததிசை	I, III, IV
	நறறிசை	II
	அந்தி	I, III, IV
	நலலநதி	II
35	பிசாசு	I
	பூத	II, III, IV
36	கெடடகார பாவி	I
	கெடடகாரனு மான	II
	கொணடாடடக காரனுமாய	III, IV
38	அழைபபானபில்லி	
	சூனியததுக காகவே போய	
	விடுவான	I
	திளைததபிலலி சூனியததால	
	தீதாய வெகுபகைகள	II, III, IV
39	விளைபபான	I
	விரிததான	II
	விளைதது	III, IV
	வெகுபூசை பிலலிவிட	I
	மிகு பூசை யாளபவன	II
	மிகக பூசை வேளவிசெயவான	III, IV
40	பிலலிக குறளி விடுவான	
	பெருஙகுறளி தீடசை வைபபான	I
	பிலலி வைபபோன் சூனியஙகள	
	பெருஞ்சூவி சீடடை வைபபோன	II
	பிலலி விடுபபான் பெருகிடு	
	தீடசை வைபபான	III, IV
42	பொறபுடைய	I
	செபபரிய	III, IV
	பொருந்த	I
	திகழந்து	II
	புல்லன	III, IV

43.	இயலான	I, II
	ஈனமுள்ள	III, IV
45	மறகபடம செய்தகபபன்	
	வன்னரகில் போனதுவும	I
	சொறறவழிக் கெட்டலைந்த	
	துடட தேயோதேசி	II
	சொறறவழிக் கெட்டலைநத	
	பொலலாத தேயோதேசி	III, IV
46.	கைமபெண மடவாா கருவழிபபான்	I
	கைமமகளை வாகாகக் கற்பழிப்பான	II
	கைமை மயக்கியே கற்பழிப்பான்	III, IV
50	பேயை விடுவான்	I
	ஏவல் விடுவான்	II
	ஏவல் செய்திடுவான்	III, IV
55	பனறி பாமபு போலே	
	பறவை மிருகம போலே	I
	கடுவாய் புலி போல	
	கருஙகுரஙகு நாய போலே	II, III, IV
56	எணணியெலி யானை	
	எரிநெருபபு போலே	I
	பனறி அரவம போல	
	பறவை மிருகம போலே	II, III, IV
57	கடுவாய புலிபோல	
	கருஙகுரஙகு பனறியைப போலே	I
	குன்றரிய ஆமை கொடு	
	நெருபபுத தூண போல	II
	ஒன்றென ஆமை உயர்	
	நெருபபுத தூண போல	III, IV
58	தெரிசிதது	I, II
	திடுககிடடு	III, IV
61	மிகவிததை	I
	நினற விததை	II
	மிஞசு சிதது விததை	III, IV
64	இபபடியே செயதிடுவான்	
	பொலலாத வஞசனிவன	I
	இபபடியே செயவான	
	இருநிலத்து உளளளவும	II, III, IV
65	செபபுகிறேன் இபபொழுது	
	தேயோதேசி யானோன	I
	செப்புகினற வனபாவி	
	தேயோதேசி யெனபோன	II, III, IV
66	தேயோதேசியான	I
	தேயோதேசி பயந்த	II, IV
	தேயோதேசி பயின்ற	III

67.	சுத்தமிகும் பொற்கொடியாள்	I
	சுத்தமிகும் பெண்கொடியை	II
	சுத்ததிரு நற்றவஞ்சேர்	III, IV
71	வளர்த்ததுவும்	I, II
	வளர்க்கையிலே	III, IV
	சாஸ்திரத்தை	I, II
	சத்தியத்தை	III, IV
76	சொர்ணமய . சிறந்துரைத்த	I, II
	சொற்கொணடு. . துறந்துரைத்த	III, IV
79	நிஷ்டூரன் வைத்ததுவும்	I, II
	நிஷ்டூர மாகமனம	III, IV
81	புத்திசொல்லி விட்டதுவும்	I, II
	புத்திசொல்ல ஏவினதும்	III, IV
82	துரத்தியபின்	I, II
	துரத்தஅது	III, IV
	அழலநரகில் போனதுவும்	I, II
	அழலநரக மேபிளந்து	III, IV
89.	அப்பொழுது	I, II
	மண்ணுலகோர்	III, IV
90	நாதனருள் வேதமதில்	I, II
	நாதன்மறை சோந்ததுவும	III, IV
93.	கெட்டிமனம்	I
	கடியமனம	II
	கருதுமன	III, IV
94	வனபனொலி வோருமன்னன்	I, II
	வன்னமுறு கிரசை	III, IV
94.	வன்பனொலி வோருமன்னன்	I, II
	வன்னமுறு சிரசை	III, IV
95.	ஒளிசெறியும் கன்னிதலை	I, II
	ஒலிவோரின் உத்தரவால்	III, IV
99	சென்றுகன்னி முததி-பெறறாள்	I, II
	தினம்வீற் றிருப்பதுவும்	III, IV
100	முத்திபெற்ற வாறுதன்னை	I, II
	முத்தியுற்ற காதைதனனை	III, IV
	முகனைமுடி வைத்துவககி	I
	மோனைமுகி வைத்துவககி	II
	முகனை முடிவுவரை	III, IV
101	தெரிந்து	I, II
	அமமானை	III, IV
102	புஸ்தகத்தில்	I, II
	இப்புவியில்	III, IV
103.	தான்பார்த்து	I, II
	தப்பாமல்	III, IV

105.	உரைததிடுவீர்	I
	பொறுத்திடுவீர்	II
	திருத்திடுவீர்	III, IV
3-2.	திருச்சபையின் சாஸ்திரம்	
	செகத்தோர் காண ·	I
	திருச்சபையில் உறுதிபெற்றுத்	
	திறத்திலோங்கும்	II, III, IV
3.	கையினாலே உபததிரவப படடே	
	யவனுக்குள் ளாகாமல்	I
	ஒளிாந்தகற்போ டிருந்து	
	அவனுக் கிடங்கொடாமல்	II
	உறுதிகற்போ டிருந்து அவனுக்கு	
	உளளாகாமல்	III, IV
4	பதம சேர்ந்த மாது .	
	மகிழ்ந்து கேளீர்	I
	கதியடைந்த சக்தி. . மகிழ்ந்து	
	சொல்வாம்	II
	இறந்து கதியிற் சேர்ந்த.	
	மகிழ்ந்து சொல்வாம்	III, IV
4-1.	முநதியுரை சொல்லிவந்த முகனை	
	முடிவைத தேடும்	I
	முந்தியுரைதத கதை மோனை	
	முடிவைக கேளும	II
	முந்தி யுரைக்க முறைமையாய்க்	
	கேடடருளும்	III, IV
2	பேரானதொரு மாநகரில்	I, II
	அழகார் திருநகரில	II, III, IV
3.	தாயமன்ன ராயதுரையாம்	
	நண்பனொலி வோருமன்னன்	I
	அரசாக் கரசனெனும்	
	அன்பனொலி வோருமன்னன்	II, III, IV
4.	வீறொத்த பாவியெனும வீறு	
	கொண்ட படடணத்தை	I
	திருநகரை ஆண்டிருககும்	
	சீருடைய நாளையிலே	II, III, IV
6	வளமைதனைக் கேளும்	I
	மனனன் ஒலிவோரும்	II
	வளமதனைக கேட்டருளும்	III, IV
16	எஙகுமேதான் வேலை செய்து	I
	எஙகும இசை திருததி	II
	எஙகுமே வேலை செய்து	III, IV
17.	சுற்றுமதில் அதன்கீழே சித்திரஙகள்	I
	ரத்னமதில் அதின்கீழே	
	விசிததிரங்கள்	II

	ரதமெங்கும் அதினமேலே விசித்திரங்கள்	III, IV
24	நினற சிகர முடிமேல்	I
	நிறைந்த மணிக கோபுரமேல	II
	நீண்ட மணிக கோபுரமேல்	III, IV
25	சிகரககுட	I
	சிகரமணி	II
	சிகரககுடை	III, IV
27	சிமமமுழ	I
	சிஙகமுகம	II, IV
	சிஙகமுழ	III
28	கருசசான் காகஙகளுமம குரஙகு கூகையுடன்	I
	கருசசாளங் காககை கருஙகுரஙகோ டோரிமுகம	II
	கருசசாரும பனறி கருஙகுரஙகோ டே. பனறி	III, IV
29	கூகை குருவி கோலப பருநதுடனே	I
	கூகை குருவியுடன கோலப பருநது முகம	II
	கூகை கருஙகாககை கோலமெலலாஞ சிததிரிதது	III, IV
30	வாகை பலவிதஙகள	I,II
	மாயகை பலபுரியும	III, IV
31	பலவிதஙகள அஙகஙகே கூததாட	I
	பலவிததோடு அரும வாசசியம முழஙக	II
	பலபெணகள அலஙகரிததுக கூததாட	III, IV
32	பலமோகம பாவம	I, II
	நயததால மோக பாவம	III, IV
33	மண சிலைகள	I
	மனனா மனனா	II, III, IV
34	கெபபிதமாயிருக்கும	I
	கெமபீரக கூததாட	II
	கெமபீர மாயிருககும	III, IV
36	பருமாற வேலையிட்டு	I
	பணிச சிததிரமான	III, IV
39	மேடை மசசும	I, IV
	மேடைகளும	II, III
40	சாலிறஙகு மேடையிலே	I
	சாளரஙகள மேடையிலே	II
	தாழ்வாரப பந்திகளும	III, IV
42	கூட முகடு கம்பங் கோட்டை வெகு கொத்தளமும்	I
	கூடமுடன மேல்வீடு கோட்டை மதில் கொததளமும	II
	கூட முகடு கமபங கோட்டை மதில் கொத்தளமும	III, IV
43.	வாசல்களும	I, II
	வாயிலுற	III, IV
44	வாவிகளும செந்நெல் விளைநதே யோஙக	I, II
	வாவிகரை செந்நெல் வளாந்தோஙக	III, IV
50	பததரெனறுங் குமபிடுவா	I, II
	பாஙகுடனே குடடிடுவார்	III, IV
51	செததமரி கணடமதை	I, II
	சோததுஅரி கணடமதை	III, IV
52	அணிநது வயிரமுத்து	I, II
	கழுததில வயிரமுடன்	III, IV
53	ரோசகததில	I
	நெஞசகததில	II, III, IV
54	தரிதது	I, II
	வளாதது	III, IV
58	தூசு பலகறியும சோறும படைததிடுவா	I, II
	தோசை பலகறியும சோறும படைதத பினனா	III, IV
62	சுடுநரகு	I
	எரிநரகு	II
	கடுநரகில	III, IV
65	சிறபபிடடு	I
	சிறபபிடுவா	II
	சிறபபாய	III, IV
66	வெறுதது	I, II
	தான ஒறுதது	III, IV
68	பசியுடனே	I, II
	ஆசை விடடு	III, IV
71	பேயைக குறிதது	I, II
	பசாசினுககே	III, IV
73	அரசு	I, II
	அணணல	III, IV
74	மாபாவி செயநடததை	I, II
	வளமைதனைக கேடடருளும	III, IV
76	நேசமதாய்த தேரோட்டம்	I, II
	நோந்து விழா கொணடாடி	III; IV

77.	பூசையுடன் தெருவீதியில நடக்க	I
	பூசைபலி தெருவீதியில் நடததி	II
	பூசையுடன் திருநாள் நடததிடுவான்	III, IV
78	மோகவிதம்	I, III, IV
	மோகளசை	II
79.	பலஸ்திரீகள் தேவனுக்கு	I
	பரததையர்கள தேவர்கட்கு	II
	பலபெண்கள் தேவதைக்கு	III, IV
80	நாடெங்கும் கோவில கட்டி	I
	நாடெஙகும் கொண்டாடி	II
	நாடெலலாங் கோயில் கட்டி	III, IV
81	நரகப பெருமபாவி நாடகச் சரியாடல்	I
	நரகச் சிறப்புடனே நாட்டியஙக ளாடசிலா	II
	நரகப பெருமபாதை நாடகச் சாலையாடல்	III, IV
82	விளையவே பார்த்திடுவான	I
	விளையப் பலவிதமாய்	II
	விருபபமுடன் பாரததிருபபான்	III
	விருப்பமாய்ப பாரத்திருபபான்	IV
84	வனகுருடாய	I, III, IV
	கண் குருடாய்	II
87	திருடர் வெகு தபபரையா செபபரிய பொயயுடையார்	I, III, IV
	திருடா மறையோர் மொழியைத தெயவமறை யென்றுணாந்து	II
88	பொய்யறு தானவர்போல புலையா வெகுவாய்க கூடி	I
	பொயவளர் தானவர் போற புத்திதனைக கேடடு	II
	பொயவயிறு தான வளாககும புல்லருடன் கூடி	III, IV
89	நையவே தான் வணஙகும நரகப் பிசாசுகள	I
	மெய்வழியாஞ் சத்தியததை வேண்டுவரைத தான சினந்து	II
	நைய வணஙகிடுவான் நரகப பசாசுகளை	III, IV
91.	விரகத்துடன் மோகம விதங்கொணடே பாடல் செயவாா	I, III, IV
	விரகததுன் மார்ககமதை மேவியதே நன்கெனவே	II
92.	சொல்லரிய வன்குருடாயச சோதிநடசத் திரங்களென்பார்	I
	சொல்லரிய வன்குருடாய்த் தூயமை அறியாதிருபபார்	II
	சொல்லரிய வன்குருடர் ஜோசியஞ்சொல் சாஸ்திரிகள்	III, IV
93.	மறையோர் புலவரொடு வனனகரத் தாசிகளும்	I
	மறையோா புலவரொடு வடிவுடைய தாசிகளும்	II
	மறையோதும பிராமணரும் வஞ்சமனத தாசிகளும்	III, IV
95	பொங்கியெழுந் தபபொழுது	I
	பொங்கழலபோ லேயெழுந்து	II
	பொஙகியெழும பேய்தான்	III
	பொஙகியெழும பேய்கள்	IV
96	சகல தபபறை	I, III, IV
	சகலவித மாறாடடம்	II
97	நாடடு மருந்தின பலத்தால	I, II
	நாடியிடு மாயவிததை	III, IV
98.	தீரககும்	I, II
	தான் பிறக்கும	III, IV
99	பேயகளெலலாம்	I
	பேயமயலால்	II
	பேய்களஙகே	III, IV
100	அலகை பணணும் கூடசமுடன்	I
	அலகை செய்யுஞ் கூடசவித்தை	II
	அலகை செயயும மாயவிததை	III, IV
102	வன்னரகில அனைவர்தனையும் கொணடுபோய	I
	தீநரகில அசடாகவே கொடுபோய	II
	வன்னரகில் அனைவோரையும கொடுபோய	III, IV
105	எந்நாளுமம அந்நாளில்	I
	எந்நாளுமம எநநாளும	II
	எநநாளுமம அநநீதம்	III, IV
108	மஙகையாகள	I
	மஙகையரை	II
	தங்களுக்குரிய	III, IV
109	மஙகையர்கள் நூறாறு வைப்பாடடி மாாகளுமாய	I
	அலையவிட்டு வைப்பாட்டி யுந்நூறு முந்நூறும	II
	மங்கையர்க ளோடுபின்னும் வைப்பாட்டி கள்கூட	III, IV

110	அங்கமுள்ள மாதவர்கள்	
	அக்கினியிலே குதிபபார்	I
	அங்கமுடனே மரம்போல்	
	அக்கினியிலே விழுவார்	II
	அங்கமுள்ள ஆடவர்கள்	
	அக்கினியிலே குதிப்பாா	III, IV
112	வன்புகொணடு வாதைசெயது	
	வன்னெருப்பில் போட்டுவைதது	I
	வன்புகொண்டு வைத்திடுவார்	
	மனமபொறுக்க மாட்டாமல்	II
	வன்புகொண்டு வாதைசெயது	
	வன்னரகில் போட்டுவைக்கும்	III, IV
113	போட்டுவைததுச் செத்தமனனர்	
	போலுருவமே யெடுத்து	I, III, IV
	போடடி கொணடு மதது	
	போலுருவ மேயெடுதது	II
114	நாட்டமுடன வநதிருநது	
	நானவர்கள் தானெனவே	I
	நாட்டமுடன் வநதிருந்து	
	நானவாதான என்றுரைப்பார்	II
	வாடடமுடன வந்திருந்து	
	வானவாகள தானெனவே	III, IV
116	மானமுறும புததியிலலா	
	மானிடரை யெசசரிதது	I
	மானமுறப புத்திகெட்ட	
	மானிடரை ஏயததிடுவார்	II
	மாணமுறும புததியிலலா	
	மானிடரைப பேயாககி	III, IV
117	தநதிரததால	I, II
	ஜாலமுடன்	III, IV
119	தமகசு	I, II
	குருககள	III, IV
120	சகலாபுததி யேமயசுகி	I
	தாவுமதியைக கலைதது	II
	சகலரையும தானமயககி	III, IV
124	அந்நாளில்	I, II
	வந்நரகில	III, IV
125	சூடசமுள்ள கணணிகளதான்	I, II
	சூழசசியுளள கணணிகொணடு	III, IV
5	பாடல முழுவதும வேறுபடுகிறது	
6-2.	பெருமையுளள	I
	பீனயுள்ள	II, III, IV
4	தேயோதேசி யானோன்	I
	திகழுச்சிதமாயுள்ள	II
	தேயோதேசி யென்போன்	III, IV
6	தாயா ருடம்பழிந்து	
	தானரகில் போனபின	I
	தாயார் மடிந்திறந்து	
	தானரகில போனபின	II
	தாயார் மடிந்திறந்து	
	தாழ்நரகில போனாளே	III, IV
7.	பொல்லா	I
	புலையன்	II
	புல்லன்	III, IV
9.	வளர்த்தபின்பு	I, III
	வளர்த்துமிக	II
	வளர்க்கையிலே	IV
11	வந்து வளர்த்தவரை மரிகருதா ளுங்கூட	I
	தந்து வளர்த்தவரும் தையல் மரிகருதும்	II
	வந்தனைசேர் மாமறையை மரிகருது தான்தேடி	III, IV
12	எநதைசரு வேசுரனார் இறைவருட ஆகமத்தை	I
	தந்தைசரு வேசுரனாா தன்னாகம நெறியை	II, III, IV
13	ஞானதீட்சை	I
	பரன்தீடசை	II, III, IV
14	சந்திநலல	I
	சநதியுடன்	II, III, IV
16	அடிககடி தோததிரஙகள் பணணி	I
	அநுதினமும தோததிரிப்பார்	II
	தோததிரிபபாள நித்தியமும்	III, IV
17.	உத்தபர மண்டலத்தை ஓஙகித் தியானஙகள் பணணி	I
	பததிவைதது நேரொழுங்காய்ப் பரம்பொருள வீற்றிருக்கும	II, III, IV
18	பத்திவைததுத தானுசந்த பரம பதியால மோட்சம்	I
	ஒத்தபர மணடலததை ஒடுங்கித தியானஙகள செய்வார்	II
	உத்தம வானோக்கி ஒழுஙகாய்ச் செபம் புரிவாள	III, IV
19	கண்டுகொண்டு கோதையரும் கண்ணாலே ஆத்துமத்தில	I
	கண்டுதியா னம்புரியக் கண்ணால் வருங்காட்சி	II

கொண்டறிவின் கண்ணாலே
கோதைகன்னி மோட்சமுற III, IV

20. அண்டரண்ட மும்கடந்து
அப்பாலே தானிருக்கும் I
அண்டரண்ட முங்கடந்த
அம்பரனைத் தன்னறிவால் II
அண்டபிண்ட முங்கடந்து
அப்பால் அருளொளியாய் III, IV

21. பரமபதியில இறைவர்சரு
வேசுரனார் I
நித்தியமும் தோததரிப்பாள்
நிலையிற் பொறியடக்கி II
பரஞசுடராம் ஏகசரு வேசுரனை III, IV

22. அறுக்கை மனதுவைத்து
அவரிடத்தில காணவென்று I
சுத்த மரிகருதாள் சோர்வுபடா
தேயிருக்க II
கருத்தினில தானறிந்து கற்பனைக்
கேற்றவழி III, IV

23 இப்படியே மாதவத்தாள்
எண்ணியெண்ணி யேமனதாய I
இப்படியே மாதவததாள்
எண்ணி இதயமதில் II, III, IV

24 ஆசைவிட்டுத் தானிருந்து I
ஆசைதனை யேயொழித்து II
ஆசை வழியொழிந்து III, IV

26. தெரிந்த மரிகருதாள் சிததிரரூபக
கன்னியரும I
சிறந்த மரிகருதாள் சித்திரரூபக்
கன்னிகையாள் II
திருந்து மரிகருதாள் சித்திர
ரூபம் போன்ற III, IV

27 கன்னிகையாள் தன்னையேதாங்
காத்திடுவாள் காசினியில் I
கன்னிகையர் கற்பியலைக்
காத்தினிய காவலதாய் II, III
கன்னிகையாள் கற்பியல்கைக்
கரததினிய காவலதாய IV

28 இந்நிலத்தில் பாவம்வரும்
எல்லையெல்லாம தானடைத்து I
உன்னிவரும் பாவவழி உள்ள
தெல்லா மேயகற்றி II
உன்னிவரும் பாவவழி
உள்ளனவெல் லாமகற்றி III, IV

29. ஆனமுக வாசமெல்லாம் I

ஐம்பொறியின் வாசலதை II
ஐம்பொறியின் வாயில்களை III, IV

32 வளமை தனையறிந்து I
வளமையெலா முற்றறிந்து II, III, IV

38 தட்டுகிறாள் I, III, IV
திட்டுகிறாள் II

39 என்று புராணஙகளோடும்
இசைந்ததொரு நால வேதம் I
பாதினெண் புராணமொடு
பன்னரிய நால்வேதம் II, III, IV

40 ஒன்றுபட சாஸ்திரத்தை
ஓதவேதான் தடடுகிறாள் I
விதிமுறையாஞ சாத்திரததை
விழலெனவே பேசுகிறாள் II
விதிமுறையின சாததிரத்தை
விழலெனவே பேசுகிறாள் III, IV

41 தட்டுகிறாள் தேவர்களைத்
தழல்நரகப பேயெனவே I
மாசுறவே பெண்கள்வைத்த
மாமோகக் காரனென II
ஏசுகிறாள் தேவர்களை
எரிநரகப் பேயெனவே III, IV

42. விட்டெறியச் சொல்லுகிறார்
வேதபுரா ணஙகளெல்லாம் I
ஏசுகிறாள் நம்முடைய
இசைந்தநலல தேவர்களை II
பேசுகிறாள் நமமுடைய
பெருமையுள்ள தேவர்களை III, IV

43 எலலாபுராணமதில இருக்கின்ற
தேவாகளை I
எலலா புராணமதில் இயம்புகின்ற
தேவாகளை II
எல்லாமறைநூலும் இயம்புகின்ற
தேவர்களை III, IV

44. அலலா தேவரொடுநம்
ஆண்டவனாா உண்டெனவே I
அல்லாமல் வேறுமொரு ஆணடவர்
உண்டாமெனவே II, III, IV

45 என்று மறுமொழிக்
கிசைந்துரைபபாள் கன்னியரும் I
என்று மனம கனறி யீசலி டும்
தந்தையரே II
என்று மனமகலஙகி இருந்து
சலித்த தந்தைக்கு III, IV

46 நன்றுபட அப்படியே

நல்லபிதா வேகேளும் I
அன்று மரிகருதாள
அலர்வாய் மலர்ந்துரைப்பாள் II, III, IV

47 ஆகவெனவே படைத்தோன் I
ஆகுஎன யாவும படைத்தோன் II, III, IV

48 தானாகவே யிருப்பான
சருவதயா பரனார் I
தானாய் இருந்தபிரான் சருவாதி
காரணனாம் II
தானாய் இருந்தபிரான் சருவாதி
காரணனார் III, IV

49. பெண்களுடனே சேரான் I
பேரொளியா யெங்குமுளான II, III, IV

50 சிறக்கும் பரம்பொருளோன
செப்புகிறேன் ஐயரேகேள் I
மறுகறுப்பொன் றில்லாதான்
மனோவாக்குக் கெடடாதான் II, III, IV

53 வல்லபெருஞ் சோதி நன்மை
மகாபெரிய தந்தையணணல I
வல்லபரஞ் சோதியைததான்
வாகுபெற நான் தொழுதல் II
வல்லபரஞ சோதியைததான்
வாகுபெற நான் தொழுவேன் III, IV

54 உம்முடைய I
தந்தையரே II, III, IV
ஆகமததை I
ஆகமஙகள் II, III, IV

55. எலலாததிலும பாரு இறைவரங்கே
இலலை ஐயா I
எலலாத்தையும பாாபபோன்
இறையவனாந் தெயவீகன II
எலலாம வகுததருளுழ
இறையவனாந் தெயவீகன் III, IV

56 தடடிவிடடாள I
தநதையாக்கு III, IV

57 நன்றுரைக ளின்னமும
நானுரைககச சொலலுகினறேன் I
ஒன்றுபட இவவிதமாய
உததரங்களே உரைததான் III, IV

58 அபபாரே உமமுடைய
அமபுவியில் தேவர்கள்தான் I
பெற்றெடுத்த தந்தையும நீர்
பெருமகள்தான் என்னுரையை II
தந்தையரே நீர்வணங்கும்
சங்கையற்ற தேவர்கள் III, IV

59 வைப்பாகப் பெண்கள் வைத்து
மகாமோகம் செய்தார்கள் I
நிந்தையுறப் பெண்கள் வைத்து
நிகழ்மோக பாவமதால் II, III, IV

60 லீலையில ஸ்திரீகளோடு
நிஷ்டூர மாகவேதான் I
நீலிஸ்தீரிகள் தனனை
நிர்வாண மாகவேதான் II
லீலை செய்து பெண்களினை
நிருவா ணமதாய் III, IV

62 செயதார்கள் பெணகளைச்
சுமந்து திரிந்தார்கள் I
செய்வார்கள் பெண்களைத
திரிந்தே சுமப்பார்கள் II
தொயவோடு பெணகள் தனைச்
சுமந்து திரிந்தாாகள் III, IV

64 ஆகத்திய I
ஆகடிய II, III, IV

65 நாணமிலலாத தேவாகளை I, II
நாணமிலலாதே யுமுது III, IV

66 தேவன் பில்லி I, II
வேத பில்லி III, IV

67. அவனிதனில I
ஆவதெனில II, III, IV
தேவரலலோ I, III, IV
காரரலலோ II

68 எனறு தகப்பனுக்கு I
எனறு சொல்லித தந்தையாக்கு II, IV
எனறு சொல்லித தகபபனுககு III

70 வெடக மனதறிவு
மிலலாத வனகுருடாய் I
வெடக முற்றுத தனனறிவு
மேவாத தநதையரும II, III, IV

72. போனதற் பினனால
சிலநாள் பூமிதனிலேயிருந்து I
போனதறபின தந்தையரும்
பொஙகழலசேர் கூளிகளாய II, III, IV

73 ஈனமுற்றுப பாவவழி
எலலார்க்கும் போதுவித்து I
ஈனமுற்று வன்னரகுக்
கேருகின்ற காலமுறறு II
ஈனமுறறு வனனரகில் இருக்கின்ற
பொல்லாத III, IV

74. வித்துசித்தை மோகினிக்கும்	
வெங்குறளி பேய்களுக்கும்	I
சித்துவித்து மோகினியால்	
சேர்குறளி செய்தவனை	III, IV
75. அத்தனைக்கும் வந்துதவு	
அழல்நரக பேய்களுக்கும்	I
தத்திவிழித் தீநரகில் தான்	
கொண்டு போவதற்கு	III, IV
76. பேய்கள் சூலத்துடனே	
பெருஞ்சடைகள் தீயெரிய	I
பேய்கள் சூலத்துடனே	
பெருவாயில் தீயெரிய	III, IV
77. பாவிதனைப் பிடித்தே	
பாசங்கொண்டே யிறுக்கி	I
மாயவித்தை கற்றவனை	
வன்னரகி லேகொடுபோய்	III, IV
78. இவள் தகப்பனாத்துமந்தை	I
இறுக்கிப் பிடித்து	III, IV
79. பிரிப்படாதே படிக்குப்	
பேய்கள் கொண்டு போனதுவே	I
அறுக்கையுடனே அழல்	
நரகில் போட்டனவே	III, IV

7. III, IVல் விருத்தம் முற்றிலும் வேறு. ஒரு வெண்பா கூடுதலாக உள்ளது.

8.1-44 முற்றிலும் வேறு

45. அந்நகரில் மெத்தவுண்டு	I
ஆகும்வெகு மந்தைகள்தான்	II
ஆனதுவுமே வெகுவாய்	III, IV
46. நீடு மரிகருதை	
நேசமுடன் வளர்த்த	I
நீட்டமிகு மந்தையுண்டு	
நீள் நகரில் அம்மானை	II
நீடி வெகு மந்தையுண்டு	
நீள்நகரில் அம்மானை	III, IV
47. தாயர வளாட்டைத்	
தான்மேய்த்துக் காத்தடைப்பாள்	I
வளர்த்தெடுத்த தாயார்க்கு	
மனது திருப்தியுற	II
வளர்தெடுத்த தாயார்க்கு	
மனது மகிழ்ச்சியுற	III, IV
48. தாயாடு மேய்த்தடைத்துத்	
தானிருக்கும் வேளையிலே	I
திளைத்தபெரு மந்தைகளைச்	
சீருறவே தான் காத்து	II
சீருறவே தான் வளர்த்து	III, IV

49-52 முற்றிலும் வேறு.

54. நேரந்தனியே ஆடுகளை	I
வழிதனிலே ஆடடுமந்தை	II, III, IV
55. கொண்டவனும்	I
மிஞ்சிவளர்	II
மிகுந்து	III, IV
56. தியக்கமுற்று மன்னவனும்	I
தியங்கிஒலி வோருமன்னன்	II
தியங்கி மயங்கி	III
தியங்கி மதிமயங்கி	IV
57. ஊறுபட	I, II
ஊறுபட்ட	III, IV
உறுகொடிய பாதகனும்	I
உற்றெழுந்து மெய்சோர்ந்து	II, III, IV
58. தாறுமா றாகவேதான்	
சத்திவெறி பித்தமுடன்	I, II
தாறுமா றாகவேதான்	
சத்தியொடு பித்தமுமே	III
தாறுமா றாகிமிகு	
சத்தியொடு பித்தமுமே	IV
59. வெறி மோகமுடன்	I
வெகு மோகமுடன்	II
வெகு சோபமுற்று	III, IV
60. தாகமுடன் அரண்மனைக்குப்	
போனபின்பு	I
தாகமதி விரகம்	
கொண்டுமன்னன்	II
தாகம் அதிமயக்கம்	
கொண்டானே	III, IV
61. அரண்மனைக்குப் போனதற்பின்	
னானநல்ல சேவுகரை	I
வந்து நினைவுகெட்டு	
மதிமயக்கம் கொண்டொலிவோர்	II
வந்த நினைவுகெட்டு மருவிரக	
மிஞ்சிமன்னன்	III, IV
62. துரிதமுட னழைத்துச்	
சொல்லுவதைக் கேட்டருளீர்	I
சந்தநகர் போனதற்பின்	
தனக்கினிய சேவகரை	II
சந்ததம்வாழும் கொலுபோய்	
தனக்கினிய சேவகரை	III, IV
64. திட்டமாகவே யுரைத்து	I
செப்பரிய வங்கிதலாய்	II

	செப்பியவட கிஙகிதமாய	III
	செபபியவட கிதமாய	IV
66	ஆாப்பரிததுத் தீயவனை மணமபுரிவேன்	I
	ஆரவாரத்துடனே அவளை மணம்புரிவேன்	II
	ஆரவாரத்துடனே அவளையே மணமபுரிவேன	III, IV
67	ஏந்திழையா ளாமானால்	I, III
	இருபிறப்புப் பெறறவளை	II
	எழுந்தவளே யானாலும	IV
68	நகையாமல	I
	நாடிலங்க	II, IV
	நாடியே	III
69	வைப்பாகவே இவளை	I, III
	வைபோக மாகவேநாம	II
	வைபபாகவே அவளை	IV
70	தையலுக்குச சொலலுமெனறான்	I, II, III
	தையலையிஙகே அழையும	IV
71	போகவிடடான சேவுகரைப புததிசொலலி யேயழைகக	I
	எனறவுரை கேடடவுடன இடுமப ரெனும சேவகா்தான	II
	எனறவுரை கேடடவுடன இடுமப ரெனும சேவகாகள்	III, IV
72	ஆகமுறுந் துஷடா பொலலாச சேவகரெனும வாசகா	I
	அனறுகணட மாதிருககும	II
	அருஙகான கததனுகி	II, III, IV
73	கனனிதனை நோககிக கானகததே போகலுறறாா	I
	கனனியிருககுமிடம கணடறிந்து தீஙகடர	II
	கனனியிருககுமிடம கணடறிநது வேநதனுரை	III, IV
74	உன்னியிருககுமிடம ஓங்கியே போனதற்பின	I
	துனனரிய சேவகரும உரைக்கலுற்றாா் அமமானை	II
	உனனியே சேவகரும உரைககலுற்றாா அமமானை	III, IV
75	சிததிரரூப வடிவே தேனமொழியே ஆயிழையே	I
	கனியே சேயிழையே	II
	சித்திரக் கனனிகையே சேயிழையே ஆயிழையே	III, IV
76	முத்து	I
	மற்று	II, III, IV
77	திறைகொடுக்கும அமுர்த குணவாசகந்தான	I
	துரைமகாகள அந்தியோககிய நகரில	II
	திறையளக்கும் நகரில்	III, IV
81	என்றவச னஙகேட்டு ஏததிழையாள வானவனை	I
	என்ற மொழி கேடடு இறைபரனைத தோததரித்து	II
	என்ற மொழிகேடடு இசைந்தமரி கருதம்மாள	III, IV
82	நீா்துணையாய வாரு மெனறாா	I
	மெனறு	II
	நீதியச ரீரியனே	III, IV
85	கொடியன ஒலிவோருமன்னா	I
	கூறுமொலிவோரிறையே	II
	கோதை ஒலிவோரின் முன்னே	III, IV
86	தணடுமுணடா எனனையும் நீ தானழைதத வாறேது	I
	அண்டியென்னை யிங்கே அழைத்துததான் வந்தவாறேது	II
	அணடியெனனைக் காவலாகள அழைததுவநத வாறேது	III, IV
87	காரியந்தா னேதுசொல்லுங் காவலனே யெனறுரைததாள	I, III
	சொலவான	II
	காரியததைச் சொலலிடுவீர் காவலனே யெனறுரைததாள்	IV
88	சீரிய கற்புமினனாள சேயிழையை மனனவனும	I
	சீரிய தூககுணததால சினந்தான ஒலிவோரும	II
	சீரியல்பில லாதஅந்தச செலவ னொலிவோரும	III, IV
89	தகபபனாரேது	I
	தகப்பன் நாடேது	II, III, IV
90	வஙகிஷம	I, II, III
	கோததிரம	IV
91	என்றமொழி	I
	இந்தவுரை	II

இன்னவுரை	III, IV
92. நன்றுபட நம்முடைய நாளிதுதான்	
சாவுயென்று	I
மன்னவனே என்குலத்தில்	
மணமபுரியக் கேட்டதென்ன	II
மன்னவனே என்குலத்தை	
மாணபுறநீ கேட்டதென்ன	III, IV
93 சாற்றுமறுமொழிக்குத்	
தையலவனைப் பார்த்து	
கேட்டதுவும் நன்றதுதான்	
கேளு மெனதுகுலம நல்லதுதான்	I, II
கேட்டதுவும் நல்லதுதான்	
கேளு மெனதுகுலம்	III, IV
94. போற்றரிய மன்னவனே	
புகழ்ந்துயென்னைக் கேட்டதென்னா	I
நாட்டமுடன் சொல்லுகிறேன்	
நானுரைக்கக் கேளுமன்னா	II, III, IV
95 என்றமொழி கேட்டு	
இசைந்தொலிவோ ரேதுரைப்பார்	I
எனறமொழி கேட்டு	
இயம்புவான் வேந்தொலிவோர்	II
என்றமொழி கேட்டு	
இசைந்தொலிவோர் ஏதுசொல்வான்	II, III, IV
96. கன்றிமனம பொங்கியவன்	
காமவெறி யாலுரைப்பான்	I
மனறலரும் கன்னியின்மேல்	
மாமோகங் கொண்டெழும்பி	II, III, IV
99 உரையுமென்றான்	I, IV
உரை நான்தெரிய	II
சொல்வையென்றான	III, IV
101, 102 ஊரேது பேரேது உன்தகபப	
ணாரேது ஆருடைய வங்கிஷமென்	
றறிந்திட நான் சொல்லுகின்றேன்	I
மன்னுயிரும் விண்ணுலகும் மற்றுஞ்	
சராசரமும-எண்ணி ஒருநொடியில்	
இமைக்குமுன் னேபடைதத	II, III, IV
103. பூச்சககிர வாளமுடன்	
பொன்னுலகைத் தான் படைததோன்	
104 ஈசேசு கிருஸ்து இறையவனா	
ரென்தகப்பன்	I
ஏசு கிருஸ்து திருவிறைவ	
னென்றகப்பன்	
நேசமிது தப்பாது நீதிநிறை குன்றாத	II
ஏசு கிருஸ்துவெனும் எம்பெருமான்	
என்தகப்பன்	
பேசுமொழி நிசமாம பேதம் மருவாத	III, IV
106 வரிசை செறிமோட்ச வழிநடக்குஞ்	
சாதிகண்டாய்	I
வரிசை பெறுமோட்ச வழிநடத்தல்	
என்குலந்தான்	II
வரிசை பெறுமோட்ச வழிநடக்கும்	
என்குலந்தான்	III, IV
108. விண்டுரைசெய் தேவளரும்	
வேதமதி லென்போரும்	I
விண்டுரைபுரிந் தேவளரும்	
வேதமதி லெ ன்போருமு	II
விண்டுரை செய்தே வளரும்	
வேதமதிலே பெருமை	III, IV
109 மாணிக்கத்தின்	I
மாண்புடைய	II, III, IV
112 மண்ணுலகில் நம்முடனே	
மகாமோசம பேசுகின்றான்	I
மண்ணுலகில் என்னையுந்தான்	
வாதாடம் கொள்ளுகிறாய்	II
மன்றில் என்னை மிஞ்சி	
வரையேற்றம கொளளுகிறாள	III, IV
113 பாருஙகள் எந்தன்முன்னே	
பஞ்சமத்தெ பேசுகிறாள்	I
114 நேர்தங்கும் பெண்கொடியை	
நிஷ்டூரம பார்த்துரைப்பான்	I
என்று முகம்விம்மி ஏந்தல் மிகச	
சினந்து துன்று சினப்புலிபோல்	
சொலலரிய கோபமுடன்	II
தூண்டு சினபபுலிபோல	
சொல்லரிய கோபமுடன் காண்டு	
மரிகருதைக் காத லுறுமொலிவோா	III, IV
115. மோகம்	II
விரகம்	III, IV
116 வெகுகோபம்	I
மிகச்சீறி	II, III, IV
117 மாதவத்தை	I
மாதவளை	II
மாதிவளை	III, IV
119 வேணுமென்று தானொலிவோர்	
மெயதவத்தில் பாாத்து	I
வேணுமென்று தானொலிவோா	
மெல்லியரே யென்றுரைத்து	II
வேணு மெனஒலிவோர்	

	மெல்லியரைப பார்த்துரைத்தான்	III, IV
120.	பூணும்படி பொலலாத	
	புததியவன் சொன்னதற்பின	I
	தோணாத புல்லனவன் சொல்லும	
	உரையைக் கேட்டு	II, III, IV
125.	ஆதரவு இல்லாத	I
	ஆதாரமற்ற	II, III, IV
126	காதலனைத தானிழந்த	
	கைம்பெணணோர் தஙகளுககும்	I
	மாதாவைத தானிழநத	
	மதலைச சிறுவாகளுககும்	II
	மாதவைத தானிழந்த	
	மதலைச் சிறுவர்களை	III, IV
127.	தந்தைதா யில்லாதவாககும்	
	தரிததிரிய மானவாககும	I
	தந்தை யில்லாதவாக்கும	
	தரிததிரர் தமககும்	II
	தந்தை யிலலாதவர்ககுத்	
	தரித்திர மானவரை	III, IV
129	மாதருட	I
	மஙகையர்	II, III, IV
130	நனறிதமாப பாரதது	
	நடததுவதுன கீரததியல்லோ	I
	நனனீதிச் செஙகோல	
	நடகையது வாகுமல்லோ	II, III, IV
131	பூசைமட மாதருட	I
	பூவையாகள தஙகளுக்கு	II
	பூவைமாா தஙகளுககு	III, IV
132	வருதல வெகுபாவம	
	வராமல காககிறதும	I
	வருநிசிதம போககி	
	வளாபபதுன் மாடசியலலோ	II, III, IV
135	தனதுமக ளானவளைத	
	தகபபனா ரானவர்தான	I
	தனமகளைப் பெறற தகபபன்	
	மிகவாசை கொணடு	II
	தன்மகளைப் பெறற தகபபன	
	தானாசை கொணடு	III, IV
136	கனததொரு மோகமுறறுக்	
	கலியாணஞ செயவதுணடோ	I
	துன்மோகமுறறுத் துணை	
	மணநதான செயவதுண்டோ	II, III, IV
138	தனபலஙகள கொணடு	
	பணணுவரோ	I
	தன்பலத்தாலே . . . செயகுவரோ	II, III, IV
139.	மன்னவனே	I
	அப்பயிர்தான்	II, III, IV
140	பயிரதுதான	I
	பலனகொடுககும	II
	பயிா செழிககும	III, IV
142	உற்றபுகழ் மன்னவனே	
	உன்காவல வேலியலலோ	I
	உற்றிடு முன் வேலிதனில்	
	ஒதுஙகினேன் மன்னவனே	II, III, IV
145	இசைந்தொலிவோ ரேதுரைப்பான்	I
	ஏநதல் ஒலிவோர் வெகுண்டு	II, III, IV
146	காமவெறியாலுரைப்பான்	I
	கடுஙகோப முறறுரைப்பான்	II, III, IV
147	எந்தன்முனனே பஞ்சமெத்த	
	பேசுகிறாள	I
	எநதனமுன்னே பஞசைமொழி	
	பேசுகிறாள்	II, III, IV
148	வடிவுக்கு	I
	அழகுககு	II, III, IV
	ஒப்பாமோ	I
	ஒப்பிடவே	II
	ஒப்புளதோ	III, IV
149	பரம்பொரு ளான	I
	பரமபதி நற்பொருளாம	II, III, IV
152	சஙகை கெடடு	I
	கூசாமல	II, III, IV
154	நலல வஙகிஷததி லுள்ளாள நஙகை	
	பஙகமில்லாமல்	I
	நலல வஙகிஷததி லுளளாள் நஙகை	
	சஙகையிலலாமல	II
	விள்ளுகிறாள் எப்பேசசும	
	வெகுஞானம கறறவளாய	III, IV
155	ஐயரேசு கிறிஸது	I
	ஐயோ கிறிஸது	II, III, IV
	உதிதது	I
	உறறு	II, III, IV
156	மைவிழியாள போன	
	மயககமதைப பார்த்தீரோ	I
	மையார் குழலாள	
	மயக்கமதைப பாாதீரோ	II
	மையாா குழலபோன	
	மயககமென்ன எனறதற்பின்	III, IV

157. சருவேசுவரனுடைய தனது
வேதந் தனையே I
சருவேசன் என்றுரைப்போன்
தன்னாகம முறையை II
சருவேசன் எனறுரைப்போன்
தன்னாகம நெறியை III, IV

158 சொலலுகிறேன் I
சொலலுகிறாய் II, III, IV

159. விண்பக்தி மோட்சமதை
விட்டிறங்கி யேயிருவர் I
விண்ணுலக மோட்சமதை
விட்டிறங்கி தேவனென்று II

160 கொணடுவந்தோன் I
கொணடதென்றும் III, IV

161 கொண்டுவந்தோன் I
சேகரித்தோன் II

163 சூதர் I
யூதர் II, III, IV

165 இவனுடைய வேதமதில் எப்படி நீ தான்போனாய்

166 அவனிதனி லுனைத்தான்
ஆகடியம் பண்ணுகிறார் I
அவனிதனி லுன்றனைத்தான
ஆகடியம பண்ணுதறகோ III
அவனி யெஙகும உநதனைத்தான்
ஆகடியம பணணுதற்கு III, IV

168 மணணுலகத்தோர் தமக்கும
வான்கதி தேடாதவர்கக்கும் I
மண்ணாசை கொணடவாக்கும
வானாசை யறறவர்ககும II
மண்ணாசை கொண்டவாககும
பொன்னாசை கொண்டவர்க்கும III, IV

169 பகையாகவே யிருக்கும்
பழிபபினைகள் சொல்வார்கள் I
பகைபழிபோல் காணும
பல வருத்தமே யுறுததும் II, III, IV

170 நகையாகவே சிரிப்பார
நரகவழியில நடப்போர் I
வெகுகடினம் என்வேதம
விதிமுறையில நல்லொழுக்கம் II, III, IV

172 மகுடமுடித் தேர்வேந்தே
கேட்டருளும் I
மகுடமுடி மதுரகுணச
சீரரசே யாதியினை II
மகுடமுடி மதுரகுணச்
சீரரசே கேட்பீரால் III, IV

173. கண்ணோஷக் காரருக்கும் கடடை
கிடக்கும் விழிக்கும் I
கண்ணோ யுடையவர்க்கே
கண்ணகன்ற பேரொளிசேர் II
கணணோ யுடையவர்க்கும் கட்டை
யுறுததும் விழிக்கும் III, IV

174 விண்ணிலொரு சூரியனைப்
பார்கக வெகுபகையாம் I
விணணோரொளிமேல் மிகை
வருத்த முண்டாகும் II
விண்ணொளியும தோன்றாது
மிகவருத்த முண்டாக்கும் III, IV

175. அந்தன்மை போலவேதா
னாத்துமத்தின கண்ணறிவும் I
அந்நோயைப் போற்காணும்
ஆத்துமத்தின கண்ணொளிவு II
அன்னவைபோல் யாவருமே
ஆத்துமததின் கண்ணொளியின் III, IV

176 உத்ததுவே சொலலிவந்தா
லுந்தனுககுக் கோபமுண்டாம I
உன்னதததைக் கண்டால
உயாஞானக் கண்ணொளிவாம் II
உன்னதத்தைக கண்டால்
உயாஞானக் கண்ணினொளி III, IV

177 ஞானசூரியக் கடவுள்
நாதர்சரு வேசுரனை I
மெயஞஞானச் சோதியின்றன்
வேதாந்த நல்லொளியை II, III, IV

178 தானறிவான் கண்ணாலே
தான்பார்க்க வேபகையாம் I
அஞ்ஞானமே யகறறி
அன்புடனே கேளரசே II
அஞ்ஞானமே யகற்றி
அன்புடனே காணரசே III, IV

179 பரம ஞான தீடசை
யாருலகில் கரிஷமாம I
பராபர மானதொரு
பரமசரு வேசுரனார் II
பராபர மதான
பரமசரு வேசுரனார் III, IV

180 கரவில்லா தேயிருக்கும்
தர்மவழி யானதிலே I
தராதலத்தைத் தானமைத்துத்
தனது வலி யாலினிய II

	தராதலததைத் தான்சமைத்துத்	
	தனது வலத தாலனைத்தும	III, IV
59.	இவரேதா மாயிருந்த யேக	
	பரம்பொருள்தான்	I
	இவரே தானாக இருக்கும	
	பரம்பொருள்தான்	II, III, IV
61	நன்மைஎல்லாம் தருபவரும்	I
	சகலநன்மை எல்லாம் நிறைந்தவராம	II, III, IV
62.	எங்கும் இருந்த ஏகஞானச் சொரூபி	I
	எங்கெங்கும்நிறைந்து	
	எப்பொருளினுள்ளும் உறைந்தேன்	II
	எங்கெங்கும் இசை	
	பொருளினுள் நிறைந்தோன்	III, IV
63	காரணமாய் எப்போதுமே	
	யிருந்தோன்	I
	சுயம்பரமாய் எங்கும	
	நிறைந்திருந்தோன்	II, III, IV
64	இவரே படைப்பவரும	
	இவரே அழிப்பவரும	I
	திரிபுவனம எல்லாம்	
	படைததளித்தோன்	II, III, IV
65	பொருளனைததும் ஈடேற்றி	
	வாரவரும	I
	சகலபொருள் எலலாம	
	வகுத்தளிததோன்	II, III, IV
66 to 71 - முறறிலும் வேறு		
72.	நடுக்கேழக்க இப்புவியில்	
	வாரவரும	I
	எழுந்தருளி எங்குமநடுக்	
	கேட்பவராம்	II, III, IV
73-97 வேறு		
98	கணககுரைத்து	I, II
	கணககெடுத்து	III, IV
99	நரகில்	I
	எரிநரகில்	II, III, IV
102.	ஏத்தி முடிகொடுப்பார்	I
	இலஙகு முடிதரிப்பார்	II
	ஏற்றி முடிதரிப்பார்	III, IV
103	வந்ததற்பின்	I
	மாந்தருக்கு	II, III, IV
104	நடக்கவே மனுவோா	I
	நனமைதின்மை	II, III, IV
105-108 வேறு		

11	விருத்தம வேறு	
121	என்ற	I
	சொன்ன	II, III, IV
	இசைந்து	I
	தோன்றல்	II, III, IV
2	மன்றல் செறி	I
	கன்னல்மொழி	II, III, IV
	வகுத்துரை	I
	கண்டுரை	II
	கட்டுரை	III, IV
3	உங்கள்	I
	எங்கள்	II, III, IV
4	பொய்யும் மெய்யும் வகுததுரைக்க	I
	பொய்யும மெய்யும் வகுத்தறிய	II
	தப்பிதமோ வகுத்தறிய	III, IV
5	செப்புகிறேன கேளுமன்னா	
	தேவபத்து நீதிதன்னை	I
	உற்றுக்கேள் மன்னவனே	
	உமபரிறை பரமனருள்	II
	உற்றுககேள் மனனவனே	
	உம்பரிறை யாங்கடவுள்	III, IV
6	ஒபபுடனே நானுனக்கு	
	ஒழுங்குடனே சொல்லுகிறேன்	I
	பத்துமொழிக கற்பனையைப்	
	பாஙகுடனே சொல்லுகிறேன்	II, III, IV
8	திறமுடனே புததி கொணடு	
	சிந்தை துதிகொள்ளுவதும்	I
	உறுமனுஷர் புததியினால்	
	உற்றறியத தம்மையுந்தான	II, III, IV
11	சந்திரனுஞ சூரியனும	
	தரணிமனு வானவாக்கு	I
	சந்திரனைச சூரியனைச்	
	சாந்த பஞச பூதியததை	II, III, IV
12.	சிந்தைமகிழ்ந தேயிறைவா	
	தீவடடி என்றுரைத்தா	I
	இததரையில நாம்வணஙகா	
	தென்றெழுதி வைத்தனர்காண	II
	இத்தரையில் நாமவணங்கா திருக்க	
	எழுதிவைததார்	III, IV
17	ஓதுகிறேன்	I
	ஓாந்திதவாய்	II
	ஓர்ந்து தயவாய	III, IV
18.	புததிகெடடு பூதலததோர்	
	பொய்யாணை வீணாணை	

19. செய்யா திருக்கச் சிறந்தெழுதி
வைத்தார்காண்
நித்தியனார் நாமமதை நேர்ந்து
ஆசரித்தொழுக முற்றெழுதி
வைத்தனர்காண் II, III, IV

20-24. துய்ய=மூன்றாங்/கற்பினையைச்
சொல்லுகிறேன் கேளுமன்னா . . .
இறைவர் I
மூன்றாம் கற்பனையில் கர்த்தர்
திருநாள் பூசை கடமையுள்ள
நாளதனை ஆசரிக்க வேணுமென்று
அம்புவியின் மாந்தருக்கு
நேசமிகத் தீட்டிவைத்தார் II
நேசமுடன் வரைந்தார் III, IV

25-29. நாலாவதின் பயனை
நாலாங் கற்பனையில் I
தந்தை தாயானவர்க்கும் தங்கள்
தங்கள் மைந்தர்கள்தாம
வந்தையுறச் சங்கை செய்ய
வகுததெழுதி வைத்தனர்காண் II
வந்தடையும் III, IV

30-32 பூணும்படி அஞ்சாவதின்
பயனைக் கேடடருளும் ஒருவர்
தனக்கொருவர் உறுகொலைகள்
செயயாமல் பொருத்த கருணைக்
கடலோன் பிரிதெழுதி
வைத்தார்காண் I
அஞ்சாகும கற்பனையில்
அறிவதனைக் கேளுமையா
நெஞ்சார வஞ்சகொலை நெடும்
புவியில செய்யாமல் பெருத்த
கிருபைக்கடலோன் பிரித்தெழுதி
வைத்தனர்காண II
அஞ்சாகும கற்பனையில்
அறைந்ததனைக கேளுமையா
நெஞ்சார வஞ்சகொலை நீள்
புவியில் செய்யாமல்
பெருத்த . . காண III, IV

33-36. ஆறாவதின் . I
திருத்தாறாம கறபனையைச் செப்ப
இனிக் கேளரசே மோகாசை
கொள்ளாமல் முதிர்நினைவில்
வையாமல் ஏகாதி காரணனும்
இசைந்தெழுதி வைததனர் காண் II
மோகபவம் செய்யாமல் முதிர்
நினைவு கொள்ளாமல் III, IV

37-40. ஏழாவதின் . . . எழுதி வைத்தார் I
ஏழாகுங் கற்பனையை
எடுத்துரைக்கக் கேளு மன்னா II, III, IV
பாழங் களவுகுடி பலர்பொருளைக்
கைப்பறித்தல் II
பாழங் களவாகப் பரபொருள்
கைப்பற்றிடுதல III, IV
அளவிலாத் துரோகமென்
றன்றெழுதி வைத்தனர்காண் II, III, IV

41-45 எட்டாவதின் . . நீர் கேளும் I
உளவெட்டாங் கற்பனையை
உற்றுரைக்கக் கேளரசே
அழிவழக்கு பொய்சாட்சி ஆன
பல தூறு உரைக்காது II, III, IV
இழிவரலே நனமையிதென்
றேஎழுதி வைத்தனர் காண் II
ஒழுகுவதே நனமையிதுவென்று
உற்றெழுதி வைத்தனர் காண் III

46-49. ஒன்பதான . . காண் I
ஒன்பதாம் கற்பனையை
ஓதுகிறேன் கேளரசே
தன்தார மல்லால் தவறிப்பிற தாரமதை
அபேட்சை செய்யவொண்ணாதென்
றறுத்தெழுதி வைத்தனர் காண் II
ஓதஇனி அன்றெழுதி III, IV

50-53. பத்தாவதின் . காண் I
பததாங் கற்பனையை
மேன்மையுறச் கேளரசோய்
ஒருத்தர் பொருள்தனககு உற்றாசை
சொள்ளாமல் விரித்தே தெளிந்தறிய
விரித்தெழுதி வைததார் காண் II
நீயுணர்ந்து கேளரசே. விரைந்தெழுதி III, IV

54 இந்த மொழி பதது
மிரண்டான கற்பினையில் I
இந்த கற்பினைகள் பத்தும்
இருகற்பனை யதனிற் II
இப்பத்து கற்பனையை
இரண்டாகுங் கற்பனையாய் III, IV

55. அந்தமுட னேகடவு ளடக்கி
எழுதி வைத்தார் I
பந்தமுடனே யடக்கிப்
பகுதெழுதி வைத்தனர் காண் II
செப்பமுட னே அடக்கி
தேர்ந்தெழுதி வைத்தனர்காண் III, IV

56. இப்புவியி லாசைவிட்டு I
இறைவர் தனை ஆசரிதது II, III, IV

57	வல்லசரு வேசுவரனை	
	மகாசினே கத்துடனே	I
	வல்லதவ நேசமுற வரிந்தெழுதி	
	வைத்தனர்காண்	II
	வல்லதவ நேசமுற வரைந்தெழுதி	
	வைத்தனர்காண	III, IV
61	சங்கையுற்றுத்தான்	
	சினேகிததது போல	I
	தன்னைச் சிநேகிப்பதுபோல்	
	சாந்தமற்ற யாவரையும்	II, III, IV
62	உன்னிசகல மனுவோரும்	
	அன்புற்றிருக்க	I
	உன்னி சிநேகிக்க உற்றெழுதி	
	வைத்தனர்காண்	II
	உவந்தெழுதி	III, IV
63	வேணுமென்று தானிறைவர்	
	வேதகற் பினையாக	I
	இந்த பத்து கறபனையின்	
	எல்லைவழியே நடந்தால	II
	இந்த விதிபோல்	
	இவவுலகி லேநடந்தால்	III, IV
64	பேணியிது மோடசவழி	
	எனறெழுதி வைததார்காண	I
	சந்ததமும தஙகதியில	
	சாநது பரனதனது	II
	மோடசததில சதாகாலமும வாழ்ந்து	III, IV
	பநதிதனில் வீறறிருநது	
	பஙகடைந்து பாககியராய	
	வந்திருபபார் என்றுபரன	
	மதிததெழுதி வைத்தனர்காண	II
	என்றமலன வகுததெழுதி	
	வைததனாகாண	III, IV
13-1	சினநது	I
	நினைநது	II
3	ஒபபுடனிதுவுமனறி	I
	ஒப்புநின மறைதானென்று	II
	ஒபபறுன் வேதந்தான ஒன்று	III, IV
4	தபபறை நுமதுவேதம	
	சமயததில உளளதாமோ?	I
	தபபறு முனனோர் சொன்ன	
	சமயததைத தள்ளலாமோ?	II
	தபபறும எமதுவேதச்	
	சமயததைத தள்ளலாமோ	III, IV
14-1	எனறு ஒலி வோருமனனன	I
	இறைவன ஒலிவோரும	III, IV

2	வேறு 3 வரிகள்	II
	5 வரிகள்	III, IV
3-34.	வேறான பல வரிகள்	
35	அணிந்தானே உன் தேவன்	I
	அணிந்து பல தீதாக	II
	அணிந்து மிகு தீதாக	III, IV
36	பணித்தானே உன் தேவன்	I
	பகர்ந்தனாகாண உனதேவர்	II
	பகாநதெனும் உன் வேதம	III, IV
37	உடன்பாராமல்	I
	எனப பாராமல்	II
	உடனேபல்	III, IV
38	உன்படுத்து முன் தேவன்	I, IV
	உரைத்தனா கான் உன் தேவர்	II
	உரைத்தது காண உன்வேதம்	III, IV
39	புரவியெனும் நரியைப	
	பிடித்துவைதத துன்தேவன	I, IV
	புரவியாக்கியே நரியைப்	
	பொற்புக கொணாந்தே மனுவை	II
	புரவியென நரியைப போய்ப்	
	பிடிதத மானிடரை	III, IV
40	மயக்கிவைதது	I, III
	மயககமுற	II
	மயக்கமுறறு	IV
41	பத்திவைககுமுன் தேவன	I, III
	பயிற்றினாகாண உன தேவன	II, IV
44	சடையில வைதது	I
	சபையில் வைத்து	II
	சபையில வந்து	II, IV
45	ஆடுமந்தக காரியல்ல என தேவன்	I
	ஆடிக் கலந்தனன்காண் உனதேவன்	II, III, IV
46.	பிரமக கபாலமேந்தி	I, III
	பிரமக கபாலம பிடிதது	II
	வெறுங கபாலம பிடித்து	IV
47.	எடுத்தலைந்தான்	I, III
	எடுததனா காண	II, IV
54	வீதி வநதான	I, III
	இழிந்தனா காண	II, IV
56	வெடடுககு நின்று	
	விறகு சுமநது விற்று	I
	வெட்டி விறகுதனை விற்றனர்காண	II, III, IV
58	வீணுக்குப் பாவலர்க்காய	
	விறறுவிலை பேசிநின்று	I, II

	வீனுக்குப் பாகலின்காய்	
	விற்றனர்காண் உன்தேவர்	III, IV
	மீனுக்குப் பாகற்காய்	
	விற்றனர்காண் உன்தேவர்	III, IV
59	பணண	I, III
	புணர்ந்து	III
	செய்து	IV
60	மாலைகளும் எலும்புகளும்	
	தானணிந்து	I, III
	எலும்பை இடடனாகாண உனதேவர்	III, IV
62	துரோகங்களை உண்டுபணணி	I
	துரோகமுறறார் உன்தேவன்	II, III, IV
64.	வேஷம நலமாகத் தானெடுத்து	I
	வேஷமதாய் நலிந்தனர்	
	காணுன் தேவன	II, III, IV
65-66	பூமி தனிலுழனறு	
	புலையாக் கடிமையுமாய்	I
	ஆமைமீன பனறி அதின்மவடிவு	
	தானெடுததுபூமிதனில் உழன்று	
	புரண்டனர் காணுன்தேவன்	II, III, IV
67	முகுந்த வடிவெடுதது	I, III
	விளங்கினாகாண உன் தேவா	II, IV
69	யிடைசசிமனை சென்று	
	வெண்ணெய் தான் திருடி	I, III
	வெணணெய ஆனைததான	
	திருடினாகாண் உன தேவர்	II
	வெணணெய ஆனைததான்	
	திருடினாகாண அம்மானை	IV
70	உரலிலே கடடுணடு முகந்து	
	மடிகள படடு	I, IV
	உரலிலே கட்டுண்டு முகந்தே	
	யடிகள படடு	II
	உரலிலே கடடுணடு உடலில்	
	அடிகள படடு	III
71	விரலடகசி ஊதுமந்த வியன	
	குழலைத் தானணிநது	I
	தெருவீதி யோர்நகைககத்	
	திரிநதனாகாணுன்தேவர்	II, III, IV
73	பொஙகமுடனிச்சை பொருந்தவே	
	தானணிந்து	I
	அங்கைதனிலேந்தி	
	அலைந்தனர்காண் உனதேவா	II
	அங்கமுற வேந்தி	
	அலைநதனர்காண உன் தேவர்	III, IV

74-92 வரிகள் I-ல் மடடுமே உள்ளன.

93-94	களவுதிருட்டு பொய்கள்	
	கபடங்கள் செய்வோர்க்கு	
	உளவதுகள் சொல்லி	
	உள்படுத்தும் உன்தேவன்	I
	களவுதிருடடு	
	உரைததனர்காண உன்தேவன்	II
	களவுதிருட்டு	
	உவப்பவர்காண் உன்தேவன்	III
	களவுடனே	
	உவப்பவர்காண உன்தேவன்	IV
96	இப்புவியில உங்களுட	
	இயலவேதந் தானுரைக்கும்	I
	ஒப்புடனே நின்றவர்க்கு	
	உதவினர்காண உன்தேவர்	II, III, IV

97-100 I-ல் மட்டுமே உள்ளன

102.	நினைத்துரைக்கு முங்கள் மதம	I
	நினைததனர் காண் உன்தேவன்	II, III, IV
104.	அநுசரித்து அவருரையும அறிந்து	
	செய்யும் உங்கள் மதம	I
	அநுசரித்து உணமை	
	அறைந்தனர் காண் உன்தேவர்	II
	அநுசரிக்துப் புததி சொல்லி	
	அமைததனர் காண்	III, IV

105-114 I-ல் மட்டும் உள்ளன

116	மனனவன் திணபுயததான்	
	மகாகோப முற்றொலிவோர்	I
	மன்றல்செறி திணபுயத்தான்	
	மன்ன னொலிவோா கோபமுறறு	II, III, IV
117	தோகை மின்னாளை	I
	துடியிடையை	II
	துடித்திவளை	III, IV.

118-251 I-ல மடடும உளளன

252.	ஆறுலட்சண முடையோன	
	அண்ணல்சரு வேசுவரன்	I
	ஆறுலடசண முடையோன்	
	அளவற்ற நீதிதயை	II, III, IV
253	வீறுசிவன மலையது	
	வேந்தனுக்கு மிலலையது	I
	கூறுபா டானவெல்லாம	
	கொண்டதிரு மெய்க்கடவுள்	II, III, IV

254-266 I-ல் மட்டும் உள்ளன

267	கிருபை அளவிலலாத பலத்தோன	I, III
	நற்கிருபை ஆதியந்தம இல்லாதோன்	II, IV

268. தானந்த மளவில்லா
நன்மையுள்ளோன் I, III
ஆதியந்த மிலலாதோன் II
வல்லமைசேர் அண்ணர்
சருவேசுவரனார் IV

269. ஞானம அளவில்லா நீதியுள்ளோன் I, III
நன்மைநிறை ஆதியில்தா
னானபிரான் IV

270. மகிமை அளவில்லாப் பெரியோன் I, III
நல்லிரக்க மாதையைக் கடவுள் IV

271, 272 I-ல மட்டும் உள்ளன

273. அப்படிக் கொத்த நல்ல
அணணல் சரு வேசுரனை I
இப்படிக் கொத்த இயல்
கொணட மெயப்பரத்தை II
இப்படிக் கொதத இணையில்லா
மெயப்பரத்தை III, IV

274 இபபடிக் கொததவரென்
றியம்புகிறேன் கேளுமன்னா I
எப்படித் தான் எந்நாவால்
ஏற்றி உமககுரைபபேன் II, III, IV

275-286 முற்றிலும் வேறான வரிகள

15 விருத்தம வேறு

16-6. துன்னும சினப்புலிபோல்
சொல்லரிய கோபமுடன I
சீறுமுகங கொண்டு
திகைததே யுளங்கரிநது II
சீற்ற முகங் கொண்டு
சீறிச் சினப்புலிபோல் III, IV

7-13 வேறு

14 சருவேசுரன் சோதி I
சருவ வியாபகனே II, III

15 நறகிருபை I
நின தயைக்கே II, III, IV
புகழச்சியுமகசே புகழ்சசி I, IV
புகழ்ச்சி புகழச்சியையா III, IV

17 பரந்துமெங்கும I
பாரிலஙக II
பரந்து எனறும IV

19 ஈனமிகும நாணடியாள்
எந்தனுக்கு உன்பலந்தான I
ஈனமிகுந் தெனக்கெழி
லிலஙகு முன்பலந்தான் II
ஈனமிகும் நாணடியாள்
எந்தனுக்குந் தன்பெலந்தான் III, IV

21 மனமிடுக்கு நீர் தருவீர் I
மனத்துறுதி தந்தருளும் II, III

22. தயிரியங்கள் தன்னுடனே I, III
தயிரியத்தோ டேயிருக்க II, IV

24. உருகாத வஞ்சநெஞசன்
ஒலிவோரும் ஆனவனும் I
உரமுடைய நெஞ்சகத்தான் ஓங்கல்
ஒலிவோர் கரத்தால் II
உரமுடைய நெஞசகததான் ஓங்கல்
ஒலிவோர் கையால் II, IV

25. பெரிதாக வேதுணிந்து
பேருலகில் பாடுபட I
பெரிதான துன்பமுற்றுப்
பேருலகில் பாடுபட II, III, IV

26 வன்பன் I
வஞ்சன II, III, IV

27 உறுதிகொண்டு பாடு செய்ய I, III
ஊறு கொடும பாடுபட II
உறுதி தரும் பாடுபட IV

28. பரந்த லோகப் பேயும்
பாவமுறும சீயுடலும் I, III, IV
பரந்த உலகுடலும்
பாஙககன்ற பேயதுவும் II

29 உரந்த பொல்லா தாசையெல்லாம்
உண்மையுடன் வெல்ல நல்ல I
புரிந்துவரும் பாசமதைப்
போக்கிவெல்ல வென்றனுக்கு II
புரிந்துவரும பாசமதைப்
போக்கிவெல்ல வேந்தனுக்கு III, IV

31 உத்த இந்த மூன்றுவகை
யென்னுள்ளத்தி லேபதிப்பீர் I
உற்றறிந்த மூனறுமென
துளளமதி லேபதிப்பீர் II, III, IV

32. காததனேயுஞ சித்தமையா
கரைகாணா வாருதியே I
இததிகைநின் சிததமல்லால
எனனாலொன் றாகாது II, III, IV

33 வேதததரசே சருவேசுரன் சோதி I
நீதிக்கிறையே சருவாதி காரணனே II, III, IV

34-41 வேறு

43 பழுததத கன்னியரைப்

	பாதகர் தானே சிறையை	I
	செழித்தவக் கன்னியரை	
	சேவகரும போய்ச் சிறையை	II, III, IV
45	தோகையரைக் கூட்டி வந்தா	I
	சுந்தரியைக் கொண்டு விட்டா	II
	தோன்ற நிறுத்தி விடடார்	III, IV
46.	வந்த கன்னி	
	மாதவத்தை வண்பனொலிவோர்	I
	அன்று கன்னி யானவளை	
	அரசனொலி வோர்	II
	வந்த கன்னி மாதவததை	
	மன்னனொலிவோர்	III, IV
47	எந்தன்	I
	உந்தன	II, IV
	ஒன்றுதலை	I
	உற்றொழிய	II
	உன்னாமல்	IV
50.	எணடிசையோர் காணவேதான்	
	இப்படியே செய்திடுவேன்	I
	கண்ட துண்ட மாயுடலைக	
	கருவியெனுஞ் சககரத்தால்	
	விணடே சிரசுருள	
	மிகவரைக்க செயதிடுவேன	II
	மிக்கவதை	III, IV
53	இனிதான்	I
	இன்றுமுதல்	II, III, IV
55	மேடையுணடு பாடலுணடு	
	விஸ்தார மானதுணடு	I
	ஆடலுணடு சஙகீதம	
	ஆனதமபூர் வீணையுணடு	II, III, IV
58	பெணகொடுவாய்க கன்னியரே	
	பேசுவது வீணல்லவோ	I
	பொன்கொண்ட பூமேனிய	
	பூவையிளங் கொடியே	II, III, IV
60	தானவனை	I
	அச்சமுற்று	II, III, IV
62	ஒன்றுமில்லாத காலம்	I, II
	ஒணமையாய ஒன்றுமில்லாது	III, IV
63.	தானதுதித்துத் தானதுதிப்பேன்	I
	சாந்து துதிப்பதலலால	III, IV
64	உருகொடிய மன்னவனே	
	உன்னுடைய வாள்வரிசை	I
	மறவேன் அவரருளை	
	மன்னவனே உன்வாழ்வை	II
	பிரியேன் அவரருளைப்	
	பேருலக வாழ்வதனை	III, IV
67.	கீழ்நகரகில்	I, III
	தீநரகில்	II, IV
68	இப்பெரிய காரணத்தைக்	
	கணடவர்கள்	I, II, III
	ஐஸ்வரியர் காரணனைக்	
	கண்டடைதல்	IV
70	அண்ணல	I, III
	ஆதி	II, IV
71	தனையறிந்து கொள்வாயே	I, II
	நீர் தானறிவீர் என்றுரைத்தான்	III, IV
72	அதிகசினங கொணடொலிவோன்	I, II
	அழற்சினத தோடொலிவோன்	II, IV
73.	இவளை நிறுத்து மெனறான்	I
	இன்று ரத்தம சிந்திடவே	II
	இனியுன் இடும்பதற்காய	III, IV
74	சேவகரைத் தானழைதது	
	சிறுநுதலாள் கன்னியரை	I, III
	என்று சொல்லிச சேவகரை	
	ஏந்தல்ஒலி வோரழைத்து	II, IV
75	பாவியழைத தொப்புவித்தான்	
	பாதகர்கள் கையிலேதான்	I, III
	கொன்றுசிறை யுறறிருந்த	
	கொடியளிவளைக் கொடுபோய்	II
	அனறுசிறை செயதிருந்த	
	அரிவையிவளைக கொடுபோய	IV
76	வைததாரகள் தையல்	
	கன்னி மாதவத்தை	I
	வைத்தரைககச் சாறறுமுரை	
	யைக் கேட்ட	II
	சாற்றும உரை கேடடவர்கள்	III, IV
77	ஒக்கவே தன் சதையை	
	ஊடுருவித தானறுக்க	I
	அககணததில் சேவகரும	
	அரிவை மரிகருதை	II
	வந்து அரிவையைககைப் பற்றினரே	III, IV
78	நினறாளே கன்னிமினனாள்	
	நிஷ்டூர னாக்கினைக்குள்	I, III
	நின்றாள் மரிகருதாள்	
	நிடடூரச் சக்கரததில்	II, IV
79	துண்டகத்தில் ஆக்கினைக்குள்	
	சூரத தனத்துடனே	I
	குன்றாமல் வாதையெல்லாம்	

கொண்டு சகிததேயிருந்து II
குன்றாமல் வாதையெல்லாம்
கூடி வருததிடவே III, IV

81 சீரணிசேர் கன்னிமினனாள
திருச்சிலுவை நாயகனை I
சீரணியும் பூங்குழலாள்
தேவாதி காரணனை II, III, IV

82 வேணடல்செய்து கொணடுநின்ற
விந்தை கேட்டருமை I
வேண்டியிரந்து ஓதிநின்ற
விபரமதைச் சொற்றுகிறேன் II
வேணடியிரநது ஓதிநின்ற
விபரமதை நேர்ந்தினிதாய III, IV

83 தீண்டுபுகழ் வேணடுதலைச்
செப்பமுடன் சொல்லுகிறேன I
நீணடபுவி மானிடரே
நேர்மையைக கேளமமாணை II
நீண்டபுவி மானிடரே
நேசமுடன் கேளும் III, IV

17-1 சேயன் I
சோபன III
உமைபொருதவசு முடியவே II
உனதருள விரத முடியவே IV

2 வரம் I
பெற IV
உளமதில நிலையதாய I
மனதினில உறுதியாய IV
புரி சிறுமதளைநான்
கெடடியா யிருககவே I
உரு சிறுமியடியவள் கெடிபடாது
உமதடிமையாய் IV

3 இடுவினை I
வினையினால IV
வதையினுந தருமநினைவது
மனசோடுருகவே I
வரை தமரு மருகினில் உளரு IV
முருகவே IV
உதவு I
உயர் IV

4 கிரணமது வொரு கருவி
வினை கொடு I
திரணமதி லுயர் கருணை
அருள கொடு IV
வத I
பழி IV

சிறுவியுமதுட னடியாருயர்பரஞ்
செம்பமாகவே நீள்புவி I
செடுயு மெனதுடல் உயிருமு
மதடி சேர அருளுமின்னேரமே IV

5 வெறியடு கொடு
கடியபகைகொடு I
வெறியரிடு கொடு
கடிய வாதையில் IV
மீண்டியே சதை கணடமாய் I
மீண்டியே சதை துண்டமாய் IV
கழியினும I
அழியினும் IV
வெண்மையாகவே நன்பதா I
மேவிடாத மாதாவலாய் IV

6 பிரிய வெனதும
வடியாள் பாடுவதும
பிலனையுதவாய்
கடவுளே I
பிரியமொடு வா வடிபாருறகுறல்
பெலனையருள் தனி முதல்வர IV
மனத்தமாகவே I
மனத்துடன IV

7 அரசரிடுபவ I
அரசனினடர் IV
உயிராரணா பரிபூரணா I
அதிவிறந தாண்டவா
யெனை மீணடவா IV

8 கருணை வானவர் பொருளே
நிததிய கடாட்சமே
ஆனந்த மோட்சமே I
கிருபைசெய தெளியேனை
ஆட்கொளு கிரண
சோபித கடவுளே IV
கெஞசவே உலகஞசவே
உடலஞசவே பேயகள் அஞசவே I
கீர்த்தி வானவா தோத்திரம்புரி
காதர மேவிடு கர்த்தனே IV

9 அஞசல . . பூண்டவா கெஞ்சவே I
உலகஞசவே உடல் மிஞ்சு
பேயகளு மஞசவே கிரணவெளி
யெனும அரணளித் தென்றன்
மரண வேளையில் அருள்வாய் IV

10 தஞ்சம . அற்புதா I
அஞசலஞசலுன் தஞ்சமேகதி
ஆதிபரஞ் சோதியே அமுத
கலையெனும் பரம சோதியே

ஆண்டவா தயை பூண்டவா IV

11 மிஞ்சுமா . . சேரவே I
தஞ்சமாக வெனக்கிரங்கியே
சதியரடி கொடும் வினையதில்
தவறியென்மெய தயங்கிடாமலே
தாதையே அருள் நீதியே IV

12. இஞ்சொல . . . சுவாமியே I
மிஞ்சுவான் பிறை மஞ்சுலாவிய
வேதனே சுருதி போதனே
விமலனே எனது அமலனேசரு
வேசனே திருயேசுவே IV

18-1 முதல் 22 க்கு மாறாகப் பல வரிகள் உள்ளன

22. இப்பொழுது I
மான்விழியே IV

24. நன்னவங்கள் ஆனவனே I
நன்னலங்கள் செயவதற்கே IV

25-56 முற்றிலும் வேறான அதிக வரிகள I

57. மன்னநந்தியோக்கிய பதியில் I
உணடு அந்தியோக்கிய நகரில IV

58 வணங்கி I
அடக்கி IV

59. பண்ணி வைபபார் இப்பொழுது I
கேட்டிருக்க ஏந்தல் செயவார் IV

60 சந்தனமும் கஸ்தூரி I
சவவாது பன்னீர் சந்தனமும்
குங்குமமும் IV

62 அலங்கரித்து I
அங்கிருந்து IV

64. தொல்லையிற்று நன்றாய்ச்
சுகமாக வாழ்ந்திருப்பாய் I
நலல சமபோகத்துடன்
நாரியரே வாழ்நதிருப்பாய் IV

65-66 இத்தனை நேரம மகளே I
எத்தனை இன்பமதாய
ஏந்திழைமாரும் கூடி இததனை
புததிகளும் எடுத்துரைக்க நீமகளே IV

68. வெற்றி செறி மாதவத்தாள்
விரத்தி பின்னுமேதுரைப்பாள் I
வென்றி மறுமொழிதான்
விள்ளலுறறாள் உள்ளதெல்லாம் IV

69 காரர்களே I
காரிகளே IV

70 நீசப் பிசாசுகளே I
நீலிப் பசாசுகளே IV

71 ஆகாது I
ஒவ்வாது IV

73. கசட்ரெனும பாதகரே I
கசடத் துரோகிகளே IV

74 விருமபும் I
வகித்த IV

75 நன்மை I
மதை IV
ரானர்களே I
மூடர்களே IV

76 பத்துநாள் I
பலநாள் IV

77. மந்தகுறு புத்தியில்லா மருள்பிடித்த I
மந்தமுறும் புததிகொண்டு
மருளடைந்த IV

78 உங்களுட சீவன்விட
டொருநொடியி லக்கணத்தில் I
உஙகள் உடலழிந்து
ஒருநொடியில் சீவனுந்தான் IV

79 அந்தியெழும தீநரகில
அழுநதிடுமே அப்பொழுது I
வெஙகொடிய தீநரகில்
வேகுமென்று கண்டறிவீர் IV

80 பொய்யுங்களவு கொலையும்
புததியென்று தான் விருமபி I
பொயகளவி னோடுகொலை
புத்தியென்று தான்விரும்பி IV

82. மிருக I
விரக IV

84 கொண்டிருந்து புதகிகெட்ட
குருடரல்லோ I
கொண்டுமதி கெடடவரே
குருடர்களாய IV

85. மரணநேரப பொழுதில் I
மாணடுயிரைத் தான் கொடுப்பீா IV

86 வானவாகள் கோன ஞானபரன் I
வானவர்கள் கோனான IV

87 எதிர்மொழி யாக நிறுததி I
எதிரெதிராய்த் தானிருததி IV

94 கணக்குரைத் தாருங்களைத்தான் I
கணக்குரைக்கு மவ்வேளை IV

95 இணககமுடன் I

	இணக்கமற	IV
97	மோட்சநன்மை பங்கல்லவே	I
	தீநரகை . . பங்கலவோ	IV
99.	அப்புததி தான் தெரியும	I
	ஆனதொரு தேவர்களை	IV
104	பில்லிக்கும் மோகினிக்கும்	
	பெருங்கொடிய தேவாகளே	I
	பில்லியாய் மோகினியாய்ப்	
	பேருருகொள் தேவாகளை	IV
105	நல்ல	I
	வலல	IV
	நனறாக	I
	வந்திருக்க	IV
107	எததனை தானுஙகள் புத்தி	
	யேறாது எந்தனுககு	I
	எததனைதுர் புததிகளை	
	எணணாமல சொலலுகிறீா	IV
111.	சிந்துவனோ என்ரத்தம	I
	சோரியையான சிநதிடுவேன	IV
114	அனைவோரை இபபடியே	
	தானுரைகக	I
	மரிகருதாள எதிாநின்ற	
	தாதிகள முன	IV
115	நின்றுஒலி வோரு தனனை	
	நேரிழையாள் தான பாாதது	I
	நின்று தாககமேபுரிநத	
	நீதிமுறை யானதெலலாம்	IV
118	சணடாளப பேயே நீ	I
	சணடாளா எனமீதில	IV
119	கொணடவனே சினககடுவாள	
	புலியே	I
	காட்டுகிறாய சின்புலிபோ லேநீயும்	IV
121	கடுஙகோபததோடு தினனு	I
	கடுமபசியை ஆறறிடுவாய	IV
128	கசடனொலிவோரும	I
	கனனியரைப பாாததுரைபபான	IV
129-147 - வேறு		
148	அரியபுததி சூடசமுள்ளாள்	I
	யாாகாணுஞு சேவகரே	IV
149	வாகான புத்தியிவள்	
	வயிரம பிடித்தகளளி	I
	வாகா யிவள் பிடிதத	
	வைராககியம குறைய	IV

150-153	தன்னை . . சாலைதன்னில்	I
	இவளைச் சிறையிலடைத்து	
	இன்னமொரு ஆக்கினைகள	
	நவமாக நான தேரும நாள்	
	மட்டும சிறையில் வையுமெனச	
	சேவகரும மஙகை மடக்கிளியை	
	வெய்யசிறைச சாலைதனனில	
	விட்டடைத்தார் அம்மானை	IV
154-183 வேறு அதிக வரிகள்		
183	எனறு மரிகருதாள் '	
	ஏக சருவேசுரனை	I
184	நினறு சிறைசசாலைதன்னில்	
	நேசமுற்று வேண்டல செயது	I
	இந்தடவாய் மங்கையரும்	
	இருண்டசிறைச் சாலைதன்னில	
	தந்தைசரு வேசுவரனைத் தான்	
	வேணடிக் கொண்டிருந்தாள	II, IV
185-190 வேறு		
191	வெஞ்சினஙகள் மிஞ்சியேதான்	I
	பேய்நினைநது வெஞ்சினததை	
	யுள்ளொளிதது	II, IV
192	பூணுமபடி பொல்லாத	
	புத்திசொல்லி யேதிருப்ப	I
	கலங்க	II
	தோணவெகு புத்தி சொலலித	
	தோகை மனதைக கலைக்க	IV
195-196 I-ல மட்டும உள்ளன.		
197	வகுப்பாகவே	I
	மாணபுடையோா	II, IV
198.	சிந்தை தணிலாராயந்து செகததில்	
	மனுவோர் தெளிவீா	I
	அந்தம் அழிநது கெடட	
	அலகையெனும கூளிகள்தான	II, IV
199	நெருபபுருகித் தீவடிய	I
	நெருப்பொழுகி யேவடிந்து	II, IV
200	காணடெரிந்து கணசிவந்து	
	கடடி நெருபபுச் சிதறி	I
	கூண்டிருகண களசிவந்து	
	கொதிததனல கொப்பளிகக	II, IV
	மணடையொகக ஊடுருவி	I
	பாதம ஒனறுபட	II, IV
202	நாசிசெவிகள நான்கும	
	நாற்றமடடில லாதபுகை	I
	துச்செவிகள் சூளையைப போல்	

துர்நாற்றமே கிளம்ப II
துச்செவிகள் யானையைப் போல்
தூநாற்றமே கிளம்ப IV

203-250 வேறு.

251 வாசலிலே சென்று
நின்றங்கேது சொல்லும I
உட்புகுந்து செய்தவை
கேளம்மானை II
வாசலிலே சென்றுகுரு வேஷமதாய் IV

253. குயிலே I, II, IV
கனியே III

254 அறிக்கையுள்ள ஆச்சரியே I, II, IV
ஞானமுறறு அறிவிலங்கும்
எனமகளே II, IV

255. துரை தன்னை வெகுவாய் சினந்து I, IV
கோமான் உன்மேற் சினந்துடலை II
கோமான உனனை
வெகுவாய்ச சினந்து IV

256 உன்னுடலை வீறுகொடு
பாடு செய்தான் I, III
தீஙகு செய்து வேற்றுருல
மாக்கி விட்டான் III
உன்னுடலை வேற்றுருவாய்ப்
பாடு செய்தான் IV

257. அந்த வசனங கேட்டு
அங்கத் துடித்தெனக்கு I, III
எனற விசேஷம கேட்டே
என்னுட்பதை பதைத்து II
அந்த விசேஷமதில் ஆக
மிகததளாந்து IV

258 உன்னையிஙகே I, III, IV
உண்மையுடன் II

258 உனனையிங்கே I, III, IV
உணமையுடன II

261 வாதை செய்தானோ உனைத்தான I, III, IV
வாதை யுறவே புரிந்து II

262. நீ ஒலிவோா
கடுங்கோபங்கள் தணிய I, III
மன்னன் கடுங்கோபம் மாறுதற்கு II, IV

263 ஒக்கவே தானே நீயும் I, III
ஒக்க மனதிளகி II, IV

264 கடுங்கோபங்கள் ஆறும் I, III
கடுஙகோபம் ஆறுமென்று . II
கடுஙகோபம் மாறிவிடும் IV

265 உந்தனுக்குப் புத்திசொன்ன
உபதேச மிப்பொழுது I, III

266. அந்தியோக்கிய நகரில்
அரசன் ஒலிவோரும் I, III
அந்தியோக்கிய நகரில்
அன்பாய்நான் உன்றனுக்கு II, IV
சந்தமுறச் சொன்ன
தவறில்லாப் புத்தியைததான் II
தந்து உபதேசங்கள் செய்த
தவறில்லாப் புத்தியைத்தான் IV

268 என்வார்த்தை I, III
விட்டுவிடு II, IV

270. மன்னர்மன்னர்
ராசதுரையானோர்கள் I, III
நனறாய் அரசர் பிரபுக்கள் தான II, IV

271. திருவுடலே சேறுபடவே உதிரம் I, II
திருமேனியெல்லாம் சீரழியக்
காரிய மேன் III, IV

272. ஒலிவோருடனே மணக்கோல
மிடடு நன்றாய I, III
ஒலிவோருமுனனை மணககோலம்
செய்து கொள்வார் II
முன்னே மணக்கோலம்
தன்னோடே IV

273 செய்திருப்பாய I, III
செய்து கொளளே II
கொள்வாய் IV

274 பரஞ்சோதியான பரன I, III
பார்த்திபன தன்னோடே யிணஙகு II, IV

276 பிசாசு பகடடி
யிப்படியே நிற்பளவில் I, III
பசாசுரைகக ஏநதிழையாள்
கன்னி மனம II
பசாசுரைக்க யிப்படியே நிறபளவில் IV

277 கன்னி மின்னா ரபபோது I, II, III
கருமம அறியாமல் IV

278 மெத்த எண்ணி தாறு
மாறாகவேதான் I, III
உற்றுவெகு தாறுமாறான புத்தி II, IV

279. புத்தி சொல்ல
வந்தவனாரென்று கன்னி I, III
வநது சொனனது இவன்யாரோ
என்று சொலலி II, IV

280-283 19ம் பாடல் முற்றிலும வேறு

20.10. துலங்கும்பர மெயஞுஞான துய்ய
சருவேசுரனார் தேவ பரம சததம்
செய்யவேதான் அப்பொழுது
பூவை பிசாசைப் பிடித்த
பெருங்கதையைக கேட்டருளும் I, III
மாவலுவாய்த தோன்றிநல
வாக்கிய மசரீரியென்றன்
தேவபரன் சத்தமென்று தேறி
மனத்துறுதி கொண்டு மரிகருதாள்
கொடுஙகூளிப பேயதனை
அண்டிவலு வாயப்பிடிததது
அறையக்கேள் மாந்தாகளே II
சொல சிததம் மனம
மாறி அறைகிறேன் IV

16 பிசாசைச் சினந்து I
மரிகருதாள II
பிசாசைப் பிடிதது IV

17 ஆண்ட I, III
அணட II
அண்ணல் IV
நிஷ்டூர I, IV
எரிநரகை II

18 காணடெரியும I, III
கணடலையும II
கன்னியிடும IV

19 சொலலி I, III
கனனி II, IV
ஈனமுறவே பிடிதது I
ஈனபபிசாசுதான் II
ஈனப்பிசாசு தனனை IV

20 மனஞ சினநது
கலங்கமலங்கப் படுததி I, III
மனம பொஙகிக
கலஙகாம லேதாவி II
பிடிததால் IV

21 தீயெரிந்து தானெரியும
செஞசடையை I, III
தீயெரியும செஞசடையைச
சிகெனவே II, IV

22 மண்ணில விழவே உதைதது I
மணபுரளவே II, IV

23 நெஞசுதனிலேறி நின்றுகொணடு
தான்மிதித்து I
நெஞ்சுதனில் வலுவாய்
நேரிழையாள் ஏறிநிற்க II
நெஞசுதனில் ஏறிநின்றாள்
நேரிழையாள் தான் வலுவாய் IV

24 அஞ்சி யலறியேதான்
அபையமிடுக் கெஞ்சியதே I
வஞ்சப்பேய அஞ்சி
வகைமோசம் வந்ததென்று II, IV

26. கிணடி நிலததைப் புரணடிக்
கிழடடுநரி போலழுது I
கன்றி நிலம் 'புரண்டு
கரிந்துகிழ ஓரியைப் போல் II
கிணடி நிலம சுரணடி
கிழடடோரிபோல் அழுது IV

30-34 I-ல் மடடும் உள்ளன.

36 உன்னி யிழுததடிதது உனது
காலால மிதிதது I, III
செனனி தரையிலவிழச
செய்தனையே ஐயகோ IV

37 மணணில விழததளளி
மகாபலஙகளைக கெடுதது I
மண்ணில விழததாடடி
மார்பிலெனைத் தான்உதைத்து II, IV

38 நெஞசிலேறிப பேதலிகக
யெனனையிபப I, III
நெஞசில் நின்று பேதலிகக
இபபோதோ II
நெஞசில நின்று செயதாயே IV

40 மாமனுஷர் I, III
மீதுறைவோா II
மாமனுவோர் IV

41 உனனை உபாயஙகள பண்ணி
உகந்து வெற்றி கொள்ள வந்தேன் I, III
உன்னை வெலல நானுமினறி
உன்னியிஙகு வநதேனே II, IV

42. எனனையிப்ப வென்று
கொணடாய ஏகன பலததாலே I, III
என்னையே நீ வென்றுகொண்டாய
இறைவனார் தனனருளால் II
எனனையும் நீ வென்றுவிடடாய
இறைவனின் தன்னருளால் IV

43 மன்னர் ஆனோர்க்கு I
துரைமார்களுக்கு II, IV

44 தந்திரங்கள் கொணடு மெள்ள I, III
தந்திரததினால மிகவே II
தந்திரததில் வல்லவாக்கு IV

48	வாகான ஆண்டவனார்	I, III
	வாகாக உந்தன்	II, IV
50.	அறசீஷ்ட விர்த்தி	
	பின்னுமேது சொல்வாள்	I, III
	கன்னி விரித்தேயுரைககலுற்றாள்	II
	கன்னி விருத்திபினனு	
	மேதுரைப்பாாள்	IV
51	விட்டெழுந்து	I, III
	போக்கடித்து	II, IV
52	வன்னரகிலே விழுந்து மடஙகும்	I, III
	வன்னி நரகில் மயஙகும	II
	வன்னி நரகில நின்று மயஙகும்	IV
53	என்னைத் தானே	
	கெடுக்க இபபொழுது	I, IV
	எநத முகாந்திரமாய எந்தனுக்கு	II
54	எந்தனுக்கு	I, II
	இப்போது	IV
55	செப்பமுடன நன்றாக	
	திறந்து சொல்ல வேணுமென்றாள்	I, III
	செப்பமுடன் எந்தனுக்குத	
	திறந்து சொல்ல வேணுமெனறு	IV
	செப்பிடுவாய் என்றே	
	திறததுடனே மங்கையரும	II
59	சத்திய வேதத்தை விடடு	I
	சத்திய மறையைப பகைத்த	II
	சத்திய வேதததைக கெடுதது	IV
60.	உறு	I, IV
	ஒரு	II
	தன்னோடே	I
	தனககுனையே	II
	தன்னுடனே	IV
61	உன்னை	I, III
	வைத்து	II
	மோகமதில	I, III
	மோகபவம்	II
62.	மலிவாகவே மயக்கி	
	மானிட இன்பப் படுத்தி	I
	மலிவாககி மிக்க	
	மகததுவ சமபத்துடனே	II
	மலிவாகவே மயஙகி	
	மகாவீனம வருததில்	IV
63	உங்கள் இருவரையும் பிற்காலம்	I, IV
	வாழ்வித்து இருவரையும் ஈறறினிலே	II
64	தான் முடிவில்	I
	நானே வந்து	II
	நான் முடிவில்	IV
66.	லேயிருககும	I
	என்றனுககு	II, IV
67	சிறப்புடனே பூசைசெய்து	I
	சிறப்பு செய்து பூசைகள்தான்	II
	சிறப்பித்து	IV
68.	தான் மிகவும்	I
	கொணர்ந்து	II, IV
69	குழல மேளமுடன்	I
	தவில வாததியஙகள	II, IV
73	ஆனதுதான	I
	தானிதுவே	II
	இதுதான்	IV
74	நீதமான காரியங்கள்	
	நீயெனைதான் விட்டுவிடு	I
	நீ தான் மனமிரங்கி நீசன்	
	எனை விடுவாய	II
	நெகிழந்தென்னை விடடுவிடு	IV
75	சொல்லி	I, III
	மொழிந்து	II
	உரைதது	IV
	கெஞ்சவேதான	I, III
	கெஞ்சிநிற்க	II, IV
76	காரிகையாா ளேதுரைபபாள	I, III
	கனனி பின்னும தானுரைப்பாள்	II
	வெனறகனனி யாளதனை	
	விடாமல் பிடித்திழுதது	IV
77	இந்த உலகில் இருக்கும	
	பல சமயமெல்லாம்	I, III
	சமயம	II
	நடககும எணண	
	வொண்ணா அச்சமயம	IV
78	என்னவெனறு	I, III
	எந்தனுககு	II, IV
	வகையாக	I, III
	வகுப்பாக	II, IV
84	மநதமுறும் புத்திகெடடு	
	மதிமயககம்	I, III
	மந்தமதி யுற்றழிய மனதறிந்து	II, IV
87	நரிபோல வேஷம கொண்டு	
	புததி கெட்டு மானிடர்க்கு	I, III
	போல் வேஷம் கொண்டிடுவேன்	
	புததிகெட்ட மானிடரை	II

போல் வேஷம் கொண்டிடுவேன்
புத்தி அற்ற மானிடரை IV

93. உடலகததிலே நின்று I, III
உள்ளமதிலே புகுந்து II, IV

94 தலைசுத்தி ஆடிடுவோம I, III
தலை சுழல ஆட்டிவைபபேன் II
தலை சுழல ஆடிடுவேன் IV

95. வைதது I, IV
வைக்க II

96. நாஙகளெலலாம்அஙகேநின்று
பூசைகொள்வோம I, III
தகுதியான சததி காட்டிடுவேன் II
அதற்கு ஆனசக்தி செய்திடுவேன் IV

100 நலமாகச் சததிமுத்தி
நனறாகப் பண்ணுவார்கள் I
நாடுவ போறகாட்டிடுவேன் II
கற்பனைகள நாடியே செயதிடுவேன IV

102 என்னுடைய சேனைகளதான் I, III
எல்லாம செய்திடுவேன் II
எதிர்நின்று செயதிடுவான் IV

103-104 பணணி வருவாகள
பாருலகில் மானிடரே
எணணரிய கணணிவைதது
எலலவரையும பிடிதது I
கணணிகளில விததையெல்லாம
கட்டிவைததேன மாந்தாகட்கே
எணணரிய சூட்சமுணடு
எலலோரையும கெடுகக II
கணகட்டி எலலோரையும கெடுக்க IV

105 அரசாதுரை மனனவாகள
அருந்தவததோாகள வடிவம I
அரசா் துரைகள அரிய
தவததோர்கள் II
அரசா துரை மன்னவாகள
அருந்தவத்தோா போல் வடிவம IV

106 வரிசையுடன் நலலபெணகள்
வடிவுசொரு பமமெடுபபோம I
தெரிவையாகட கொபப
தோநதே வடிவெடுப்பேன் II
தெரிவையர்கள் போல் வடிவம
தேடி உருவெடுப்போம IV

107-110 வேறு

118 திறவுப பகைகெடுதது
தீவினைகள் செய்வானேன் I
துறவாம் தவம் செழிக்க
சூதுவினை செய்வதென்ன II
துறவறத்தையே குலைத்து
சூதுவினை செய்வானேன் IV

121. பேயதுதான் I, III, IV
அப்பொழுது II

123 என்னையும மோட்சததில் I, III
என்னுடனே மறறவரை II, IV

128. விழுந்திடவே தீநரகில்
விழுந்திடவே முற்றெழுந்து I
விழுந்தநான் ஆங்கண்
மிகவஞசம் உற்றிடவே II
விழுந்தபடி யால்நரகில்
வேகமான முற்றெழுந்து IV

129 இழந்தபதி மோடசததில்
ஏறிவிடா தபடிகசு I, III
இழந்தசுக மோட்சமதில்
ஏறவொட்டா வண்ணமாய் II

130 தாரணியில I, II
தணியாமல IV

131 சத்தியவே தத்தினவழி
போனவாககு I, III
சததியததைப் புறககணிக்க
எணணினவர் II
சத்தியததைப் புறககணித்துப
போனவாககு IV

133 வைதத உபாயமது I, III
வைததவரைத தான்வதைப்பேன II, IV

139 மாணடு சுழன்றிடவே I, III
மருணடு சுருணடுவிழ II, IV

141 அழுதுகதறி பேயதா
னபையமிடடுக் கெஞசவேதான் I, III
அழுதுகதறி அபயம
அபய மென்றே II
அழுதே அலகை அபயமெனறே IV

142 ஏந்திழையாள் வாங்கினபின் I, III
இரஙகி மெலல வாஙகுமெனன II
ஏநதிழையே வாஙகுமென IV

143 கிளா்நத
நெருப்புப் புகைபோல் I, III
கிளமபி நெருபபும புகையும II
கீழ நெருபபுகள் புகைய IV

145 துய்ய கன்னி மாதவததாள I, III, IV
துள்ளிவந்த பேயதனை II

146. வீரத்தனங்கள் பண்ணி	
வென்றாள் பிசாசுதன்னை	I, III, IV
வீரத்தனத்துடனே	
மெல்லிவென் றப்பொழுதே	II
147. தேவசுத	I
திருச்சிலுவை	IV
148 தெளிவுறவே தான்துதிக்கக	
கிரண சுடரொளியான்	I
பலமுடனே தான்துதித்துப	
பரம கிருபையதை	IV
149 நின்றதனைக்கேளும்	
விதமஇப்போது	I
நினற விதிமுறையைக் கேடடருள	II
நினற விதிமுறையை இப்போது	IV
150 வேத நேசமுற்றோர் கேட்டருளும்	I, III
வேதமதில் நிலைத்தோர்கள்	
அம்மானை	II
வேதமதில நிலைத்தோரே	
கேடடருளும்	IV
211 நாயகனே	I
காரணனே	III, IV
2 தநதையே சுயமே	I
தந்தநற றலைவா	II, IV
224 கற்பெனுந தவததை	I
கற்புற எனனை	II
கற்பரும் தவததை	IV
1 சடைமுடி	I
சடமுடல்	II, IV
சரீரமே யில்லாய	I
சறகுணச் சொரூபா	II
சததிய சொரூபா	IV
2 அடி முடி நடு	I, II
அடியொடு முடி	IV
3 வடிவுளள	I
வடிவில்லா	II, IV
வடிவமே தேவா	I
வஸ்துவாய நின்றாய	II, IV
241 நாயகனே	I
நீதகனே	II
போதகனே	IV
2 ரூபகனே	I
பூரணனே	II
அளவிலலா சகல வஸ்தும	
அருளுமுன இருநதாய்	IV
4. ஒளிவில்லா வெளியே	
போற்றி ஒண்ணுதலால்	I
ஒளிவில்லா ஒளியே	
போற்றி உடையவா	II, IV
25-1 எஙகுமே நிறைந்தஞான	
பலத்தினா லிருந்தாய்	I
எஙகுமாய் நிறைந்தவற்றோடு	
இரிவிலா விமலா	II
எஙகுமேநிறைந்தஞானம	
இலக்கிய விமலா	IV
4. இங்கெனைத் திருமபிப்	
பார்த்துக் காத்தவா	I
இஙகுசேர்ந தெளியா	
னெனனை இமைததவா	II
இஙகெனை இரஙகிக	
காதத இறையவா	IV
26-2. ரெடசித்த பரனே	I
இரடசக இறையே	II
இரடசைசெய் இறைவா	IV
3 உணர்ந்து போற்றும	
உறவுள்ளோாக் குறவே	I, IV
அனபாய வாழததும	
உரிமையாாக குறவே	II
4 பலனகள மிகுந்த	I
அறிநத நித்ய	II
பெலன்கள தநத	IV
272 நிறதொடு குணஙகளிலலா	
நினறதற பரனே	I, IV
மறததினை யழிததநிவ்ய	
மாசிலா மணியே	II
3 எனைததெரிநது மோடசம	
கடியதாயத தந்தாய்	I, IV
எனக்கிரஙகி மோட்சம்	
கொடுக்கும் செஙகோலா	II
4 அறத்தொடு வளாதது	I
அறத்தினால நடகக	II
அறததுடன் வளர	IV
281 பரகதி தனிலே நின்று	I, IV
பரகதி விடுத்துச சுத்த	II
2 மருவத்தி லணிந்து சடடை	I
ஆககிமெய் யினிலே சட்டை	II
அகத்தினில் அணிந்த சட்டை	IV
3 மேதினி தனிலே வந்து	I
கொணடு மேற்குரு சிறந்தோய்	II

	நாடி மேதினி தனிலே ஈய	IV
4	தெய்வீக	I
	தேவனே	II
	தேவனே	IV
291	வழியிலே வைததாய	I
	எல்லைதந திடுவாய்	IV
2.	உகந்து பாடு படவரம் தருவாய்	I
	உருகிப் பாடு உவந்துபட டிட்டாய	IV
4	ஆரணா	I
	அமலா	IV
301.	அறமிகுந்த மோட்சநன்மை	
	அமிர்தமே தருவாய்	I, II
	வரவணைத்து இலஙகுநன்மை	
	வானமுது அருளவாய	IV
2	சிறைதனில்	I, II
	திறமுறு	IV
3	கரணத்தில் எநதன்சீவன	
	கைககொள்ளும் ஒருவா	I
	மரணத்தில்எனைக் கைதூககி	
	வான்கதி தருவாய்	II, IV
	தந்தையே	I
	தயாபரா	II, IV
311	பத்தருக குருவே	I
	பறறார்க் குறவே	II
	பத்தருக் குறவே	IV
2	நறறவத்துறவே	I, II
	நத்தினர் துணையே	IV
3	உமபருககரசே	I
	உமபர் நாயகனே	II, IV
4.	சித்தசிலு வைமீதில	
	இறந்த ஏசுவே	I
	செத்துமீண டுயிர்தத	
	வல்ல சேசுவே	II
	செததுமீண டுயிர்தத	
	வல்ல தேவனே	IV
32-1	இப்படியே வேணடல செயது	
	கொண்டிருக்கும் வேளையிலே	I
	வேணடல் செய்து கொண்டிருக்கும	
	வேளையதில் விண்ணுறையும	II
	வேண்டல செய்து கொண்டிருக்கும்	
	வேளையதில் திறந்து	IV
2	செப்பரிய விண்ணுலகத	
	தேவபர மண்டலத்தில்	I
	ஆண்டகைதன் ஏவலினால்	
	அழகியதோர் வானவனும	II
	ஆண்டவர் ஏவலினால்	
	அழகியதோர் வானவனும	IV
16	தாவியேதான் கோபமுடன	
	தையல்தனைக் கூட்டிவர	I, II
	தாவிப் பிடித்திழுத்துத்	
	தானகூட்டி வாருமென	IV
17	பிடிதது மிகத தள்ளியேதான்	I
	பிடிதது நெட்டியே வலுவாய்	II
	பேதமுறவே வலுவாய்	IV
18	அடியால் மிகவதைத்து	
	அழைத்துவரச் சொன்னான் காண	I
	அடிமேல் அடிஅடித்து	
	அரசன்ஒலி வோருமுனனே	II
	அடிமேல அடிஅடித்து	
	அண்ணல்ஒலி வோருமுனனே	IV
24	தணடிமிண்டி பேசுகினற	
	நாகரிகக் கன்னியிவள்	I
	தட்டணைகள் பேசுகினற	
	சண்டாளக கன்னியிவள்	II, IV
26.	துடடாணமை பேசுகொடுஞ்	
	சூலிவெகு நீலி	II
	நடடணைகள் பேசுகின்ற	
	நாகரிகக் கன்னியிவள்	I, IV
28	பொலலாத நிஷ்டுரி	I
	புகலரிய சண்டாளி	II
	பொல்லாக கொடுஞ்சூலி	IV
30	தோகையரைப் பாத்துரைப்பான்	I
	தோகையருக கேயுரைப்பான்	II
	தொனியெழ வேயுரைபபான்	IV
31.	கெலிபபேது உந்தனுக்குக்	
	கீர்த்திகெட்ட பாதகி நீ	I, IV
	எனனைப் பலவிதமா	
	யேசிமிகப் பேசிவிட	II
32	சலிபபேது உநதனுககுச்	
	சனியன் பிடிததோ சொல்	I
	பின்னும சனியன்	
	பிடிததனவோ சொல்லெனவே	II
	சலிப்பாக வேவுடலைத தான்	
	வதைபப தேதென்றான்	IV
34	சனியன் பிடிககுமது தான்	
	வணஙகும தேவனுக்கு	I
	சனியன் பிடித்ததெனச்	
	சாற்றிடுமுன் தேவாகளை	II

சனியன் பிடித்ததுமெய்
சாற்றுமுங்கன் தேவரைத்தான் IV

35 சனியன் பிடித்ததென்று
சாஸ்திரங்கள் சொல்வீர்கள் I
சனியன் பிடித்ததுண்டு
சாற்றுதுமுன் மனமதனில் II
இனியுன்னை யுஞ்சனியன்
எய்திப் பிடிததததுணடு IV

65 பேயதுதான I, II
பேய்களுடன் IV

66 சொல்லுகிறேன் விழுவாய்
அடிநரகில் I
உன்னை வெடிவாய் அடிநரகில II
சொல்லுகிறேன் வேவாய
அடிநரகில் IV

70 பூசையிட்டுக் கும்பிடுவாய
போற்றி நின்றிடுவாய் I
பூசையிட்டுக் கும்பிடவோ
புததியில்லையோ உனக்கு II
பூசைபெலி யிடடிடுவாய்
புத்தியில்லையோ உனக்கு IV

74 அந்தியேக்கிய பதியில்
அலலவரும் பார்த்திருக்க I
நந்தம பதியிலுள்ளளோர்
நாடிநன்றாய்ப் பாத்திருகக II, IV

80 ஆவியே தான்பிடித்து
அசடா கிழித்தெறிநதார் I
தாவியவா பிய்த்தெறிந்து
சரீரம்முழு தும்தெரிய II, IV

81 கசடர் வரிந்து கடடி I
கசடர் வரிந்து விசித்து II
கயிற்றால் வரிந்து கடடி IV

82. கட்டி I, IV
கொட்டி II

84 துந்துமி கட்டியெரித்துச்
சுடடாகள் நிஷ்டூரா் I
நொந்தெரியப் புண்ணாக
நோக்கியே சுடடனர்கள் II
நொந்தெரியப் புண்ணாக
நோககியவர் சுட்டனர்காண் IV

85 எணணரிய . எரிந்துபற்றித்
தானெரிய I
பொனனரிய . . புகைந்து
பற்றித் தீயெரிய II, IV

86. உன்னியே மாதவத்தாள்
உடலுருகி நெய்வடிய I
உன்னரிய மாதவத்தாள்
உடல்முழுது மேபதற II
உன்னரிய மாதவத்தாள்
உடல்முழுது தீயதனை IV

87 நெருப்பில்நின்றங் கேதுசொல்வாள் I
நெருப்பிலநின்றங் கேதுரைப்பாள் II
நெருப்பிடையில் நின்று கன்னி IV

89 இருந்து I
புகழ்ந்து II, IV

90 காடசிதர வேணுமென்று கைகூட்பி
வேண்டல்செய்தாள் I
காட்சிதர வேணுமென்று
கன்னிகையும் நன்னினைவாய II
காட்சியாற் கணடு கருணை
தனைஇரந்து IV

91. வெகு காட்சியைக் கேளும் I
விரதநிலை யானைதைத்தான் II, IV

35-1 இப்படியே வேண்டல்செய்து
கொண்டிருக்கும் வேளையிலே I
இம்முறையாய் வானபரனை
ஏந்திழையாள வேண்டல்புரிநது II
இம்முறையாய வேண்டல்செய்து
ஏந்திழையும் அந்நேரம் IV

2 அப்பொழுது அததலததில
அனைவோரும் சொலலுமொழி I
அம்முறையாயத தீயினுக்கே
அஞ்சாத மாதவத்தை II
அப்பொழுது அததலத்தில
தீக்கனலில் ஆழ்நதுநின்ற IV

4 துயரமுற்று நீ உருகி I
துயரே மிகுத்து வெந்து II, IV

6 நெறியோ உனக்கிதுதான்
நெருப்பில்நின்று வேகுவது I
நெறியாக வேகொடிய
நெருப்பில்நின்று வேவதுவே II
எரியழலில் மேனிதனை
ஏனோதான் சுட்டெரித்து IV

7. உருவு சொரூபம் மாறி I
உருவு சொரூபம் மாறிடவே II
உற்றஉரு மாறினதே IV

8. போக்குவதேன் I
போக்குவையோ II, IV

9 நின்று வேகுது	I
நீ யிருந்து	II
இட்டு உன்னை	IV
10 வினயமுற்றுச் சொன்னார்கள்	I
வீறு புத்தி சொல்லி வைத்தார்	II
வினயபுததி சொல்லிவைததார்	IV
11 நெருப்பில் நின்று வேகுவது	I
நெருபபுதனில் நின்று கொண்டு	IV
17 புத்தி சொனனபோது பூஙகுழலாள்	I
வென்றிமிகும் பூங்குழலாள்	
மேவுமஉரை	II
21 மதம்	I
மனம்	II
அலகை	I
ஆசையெல்லாம்	II, IV
22 குருடான பாதகரே	I
குருடடு மனிதர்களே	II, IV
23. தண்டி மிண்டி .	
தாரனைக்கும் ஆகாது	I
சண்டிகரே தனனை	
ஒன்றும ஏற்கேனே	II
சணடி முணடி தானெஙகும	
ஏற்காது	IV
24 தடடிவிடடாள	I
சொன்னதைக்கேடடு	II, IV
26 சீறியொலி வோருமனனன்	
சேயிழையாளைப பார்தது	I
அன்றொலிவோா கோபமுற்று	
அரிய மின்னாளைப பாாதது	II
அன்றொலிவோா கோபமுற்று	
அனன மினனாளைப பார்த்து	IV
27 கனனியிவள் வனனெருப்பில்	
வெநதவளை	I
கனனியிவள கனலில	
மயஙகிநின்று	II
வெஙகனலில வளாமேனி	
வெநதவளை	IV
28 கொப்பறையைக கொணடுவந்து	
குளுநத தணணீரைவாாதது	I
கூறுகொடுங கொபபறையில	
குளுநதசலம தானிரப்பி	II
சலததை நிரப்பி	IV
29 வெப்பமுடன வெந்தவளை	
விரைவாக வேயெடுதது	I, IV
துப்புறவே கொணடு	
துயரமிக வேதிவளை	III
30. போடுங்கள் நிஷ்டூரி	
பொல்லாத நீலியுடன்	I
தப்பறவே நீ போடும்	
தையலுட லானதுகள்	II, IV
31 நெருஙகி	I
ஒடுங்கி	II, IV
32 பிண்டுபிளந் தேவிரிந்து	
போகவே தானிவளை	I
விணடு விளங்குசதை	
மெலிந்தயரத் தானிவளை	II
33 கொணடுவந்து தானிவளைக்	
குருந்ததண்ணீ ரிலமுழ்த்த	I
கொண்டு பெருங கொப்பறையில்	
கோரமுற அழுததுமென	II
35 கன்னியரைச் சேவகர்தான்	
கடுங்கோபததோடிமுத்து	I
சேவகர்கள் வெம்புலிபோல்	
சீறிவரும கன்னியிந்தப் பூவைகளை	
காலகடடிப் புகலகொடுமை	
யாயக கொணாநதே	II
சேவகரும மன்னனனறு	
செப்புமொழிக கொப்பிவந்து	
பூவையரைத் தானபிடிததுப	
புனமனததோ டேயிழுதது	IV
36. தணணீர்	I, IV
சலநிறைதத	II
44 புதுமை	I
தனதுவர நறபலத்தால்	II
தன்அருளி னால்மேவி	III
45 சேரும் விததில	I
சேர் கனனி மின்னாள	II
47 பேரின்பச சோதிமின்னாள	I
பேனின்பச் சோதியுடன்	IV
பின்னா் சொல்வேன் அமமானை	IV
48 அநதவகைப புதுமை	I
அந்நவததை அத்தலததில்	II
49 இந்தவகைப் புதுமை	
இப்புவியில் காணோமென்று	I
இநநவ மானதைததான்	
எவ்விடத்தும காணேனென்றே	II
இந்நவமபோல் பூதலததில்	
காணோமென்று	IV

51.	கண்டல்லவோ	I
	தானறிந்து	II, IV
53.	போகலுற்றாள்	I
	தேறியவர்	II, IV
54.	வஸ்து	I
	வாகு	II
	வல்ல	IV
55	அரிய பிரியமுடன்	
	அனைவோரு மேதுதிப்போம்	I
	பிரியமுட னேவணங்கிப்	
	பேறுபல னடைவோம்	II, IV
56.	நரகத்தின்	I, IV
	நானிலத்தின்	II
57.	மரிகருதாள் செப்புகின்ற	
	மோட்ச வழி	I
	வழிகாட்டும் திறஞ்சோ	
	மரிகருதாள்	II, IV
58	தன்னில்நடந தெல்லவரும்	
	தற்பரத்தில் சேர்வோமெனறு	I
	வேத வழியே நடந்து	
	மேலோர்கள் பாக்கியததில்	II, IV
59.	உகந்து நன்றாயக் கூடியேதான்	I
	உகந்து ஒருமித்தே மனதாய்	II
64	சொன்னார்கள் இபபொழுது	I, IV
	சொலலவர அப்பொழுது	II
65.	மனனன் ஒலிவோரு	
	மனஞசலித்து வெடகமுற்று	I
	மாறாய வருகுதென்று	
	மன்னன் ஒலிவோர் சலித்து	II
66	மாயக்காரி கவடி வன்னெஞ்சி	I
	மாயப் பொடியார் மருந்து கள்ளி	II
	மாயப பொடிக்காரி மருந்து களளி	IV
67	நேயத்துட னேபுத்தி நெஞசுக்குள்	
	வைத்தாளோ	I
	காயக்க வித்தையெல்லாம்	
	காட்டினளோ என்ன செய்வேன்	II, IV
68	தலையாரி	I
	தலையான	II, IV
69.	கன்னி கற்பினையில் போனாாகள்.	I
	கள்ளிதன்னின் கற்பனைகுள்	
	ளாயினர்கள்	II
	கன்னி கள்ளி கற்பனைக்குள்	
	ளாயினாகள	IV

71.	நன்றொலிவோர் மன்னவனே	
	நாங்கள்கொண்டு போறமென்று	I
	நன்றுரையைக் கேட்டவுடன்	
	நவிலரிய சேவகரும்	II
	நன்றெனவே	IV
72	மனுபேர்களையும்	I, III
	சகலரையும் அககணத்தில்	II, IV
74.	பரிவு	I, III
	பத்தி	II, III
75.	போற்றியுளங் களித்த புகழ்ச்சி	
	தனைச் சொல்லரிது	I, III
	போற்றி சொல்லித் தோத்திரங்கள்	
	புகழ்ச்சியுடனே நடந்தார்	II
	பூர்த்தி சொல்லித தோத்திரங்கள	
	புகன்று நடந்தனரே	IV
42-2.	மங்களங்கள் சிந்தை	
	மகிழ்ந்தே வாழ்த்தி	I, III
	தோத்திரங்கள் செய்து	
	புகழ்ந்தேத்தி	II
	தோததிரங்கள் செய்து	
	புகழ்ந்தே வாழத்தி	IV
3	மனதுபரி பூரணமாய்	I, III
	மனத்துறுதி தாருமென்று	II, IV
4.	புகழ்ந்து	I, III, IV
	மகிழ்ந்து	II
5	சருவேசுரன் தனக்காய் சாகவே	
	நாம்துணிந்தோம்	I, III
	சருவே சுரனுடைய	
	சததிய வேதவழி	II
6	திறலாக எல்லவருஞ்	
	செப்புமொழி யாவதுகாண்	I
	திறமாகவே நடக்கச்	
	செய்திடுவாய் தப்பாதே	II
7	அய்யா ஒலிவோரும்	I
	ஐயோ இந்நாள் வரைக்கும்	II
8	விழ இருந்தோம தீநரகில்	I
	விழி குருட ராயிருந்தோம்	IV
9	நன்மை தெரிந்துகொண்டு	
	நாதர் சருவேசுரனார்	I
	எம்மைத் தெரிந்துகொண்டீர்	
	எமமேசு நாயகரே	IV
10.	நமமுடைய மோட்சத	
	தெரிசனைக்குப் பாத்திரமாய்	I
	உம்முடைய ராச்சியத்தில் உமைத்	

	தெரிசித தேஇருப்போம்	III, IV
11-18, 43, 44-1, 2 வேறு		
44-3	தான்கவிய	I
	தனககா	II, IV
4	உற்ற	I, II
	ஓதும்	IV
5	மேலவிழும் போல்	I
	பாயவன போல	II
	கொலவது போல்	IV
6	பிளநதுருக. தலைகளெலலாம்	I
	புரணடுருள. . நறறலையை	II
	புரண்டுருள. தலைகளையும	IV
7	உதிரம் வெள்ளஞ் சலத்திரளாய்	I
	செங்குருதி வெள்ளம் பரந்தோட	II, IV
8	மோட்ச வானுலகில் நின்றிரங்கி	I
	மாடசிமையோா வானகததைப பெற்றுவர	II
	மோடசமதில் மடிந்தோரின ஆத்துமஙகள	IV
12	நேசமுடனே வாரும	I
	நேயமுடன சொலலுமுணமை	II
	நேயமுடன சொலலுமுன்னம	IV
13	உயாநத பரமபதியில	I
	ஒபபரிய நறகதியில	II, IV
15	ஆதி முடிவிலலாத	I, II
	ஆதி அநதமிலலாத	IV
16	சோதி பெற வாருமிபப	I
	சோதி பெற வமமினிபப	II
	சோதிப பிரமையுடன	IV
17	வாருமென்று	I
	வமமினெறு	II
	வேணுமெனறு	IV
22	மடவாா	I
	மனிதா	IV
23	துணிந்து தலையைவிடத தொலபுவியைக் கீழப்படுத்தி	I
	துணிநதீா தலைகொடுககச சொலலரிய மோடசமுஙகள்	II
	துணிநதீா தலைகொடுககச் சோதிபராபரறகாய்	IV
25	வானகததிலே வாரும	I
	வானகததின் செலவமுற	II, III, IV
29	வருக சருவேசுவரனை வநது முகமுகமாய	I, III, IV
	வருகபர னைக் கண்டு வண் மலர்த் தாளைப் பணிய	II
30	தருக சருவேசுவரன்	I
	தரிசனைசெய் யில்பரனாா்	IV
31	பேரின்ப	I, IV
	எல்லையில்லா	II
32	மேல்முடிய ஊழியுள்ள காலமெலலாம்	I
	பூமுடியை யும்பெரிய வாழ்வினையும்	II
	மேலமுடிய ஊழியுளள காலமட்டும	III, IV
33	சம்மனசு	I
	வானவரும	II
	வான்தூதா	III, IV
38	சொல்லியேதான்	I, II
	செயதிடுவாள	III, IV
39	சத்திய வேததநின் வழி	I
	சததியமாம வேத வழி	II
	சத்தியமாம் வேத மொழி	IV
40	சேர அழைததிடுவாள்	I
	செய்திடுவாள் தப்பாது	II, IV
41	வெகு ரஷணித்து	I
	மிக தூஷிதது	II, IV
42	எமமையுமே புத்திகெட்ட ஈனமெனறு குரஷணிதது	I
	வெமமைகொண்டு நமமையுந்தான் மேனமையுற மதியாள	II
	எம்மையுந் தான்கதிபபாள் இவளிருந்தால் என்றழன்றான்	IV
43	தந்திரங்கள்	I
	சூததிரஙகள	II, IV
44	மெதத வெகுவாய	I
	ஒத்த படியே	II, IV
	விதறி	I
	உதறி	II
	விறைதது	IV
56	நாட்டமுறறு நறறவததாள	I
	நலலகனனி மாதவஞ்சோ	IV
57	கோகுலத்தாள் பாததுரைப்பாள	I
	கோமன்னன தூதாகளே	IV
63	இப்பொழுது சற்றெனககு	I
	இரஙகியே சற்றெனக்கு	II
	ஏற்றசெபம் செயவதற்கு	IV

64. ஒரு மன்றாட்டு .தருவீர் — I, II
ஒருநாழிகை தருவீர் — IV

65. வன்கொடிய — I
வஞ்சரெனும் — II, IV

66 தான்கேழ்க்கும் நாளையிலே — I
தானிரந்து கொண்டதினால் — IV

69 குவலயத்திலே விழுந்து — I
குனிந்து நமஸகரித்து — II, IV

70. செமபகத்தை நோக்கி தேவ — I
தம்பரனைத தானோக்கித தாவி — II
அம்பரனைத் தானோக்கி அரிய — IV

74 அஞ்சல்புரிந தேயிரங்கி
ஏகசரு வேசுரனை — I
இஞ்சொல் பரனை
யியல்புமிக வேண்டலுற்றாள் — II
எஞ்சல் உரையால்
இறைவர்சரு வேசுரனை — IV

45-1. கார்பொருதும் திருமதுரக்
கனிகையே சேயே — I
பேறுடைய மரியகனித்
தாயே சேயாம் — IV
தற்பரனே எனக்குவந்து — I
பெருமானோடு எனனை வநது — IV

·2 நரகதியில் படர்ந்து பேயும் — I
வடிந்தொழுகும ஊனத்தோடு — IV

4 நான்றியங்கி மயங்கிடாமல் — I
எனைத்தியக்கி மயக்கிடாமல் — IV

47, 48 வேறு.

49-1 உலகந்தனைப் படைத்த — I
ஒருமுதலாய நின்றுபெரு — II
ஒருநொடியிலே அமலன் — IV

2 என்று மழியாப் பொருளே
என்கோவே — I
மன்றுலகை வானை
மலைகடலை நன்றுபெரும் — II
அன்றுலகும் வானும
அலைகடலும் நன்றுபெற — IV

3. சகல பொருள்கள் யாவும் — I
தாரகையை வாயுமுதல் — II
தாரகை வாயுபல — IV

4-16 வேறு.

51, 52, 53 I ல் மட்டுமே உள்ளன.

54-2. அப்படியே மோட்சபதி
யானபர மண்டலததில் — I, IV
ஒப்பரிய விண்ணுலகில்
ஒளிர்பரம தெய்வீகன் — II

4 மரிகருதா ளென்றுநல்ல
மாதவரும சேரும்விதத்தில் — I
மரிகருதே மாதவமே
மணிவிளக்கே ஞானமுறை — II
மரிகருதா ளென்னும்நல்ல
மாதவஞ் சேரும் விரத்தி — IV

5. வரிசைபுகழ் மோட்ச
வாழ்வுபெற இங்கேவா — I
வரிசைதிகழ மோட்சமதில்
வந்திடுவா யெமபதத்தில் — II
வரிசைதிகழ் மோட்ச
வாழ்வடையவே வருக — IV

6 அஞ்சாதே சற்றுநீ ஆகம் — I, IV
அஞ்சாதே நீயும் அயர்ந்து — II

7 விணணுலகந் தன்னிலேவர — I, IV
மேலான மோட்சமதில் — II

8 திருப்தியை நீயடைந்து — I, II
திருககதியைத தானடைந்து — II

10 உண்டுபர மண்டலததில
உயிரானந்தப் பதியில — I
உண்டுபர மணடலத்தில்
ஒளிசெறிந்து வீற்றிருப்பாய் — II
உணடாகப் பூதலத்தில்
ஓங்கத் திருப்பதியில் — IV

11. பூண்டாய் மாமலரைப்
பூரணப் பதியடைவாய் — I
புண்டரிக மாமலரே
பூரணத்தோ டேயிருப்பாய் — II
புண்டரிகப் பூமலரே
பூரணப் பதியடைவாய் — IV

12 எனறு பரசத்தம
இப்படியே சொல்லவேதான — I
என்றபரன் சத்தமதை
ஏந்திழையும் காதுணாந்து — II
என்று பரமசத்தம் இப்படியே
சொலலியபின் — IV

13 நற்றவத்தாள் நளினசந்
தோஷமுடன் — I
மெய்த்தவத்தாள் நயந்து
களிப்புகொண்டு — II
நற்றவத்தாள் நளினசந்
தோஷத்துடனே — IV

22 ஒருமித்து நின்றிறங்க I
ஒளிசெறியும் வானவரில் II
23 கின்னார மாக முழங்க I
கின்னரங்கள் தான் முழங்க II
34. புத்தியாயக் கூடியேதான்
பரலோகங் கொண்டு செனறு I
புத்தியுடன புகழ்ந்து
பொன்னுலகிற் கொணடு சென்றார் II
36 மோடசமதில் . கையமததி I
சஙகதியில் உரைபகர II
38. காததரிடந் தனனில் களிகக
வைததா ஆததுமத்தை I
சந்தனச் சரீரிகளும்
களித்தனாக எப்பொழுதே II
39 மாசிலலாக கன்னி I
வாசமிகுங கன்னியெனும II
45 மாண்டு ஒருமூனறு
மாநிலததிலே நடககும I
மீணடு மொருமூனறு
மேதினியி லேநடக்கும II
47 புவியிலிறந்தாளென்று I
புவியகன்ற நல்லுடலை II
49 தீடடிவைத்தா ரம்மானை I
தீடடி ஒளிர்ந்தனர்காண் II
52 பொய்யுகந்த பூதலத்தைப்
பொல்லாதென விடடெழுந்து I
பொயயிலமன் வேதநலம்
பூரணமாய வேண்டியெழின் II
53 மெய்யுகநத விண்ணுலகில்
விமலர் திருப்பததை I
மெயயினமிக வாதையற்று
மென்சிரமும் ஈந்தனனீ II
55 அனபுவைததுக கொணர்நது
பாருமென நுரைத்தோரே I
அன்புவைததுக் கேடடோரும
ஆமென் றுணர்ந்தோரும் II

* * *

இணைப்பு - 3

இப்பதிப்பில் இல்லாத பிறபதிப்பிலுள்ள மிகைப் பாடல்கள்

(1876 ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பில்)

(பாடல் 8, வரி 250ஐ அடுத்து)

எரிசே ரலகைக் குருவுருவா யிருளர் சிறையி லுட்புகுந்து
பரிவாய்க் கன்னி யிடமணுகிப் பாங்கு றாத மதிகூற
மரிமா தருளைக் கொண்டகன்னி மறங்கொள் பேயை மிதித்ததுவும்
சரியாய்ப் பரமன் தனையேத்தித் தழைத்த வாறும் சொல்லலுற்றாம்.

(பாடல் 35, வரி 47ஐ அடுத்து)

திண்மையு றைந்திடுங் கொப்பரை யானதிற் தீங்குறக் கன்னியை யிட்டவுடன்
எண்மையு றைந்திடும் பன்னவ மான திலங்கிய மாநவ மானவெலாம்
கண்மையு றைந்திட லாகிய நேகரக் கன்னியாற் றீக்ஷை யடைந்ததுவும்
ஒண்மையு றைந்திட வன்னவர் தஞ்சிர மொளிர வளித்தது வும்பகர்வாம்.

(36 முதல் 41 முடிய உள்ள பாடல்களுக்கு மாறான பாடல்கள்)

திங்கள்வானுல கும்புவி யும்பல
சேந்துமாந்தரைச் செய்தளித் தாண்டவா
பங்கமாகிய பாவவி ருட்டினிற்
பட்டுழன்றறி வற்றுவி ருந்தயாந்
துங்கவான்கதி பெற்றுநின் பாதமே
தோத்தரித்துந மஸ்கரித் தேத்தவே
எங்கள்மீதில ருந்தயை காட்டியே
யின்றிரங்கியாள் சேசுதெய் வீகனே.

2 ஞானமின்றியஞ் ஞானத்தை நாளுமே
நம்பியெங்களு யிரல கைக்குறு
தானமென்றளித் தேநின்ற நாங்கள்வான்
றன்னையேபெற வாண்டுகொண் டாயெனா
ஈனரெங்கள கங்களி கொண்டன
இன்பமேகுடி கொண்டவி நோதநல்
வானமிந்தத்த தியில ளித்தருள்
மாட்சிசேர்குரு சேசுதெய் வீகனே.

(பாடல் 44, வரி 35க்குப் பின்)

திருவரிய மரிகருது மாதுதன்னைத் தீதறுமே வலர்கள்சிரங் கொய்யவெண்ணக்
கருதரிய வவனிநடுக் குண்டபோதே கனத்தவேவ லர்தியக்கங் கொண்டவாறும்
தெருளரிய பூந்தொடையா ளேவலர்க்குச் சிரங்கொய்ய வுத்தரவு தந்தவாறும்
பொருவரிய பரமன்முடி தந்தவாறும் பொறகதியில் உய்த்தநல வாறுஞ்சொல்வாம்.

(1956, 1993 ஆம் ஆண்டுப் பதிப்புகளில்)

(பாடல் 6க்கும் 7க்கு மிடையில்)

பேயோடும் சக்கரம்

துஷ்டப் பேய்க்கூட்டந் துடிதுடிக்க வேகூர்வாள்
பட்டயத் தாலேவீடும் பலவானேஸ - கிட்ட
இருந்தே இவனை ஏமாற்றுஞ் சத்துருவைப்
பறந்தோட வேகண்ணால் பார்

மரிகருதம்மாளின் சுகிர்த நடக்கை

தந்தையும் இசலி யாடித் தழல்நர கடைந்த பின்னர்
முந்தையாய் நின்ற ஆதி முதல்வனை இறைஞ்சி நோக்கிச்
சிந்தைநொந்(து) இரந்து வேண்டிச் சிறந்தழ குடைய மாதாம்
பைந்தொடி வளர்த்த தாயின் பக்கலில் இருந்தா ளன்றே

(பாடல் 8 வரி 54ஐ அடுத்து)

வேண்டுதல் விருத்தம்

ஆறறுமம் பரம லோக அருள்தனை அடைய வேண்டி
ஏற்றுவாள் தியானங் கொண்டு இறைவனை அறிவின் கண்ணால்
நாறறமே எழுமபு மீன உடலென நகைத்துத் தேவைப்
போற்றுவாள் காட்டிற் சுற்றிப் புருவைமேய்த்(து) இருக்குங் கன்னி

(பாடல் 8க்கும் 9க்கும் இடையில்)

1 ஆதியோ(டு) அந்த மற்றோன் ஆதனோ(டு) ஏவை செய்த
தீதெனும் பவத்தி னாலே திருவுருக் கொண்ட வாறும்
மேதினி தனிலொன் னாரால் மிகுதுயர் அடைந்த வாறும்
பூதலத்(து) இறந்து மீண்டும் பொற்புற உயிர்த்த வாறும்

2. உயிர்த்தவா உலகில் நாற்ப(து) உறுபகல் இருந்த வாறும்
நயப்புறச் சீஷ ருக்கு நன்முறை விதித்த வாறும்

வியப்புறு நடுத்தீர் வைக்கு மேனின்று வருமவ் வாறும்
செயிர்ப்புற மன்னன் கேட்டுத் திரும்பவும் சொல்லு வானே

(பாடல் 11க்கு மாறான பாடல்)

காசினி மாந்தர் பரகதியேறக்
காரண மாகக் கண்ணியமாய்த்
தேசுறு வானோர் பத்தெனும்
நெறியைச் செய்தளித்(து) அவ்வழிநடந்தால்
பேசிய தமது ராச்சியமதனில்
பெரும்பலன் அடைவர் என்றுரைத்துக்
காசிலா வேதக் கற்பனையதனைக்
காட்டினர் கவினுற மன்னா

(பாடல் 16க்கும் 17க்கும் இடையில்)

1. சத்யமெத் திடுவித்தகாபரி வுற்றசுத்த திரித்துவா
தஞ்சமஞ்சல்செய் விஞ்சவுஞ்சொய செஞ்சரண் கதியேபெறச்
செத்திறக்க வருத்துசக்கர மெத்தவுற்று வதைக்கினும்
சிந்தைநொந்து மலிந்தசிந்தையில் எந்தனாருயிர் நாளுமே.

2. இத்தரைத்து யருற்றமேநிலை பெற்றுநித்த முறுத்தினும்
இங்குமங்கி புறங்கிவெம்பிய நம்புபாதகி பாதுநீ
முத்திரக்க முருத்துவைத்திடு தத்துவத்தை அளித்திடும்
முந்துமெந்தை உவந்துதந்திட வந்தநாயக யேசுவே

(இரண்டிலும் உள்ளவை)

(பாடல் 1க்கும் 2க்கும் இடையில்)

தேவமாதா துதி

செய்ய மரிகருதாள் சீர்சிறந்த காதைநலம்
வையகத்திற் பாவாய் வழங்குதற்குத் - துய்யதவப
பன்னிரண்டு மன்மரபின் பைந்தொடியாங் கற்புநிறை
கன்னிமரி பொற்பதமே காப்பு

சூசையப்பர் துதி

பார்மேல் மரிகருதின் பாடுபட்ட நிர்ணயத்தைச்
சீர்சேர்அம் மானையெனச் செப்பவே - நேர்சேரும்

பண்பரவு சூசைமுனி பாவிற் குறைமேவாக்
கண்பரவி நிற்கவே காப்பு.

(47, 48 பாடல்களுக்கு மாறான பாடல்கள்)

1 ஆரணனே காரணனே யிங்கு மெங்கும்
அகண்டபரி பூரணமாய் நிறைந்த தேவா
தாரணியி லென்றனையே யிந்நாள் மட்டுந்
தகைககருணைக் கண்பார்த்தீர் தமியாள் செய்த
கோரமுறும் பவமனைத்தும் பொறுத்தாட் கொண்டோர்
குறைவுமில வுமதுபதி யினிற்சேர்த் தாள
நேரமிது வெனவேண்டற் கிரங்க வுன்றன்
நிமலமல ருபயசரண் வணங்கி னேனே.

2 பாரமுறுந் திருச்சிலுவைச் சுமந்தெ னக்காய்ப்
பாடுபட்டீா கரங்காலிற் றுளையுண் டாகக்
கூரிய விருப்பாணி யறையுண் டீர்மாக்
கொளுூம்விலா வீட்டியினாற் குற்றுப் பட்டுச்
சோரிதனை மழையெனவே பொழிந்து மிக்கத்
துயரமுறறீ ரிவ்வடியேன் றுஷ்ட வஞ்சச்
சூரனொலி வோரிடுமிவ் வேத னைக்கே
துணிவுகொண்டுள் ளாயிருகக்த் துணைசெய் வீரே

(பாடல் 54 வரி 56க்குப் பின்)

அந்தியோக்கி யாபதியில் அரசனொலி வோர்கையால்
வெந்துயரம் பூண்டிறந்த மெல்லி மருகருதாள்
சந்ததமும் மோட்சமதில் தன்னை நினைந்தோர்க்காய்
அம்பரனை மன்றாடி அனைவோர்க்குந் தன்னுதவி
தம்பமுற வேபுரிவாள தப்பாது சத்தியமே
நற்றவத்தாள் என்னுமந்த நங்கை மரிகருதாள்
பெறறகதை முறறும் விரித்துரைத்தேன் வாழியவே

இணைப்பு - 4

பாடல் முதற்குறிப்பு

(எண் - பாடல் எண்)

இணைப்பு - 5

இதுவரை தெரியவந்துள்ள கிறித்துவ அம்மானை நூல்கள்

1. அகினேச கன்னி அம்மானை
2. அதிரியர் அம்மானை
3. அந்தோனியார் அம்மானை, சந்த்.
4. அந்தோனியார் அம்மானை, அர்ச். (சிறிய)
5. அருளானந்தர் அம்மானை, அர்ச்.
6. அலசு அம்மானை, அர்ச்.
7. அலசு அம்மானை (விருத்தம்) அர்ச்.
8. ஆகத்தம்மாள் அம்மானை, அர்ச்.
9. ஆசீர்வாதப்பர் அம்மானை, அர்ச்.
10. இசிதோர் அம்மானை, அர்ச்.
11. இரட்சணிய அம்மானை
12. ஈசாக்கு ரெபெக்காளை மணம்புரி கதை
13. கற்பினணிகலம் அல்லது அர்ச். செசீலி அம்மானை
14. கித்தேரியம்மாள் அம்மானை, அர்ச்.
15. கிறிஸ்தீன கன்னி அம்மானை
16. குழந்தை யேசுவின் அர்ச். திரேசம்மாள் அம்மானை
17. கோனாங்குப்பம் அர்ச். பெரியநாயகி மாதா அம்மானை
18. சண்டியோகுமையர் அம்மானை
19. சம்மனசுச்சுவாமி அம்மானை
20. சவேரியார் அம்மானை, அர்ச்.
21. சிலுவை வழி அம்மானை
22. சிறிய புஷ்பத்தின் சிறிய அம்மானை
23. செபஸ்தியார் அம்மானை, அர்ச்.
24. சேசுநாதர் அம்மானை
25. ஞான சௌந்தரியம்மானை

26. டேவிட் அம்மானை
27. தாவீதரசனம்மானை
28. தியாகு மாயோர் அம்மானை, சந்த்.
29. திருச்சபை அம்மானை
30. திருச்செல்வர் அம்மானை
31. திருமாணத் திறவுகோல் அம்மானை
32. திருமறைப்பொருள் அம்மானை (பழமுறை - முதற்பாகம்)
33. தேவமாதா அம்மானை
34. தொம்மை அப்போஸ்தலர் அம்மானை, அர்ச்.
35. நீசவாசகம் அல்லது ஆண்டவர் அம்மானை
36. பார்ப்பரம்மாள் அம்மானை, அர்ச்.
37. பிலோமினம்மாள் அம்மானை, அர்ச்.
38. பூங்காவனம் பிரளயம்
39. பெரிய யாகப்பர் அம்மானை, அர்ச்.
40. மருதமடு செபமாலை மாதாவின் அம்மானை
41. மன்னார் தோட்டவெளி வேத சாட்சிகளின் அம்மானை
42. முத்திவழி அம்மானை
43. ரூத் அம்மானை
44. லூர்து மாதா அம்மானை, அர்ச்.
45. வியாகுல மாதா அம்மானை, அர்ச்.
46. வேத சாட்சி தேவசகாயம் பிள்ளை அம்மானை
47. வேதப்பொருள் அம்மானை
48. வேளாங்கன்னி அர்ச். ஆரோக்கிய மாதா அம்மானை
49. ஸ்நாபக அருளப்பர் அம்மானை, அர்ச்.
50. ஸ்நாபக சஞ்சுவாமி அம்மானை

★★★

இணைப்பு - 6

சொல்லடைவு

(எண் - பாடல், வரி எண்)

* * *

ARC. MARIKARUTAMMĀḶ AMMĀṈAI

(Text in Transliteration)

Kāppu

Veṇpā

1. *Canta marikarutāḷ tarma Carittirattaip*
Paintamiḻā lammāṉai pāṭutaṟ ku - kantavaran
tāraṇiyiṟ ceyta aruntamiḻai yāṉpāṭak
kāraṇamām poṟciluvai kāppu.

Caruvēcuvaraṉ tuti

Ammāṉai

2. *Cīrārum ñāṉat tiṟaiyōṉai neñcilvaittu*
Pārārum vāḻap pakarnturaittē ṉammāṉai
muṉṉavaṉē yēkaṉ mukaṉaimuṭi villāṉē
taṉṉikaril lātaparaṉ ṟāṉā yiruppōṉē
Vantutavu mikkataikku vāṉavaṉē yuṉṟayavāl
entaicaru vēcuvaraṉē yevvuyirkkuṅ karttāvē
mātu tavakkaṉṉi marikarutāḷ mātavattait
tītuniṟai pollāc ciṟiyēṉāṉ pāṭukiṟēṉ
tantiṭuvīr nalvākku tātāvē taṟparaṉē
untaṉarul peṟṟakaṉṉi olivōru kaiyālē
kaṟpuneṟi kuṉṟāmal kāciṉiyiṟ pāṭupaṭṭu
aṟputamā yummuṭaiya aṉantapati mōṭcamatil
ceṉṟu muṭiperra tiruccapaiyai yāṉpāṭa
naṉṟeṉavē vantutavu nāṉilatti likkataikku
añcaleṉa vantutavu mātiyanta millāṉē
tañcameṉak kuṉciluvai taṟkākka vēṇumaiyā

Caṅkiya ciṣṭar tuti

pattuva ṉappaṭiyē pāṭupakat tōrnaṭakka
muttivaḻi kāṭṭukiṉṟa muṉivōr tiruccaraṇam
ātāra māka ataikkalamāy neñcilvaittup

Pātāra vintam paṇintēṉē yammāṉai

Avaiyaṭakkam

vēta purāṇamatai virittē cuyampāṭap
pōtavaṅkaḷ ñāṉam pukaḻum periyōrē
aṟiyēṉ palakalaika ḷārāyntu yāṉpāṭac
ciṟiyēṉ ṟamiḻterintu ceppuvataik kēṭṭaruḷum
ōrāṇṭu ceṉṟa uṟumatalaik kottapaṭi
pārpūṇṭa yeṉvacaṉam pattumō pattātu
aracar makuṭamuṭi yativitañcē ṟāṇimuttu
tiraikaṭaliṟ caṅkumaṇi ceppiyatuk koppāmō
āṉatoru vāṟatupō laṉpāka yeṉpāṭal
tēṉamutam pōlat terintutamiḻp pāṭukiṟēṉ
mātu marikarutāl maṅkaikaṟṟa cāstirattaip
pōtavurai cāstirattiṉ putumaitaṉaik kēṭṭaruḷum

Mari karutāḷiṉ tantai

ātticaiyi lēyirukku mantiyōk kiyanakaril
nakari taṉilirukkum nalla marikarutāḷ
pukaḻcē ravaḷtakappaṉ picācumatat tuḷḷavaṉām

Cūṉiyattaik kāppavaṉ

kuruvāy maṟucamayak keṭṭak kārapāvi
erivāy naraki lirukkumpicā caiyaḻaippāṉ
aḻaippāṉpilli cūṉiyattuk kākavē pōyviṭuvāṉ
viḷaippāṉ vekupāvam vekupūcai pilliviṭa
pillik kuṟaḷiviṭuvāṉ peruṅkuṟaḷi tīṭcaivaippāṉ

Maṅkaiyarkku maruntiṭutal

nallamaṭa maṅkaiyarai nāṉilattiṟ kaṟpaḻippāṉ
poṟpuṭaiya maṅkaiyarkkup porunta maruntiṭuvāṉ
ippaṭiyē ceytuvaru miyalāṉa kālamatil
poṟkoṭiyaip peṟṟavaṉṉaip pōynarakil viḻntatuvum
maṟkapaṭañ ceytakappaṉ vaṉṉarakil pōṉatuvum
iṉṉumcila kēṭukaḷum īṉaṉceytu vantavakai
maṉṉulaki lēvāḻum māntarkaḷē kēṭṭaruḷum
maruntiṭuvāṉ kaimpeṉ maṭavār karuvaḻippāṉ

viruntituvā naṉcukoṇṭu viṭuvāṉ picācukaḷai

Catti pūcai ceytal

viṭuvaiviṭu vāṉmikunta cattipūcai ceyvāṉ
naṭumalaiyi lēyirukkum nallamaṭa maṅkaiyarai
maṅkaiyaraik koṇṭuvara vēpēyai viṭuvāṉ
pēyai viṭuvāṉ peruñcaṭai cūlattuṭaṉē
nāypōla vaṭivukoḷḷa nāṭi yaṉuppiṭuvāṉ
aṉuppiyētā ṉellavarkku maṅkēputti colliṭuvāṉ
viṭuvāṉ picācukaḷai veñciṉac ciṅkampōla
paṉṟi pāmpupōlē paṟavai mirukam pōlē

pēykaḷukkup pūcai ceytal

eṉṉi yeliyāṉai yerineruppu pōlē-
kaṭuvāyp pulipōlē karuṅkuraṅku paṉṟyaippōl
nerupperiya vaṉṉarakil niṣṭūrap pēykaḷtaṉṉait
tericittup pūcaipaṇṇic cēvippā ṉañceḷuttāl

Vittaikaḷ pala ceytal

añcumūṉ ṟeṭṭeḷuṭṭā laṉpattō raṭcarattāl
miñcumika vittaiyellām vitamākac ceytiṭuvāṉ
ceyvāṉintira cālavittai tīnarakap pēyālē
maiviḻiyā raikkeṭukka mataṉanūl vittaiyellām.
ippaṭiyē pollāta vañca ṉivaṉpērum
ceppukiṟē ṉippōḻutu tēyōtēci yāṉōṉ

Marikarutāḷ varalāṟu

tēyō tēciyāṉ tirumakaḷā maṟcciyaciṣṭa
tūya marikarutāḷ cuttamikum poṟkoṭiyāḷ
poṟkoṭiyaip peṟṟavaṉṉai pōynarakil viḻntatuvum
maṟkapaṭañ ceytakappaṉ vaṉṉarakil pōṉatuvum
miṉṉār marikarutai melliyarai vēṟorutti
orutti vaḷarttatuvu mōtariya cāstirattai
tirutta muṭaṉavaḷun teḷintē yaṟintatuvum
aṟintukaṉṉi yāstirīyā yaruntavacu paṉṉiṉatuvum
ciṟantayanti yōkkiyilē cittirarūpa kaṉṉiyarai

kaṉṉiyarait tāṉolivōr kaṟpaḷikkak kēṭṭatuvum
uṉṉiyavaṉ taṉṉōṭē uttiraṅkaḷ coṉṉatuvum
corṇamayak kaṉṉiminnāḷ tiṟanturaitta cāstirattāl
tarkkampaṇṇi yēyavaṉait tayyalkaṉṉi veṉṟatuvum
velkaruttuk kaṉṉiyarai vekupāṭu kaḷpaṭutti
nīṭuñ ciṟaiviṭṭil niṣṭūraṉ vaittatuvum
vaittapiṉpu tāṉvaṇaṅkum vaṉṉarakap pēyaiviṭṭup
putticolli viṭṭatuvum pūcaipicā caippiṭiṭṭu
aṭittut turattiyapiṉ aḻalnarakil pōṉatuvum
pōṉataṟpiṉ ṟāṉolivōr pūvaiyaraic cūḷaiyilē
tāṉē niṟuttiyatum taiyaluṭal ventatuvum
ventapiṉpu cīvaṉ viṭātē yiruntatuvum
mantamuṟum pollāta māpāvi yāṉavaṉṟāṉ
kuḷuntataṉṉīrk kopparaiyil kōtaiyaraip pōṭṭatuvum
eḻuntiruntu naṟṟavattil etirāka niṉṟatuvum
niṉṟa putumaikaṇṭu nēcamuṟṟu appoḻutu
naṉṟeṉavē yellōrum nātaṉaruḷ vētamatil
vētumatil vantavarai veñciṉaṅkoṇ ṭēyolivōr
tīṭuṟavē veṭṭiṉatuñ celvarkati peṟṟatuvum
ketiyaṭaiya pāṭupaṭṭa keṭṭimaṉaṅ kaṟpuṭaiyāḷ
mativaḷaru maṅkaiyarai vaṉpaṉoli vōrumaṉṉaṉ
oḷiceṟiyuṅ kaṉṉitalai uṟupāvi veṭṭiṉatum
maṭṭillā mōṭcamatil maṅkaikaṉṉi yāttumantāṉ
tāṉāyp parañcōti caruvēcu varaṉuṭaiya
tēṉār mukamukamāyc ceṉṟukaṉṉi muttipeṟṟāḷ
muttipeṟṟa vāṟutaṉṉai mukaṉaimuṭi vaittuvakki
cittiramā katterintu ceppukiṟēṉ kēṭṭaruḷum
ceppukiṟēṉ pustakattil tīravō ṟeḻutivaitta
oppariya pustakatti ṉuraiyoḻuṅku tāṉpārttu
pārttaṭiyēṉ pāṭukiṟēṉ pāvalarē yikkataiyil
ēṟṟakuṟṟa muṇṭāṉā licaivā yuraittiṭuvīr

Viruttam

3. *aṇṭaraṇṭa muṅkaṭanta vakaṇṭa ñāṉat*
tarumporuḷai yaṉaittuyirkku mātiyāṉai
teṇṭaṉiṭṭēṉ ṟiruvaṭiyaic ceṉṉi pūṇṭu
tiruccapaiyiṉ cāstirañ cekattōr kāṇa
uṇṭoḷiyā ṉolivōru kaiyi ṉālē
upattiravap paṭṭēyavaṉu kuḷḷā kāmal
maṇṭalatti liruntupatañ cērnta mātu
marikarutāḷ kataiyataṉai makiḻntu kēḻir!

Antiyōkkiya nāṭṭuc ciṟappu

Ammāṉai

4. *muntiyurai collivanta mukaṉaimuṭi vaittēṭum*
antiyōk kiyaveṉumpe rāṉatoru mānakaril
tāymaṉṉa rāyturaiyām naṉpaṉoli vōrumaṉṉaṉ
viṟotta pāviyeṉum viṟukoṇṭa paṭṭaṇattai
paṭṭaṇattait tāṉaṭattum pāṅkatanaik kēṭṭaruḷum
maṭṭalarun tiṉpuyattāṉ vaḷamai taṉaikkēḷum
kēḷum nakaril kiḷarntanāṭ ṭucciṟappum
tāḷu maṉattuṭaṉē caṟṟamarntu kēṭṭaruḷum

Kōpurac cuṟṟumatil alaṅkāram

kēṭṭaruḷum vaṉṉarakil kempivarum pēykaḷukku
nāṭṭileṅkuṅ kōpuraṅkaḷ nallamaṇi vēlaiceytu
vēlaiyiṭṭuc cuṟṟamatil mēlē yuruppaṭuttik
kōlamiṭṭu māṭuciṅkam kuraṅku paṉṟi nāyelikaḷ
eliyum peruccāḷi yāṉaimukam pāmpumayil
meliyuñ caṭaimuṭiyum veñciṉam cūlampiṭittu
cūlat toṭutaṭiyun tontiperut tavayiṟum
cēlait tuyilurintu cēraniru vāṇarumāy

Cuṟṟumatil cittira aḷaku

ippaṭiyē cuṟṟumati leṅkumētāṉ vēlaiceytu
appaṭiyē cuṟṟumati lataṉkiḷē cittiraṅkaḷ
cempoṟ takaṭaṭittu ciṟantavayi ramarattāl

kampamena vēnāṭṭik kāḷaviḷak kerittu
ampon takaṭaṭittu acaiyāta kālnāṭṭi
kampan tanakkucarak kāḷa viḷakkērri
kāḷaiyuṭan riṣapam kallatanā luṇṭākkit
tiṅkuṭaku kumpam ninracikara muṭimēl
cikarak kuṭamuṭimēl cempor rakaṭaṭittup
pakara vitaṅkaḷellām pāmpuperuc cāḷiyuṭan
peruccāḷi cimmamum peruvayiru yānaimukam
karuccān kākaṅkaḷuṅ kuraṅku kūkaiyuṭan

vañciyarkaḷin āṭal pāṭal

kūkaik kuruvik kōlap paruntuṭanē
vākai palavitaṅkaḷ vaṅciyarkaḷ kūttāṭa
āṭal palavitaṅka ḷaṅkaṅkē kūttāṭa
pāṭal palamōkam pāvamveku vāyvaḷara
vaḷarumi rācciyattil mancilaikaḷ vītiyellām
kiḷaru marukitellāṅ keppita māyirukkum
irumaruṅku nālutikku meṅkumuḷḷa maṇṭapamum
parumaraṅka ḷaltērum parumāra vēlaiyiṭṭu

Teruvīti alaṅkāram

vēlaiyiṭṭut tērōṭa vēciyarkaḷ kūttāṭa
kōlamiṭṭu vītitōruṅ kuttuviḷak kērrituvār
ēttariya mēṭaimaccu mirattinamaṇi maṇṭapaṅkaḷ
cāttariya vupparikai cāḷiraṅku mēṭaiyilē
māṭa muṭancavukkai maṇiyācana meṭuttu
kūṭa mukaṭu kampaṅ kōṭṭaiveku kottaḷamum
kottaḷamēr cālaikaḷum kōṭṭaipeni vācalkaḷum
cittirañcēr vāvikaḷum cennelviḷain tēyōṅka

Pēykaḷukkup paliyiṭutal

ōṅkuñcattira cālaitarma moḷuṅkāka vēvakuttup
pāṅkuṭanē pēykaḷukkup paruttamā ṭāṭupanri
pannariya tīnarakil parinteriyum pēykaḷukku
nannip peliyiṭuvār nātanenruṅ kumpiṭuvār
koṭiyaceṭi ḷāṭiṭuvār kumpiṭuvār tenṭaniṭṭu
paṭiyir carakuṭinpār pattarenruṅ kumpiṭuvār

tiṉpār malacalaṅkaḷ cettamari kaṇṭamatai
vaṉpāka vēyaṉintu vayiramuttup pūṇṭiruppār
pūṇṭapilli cūṉiyattaip putaittituvār rōcakattil
nīṇṭa cataitarittu niruvāṇa rāyttirıvār
terivai maṭamātar cīlaitaṉai yēyurintu
erıvāyp pıcācuvukku yiṉiyacatti pūcaiceyvār
pūcaipala cātiyuṭaṉ poruntukaḷḷu cārāyam
tūcu palakaṟiyuñ cōrum paṭaittıṭuvār
ellāruṅ kūṭinaṉṟā yeccikalan tukuṭittup
pollāta mōkacaṅkam pōtaveṟi koṇṭuceyvār

Cuṭunarakil viḻuntu alaṟal

ceyvārkaḷ metta cıvalōkañ cēraveṉṟu
naivār cuṭunarakil naṭuṅkiviḻun tēyalaṟi
alaṟum perunaraki laḻalcēr picācuvukkup
palarumveku pūcaipaṇṇip pattimutti koṇṭuceyvār
ceyvār ciṟappiṭṭut terukka ḷalaṅkarittu
naıyvār vekupaciyil nallavuṭa laiveṟuttu
oṟutta vekupacıyā lularnta carukutiṉpār
vēṟuttup paciyutaṉē vıratam piṭittiruppār
iruppar maṭamāta rippaṭiyē vannakaril
karaippārkaḷ taṅkaḷuṭal kaṭiya tapacupaṇṇi
ıppaṭiyē tīnarakı leriyumpē yaikkuṟittu
appaṭiyē tāṉaṭakku mantiyōk kiyanakarıl

Puttiyillāṉ vaḷamai

antiyōk kiyanakari laracuvoli vōrumaṉṉaṉ
mantamuṟum puttiyillāṉ vaḷamaitaṉai yēkēḷum
kēḷum picacuvukkuk kīrttipeṟa vēṇumeṉṟu
niḷum perumaiyuṭa nēcamāyt tērōṭṭam
tērōṭṭam pūcaıyuṭaṉ teruvītiyil naṭakka
pārāṭṭi mōkavıtam palastirikaḷ kūttāṭa
āṭal palastırika ḷavaṉvaṇaṅkun tēvaṉukku
nāṭeṅkuṅ kōviṟkaṭṭi narakamatu pōlirukkum

Puttiketta turaittanaṅkaḷ

narakap perumpāvi nāṭakac cariyāṭal
virakat tuṭanmōkam viḷaiyavē pārttiruppāṉ
iruppāṉ picācuvukku yennāḷum pūcaipaṇṇi
turaittanaṅkaḷ puttikeṭṭuc collariya vaṉkuruṭāy
kuruṭariṉum puttiketta kuruṭaṉoli vōrumaṉṉaṉ
maruṭariru ṭarceviṭar maruḷar kuruṭarumāy
tiruṭarveku tapparaiyar ceppariya poyyuṭaiyār
poyyaṟu tāṉavarpōṟ pulaiyarveku vāykkūṭi
naiyavē tāṉvaṇaṅkum narakap picācukaḷ
narakappicā caivaṇaṅkum naṉpa ṉolivōrai
virakat tuṭaṉmōkam vitaṅkoṇṭē pāṭalceyvār
collariya vaṉkuruṭāyc cōtinaṭcat tiraṅkaḷeṉpār
maṟaiyōṟ pulavarōṭu vannarakat tācikaḷum
tiṟaicē rolivōraic ceyaceyaveṉa vēpukaḷntu
pukalariya annakaril poṅkiyeḷun tappoḷutu
cakalatap paṟaiputumai tāṉkāṭṭu mānakaril
nakariyanti yōkkiyilē nāṭṭumarun tiṉpalattāl
pakarilveku cūṭcamuṭaṉ palapiṇikaḷ tāṉtīrkkum
tīrkkumpala nōypiṇikaḷ tīnarakap pēykaḷellām
ārkkunteri yātukaṇṭī ralakaipaṇṇuñ cūṭcamuṭaṉ
ippaṭiyē kaṇṇivaittu yintavitat tālpiṭittu
appaṭiyē vannarakil laṉaivartaṉai yuṅkoṭupōy
inta mayakkamatai yeṇṇāma lēkuruṭar
antiyōk kiyaveṉu māṉatoru vannarakil
ivvaḷavē paṭṭaṇatti lennāḷu mannāḷil
cevvaivaḷi yāṉatoṉṟu ceytukoṇṭu tāṉvaruvār
varuvār cakalarkaḷu maṇiyakkārar kurukkaḷ
taraimītilē yavarkaḷ taṅkaḷtaṅkaḷ maṅkaiyarkaḷ
maṅkaiyarkaḷ nūṟāṟu vaippāṭṭi mārkaḷumāy
caṅkaiketta pūtalattil tāṉavarkaḷ cettapiṉpu
aṅkamuḷḷa mātavarka ḷakkiṇiyilē kutippār
vaṉpukoṇṭu vātaiceytu vaṉṉeruppil pōṭṭuvaittu
pōṭṭuvaittu cettamaṉṉar pōluruva mēyeṭuttu
nāṭṭamuṭaṉ vantiruntu nāṉavarkaḷ tāṉeṉavē
tāṉēki ṉāvilvantu tantiratti ṉālpakaṭṭi

mānamuṟum puttiyillā māṉiṭarai yeccarittu
īṉamuṭaṉ kaṭṭivaittu yeṇṇariya tantirattāl
tantiraṅkaḷ paṇṇimikat tāṟumā ṟākavētāṉ
mantirimā rōṭuturai maṇiyakkā rartamakku
taṉakkāṉa tantirattāl cakalarputti yēmayakki
kaṉatteriyun tīyalakai kaṇṇivaittut tāṉpiṭikkum
pulavōr maṟaiyōr periyōrkaḷ pāṭalkaṇṭu
paṭikkum palapērkaḷ paṅkilirun tellavarkkum
ellaiyillāt tantiraṅka ḷippaṭiyē yannāḷil
collaritu pēyuṭaiya cūṭcamuḷḷa kaṇṇikaḷtāṉ
tāṉēyanti yōkkiyilē tāṉaṭakku mivvaḷamai
nāṉē yataiyaṟintu navilukirēṉ ellavarkkum.

Cuyampāṭum pulavar kūṭṭam

viruttam

5. *ellavaruñ cakalakalai yatiṉuḷ ḷōru*
yippaṭiyē talaimuṟai talaimu ṟaiyāy
vallacuyam pāṭukiṉṟa pulavōr kūṭa
maṟaiyōruñ cilakaviñar maṟṟuḷ ḷōrum
tolpuviyai yāṇṭiruntu cetta pērait
tokuttavarkaḷ vitavitamāyp purāṇa māka
nallaparam poruḷeṉavē kuruṭar kūṭi
nāṉilattiṟ kaṭṭivaittu naṭakkum vāṟē.

Marikarutāḷ tāyār iṟattalum vēṟoru maṅkaiyāl vaḷarkkappaṭṭu kiṟittavattil ītupaṭalum

Ammāṉai

6. *vāṟāḷi cūḷntilaṅkum vaiyakappū maṇṭalattil*
pēṟāka vēviḷaṅkum perumaiyuḷa mānakaril
nakariyanti yōkkiyilē nāṉamillā tēyiruppōṉ
cikarinakark kuruvāṉa tēyōtē ciyāṉōṉ
tēyō tēcimakaḷ tāṉtiṟañcēr marikarutāḷ
tāyā ruṭampaḷintu tāṉarakil pōṉapiṉpu
pōṉataṟpiṉ ṟaṉmakaḷaip pollātē yōtēci

tāṉē yoruttikaiyil tāṉvaḷarkka vēkoṭuttāṉ
koṭupōy maṭamātaik kōtai vaḷarttapiṉpu
aṭavāka nallaputti arivaiyarkku vantapiṉpu
vantu vaḷarttavarai marikarutā ḷuṅkūṭa
entaiceru vēcuvaraṉār īraivaruṭa ākamattai
aṟintuñāṉa tīṭcai yavarkaḷperṟa piṉpunalla
ciṟantavoru cantinalla cepattiyāṉaṅ kaḷceyvār
ceyyu marikarutāḷ cekatalatti ṉācaiviṭṭu
aiyarcaru vēcuvaraṉai yaṭkkaṭitōt tiraṅkaḷpaṇṇi.

Caruvēcuraṉ tiyāṉam

uttapara maṇṭalattai ōṅkittiyāṉaṅ kaḷpaṇṇi
pattivaittut tāṉucanta paramapati yālmōṭcam
kaṇṭukoṇṭu kōtaiyaruṅ kaṇṇālē vāttumattiṉ
aṇṭaraṇṭa muṅkaṭantu appālē tāṉirukkum.

Pūtala ācai viṭutal

irukkum paramapatiyi liṟaivarcaru vēcuvaraṉai
aṟukkai maṉatuvaittu avariṭattil kāṇavenṟu
ippaṭiyē mātavarka ḷeṇṇiyeṇṇi yēmaṉatāy
appaṭiyē pūtalatti lācaiviṭṭut tāṉiruntu
iruntupala cāstiraṅka ḷellāttai yumaṟintu
terinta marikarutāḷ cittirarūpak kaṉṉiyaruṅ
kaṉṉikaiyāḷ taṉṉaiyētāṉ kāttiṭuvāḷ kāciṉiyil
innilattil pāvamvaru mellaiyellān tāṉaṭaittu
aṭaittiṭuvāḷ kaṇkātu āṉamuka vācamellām
keṭuttiṭuvāḷ taṉṉuṭalaik ketiperavē vēṇumenṟu
yenṟu marikarutā ḷirukkumanta nāḷaiyilē
maṉṟalarun taṉtakappaṉ vaḷamai taṉaiyaṟintu

Tantaiyiṉ aṟivurai

toṭuttāṉē putticola tuyyamiṉṉā raicciṉantu
keṭuttāḷē yeṉpiḷaippaik kiruvamiñci yēyivaḷtāṉ
miñciṉāḷ puttiyilē vēṟuvaḷi yāynaṭakka
añcāma leṉmakaḷtā ṉākaṭiyam paṇṇukiṟāḷ
paṇṇariya nammuṭaiya palacamaya cāstirattai

eṇṇāmal taṭṭukiṟā leṉṟucolli yēcalittu
eṉṟupurā ṇaṅkaḷōṭu micaintatoru nālvētam
oṉṟupaṭa cāstirattai ōtavētāṉ taṭṭukiṟāḷ
taṭṭukiṟāḷ tēvarkaḷait taḷalnarakap pēyeṉavē
viṭṭeṟiyac collukiṟāḷ vētapurā ṇaṅkaḷellām
ellā purāṇamati lirukkiṉṟa tēvarkaḷai
allā tēvarōṭunam āṇṭavaṉā ruṇṭeṉavē.

Tantaikku maṟumoḻi kūṟutal

eṉṟu maṟumoḻik kicainturaippāḷ kaṉṉiyarum
naṉṟupaṭa vappaṭiyē nallapitā vēkēḷum
āṉatoru noṭiyi lākaveṉa vēpaṭaittōṉ
tāṉāka vēyiruppāṉ caruva tayāparaṉār

Iṟaivaṉiṉ perumaikaḷaik kūṟutal

piṟappu miṟappumillāṉ peṇkaḷuṭa ṉēcērāṉ
ciṟakkum paramporuḷōṉ ceppukiṟē ṉayyarēkeḷ
ūḻimuṭi villāṉ orukuṟaiyu millātōṉ
ellaiyillā teyvīkaṉ eṅkum niṟaintavaṉām
vallaperuñ cōtinaṉmai makāperiya taṉtaiyaṉṉāl
collumaiyā vummuṭaiya curutimaṟai yākamattai
ellāt tilumpāru miṟaivaraṅkē yillaiaiyā

Tīṅku ceyvatai eṭutturaittal

eṉṟu marikarutā lippaṭiyē taṭṭiviṭṭāḷ
naṉṟuraika ḷiṉṉamun tāṉuraikkac collukiṟēṉ
appārē yummuṭaiya yampuviyil tēvarkaḷtāṉ
vaippākap peṇkaḷvaittu makāmōkañ ceytārkaḷ
līlaiyi(l) stirikaḷoṭu niṣṭūra mākāvētāṉ
cīlai taṉaiyurintu tītumikac ceytārkaḷ
ceytārkaḷ peṇkaḷaic cumantu tirintārkaḷ
aiyōpala cātikaḷō ṭaḻintārka ḷampuviyil
ampuviyi lummuṭaiya ākattiyat tēvarkaḷai
nampiṉāl mōṭcamuṇṭō nāṉamillāt tēvarkaḷai
tēvaṉpilli vañcaṉaikkuñ cittuvittai mōkiṉikkum

avaṉitaṉil pollāta vākaṭiyat tēvarallō.

Tantai nāṇamuṟṟu vilakutal

eṉṟu takappaṉukku yippaṭiyē yuttiraṅkaḷ
oṉṟupaṭac coṉṉataṟpiṉ ṉuṟupāvi veṭkamuṟṟu
veṭka maṉataṟivu millāta vaṉkuruṭāy
naṭpuraika ḷillāmal nāṇamuṟṟup pōkaluṟṟāṉ
pōṉataṟpiṉ ṉālrcilanāḷ pūmitaṉi lēyiruntu
īṉamuṟṟup pāvavaḻi yellārkkum pōtavittu
vittucittu mōkiṉikkum veṅkuṟaḷi pēykaḷukkum
attaṉaikkum vantuṭavu maḻalnarakap pēykaḷukkum

Pēykaḷ tantaiyaik koṇṭu cellutal

pēykaḷ cūlattuṭaṉē peruñcaṭaikaḷ tīyeriya
pāvitaṉaip piṭittup pācaṅkoṇ ṭēyiṟukki
yiṟukkip piṭittu yivaḷtakappa ṉāttumattaip
pirippaṭa tēpaṭikkup pēykaḷkoṇṭu pōṉatuvē.

Kaṉṉimari tavam ceytal

Viruttam

7. *pōṉataṟpiṉ kaṉṉi mātu*
  pūcaimā tavaṅkaḷ nōkki
īṉamoṉ ṟaṇuki ṭāmal
  Yiruntavaḷ naṭanta vāṟun
tēṉiṉu mamuta vāyāḷ
  cēyiḻai vaṭivō ṭokka
nāṉatu yuraikkoṇ ṇātu
  naṟṟava ruraikka lāmē.

Kaṉṉi mariyiṉ aḻaku

Ammāṉai

8. *uraikkamuṭi yāṭukaṉṉi yoḷiciṟanta taṉṉaḻakaic*
curukka muṭaṉciṟitu collukiṟēṉ kēṭṭaruḷīr
collukiṟēṉ kaṉṉikaitāṉ tuyya coṅkuḻalāḷ
valla paramapatiyil vāṉkatir pōlirukkum

irukkum paramapatiyi livartammaip paktikoṇṭu
taruppō liruntaneṟṟi cantiravaṭṭa moppallavē
oppariya kaṉṉiyarkku oppaṉaika ḷēteṉṟāl
ceppariya nītineṟi tiruppuruva moṉṟāmām
āmē nilamaṇika ḷākakkal lumaṇṇum
pōmē yuṭaintumaṇṇil poṭiyāka vētūḷāy
tūḷāyp puviyācai collariya yiccaiyellām
ūḷi paramapatiyi loḷiyilaṅkuṅ kaṇṇāmē
ñāṉattiṉ kaṇṇuṭaiya nallayiccaik kaṇṇoḷivum
vāṉat toḷirñāṉa vācamala roppallavē
vāṉı luṭukatirkaḷ vacciraṅka loppallavē
ñāṉa vayiramuttu nallakaṉṉi palpolivum
oḷıceṟıyuñ cevvāyi ṉoppaṉaika ḷētuveṉṟāl
aḷiyāta puṇṇıyattı ṉamurtavaca ṉattaḷakum
aḷakuṭaiya mātavattā ḷaruntavañcery kātiraṇṭum
teḷivuṭai ñāṉavurai ceppiyatuk koppallavē
ceppariya mātavattāḷ tiṟañcēr marikaruṭāḷ
oppariya kaṉṉiyarkku voppaṉaikaḷ tāṉētō
tāṉapara maṇṭalattil caruvēcu varaṉuṭaiya
āṉa tırukkaruṇai yācaiyāy nirṉṟatutāṉ
kāṉpariya naṟṟvattāḷ kaṉṉitiru mārpaḷakum
ōṇarıya puṇṇıyattiṉ puttivaḷa rālaiyantāṉ
tāṉan tapacucepan tavaṟāmal niṉṟōṅka
āṉanta naṉmaı aḷakuceṟi yuṅkārantāṉ

Kaṉṉi caruvēcuvaraṉai vaṇaṅkutal

karaṅkaḷreṇ ṭuṅkuvittuk kaṭavuḷcaru vēcuvaraṉaı
varaṅkaḷtā veṉṟucolli vāṉulakai nōkkiniṟkum
niṟkun tırumuḷaṅkāl nīḷpuviyil teṇṭaṉıṭṭu
mikkapuvı yācaıviṭṭu vētavayi raṅkaḷkoṇṭu
vayiramuṟṟup paṟṟivicu vācanam pikkaiyuṭaṉ
tuyaramuṟum pūtalattil tuyyamiṉṉāḷ tāṉaṭappāḷ
naṭakkun tiruccaraṇam nāḷtōṟun tarmamicai
aṭakka vaṇakkamoṭu arivai yiruppatutāṉ

tiruvaḷarun tēvanaṉmai cittirañcēr kaṉṉiyarkkut
taruvaḷañcēr miṉṉārē tāṉiraintē niṉṟilaṅka
yilaṅku mivaḷtaṉmai yiṣṭamatu niṉṟunaṉṟāy
tulaṅkumpara meññāṉa cuṭaroḷika ḷāttumattil
āttumantāṉ pāralōka mēṭai yavaḷvēṇṭi
pōṟṟuvāḷ ñāṉap poruḷōṉait tāṉitamum
mēṉilaiyāḷ kaṇṇi mēlā marikarutai
kaṉṉikaiyait tāṉvaḷartta kārikaiyā ḷāṉavaṭku

Kaṉṉi āṭu mēyttal

āṭukiṭā yōṭumaṟi vannakaril mettavuṇṭu
nīṭu marikarutai nēcamuṭa ṉēvaḷartta
tāyā ravaḷāṭṭait tāṉmēyttuk kāttaṭaippāḷ
tāyāṭu mēyttaṭaittu tāṉirukkum nāḷaiyilē

Olivōr teruvaḷippōtal

uyarmikunta maṉṉa ṉolivōru vāṉavaṉum
araṇmaṉaiyai viṭṭu āṉaipaṭai cēṉaimaṉṉar
oḷiyuṭaiya paṭṭaṇatti lōṅkunteru vītiyilē
vaḷiviṭṭu vēṟuvaḷi vantiṭunal vēḷaiyilē

Olivōr kaṉṉiyaik kaṇṭu kāmuṟutal

vantiṭu naḷvēḷaiyilē maṅkai marikarutāl
antanē rantaṉilē āṭukaḷai mēyttuniṉṟāḷ
kaṇṇiyaraik kaṇṭolivōr kāmaveṟi koṇṭavaṉuñ
ceṉṉi taṉakkēṟit tiyakkamuṟṟu maṉṉavaṉum
ūṟupaṭa mōkaveṟi yuṟukoṭiya pātakaṉum
tāṟumā ṟākavētāṉ cattivēṟi pittamuṭaṉ
koṇṭuveṟi mōkamuṭaṉ kōtaiyarmē lēniṉaivāy
aṇṭavoṇṇā tākamuṭaṉ araṇmaṉaikkup pōṉapiṉpu

Cēvakarait tūtu aṉupputal

araṇmaṉaikkup pōṉataṟpiṉ ṉāṉanalla cēvukarai
turitamuṭa ṉaḷaittuc colluvataik kēṭṭarulīr
āṭukiṭāy mēyttuniṉṟa arivaiyarpāl nīṅkaḷceṉṟu

tēṭariya yeṉperumai tiṭṭamāka vēyuraittu
pērperiya vaṅkiṣattil piṟantiruntā ḷāmākil
ārpparittē yavaḷai maṉam purivēṉ
īṉamuṟum vaṅkiṣatti lēntiḷaiyā ḷāmāṉāl
nāṉē araṇmaṉaiyil nakaiyāmal vaittiruppēṉ
vaittiruppē ṉennāḷum vaippāka vēyivaḷaic
cattiyamāyc collukiṟēṉ ṟyyalukkuc collumeṉṟāṉ
pōkaviṭṭāṉ cēvukarai putticolli yēyaḷaikka
ākamuṟun tuṣṭarpollā vācakare ṉuñcēvakar

Cēvakar kaṉṉiyai aḻaittu varutal

kaṉṉitaṉai nōkkik kāṉakattē pōkaluṟṟār
uṉṉi yirukkumıṭa mōṅkiyē pōṉataṟpiṉ
cittira rūpavaṭivē tēṉmoḻiyē yāyiḻaiyē
muttunika rovvāta marakatamē vacciramē
aracar tiṟaıkoṭukkum amurtakuṇa vācakattāṉ
varıcaippuka ḻōṅkukiṉṟa maṉṉa ṉolivōrum
uṉṉai yaraṇmaṉaıkku uṭaṉē yaḻaittuvarac
coṉṉārkāṉ peṇṇaracē tōkaiyarēr vārumeṉṟār
eṉṟavaca ṉaṅkēṭṭu yēntiḻaiyāḷ vāṉavaṉai
niṉṟutiyā ṉaṅkaḷpaṇṇı nīrtuṇaiyāy vārumeṉṟār
naṭantā ḷaraṇmaṇaikku nallakaṉṉi mātavattāḷ
aṭarntuvanta cēvakartā ṉaraṇmaṉaikkuk koṇṭuceṉṟār
koṇṭupōy vıṭṭataṟpiṉ koṭiyaṉoli vōrumaṉṉā
tanṭumuṇṭā yeṉṉaiyumnī tāṉaḻaitta vāṟētu
kārıyantā ṉētucolluṅ kāvalaṉē yeṉṟuraittāḷ
ciṟiya karpumiṉṉāḷ cēyiḻaiyai maṉṉavaṉum

Kāvalaṉ uraiyāṭutal

ūrētu pērētu uṉtakappa ṉārētu
āruṭaiya vaṅkiṣamnī aṟintiṭaṉāṉ collumeṉṟāṉ
eṉṟamoḻi kēṭṭavuṭa ṉēntiḻaiyā ḷēturaippāḷ
naṉṟupaṭa nammuṭaiya nāḷituṭāṉ cāvuyeṉṟu
cāṟṟu maṟumoḷikkuṭ taiyalava ṉaippārttu
pōṟṟariya maṉṉavaṉē pukaḻntuyeṉṉaik kēṭṭateṉṉā

eṉṟamoḻi kēṭṭu yicaintolivō rēturaippār
kaṉṟimaṉam poṅkiyavaṉ kāmaveṟi yāluraippāṉ
caruvēcu varaṉuṭaiya cattiya vētattiluḷḷa
tiṟamāṉa kōttiramō tēṉēyū tarmarapō
āraṇaṅkē yeṉakku aṟiya vuraiyumeṉṟāṉ
ciraṇiyum pūṅkuḻalāḷ tēvapalaṉaik koṇṭucolvāḷ
ūrētu pērētu uṇṭakappa ṉārētu
āruṭaiya vaṅkiṣameṉ raṟintiṭanāṉ collukiṟēṉ
pūccakkira vāḷamuṭaṉ poṉṉulakait tāṉpaṭaittōṉ
īcēcu kiṟistu yiṟaiyavaṉā reṇṭakappaṉ
ariyacaru vēcuvaraṉā rākamattiṉ tiṭcaipeṟṟu
varicai ceṟimōṭca vaḻinaṭakkuñ cātikaṇṭāy
aṇṭapiṇṭa muṅkaṭantu akaṇṭacaru vēcuvaraṉār
viṇṭuraicey tēvaḷarum vēṭamati leṉpērum
marikarutā ḷeṉṟunalla māṇikkattiṉ pērākum
ariyatiru meññāṉa varttama koṇṭirukkum
eṉṟukaṇṇi collavētā ṉēṅkiyoli vōrumaṉṉaṉ
maṇṇulakil nammuṭaṉē makāmōcam pēcukiṟāḷ

Maṉṉaṉ ciṉam

pāruṅkaḷ entaṉmuṉṉē pañcamettaip pēcukiṟāḷ
nērunirkum peṇkoṭiyai niṣṭūram pārtturaippāṉ
poṉkoṉ teḷumpimika poṅkiyētāṉ mōkamatāl
veṟikoṇṭe ḷumpimaṉṉaṉ vekukōpaṅ kaṇcivantu
mātavattaip pārttu matimayaṅki yēturaippāṉ
kātalittup peṇṇaiyunī kaliyāṇañ ceyyavētāṉ
vēṇumeṉṟu tāṉōlivōr meytavat tilpārttu
pūṇumpaṭi pollāta puttiyavaṉ coṉṉataṟpiṉ

maṉṉaṉ kaṭamaiyai uraittal

ariyatavak koḻuntāḷap poḻutaṅ kēturaippāḷ
varicaiceṟi maṉṉavaṉē vāḷvēntē nīrkēḷum
uṉṉuṭaiya rācciyatti luṉatukuṭi yāṉavarkaḷ
maṉṉavaṉē yuntaṉukku makkaḷallō nāṅkaḷellām
ātaravu yillāta akutipara tēciyarkkuṅ
kātalaṉait tāṉiḻanta kaimpeṇṇōr taṅkaḷukkum

tantaitā yillātavarkkum tarittiriya māṉavarkkum
mainta reṉakkāttu vaḷarppatallō uṉperumai
kaṉṉimaṭa mātaruṭa kaṟpuṭaimai kākkiṟatum
naṉṟitamāp pārttu naṭattuvatuṉ kīrttiyallō
puruṣaṉ ṟaṉaiyiḻanta pūcaimaṭa mātaruṭa
varutal vekupāvam vārāmal kākkiṟatum
nītiyallōvuṉ perumai nīḷpuviyilē viḷaṅkum
cōtimaṇi mārpaṉēkēḷ collukiṟē ṉiṉṉamoṉṟu
taṉatumaka ḷāṉavaḷai takappaṉā ṟāṉavartāṉ
kaṉattatoru mōkamuṟṟu kaliyāṉañ ceyvatuṇṭō
vaṉpukoṇṭu taṉkuṭiyil maṉṉarturai yāṉavarkaḷ
taṉpalaṅkaḷ koṇṭu tavaṟutalaip paṇṇuvārō

Makkaḷ payir maṉṉavaṉē vēliyeṉal

vēli payiraḻittāl viḷaivatuṇṭō maṉṉavaṉē
vēlı payirkāttāl viḷaiyum payiratutāṉ
attaṉmai pōlavētā ṉaṭiyā ḷorupayirum
uṟṟapukaḷ maṉṉavaṉē yuṉkāval vēliyallō
Maṉṉavaṉē nāṉuṉakku makaḷallō vuṉpatiyil
aṉṉaiyunī tantaiyunī yaṭiyāraik kāppatunī
eṉṟukaṇṇi collavētā ṉicaintolivō rēturaippāṉ

Maṉṉaṉ mariyai ikaḻtal

kaṉṟımaṉam poṅkiyavaṉ kāmaveṟiyā luraippāṉ
pārumıva ḷentaṉmuṉṉē pañcamettaip pēcukiṟāḷ
yārumivaḷ vaṭivuk kampuviyi loppāmō
paramporu ḷāṉa parañcōti yāṅkiṟistu
uyarnikunta vētamati luyarñāṉa tīṭcaipeṟṟu
mōṭcavaḻi naṭantu muttipeṟuñ cātiyeṉṟu
tāṭciyuṭaṉ collukıṟāḷ capaıyilniṉṟu caṅkaikeṭṭu
collukiṟāḷ veṭkamviṭṭu tōkaiyiva ḷaippārum
nallavaṉ kiṣattiluḷḷāḷ naṅkaipaṅka millāmal
aiyarēcu kiṟistu yarḷvētan taṉṉilutittu
maiviḻiyāḷ pōṉa mayakkamataip pārttīrō

Ēcuvai ikaḻtal

caruvēcu varaṉuṭaiya taṉatuvē tantaṉaiyē
tiṟamākac collukiṟēṉ cittiramē nīrkēḷum
viṉpakti mōṭcattai viṭṭiraṅki yēyiṟaivar
maṉṉulaki luḷḷa maṉuvuruk koṇṭuvantōṉ
paṉṉiraṇṭu cīṣarkaḷaip pārulakil koṇṭuvantōṉ
piṉṉu mupatēcam pērulakil coṉṉatiṉāl
cerucalaiyiṉ vāḷcūtar ciluvaimara māṉatilē
kuruti corintiṭavē kolaikaḷceytu koṉṟārkaḷ
ivaṉuṭaiya vētamati leppaṭinī tāṉpōṉāy
avaṉi taṉiluṉaittā ṉākaṭiyam paṇṇukiṟār
eṉṟolivōr coṉṉatukku yēntiḻaiyā ḷēturaippāḷ

Kaṉṉi iyēcuviṉ perumai kūṟutal

maṉṉulakat tōrtamakkum vāṉkati tēṭātavarkkum
pakaiyāka vēyirukkum paḻippiṉaikaḷ colvārkaḷ
nakaiyākavē cirippār narakavaḻi yilnaṭappōr
āṉā litukkō raṭamāṉañ collukiṟēn
tēṉār makuṭamuṭit tērvēntē kēṭṭaruḷum
kaṇṇōṣak kārarukkuṅ kaṭṭaikiṭak kumviḻikkum
viṇṇiloru cūriyaṉaip pārkka vekupakaiyām
attaṉmai pōlavētā ṉāttumattiṉ kaṇṇarivum
uttatuvē collivantā luntaṉukkuk kōpamuṇṭām
ñāṉacū riyakkaṭavuḷ nātarcaru vēcuvaraṉai
tāṉariviṉ kaṇṇālē tāṉpārkka vēpakaiyām
paramañāṉa tīṭcai pārulakil kariṣamām
karavillā tēyirukkum tarmavaḻi yāṉatilē
pirapalamāy nīṅkaḷ peruṅkirupai yāṉatilē
īrillā meyññāṉa miṉpamatu pōlirukkum.
maṉṉulaki lācaivaittāl varaṅkiṭaikka māṭṭātu
puṇṇiyattait tāṉariṉtōr poyvāḻvai meyyeṉavē
yeṇṇi yiruppārka ḷēṉṟarinī maṉṉavaṉē
puṇṇiya meyññāṉam pirittelutum vācakattil
eṉṉuṭaiya carkuruvē īcēcu kiristutammai
piṉṉumētāṉ yūtar periyakuru caraṇatilē
pāṭu paṭuttiyētāṉ pātakarkaḷ koṉṟatuvum
nīṭupukaḷ maṉṉavaṉē nīyarinta vāṟētu

entavita mentavakai entaṉukkuc collumeṉṟāḷ
anta nērantaṉilē yavaṉuraikkum vācakantāṉ

Maṉṉaṉ caruvēcuvaraṉ kolaikkuk kāraṇam kūṟutal

enta ṉaraṇmaṉaiyi lirukkutuṅkaḷ pustakantāṉ
uṅkaḷcaru vēcuvaraṉā rulakilmaṉu vākavantu
naṭantu upatēcam nāṉilattil coṉṉatiṉāl
aṭantu cerucalaiyō ravaraic ciluvaiyilē
ūṟupaṭak koṉṟatellā moḻuṅkāka vēyeḻuti
vīṟukoṭu pustakattil virivāyi rukkutallō
eṉṟoli vōrcolla yetirmoḻika ḷēturaippāḷ

Marikarutāḷ maṟumoḻi

oṉṟupaṭac collukiṟē ṉuttiraṅ kaḷaikkēḷum
maṇṇulakum viṇṇulakum vārutiyuñ cūriyaṉum
eṇṇiyoru noṭiyi limaikkumuṉṉē tāṉpaṭaittōṉ
tāṉākavē yiruppāṉ taṉiccuyama tāṉaparaṉ
ñāṉaparaṉ caṟkuruvāy nāṉilatti lēyiṟaṅki
pāvapuṇ ṇiyamaṟiya pattuneṟi kaṟpiṉaiyum
vaḷarntutikaḷ mōṭca vaḻinaṭakka vēṇumeṉṟu
aṅkaṅkē yellvarkku māṇṭavaṉum tōṉṟiniṉṟu
iṅkitamāyp putticoṉṉā riṟaivarē akkiṟistu

Kiṟistuviṉ upatēcam

oppittār ñāṉamupa tēcamāṉa taittāṉ
ippuviyil meytā ṉiṟaivarē akkiṟistu
colluṅkaḷ pāvattuk kaṟavēṭiṭ caipeṟṟu
ellavaru mōṭca miṭamaṟintu peṟṟiṭavē

Vēta naṉmai kaṟpittal

kāṭṭuṅkaḷ vētanaṉmai kaṟpittār cīṣarukku
tiṭṭum paramakuru cīluvai yiṭakkiyamum
karattiliṟu kappiṭitta karttarē akkiṟistu
paratti leḷuntaruḷip paramakuru pōṉatuvum
pōṉataṟpiṉ ṉiṉṉaminta pūmitaṉi lēyiṟaivar
tāṉē varuvataiyuñ caruvacaṅkā raṅkaḷceyya
naṭuttiṟantu yellavarkkum naṉmaitiṉmai yuṅkāṭṭi

aṭutteriyu makkiniyi laṉaivaraiyun taḷḷuvarē
taḷḷuvarē kīḻnarakil carīrayapai yaṅkaḷuṭaṉ
aḷḷuvarē taṉpatikku yāṉanaṉmai yāṉavarē
intaṭavē nallaputti yēkamaṉu vōrteḷivīr
cuntirañcē rātiparaṉ colluminta kālamatil

Ēkaparaṉ poṉṉulakam pōtal

cērntiṭuvīr nīṅkaḷeṉṟu cīṣarukkut tāṉaruḷi
pōṟṟariya yēkaparaṉ poṉṉulakan tāṉpōṉār
ipperiya kāraṇattai yēṉoḷittāy maṉṉavaṉē
ceppukiṟāy tūṣaṇamāyc ciluvaiyilē cettāneṉṟu

Tēvaṉ maṇṇulakam vanta varalāṟu kūṟat toṭaṅkutal

Viruttam

9. *aṇṇalām parama cōti yaṉaittaiyum paṭaitta nātar*
maṇṇilē kuruvāy vantu vaḷarceṟi ciluvai mītil
viṇṇava riṟantavāṟum mīṇṭupiṉ ṉeluntavāṟum
oṇṇoṇṇā yolivōr maṉṉā vuraittiṭak kēḷu meṉṟār

Olivōr maṟukkak kaṉṉi patil kūṟutal

Ammāṉai

10. *eṉṟamoḻik kappō yicaintolivō rēturaippāṉ*
maṇṇulakil muṉṉōr vaṇaṅkivarun tēvarkaḷai
vēta purāṇamatil vētiyaruñ cāstiramum
ōti yuṇarvatellā muṟunarakat tiṉvaḻiyō
uṉṉuṭaiya tēva ṉuyarciluvai yāṉamarntu
taṉṉi liṟantavaṉai cāṟṟukiṟāy tēvaneṉṟu
appoḻutu kaṉṉicolvā ḷavaṉai mukampārttu
ippoḻu tuṉatuputti yiṉṉan teḷivıllaiyō
ceppukiṟēṉ kēḷumaṉṉā tiṟamā yuṉakkumıṉṉam
ātimuṭi villātōṉ aṉaittuyirkkuṅ kāraṇamāy
nītik kaṭavuḷ niṟaintacaru vēcuvaraṉār
maṇṇulaka mōṭcanaṉmai virumpāma lētirivār
naṭantu narakavaḻi nāṉilatti lellōrum
kiṭantumuntā tapaṭikkē kirupaik kaṭalperuki

caruvē cuvaranranatu tāṭcitanaik kāṭṭimannil
arivāka vantārkaḷ āṉaputti vārttaicolli
kuruvāy maṉuvaṭivē kōlame ñuñcaṭattai
aruvām parañcōti yaṉintukoṇṭu vantārkāṉ
koṇṭumaṉu vōruṭaiya koṭiya pavampōkka
aṇṭapiṇṭa muṅkaṭantu akaṇṭapara mapatiyil
niṉṟilaṅku mēkapara nīḷnilattil vantitavē
irukatiru miñcukiṉṟa irattiyoṟu kaṉṉikaiyē
varicaiceṟi paṉṉiruvar maṉṉavarkaḷ vaṅkiṣattil
uṇṭākki yēyavaḷai yulakōr tutittiṭavē
eṇṭicaiyil māmaṉuvō rīṭēttam peṟṟiṭavē
cakalapuṇṇi yaṅkaḷiṉāl caruvēcu varaṉcōti
pukalariya naṉmaikoṇṭu puviyi lalaṅkarittu
cūriya kāntiyoḷi tulaṅkum paḷiṅkataṉāl

Kaṉṉi tiruvayiṟṟil uruveṭuttal

pārulaki lēkiraṇam paṟṟiniṉṟa vāṟatupōl
Kaṉṉi tiruvayiṟṟil kaṭavuḷcaru vēcuvaraṉār
taṉṉuṭaiya yēkaputti tāṉvantu uṇṭākki
pūraṇak kaṉṉimari pūvai yutittatāle
kāraṇa mākavētāṉ karuvāyu ruveṭuttu
ariyatoru mēlāṉa yāttumamu muṇṭāki
okkavētāṉ teyvīka uṭalkalantu oṉṟāki
tikkeṉavē caṭṭaiyeṉa teyvīkat tālmūṭṭi
vēṇṭiceṟi kaṉṉikaṟpiṉ veṇmai kuṟaiyāmal
ceṅkatirōṉ ṟaṉkiraṇam ceṉṟamaintu taṉpaḷiṅkāl
aṅkattil paṟṟi yamainteḷunta vāṟatupōl
teyvañāṉap paḷiṅkāl tirumariyā ḷāṉakaṉṉi
avvaitiru vayiṟṟil amainteḷuntu maṉṉilvantu
niṇṭaparaṉ caṟkuruvāy nītivaḷi yuṅkāṭṭi
āṇṭu muppattumūṉṟu ampuviyi lēyiruntu

Iṟaivaṉ eḻuntiruttal

pukalariya tēvakuru pūtalattōr muttipeṟa
cakalapuṇṇi yaṅkaḷoṭu tāṭcivaḷi yuṅkāṭṭi
tammaip pāṭupaṭuttit taraṇiyōṟk kākavētāṉ

karmattai viṭṭotukkik kaṭavuḷe ḻuntiruntār
utiratti ṉālmūṉṟu ulakamatai yīṭēṟṟa
catirattiṉ muttiyuṭaṉ ṟāmēye ḻuntiruntār
uṉṉit taṉaimūṇṭu uyirōṭe ḻuntiruntār
aṇṇalpara maṇṭalattil parāpa rattuṭaṉē
eṉṉariya cēcuvara ṉeḻuntaruḷum ṉēramētāṉ
oṉpatu kūṭṭañcēṉai voḷicirisyum viṇṇavarkaḷ
iṉpamuṭaṉ teṇṭaṉiṭṭu yirucaraṇattaic cumakka
vantuvantu cōpaṉaṅkaḷ vāḻtti malartūva
cuntara ñāṉakuruvē cūḻticaikaḷ pāṭavētaṉ
pōyiruntār mōṭcamatil poṉṉulakat tōrpukaḻa
tuyyapara makkaṭavuḷ cuṭaroḷikaḷ vīciṭavē

Iyēcupirāṉē aṉaittumāka iruttal

ivarētā māyirunta yēkap paramporuḷtāṉ
ivarē puvipaṭaikka muṉṉirunta yēkaparaṉ
ivarē naṉmai yellāṉ tarupavarun
ivarē yeṅkumirunta yēkañāṉac corūpi
ivarētāṉ kāraṇamāy eppōtumē yiruntōṉ
ivarē paṭaippavaru mivarēya ḻippavarum
ivarē poruḷaṉaittu mīṭēṟṟivā ravarum
ivarē puviyiliru ḷarukkuñ cūriyaṉāy
ivarē viḷakkeriya yippuviyil vantavarum
ivarē cakalaraiyu mellām paṭaippavarum
ivarē yuruveṭuttu yellavarkkun tāṉāṉōṉ
ivarē koṭuppavaru mivarē yaḻippavarum
ivarē paramakuru yevvuyirkkun tāṉāṉōṉ
ivarē naṭukkēḻkka ippuviyil vāravarum
ivarē malaikkāttu yellavarkun tantavarum
ivarē yaracarukku irattiṉamuṭi cūṭṭiṉavar

Cakala cuṭarum vakuppōṉ

ivarē cakala cuṭarellām vakuppavarum
ivarē yaṟiyāta irācaturai maṉṉavarkaḷ
ivarē narakat tiruḷciṟaiyil vaippavarum
ivarē nītikēṭṭup perunarakil taḷḷuvarum

ivarē paramapatiyi liruntu yiṟaṅkiṉavar
ivarē marimakaṉā yippuviyil vantavarum
ivarē kuruvāki yippuviyil māṉiṭarkku
ivarē yupatēca mippuviyil coṉṉavarum
ivarē maṉuvōrka ḷerinarakuk kēkāmal
ivarē pāvamporukka yēkapara tēcikartāṉ
ivarē ciluvaitaṉi liruntu yiṟantavarum
ivarē marittaṭakkap paṭṭaanta mūṉṟāmnāḷ
ivarē yuṭalu muyiroruṅ kūṭaraittu
ivarē ciluvai yiṭakkiyamuṅ kaippiṭittu
ivarē yeḻuntiruntu yippuviyil vantavarum
ivarētā ṉāṟpatunā ḷiṉpamuṟa putticolli
ivarē tamatu aṉṉaituyar māṟṟiṉavar
ivarē tamatuṭaiya yilaṅkuñcilu vaimarattai
ivarē vaṇaṅkavaittu yippuviyōrk kēyaruḷi
ivarē paramapatik keḻuntaruḷip pōṉavarum
ivarē neruppālē yippuviyait tāṉaḻittu
ivarē cakalaraiyu mippuviyi lēyeḻuppi
ivarē naṭuttiṟakka yeḻuntaruḷi vāravarum
ivarē kaṇakkuraittu yippuviyil pātakarai
ivarē yuṭaluyirō ṭēnarakil taḷḷupavar
ivarē maṉuvōrai yerinarakil taḷḷiyētāṉ
ivarē tamakkukanta yeṇṇariya nallavarē
ivarē parakatiyi lētti muṭikoṭuppār
ariyaparam poruḷō ṉampuviyil vantataṟpiṉ
varicai ceṟimōṭca vaḻinaṭakka vēmaṉuvōr
pāvapuṇ ṇiyamaṟiya pattuneṟik kaṟpiṉaiyum
tēvakuru vāṉavartāṉ cekattilvaittup pōṉārkāṇ
tappaṟaikaḷ vāṟātu cattiyattiṉ pattuvaḻi
oppuravāyc colla ukantukēḷ maṉṉavaṉē

Viruttam

11. *pattuyar ñāṉa nīti vaḻitaṉaip pakarntupāruṅ*
karttaṉum parama cōtik kaṭavuḷtāṉ kuruvāyvantu
vaittiṭum pattunīti vaḻiyoṭu naṭantapērkku

mutticēr paramalōka muṭiyatu koṭuppōmeṉṟār

Olivōr cāstirap poruḷ viṉavutal

Ammāṉai

12. *eṉṟamoḻik kappō yicaintolivōr ēturaippāṉ*
maṉṟalceṟi kaṉṉiyarē vakutturainī tāṉkēṭka
uṅkaḷ camayapporuḷu muṅkaḷtaṅkaḷ cāstiramum
maṅkaiyarē poyyumeyyum vakutturaikka vēṇumeṉṟāṉ

Kaṉṉi mutal ñāṉanītip poruḷ kūṟutal

ceppukiṟēṉ kēḷumaṉṉā tēvapattu nītitaṉṉai
opputaṉē nāṉuṉakku oḻuṅkutaṉē collukiṟēṉ
carvapporu ḷumpaṭaitta tantaicaru vēcuvaraṉait
tiṟamutaṉē puttikoṇṭu cintaituti koḷḷuvatum
uṭakku nilavupoḻutu moḷiveḷiyu mōṭiṭavum
aṭakkuñ cakalaporu ḷampuviyōrk kūḻiyappō
cantiraṉuñ cūriyaṉun taraṇimaṉu vāṉavarkku
cintaimakiḻn tēyiṟaivar tīvaṭṭi yeṉṟuraittār
eṉṉaiyallāl vēṟoru tēvaṉillai yeṉṟucolli
taṉṉaittutit tēvaṇaṅkat tāṉeḻuti vaittārkāṇ
muntiṉa kaṟpiṉaiyiṉ mukavuraika ḷalvaḷitāṉ
cintaiteḷin tēyaṟiviṉ kaṇṇālē tērntiṭuvīr

Iraṇṭām ñāṉa nīti kūṟutal

uttayiraṇṭāṅ kaṟpiṉaiyai ōtukiṟēṉ kēḷumaṉṉa
puttikeṭṭu pūtalattōr poyyāṇai vīṇāṇai
ceyyā tirukkac ciṟantēḻuti vaittārkāṇ
tuyyamūṉṟāṅ kaṟpiṉaiyaic collukiṟēṉ kēḷumaṉṉā

Mūṉṟām ñāṉapporuḷ kūṟutal

tirunā ḷoṭupūcai cepattiyā ṉaṅkaḷoṭu
varunāḷkaḷ tōṟumētāṉ vaiyakattōr pūmiyilē
iruntu taṉmaikuṟittu yippaṭiyē ceytuvara
puranteḻuti vaittārkāṇ poṉṉulakat tōriṟaivar

Nāṉkām ñāṉap poruḷ kūṟutal

nālā vatiṉpayaṉai nallamaṉṉā kēṭṭaruḷum
pūlōka māmaṉuvōr puṇṇiyatti lēnaṭakka
tantaitā yāṉavarkaḷ taṅkaḷtaṅkaḷ maintarkaḷtāṉ
cintaiyuṟavē vaṇakkañ ceytucaṅkai yāynaṭakka
vēṇumeṉṟu tāṉiṟaivar viritteḻuti vaittārtāṉ

Aintāvatu ñāṉap poruḷ kūṟutal

pūṇumpaṭi yañcāvatiṉ payaṉaik kēṭṭaruḷum
oruvar taṉakkoruva ruṟukoḷaikaḷ ceyyāmal
poruttakaru ṇaikkaṭalōṉ pirittteḻuti vaittārkāṇ

Āṟāvatu ñāṉap poruḷ kūṟutal

āṟāvatiṉ payaṉai yaṇṇalēnīr kēṭṭaruḷum
ūṟukiṉṟa mōkaniḷai uḷneñcil vaiyāmal
nītik kuṟikaḷtappi neṟikaḷkaṭa vāṭapaṭi
cōti paramakarttaṉ tokutteḻuti vaittārkāṇ

Ēḻāvatu ñāṉap poruḷ kūṟutal

ēḻāvatiṉ payaṉai yeṭutturaikka vēkēḷum
tāḻāta putti tavaṟāta vākkunilai
kaḷavu kuṭikaḷceytu kaipporuḷai yēpaṟitta
aḷavillāt turōka māmeṉ ṟeḻutivaittār

Eṭṭāvatu nītip poruḷ kūṟutal

eṭṭāvatiṉ payaṉai yāṉuraikka vēkēḷum
vaṭṭamuḷḷa pūtalattil vaḻakkunaṭuk kēḻviyil
aḻivaḻakku poycāṭci ampuviyōr collāmal
teḷivākavē yiṟaivar terinteḻuti vaittārkāṇ
aṉpā lolivōru aṇṇalē nīrkēḷum

Oṉpatāvatu nītip poruḷ kūṟutal

oṉpatāṉa kaṟpiṉaiyai ōtukiṟēṉ kēḷumaṉṉā
taṉtāra mallāmal piṟatāram vaiyāmal
aṉpākavē yoruvar maṉaiyaḻivu ceyyāmal
peritākavē iṟaivar pirittteḻuti vaittārkāṇ

Pattāvatu ñāṉap poruḷ kūṟutal

pattāvatiṉ payaṉaip paṇpākavē kēḷum
puttitaṉaiyē teḷintu purantē teḷintaṟivāy
oruttar poruḷtaṉakku uttācai vaiyāmal
peruttakaru ṉaikkaṭalōṉ pirittelti vaittārkāṇ
intamoḻi pattu miraṇṭāṉa kaṟpiṉaiyil
antamuṭa ṉēkaṭavu ḷaṭakki yeḻutivaittār

Caruvēcuvaraṉai aṭaiya puvi ācai viṭutal

ellāttiḷum pārkka ippuviyi ṉācaiviṭṭu
vallacaru vēcuvaraṉai mākāciṉē kattuṭaṉē
aṉtamāṉa naṇmai yaḷavillā mōṭcaketi
tāmuñ koṭuppameṉṟu tāṉaruḷi yēvakuttār
piṉpukoṇṭa kaṟpiṉaiyaip pōnturaikka vēkēḷum
taṉṉaittāṉ caṅkaiyuṟṟut tānciṉēkit tatupōla
uṉṉicakala maṉuvōru maṉpuṟṟu ṭaṉirukka
vēṇumeṉṟu tāṉiṟaivar vētakar piṉaiyāka
pēṇiyitu mōṭcavaḻi yeṉṟeḻuti vaittārkāṇ

Kaṉṉiyai vētapurāṇaṅkaḷiṉ paḻamai viṉavutal

Viruttam

13. *appoḻu tolivōr colvar*
arivaiyaic ciṉantu nōkki
ippaṭi maṉuvōr maṇṇil
yāvartā ṉaṭappār collum
oppuṭa ṉituvu maṉṟi
ulakattil vantu tōṉṟi
tappaṟai namatu vētañ
camaiyattil uḷḷa tāmō

Ammāṉai

14. *eṉṟuoli vōrumaṉṉa ṉeṇṇiyeṇṇi varmamuṟṟāṉ*
veṉṟiceṟi yeṅkaḷuṭa vētapurā ṇaṅkaḷellām
pūruvakkā lantuvakkip pūtalatti lēnaṭantu
vārayeṅka tēvarkaḷum vaḷarperiya kōpuramum
entavitam vantateṉṟu yippoḻutu collumeṉṟāṉ
anta moḻikēṭ ṭariyatava mātucolvāḷ

eṅkaḷvē tattoḻuṅkai yāṉuṉakkuc collivantē
uṅkaḷvē tattoḻuṅkai ōtukiṟēṉ kēḷumaṉṉā

Vētap poruḷaik kaṉṉi kūṟutal

paṅka maḻintu palastirikaḷ kūttāṭa
aṅkē vekumōka mataṭṭumuṅkaḷ vētamatu
āṟupattu nūṟupeṉkaḷ aḻimatiyāy vaittavarkku
vīṟupeṟṟa mōṭcameṉṟu viritturaikku muṅkaḷmatam
pāvanilai koṇṭiruntāl pārulakilē māṇṭa
cīvaṉṟaṉait tēvaṉeṉṟu ceppiṭuvīr cāstiraṅkaḷ
nāṟṟaviṭaṅ kaṭukarittu nāṟukiṉṟa kaṣṭamatu
ūttaivaḻin tēyirukku muṭaltaṉaiyē tēvaṉeṉap
poyyāṉai collip poruntumuṅkaḷ cāstiraṅkaḷ
meyyāṉai coṉṉāl viṉatuk keṉṟucolvīr
cettavarkaḷ taṉṉaiyētāṉ tēvaṉeṉṟu kōvilkaṭṭik
karttaṉiva ṉeṉṟucollik kaiyeṭuttuk kumpiṭuvīr
tērōṭṭa mōṭat teruvīti yāṉatilē
pārāṭṭic cettavaṟkkup pārulakil pūcaiceyvīr
collivaru muṅkaḷmataṅ cōṟukaṟi pūcaipaṇṇi
yellārun tiṉṉavētā ṉippaṭiyē kaṭṭivaittār
mātā pitāvaimaṇṇil maintarveku nintaiceyvār
nītamuḷḷa pērkaḷeṉṟu neṟiyōtu muṅkaḷmatam
kolaipāta kaṅkaḷceytāl kuṟṟamillai yeṉṟucolli
nilaiyāṉa mōṭcameṉṟu niṉiatturaikku muṅkaḷmatam
mōka vitaṅkaḷukku muṉṉaṭakku muṉṟēvaṉ
vēkamutaṉ mōkavitam viḷaiyavaikku muṅkaḷmatam
pillikku mōkiṉikkum piṉpuvaru muṉṟēvaṉ
collumañcu mūṉṟeḻuttāl toṭarntaḷaittuk koṇṭuvarum.

Civaṉ ceyalkaḷaik kūṟutal

collukiṟēṉ kēḷumaṉṉā tukaippaṭiyē nīkēḷāy
pillik kutaviceytu pēcumē yuṉṟēvaṉ
aravaik kaḻutti laṇintāṉē yuṉṟēvaṉ
paravaiyark kuttūtu paṇitāṉē yuṉṟēvaṉ
apāyamutaṉ pārāma larivaiyarkaḷ taṅkaḷukku
upāyamatu collimika yuḷpaṭuttu muṉṟēvaṉ

puravi yeṉumnariyaip piṭittuvaitta tuṉṟēvaṉ
pūvulaki luḷḷavarkkup putti mayakkivaittup
pāvaiyarmē lācaivaikkum pattivaikku muṉṟēvaṉ
uṇṇā mulaiyāḷai oruttiyiṭap pākamvaittu
vaṇṇārap peṇmēl mayalāṉā ṉuṉṭēvaṉ
kūḷiyoru peṇvaṭivaik koṇṭu caṭaiyilvaittuk
kāḷiyuṭa ṉāṭumantak kāriyalla ṉeṉṟēvaṉ
veṇṇī ṟaṇintu piramakka pālamēnti
eṇṇāmal piṭcai yeṭuttalaintā ṉuṉṟēvaṉ
aṭalai yaṇintu yamarntatalai tāṉvirittuc
cuṭalai taṉilōṭic cuḷaṉṟāṉē yuṉṟēvaṉ
vāṉili laṅkukīṉṟa matipuṉaintā ṉuṉṟēvaṉ
orupāti tāṉum yorupāti yumaiyāḷum
irupāti yāka yiruntāṉē yuṉṟēvaṉ
caṭaimuṭiyil keṅkai tanaiyu maṇintuveḷḷai
viṭaiyataṉiṉ mēlēri vītivantā ṉuṉṟēvaṉ
piṭṭukku maṇcumantu pirampā laṭikaḷpaṭṭu
veṭṭukku niṉṟu viṟaku cumantuviṟṟu
māṇikkam viṟṟu vaḷaiyal cumantuviṟṟu
viṇukkup pāvalarkkāy viṟṟuvilai pēciniṉṟu
tirukkaliyā ṉaṅkaḷpaṇṇat tēvaṭiyārk kēvalceyya
erukkamalar mālaikaḷu melumpukalun tāṉaṇintu
pallakki lēṟivantu paḷḷiyaṟai yuḷpukuntu
colluk kaṭaṅkāta turōkaṅkaḷai yuṇṭupaṇṇi

Tirumāliṉ ceyalkaḷ

iraṇiyaṉaik kolla icaintatoru tūṇṭaṉilē
naracimma vēṣam nalamākat tāṉeṭuttu
pūmi taṉiluḷaṉṟu pulaiyark kaṭimaiyumāy
mōkiṉi yeṉṟēpāṟil muyaṉṟu vaṭiveṭuttu
mēka niṟampōlē mukunta vaṭiveṭuttu
māṭu kaṉṟukkāka malaiyaik kuṭaipiṭittut
tēṭi yiṭaiccimaṉai ceṉṟuveṇṇey tāṉtiruṭi
uralilē kaṭṭuṇ ṭukantu maṭikaḷpaṭṭu
viralaṭakki ūtumanta viyaṉkuḷalait tāṉaṇintu

caṅkai ōrkaramuñ cakkarattai yōrkaramum
poṅka muṭaṉiccai poruntavē tāṉaṇintu
tērntupati ṉōrāyiram peṇkaḷukkut tāṉukantu
vācan tarayiṉpa maṇavāḷa ṉāyiruntu
maṉaiyāḷun tāṉum vaṉvāca mēpukuntu
viṉaivakuttum poymāṉai villeṭuttut tāṉturatti
ilaṅkaikkati patiyāṉa rāvaṇaṉuñ cītaitaṉṉai
mayaṅkap piramaiceytu māyamuṭaṉ kaṇṭeṭukka
kāṇāmaṟ tēṭik kaṉintukarain tēyaḻutu
nāṇāmal mārputaṉil nāvataṉil kīḻccaṭaiyil
tēṟiyap peṇṭukaḷaic cintaima kiḻavaittu
kūṟiyayiv vārttaikaḷaik koṇṭaṇintā ṉuṉṟēvaṉ

Piṟa tēvar ceyal

iṉṉan tiraḷāka yicainturaikka lāmataṉai
eṉṉeṉṟu colli yiyampuvēṉ maṉṉavaṉē
untaṉ pakavatiyu mūṭāṭun tēvarkaḷum
nintai naṭakkaikaḷai nekiḻnturaikkak kēṭṭāyē
ivvāṟu ētellām yiṉaṅkiyēniṉ ṟēvarkaḷtāṉ
avvārttai kēṭṭu ataṉpaṭiyē nīnaṭantāl
aviyātē nīyu maḷalnarakat tīneruppil
taviyāmal nīpōyt taṉintē kiṭappāyē
iṉṉañ cilavārttai yiyampakkēḷ maṉṉavaṉē
kaḷavutiruṭṭup poykaḷ kapaṭaṅkaḷ ceyvōrkku
uḷavatukaḷ colli uḷpaṭuttu muṉtēvaṉ
tappaṟaikaḷ poycāṭci taraṇimaṉu vōrpaṭikka
yippuviyi luṅkaḷuṭa yiyalvētan tāṉuraikkum
cintaimakiḻn tummuṭaiya tēvarkaḷtā ṉuṅkaḷukku

Piṟa matam paṟṟiya marikarutāḷ urai

yintap paṭiyuraikkum yippuviyi luṅkaḷukku
paṭippiṉaika ḷallōtāṉ pārulaki luṅkaḷukku
vaṭippamuṭa ṉuṅkaḷuṭa matacamayañ collutalla
ūrā ruṭamaitaṉak kuttācai vaippatutāṉ
nērāṉa yuttiyeṉṟu niṉaitturaikku muṅkaḷmatam

manuṣaṉait tēvaṉeṉṟu vaiyakatti lēcilarkaḷ
aṉucarit tavaruṟaiyu maṟintuceyyu muṅkaḷmatam
kaṉkātu vāymūkku kaḷuttunaya ṉaṅkaḷtaṉṉai
paṉpāṉa tēvaṉeṉṟu pakarnturaipīr cāstiraṅkaḷ
neñcōṭu yīralpiccu nīṇṭa peruṅkuṭalum
pañcamatañ colluteṉṟu pālippīr pāṅkuṭaṉē
kālelumpuṅ kaiyelumpuṅ kaṉatta mukaṭṭelumpum
mūlamuṭa ṉintiriya muḷaṅkuñ cantukātum
tōlum narampucatai tōṟṟamuḷḷa rattamayir
uraiperiya yeṇcā ṇuṭalaiyellān tēvaṉeṉpīr
aṟivu niṉaiyu māttumattai yuṅkūṭa
tiṟamuṭaiya tēvaṉeṉṟu ceppivaru muṅkaḷmatam
eṉṟu marikarutā ḷippaṭiyē collivara

Maṉṉavaṉ marikarutāḷiṭam kūṟum maṟumoḷi

maṉṉavaṉ tiṉpuyattāṉ makākōpa muṟṟolivōr
colluvā ṉappoḷutu tōkaimiṉṉā ḷaippārttu
nallanalla nītiyeṅkaḷ nātākkaḷ collukiṟār
vakaiyētu caṟṟum vaḷippāṭu yillaiyōtāṉ
tukaiyāka yentaṉukkuc collivara vēṇumeṉṟaṉ

Marikarutāḷ uvamaikaḷāl iṟaivaṉ Perumaiyai viḷakkutal

appoḷutu kaṉṉi yavaṉmukam pārtturaippāḷ
opputaṉē kēḷu muvamaiyoṉṟu collukiṟēṉ
antiratti lanṭamicai yākāca manṭattil
cantira naṭcattirañ cuṭarā liruṭṭaṟumō
ellānaṭ cattiraṅka ḷicaintuoḷir viṭṭālum
vallāṉmai yunṭōcol maṇṇi liruṭṭaṟukkat
tūṇā yiraṅkōṭi naṭcattira moḷivum
kūṟākavē tiranṭu voṇṇā yiruntālum
māṟumō vaiyakattil vantayiru ḷukkālam
kūṟariya yiṉṉaṅ kuṟipporuñ collukiṟēṉ
cantira kānti taṉṉuṭaiya kāntikoṇṭu
inta vulaki liruṭṭai yaṟuttiṭumō

cūriya ṉoṉṟuñ cuṭarvīci yēyeḻuntu·
pārulakilē yiruḷaip parutiyaṟut tiṭumām
orucūri yaṉtā ṉulaki liruṭṭaṟukkak
karutinaṭ cattirattaik katirōṭi yēmaṟaittu
niṉṟatoru vāṟatupōl nīticaru vēcuvaraṉār
kuṉṟāta vētan'kuṟiyāṉa pirakācamatuk

Cāttira neṟikaḷaip paḻittal

eṉṟaṟinī maṉṉā yicaintuvoli vōraracē
piṉṉu molivōrkkup pōnturaippāḷ kaṉṉikaiyāḷ
maṉṉum pukaḻperiya makāperiya cāstiraṅkaḷ
ñāṉika ḷeṉṟucolli nāṉilatti lēcilapēr
īṉamuṟum puttiyillā yiruḷaṭarnta pātakarkaḷ
pāvamellām puṇṇiyaṅkaḷ pārulaki leṉṟucolli
cāvamuṟum pāvamellān tarmavaḻi yeṉṟucolli
vēciyarkaḷ kūttāṭa vekumōka miñcimiñci
nīca narakaviṭṭu nēcamuṭaṉ cērvaiceytār
muttipeṟṟō meṉṟucolli muḻumati kēṭṭōr
ittalattiṟ kaṭṭivaittār iriṭimaṭaiya rāṉōrkaḷ
pillikkuṟa ḷiyiṭuvār peruṅkoṭiya mōkiṉiyum
vīṟupaṭa mōkamiñci vekutiraḷāyp peṇkaḷvaittu
tāṟumā ṟākayiruntu taraṇitaṉai yāṇtavarum
ūttai yutirakkuḻiyai rucikarameṉ ṟēkaruti
cēttil viḻuvārkaṇṭāy tiṟamuṭaiya maṉṉavaṉē
pāṭaltaṉai yēkuṟittup pavuṣaṟṟa pātakarkaḷ
niḷuperum poykaḷcolla nilaicēr pulavaraiyum
maṇṇulakil cettavaṟkku makāperiya kōvilkaṭṭi

Tīyaneṟikaḷaic cuṭṭik kūṟutal

taṇṇīrilē muḻukit tavañcepitta pērkaḷaiyum
ūrā ruṭaimaitaṉai vurikoṭumai yāyppaṟittu
vīrāṉa tarmavaḻi mētiṉiyiṟ ceytōrum
nātākka ḷeṉṟu nāṉilattiṟ kaṟpaḻittu
vētākka ḷeṉṟucolli vekumāṉam peṟṟōrum
ceyyaperi yōreṉavē teyvappi ṟappuveṉṟu
ippaṭiyē ceytuvanta yeṇṇariya pātakamē

tapparaicē rumuṅkaḷmata camayattu ḷāṉavarkaḷ
kaṭṭivaittār pātakarkaḷ kaṉamāṉa nītiyeṉṟu
taṭṭāta kīḻnarakil tāḻvatukā ṇalvaḷikaḷ
tiṉṉuṅ kaṟiyacaṉan tiṉṉāl vekupāvam
maṇṇil pavakkuruṭāy vaiyakattiṟ kaṭṭivaittār
cintaimakiḻn tēcilapēr ceppuvārka ḷappoḻutu
iṉṉa moruvārttai yicainturaikka vēṇumeṉṟu
maṉṉa ṉolivōru mataṅkaṭintu veṭkamuṟṟāṉ
cetta maṉuṣarukkut tivacamoṭu kōtāṉam
pattiyiṉāl ceyvatellām palaṉuṇṭō yillaiyōcol
colleṉṟu uttiraṅkaḷ tōkaimiṉṉā ḷaikkēḷkka
ellaiyillā kōpamuṭa ṉippaṭıyē kēṭṭapiṉpu
matuniṟainta kaṉṉi marikarutā ḷēturaippāḷ

Pāvanivartti eṉṉuñ ceyalkaḷaic cuṭṭutal

māṭutaṉai vāluruvi vaiyamicai yēkoṭuttāl
nīṭūḻi kālaviṉai niṉpāvam pōmōcol
āttumattiṉ pāvat taḻukkaṟukka nīrkuḷittāl
māttaritu pāvam maraṇatti lēnarakam
cālaiyatu yēṟuvatu cakalamāṉa pāvam
vālavayatu tuvakki vantaperum pāvamellām
tāvamatu pōka tavaṟutalaic ceyvatukēḷ
ellāruṅ kūṭi irakaciyamāy māṭaṟuttu
nalla kariniṇamum naṟukkik kaṟicamaittut
tiraivaḷarttu vīṭṭakattiṟ cēravoru mottamumāy
iṟaivayattuk kēpōṭa yēṟṟa cārāyamuṭaṉ
tiṉṉumeṉṟu koppaḷittuc cēraniru vāṉarumāy
paṇṇuṅ koṭumaikaṇṭīr pārkkātu kaṇṇālē
ūrār maṉaivikaḷu muṭaṉpiṟanta kōlamuṭaṉ
pārā vakaiyum paṅkamatu mettavuṇṭu

Uyirk kolaikaḷaic cuṭṭik kūṟutal

māṭaṟuttu mukkāla maṟaiyōrkaḷ tiṉṟuvantār
āṭaṟuttut tiṉṉayippō āṉavupā yaṅkaḷceytār
āṉā littukō raṭamāṉañ collukiṟēṉ
māṉār makuṭamuṭi maṉṉavarē kēṭṭaruḷum

ippuviyil māṭumeykku mellavarum nāḷtōrum
oppuṭaṉē māṭukaḷai vāluruvi yōṭṭukırār
āṉā lavarkaḷukku aṉantapā vampōmō
tēṉār maṭavārkaḷ tiṉamaṭuppu mūṭṭiyētāṉ
kāciṉiyiṟ tīyerttu kaṉamāṉa tiṉaiviḷaittup
pōcaṉaṅkaḷ tāṉcamaittāl pōmō vekupāvam
āṭukiṭāy kōḻipaṉṟi ampuviyi lellōrum
vīṭukaḷtō ṟuṅkaṟiyāy vekuvāka vētiṉamum
cōṟukaḷō ṭekūṭi cukicukittu uṇṇuvārkaḷ
māṟukoṇṭu āttumattiṉ vaṉpāva mallavōtāṉ
taṇṇīrilē muḻuki cakalamaṉu vōrpāvam
tiṉṉamāyp pōvatuṇṭo tīṭṭan tuṭukkaṟumō
ūttai niṟaintiruntā luṭalkuḷittāl pōvatuṇṭō
eccal viḻuntiruntā liyalpāvam pōmōcol
uḷḷum viyatiyaṟa uṟṟamaruntu kuṭittāl
teḷḷuṅ kaṉamaruntāl tīrum viyātikaṇṭīr

Pāvam pōkka vaḻi kūṟutal

attaṉmai pōlavētā ṉāttumat tiṉpāvam
uttatu vēyaṟukka oruvēntaṉ illai
cattıya māṉa caruvēcu varaṉuṭaiya
nittiya māṉakartta ṉiṉaittaruḷum vētamatil
uṇṭō rakaciyaṅka ḷuḷḷaviṉai pavampōkka
kaṇṭār teriyuṅ kaṭavuḷār nītitaṉṉai
attampukaḷ poruntum maṟaiyōrmuṉ ṉāḷuṟavai
uttapaṭi coṉṉa uvamaiyoṉṟu kēṭṭilaiyō
tèvapira cātanaṉmai tiruñāṉa tīṭcaikaṇṭīr
pāva maṟukkum parañāṉa tīṭcaitaṉṉil
aṭaintirukku mōṭcanaṉmai āttumattuk kuṇṭākum
maṭaiyarō ṭekūṭi makāmōcaṅ koṇṭiruntāl
tēvarāl pāvampōmō cekattōrē keṭṭaruḷum
pāvamataiyē paṭaittāl pañcōti yāvatuṇṭō
eṇṇiyeṇṇi yēnīṅka ḷıṉpakulat tēvarkaḷaik
kaṇṇiṉā lēpārkkak kāriyamuṇ ṭōkēḷum

Pacu nīrteḷittu aḻukkaṟukka iyalātu eṉal

pāvavaḻi yaikkāṭṭi pālartaṉai yēpayiṉṟāl
āvuṭaiya nīrteḷittā laḻukkaṟumō āttumattil
yiḻukkatu kaḷcolli yēcukiṟāy yiccaṭattai
aḻukkaṟumō maṉṉavarē āvuṭaiya nīrteḷittāl

Tavañceytu pāvam pōkka iyālātu eṉal

taṇṇīrilē muḻukit tavañcērvai yāvatuṇṭō
viṇṇil paramapatiyil mēlokañ cērvatukēḷ
camuttiratti lēmuḻuki tavañcērvai yāvatuṇṭō
iravupaka luṅkaṭalil eṉṉāḷum mīṉpiṭikkum
paravuvaḷaik kāraṟukkup pāvamillai yeṉṟaṟivāy

Kaṭalil kuḷittup pāvam pōkka iyalātu eṉal

paṇṇiya mīṉtaṉakkē pāmpumiṟukañ kaḷcettāl
tīṭṭan tuṭakkumiku cettamaṉu ṣartuṭakkum
nāṭṭiṟ piraṇṭōṭu nāṟṟamellān taṇṇīril
ūttaikkaṭa liṟkuḷittā luṟupāvam pōkumeṉṟu
cāstirimār tāṉkuṟukkaḷ camaiyattir kaṭṭivaittār
koṉṟutiṉṉa voṇṇātu kuṉipāta kaṅkaḷeṉpīr

Olivōr maṟumoḻi

piṉṉu molivōrum pōnturaippāṉ kaṉṉiyarkku
muṉṉōrum piṉṉōru muṟaimuṟaiyāy kōvilkaṭṭi
tāṉē yaracaturai cakalakuṭi yāṉōrum
nālā vitamāka nallōrkaḷ ceyvatellām
illaiyeṉṟu taṭṭukiṟāy yeṅkaḷtē vālaiyattai
vallamataṅ koṇṭeḻunta māpāvi yāṉavaḷē
eṉṟu volivōru mivvārttai tāṉuraikka
niṉṟu maṟumoḻitā ṉītiyuṭaṉ collukiṟēṉ
āṟulaṭca ṇamuṭaiyō ṉaṇṇalcaru vēcuvaraṉtāṉ

Kaṉṉi iṟaivaṉukku uriyaṉavallāta ceytikaḷai eṭuttuk kūṟutal

vīṟucivaṉ malaiyatu vēntaṉukku millaiyitu
tūṟuḷḷa mōkan turōka corūpamuḷḷa
nītineṟi tāṉumillai niṟaintapatti yoṉṟumillai
ātiyanta muṇṭukaṇṭī rivarkaḷukkuc cāvumuṇṭu
caṉiyaṉ piṭittateṉṟu cāstiraṅkaḷ colvīrkaḷ

aniyāyan tāṉivarka ḷākāttiyak kārarkaṇṭīr
teṇṭiraiyiṉ mītētāṉ tirunaṭaṉa māṭukiṉṟa
aṇṭarparañ cōtiyeṉṟu ampuviyōr colvīrkaḷ
teṇṭiraiyiṉ kūttāṭṭan tēvaṉukku nītiyōcol
āṭuvatum pāṭuvatu mampuviyōr taṅkal toḻil
nīṭupukaḷ māperiya nittiyattuk killaiyatu
ātiyanta millātō ṉāṭuvatuk kāḷāṉāl
orunaṉmai muḻunaṉmai cakalanaṉmai niṟaintōṉ
varnaṉmai yāṉatellā mavariṭattil vāratuṇṭō

iṟaivaṉukkuriya taṉmaikaḷaik kūṟutal

aḷavillāta kirupai aḷavillāta palattōṉ
aḷavillā tāṉanta maḷavillā naṉmaiyuḷḷōṉ
aḷavillāta ñāṉa maḷavillā nītiyuḷḷōṉ
aḷavillāta makimai aḷavillāta periyōṉ
aḷavillā taṉpu maḷavillā vākkumuḷḷōṉ
aḷavillāta yirakkạ maḷavillā nītiyuḷḷōṉ
appaṭik kottanalla aṇṇalcaru vēcuvaraṉai
ippaṭik kottavareṉ ṟiyampukiṟēṉ kēḷumaṉṉā

Ulakam tōṉṟuvataṟku muṉ tōṉṟiyavaṉ

maṇṇulakum viṇṇulakum varuvatukku muṉṉiruntōṉ
aṇṇal namakkākayinta avarcakala mumvakuttār
ākaṭṭumeṉ ṟēyuraittā raccaṉatti lēyulakam
tīvaṭṭi rācciyamun tiraikaṭalu muṇṭāccu
paṭaittōṉ ṟaṉaiyarintu pārilvaṉaṅ kāmaṉuvē
paḷḷattil vīḻntu pārulakil māṇṭaṉarē

Maṟupiṟappu nampikkai vēṇṭāmeṉal

tītāṉa pūtalattil tirumpivarap pōṟatillai
inta vulaki liruntupattu nāḷcukittu
mantamuṟum puttiyillā vaṉṉaraki lēviḻuntu
maṟupiṟappu muṇṭeṉavē makiḻntirukka vēṇṭānī
ūṟupaṭṭut tīnaraki lūḻiyuḷḷa kālamellām
tītuṟu koṭiyapāvi ciṉantupiṉṉoli vōrcolvāṉ

Viruttam

15\. *kōtuṟuṅ kuḻali ṉāḷai*
yaḻaittatu yeṉmēl kuṟṟam
vātuṭaṉ nammai veṉṟu
vāytaṉai yaṭakkip pōṭṭāḷ
cātuṟuṅ kuṇattiṉ kaḷḷit
tāṉeṉa vēṇṭā meṉṟāḷ
....
....

Olivōr ciṉamaṭaital

Ammāṉai

eṉṟu marikarutā ḷippaṭiyē coṉṉatarpiṉ
kaṉṟimaṉam poṅkiyēṭāṉ kaṭuṅkōpaṅ koṇṭolivōr
naṟṟavak kaṇṇimuṉṉē nāṇittu veṭkamuṟṟu
maṟumoḻicol lātiruntu varmamuṟṟāṉ kaṉṉiyarmēl

Pūvaiyarkku vilaṅku pōṭutal

yeṉṟuvoli vōrumaṉṉaṉ rattiṉa maṇiyatupōl
tuṉṟuñ ciṉappulipōl collariya kōpamuṭaṉ
cēvukarait tāṉaḻaittuc ciṟaiccālai taṉṉilētāṉ
pūvaiyarait tāṉvilaṅku pōṭavē tāṉuraittāṉ
āṉatoru maṉṉar araṇmaṉaikkup pōṉapiṉpu
pōṉatarpiṉ ṉaṭaittār tirumā tavakkoḻuntai
uṟupāvi cēvakartā ṉōviyattaik kāvaliruntār
appoḻutu kaṇṇimiṉṉā ḷaṇṇalcaru vēcuvaraṉai
ceppa muṭaṉvēṇṭal ceytukoṇṭa taikkēḷum

Marikarutāḷ iṟaivaṉiṉ aruḷai vēṇṭutal

cakalaporu ḷumpaṭaitta caruvēcu varaṉcōti
pukalariya naṟkirupai pukaḻcciyumak kēpukaḻcci
akalpuviyum paramu maṇṭapiṇṭa muṅkaṭantu
pakaleriyuñ cūriyaṉpōl parantuyeṅkum niṉṟōṉē
ñāṉacorū papporuḷē naṉmaimaṭṭil lākkaṭalē
īṉamikum nāṉaṭiyāḷ entaṉukku uṉpalantāṉ
tāṉāy paraṉāy taṉiccuyamāy niṉṟōṉē

vāṉōrk karacē maṉamiṭukku nīrtaruvīr
taruvī reṉakkunalla tayiriyaṅkaḷ taṉṉuṭanē
karuvikoṇṭu yeṉṉuṭalaik kaṇṭatuṇṭañ ceytālum
urukāta vañcaneñca ṉolivōru māṉavaṉum
peritāka vētuṇintu pūtalattil pāṭupaṭa
varantaruvī rentaṉukku vaṉpaṉoli vōraivella
urantaruvī rentaṉukku uṟutikoṇṭu pāṭuceyya
parantalōkap pēyum pāvamuṟuñ cīyuṭalum
urantaṉāṉa pollātācaiyellā muṉmaiyuṭaṉ vellanalla
pattiṉivicu vācamuṭaṉ pakarunam pikkaiyuṭaṉ
uttayinta mūṉṟuvakai yeṉṉuḷatti lēpatippīr
karttaṉēyuñ cittamaiyā karaikāṇā·vārutiyē
cattiya vētattaracē caruvēcu varaṉcōti
aṇintuyentaṉ kaṟpiṉuk kavamāṉam vārāmal
tuṇintukaṇṭāy pāṭupaṭṭuc cōricinta vēyumakkāy
paṇintupatan teṇṭaṉiṭṭup paramapataṉ tantiṭuvīr
uṇarntupati niṉṟukoṇṭu kumpiṭṭu vēṇṭalceytu

Olivor mari karutāḷai viṭuvittu miraṭṭutal

veṇṭalceytu koṇṭiruppāḷ miṉṉāḷ ciṟaivīṭṭil
pūṇṭapatti koṇṭunaṉṟāy pūcaimiṉṉāḷ tāṉiruppāḷ
poḷutu viṭintapiṉpu pollāta pātakaṉṟāṉ
eḷutarıya vaṉṉeñca ṉēntiḷaiyā ḷāṉavaḷai
aḷaittuvarac cēvakarai yaṉuppiyē viṭṭataṟpiṉ
paḷutatta kaṉṉiyaraip pātakartā ṉēciṟaiyai
viṭṭētāṉ kūṭṭivantār miṉṉār cirōṉmaṇiyai
tuṣṭaṉoli vōrupiṉṉē tōkaiyaraik kūṭṭivantār
vantakaṉṉi mātavattai vaṉpaṉoli vōrpārttu
untaṉcaru vēcuvaraṉai yoṉṟutalai nīmaṟantu
nāṉvaṇṅkum tēvarkaḷai nāṭiveku pattikoṇṭu
tāṉvaṇaṅkā tēy.runtāl caṟṟunē rappoḷutil
eṇticaiyōr kāṇavētā ṉippaṭiyē ceytiṭuvēṉ
vāymataṅkaḷ pēciyēṉāṉ vaṇaṅkukiṉṟa tēvarkaḷai
tīnarakap pēyeṉavē ceppukiṟā yōnīli
eṉṉai maṇampuṇarā tēyiruntā lēyiṉitāṉ

uṉṉaiyeṅkaḷ tēvaṉukku uṟṟapeli tāṉkoṭuppēn
mēṭaluṇṭu pāṭaluṇṭu vistāra māṉatuṇṭu
pāṭaluṇṭu yeṉkoluvil pākkiyaṅkaḷ mettavuṇṭu
eṉkoluviṉ pākkiyattai yeṉṉāmal pēcukiṟāy
peṇkoṭuvāyk kaṉṉiyarē pēcuvatu viṉallavō
eṉṟu volivōru mippaṭiyē coṉṉataṟpiṉ

karutāḷiṉ vīramaṟuppurai

niṉṟukaṉṉi tāṉavaṉai nēcamuṭaṉ pārtturaippāḷ
maṇṇukkum viṇṇukkum vārutiyuñ cūriyaṉum
oṉṟumillā takkāla morunoṭiyi lēpaṭaittōṉ
caruvēcu varaṉpatattait tāṉṟutittut tāṉṟutippēṉ
urukoṭiya maṉṉavaṉē uṉṉuṭaiya vāḷvaricai
nampiṉāl mōṭcamuṇṭō narakamallāl naṉmaiyillai
vāḷvu taṉaiyeṇṇi vāṉāḷaip pōkkaṭittōr
tāḷvupaṭṭuk kīḻnarakil tāḷntavarkaḷ mettavuṇṭu
kāciṉiyi lipperiya kāraṇattaik kaṇṭavarkaḷ
ūcittuvāra matukkuḷ pukuntārk koppāmō
ākam piriyamuṟṟē aṇṇalcaru vēcuvararkkāy
cākat tuṇintēṉ ṟaṉaiyaṟintu koḷvāyē

Marikarutāḷaic cakkarattil niṟuttal

appoḷutē colvā ṉatikaciṉaṅ koṇṭolivōṉ
ippoḷutē cakkaratti livaḷai niṟuttumeṉṟāṉ
cēvakarait tāṉaḷaittu ciṟunutalāḷ kaṉṉiyarai
pāviyaḷait toppuvittāṉ pātakarkaḷ kaiyilētāṉ
cakkarattil vaittārkaḷ taiyalkaṉṉi mātavattai

Marikarutāḷiṉ vēṇṭutal

okkavē taṉcataiyai ūṭuruvit tāṉaṟukka
niṉṟāḷē kaṉṉimiṉṉāḷ niṣṭūra ṉākkiṉaikkuḷ
tuṇṭakatti lākkiṉaikkuḷ cūrat taṉattuṭaṉē
pūraṇacan tōṣamuṭaṉ poṉṉulakait tāṉōkki
cīraṇicēr kaṉṉimiṉṉāḷ tirucciluvai nāyakaṉai
vēṇṭalceytu koṇṭuṉiṉṟa vintai kēṭṭarumai

tīṇṭupukaḷ vēṇṭutalaic ceppamuṭaṉ collukiṟēṉ

Cakkara aṣṭakam

17. *karuṇai vāruti parama cēyaṉ*
kaṭavu ḷēcaru vēcuvarā
karuti yumaiporu tapacu muṭiyavē
kamala patacaraṇa maruḷuvāy
kiraṇa cuṭaroḷi parama pativara
meṉatu uḷamatil nilaiyatāy
kirupai puṟiciṟu mataḷai maṉacunāṉ
keṭṭi yāka yirukkavē
taraṇi taṉiluṟu koṭiya ṛiṭuviṉai
cataikaḷ poṭipaṭa vataiyiṉun
taruma niṉaivatu maṉacō ṭurukavē
taṟparā vutavu maṟputā
kiraṇa matuvoru karuvi viṉaikoṭu
olivō riṭuvata muṭalaiyē
ciṟuvi yumatuṭa ṉaṭiyā ruyaṟparañ
ceppa mākavē nīḷpuvi
veṟiya ṭukoṭu kaṭiya pakaikoṭu
mīṇṭi yēcatai kaṇṭamāy
viḷiṉu meṉatuṭal kaḷiyiṉu māttuma
veṇmai yākavē naṉpatar
piriya veṉatuṭa laṭiyāḷ paṭuvatum
pilaṉai yutavuvāy kaṭavuḷē
petti muttiyē vetti yākavē
yutta cuttama ṉatta mākavē
aṟivu neṟiyilā araca riṭupava.
mariya piḷaipoṟu maṇṇalē
aṉpa raṭitoḷuñ ciluvai taṉiluyi
rāra ṇāpari pūraṇā
karuṇai vāṉavar poruḷē nittiya
kaṭāṭcamē āṇanta mōṭcamē
keñca vēyula kañca vēyuṭa
lañca vēpēyka ḷañcavē
añca lañcaluṉ ṟañca mēkaṭavu

ḷātiyē parama çōtiyē
amuta kalaitarum parma corūpiyē
āṇṭavā kirupai pūṇṭavā
tañca mākavē eṉakkiṅ kākavē
catiyē riṭukoṭu viṉaiyatil
tavaṟi yeṉatuṭal tayaṅki ṭāmalē
taṟparā vutavu maṟputā
miñcu māppiṟavai pañcu lāviya
vaṉpark kuṉpatan tantavā
viṭala amuṟtakalai karuṇai corūpiyē
vēta nittiya cēravē
iñcol lākavē piñcol lāyēnī
yēḻai yāmpar tēcikāṉ
eṉṟu pavamatu taṉaiyē poṟuttaruḷ
yēcu nāyaka cuvāmiyē!

Olivōr marikarutāḷait tuṉpuṟuttal

Ammāṉai

18\. *eṉṟu marikarutā ḷiṟaivaṉai vēṇṭalceytu*
niṉṟituvāḷ cakkarattil niṣṭura rākkiṉaikkuḷ
pāvi yolivōrum pātakaṉu mētucolvāṉ
mevikacai māṟukoṇṭu melliyalmēl vīcaveṉṟāṉ
vāruṅ kacaikaḷkoṇṭu vaṉpirampu māṟukoṇṭu
pārac ciṉaṅkaḷkoṇṭu pataipataikka vēyaṭittār
ciṟi yolivōruñ ciṉantupiṉṉu mētucolvāṉ
ūṟupaṭa vaṉpirampā luṭalaiyellāñ cīppālē
piṭittivaḷaik kiṟiṭuṅkaḷ pittamataṅ koṇṭavaḷai
vaṭittivaḷaik kūrmaiyuḷḷa vallirumpiṉ cīppālē
yeṉṟapiṉpu cēvukartā ṉereyeḻunta kōpamuṭaṉ
oṉṟupaṭak kaṇṇimiṉṉā ruṭalaiyellāṉ tāṉkiṟi
viṭṭārkaḷ cataikaḷtoṅka melliyarmēl tōluriya
koṭṭak kārappāvi koṭiya ṉolivōrum

Maṉṉaṉukku vēṇṭiyavarkaḷ marikarutāḷukkuk kūṟum aṟivuraikaḷ

maṉṉaṉ ṟaṉakkukanta māpāvi kaḷkūṭi

kaṉṉimiṉṉār taṉmaṉacaik kalaikkavētāṉ putticoṉṉa
vāṟutaṉaic collukiṟēṉ matiyuṭaiyō rēkēḷum
vēṟupaṭap pollāta viṉarcoṉṉa puttitaṉai
vacciramē nalla marakatamē māṉtuḷirē
kaccukanta koṅkainalla kaṉṉiyarē nāṅkaḷcoṉṉa
putti taṉaikkēḷum puṭparā kakkuyilē
cittira rūpakkuyilē tēṉmoḻiyē yippoḻutu
poṉṉilaṅku muṉṉuṭalai puṉpaṭutta vēṇṭāṅkāṉ
naṉṉavaṅka ḷāṉavaḷē nāṅkaḷcoṉṉa puttiyaikkēḷ
tuyaramuṟṟu uṉṉuṭalai cōricinta vaiyātē
uṟutikoṇṭu kaṟpiṉukkā yuṉṉuṭalai māykkātē
vaṭuvumaruvu millāta vaḷarntatiru· mēṉiyellāñ
caṭamatilē puṉkaḷpaṭṭut tāḻntuviṭap pōṟāynī
kaṟpuṭamai kākkiṉṟa kārikaiyē nīṭuṉintāy
aṟpaputtik kākavalla ākkiṉaikkuḷ ḷāṉāynī
tavarāṉeṟi yākaveṉṟu tāraṇiyiṟ kaṟpiruntāl
aṟpamalla peṇmatiyā ḷaracunika ḷāyuraittāy
uraitta moḻikēḷu moṉṟutalaik kaṉṉiyarē
karuttilniṉai vāṉatellāṅ kāciṉiyōrk kēṟātu
eṅkaḷoli vōrumaṉṉa rācciyattai nīyāḷvāy
caṅkaiyuṭa ṉēṉīyuñ cāṟṟumoḻi kēḷumeṉpār
viṇṇulaku mōṭcanaṉmai yeṉṟacollai viṭṭuviṭu
ārapā rattuṭaṉē aracaṉoli vōrumuṉṉē
vīrattaṉam paṇṇātē virumpi maṇampuṇarum
caṉṉāca muntapacun tāṉuṉakku ākātu
miṉṉāru muṉṉuṭalai vēṟupaṭak kiṟiyētāṉ
puṇṇākka vētuṇintāy pūvaiyarē yippoḻutu
paṇṇātē yuṉṉutiram pārulakil cintātē
carīran taṉaiyoṟuttut tavacupaṇṇak kāriyamēṉ
varicaiceṟi maṉṉaṉuṭaṉ vāḻntucukit tuṇṭiruppāy
poṉṉulaku mōṭcamataip pūtalattil kaṇṭavarār
iṉṉilattiṉ vāḻvutaṉai yellōruṅ kaṇṭatuṇṭu
vañcakaniṣ ṭūramuḷḷa māyakkā rakkurukkaḷ
piñcuviḻa vēcataikaḷ peyarapollā putticoṉṉār

ākāta puttiyuṉ ṉāttumattiṟ coṉṉārē
narakameṉṟu mōṭcameṉṟu nāṉilattil kaṇṭavarār
turakkamuṟu muṉkurukkaḷ coṉṉaputti nīkēṭṭu
meyyeṉavē nampiyippa vīṇāka vuṉṉuṭalai
ayyō cataicitaṟa aṭipaṭavuṅ kāraṇamēṉ
pūraṇa kaṉṉiyarē pūvaiyarē viṭṭuviṭu
pēraṇicēr maṉṉaṉuṭan piratāpit tēyiruppāy
āṉaipaṭai cēṉaimaṉṉa rantiyōk kiyapatiyil
uṉkaiyilē tāṉvaṇaṅki uṉatuvārt taikēṭka
iṉpamuṭaṉ paṇṇivaippā rippoḻutu tappātu
cāntu cavvātuṭaṉ contaṉamuṅ kastūri
kalantumika vuṉṉuṭalil kaṉṉiyarē maṉṉaṉuṭaṉ
alarntacempoṉ kaṭṭiliṉmē lalaṅkarittu vāḻntiruppāy
mallikai mullaipuṭpa malaraṇaiyu mettaiyiṉmēl
tollaiyaṟṟu naṉṟāyc cukamāka vāḻntiruppāy
ittaṉai nērampitittu yivarkaḷcoṉṉa puttiyellām
caṟṟumētā ṉuṉmaṉatu tāṉiraṅkā tōmakaḷē
eṉṟuputti yillāta yiṉarellāñ coṉṉataṟpiṉ
veṉṟiceṟi mātavattāḷ virattipiṉṉu mēturaippāḷ

Karutāḷiṉ ēccumoḻi

aṟivucaṟṟu millāta aniyāyak kārarkaḷē
neṟikaḷcaṟṟu millāta nīcap picācukaḷē
uṅkaḷputti yentaṉukku orukkālu mākātu
mayaṅkiyeḻun tīnarakil vāḻum picācukaḷē
kaṟpaḻikka putticoṉṉa kacaṭareṉum pātakarē
maṇṇulaka vāḻvai virumpum maṭaiyarkaḷē
viṇṇulaka mōṭcanaṉmai virumpāta yīṉarkaḷē
intavula kantaṉṉi liruntupattu nāḷcukittu
mantakuṟu puttiyillā maruḷpiṭitta pittarkaḷē
uṅkaḷuṭa cīvaṉviṭ ṭorunoṭiyi lakkaṇattil
antiyeḻun tīnaraki laḻuntiṭumē yappoḻutu
poyyuṅ kaḷavukolaiyum puttiyeṉṟu tāṉvirumpi
ceyyumperum pātakarē tīnaraki lēviḻuvīr

viṉṉācait tēṭāta mirukak kuṇattōrē
peṇṇācai maṇṇācaip pērulakil poṉṉācai
koṇṭiruntu puttikeṭṭa kuruṭarallō nīṅkaḷellām
maṇṭiyeḻun tīnarakil maraṇanē rappoḻutil
maṇṇulakan tāṉmuṭintāl vāṉavarkōṉ ñāṉaparaṉ
aṇṇalcaru vēcuvaraṉā raṟiyanaṭut tīrvaiyilē
eṉṉaiyu muṅkaḷaiyu metirmoḻi yāyniṟutti
uṉṉik kaṇakkuraippā roruttartappip pōkaṟiyār
tarkka meṭutturaikkat tairiyaṅka ḷuṇṭōcol
veṭkamuṭa ṉīṅkaḷappa vevvēṟē niṉṟiṭuvīr
niṉṟiṭuvī ruṅkaḷuṭa niṣṭūrap pēykaḷellām
oṉṟupaṭa vuṅkaḷaittā ṉokkavētāṉ cūḻntukoṇṭu

Nīṅkaḷ narakamē aṭaivīr eṉal

kaṇakkuraittā ruṅkaḷaittāṉ kaṭavuḷcaru vēcuvaraṉār
iṇakkamuta ṉeṅkaḷukku yippuviyil pūcaipaṇṇi
vantavarka ḷenīṅkaḷ vāruṅkōḷ tīnarakil
antamillā mōṭcanaṉmai yaṭaivatuṅkaḷ paṅkallavē
oṉṟupaṭat tīnaraki luṅkaḷtaṉait taḷḷuvatum
appō taṟivīrka ḷapputti tāṉteriyum
naṭṭamiṭṭa tēvaṉeṉṟu nāṉilatti lenīṅkaḷ
kaṭṭiveku kōpuraṅkaḷ kaṉamākat tēruṭaṉē
neṭṭaneṟi yāṉatellām niṉtapacu puṇṇiyamum
iṣṭamuṭaṉ kaṇṭiṭuvī rēkanaṭut tīrvaiyilē
pillikkum mōkıṉıkkum peruṅkoṭiya tēvarkaḷē
nallanaṭut tīrvaiyilē naṉṟākak kaṇṭituvīr

Karutāḷ taṉ tiṟaṅkūṟutal

veṟipayıtti yaṅkaḷkoṇṭa vīṇāṭṭap pātakarē
ettaṉaitā ṉuṅkaḷputti yēṟātu yentaṉukku
āreṉṟu yeṉṉai yataṭṭıp pataṭṭukiṟīr
cīrkoṇṭa yēkaṉ tirumakaḷnāṉ kaṇṭaṟivīr
caruvacaṅ kāraṇaṭut tāṉkēḷkkum nāyakaṉār
tiṟavukoṇṭu pāṭupaṭṭuc cintuvēṉō eṉṟattam
uṉṉicaka lapporuḷu morunōṭiyi lēpaṭaittōṉ
eṉṉaip paramapatiyi lētti muṭıkoṭuppār

eṉṟu aṉaivōrai yippaṭiyē tāṉuraikka
niṉṟuvoli vōrutaṉṉai nēriḷaiyāḷ tāṉpārttu
caṟṟumē yiccaiveṭkam tāṉuṉakku millāta
pittam piṭittalaintu pōṉāyē pollāta

Eṉṉai veṭṭi uṉpaciyait tīrttukkoḷ eṉal

caṅkai keṭṭapātakaṉē caṇṭāḷap pēyēnī
ciṅkamukaṅ koṇṭavaṉē ciṉakkaṭu vāypuliyē
maṇṭiyeḷun tuṉṉuṭaiya vayiṟupaci koṇṭiruntāl
kaṇṭatuṇṭa māyaṟuttuk kaṭuṅkōpat tōṭutiṉṉu
tiṉṉavumē kūṭātu tītuceyya māṭṭāynī
āttumattaik kattikoṇṭu aṟuttuveṭṭa māṭṭāynī
eṟṟa kattikoṇṭu yeṉṉuṭalatt tāṉaṟuppāy
eṉcataiyait tāṉaṟuttu yippoḷutu naṭpuṭaṉē
vaṉpacikaḷ tīravētāṉ vataittunaṉṟāyt tiṉṟituvīr
eṉṟuvoli vōruṭaṉē yeṉṉāmal coṉṉataṟpiṉ

Uṭalaik kīṟi ūtiram cintavaittal

kaṉṟimaṉaṉ kōpamuṟṟuk kacaṭa ṉolivōrum
ciṟiveku vāyccinantu cittirañcēr mēṉiyellām
ūṟupaṭak kīṟiyēpiṉ ṉutiraṅkaḷ cintiṭavē
peruki utiramatu pērperiya mēṉiyellām
arukik karaiperuki aṅkaṅkē ōṭuvatu
cittirañcēr poṟkoṭiyāḷ cīraṅya mēṉi
uttakaṉṉi kaṟpitta mōṭuvatu molivōrkaḷ
vīṟukoṭu cakkarattai viṭṭiṟakki mātavattai
māṟupaṭa yentaṉmuṉṉē varvaḷaittuk kaṉṉiyaraic
ceyyatiru mēṉiyeṅkuñ cintumuti raṅkaḷkaṇṭu
veyyakoṭu māpāvi vitaṟi mikappayantu
niṣṭūraṉ pollāta nītikeṭṭa pātakaṉṟāṉ
vaṭṭamuḷḷa cīlaikoṇṭu maṟaitaṉaṉē taṉmukattai
uṉṉuṭaiya tēvaṉpiḷḷai uṟṟaparañ cōtiyeṉṟāy
nallōrkaḷ coṉṉaputti taṉṉaiveku vāynakāittu
pollāta puttiyeṉṟu puṟakkaṇittu viṭṭāyē
pittareṉṟum yeṅkaḷaittāṉ pēyareṉṟuñ colliyētāṉ
tuṣṭareṉṟum viṭṭakarat tūṣaṇaṅkaḷ collimika
mālaiyiṭṭu yeṉṉuṭaṉē maṇampuṇara māṭṭomeṉṟu

cālamiṭṭu kaṟpuneṟi tavacukoṇṭu niṉṟāyē

Ciṟaiyilaṭaittal

ākāta kaṉṉiyivaḷ ariyaputti cūṭcamuḷḷāḷ
vākaṉa puttiyivaḷ vayiram piṭittakaḷḷi
taṉṉaic ciṟaivīṭṭil tāṉē yaṭaiyumeṉṟāṉ
iṉṉamoru vākkiṉaikaḷ nāṉṭēṭu maṭṭāka
puṇṭarika māmalaraip pollāta cēvukartāṉ
koṇṭupōyt tāṉaṭaittār koṭiyaciṟaic cālaitaṉṉil

Karutāḷ, ciṟaiyil poṟciluvai nāyakaṉai vēṇṭutal

āṇṭavaṉē yumatucitta mākavēṇṭa uṉṉaṭiyāḷ
nīṇṭavuntaṉ kirupaicittam nilaiyaiviṭā tapaṭikku
pūṇṭanaṉmai pattiyaruḷ poṉṉulaka nāyakaṉē
tīṇṭariya poṟcaraṇat tirucciluvai nāyakaṉē
mātavattōr tēṭariya maṭṭilānaṉ maiccorūpi
pōtakattōr pukaluniṟai pūraṇañā ṉapporuḷē
pātakattō ruṉṉaiyētāṉ pakaravoṇṇāp parañcuṭarē
tītakattōr neṭuvaraiyē nīṇṭaneṭuñ cattiyamē
cakalanaṉmaic cupamēnī tayainiṟainta vaṟputamē
pukalariya kaṭavuḷēnī puṇṇiyañā ṉāpporuḷē
akalappuvi yumpaṭaittu aṉaittuyirkkum vakuttavarnī
pakaleriyuñ cūriyaṉpōl paranteṅkum niṉṟōṉē
aruntavattōr taṉṉuṟavē yaṉaivarukku mariyavaṉpē
maruntēpavap piṇiyaṟukku maṭṭillā naṉmaruntē
parantapuvi yōrkkuñāṉa paṇṭitaṉē vētaviṇṭavaṉē
purantuvuṉai yaṟintupatam pōṟṟuvark ketirntavaṉē
maṇṇulaki luṉaiyaṟiyā māpāvi vañcakaṉār
yeṇṇumaḷi yānaraki liruntuyeri poṟuttariya
paṇṇariya pātakarē picācaṭittuk kōṭikoḷḷum
niṇṇeriya nīḷciṟaiyil niṟuttukiṉṟa nītiparā
cattiyavē tattinvaḻi taṉiloḷḷuṅki lēnaṭanta
pattartaṉai yuṭaiyaparama patiyilē yaḻaittu
muttimuṭi yēkoṭuttu muṭivillā kālamellām
nittiyanaṉ maikoṭutta nītinaṭu viṉpaṭiyē
cittaṭiyāḷ pāvimetta ciṟumatalaik kiraṅkicittam

ippuviyil nīremakkā yiṉpavaḷu pāṭupaṭṭu
ceppamuṭa ṉeṉaturattañ cintavaran tantiṭuvīr
tapparaicēr picācumatañ cakalamellā maḷintiṭavē
oppariya paramporuḷē yuṉkirupai yuṉṉirakkam

Olivōrukkāyp picācu tōṉṟutal

eṉṟu marikarutā ḷēkacaru vēcuvaraṉai
niṉṟuciṟaic cālaitaṉṉil nēcamuṟṟu vēṇṭalceytu
irukkumanta vēḷaiyilē yerinarakat tiliruntu
peruttakā rattuṭaṉē peruñcaṭaikaḷ tīyeriya
vantupuṟap paṭṭatuvē maṉṉaṉoli vōrtaṉakkāy
intavula kattōrkaḷ eppōtum pūcaipaṇṇum
īṉappicā cāṉatutā ṉiṭumpaṉoli vōrtaṉakkāy
tāṉun tavañceytu tavacaḷikkak kaṇṇiyarmuṉ
vēṇumeṉṟu tāṉiṉattu veñciṉaṅkaḷ miñciyētāṉ
pūṇumpaṭi pollāta putticolli yētiruppa
eṇṇiveku cūṭcamuṭa ṉēntiḷaiyā ḷāṉāḷai
kaṇṇivaikka vēṇumeṉṟu karuttileṇṇi yēyatutāṉ
narakattai viṭṭeḷumpi naṉpaṉoli vōrtaṉakkāy
turōkat taṉaṅkaḷpaṇṇi cūṭcaṅkaḷ koṇṭatutāṉ
vantavakai yāṉatutāṉ vakuppāka vēkēḷum
cintaitaṉi lārāyntu cekattilmaṉu vōrteḷivīr

Picāciṉ uruvat tōṟṟam

niṇṭa caṭaitā ṉeruppurukit tīvaṭiya
kāṇṭerintu kaṇcivantu kaṭṭinerup puccitaṟi
uccantalai maṇṭaiyokka ūṭuruvit tīyeriya
nācicevi kaḷnākkum nāṟṟamaṭṭil lātapukai
paṟṟiyeḷum pakkoṭiya paruttakaṭṭit tīyāka
uṟṟa perumūkki luṟupukaikaḷ tīyeḷumpa
cinta valunāṟṟam ciṉaṅkoṇ ṭeriyeḷumpum
panta ṉerupperintu paṟṟiniṉṟu vāyeriya
añcukaṟṟāy pācampiḷantu aḷalpāmpu piṉṉiṟka
nañcuruḷa vañcutalai nākkilniṉṟu ciṟiniṟka
ciṅkattiṉ pallatupōl civantupallu niṉṟeriya
paṅkamuṟṟa pēyutaṭu paruttakaṭṭit tīyāka

tāṭivalu vāynīṇṭu caṭaipāmpu piṉṉiṟka
nīṭum peruṅkaḻuttai neruppeḻunta pāmpukaḷtāṉ
cuṟṟippiṭit tēyiḻukkac collariya nāṟṟamuṭaṅ
pattiyeri kaikaḷeṉṟum paruttakaṭu vāynākampōl
mulaikaḷirup puttaṭipōl muḻaṅkiccen tīyeriya
nilaiyāta vaṉṉarakil niṣṭūrp pēyuṭaiya
karaṭimukam pōlaniṉṟu kaḻutaivāy pōlvāyum
mutti peruttamukamum mutalaivāy pōlmūkkum
vempikotit tēmiñci mēlutaṭu tāṉiranṭum
tumpikkai pōlavētāṉ toṅkuñ ceviyiranṭum
āṉai ceviyatupō lalakuyiranṭu pakkamatil
mānilattil ṉāraimāṭ ṭerutiṉ kompatupōl
nīṇṭurenṭu pakkamatil neṟṟiyē kaṇṇiranṭum
añcu talaimuṭika ḷakkiṉiyāy nīṇṭerikka
vañcamuṟṟa kaikaḷiranṭu maṉuṣarkaikaḷ pōlirukka
kaṭuvāy nakampōlē kaikaḷ nakaṅkaḷellām
koṭiyatāyp picācukaiyil koṭuñcūḷan tāṉirukka
kālkaḷpulik kālatupōl karaṭimukam pōlirukka
vālperitāy nīṇṭu malaippāmpu pōlirukka
peruccāḷi pōlvayiṟum piṭariyāṉait talaipōl
karuttē tuṭaipuyaṅkaḷ kaṟuttapaṉṟi yīṉṟatupōl
mēṉikaṟut tēyiṟukka mēlirukku mōṭatupōl
mānilattı lēpcriya manti kuraṅkatupōl
tīyeḻuntu mēṉiyellāṉ tiranṭupukai manṭiṉiṟka
nāyilumō yīṉamuṟṟu narakilvāḻum pēyatutāṉ
ceñcaṭaiyuñ cakkaramun tiricaṅku cūlamuṭaṉ
añcāmal vantulaki lāṭinaṭa ṉampurintu
nīcappicā cāṉatutā ṉiṣṭūram pēciyatu
pācavitak kōlam palavıtaṅkaḷ konṭeṭuttu
civaṉeṉrun tēvaṉeṉṟuñ cekattōrkaḷ konṭāṭa
nāṉeṉṟum nātaṉeṉṟum ñāṉaparañ cōtiyeṉṟum
ariyeṉṟum mēka ātiparañ cōtiyeṉṟum
periyapuvi maṉuvaip pētalittuk kaṇṇivaikka
vaṉṉiyeḻun tīnarakil varmamikap pēyatutāṉ
caṉṉāci vēṣamatāy tāṉuruva mēyeṭuttu

Picācu ciṟaiyil karutāḷaik kāṇutal

ariya tavamuṉiva ravarkaḷukkup paṇintu
marikarutāḷ tāṉirukkum vaṉciṟaiyiṉ kūṭamatil
tēṭi naṭantukkoṇṭu tīyeḻunta kōpamuṭaṉ
ōṭi puṟattalaintu utaṭutaṉil tāṭcikoṇṭu
ciṟaikkūṭa vācalilē ceṉṟuniṉṟaṅ kētucollum
neṟaikuḻalē naṟṟavamē nātar maṇiviḷakkē
cekattil navamaṇiyē cittirarū pakkuyilē
akattil vekuñāṉa aṟikkaiyuḷḷa āccariyē
olivō reṉunturai taṉṉaiveku vāyccinantu
melivāka vuṉṉuṭalai vīṟukoṭu pāṭuceytāṉ
antavaca ṉaṅkēṭṭu aṅkan tuṭitteṉakku
untaṉukkup putticolla uṉṉaiyiṅkē tēṭivantēṉ
pollāta māpāvi puttikeṭṭa niṣṭūraṉ
vallaperuñ cakkarattil vātaiceytā ṉōuṉaittāṉ
uṉṉai yolivōru muṟuviṉaikaḷ ceyyāmal
kaṇṉiyarē nīvolivōr kaṭuṅkōpaṅ kaḷtaṇiya
olivō reṉunturaiyō ṭokkavē tāṉēṉīyum
kaliyāṇañ ceytukoḷḷa nīkaṭuṅkō paṅkaḷāṟum
untaṉukkup putticoṉṉa upatēca mippoḻutu
antiyōk kiyanakari laraca ṉolivōrum
viṭṭuviṭac coṉṉālum viṭṭuviṭu kuṟṟamillai
taṭṭātē yeṉvārttai camaiyamvantā leṉṉaceyvōm
caruvē cuvaraṉuṭaiya cattiyavē tapporuḷai
aṟiyārkaḷ maṉṉarmaṉṉa rācaturai yāṉōrkaḷ
ceyya tiruvuṭalē cēṟupaṭa vēyutiram
ayyakō veṉmakaḷē yalakkaḻintu pōṉāyō
maṉṉaṉoli vōruṭaṉē maṇakkōla miṭṭunaṉṟāy
kaṉṉimiṉ ṉōrēṉīyuṅ kaliyāṇañ ceytiruppāy
pāvamillai yuṉṉiṭattil parañcōti yāṉaparaṉ
tēvacaru vēcuvaraṉār cittamiraṅ kipporuppār
eṉṟupicācu pakaṭṭi yippaṭiyē niṟpaḷavil
kaṉṉimaṉam pētalittuk kaṉṉimiṉṉā rappoḻutu

Karutāḷ iyaṅkoṇṭu aiṟaivaniṭam muṟaiyiṭutal

cantēkaṅkaḷ mettaveṇṇit tāṟumā ṟākavētāṉ
entaṉukkup putticolla vantavaṉā reṉṟukaṇṇi
aṟintiṭavē vēṇumeṉṟu aṇṇalcaru vēcuvaraṉai
ciṟantavalu pattikoṇṭu ciṟaiccālaik kuḷḷēniṉṟu
vēṇṭalceytu koṇṭuniṉṟa vivaran taṉaikkeḷu
pūṇṭanamak kellavarkkum puttiyitu tāṉallavō

viruttam

19. *attaṉē yeṉatu cattiya pitāvē*
aṉaittaiyu morunoṭi vakuttu
ātiyu mevai(yum) paṭaittiṉi tāka
aḷittanāl varaṅkaḷu miḻakka
catturu valakai yavarkaḷmuṉ tōṉṟit
tayakkavam paṭumuṉṉā ṭaṟiya
tantira mayakkamip pōtaṟi vitta
takaimaiyu mīteṉa vaṟiyēṉ
uttunī remakkā yaṟipaṭa kāṭci
ukantemmai mīṇṭumiraṭ cippīr
uṟuti nampikkai yōṭeṉ ṉuṭaiya
uḷḷa mellām peruki
nittiya niṟaintakirupā kaṭāṭca mēpuriya
nītiyā yeḻuntayeṉ kōvē
nirmalak kaṉṉi yīṉṟapā lakaṉē
nīrmuṉṉam vantāṭ koḷvīr

Acarīri kūṟṟu

Ammāṉai

20. *ippaṭiyē vēṇṭalceytu koṇṭirukkum vēḷaiyilē*
ceppariya viṇṇulakil tēvapara maṇṭalattil
caruvēcu varaṉuṭaiya cattamoṉṟu vākkeḻumpi
kirupaik kaṭalperukik kempitamā yaṉparavāy
aruḷun tiruvacaṉa maṟputamāyk kaṉṉiyarkku
iruḷum pavakkoṭiya yivaṉuṭacorū paṅkoṇṭu
vantu ciṟaiccālai vāca larukutaṉil

cintaiyuṟa niṟpatutāṉ tīnarakap pēyeṉavē
kalaṅkātē kaṇṇimiṉṉē kaṟpumuttē naṟṟavyamē
tulaṅkumpara meññāṉa tuyyacaru vēcuvaraṉār
tēva paramacattañ ceyyavētā ṉappoḻutu
pūvaippicā caippiṭittap peruṅkataiyaik kēṭṭaruḷum

Karutāḷ picācaic ciṉṉāpiṉṉam ceytal

ñāṉappira kācamatu naṟṟavattā ḷukkutavi
īṉap picācutaṉṉai yēntiḻaiyāḷ kaṇṭataṟpiṉ
ciṅkamatu yāṉaitaṉṉaic cīṟip piṭippatupōl
maṅkaipicā caiciṉantu vāṉavarkōṉ taṉpalattāl
āṇṭacaru vēcuvaraṉuk kākāta niṣṭūra
kāṇṭeriyum pēyēyeṉ kāliṉkīḻē kiṭappāy
eṉṟu collik kōpamuṟṟu īṉamuṟa vēpiṭittu
kaṉṟi maṉañciṉantu kalaṅkamalaṅ kappaṭutti
tīyerintu tāṉeriyuñ ceñcaṭaiyait tāṉpiṭittu
māyap picācutaṉṉai maṇṇilviḻa vēyutaittu
neñcu taṉilēṟi niṉṟukoṇṭu tāṉmikka
añci yalaṟiyētā ṉapaiyamiṭṭuk keñciyatē

Picācu apayakkuraliṭutal

kuṉṟi yapaiyamiṭṭuk koṭucūlam viṭṭeṟintu
kiṇṭinilat taippuraṇṭik kiḻaṭṭunari pōlaḻutu
karaṭi pulikaḷcimmaṅ kataṟuvatu pōlkataṟi
kuṟaṭu perutta peruyāṉaik kuralatupōl
apayamiṭṭu nāynarika ḷapaiyattā lūḷaiyiṭṭu
camaiyam nālvakaiyuñ caṭcamaiya māṉatellām
kaṭṭivaittup pūtalattil kaṇṇiveku vāyppūṭṭi
vaṭṭamuḷḷa pūtalattil vāḷmaṉita raipiṭittuk
koṇṭupōyp pātāḷak kuḻinaraikat tiṉvīṭṭil
maṇṭiyeḻun tīnarkil vaittiṭuvē ṉeṉṉāḷum
kaṉṉikaiyē ceñcaṭaiyaik kalaṅkamalaṅ kappaṭutti
uṉṉi yiḻuttaṭittu uṉtukā lālmitittu
maṇṇilviḻat taḷḷiyeṉṉai makāpalaṅ kaḷaikkeṭuttu
peṇṇēyeṉ ṉeñcilēṟi pētalikka yeṉṉaiyippa

kāliṉālē mitittuk kaṭiṉametta paṇṇukiṟāy
mālōka māmaṉuṣar matiyā reṉaiyiṉitāṉ

Picācu tāṉvanta ceyti kūṟutal

uṉṉaivupā yaṅkaḷpaṇṇi yukantuveṟṟi koḷḷavantēṉ
eṉṉaiyippa veṉṟukoṇṭāy yēkaṉ palattālē
mantirimār cāstirimār maṉṉarmaṉṉa rāṉōrkkut
tantiraṅkaḷ koṇṭumeḷḷa tāraṇiyiṟ kaṇṇivaittēṉ
appaṭip pōlēyuṉakku āṉavupā yaṅkaḷkoṇṭu
ceppariya kaṇṇivaikkac cēyiḷaiyait tēṭivantēṉ
ākātu pōccutippō aṇṇalcaru vēcuvaraṉār
vākāṉa āṇṭavaṉār vacamā yiruntuviṭṭār
eṉṟupicā cunaṭuṅki yippaṭiyē coṉṉataṟpiṉ
veṉṟiceṟi aṟacīṣṭa virttipiṉṉu mētucolvāḷ
poṉṉulaka mōṭcattai viṭṭeḷuntu pollāta
vaṉṉaraki lēviḻuntu maṭaṅkum picācēnī
eṉṉaittā ṉēkeṭukka yippoḻutu putticolla
vantavakai yāṉatellām vakaippaṭiyē yentaṉukku
ceppamuṭa ṉaṉṟāka tiṟantucolla vēṇumeṉṟāḷ
oppamuṭaṉē kēṭṭataṟku ōṅkiya picācucollum

Picācu taṉṉilai kūṟik keñcutal

uṉṉuṭaiya kaṟpaḷittu uṉmaṉatait tāṉiḷakki
poṉṉulaka mōṭcaketi puttivaḷi yuṅkeṭuttu
caruvēcu raṉuṭaiya cattiyavē tattaiviṭṭu
uṟupāvi maṉṉa ṉōlivōrum taṉṉōṭē
kaliyāṇañ ceytuuṉṉaik kaṟpaḷittu mōkamatil
malıvāka vēmayakki māṉiṭayiṉ pappaṭutti
ittaraiyi luṅkaḷiru varaiyum piṟkālam
cettapiṉpu tāṉmuṭivil tīnarakilē iḻuppaṉ
tappātu yeṉvārttai cattiyamāyc collukiṟēṉ
ippuviyi lēyirukku meṉṉāḷu mēyọlivōr
tērōṭṭaṅ kōpuramuñ ciṟappuṭaṉē pūcaiyoṭu
pārāṭṭi mōkacaṅkam palastirikaḷ tāṉmikavum
kūttāṭak kōvililē kompukuḻal mēḷamuṭaṉ
pārttāṭa cōṟukaṟi paṭaitteṉakkup pūcaiceytu

unmanacait tāṉkalakki ōṅkoliva ṉōṭaṉaiya
eṉṉai varavaḷaittu yēviviṭṭā ṉippoḻutu
mātēnā ṉuṉṉiṭattil vantavakai yāṉatutāṉ
nītamāṉa kāriyaṅkaḷ nīyeṉaittāṉ viṭṭuviṭu
eṉṟu picācucolli yippaṭiyē keñcavētāṉ

Keñcum picācuvum kaṭuñciṉak kārikaiyum

kaṉṟi maṉañciṉantu kārikaiyā ḷētucolvāḷ
intavulaki lirukkumpala camaya mellām
vantavakai yiṉṉaṉṟu vakaiyākac collumeṉṟāḷ
āṉā liṉikēḷu maṭavākac collukiṟēṉ
māṉēnāṉ kaṭṭivaitta maṟucamaiya māṉatellām
palapāṣai yāṉatilē pāvamellām puṇṇiyamāy
nalamākak kaṭṭivaittēṉ narakamiti lēvaravē
cantiraṉaic cūriyaṉait taraṇimaṉu vōrvaṇaṅka
mantamuṟum puttikeṭṭu matimayakkam paṇṇivaittēṉ
maṇṇōṭu taṇṇīrum vāyvoṭu tīṭaṉaiyum
eṇṇavoṇṇā tantiraṅkaḷ ippaṭiyē paṇṇivaittēṉ
nīṭukaṭu vāyppulipōl nīṇṭa kiḻaṭṭōri
naripōla vēṣaṅkoṇṭu puttikeṭṭa māṉiṭarkku
innilatti lēcakala maṉuvō raṟintākkāl
vaṉṉaraki lēvaravē vāṇāḷ koṭupōvōm
cettamaṉu ṣaraippōla cekattil vantu nittiraiyil
utta kiṉāvilvantu urukkoṇṭu niṉṟiṭuvōm
uṇṇimaṉu vōruṭaiya yuṭalakatti lēṟiniṉṟu
caṉṉataṅkaḷ vantiṭuvōm talaicutti yāṭiṭuvōm
kōviluṭan kōpuraṅkaḷ kuvalaiyattiṟ kaṭṭivaittu
āvaluṭaṉ nāṅkaḷellā maṅkēniṉṟu pūcaikoḷvōm
kāṭu malaiceṭikaḷ kaṇṭakaṇṭa vītiyellām
ōṭiyulā vittirintu yuṟupelikaḷ koṇṭiṭuvōm
palavēṣaṅ koṇṭavarkaḷ pārilmaṉu vōrtaṉakku
nalamākac cattimutti naṉṟākap paṇṇuvārkaḷ
pillik kuṟaḷivēḷvi peruṅkuṟaḷi cittuvittai
ellaiyillāt tantiraṅka ḷeṉṉuṭaiya cēṉaikaḷtāṉ
paṇṇi varuvārkaḷ pārulakil māṉiṭarē

eṉṉariya kaṇṇivaittu yellavarai yumpiṭittu
aracarturai maṉṉavarka ḷaruntavattōr kaḷvaṭivum
varicaiyuṭa ṉallapeṇkaḷ vaṭivucorū pameṭuppōm
nammuṭaṉē moṭṭaikuṭṭai naraciṅkam pōlvaruvōm
cāmamuṭa ṉanticanti tantiraṅkaḷ paṇṇiṭuvōm
intira cālavittai yeṉṉuṭaiya kūṭṭamellām
tantiraṅkaḷ mikkavarkaḷ tāṉēvantu muṉṉiruppōm
aṅkaṅkē pūtalatti lavaravarkaḷ pāṣaiyilē
iṅkitamāyk kaṭṭivaittōm yeṉṉuṭaiya kūṭṭamellām
cantēkaṅka ḷillaiyiṉi tappātu cattiyantāṉ
entaṉaittāṉ viṭṭuviṭu erinarakam pukkiṭavē

Marikarutāḷ mīṇṭum pēyai viṉavutal

eṉṟu picācucolla yēntiḻaiyāḷ kaṉṉipiṉṉum
niṉṟumariṭṭē kēḷppāḷ nēriḻaiyā ḷiṉṉamoṉṟu.
caruvvēcu varaṉuṭaiya cattiya vētattōrē
tiṟavup pakaikeṭuttut tīviṉaikaḷ ceyvāṉēṉ
pāvan taṉaivarutti parañcōtik kākāmal
cāvāṉa pāvamatai tāṉvaruttum vāṟētu
eṉṟupicā caikkeḷkka yicainturaikkum pēyatutāṉ

Picāciṉ maṟumoḻi

oṉṟumil lākkāla mulakantaṉaip paṭaittōṉē
ēkacaru vēcuvaraṉā reṉṉaiyu mōṭcattil
vākupeṟa vēpaṭaittu vaittār parakatiyil
āṇṭavaruk kēṟāta āṅkāram tāṉiṉaittōm
nīṇṭa neruppunarakai nīḷpuviyi luṇṭākki
taḷḷiviṭṭā reṅkaḷtaṉai taṟparaṉuk kākāmal
viḻuntiṭavē tīnarakil vekuṇṭuvara muṟṟeḻuntu
yiḻantapati mōṭcatti lēṟaviṭā tapaṭikku
cakalamaṉu vōrkaḷaiyun tāraṇiyiṟ kaṇṇivaittup
pukalariya cattiyavē tattiṉvaḻi pōṉavarkku
ellavarkkuṅ kaṇṇivaittu eṅkaḷuṭa ṉēnarakil
vallakoṭum pāṭupaṭa vaitta upāyamatu
maṭṭillāt tīnarakil vāḻperiya yākkiṉaiyē
āṉanta mōṭcattai yaṭaivōrkaḷ koñcamētāṉ

īṉamuṟun tīnarakil lellavaru mēvaruvār
iṉivēṟu oṉṟumillai yāṉuṉakkuc collavumē
kaṉicēr moḻiyāḷē kaṉṉikaiyē viṉṉoḷiyē
maṇṭiyeḻun tīnarakil māṇṭu cuḻaṉṟiṭavē
puṇṭarika poṟpatattai viṭṭeḻumpum pūṅkoṭiyē
aḻutukaṭa ṟippēytā ṉapaiyamiṭṭuk keñcavētāṉ

Kaṉṉimariyāḷ ciluvai varaintu tēvacutaṉait tutittal

eḻutariya poṟpatattai ēntiḻaiyāḷ vāṅkiṉapiṉ
kentakaṉāṟ ṟameḻumpik kiḷarntanerup puppukaipōla
antarattil maṭṭeḻumpi yaṉalnarakil viḻuntiṭuvē
cūrat taṉattuṭaṉē tuyyakaṉṉi mātavattāḷ
vīrat taṉaṅkaḷpaṇṇi veṉṟāl picācutaṉṉai
ciluvai varaintukoṇṭu tēvacuta ṉayakaṉai
teḷivuṟavē tāṉtutikkak kiraṇa cuṭaroḷiyāṉ
vēṇṭalceytu koṇṭuniṉṟa viṭattai yippō
nīṉṭacat tiyavēta ṉēcamuṟṟōr kēṭṭaruḷum

Pōṟṟi mālai

21. *nittiyap poruḷē pōṟṟi nītinā yakaṉē pōṟṟi*
cattiya parama vētat tantaiyē cuyamē pōṟṟi
karttaṉāyt tāṉāy niṉṟa karuṇaivā ruṭiyē pōṟṟi
muttiyāy niṉṟa ñāṉa mutalvaṉē pōṟṟi pōṟṟi

22. *aṟputap poruḷē tēvē yaṉātiyāy niṉṟāy pōṟṟi*
ciṟpara vaṭivāy vanta tēvacaṟ kuruvē pōṟṟi
coṟperun tavattai nāṭi tutittiṭu paraṉē pōṟṟi
kaṟpeṉun tavattaik kātta kaṭavuḷē pōṟṟi pōṟṟi

23. *caṭaimuṭi kaikā lillā carīramē yillāy pōṟṟi*
aṭimuṭi naṭuvil lāta arūpamā ṉavaṉē pōṟṟi
vaṭivuḷḷa ñāṉa corūpa vaṭivamē tēvā pōṟṟi
paṭimicai yeṉṉaip pātu kāttatēvā pōṟṟi pōṟṟi

24. *veḷioḷi kaṭanta ñāṉa vētanā yakaṉē pōṟṟi*
aḷavillā cakala naṉmai yāṉarū pakaṉē pōṟṟi
paḻaiyavar cakalar yāvum paṭaikkumuṉ ṉiruntāy pōṟṟi
oḷivillā veḷiyē pōṟṟi oṉṉutāl pōṟṟi pōṟṟi

25. *eṅkumē niṟainta ñāṉa palattiṉā liruntāy pōṟṟi*
maṅkumām puviyōrk kāka maṉuvuruk koṇṭāy pōṟṟi
taṅkumām mōṭca vācal taṉṉaiyē tiṟantāy pōṟṟi
iṅkeṉait tirumpip pārttuk kāttavā pōṟṟi pōṟṟi

26. *aṉaittuyir paṭaitta tēvā ātikā raṇaṉē pōṟṟi*
eṉaitterin taṭimai koṇṭuniṉṟu reṭcitta paraṉē pōṟṟi
uṉaitterin tuṇarintu pōṟṟu muṟavuḷḷork kuṟavē pōṟṟi
maṉattiṭaṉ pàlaṉkaḷ mikunta vastuvē pōṟṟi pōṟṟi

27. *tiṟittuva moṉṟāy niṉṟa teyvīkap poruḷē pōṟṟi*
niṟattoṭu kuṇaṅka ḷillā niṉṟataṟ paraṉē pōṟṟi
kuṟitteṉait terintu mōṭcam kaṭiyatāyt tantāy pōṟṟi
aṟattoṭu vaḷarttu eṉṉai āṇṭavā pōṟṟi pōṟṟi

28. *pāvikaḷ maṉuvōrk kākap parakati taṉilē niṉṟu*
āviyē maṉuvōrk kōla maruvatti laṇintu caṭṭai
mēviyē yuṭuppē kaṭṭi mētiṉi taṉilē vantu
tēvacaṟ kuruvāy niṉṟa teyvīkā pōṟṟi pōṟṟi

29. *entaṉait terintu mōṭca vaḻiyilē vaittāy pōṟṟi*
untaṉuk kukantu pāṭu paṭavarn taruvāy pōṟṟi
tantaiyē caruvalōkan tāṅkiya paraṉē pōṟṟi
antamum muṭivil lāta āraṇā pōṟṟi pōṟṟi

30. *aṟamikunta mōṭca naṉmai amutamē taruvāy pōṟṟi*
taruṇatti lentaṉ cīvaṉ kaikoḷḷu moruvā pōṟṟi
caraṇattait taruvāy pōṟṟi tantaiyē pōṟṟi pōṟṟi
ciṟaitaṉil pacācai vella tiṟamaruḷ iṟaivā pōṟṟi

31. *pattaruk kuruvē pōṟṟi parakati vāḻvē pōṟṟi*
naṟṟavat tuṟavē pōṟṟi naṉmaiyiṉ kaṭalē pōṟṟi
uttamap poruḷē pōṟṟi yumparuk karcē pōṟṟi
cittacilu vaimīti liṟanta yēcuvē pōṟṟi pōṟṟi.

Tēva oḷi tōṉṟutal

Ammāṉai

32. *ippaṭiyē vēṇṭalceytu koṇṭirukkum vēḷaiyilē*
ceppariya viṇṇulakat tēvapara maṇṭalattil

ninru oruveliccam nilparavai cūriyanpōl
anriravu kanniyarkku anantapara lōkananmai
ciraikkūṭan tannilētān cenriranki yēpukuntu
naraikulalcēr kanniyarkku nātar paramporuḷōn
teyvīka mānaparan rēvapira kācamatāl
avvai marakatattai yalankarittu nanrāka
talumpucarru millāmal taiyalnāllāḷ mēnimurrum
vaḷantikaḷa vēyārri vānappira kācananmai
viṇṇulaka mōṭcattil mēvi yeluntaruḷi
maṇṇulakai viṭṭeluntu vānulakil cērntatuvē.

karutāḷaic ciraiyiliruntu alaittu varacceytal

polutu viṭintapinpu pūvaikanni mātavattai
mulumati keṭṭavañcan mūṭa nolivōrum
cēvukarait tānanuppic ciraikūṭa mānatilē
tāviyētān kōpamuṭan raiyaltanaik kūṭṭivarap
piṭariyilē kaikoṭuttup piṭittumikat taḷḷyētān
aṭiyān mikavataittu yalaittuvarac connānkāṇ
connapolu tēpayantu toṭarntuvanta cēvakarkaḷ
kanni tanaippiṭittuk kacaṭarveku vāyaṭittu

Olivor karutāḷaip palittup pēcutal

ariyatiru mēniyenku maṭiyālē tōluriya
marikarutāḷ mātavattai vanpanoli vōrumunnē
koṇṭuvantu viṭṭatarpin koṭiyanavan kancivantu
taṇṭumuṇṭu pēcukinra nākarikak kanniyivaḷ
niṣṭūri kaṭṭumiṭṭāy ninranilai yaippārum
naṭṭanaikaḷ pēcukinra nākarīkak kanniyivaḷ
pārī rivaḷtanaippōl pārulakil peṇṇumillai
pūrāyak kaḷḷiyivaḷ pollātā niṣṭūri
enru volivōru mēntilaiyā ḷaippārttu
tunriveku vāyccinantu tōkaiyaraip pārtturaippān
celippētu untanukkuk kīrttikeṭṭa pātakinī
calippētu untanukkuc caniyan piṭittatōcol!

Karutāḷiṉ ēccumoḻi

oppariya maṉṉavaṉē uṉakkuveṭka mıllaiyōtāṉ
caṉıyaṉ pıṭikkumatu tāṉvaṇaṅkuṉ tēvaṉukkuc
caṉiyaṉ pıṭittateṉṟu cāstiraṅkaḷ colvīrkaḷ
maṅkalaca mōṉṟumaṇ vantavakai tāṉaṭakka
maṅkalacat tukkuppalaṉṟāṉ vaıttavaṉār colleṉakku
kucavaṉ maṇṇantak kucakkalantāṉ vaıyattīl
kucavaṉṟaṉak kēkāṭcı koḷḷumō colleṉakku
puttı mayaṅkiyēṉī pōta veṟiyeṭuttu
ettaṉattā ṉākkıṉaıkaḷ yeṉṉaiyippa ceytukoḷvāy
vaṇṭaṇıccr tıṉpuyaṉē maṉṉā volivōrum
peṇṭu pıṭıkkumatu pērulaki luṉṟēvaṉ
uṇṭāṉa kārıyantā ṉuṅkaḷpurā ṇaṅkaḷpārum
kaṇṭarıntu koḷḷumaṉṉā kaḷvaruṭa kōvililē
vīrāṉa tērupaṇṇı vıtavıtamāyc cittıraṅkaḷ
ūṟupaṭa vēyeḻutı ōṭı vaṇaṅkiṭuvīr
āṟāta tīneruppi laḻuntavē pōṟāynī
peṇpıṟanta pērkaḷtaṉṉaip pērulakı luṉṟēvaṉ
paṇpāṉa kōvılukkuḷ pārıttırukkak kūttatutāṉ
naṉṟāṉa nīrpārum narakatalaṅkaḷ kaṇṭāyē
tēvaṭıyāḷ vīṭatuvō tēvacaṉ ṉatıyallavō
makāvanı yāyamitu valunaraka mōkatalam
nampitar taṅkaḷukku nallatoru vīṭatutāṉ
cımpamaṭaṅ kāmalıruntu tēṭiyē tāṉuṇara
māṭuṭaṉē yāṭupaṉṟı māṉıṭaru mēperıtāy
tēṭiyē tāṉvaṇaṅkuṉ tēvaṉatu pūcaıkoḷḷum
kaḷḷuṭaṉē cārāyaṅ kalantumıka pūcaıkoḷḷum
tuḷḷık kuraṅkāṭṭaṉ tuṭkaṇṭa ṉuntēvaṉ
mūṭa ṉolıvōru muṭıyāta tīyeıyum
aḻuttu muṉaımarakı larıntukoḷḷuṅ coṉṉēṉāṉ
paḻuttamā ṭāṭupaṉṟı pelıkoḷḷu muṉtēvaṉ
kaṭṭı vaṇaṅkıvarum kaṇkeṭṭa māpāvi
coṉṉē ṉarıntukoḷḷuṉ tolpuvıyı leṉṉāḷum

ayyā volivōru maḻalnarakap pēyatutāṉ
meyyākac collukiṟēṉ viḻuvā yaṭinarakil
uṉmaraṇa vēḷaiyilē yuṉcīvaṉaip piṭittu
vaṉṉaraki lēkoṭupōy vātaiceyyum pōtaṟivīr
nīcap picācāṉ nīvaṇaṅkun tēvaṉukkup
pūcaiyiṭṭuk kumpiṭuvāy pōṟṟiyē niṉṟituvāy
eṉṟukaṉṉi coṉṉatukku yiṭumpaṉoli vōrucolvāṉ
kaṉṉimuṉṉē veṭkamṟṟu kaṉṉikaiyaip pārttucolvāṉ

Kaṉṉiyai erittuk kollak kaṭṭaḷaiyiṭutal

yentavitañ coṉṉālu mivaḷaivellak kūṭātu
antiyōk kiyapatiyi lallavarum pārttirukka
niṣṭūra muḷḷakaṉṉi nīliyavaḷ tāṉuṭutta
caṭṭaitnait tāṉkaḷaṟṟi cakalamaṉu vōrkāṇa
tuntumi kaṭṭiṭayivaḷaic cuṭuṅkō ḷeṉacciṟi
cintaiveku kōpamuṟṟu cēvakarait tāṉaḷāittāṉ

Neruppiliṭutal

cēvakar kūṭicciṉantu cēyiḻaiyāḷ caṭṭaiyellām
āviyē tāṉpitittu acaṭā kiḻitterintār
kaṉṉi tiruvuṭalaik kacaṭar varintukaṭṭit
tuṉṉuñ cataiteṟikkat tuntumiyaik kaṭṭiyētāṉ
pantaṅ koṇṭē koḷutti pāvaitiru mēṉiyellām
tuntumi kaṭṭiyerittuc cuṭṭārkaḷ niṣṭūrar
eṇṇariya mēṉiyellām yeṟintupaṟṟit tāṉeriya
uṉṉiyē mātavattā ḷuṭaluruki neyvaṭiya
niṣṭūra riṭṭerikkum neruppilniṉṟaṅ kētucolvāḷ
iṣṭamuṭaṉ viṇṇulakai yēntiḷaiyāḷ tāṉpārttu
tāṭciyuṭa ṉēyiruntu caruvēcu varaṉtaṉaiyē
kaṭcitara vēṇumeṉṟu kaikūppi vēṇṭalceytāḷ
vēṇṭal ceytukoṇṭa vekukāṭci yaikkēḷum

marikarutāḷ caruvēcuvaraṉai vēṇṭutal

Viruttam

33 *paramacuṭa roḷiviṭu pirapaitikaḷ*
paṭiviṭ torutayavatu periki'yē

paṭiyuṟṟitu pavanilai uṟavēkuruvāki
tarumattoṭu neṟiyoṭu tavattuṟu
vaḷivait tiṭueṉa vēnī
maṉuvuṟu vaṭiveṉa vēvantaṭiyāṟkku
orukuru vēvuṉa tuḷḷaṟa
vayittiṭu nilaiyatu irutaya
kamalatti leḷunīyē pattiyot taṭāka
viriyac cuṭaroḷi viḷukatireṉa
utaiyak katirpati taṉilē
atiyakirupai paṭimicai pavairuḷ aṟavētāṉ

34. *teriyār ketivaḷi naṭaiyatu*
aṟivittiṭu tavanilai puriyavē
piriyattuṭa ṉuḷamakiḷ vottiru veṉṉa
eripaṟṟiya cūṭuvaṟileṉ uṭāluṟu
tiruvuḷa matupēruki vārēnī
varamuṟṟiṭuṅ kaṭavuḷē carvamum niṟaivōṉ
narakattu ḷeripaṟṟi ituciṟuvatti
eḷutiya paṭiyeṉa muṭarilē
orucit tiramatu puviyuḷ kaṉaleritaṇal
marattiṉil eṉatuyir viṭumpoḷu
tiṉiltalai karuṇaikaḷ perukiyē
tarumaccuṭa roḷiiru caraṇamē taruvāyē.

Neruppil niṟkum karutāḷaip pārttu makkaḷ kūrutal

Vēṟu

35. *ippaṭiyē vēṇṭalceytu koṇṭirukkum vēḷaiyilē*
appoḷutu attalatti laṉaivōruñ collumoḷi
vayirāk kiyampiṭittu vaṉṉeruppil niṉṟeriya
tuyaramuṟṟu nīyuruki cōrvupaṭak kāriyamēṉ
aṟiyāta puttiyiṉā lākkiṉaiyil niṟpatunī
neṟiyō vuṉakkitutā neruppilniṉṟu vēkuvatu
oḷiceṟiyu mēṉiyellām uruvuco rūpamāṟi
eḷutariya vuṉvaṭivai ippaṭinī pōkkuvatēṉ
māyakkārak kurukkaḷvaṉ ṉeruppilniṉṟu vēkuvatu
vēkat tuṇivataṟkō viṉaiyamuṟṟuc coṉṉārkaḷ

neñcutuṇi vōvuṉakku neruppilniṉṟu vēkuvatu
vañciyarē vuṉṉuṭalai vātaiceyyak kāriyamēṉ
kaṉṉiyarē nīneruppil kaṇkalaṅki niṟpāṉēṉ
parakatiyiṉ naṉmaipeṟa pāṭupaṭṭu nīyiṟakka
turōkmuṟu muṉkurukkaḷ coṉṉaputti tāṉituvō

Makkaḷ pēccai mariyāḷ maṟuttup pēcutal

attalatti lēyiruntu yaṉaivōrka ḷippaṭiyē
putti coṉṉapōtu pūṅkuḻalā ḷētucolvāḷ
ākāta pātakarē aṟpaputti yiṉarkaḷē
cākātu cākum taḻalnarakap pātakarē
vañcakarē mōṭcavaḻi yaṟiyātē mayaṅki
nañcamataṅ koṇṭavarē nāṉilatti lēyalakai
koṇṭumayaṅ kittiyaṅki kuruṭāṉa pātakarē
taṇṭumuṇṭu yuṅkaḷputti tāṉeṉakku mākātu
eṉṟu marikarutā ḷippaṭiyē taṭṭiviṭṭāḷ
niṉṟukoṇṭu tāṉeruppil nēcamiṉṉāḷ veṟṟikoṇṭāḷ

Maṉṉaṉ karutāḷait taṉṉīrilaḻuttac collutal

cīriyoli vōrumaṉṉaṉ cēyiḻaiyā ḷaippārttu
māṟupaṭak kaṉṉiyivaḷ vaṉṉeruppil ventavaḷai
koppaṟaiyaik koṇṭuvantu kuḷuṇtataṉ nīraivārttu
veppamuṭaṉ ventavaḷai viraivāka vēyeṭuttu
pōṭuṅkaḷ niṣṭūri pollāta nīliyuṭal
yīṭupaṭat tāṉeruṅki yelumpucatai tāṉvēṟāy
piṉṭupiḷantē virintu pōkavē tāṉivaḷaik
koṇṭuvantu tāṉivaḷaik kuḷuntataṉṉī rilaḻutta
taṉṉuṭaiya cēvukarait tāṉaḻaittup pōyviṭṭāṉ

Karutāḷait taṉṉīril aḻutta pūmiyē naṭuṅkutal

kaṉṉiyaraic cēvukartāṉ kaṭuṅkōpat tōṭiḻuttu
kuḷuntataṉṉi koppaṟaiyil kotaiyaraip pōṭṭārkaḷ
aḻunti naṭunaṭuṅka ariyatiru mātavattaip
pōṭṭapiṉpu attalattil pūmiyanta nēramitil
āṭṭup poṟikalaṅki acaintu naṭuṅkumpōlē
pūminaṭuṅ kippoṅkipukaḻu mantiyōk kiyappatiyil
nēmimaṉu vōrkaḷ niṉṟunaṭuṅkik kalaṅki

cakala maṉuvōrkaḷ tāṉē naṭunaṭuṅki
pukalariya kaṇṇimiṉṉāḷ pūvai marikarutāḷ

Taṇṇīril muḻuki eḻuvatupōl eḻunta karutāḷaip pārttu makkaḷ viyattal

caruvē cuvraṉuṭaiya taṉatuputumai palattāl
maruvoṉṟu millāmal mātavañ cerumvitattil
taṇṇīri lēmuḻuki tāṉeḻuntu vāṟatupōl
peṇṇā yeḻuntiruntāḷ pēriṉpac cōtimiṉṉāḷ
antavakaip putumai yaṉaivōruṅ kaṇṭatiṉāl
intavakaip putumai ippuviyil kāṇōmeṉṟu
uṇmaiyuḷḷa mōṭca muṟutikoṇṭu tāṉallavō
vaṇmaiyuḷḷa yēkaparaṉ vastuanilai kaṇṭallavō
cākat tuṇintukarttaṉ taṉṉaruḷait tāṉpeṟavē
cakalavita ākkiṉaikkuḷ tāṉtuṇintu pōkaluṟṟāḷ

Makkaḷ karutāḷaip piṉpaṟṟic cellutal

marikarutāḷ tāṉvaṇaṅkum vastucaru vēcuvaraṉai
ariya piriyamuṭa ṉaṉaivōru mētutippōm
nammuṭaiya tēvarkaḷtāṉ narakattiṉ pēyatuvē
cemmai marikarutāḷ ceppukiṉṟa mōṭcavaḻi
taṉṉilnaṭan tellavarun taṟparattil cērvōmeṉṟu
uṉṉi yaṉaivōru mukantunaṉṟāyk kūṭiyētāṉ
ellavaruṅ kūṭi icaintolivō raippārttu
nalla marikarutāḷ naṟṟavattāḷ collumoḻi
ñāṉavupa tēcamatil nāṭaṉaruḷ mōṭcavaḻi
āṉavupa tēcamati laṉaivōru pōṟōmeṉṟu
coṉṉārka ḷippoḻutu tuṇintuvoli vōruṭaṉē

Maṉṉaṉ aṉaivōraiyum veṭṭa āṇai piṟappittal

maṉṉa ṉolivōru maṉañcalittu veṭkamuṟṟu
māyakkāri kavaṭi vaṉṉeñci yuṅkaḷukku
nēcattuṭa ṉēputti neñcukkuḷ vaittāḷō
talaiyāri cēvakarait tāṉaḻaittu yētucolvāṉ
kalaiñāṉak kaṇṇi kaṟpinaiyil pōṉārkaḷ
ellāt talaiyumētā ṉippoḻutu veṭṭiyeṟi
naṉṟolivōr maṉṉavaṉē nāṅkaḷkoṇṭu pōṟōmeṉṟu

taḷḷikkoṇṭu pōṉārkaḷ cakalamaṉū pērkaḷaiyum
uḷḷap piriyaṅkoṇṭu yoḷiceṟiyum vāṉulakai
patti nampikkaiyuṭaṉ parivuvicu vācamuṭaṉ
pōṟṟicollit tōttiraṅkaḷ pukaḻcciyuṭaṉē naṭantār.

Makkaḷ nātaṉukku vāḻttup pāṭutal

Maṅkaḷam

36. *maṅkaḷamē - ceya maṅkaḷamē - eṅkaḷ*
mācillāta nātaṉukku maṅkaḷamē
maṟuvillāta nātaṉukku maṅkaḷamē - ñāṉa
vastuvāka niṉṟavaṟkku maṅkaḷamē

37. *anaittuyir paṭaittavarkku maṅkaḷamē - yeṉṟum*
aḻiyāta vastuvukku maṅkaḷamē
taṉiccuyama tāṉavarkku maṅkaḷamē - yeṅkun
tāṉā yiruppavarkku maṅkaḷamē

38. *ūṉamillā nātarukku maṅkaḷamē - eṅkaḷ*
uyirāṉa cōtikku maṅkaḷamē
ñāṉapara vastuvukku maṅkaḷamē - yeṉṟum
namaimaṭṭil lātavarkku maṅkaḷamē

39. *eṅkumāki niṉṟavarkku maṅkaḷamē - yeṉṟum*
yīṭillāta vastuvukku maṅkaḷamē
aṅkamē yillātavarkku maṅkaḷamē - yemmai
āṇṭaṭimai koṇṭavarkku maṅkaḷamē

40. *tuvakkamuṭi villātavarkku maṅkaḷamē - ñāṉa*
cōtipara ṉātarukku maṅkaḷamē
imaikkumuṉṉē paṭaippavarkku maṅkaḷamē - yeṉṟum
eṅkumāti kāraṇarkku maṅkaḷamē

aṇṭapiṇṭaṅ kaṭantavarkku maṅkaḷamē .....
....
paṇṭuviṉai tīrppavarkku maṅkaḷamē - yeṉṟum
paramkuru vāṉavarkku maṅkaḷamē.

Tīnarakil viḻāmal tappittōmeṉa makkaḷ makiḻtal

Ammāṉai

42. *ippaṭiyē yellavarum yeṇṇariya pattikoṇṭu*
ceppamuṭaṉ maṅkaḷaṅkaḷ cintaimakiḻn tēvāḻtti
vāṉāti nāyakarai maṉatupari pūraṇamāyp
pōṉārkaḷ maṅkaḷamāyp pukaḻntupukaḻntu vāḻtti
caruvēcu varaṉṟaṉakkāy cākavē nāmtuṉintōm
tiṟavāka yellavaruñ ceppumoḻi yāvatukāṉ
ayyō volivōru maracaṉuṭaṉē kūṭi
meyyākavē nāṅkaḷ viḻayiruntōn tīnarkil
naṉmai terintukoṇṭu nātarcaru vēcuvaraṉār
tammuṭaiya mōṭcat tericanaikkup pāttiramāy
vēṇumeṉṟu tāṉiraṅki viṉaikaḷ taṉaipporuttu
pūṇumpaṭi yēnamakkup putti teḷiyavaittu
taṉatu kirupaiyuṟṟuc caruvēcu varanātar
eṉṟupiri yattuṭaṉē yicaintaḷaittār mōṭcattil
tīrppu niṟaintapollāc cekatalattai viṭṭakaṟṟi
āṭciyuḷḷa mōṭcatti laṅkēkuṭi pōvōmeṉṟu
eṉṟu aṉaivōṟu mippaṭiyē cammatittu
niṉṟu kolaikkaḷattil nēcamuṭaṉ vēṇṭalceytār.

Tiruccutaṉai īṉṟa tāyai vēṇṭutal

Akaval

43. *vaiyamatil tūyaparaṉ miṉṉār ciṟi*
valiyōrai yaḻaittuyemmai vātai yaṉṟō
tuyyamalarp patattaṇinta tantai yāṉa
tiruccutaṉai yīṉṟeṭutta tivviyat tāyē
vallanikar moycēcu muṉikkuc coṉṉa
vārttaivaḻu vātapaṭi vaṉṉiya maramuṉ
eriya yilaivēkā taruvil niṉṟa
mutalvaṉē tirumariyē muṉintu karuma
cerucalarun tiṅkaḷmukaṉ cantati yārum
cittamatu kalaṅkāmal ciṟappāy vantu
pañcavarṇat tūṇilniṉṟu kātta tāyē

paṭimīti laṭiyōraip pārttuk kārum
eṉṟumulaṅ kāliliruntu ....
Ammāṉai
44. *niṉṟu aṉaivōrum nēcamuṭaṉ viṇṇōkki*
oṉṟupaṭa vēkūṭi okkaniṉṟu vēṇṭalceytu
talaikuṉintu niṉṟārkaḷ cattiyavētan tāṉkaviya

kolaikārar makkaḷ talaikaḷai veṭṭutal

olivō raṉuppukiṉṟa uṟṟakolai kārarkaḷtāṉ
ciṅkam ciṉantukoṇṭu cemmaṟiyaik kolvatupōl
aṅkam piḷanturuka aṉivōr talaikḷellām
veṭṭiṉār kaḷutiram veḷḷañ calattiraḷāy

Cammaṉacukaḷ varavēṟṟal

maṭṭillā mōṭca vāṉulakil niṉṟiṟaṅki
cammaṉatu kaḷcēṉai tāṉimaikku muṉṉēvantu
cemmaiyuṭaṉ pāṭupaṭṭa celvaruṭa āttumattait
tāṅkiyeṭut tēkarattil taṟparatti lēvārum
nīṅkip puviyaiviṭṭu nēcamuṭaṉē vārum
ūḷimuṭi villāta uyarntaparama patiyil
nīṭip pukaḷuntaṉmai nēcamuṭa ṉuṅkaḷukku
ātimuṭi villāta aṉantapati mōṭcamatil
cōtipeṟa vārumippa collariya āttumamē
pattivaittu mōṭcap patavipeṟa vārumeṉṟu
puttiyuṟṟu pāṭupaṭṭīr poṉṉulakilē vārum
kaṉṉi mariyāḷ kaṟpaṉaiyiṉ coṟpaṭiyē
innilattil pāṭupaṭṭīr ēkaṉarukē vārum
caṅkaiveku māṉamviṭṭu tāytamaru mūruviṭṭu
maṅkaiyarka ḷuṅkaḷtaṅkaḷ maṭavārmē lācaiviṭṭu
tuṇintu talaiyaiviṭat tolpuviyaik kiḻppaṭutti
aṇintupatti koṇṭunall āttumamē nīrvārum
varicai varicainalla vāṉakattilē vārum
varuka varuka vaṇiceṟiyu mōṭcattilē
varuka varuka maṭṭillā ṉaṉmaipeṟa
varuka varuka vāḻntiruppīr mōṭcattil

varukaicaruvēcuvaraṉai vantu mukamukamāy
taruka caruvēcuvaraṉ tammuṭaiya tēvanaṉmai
peṟṟituvāīr mōṭcattil pēriṉpa naṉmaitaṉai
uṟṟituvīr mēlmuṭiya vūḻiyuḷḷa kālamellām
eṉṟucollic camamaṉacu yilakākap pāṭiyētāṉ
naṉṟupaṭavē vāḻtti naṟṟavatiō rāttumattai
pōṟṟariya kaṉṉimiṉṉāḷ pūvaiyarai miṉṉolivōr
cērttārkaḷ mōṭcamatil cīrciṟantō ruṅkaḷittu

Olivōr kaṉṉi talaiyaiveṭṭak kaṭṭaḷaiyiṭal

eṉṉuṭaiya paṭṭinatti liṉṉamivaḷ tāṉiruntāl
uṉṉic cakalarukkum upatēcñ colliyētāṉ
caruvēcu varaṉuṭaiya cattiya vētattiṉvaḻi
tiṟavākavē naṭakkac cēra aḻaittituvāḷ
nammuṭaiya tēvarkaḷai nakaittuveku raṣaṉittu
emmaiyumē puttikeṭṭa yīṉaṉeṉṟu kuraṣaṉittu
cattivittai tantiraṅkaḷ cakallvitaṅ kaḷuṅkēṭṭu
mettaveku vāypayantu vitaṟi naṭunaṭuṅki
payaṅkaḷkoṇ teṉṉuṭaiya paṭṭaṉṟuttai viṭṭakaṟṟi
nayaṅkaḷillā malcitaṟi nāṭuviṭṭuk kāṭuṟaivār
pūruvakālan tuvakkip pūcaikoṇṭa tēvarkaḷ
ūrpatikaḷ nāṭuviṭṭu oḷintōṭip pōvārkaḷ
ippaṭiyē tāṉolivōr yeṉṉiyeṉṉi yēpārttu
appaṭiyē kaṉṉiyiva ḷākātu yeṉṟucolli
kaṉṉit tiruttalaiyaik kaṭuṅkōpat tōṭuveṭṭi
innilattilē talaıyai yeṟintupō ṭeṉṟucolli
cēvukarait tāṉaḻaittuc cittirarūpak kaṉṉiyarait
tāviyoppuk koṭuttāṉ tappaṟaik kāraṉolivōr
maṭantaiyaraic cēvakartāṉ valuvāka vēyaḻaittu
naṭantār kolaikkaḷattil nāṭṭamuṟṟu naṟṟavattāḷ
mātu marikarutāḷ maṅkai kolaikkaḷattil

Kolaikkaḷattil marikarutāḷ kūṟṟu

nītamuṭaṉ tavattil niṉṟukoṇṭaṅ kēṭucolvāḷ
kolaikārac cēvakaraik kōkulattāḷ pārtturaippāḷ

nalamāka yeṉṉuṭaiya nallapiṟap pāṉōrē
uṅkaḷ taṉakkunaṉmai uṇṭākavē kēḷum
maṅkāta caṅkaipeṟṟa vaḷañciṟappu peṟṟiṭuvīr
cintai makiḻntuṅkaḷ cittamiraṅki yaṉpāy
inta nērantaṉilē ippoḻutu caṟṟeṉakku
orumaṉṟāṭṭu taruvīr uṅkaḷukku naṉmaiyuṇṭu
mātu marikarutāḷ vaṉkoṭiyac cēvukaraic
tātu kuṇattōtē tāṉkeḻkkum nāḷaiyilē
vaṉkoṭiya cēvakartāṉ mātavañcēr kaṉṉiyarkku
aṉpāy viṭaikoṭuttu arukilniṉṟu pārttiruntār
kumpiṭṭut teṇṭaṉiṭṭuk kuvalaiyatti lēviḻuntu
cempakattai nōkkit tēvapara lōkamatai
pārttumuḻaṅ kālilniṉṟu pattivaittu meyttavattāḷ
ēṟṟariya meyttavattā ḷirukaraṅkaḷ kūppiyētāṉ
añcupañca pūtiyamu maṭaṅkiyoṭuṅ kippayantu
añcalpurin tēyiṟaṅki yēkacaru vēcuvaraṉai

Viruttam

45. *kārporutun tirumaturak kaṉṉikaiyē cēyē*
 taṟparaṉē yeṉakkuvantu tericıp pāyē
ūṟupaṭum puḻuneḷintu nāṟuṅ kumpi
 uṭaintupoṅki narakatiyil paṭarnta pēyuṅ
kūṟupaṭa ....

 ....
māṟupaṭa nāṟiyaṅki mayaṅki ṭāmal
 maṟai ceṟiyuñ ciluvaiyoṭu varavēvēṇum

Ammāṉai

46. *vēṇṭalceytu koṇṭatainaṉ viritturaikka vēkēḷum*
pūṇṭapatti yōṭuputti pūtalattōr kēṭṭaruḷum
poruneñca vācakarnīporunti yaruḷviḷaintu
kirupai tiruñāṉk koḻunteḻuntu toṭarntuvara

Mōṭcavaḻi kāṭṭumāṟu marikarutāḷ vēṇṭutal

Viruttam

47. *pārporuntum peruñciluvai mīti lēṟi*
paṇṭeḻuppit tiruvuraintu taruvāy niṉṟu
pārporuntum pirapalamāyc corūpamē nī
....
....
yirakkamuḷḷa tirukkaṇṇiyā yeḻunta kōvē
pēṟupeṟṟa paṭiyeṉakku uṉati rakkam
perenatu muttipeṟap peṟṟē ṉaiyā

48. *poṉṉācai maṇṇācai veṟutta nātā*
.... *yānta vēḷaiyaṟi vākā vaṇṇam*
naṇṇāka yeṉakkuvarum maraṇavē ḷaiyilē
naṉmaimaṭ ṭillāta ñāṉa cōti
eṇṇāma leṉṉuṭalaik kīḻppaṭutti yinta
yiṟaivarmaṇṇi liruntupara katiyi lēṟa
viṇṇā teḻuntiṟaiñcat tiruciluvai yōṭu
tēvaṉē yeṉakkumōṭca veḷiccaṅ kāṭṭum

Akaval

49. *oṉṟumillāk kāla mulakanta naippaṭaitta*
eṉṟumaḻi yāpporuḷē yeṉkōvē yaṇṇalē
cantiraṉuñ cūriyaṉuñ cakalaporuḷ kaḷyāvum
cintaiyi luṉavētāṉ tiruppatattā leṉṟaṉaiyāḷ
ākaveṉa noṭiyi laṉaittum paṭaitta
ēkacaru vēcuvaraṉē yeṉkōvē vēkuṭaṉ
antiyōk kiyapatiyi laracaṉoli vōrum
entaṉukkuc ceyta yiṭarkaḷ taṉaiyuñ
cintaitaṉi leṉṉātē tirukkaruṇai vārutiyē
pūtalattil vāḻvainampip picācuperum puttikeṭṭu
kātalittu nampiyētāṉ mōcam pōṉār
kativaḻiyē toṭarāma liruntār maṇṇil
pētalittu uṉatu parakatiyaic cēra

viṇṇavarkaḷ toḻumporuḷē terintī reṉṉaic
cātalitta kuṇakkaṭalē parama tēvē
caṟkuruvē yeṉakkuvantu tericip pāyē

Ciluvaiyēntiya tēvaṉ makimai

viruttam

50. *antiyōk kiyapatiyil cakala pērum*
ampuviyi luḷḷamaṉu vōrka ḷellām
cintaimakiḻ rōmai nakarai yāḷuñ
ceppari yāṉuñ cēṉai yōṭum
untaṉatu cattiyavē tatti lōṅki
vūḻi paramapati mōṭcañ cēra
cuntiravāṉa ciluvaitaṉai rōmai nāṭṭil
curutimaṟai pūcaipaṇṇat tuṇaicey vāye.

Akaval

51. *keṟpaṉaiyā yirunta piḷḷaipela ṉōkkāmal*
pētalittuk kēvalamā yirunta pērkaḷ
ceppamuṭa ṉaṭiyāḷeṉ pēraic colli
tēvaṟirai vēṇṭalceytu koṇṭa nēram
appoḻu tantavēḷai nēran taṉṉil
avarkaḷukku utaviceyya vēṇu maiyā
ippoḻutē yuṉṉaṭiyāḷ vēṇṭal ceytē
intavulaka maḻiyumaṭṭu miraṅka vēṇum
āṟulaṭcaṇat tōṭuñ ciluvaiyōṭuṅ kiṟittavamāy
pattirācaṉa ciluvaik koluviḷaṅki yōṅka
pēṟutara vētavaḻi nīti cārnta
piṟavikkup pātikaru vakuttē cārntu
kūṟariya pattuneṟi kaṟpiṉaiyum naṟkaruṇai
pūcaiyōṭu tēṟariya yēḷutalaip puṇṇiyamum
cekatalamel lāmnaṭakkak kirupaicey vāyē.

Ellōrkkum aruḷ ceyyumāṟu vēṇṭutal

Viruttam

52. uttanala meṭṭumeṭṭum patiṉā ṟāṉa
uṭalōṭu āttumattuk kuṇavāy naṉmai
pattivicu vācamoṭu nampikkaik kūṭa
pārula kellām naṭantu mōṭcañcēra
cattiyamā yuṉṉuṭaiya parama tīṭcaic
cakalamaṉu vōrkaḷpeṟṟu pāvam pōkki
nittiyamā yummuṭaiya mōṭca vīṭṭil
nīḷpuvivōr vaṟakkirupai purivā yaracē.

olivōrkkum aruḷ vēṇṭutal

53. entaṉaittā ṉolivōrcey koṭiya viṉai
yēvalceyyā tīyarvarum vaḻiyappō tivaṉaiyu
mantamuṭa ātiyillā param cōti
yaṟiyātāṉ ceytakuṟṟam poṟukka vēṇum
cantiravāṉ puvikatiruñ cakalam yāvum
tōṉṟumuṉṉē yiruntaparañ cuṭarē cēyē
untaṉatu tiruccapaiyuñ ciluvai yōṭu
ulakamellām vaḷarntupaṭarn tiṭavē vēṇum.

Acarīri kēṭṭel

Ammāṉai

54. ippaṭiyē vēṇṭalaceytu koṇṭirukkum vēḷaiyilē
appaṭiyē mōṭcapati yāṉapara maṇṭalattil
niṉṟu oruperiya nēcamuḷḷa cattamatu
marikarutā ḷeṉṟunalla mātavaruñ cērumavitattil
varicai pukaḻmōṭca vāḻvupeṟa yiṅkēvā
añcātē caṟṟunī ākantaṭu māṟātē
miñcu pirapaicūḷ viṇṇulakan taṉṉilēvara
tēvṉp piracātan tiruptiyai nīyaṭaintu
ēcupira cātanaṉmai yiṟillāk kālamellām
uṇṭupara maṇṭalattil uyirāṉantap paṭiyil

pūṇṭāy māmalaraip pūraṇap patiyaṭaivāy
e<u>nr</u>u paracatta mippaṭiyē collavētā<u>n</u>

Viṇṇulakai aṭaiya ēcupirā<u>n</u>ai vēṇṭutal

na<u>nr</u>e<u>n</u>avē na<u>rr</u>avattāḷ naḷi<u>n</u>acan tōṣamuṭa<u>n</u>
o<u>nr</u>u millākkāla mulakam paṭaittō<u>n</u>ē
aṇṇalē teyvīka ya<u>n</u>āti pitācuta<u>n</u>ē
viṇṇulaki le<u>n</u>ṉai virumpi yaḻaikkaruḷum
yenta <u>n</u>uyiruk kirakkam puriyume<u>nr</u>u
antarattai nōkki yavaḷaḻutu tā<u>n</u>vēṇṭi
ēcuvē cēcuvē ye<u>nr</u>ucolli ni<u>r</u>kaiyilē
veṭṭi<u>n</u>ār ce<u>n</u>ṉitalai mēti<u>n</u>iyil tā<u>n</u>viḻavē

Cammanacōr kītamum icaikkaruvikaḷi<u>n</u> muḻakkamum

maṭṭillā yēka<u>n</u> varaviṭṭa camma<u>n</u>acōr
o<u>n</u>patu caṅka morumittu ni<u>nr</u>i<u>r</u>aṅka
kītaṅka ḷōcaiyil ki<u>n</u>ṉāra mākamuḻaṅka
nātan to<u>n</u>ikka nakaivi<u>r</u>utu ni<u>nr</u>ētta
tampūr muḻaṅka tavilvīṇai tā<u>n</u>muḻaṅka
kompōṭu yekkāḷai kulāvi naṭampuriya
pāṭi<u>n</u>ār caṅkītam palarākaṅ kītamuṭa<u>n</u>
āṭi<u>n</u>ār nāṭakaṅkā lā<u>n</u>antam pe<u>rr</u>iṭavē

Marikarutāḷ Mōṭcamaṭaital

mācillāk ka<u>n</u>ṉi marikarutā ḷāttumamē
tēculavu yēka<u>n</u> <u>r</u>irumukamāy vārume<u>nr</u>u
ve<u>rr</u>i muṭiyaṇintār vētatti<u>n</u> cāṭciye<u>n</u>a
metta varicaiyuṭa<u>n</u> mēlulakil vārume<u>nr</u>u
cutti yaṇiyaṇiyāyc cūḻntuni<u>nr</u>u cōpa<u>n</u>aṅkaḷ
pattiyāyk kūṭiyētā<u>n</u> paralōkaṅ koṇṭuce<u>nr</u>u
appōtu yēka <u>n</u>atikap piriyamuṭa<u>n</u>
ippoḻutu mōṭcamati lirume<u>nr</u>u kaiyamatti
cutta marikarutāḷ tuyyaka<u>n</u>ṉi yāttumattai
kartta riṭantan<u>n</u>il kaḷikkavaittā rāttumattai
mācillāk ka<u>n</u>ṉimari karutāḷta<u>n</u> caṭattai

nēcittup pōṟṟiceytu nīḷnilatti lēyiruntu
utta kiṟistuvarka ḷōriiṭaṭṭil vaittārkaḷ.

Kaṉṉi iṟanta ceytiyaip puttakattil ēṟṟutal

eṉṟu māvaḷutavi yeppōtun tappātu
yiṉṟu naṭappatuṉmai yeṅkōṉ maṉuvāki
āṇṭuyiru nūṟu aṉpatoru nāṟpatuvum
māṇṭu orumūṉṟu mānilattilē naṭakkum
mātamu māṭivaru nāḷiru vatilē
pōtavē kaṉṉi puviyiliṟan tāḷeṉṟu
pērāṉa ñāṉap periyōrka ḷāṉavarkaḷ
cīrāṉa puttakattil tiṭṭivaittā rammāṉai
viḷaṅkum neṟiyuṭaiyāḷ meṉkoṭiyāḷ meyvētam
kaḷaṅkamaṟa vuraittuk kaṉṉi marikarutāḷ
poyyukanta pūtalattaip pollāteṉa viṭṭeḻuntu
meyyukanta viṇṇulakil vimalar tiruppatattaic
cērnta maṉatiṟ ciṟappāyu raittavarum
aṉpuvaittuk koṇarntatu pārumeṉ ṟuraittōrē
eṉparaṉār taṉṉaruḷāl ellaipeṟṟu vāḻntiruppār.

* * *

Our Publications pertaining to Palm-leaf Manuscripts

Descriptive Catalagues of Palm-Leaf Manuscripts in Tamil,

General Editors: **Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel**

1.	Vol I Part I	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1990	Rs. 177.50	US $ 25
2.	Vol I Part II	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1990	Rs. 177.50	US $ 25
3.	Vol II Part I	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1991	Rs. 177.50	US $ 25
4.	Vol II Part II	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1992	Rs. 225.50	US $ 25
5.	Vol III Part I	Editor	Dr. A. Thasarathan,	1993	Rs. 250.00	US $ 50
6.	Vol III Part II	Editor	Dr. A. Thasarathan,	1993	Rs. 250.00	US $ 50
7.	Vol IV Part I	Editor	Dr. P. Subramaniam,	1996	Rs. 250.00	US $ 50
8.	Vol IV Part II	Editor	Dr. P. Subramaniam,	1996	Rs. 250.00	US $ 50
9.	Vol V Part I	Editors	Dr. P. Subramaniam, Dr. K. Jayakumar,	1997	Rs. 250.00	US $ 25

Palm-Leaf Manuscript Publications

General Editors: **Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel**

Editors:

1. The Wandering Voice (3 Ballads), Dr. R. Nirmala Devi, 1987 Rs. 120.00 US $ 32
2. The Art of Drumming - Mattaḷaviyal, Dr. V.P.K. Sundaram, 1988 Rs. 90.00 US $ 20
3. The Dateless Muse - Veṅkalarājaṉ Katai, Dr. R. Nirmala Devi, 1988 Rs. 80.00 US $ 20
4. The Unsung Melodies, Palavēcañ Cērvaikkāraṉ Katai, Dr. V. Murugan 1989 Rs.75.00 US $ 32
5. The Divine Pilgrimage - Perumāḷcāmi katai, M. Shanmukham Pillai, 1982 Rs. 200.00 US $ 40
6. A Tale of Romance - Cakuntalai Nāṭakam, Dr. A Thasarathan, 1993 Rs. 300.00 US $ 50
7. Varma Cūttiram, Dr. P. Subramaniam, 1994 Rs.400.00 US $ 50
8. Nīli Yaṭcakāṉam, Dr. P. Subramaniam, 1994 Rs. 150.00 US $ 20
9. Peṇṇaraciyar katai, Dr. K. Jayakumar, D. Boominaganathan 1995 Rs.100.00 US $ 20
10. A Tale of Nemesis - Nīli Yaṭcakāṉam, Dr. P. Subramaniam, 1996 Rs. 250.00 US $ 20
11. The Valorous Virgins - Peṇṇaraciyar Katai, Dr. K. Jayakumar D. Boominaganathan 1996 Rs.220.00 US $ 35
12. A Tale of Betrayal - Cāraṅkataraṉ Yaṭcakāṉam, Dr. P. Subramaniam, 1996 Rs.400.00 US $ 65
13. The Epic Eternal - Irāmar Katai, Part I, Dr. K. Jayakumar, 1996 Rs.450.00 US $ 65
14. The Epic Eternal - Irāmar Katai, Part II, Dr. K. Jayakumar, 1996 Rs.450.00 US $ 65
15. Palm-leaf and other Manuscripts in Indian Languages Dr. A Pandurangan, Dr. P. Maruthanayagam, 1996 Rs.300.00 US $ 50
16. Destiny and Divinity - Varāṅkaṉ Katai, M. Parimanan, 1996 Rs.200.00 US $ 30
17. The Vows Fulfilled - Āmaiyar Ammāṉai, M. Maruthamuthu, 1996 Rs.450.00 US $ 65
18. Poetic Petals in the Interior Landscape-Uttaṇṭaṉ Kōvai, R. Jayalakshmi, 1997 Rs.400.00 US $ 50
19. Where Justice Chimes Dr. P. Subramaniam, 1997 Rs.400.00 US $ 50